Az Európai Unió
Hivatalos Lapja

C 204

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

61. évfolyam

2018. június 13.

Tartalom

EURÓPAI PARLAMENT

ÜLÉSSZAK: 2016–2017

2016. szeptember 12–15-i ülések

Ezen ülések jegyzőkönyve a Hivatalos Lap következő számában jelent meg: HL C 304, 2017.9.14.

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

I *Állásfoglalások, ajánlások és vélemények*

ÁLLÁSFOGLALÁSOK

Európai Parlament

2016. szeptember 13., kedd

2018/C 204/01 Az Európai Parlament 2016. szeptember 13-i állásfoglalása a kohéziós politikáról és az intelligens szakosodást célzó kutatási és innovációs stratégiákról (RIS3) (2015/2278(INI)) 2

2018/C 204/02 Az Európai Parlament 2016. szeptember 13-i állásfoglalása az európai területi együttműködésről – bevált gyakorlatok és innovatív intézkedések (2015/2280(INI)) 11

2018/C 204/03 Az Európai Parlament 2016. szeptember 13-i állásfoglalása a gépjárműiparban alkalmazott kibocsátásmérés vizsgálatáról (2016/2090(INI)) 21

2018/C 204/04 Az Európai Parlament 2016. szeptember 13-i állásfoglalása az „Útban az energiapiac újratervezése felé” témáról (2015/2322(INI)) 23

2018/C 204/05 Az Európai Parlament 2016. szeptember 13-i állásfoglalása az Európai Unió hőtechnikai stratégiájáról (2016/2058(INI)) 35

2018/C 204/06 Az Európai Parlament 2016. szeptember 13-i állásfoglalása a „kis- és középvállalkozások versenyképességének javítása” tematikus célkitűzés végrehajtásáról – a közös rendelkezésekről szóló rendelet 9. cikkének (3) bekezdése (2015/2282(INI)) 49

HU

2018/C 204/07 Az Európai Parlament 2016. szeptember 13-i állásfoglalása az Alpok-régióra vonatkozó európai uniós stratégiáról (2015/2324(INI)) 57

2018/C 204/08 Az Európai Parlament 2016. szeptember 13-i állásfoglalása az Uniós Szükséghelyzeti Alapról Afrikáért: következmények a fejlesztés és a humanitárius segítségnyújtás szempontjából (2015/2341(INI)) 68

2018/C 204/09 Az Európai Parlament 2016. szeptember 13-i állásfoglalása a munka és a magánélet közötti egyensúly szempontjából kedvező munkaerő-piaci feltételek kialakításáról (2016/2017(INI)) 76

2016. szeptember 14., szerda

2018/C 204/10 Az Európai Parlament 2016. szeptember 14-i állásfoglalása az Európai Unió Mezőgazdasági Szövetkezeteinek Általános Szövetsége (COGECA), az Európai Közlekedési és Szállítási Dolgozók Szövetsége (ETF) és az Európai Uniós Halászati Vállalkozások Nemzeti Szervezeteinek Szövetsége (EUROPÊCHE) között 2012. május 21-én létrejött és 2013. május 8-án módosított, a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet 2007. évi, a halászati ágazat munkafeltételeiről szóló egyezményének végrehajtásáról szóló megállapodás végrehajtásáról szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (2016/2794(RSP)) 93

2018/C 204/11 Az Európai Parlament 2016. szeptember 14-i állásfoglalása a legutóbbi lengyelországi fejleményekről és az Európai Unió Alapjogi Chartájában rögzített alapvető jogokra gyakorolt hatásukról (2016/2774(RSP)) 95

2018/C 204/12 Az Európai Parlament 2016. szeptember 14-i állásfoglalása az Unió Tunéziához fűződő kapcsolatairól a jelenlegi regionális helyzetben (2015/2273(INI)) 100

2018/C 204/13 Az Európai Parlament 2016. szeptember 14-i állásfoglalása az Európai Unión belüli szociális dömpingről (2015/2255(INI)) 111

2016. szeptember 15., csütörtök

2018/C 204/14 Az Európai Parlament 2016. szeptember 15-i állásfoglalása a Fülöp-szigetekről (2016/2880(RSP)) . . 123

2018/C 204/15 Az Európai Parlament 2016. szeptember 15-i állásfoglalása Szomáliáról (2016/2881(RSP)) 127

2018/C 204/16 Az Európai Parlament 2016. szeptember 15 -i állásfoglalása Zimbabwéről (2016/2882(RSP)) 132

2018/C 204/17 Az Európai Parlament 2016. szeptember 15-i állásfoglalása a veszélyeztetett vadon élő állat- és növényfajok nemzetközi kereskedelméről szóló egyezmény (CITES) részes felei konferenciájának 2016. szeptember 24. és október 5. között Johannesburgban (Dél-Afrika) megrendezendő 17. ülésével kapcsolatos uniós stratégiai célkitűzésekről (2016/2664(RSP)) 136

2018/C 204/18 Az Európai Parlament 2016. szeptember 15-i állásfoglalása a postai szolgáltatásokról szóló irányelv alkalmazásáról (2016/2010(INI)) 145

2018/C 204/19 Az Európai Parlament 2016. szeptember 15-i állásfoglalása a kkv-k finanszírozáshoz való hozzájutásáról és a tőkepiaci unióban a kkv-finanszírozás sokféleségének növeléséről (2016/2032(INI)) 153

2018/C 204/20 Az Európai Parlament 2016. szeptember 15-i állásfoglalása arról, hogy miként lehet a legjobban kiaknázni a kis- és középvállalkozások (kkv-k) munkahelyteremtő képességét (2015/2320(INI)) 165

2018/C 204/21 Az Európai Parlament 2016. szeptember 15-i állásfoglalása a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelv (a foglalkoztatási egyenlőségről szóló irányelv) alkalmazásáról (2015/2116(INI)) 179

2018/C 204/22 Az Európai Parlament 2016. szeptember 15-i állásfoglalása az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap 2007–2014. évi tevékenységéről, hatásáról és hozzáadott értékéről (2015/2284(INI)) 195

II *Közlemények*

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ KÖZLEMÉNYEK

Európai Parlament

2016. szeptember 13., kedd

2018/C 204/23 Az Európai Parlament 2016. szeptember 13-i határozata az Ujhelyi István mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelemről (2015/2237(IMM)) 205

2018/C 204/24 Az Európai Parlament 2016. szeptember 13-i határozata a Rosario Crocetta kiváltságainak és mentelmi jogának fenntartására irányuló kérelemről (2016/2015(IMM)) 207

2018/C 204/25 Az Európai Parlament 2016. szeptember 13-i határozata Szotiriosz Zarianopulosz mentelmi jogának fefüggesztésére irányuló kérelemről (2016/2083(IMM)) 209

2016. szeptember 15., csütörtök

2018/C 204/26 Az Európai Parlament 2016. szeptember 15-i határozata a Bizottság javaslatát érintő módosítások elfogadásáról (az eljárási szabályzat 61. cikke (2) bekezdésének értelmezése) (2016/2218(REG)) 211

III *Előkészítő jogi aktusok*

EURÓPAI PARLAMENT

2016. szeptember 13., kedd

2018/C 204/27 Az Európai Parlament 2016. szeptember 13-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és a Kínai Népköztársaság között az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény (GATT) XXIV. cikkének 6. pontja és XXVIII. cikke alapján, a Horvát Köztársaság engedményes listáján szereplő engedményeknek ezen ország Európai Unióhoz való csatlakozása során történő módosítására vonatkozóan, levélváltás formájában létrejött megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozat tervezetéről (15561/2015 – C8-0158/2016 – 2015/0298(NLE)) 212

2018/C 204/28 Az Európai Parlament 2016. szeptember 13-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és az Uruguayi Keleti Köztársaság között az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény (GATT) XXIV. cikkének 6. pontja és XXVIII. cikke alapján, a Horvát Köztársaság engedményes listáján szereplő engedményeknek ezen ország Európai Unióhoz való csatlakozása során történő módosítására vonatkozóan, levélváltás formájában létrejött megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozat tervezetéről (06870/2016 – C8-0235/2016 – 2016/0058(NLE)) 213

2018/C 204/29 Az Európai Parlament 2016. szeptember 13-i határozata Lazaros Stavrou Lazarou a Számvevőszék tagjává történő kinevezéséről (C8-0190/2016 – 2016/0807(NLE)) 214

2018/C 204/30 Az Európai Parlament 2016. szeptember 13-i határozata João Alexandre Tavares Gonçalves de Figueiredónak a Számvevőszék tagjává történő kinevezéséről (C8-0260/2016 – 2016/0809(NLE)) . . 215

2018/C 204/31 Az Európai Parlament 2016. szeptember 13-i határozata Leo Brincat a Számvevőszék tagjává történő kinevezéséről (C8-0185/2016 – 2016/0806(NLE)) 216

2018/C 204/32 Az Európai Parlament 2016. szeptember 13-i jogalkotási állásfoglalása a Közösség harmadik országokkal folytatott külkereskedelmére vonatkozó statisztikáról szóló 471/2009/EK rendeletnek bizonyos intézkedések elfogadása érdekében a Bizottságra ruházandó felhatalmazáson alapuló és végrehajtási hatáskörök tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása céljából első olvasatban kialakított tanácsi álláspontról (08536/1/2016 – C8-0226/2016 – 2013/0279(COD)) 217

2018/C 204/33 P8_TA(2016)0332

A földgáz- és villamosenergia-árakra vonatkozó európai statisztikák ***I

Az Európai Parlament 2016. szeptember 13-i jogalkotási állásfoglalása a földgáz- és villamosenergia-árakra vonatkozó európai statisztikáról és az ipari végfelhasználók által fizetendő gáz- és villamosenergia-árak átláthatóságának javítását célzó közösségi eljárásról szóló 2008/92/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2015)0496 – C8-0357/2015 – 2015/0239(COD))

P8_TC1-COD(2015)0239

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2016. szeptember 13-án került elfogadásra a földgáz- és villamosenergia-árakra vonatkozó európai statisztikáról és a 2008/92/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló (EU) 2016/… európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel 218

2016. szeptember 14., szerda

2018/C 204/34 Az Európai Parlament 2016. szeptember 14-i jogalkotási állásfoglalása az egyrészről az Európai Közösség és tagállamai, másrészről a Svájci Államszövetség közötti, a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodáshoz csatolt, a Horvát Köztársaságnak az Európai Unióhoz történő csatlakozása következtében a megállapodásban szerződő félként való részvételéről szóló jegyzőkönyv megkötéséről szóló tanácsi határozat tervezetéről l (14381/2013 – C8-0120/2016 – 2013/0321(NLE)) 219

2018/C 204/35 Az Európai Parlament 2016. szeptember 14-i jogalkotási állásfoglalása a Növekedési és Foglalkoztatási Háromoldalú Szociális Csúcstalálkozóról és a 2003/174/EK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló tanácsi határozat tervezetéről (05820/2014 – C8-0164/2016 – 2013/0361(APP)) 220

2018/C 204/36 Az Európai Parlament 2016. szeptember 14-i jogalkotási állásfoglalása a belvízi hajókra vonatkozó műszaki követelmények megállapításáról, a 2009/100/EK irányelv módosításáról és a 2006/87/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadása céljából első olvasatban kialakított tanácsi álláspontról (07532/2/2016 – C8-0227/2016 – 2013/0302(COD)) 221

2018/C 204/37 Az Európai Parlament 2016. szeptember 14-i jogalkotási állásfoglalása az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, és másrészről a SADC-GPM-államok közötti gazdasági partnerségi megállapodásnak az Európai Unió nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozat tervezetéről (10107/2016 – C8-0243/2016 – 2016/0005(NLE)) 222

2018/C 204/38 Az Európai Parlament 2016. szeptember 14-i állásfoglalása a lakossági befektetési csomagtermékekkel, illetve biztosítási alapú befektetési termékekkel kapcsolatos kiemelt információkat tartalmazó dokumentumokról szóló 1286/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a kiemelt információkat tartalmazó dokumentumok megjelenítése, tartalma, felülvizsgálata és módosítása, valamint az ilyen dokumentumok rendelkezésre bocsátására vonatkozó kötelezettség teljesítése tekintetében meghatározott szabályozástechnikai standardok megállapítása révén történő kiegészítéséről szóló, 2016. június 30-i felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletről (C(2016)03999 – 2016/2816(DEA)) 223

2016. szeptember 15., csütörtök

2018/C 204/39 Az Európai Parlament 2016. szeptember 15-i határozata Julian King az Európai Bizottság tagjává történő kinevezésének jóváhagyásáról(C8-0339/2016 – 2016/0812(NLE)) 225

2018/C 204/40 P8_TA(2016)0352

Az illegálisan tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok visszatéréséhez szükséges európai úti okmány ***I

Az Európai Parlament 2016. szeptember 15-i jogalkotási állásfoglalása az illegálisan tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok visszatéréséhez biztosított európai úti okmányról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2015)0668 – C8-0405/2015 – 2015/0306(COD))

P8_TC1-COD(2015)0306

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2016. szeptember 15-én került elfogadásra a jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok visszaküldéséhez kiállított európai úti okmány létrehozásáról, valamint az 1994. november 30-i tanácsi ajánlás hatályon kívül helyezéséről szóló (EU) 2016/… európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel 226

2018/C 204/41 Az Európai Parlament 2016. szeptember 15-én elfogadott módosításai az értékpapírok nyilvános kibocsátásakor vagy piaci bevezetésekor közzéteendő tájékoztatóról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslathoz (COM(2015)0583 – C8-0375/2015 – 2015/0268(COD))

Módosítás 1, eltérő utalás hiányában 227

2018/C 204/42 Az Európai Parlament 2016. szeptember 15-i jogalkotási állásfoglalása a nemzetközi védelem területén Olaszország és Görögország érdekében elfogadott átmeneti intézkedések megállapításáról szóló, 2015. szeptember 22-i (EU) 2015/1601 tanácsi határozat módosításáról szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2016)0171 – C8-0133/2016 – 2016/0089(NLE)) 296

2018/C 204/43 Az Európai Parlament 2016. szeptember 15-i jogalkotási állásfoglalása a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásokról szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2016)0071 – C8-0098/2016 – 2016/0043(NLE)) 308

Jelmagyarázat

*	Konzultációs eljárás
***	Egyetértési eljárás
***I	Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat
***II	Rendes jogalkotási eljárás: második olvasat
***III	Rendes jogalkotási eljárás: harmadik olvasat

(Az eljárás típusát a tervezet által javasolt jogalap határozza meg.)

A Parlament módosításai:

Az új szövegrészeket ***félkövér és dőlt*** betűtípus mutatja. A törléseket a ▌jel vagy áthúzás jelöli. A módosított szövegrészeknél az új szöveget ***félkövér és dőlt*** betűtípus, a törléseket pedig törlés vagy áthúzás jelöli.

EURÓPAI PARLAMENT

ÜLÉSSZAK: 2016–2017

2016. szeptember 12–15-i ülések

Ezen ülések jegyzőkönyve a Hivatalos Lap következő számában jelent meg: HL C 304, 2017.9.14.

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

2016. szeptember 13., kedd

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

ÁLLÁSFOGLALÁSOK

EURÓPAI PARLAMENT

P8_TA(2016)0320

Kohéziós politika és az intelligens szakosodást célzó kutatási és innovációs stratégiák (RIS3)

Az Európai Parlament 2016. szeptember 13-i állásfoglalása a kohéziós politikáról és az intelligens szakosodást célzó kutatási és innovációs stratégiákról (RIS3) (2015/2278(INI))

(2018/C 204/01)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre, különösen annak 4., 162., és 174–178. cikkére,

— tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra, a Kohéziós Alapra, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó közös rendelkezések megállapításáról, az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról és az 1083/2006/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1303/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre (a továbbiakban: a közös rendelkezésekről szóló rendelet ([1])),

— tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapról és a „Beruházás a növekedésbe és munkahelyteremtésbe" célkitűzésről szóló egyedi rendelkezésekről, valamint az 1080/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1301/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([2]),

— tekintettel az Európai Szociális Alapról és az 1081/2006/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1304/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([3]),

— tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alap által az európai területi együttműködési célkitűzésnek nyújtott támogatásra vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2013. december 17-i 1299/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([4]),

— tekintettel az európai területi együttműködési csoportosulásról szóló 1082/2006/EK rendeletnek a csoportosulások létrehozásának és működésének egyértelművé tétele, egyszerűsítése és javítása tekintetében történő módosításáról szóló, 2013. december 17-i 1302/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([5]),

([1]) HL L 347., 2013.12.20., 320. o.
([2]) HL L 347., 2013.12.20., 289. o.
([3]) HL L 347., 2013.12.20., 470. o.
([4]) HL L 347., 2013.12.20., 259. o.
([5]) HL L 347., 2013.12.20., 303. o.

— tekintettel a Kohéziós Alapról, és az 1084/2006/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1300/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([1]),

— tekintettel az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról és az 1698/2005/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1305/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([2]),

— tekintettel a 2014. január 14-i, „Intelligens szakosodás: hálózatépítési kiválóság a jó kohéziós politikáért" című állásfoglalására ([3]),

— tekintettel „A növekedést és a munkahelyteremtést szolgáló beruházások: az Unió gazdasági, társadalmi és területi kohéziójának erősítése" című, 2015. szeptember 9-i állásfoglalására ([4]),

— tekintettel az Európai Bizottság „Európai beruházási terv: új iránymutatások az európai strukturális és beruházási alapok és az Európai Stratégiai Beruházási Alap ötvözéséhez" című, 2016. február 22-i kiadványára,

— tekintettel a „Kutatás és innováció: a megújuló növekedés forrásai" című, 2014. június 10-i bizottsági közleményre (COM(2014)0339),

— tekintettel a Bizottság „A növekedést és a munkahelyteremtést szolgáló beruházások" című, 2014. július 23-i, hatodik jelentésére a gazdasági, társadalmi és területi kohézióról,

— tekintettel az Európai Bizottság „Európai beruházási terv" című, 2014. november 26-i közleményére (COM(2014)0903),

— tekintettel a „Munkahelyteremtést és növekedést támogató beruházások – Az európai strukturális és beruházási alapok hozzájárulásának maximalizálása" című, 2015. december 14-i bizottsági közleményre (COM(2015)0639),

— tekintettel a Bizottság „Az európai strukturális és beruházási alapok, a Horizont 2020 és más kutatási, innovációs és versenyképességgel kapcsolatos uniós programok közti szinergiák előmozdítása" című, 2014-es iránymutatására,

— tekintettel „Az Európa 2020 keretei közötti intelligens növekedéshez hozzájáruló regionális politika" című, 2010. október 6-i bizottsági közleményre (COM(2010)0553),

— tekintettel „Az innovációs output mérése Európában: egy új mutató felé" című, 2013. szeptember 13-i bizottsági közleményre (COM(2013)0624),

— tekintettel a Régiók Bizottságának 2012. május 4-i, „Aktív idősödés: innováció, intelligens egészség – jobb életminőség" című véleményére ([5]),

— tekintettel a Régiók Bizottságának 2013. május 30-i, „Az innovációs szakadék megszüntetése" című véleményére ([6]),

— tekintettel a Régiók Bizottságának 2014. október 7-i, „Induló csúcstechnológiai vállalkozásokat támogató ökoszisztémák létrejöttét segítő intézkedések" című véleményére ([7]),

— tekintettel a Bizottság „Az európai strukturális és beruházási alapok, a Horizont 2020 és más kutatási, innovációs és versenyképességgel kapcsolatos uniós programok közötti szinergiák előmozdítása" című, döntéshozóknak és végrehajtó szervezeteknek szánt, iránymutatásokat tartalmazó, 2014-ben közzétett szolgálati munkadokumentumára (SWD(2014) 0205),

---

([1]) HL L 347., 2013.12.20., 281. o.
([2]) HL L 347., 2013.12.20., 487. o.
([3]) Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0002.
([4]) Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0308.
([5]) HL C 225., 2012.7.27., 46. o.
([6]) HL C 218., 2013.7.30., 12. o.
([7]) HL C 415., 2014.11.20., 5. o.

2016. szeptember 13., kedd

— tekintettel „A kohéziós politika és a kutatási és fejlesztési alapokkal való szinergiák: a kiválósághoz vezető út” elnevezésű kísérleti projektre,

— tekintettel az Európai Parlamentnek a Kelet-Makedónia és Trákia régióra vonatkozó előkészítő intézkedésére (REMTh),

— tekintettel eljárási szabályzatának 52. cikkére,

— tekintettel a Regionális Fejlesztési Bizottság jelentésére (A8-0159/2016),

A. mivel a jelenlegi gazdasági, pénzügyi és társadalmi válság idején az Európai Uniónak fokoznia kell erőfeszítéseit, hogy intelligens, fenntartható és inkluzív gazdasági növekedést hozzon létre;

B. mivel a kutatás, a technológiafejlesztés és az innováció (K+F+I) megerősítése egyike a 2014–2020 közötti időszakra vonatkozó Európai Regionális Fejlesztési Alap (ERFA) beruházási prioritásainak; mivel az innováció támogatása Unió-szerte és a tagállamokon belül nagyon eltérő, különösen a tekintetben, hogy miként támogatják a tudás és a technológia kiaknázását az innováció előmozdítása érdekében;

C. mivel a tagállamoknak a 2014–2020-as programozási időszakra vonatkozóan első alkalommal kell a nemzeti és regionális irányító hatóságok, valamint más érdekelt felek – például a felsőoktatási intézmények, az ipari szereplők és a szociális partnerek – bevonásával egy vállalkozói felfedezési folyamat során nemzeti és/vagy regionális intelligens szakosodási stratégiákat kidolgozniuk;

D. mivel az intelligens szakosodás különböző, többek között a vállalkozó szellemre, oktatásra és innovációra vonatkozó szakpolitikákat kombinál és ötvöz annak érdekében, hogy a régiók saját erősségeikre és komparatív előnyeikre összpontosítva azonosítsanak és válasszanak ki a fejlesztésükhöz és a kapcsolódó beruházásokhoz kiemelt területeket;

E. mivel a RIS3 stratégiák várhatóan segíteni fognak az európai gazdaság versenyképesebbé tételében, az innováció terén európai hozzáadott érték létrehozásában, több és magasabb színvonalú munkahelyek teremtésében, valamint új tapasztalatok széles körének hasznosításában; mivel ezek a stratégiák céljaik szerint hozzájárulnak a bevált gyakorlatok terjesztéséhez és újfajta vállalkozói szemléletmódot teremtenek, amely a működő digitális egységes piaccal és az intelligens szakosodással ötvözve új készségekhez, szaktudáshoz, innovációhoz és munkahelyteremtéshez vezethet a kutatási eredmények jobb kiaknázása és az innováció valamennyi formájának hasznosítása érdekében;

F. mivel a RIS3 stratégia kidolgozása olyan, több érdekelt félre kiterjedő irányítási mechanizmusok kialakítását foglalja magában, amelyek azonosítják a helyi alapú, legnagyobb stratégiai potenciállal rendelkező területeket, stratégiai prioritásokat állapítanak meg és hatékony támogató szolgáltatásokat nyújtanak a vállalkozásoknak, hogy maximálisra növeljék egy adott régió tudásalapú fejlődési potenciálját;

G. mivel a RIS3 stratégiák hozzájárulnak az uniós alapok hatékony felhasználásához, az Európai Unió minden tagállamát és régióját érintik, valamint felszabadítják valamennyi régió potenciálját, ezáltal elősegítve, hogy az Unió leküzdje mind a belső, mind a külső innovációs szakadékokat annak érdekében, hogy globális szinten versenyképesebbé váljon;

H. mivel a RIS3 stratégiák időben történő és sikeres kidolgozása a tagállamokban jelentős mértékben függ a programozásra, költségvetés-tervezésre, végrehajtásra és értékelésre vonatkozó, növekvő adminisztratív kapacitásuktól a szakpolitikai kereten belül, amelynek célja a K+F+I területén történő magánberuházások fokozása; mivel a stratégiák kidolgozásánál figyelembe kell venni, hogy az intelligens szakosodási stratégiák első értékelései vegyes képet mutattak, különösen a prioritások kiválasztása terén, amelyek gyakran túl általánosnak vagy a regionális gazdasági és innovációs struktúrákhoz nem eléggé kötődőnek minősültek, ami azt jelenti, hogy e tekintetben javítani kell az intelligens szakosodási stratégiákat;

I. mivel a RIS3 platform segíti a részt vevő régiók közötti, alulról felfelé irányuló és szakértők közötti eszmecserét és tudástranszfert; mivel e folyamatnak prioritást kell kapnia az intelligens szakosodási kezdeményezések jövőbeli kialakítása és gyakorlata tekintetében;

2016. szeptember 13., kedd

A RIS3 központi szerepet tölt be a kohéziós politikának az Európa 2020 stratégia célkitűzéseihez való hozzájárulásában

1. kiemeli, hogy az intelligens szakosodási stratégiák támogatják az európai strukturális és beruházási alapok tematikus koncentrációját és stratégiai programozását, és helyben nagyobb fokú teljesítményorientáltságot eredményeznek, ezáltal hozzájárulva az Európa 2020 stratégia célkitűzéseinek megvalósításához; hangsúlyozza, hogy e stratégiák célja, hogy tudásalapú és fenntartható növekedést, kiegyensúlyozott fejlődést és minőségi munkahelyeket teremtsenek valamennyi régióban, nem csak a fejlett térségekben, hanem az átmeneti régiókban, a kevésbé fejlett és a vidéki térségekben, valamint a szigeteken is;

2. kéri, hogy az intelligens szakosodási stratégiák megfelelő működése érdekében teljes mértékben tartsák be az európai strukturális és beruházási alapok odaítélésére vonatkozó új, előzetes feltételekkel kapcsolatos rendelkezéseket;

3. felhívja az összes részt vevő szereplőt, hogy a RIS3-at az egyes régiók már létező képességeinek, eszközeinek és kompetenciáinak elemzése alapján alakítsák ki, és hogy összpontosítsanak a vállalkozói felfedezési folyamatra annak érdekében, hogy feltárják az intelligens szakosodás várhatóan kialakuló szegmenseit vagy komparatív előnyeit, hogy elkerüljék az erőltetett és mesterséges túlszakosodást, valamint hogy erőteljesebb partnerséget alakítsanak ki a köz- és a magánszféra között, úgy, hogy közben mindig elkerülik a magán- és a közszféra közötti esetleges összeférhetetlenséget;

4. támogatja az innováció tág meghatározását, amely szerint az innováció egy ötletnek egy új vagy továbbfejlesztett, a piacra bevezetett termékké vagy szolgáltatássá, vagy az iparban és kereskedelemben alkalmazott, új vagy továbbfejlesztett operatív eljárássá, vagy egy szociális szolgáltatáshoz való új megközelítéssé történő átalakítását jelenti;

5. felkéri a régiókat, hogy dolgozzanak ki innovatív támogatási szolgáltatási rendszereket azzal a céllal, hogy kiegészítsék vagy helyettesítsék a meglévő támogatási szolgáltatásokat annak érdekében, hogy lehetővé tegyék valamely adott régió számára, hogy teljes mértékben kibontakoztassa versenyképességi potenciálját, versenyképességük megőrzése érdekében segítsék a vállalkozásokat az új tudás és technológia átvételében, és biztosítsák, hogy a kutatási és innovációs források elérjék a kritikus tömeget;

6. felkéri az Európai Bizottságot az általános csoportmentességi rendelet kiigazítására annak lehetővé tétele érdekében, hogy az európai strukturális és beruházási alapok a kiválósági pecsét feltételeit is felajánlhassák;

7. felkéri a nemzeti hatóságokat, hogy fektessenek be a regionális hírszerzésbe és a nagy mennyiségű adatbányászatba, hogy igazolni tudják egyedi versenyelőnyüket, valamint hogy megértsék azokat a trendeket, amelyek a regionális vállalkozásokat a globális értékláncban jellemzik;

8. úgy véli, hogy a Bizottság Regionális és Várospolitikai Főigazgatósága által létrehozott, a sevillai Közös Kutatóközpontban található S3 platform kulcsszerepet tölt be a régiók innovációs stratégiájára vonatkozóan nyújtott tanácsadás és a vonatkozó referenciaértékek meghatározása, a lemaradó régiók segítése, valamint a többszintű irányítás és a régiók közötti szinergiák fokozása terén, a nemzeti és regionális döntéshozók számára nyújtott tájékoztatás, módszerek, szakértelem és tanácsadás révén; hangsúlyozza, hogy a platformnak folyamatosan törekednie kell adatbázisának frissítésére, figyelembe véve a régiók és városok helyi szükségleteit, sajátosságait és prioritásait;

9. úgy véli, hogy a sevillai S3 platformnak különös figyelmet kellene szentelnie a lemaradó régióknak, és segítségükre kellene lennie különösen stratégiájuk kialakításában és azok orientációjának meghatározásában;

10. úgy véli, hogy a kisebb régióknak nagyobb gondot jelent a stratégiák kidolgozása és végrehajtása, és olyan javaslatok kidolgozására szólít fel, amelyek növelik az ilyen régióknak nyújtott támogatást, hogy így erősítsék az S3 stratégiák végrehajtását és a bevált gyakorlatok cseréjét;

11. üdvözli, hogy a Bizottság újabban a lemaradó régiókra összpontosít, egy, az Európai Parlamentnek a Kelet-Makedónia és Trákia régióra vonatkozó előkészítő intézkedéséhez kapcsolódó nemrégi kísérleti projekt formájában, amelyet 2017 végéig nyolc tagállam régióira terjesztenek ki;

12. üdvözli a Bizottság DG GROW főigazgatósága által létrehozott Regionális Innovációs Monitor Plusz platform (RIM Plus) folytatását, a DG RTD által létrehozott Kutatási és Innovációs Megfigyelőközpontot (RIO) és a különböző szakpolitikákkal kapcsolatos tudásközpontokat a DG JRC-nél (Közös Kutatóközpont), amelyek átfogó adatokat, mutatókat és iránymutatást nyújtanak az S3-ban érdekelt nemzeti és regionális szereplőknek;

2016. szeptember 13., kedd

13. várakozással tekint az Európai Innovációs Tanáccsal kapcsolatos részletek elé, amelynek célja egy egyablakos rendszer kialakítása az innovátorok számára, összekötve így a tudományos eredményeket az európai vállalkozások és hatóságok szükségleteivel;

14. emlékeztet arra, hogy a közfinanszírozás továbbra is az innováció jelentős motorja; felhívja az érintett hatóságokat, hogy legyenek elővigyázatosak a tekintetben, hogy nagyobb hangsúlyt helyeznek-e a pénzügyi eszközökre, mivel az innovációknak nem szabad csak a támogatásokra összpontosulniuk, lehetővé kell tenni számukra az alternatív finanszírozási módok – mint például a kölcsönök és a garanciák – azonosítását is, valamint hogy tartsanak fenn egyensúlyt a támogatások és az alternatív finanszírozási módok (köz- és magánfinanszírozás) között;

Többszintű irányítás és annak teljesítőképessége

15. sajnálja, hogy egyes tagállamok a nemzeti szintű RIS3 mellett döntöttek, anélkül, hogy lehetőséget biztosítottak volna a helyi és regionális hatóságok számára saját véleményük kialakítására, és így aláásták az alulról felfelé irányuló vállalkozói felfedezési folyamatot, amelynek meg kellene jelennie a RIS3-ban; hangsúlyozza a regionális megközelítés fontosságát, mivel a RIS3 stratégiák végrehajtása csak akkor lehet sikeres, ha a helyi és regionális eszközökön alapul; felszólítja az érintett tagállamokat, hogy fontolják meg a nemzeti RIS3 regionális stratégiákkal történő felváltását, hogy ne mulasszák el a növekedési lehetőségeket, és adott esetben felszólít a nemzeti és a regionális S3 stratégiák közötti jobb koordinációra, annak érdekében, hogy szükség esetén azokat hozzáigazítsák a fenntartható fejlődés jövőbeli szükségleteihez és követelményeihez, különösen az élelmiszeripari és az energetikai ágazatban; sajnálja, hogy a közös rendelkezésekről szóló rendelet 5. cikkében foglalt partnerségi elvet nem mindig tartják be; felszólítja a tagállamokat, hogy a partnerségi megállapodás és az operatív programok előkészítésének és végrehajtásának minden szakaszában tartsák tiszteletben a partnerség elvét;

16. úgy véli, hogy a kormány és a régió érintett szereplői közötti együttműködés minősége döntően befolyásolja a RIS3 stratégia sikerét, és a prioritások meghatározása során jelentősen csökkenti a hibás fejlődési irányok kockázatát; ennek kapcsán hangsúlyozza a vállalkozásokkal és különösen a kkv-kkal folytatott konzultáció fontosságát, mivel az innovációs jövőkép csak akkor lehet sikeres, ha a vállalkozások rendelkeznek a végrehajtásához szükséges megfelelő potenciállal;

17. kiemeli az összes irányítási szint közötti jobb koordináció fontosságát annak érdekében, hogy a regionális stratégiákat illetően előmozdítsák az alulról építkező szemléletet, bevonva az intelligens szakosodás valamennyi hatóságát és az érdekelt feleket, továbbá a szakértőket, a civil társadalmat és a végfelhasználókat, hogy szakítani lehessen az elszigetelt gondolkodásmóddal; felhívja a figyelmet arra, hogy a vonatkozó tagállami szabályozás kiigazításának elmulasztása akadályozza a beruházások megvalósítását a kutatás és innováció területén;

18. rámutat arra, hogy milyen korlátozott szerepet kapott a civil társadalom a RIS3 stratégiák kidolgozásában, ezért a civil társadalom részvételének platformok és együttműködésen alapuló partnerségek révén történő fokozására szólít fel, mivel ez segíthet a stratégiák jobb kialakításában, továbbá erősíti a társadalommal való együttműködést és jobb irányítást eredményez;

19. kiemeli annak fontosságát, hogy a teljes végrehajtási szakasz során szoros koordinációt kell biztosítani az operatív programok és a RIS3 között;

20. megerősített párbeszédre és együttműködésre szólít fel az uniós intézmények (az EP és a Tanács) között, valamint a végrehajtás szintjén (a Bizottság és a nemzeti végrehajtó hatóságok), az innováció és a kutatás számára kedvező keret kialakítása, valamint a RIS3 végrehajtásának megerősítése érdekében, a 2014-es többéves pénzügyi keret közelgő felülvizsgálatával összefüggésben;

21. felszólítja a Bizottságot és az egyéb érintett szerveket, hogy az arra rászoruló tagállamoknak nyújtsanak további segítséget a RIS3 stratégia végrehajtásához;

22. felhív arra, hogy folyamatosan tegyenek erőfeszítéseket a szemléletmód megváltoztatásának ösztönzésére, és hogy támogassák az innovatív szakpolitikai megközelítéseket a régión belüli, régiók közötti, régión kívüli, határokon átnyúló és nemzetek feletti együttműködés – többek között a makrorégiókon keresztül történő – fokozása érdekében olyan, már létező eszközök révén, mint az INTERREG, hogy tovább erősíthessék a stratégiákban rejlő európai hozzáadott értéket;

23. emlékeztet arra, hogy hangsúlyozni kell a társadalmi innováció fontosságát, mivel az segíthet új üzleti modelleket és kultúrákat kialakítani, ezáltal megfelelő környezetet teremtve a körforgásos gazdaság megvalósításához;

24. felszólítja a Bizottságot, hogy a RIS3 stratégiák hozzáadott értékéről és az operatív programokban történő végrehajtásáról adjon ki integrált közleményt, amelyet a 7. kohéziós jelentésben a további intézkedésekre irányuló javaslatoknak kell követniük;

25. sajnálattal veszi tudomásul az intelligens szakosodás témáján alapuló, régiók közötti együttműködés hiányát; megállapítja, hogy a közös stratégiai keret lehetőséget kínál arra, hogy a közös rendelkezésekről szóló rendelet hatálya alá tartozó alapok (Európai Regionális Fejlesztési Alap, Európai Szociális Alap, Kohéziós Alap, Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap és Európai Tengerügyi és Halászati Alap) legfeljebb 15 %-át a saját régión kívül, ilyen együttműködésre használják fel; hangsúlyozza, hogy a „Beruházás a növekedésbe és a munkahelyteremtésbe – az európai strukturális és beruházási alapok hozzájárulásának maximalizálása" című jelentés 16.3. pontja is rámutatott arra, hogy ezeket a lehetőségeket eddig nem használták ki kellőképpen; felszólítja a tagállamokat és a regionális hatóságokat, hogy a rendelkezésre álló lehetőségeket nagyobb mértékben használják ki;

26. felhív olyan rugalmassági és koordinációs mechanizmusok kialakítására, amelyek összekapcsolják a RIS3 folyamat eredményeit és a „Horizont 2020", valamint más programok végrehajtását; ösztönzi a régiókat, hogy használják a transznacionális együttműködés olyan formáit, mint például a Vanguard kezdeményezés, a „kiválósági pecsét", a tudáscsereplatform, az S3 platformok, „a kiválósághoz vezető út" kezdeményezés, valamint az Európai Innovációs és Technológiai Intézet (EIT) helymegosztási központjaira vonatkozó regionális innovációs programok; felszólít a stratégiai klaszterpartnerségek kialakításának előmozdítására, hogy ezek által fokozzák a beruházást, javítsák a koordinációt, szinergiákat alakítsanak ki és mozdítsák elő az eszmecserét a párhuzamosságok és a közpénzek nem kellően hatékony felhasználásának elkerülése érdekében;

27. ösztönzi a nemzeti és európai intézményeket, hogy ne csupán az EU-tagállamok között és a NUTS2 régiók körében, hanem a tagállamokon belül is egyre inkább folytassák az innovációs szakadék nyomon követését;

28. úgy véli, hogy az eljárásokat egyszerűsíteni kell, és csökkenteni kell a stratégiák adminisztratív folyamatában tapasztalt szűk keresztmetszetek számát;

29. felhívja az illetékes hatóságokat minden szinten, hogy a stratégiák adminisztratív folyamatát illetően egyszerűsítsék az eljárásokat és csökkentsék a szűk keresztmetszeteket; ösztönzi a humán tőkébe való beruházást – többek között az Unió régiók közötti partnerségein keresztül – az igazgatási kapacitások növelése és a RIS3 folyamat sikeres irányítása, végrehajtása és figyelemmel kísérése érdekében, anélkül, hogy további igazgatási szinteket hoznának létre; arra ösztönzi a hatóságokat, hogy biztosítsanak elsőbbséget a kutatás és az innováció számára azokban a régiókban, ahol megvan ehhez a szükséges potenciál, de ahol az e területre irányuló beruházások alulméretezettek;

30. sürgeti a régiókat és a tagállamokat, hogy a RIS3 eredményes és hatékony végrehajtásának biztosítása érdekében fokozzák a technikai segítségnyújtásra rendelkezésre álló költségvetés felhasználását;

31. emlékeztet arra, hogy az intelligens szakosodási stratégiákat olyan hathatós eszközzé kell tenni, amelynek segítségével kezelni lehet a társadalmi, környezeti, éghajlati és energiaügyi kihívásokat, valamint elő lehet mozdítani a tudás átgyűrűzését és a technológia diverzifikációját;

Jobb szinergiák a növekedés és a munkahelyteremtés érdekében

32. kritikát fogalmaz meg az európai strukturális és beruházási alapok és más uniós pénzügyi eszközök közötti szinergiák hiánya miatt, ami akadályozza az uniós támogatások koordinálását, koherenciáját és integrálását, valamint rontja azok eredményeit és hatását; felszólít arra, hogy több figyelmet és kutatást kell szentelni a szinergiákhoz való stratégiai megközelítés javítása módjának, valamint hogy figyelembe kell venni a finanszírozási eszközök kombinálását, egymást kiegészítő jellegét és potenciálját olyan módon, hogy biztosított legyen az uniós garanciák teljes mértékű kihasználása a beruházási platformok finanszírozása érdekében;

33. hangsúlyozza az intelligens szakosodás hármas és négyes spirálon alapuló megközelítése regionális szintű folytatásának és elmélyítésének szükségességét, a közigazgatási szervek, vállalkozások, egyetemek és polgárok bevonásával; hangsúlyozza, hogy az utóbbi két résztvevő (azaz a felsőoktatási/kutatóintézmények és a polgárok szervezetei) szerepét meg kell erősíteni az új uniós programozással és finanszírozási típusokkal kapcsolatban;

34. felszólít a kkv-knak és az induló vállalkozásoknak nyújtandó támogatás növelésére, mivel e vállalkozások túlnyomó többsége élen jár az áttörést hozó innováció terén, és számos területen jelentős mértékben hozzájárulnak a helyi tehetségek felfedezéséhez és a fiatalok foglalkoztatásához;

2016. szeptember 13., kedd

35. ösztönzi a megbízható mutatószámok folyamatos kutatását, amelyekkel az irányítás valamennyi szintjén nyomon követhető az innovációs teljesítmény, amihez jobban kell mozgósítani és koordinálni az Eurostat és az Európai Bizottság egyéb illetékes főigazgatóságainak forrásait, valamint figyelembe kell venni az OECD, az ESPON és az ezen a területen aktív egyéb szereplők, például a nemzeti statisztikai hivatalok eredményeit;

36. hangsúlyozza, hogy az európai strukturális és beruházási alapoknak a „Horizont 2020" keretprogrammal és az Európai Stratégiai Beruházási Alappal való koordinált és egymást kiegészítő felhasználása – összhangban a Bizottság által 2016 februárjában kiadott, az európai strukturális és beruházási alapok és az Európai Stratégiai Beruházási Alap egymást kiegészítő jellegére vonatkozó iránymutatással – kiváló lehetőségeket teremt az innováció fokozására regionális, nemzeti és uniós szinten azáltal, hogy növeli a kutatásra és az innovációra fordított beruházások vonzerejét, hogy azok a közfinanszírozást kiegészítő magánforrásokat is vonzzanak; felhívja a helyi és regionális hatóságokat, hogy a lehető legjobban használják ki a lehetőségeket az említett eszközök kombinálására;

37. felhív a szükséges információk összegyűjtésére a RIS3 keretében rendelkezésre álló különböző szakpolitikák és eszközök – így például a 2014 és 2020 közötti időszakra vonatkozó kohéziós politika, az intelligens szakosodási platform, az Európai Klaszter Megfigyelőközpont, az európai innovációs partnerség, az Európai Stratégiai Fórum, a kulcsfontosságú alaptechnológiák és a kutatási infrastruktúrák – közötti szinergiák kialakítása érdekében;

38. ösztönzi a régiókat, hogy RIS3 stratégiáik végrehajtása során erősítsék meg a nyílt innovációs szemléletmódot és a négyes spirál modellen alapuló ökoszisztéma-együttműködést;

39. hangsúlyozza az oktatás és a kutatás valós piaci szükségletekhez való hozzáigazításának jelentőségét annak érdekében, hogy az új innovációk megfeleljenek a keresletnek és hozzájáruljanak a gazdasági növekedéshez;

Intelligens városok mint a RIS3 katalizátorai

40. megismétli, hogy az uniós városi területeknek kulcsfontosságú szerepet kell betölteniük az Unió gazdasági és társadalmi fejlődésében azáltal, hogy központként szolgálnak különböző szereplők és ágazatok számára, ötvözve az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés kihívásait és lehetőségeit, és úttörőként lépnek fel az integrált és területi alapú szakpolitikai megközelítések tekintetében; hangsúlyozza a városi területek fontosságát az innovációs klaszterek fejlődéséhez szükséges emberi erőforrások, infrastruktúra és beruházási potenciál előmozdításában;

41. felszólítja a Bizottságot, hogy az európai városfejlesztési menetrend kidolgozásakor az erőforrások hatékony felhasználása céljából történő szinergiák és szoros kapcsolatok kialakítása érdekében vegye figyelembe a RIS3 stratégiákat és egyéb innovációs programokat, különös tekintettel az integrált területi beruházásokra;

42. hangsúlyozza az innovatív, ágazatokon átnyúló, hármas spirálon alapuló és határokon átnyúló együttműködés elősegítésének fontosságát, amely a régiók és a városok intelligensebbé, zöldebbé és élhetőbbé tételére irányuló európai kihívásokhoz kapcsolódik;

43. hangsúlyozza, hogy tovább kell fejleszteni az „intelligens és összekapcsolt városok" koncepcióját, és ki kell terjeszteni egész Európára; üdvözli a holland uniós elnökség azon szándékát, hogy alulról építkező megközelítést hozzanak létre, amellyel megerősítik a városok hatásköreit – a regionális hatóságokkal egyeztetve –, hogy továbbfejlesszék az uniós városfejlesztési menetrendet, és hogy az intelligens városok kiváló városokká fejlődjenek; ezzel összefüggésben támogatja az Amszterdami Paktum elkészítését, amely a fenntartható növekedésre és a munkahelyteremtésre, a minden érdekelt fél, a polgárok és a társadalmi szervezetek közötti kapcsolatok elősegítésére, valamint a fenntartható és inkluzív fejlődés előmozdítására összpontosít;

44. felhívja a figyelmet a különböző, városok közötti, az intelligens szakosodásra és innovációra irányuló együttműködési és tudáscsereprogramok – mint például a Bizottság által támogatott „nyitott és agilis intelligens városok" program – előmozdítására;

45. támogatja a Bizottságnak és a Tanácsnak az Amszterdami Paktummal összefüggésben az uniós városfejlesztési menetrend érdekében megfogalmazott kezdeményezéseit; felszólítja a Bizottságot, hogy fokozza a városi és regionális politikák közötti összhangot; felkéri a Bizottságot, hogy a 7. kohéziós jelentésben terjesszen be az „Intelligens Városok" és a RIS3 kezdeményezéseinek és módszertanának összehangolására irányuló javaslatokat;

Nyomon követés és értékelés

46. megjegyzi, hogy bár a legtöbb régió elfogadott egy RIS3-at, közülük számos régiónak még dolgoznia kell azon, hogy megfeleljen az előzetes feltételrendszer követelményeinek. A fő kihívásokat a nyomon követési mechanizmus, a költségvetési keret, valamint a kutatási és innovációs célú magánberuházásokat ösztönző intézkedések jelentik;

47. emlékezteti a helyi és regionális döntéshozókat az iránti elkötelezettségük fontosságára, hogy a RIS3-at a gazdasági szerkezetváltás eszközeként használják fel saját régiójukon belül, ezáltal befolyásolva az uniós politikát is;

48. üdvözli, hogy ezek a regionális stratégiák az energiaügyre, az egészségügyre, az információs és kommunikációs technológiákra, a korszerű anyagokra, az élelmiszerekre, a szolgáltatásokra, a turizmusra, a fenntartható innovációra és közlekedésre, a bioalapú gazdaságra, a gyártási rendszerekre és a kulturális és kreatív ágazatokra összpontosítanak, valamint egyéb szakosodásra és az adott régiók különösen versenyképes ágazataira; sajnálja azonban, hogy sok stratégia nem elég részletes, és felszólít a prioritások meghatározási folyamatának finomítására, amivel elkerülhető annak kockázata, hogy valamennyi stratégia ugyanazokra a témákra összpontosítson; felszólít arra, hogy ne csupán a csúcstechnológia, hanem az alacsonyabb színvonalú technológia és a társadalmi innováció terén is dolgozzanak ki stratégiákat, és arra ösztönzi az összes érdekelt felet, hogy törekedjenek az ágazatok közötti átfedésekre, mivel ezek az átfedések elősegíthetik az innovációt;

49. úgy véli, hogy az intelligens szakosodási stratégiák nemzeti megfigyelőközpontjainak támogatása segíthet a RIS3 nyomon követését biztosító megfelelőbb indikátor-rendszerek kiépítésében, különösen a módszertan és a képzés vonatkozásában;

50. megállapítja, hogy egyes RIS3 stratégiák nem kellően dokumentáltak, például az érintett régió egyedi versenyelőnyeire vonatkozó bizonyítékokat illetően, míg mások nem szolgáltatnak kellő bizonyítékot az érdekelt felek azon kapacitását illetően, hogy a vállalkozások részére támogatást nyújtsanak az innovációhoz, vagy a kutatók azon kapacitását illetően, hogy alkalmazott kutatásokat végezzenek, vagy kereskedelmi célú alkalmazásokat találjanak az eredmények számára; megjegyzi továbbá, hogy egyes régiók a területek széles körére kiterjedő stratégiákkal és leegyszerűsítő nyomon követési mutatókkal rendelkeznek; ezért sürgeti a hatóságoknak a kapott releváns információk összegyűjtésére és értékelésére vonatkozó kapacitásainak növelését, valamint hogy növeljék a régiók és a központi hatóságok koordinált erőfeszítéseit a meglévő adatbázisok azonosítása és szabványosítása, továbbá azoknak az érdekelt felek számára történő hozzáférhetővé tétele érdekében;

51. felszólítja az Uniót és a tagállamokat, hogy használják fel a meglévő eszközöket – mint például a közösségi innovációs felmérést (CIS) – a stratégiák végrehajtásának időszakos (éves és középtávú) – mind mennyiségi, mind minőségi szempontú – nyomon követése érdekében, valamint hogy vonják be valamennyi érdekelt felet – többek között a civil társadalmat – a folyamatba; megállapítja, hogy mind a régiók, mind a tagállamok hasonló problémákkal néznek szembe a nyomon követés értékelése tekintetében, és felhívja a régiókat, hogy a RIS3 hatásának megfelelőbb elemzése érdekében rendszeresen tegyenek közzé jelentést célkitűzéseik elérésére vonatkozóan, továbbá hogy garantálják az átláthatóságot és a nyomon követési információkhoz való nyilvános hozzáférést; tisztában van azonban azzal, hogy a stratégiák csak évek elteltével hoznak eredményt, ezért a korai nyomon követést az ésszerű elvárásokhoz kell igazítani;

52. ösztönzi a régiókat és a tagállamokat, hogy – tekintettel a 2016. decemberi céldátumra – az előzetes feltételrendszernek való megfelelés érdekében legyenek proaktívak a cselekvési tervek időben történő végrehajtását illetően; kéri őket, hogy a RIS3 folyamatos felülvizsgálata keretében dolgozzák ki és vezessék be nyomon követési mechanizmusukat, amelynek olyan beruházási szegmensek meghatározására kell összpontosítania, ahol a regionális innovációs szereplők versenyelőnyre tehetnek szert vagy fenntarthatják versenyelőnyüket;

53. véleménye szerint a RIS3 keretében a releváns eszközök nyomon követésében és értékelésében való közös részvétel, valamint a különböző eszközökről készítendő jelentések nyomon követésének és értékelésének összehangolása sokat segíthet ezen a területen; felszólítja ezért az összes érdekelt felet és döntéshozót, hogy teremtsenek szinergiákat, és dolgozzanak ki olyan megoldásokat, amelyek összegyűjtik és szintetizálják a konkrét RIS3 stratégiákban foglalt szakpolitikákból és eszközökből származó adatokat;

54. emlékeztet arra, hogy egy jól megfogalmazott stratégiai dokumentum nem segít elérni a várt eredményeket, ha nem vezetnek be támogatási szolgáltatásokat a vállalkozások számára;

2016. szeptember 13., kedd

Legfőbb tanulságok és a RIS3 jövője

55. sajnálja, hogy a RIS3 stratégiák gyakran elismerik ugyan annak szükségességét, hogy segíteni kell a vállalkozásoknak az innováció valamennyi formájának kiaknázásában, később azonban csak a technológiai tudáson alapuló innovációt támogatják; azt javasolja e tekintetben, hogy a RIS3 vegye figyelembe az innovációt más területeken is, például a szolgáltatási és a kreatív ágazatban, és emlékeztet mindenfajta innovációs rendszer és intézmény fontosságára, függetlenül azok méretétől és a helyi és regionális klaszterekhez fűződő kapcsolatától;

56. rámutat, hogy a RIS3-akat megfelelően kell végrehajtani annak érdekében, hogy orvosolják az innovációs szakadék problémáját és elősegítsék Európában a munkahelyteremtést és a növekedést; hangsúlyozza, hogy e célból alapvető fontosságú, hogy előmozdítsák az alulról építkező stratégiákat, és hogy megerősítsék a RIS3 potenciáljának vizsgálatát valamennyi irányítási szinten; e tekintetben úgy véli, hogy a tagállamoknak be kell vonniuk nemzeti statisztikai hivatalaikat, hogy segítsenek a régiók számára értékelési és nyomon követési mechanizmusaik kialakításában;

57. úgy véli, hogy a stratégiák részvételen alapuló megközelítését valamennyi folyamatban meg kell valósítani – a nyomon követési és értékelési folyamatot is beleértve –, mivel ez növelni fogja a RIS3-célkitűzések megvalósításával kapcsolatos együttműködés hatókörét;

58. felhívja az Uniót és a tagállamokat, hogy ne tévesszék szem elől, hogy ennek az eszköznek életképesnek, operatívnak és hatékonynak kell lennie, hogy ne okozzon a kedvezményezettek számára bürokratikus terheket;

59. felhívja a Bizottságot, hogy sürgesse a stratégiák 2017-ben történő felülvizsgálatát annak érdekében, hogy előmozdítsa azok hatékonyságát és eredményességét, és hogy adjon tájékoztatást azoknak a 2020 utáni, jövőbeli kohéziós politikához, valamint kutatási és innovációs politikához történő hozzájárulásáról, figyelembe véve a végrehajtásuk első éveiben nyert tapasztalatokat; felhívja a Bizottságot, hogy kezdeményezzen nyilvános konzultációt, valamint hogy a 7. kohéziós jelentést megelőzően szervezzen uniós szintű konferenciát a Parlamenttel, a Régiók Bizottságával és más érdekelt felekkel közösen;

60. elismeri, hogy az intelligens szakosodási stratégiák hathatós eszközként szolgálhatnak az energetikai kihívások, az erőforrás-hatékonyság és az energiabiztonság kezelésében;

61. felszólítja a Bizottságot, hogy továbbra is támogassa az S3 platform szerepét, segítsen a stratégiák részletességének növelésében, valamint hogy továbbra is összpontosítson a magánberuházások bevonásának jelentőségére;

62. kéri a DG REGIO-t és az S3 platformot, hogy készítsenek rövid szakpolitikai dokumentumot a RIS3-mal kapcsolatos korábbi tapasztalatokról, és széles körben terjesszék azt. A dokumentum összpontosítson a következőkre: 1) a tapasztalatok SWOT-elemzése; 2) a régiók által szerzett tapasztalatok és a legfőbb csapdák a RIS3-ról szóló iránymutatásban leírt hat lépés mindegyikét illetően; 3) ajánlások és a RIS3 folyamatos fejlesztését szolgáló egységesített formanyomtatványok a 2020-at követő stratégiák megfelelőbb kidolgozása érdekében; valamint 4) a RIS3 stratégiák sikeres kidolgozásához és végrehajtásához szükséges emberi erőforrások; úgy véli, hogy a kutatásban és innovációban érintett regionális hálózatokat ösztönözni és támogatni kell a sikertörténetek és a levont tanulságok népszerűsítése terén, hogy a megfelelő gondolkodásmódot a régiókban valamennyi szinten meghonosíthassák;

o

o o

63. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2016. szeptember 13., kedd

P8_TA(2016)0321

Európai területi együttműködés – bevált gyakorlatok és innovatív intézkedések

Az Európai Parlament 2016. szeptember 13-i állásfoglalása az európai területi együttműködésről – bevált gyakorlatok és innovatív intézkedések (2015/2280(INI))

(2018/C 204/02)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre, és különösen annak XVIII. címére,

— tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra, a Kohéziós Alapra, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó közös rendelkezések megállapításáról, az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról és az 1083/2006/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1303/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([1]) (a továbbiakban: a közös rendelkezésekről szóló rendelet),

— tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapról és a „Beruházás a növekedésbe és munkahelyteremtésbe" célkitűzésről szóló egyedi rendelkezésekről, valamint az 1080/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1301/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([2]),

— tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alap által az európai területi együttműködési célkitűzésnek nyújtott támogatásra vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2013. december 17-i 1299/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([3]),

— tekintettel az európai területi együttműködési csoportosulásról (EGTC) szóló 1082/2006/EK rendeletnek a csoportosulások létrehozásának és működésének egyértelművé tétele, egyszerűsítése és javítása tekintetében történő módosításáról szóló, 2013. december 17-i 1302/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([4]),

— tekintettel a külső tevékenységek finanszírozására vonatkozó uniós eszközök végrehajtására vonatkozó közös szabályok és eljárások megállapításáról szóló, 2014. március 11-i 236/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([5]),

— tekintettel az Előcsatlakozási Támogatási Eszköz (IPA II) létrehozásáról szóló, 2014. március 11-i 231/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([6]),

— tekintettel az Európai Szomszédsági Támogatási Eszköz létrehozásáról szóló, 2014. március 11-i 232/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([7]),

— tekintettel a 2014–2020-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló, 2013. december 2-i 1311/2013/EU, Euratom tanácsi rendeletre ([8]),

— tekintettel az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról és az 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2012. október 25-i 966/2012/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([9]),

---

([1]) HL L 347., 2013.12.20., 320. o.
([2]) HL L 347., 2013.12.20., 289. o.
([3]) HL L 347., 2013.12.20., 259. o.
([4]) HL L 347., 2013.12.20., 303. o.
([5]) HL L 77., 2014.3.15., 95. o.
([6]) HL L 77., 2014.3.15., 11. o.
([7]) HL L 77., 2014.3.15., 27. o.
([8]) HL L 347., 2013.12.20., 884. o.
([9]) HL L 298., 2012.10.26., 1. o.

2016. szeptember 13., kedd

— tekintettel a területrendezésért és területfejlesztésért felelős miniszterek 2011. május 19-én, Gödöllőn tartott informális ülésén elfogadott, „Az Európai Unió 2020-ig szóló területi menetrendje – Egy sokszínű régiókból álló, befogadó, intelligens és fenntartható Európa felé” című dokumentumra,

— tekintettel az Európai Unió tagállamainak a kohéziós politika új programozási időszakának hatékony és időbeni elindítására való felkészültségéről szóló, 2014. január 14-i állásfoglalására ([1]),

— tekintettel a 2014-2020 közötti időszakra szóló kohéziós politika elindulásában bekövetkezett késedelemről szóló, 2014. november 27-i állásfoglalására ([2]),

— tekintettel az Európai Bizottság „Európai beruházási terv” című, 2014. november 26-i közleményére (COM(2014)0903),

— tekintettel a gazdasági, társadalmi és területi kohézióról szóló hatodik jelentésre (COM(2014)0473),

— tekintettel „A növekedést és a munkahelyteremtést szolgáló beruházások: az Unió gazdasági, társadalmi és területi kohéziójának erősítése” című, 2015. szeptember 9-i állásfoglalására ([3]),

— tekintettel az „Európa 2020: Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája” című, 2010. március 3-i bizottsági közleményre (COM(2010)2020),

— tekintettel a kohéziós politikáról és az Európa 2020 stratégia felülvizsgálatáról szóló, 2015. október 28-i állásfoglalására ([4]),

— tekintettel „A 2014–2020-as időszakra szóló kohéziós politika egyszerűsítése és teljesítményorientáltsága felé” című, 2015. november 26-i állásfoglalására ([5]),

— tekintettel „Az Európai Stratégiai Beruházási Alapról, az Európai Beruházási Tanácsadó Platformról és a Beruházási Projektek Európai Portáljáról, valamint az 1291/2013/EU és az 1316/2013/EU rendelet módosításáról – az Európai Stratégiai Beruházási Alap” című, 2015. június 25-i (EU) 2015/1017 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([6]),

— tekintettel a Bizottság által az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának címzett, a makroregionális stratégiák hozzáadott értékéről szóló jelentésre (COM(2013)0468) és a Tanács 2013. október 22-i vonatkozó következtetéseire,

— tekintettel az Uniós Belső Politikák Főigazgatósága („B” Tematikus Főosztály: Strukturális és Kohéziós Politikák) „A makrorégiók új szerepe az európai területi együttműködésben” című, 2015. januári tanulmányára,

— tekintettel az Uniós Belső Politikák Főigazgatósága („B” Tematikus Főosztály: Strukturális és Kohéziós Politikák) „Az európai területi együttműködési csoportosulás mint a területi együttműködés előmozdításának és javításának eszköze Európában” című, 2015. júliusi tanulmányára,

— tekintettel a Bizottság „Európai beruházási terv: új iránymutatások az európai strukturális és beruházási alapok és az Európai Stratégiai Beruházási Alap (ESBA) együttes igénybevételére vonatkozóan” című, 2016. február 22-i közleményére;

— tekintettel a Régiók Bizottságának 2015 májusában kiadott, „A területfejlesztést támogató pénzügyi eszközök” című kiadványára;

— tekintettel a „Beruházás a növekedésbe és a munkahelyteremtésbe – az európai strukturális és beruházási alapok hozzájárulásának maximalizálása” című, 2015. december 14-i bizottsági közleményre (COM(2015)0639),

([1]) Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0015.
([2]) Elfogadott szövegek, P8_TA(2014)0068.
([3]) Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0308.
([4]) Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0384.
([5]) Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0419.
([6]) HL L 169., 2015.7.1., 1. o.

— tekintettel a Régiók Bizottsága „Az Interreg 25 éve – új impulzus a határon átnyúló együttműködéshez” című, 2015. szeptember 2-i nyilatkozatára,

— tekintettel a Régiók Bizottságának 2015 decemberében kiadott, „A 2050-re szóló területi jövőkép: mi várható?” című véleményére,

— tekintettel a Régiók Bizottsága „A határokon átnyúló együttműködés erősítése: egy jobb szabályozási keret szükségessége”című, 2015. december 17-i véleményére,

— tekintettel a Tanács luxemburgi elnöksége által készített, „Visszatekintés az Interreg 25 évére és a területi együttműködés jövőjének előkészítése” című háttérdokumentumra,

— tekintettel „Az Interreg 25 éve: hozzájárulás a kohéziós politika céljainak megvalósításához” című tanácsi következtetésekre,

— tekintettel a luxemburgi elnökség a határrégiókra vonatkozó, az e területek szükségleteire és kihívásaira választ adó egyedi jogszabályi rendelkezések meghozatalára irányuló, „A határokon átnyúló régiókra irányuló egyedi rendelkezések kijelölésének és alkalmazásának eszköze” című kezdeményezésére ([1]),

— tekintettel a Bizottság által 2015. szeptember 21-én, az Európai Együttműködés Napján indított, a határokon átnyúló együttműködés még fennálló akadályairól szóló, uniós szintű nyilvános konzultációra ([2]),

— tekintettel a Bizottság által 2015-ben készített első olyan Eurobarométer-felmérés eredményeire, amely a határ menti területeken élő polgárok szokásainak azonosítására és feltérképezésére irányult célirányosabb uniós intézkedések kialakítása érdekében ([3]),

— tekintettel az OECD 2013-as, „Régiók és innováció: határokon átnyúló együttműködés” című jelentésére,

— tekintettel a Régiók Bizottságának a „2014. évi EGTC nyomonkövetési jelentés – Az Európa 2020 stratégia végrehajtása” című jelentésére ([4]),

— tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,

— tekintettel a Regionális Fejlesztési Bizottság jelentésére (A8-0202/2016),

A. mivel az európai lakosság mintegy 38 %-a határmenti régiókban él, és mivel az EU jelentős gazdasági, pénzügyi és társadalmi válsággal néz szembe, amely különösen a nőket érinti minden téren; mivel az EU-nak bele kell foglalnia a nemek közötti egyenlőséget mint fő összetevőt az európai területi együttműködéssel kapcsolatos valamennyi politikába és gyakorlatba;

B. mivel az európai területi együttműködés átfogó célja a nemzeti határok hatásának csökkentése a régiók közötti különbségek csökkentése, a határokon átívelő beruházások és közös munka tekintetében még fennálló akadályok felszámolása, a kohézió megerősítése és az Unió egészének harmonikus gazdasági, társadalmi, kulturális és területi fejlődése előmozdítása érdekében;

C. mivel az európai területi együttműködés a kohéziós politika szerves része, hiszen megerősíti az Unió területi kohézióját;

([1]) http://www.dat.public.lu/eu-presidency/Events/Informal-Ministerial-Meetings-on-Territorial-Cohesion-and-Urban-Policy-_26-27-November-2015_-Luxembourg-City_/Material/IMM-Territorial-_LU-Presidency_—Input-Paper-Action-3.pdf
([2]) IP/15/5686 – Az Európai Bizottság sajtóközleménye.
([3]) 422. sz. Eurobarométer gyorsfelmérés – határokon átnyúló együttműködés az EU-ban.
([4]) http://cor.europa.eu/en/documentation/studies/Documents/EGTC_MonitoringReport_2014.pdf

2016. szeptember 13., kedd

D. mivel a tagállamok felhasználhatják az európai területi együttműködést a migrációs válság által okozott kihívások kezelésére;

E. mivel még mindig csak kevés európai polgár használja ki maradéktalanul az uniós belső piacban és a mozgás szabadságában rejlő lehetőségeket;

F. mivel a megosztott irányítás, a többszintű kormányzás és a partnerség elveinek alapján az európai területi együttműködés programjait az európai, nemzeti, regionális és helyi szereplők széles körét bevonó, kollektív folyamat révén alakították ki a közös kihívások határokon átnyúló kezelése és a bevált gyakorlatok cseréjének előmozdítása céljából;

G. mivel szükség van az európai területi együttműködés (2020 utáni időszak) szerkezetéről való közös gondolkozásra;

Az európai területi együttműködés hozzáadott értéke, legjobb gyakorlatok és az Európa 2020 stratégia céljaihoz való hozzájárulás

1. megjegyzi, hogy az európai területi együttműködés immár a 2014–2020 közötti időszakra vonatkozó kohéziós politika két egyformán fontos céljának egyike, amely saját szabályozással rendelkezik; ugyanakkor hangsúlyozza, hogy az európai területi együttműködésre vonatkozó 10,1 milliárd eurós költségvetés, ami a kohéziós politika költségvetésének 2,8 %-át képezi, nem áll arányban az európai területi együttműködés előtt álló jelentős kihívásokkal, és nem tükrözi az európai hozzáadott érték magas színvonalát sem; emlékeztet ezzel összefüggésben az Európai Parlament csalódottságára a 2014-2020-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről folytatott tárgyalások eredményével kapcsolatban az európai területi együttműködés költségvetési előirányzatainak csökkentésének tekintetében; úgy véli, hogy az európai területi együttműködés megnövelt költségvetése fokozni fogja a kohéziós politika hozzáadott értékét a következő programozási időszakban; kéri az EUMSZ területi kohézióról szóló 174. cikkének fokozott tiszteletben tartását főként a vidéki térségek és az ipari átalakulás által érintett területek, illetve a súlyos és állandó természeti vagy demográfiai hátrányban lévő régiók tekintetében, mint a legkülső régiók, a legészakibb, gyéren lakott régiók, valamint a szigeti, a határon átnyúló és a hegyvidéki régiók; felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a kohéziós politika megvalósításakor fordítsanak fokozott figyelmet a földrajzilag és demográfiailag leghátrányosabb helyzetben lévő térségekre;

2. megjegyzi, hogy az Európa 2020 stratégia célkitűzéseinek megfelelően az európai területi együttműködést oly módon alakították át, hogy a tematikus koncentráció és eredményorientáltság középpontba helyezése révén nagyobb hatást fejtsen ki, nem sértve ugyanakkor a területi szempontokat figyelembe vevő megközelítést, amely lehetővé teszi a regionális prioritások további érvényesítését; úgy véli, hogy több figyelmet kell szentelni az európai területi együttműködés sajátosságainak; ezért az európai területi együttműködés programjainak jobb értékelésére szólít fel hatásaik és hozzáadott értékeik bemutatása céljából;

3. megjegyzi, hogy a határokon átnyúló együttműködés a határmenti régiók fejlesztésének kulcsfontosságú eszköze, amelyek az európai integráció igazi laboratóriumainak tekinthetők; hangsúlyozza, hogy a 2000–2006 és 2007–2013 közötti időszakban megvalósított, határokon átnyúló együttműködést stratégiai szempontból fokozottabban hangsúlyozott prioritások felé való irányultság és a legjobb gyakorlatok alkalmazása jellemezte a nagyobb mértékű összekapcsoltság és jobb hozzáférhetőség, valamint a tudás- és innovációtranszfer terén, megerősítve a regionális identitást, kezelve a környezeti kihívásokat, megerősítve az intézményi kapacitást, az egészségügyet, az oktatást, a foglalkoztatást és a munkavállalói mobilitást, valamint a polgári védelmet, új partnerségeket hozva létre és megerősítve a meglévőket;

4. tudomásul veszi, hogy a transznacionális együttműködés segített a kutatás, az innováció és a tudásalapú gazdaság támogatása tekintetében, az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásban, valamint a fenntartható közlekedés és mobilitás transznacionális megközelítések alkalmazása révén történő előmozdításában, valamint hozzájárult az intézményi kapacitás megerősítéséhez; hangsúlyozza, hogy az integrált területi megközelítés és a transznacionális együttműködés különösen fontos a környezetvédelem szempontjából, különösen a vízügy, a biológiai sokféleség és az energiaügy területén;

5. elismeri, hogy a régiók közötti együttműködés számos kérdés tekintetében lehetővé tette a városok és régiók számára a tapasztalatok és bevált gyakorlatok cseréjét is felölelő együttműködést, valamint hogy ez javította számos regionális és helyi szakpolitika hatékonyságát; úgy véli, hogy foglalkozni kell a vidéki és a városi térségek közötti jelentős fejlettségbeli különbségekkel és a nagyvárosi régiók problémáival;

6. úgy véli, hogy a hatékony határokon átnyúló és transznacionális együttműködés növeli a földrajzi térségek vonzerejét a kereskedelmi cégek számára a helyi, regionális és határokon átnyúló potenciál és a humán tőke arra irányuló lehető leghatékonyabb felhasználása révén, hogy jobban kielégítsék a kereskedelmi cégek igényeit és elvárásait, ugyanakkor hogy megelőzzék ezek elvándorlását harmadik országokba, az EU régióinak az elnéptelenedését és a munkanélküliség növekedését;

7. meggyőződése, hogy az európai területi együttműködés jelentős európai hozzáadott értéket kínál, elősegítve a békét, a stabilitást és a regionális integrációt, többek közt a bővítési és a szomszédságpolitika keretében, valamint a legjobb gyakorlatok világszerte való terjesztése révén; úgy véli, hogy a határokon átnyúló együttműködés hozzáadott értéket jelenthet a bevándorlási válság kezelésében;

8. rámutat, hogy a 2014–2020 közötti időszak vonatkozásában az európai területi együttműködés és Európai Regionális Fejlesztési Alap költségvetésének mintegy 41 %-át ([1]) a környezet javítását célzó intézkedésekbe fektetik be, míg 27 %-át az intelligens növekedés, többek között a kutatás és az innováció megerősítésére fordítják, 13 %-át pedig az inkluzív növekedés foglalkoztatáshoz, oktatáshoz és képzéshez kötődő tevékenységek révén való előmozdítására, emellett 33 program a határokon átnyúló általános összeköttetés javítására irányul majd; megjegyzi továbbá, hogy 790 millió eurót különítenek el az intézményi kapacitás együttműködési struktúrák létrehozása vagy megerősítése és a közszolgáltatások hatékonyságának javítása révén való fokozására;

9. hangsúlyozza, hogy az eredményközpontúság koncepciója értelmében az Interreg programjainak kiváló minőségű projektszintű együttműködést kell biztosítaniuk és az értékelés új formáját kell bevezetniük, figyelembe véve az egyes programok sajátos jellegét és hozzájárulva a kedvezményezettek és az irányító hatóságok adminisztratív terheinek csökkentéséhez; felhívja a Bizottságot, a tagállamokat és az irányító hatóságokat, hogy működjenek együtt és osszák meg egymással az információkat és a legjobb gyakorlatokat annak érdekében, hogy értékeléseket végezzenek és iránymutatásokat adjanak ki arról, hogyan lehet az európai területi együttműködés sajátosságaira alkalmazni az eredményorientáltság célját; elismeri, hogy az európai területi együttműködés programjainak teljes hozzáadott értékét nem lehet csak mennyiségi mutatókkal értékelni, és felhívja a Bizottságot, hogy állapítson meg több minőségi mutatót a területi együttműködés révén elért eredmények jobb megjelenítése érdekében;

10. aggodalommal állapítja meg az Interreg programjainak késedelmes elfogadását, és sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyenek erőfeszítéseket azok hatékony és sikeres végrehajtása, valamint a határokon átnyúló együttműködés akadályainak felszámolása érdekében, a 2007-2013 közötti programozási időszakban már előtérbe került kritikus problémák elkerülése céljából; felszólítja a Bizottságot, hogy hozza meg a szükséges intézkedéseket az európai területi együttműködési programok végrehajtásának felgyorsítására;

11. sajnálattal állapítja meg, hogy nem állnak rendelkezésre megbízható, határokon átnyúló adatok és bizonyítékok a határokon átnyúló együttműködés hatékonyságával kapcsolatban a teljesítményre vonatkozó keretről szóló jelentéstétel tekintetében; ezért felhívja a Bizottságot, az Eurostatot és az irányító hatóságokat, hogy működjenek együtt közös értékelési kritériumok kidolgozása céljából, valamint hogy közösen koordináljanak egy egységes adatbázist és alakítsanak ki módszereket a megbízható adatok határokon átnyúló biztosítására, felhasználására és cseréjére; tudomásul veszi a tagállamok helyi és regionális önkormányzatainak nagyon eltérő mértékű felhatalmazásából eredő, az integrált területi megközelítés végrehajtásával kapcsolatosan jelentkező kihívásokat;

12. felhívja a Bizottságot, a tagállamokat és az irányító hatóságokat, hogy hozzanak létre megfelelően strukturált nyomonkövetési rendszereket és értékelési terveket az Európa 2020 stratégia célkitűzései és a területi integráció tekintetében elért eredmények jobb értékelése érdekében;

A területi kohézióhoz való hozzájárulás

13. rámutat, hogy az európai területi együttműködés jelentősen hozzájárul az Unió területi kohézióra vonatkozó célkitűzésének különböző ágazati politikák területi szintű integrációja révén való megerősítéséhez; üdvözli az Európai Területfejlesztési és Kohéziós Megfigyelő Hálózat (ESPON) „ET2050: területi szempontú forgatókönyvek és jövőképek Európa számára” című tanulmányát, amely referenciakeretként szolgálhat a 2020 utáni kohéziós politika előkészületeiről folyó további megbeszélésekhez;

([1]) A „Beruházás a növekedésbe és a munkahelyteremtésbe – az európai strukturális és beruházási alapok hozzájárulásának maximalizálása” című, bizottsági közlemény I. melléklete (Európai területi együttműködés/Interreg).

2016. szeptember 13., kedd

14. emlékeztet az integrált területi beruházások (ITI) és a közösségvezérelt helyi fejlesztés (CLLD) fontosságára, amelyeket nem hajtanak végre elég széleskörűen az Interreg 2014–2020 közötti időszakra vonatkozó programjaiban, és ösztönzi a tagállamokat ezek nagyobb mértékű használatára, hangsúlyozva, hogy ehhez nélkülözhetetlen lesz a regionális és helyi szervezetek erőteljesebb részvétele; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy javasoljanak tájékoztatási és képzési programokat a kedvezményezettek számára;

15. úgy véli, hogy az új területfejlesztési eszközök – úgymint az integrált területi beruházás (ITI) és a közösségvezérelt helyi fejlesztés (CLLD) – nyomán beruházások valósulhatnak meg a szociális, az egészségügyi és az oktatási infrastruktúra területén, elindulhat a hátrányos helyzetű városi területek rehabilitációja, munkahelyek jöhetnek létre, és egyéb, a migránsok elszigeteltségének csökkentését és beilleszkedésük támogatását célzó intézkedésekre kerülhet sor;

16. javasolja, hogy kapjanak különös figyelmet azok a projektek, amelyek célja a települések és a régiók új demográfiai valósághoz való hozzáigazítása és az ezen új helyzetből adódó egyensúlyhiányok enyhítése, különösen az alábbiak révén: 1) a szociális és a mobilitási infrastruktúra hozzáigazítása a demográfiai változásokhoz és a migrációs áramláshoz; 2) kifejezetten az idősödő lakosságnak szánt javak és szolgáltatások létrehozása; 3) az idősebbek, a nők és a migránsok társadalmi integrációt elősegítő foglalkoztatási lehetőségeinek támogatása; 4) a digitális összeköttetések megerősítése és olyan platformok létrehozása, amelyek lehetővé teszik és ösztönzik az elszigeteltebb régiókban élő lakosság részvételét és a különböző közigazgatási, szociális és politikai szolgáltatásokkal való interakcióját valamennyi (helyi, regionális, nemzeti és európai) szinten;

17. rámutat az európai területi együttműködés a szigeti régiókban, a legkülső régiókban, a gyéren lakott régiókban, a hegyvidéki és a vidéki területeken a regionális együttműködés és integráció megerősítésének eszközeként játszott szerepére; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fordítsanak különös figyelmet az alapnak e régiókban, közöttük a harmadik országokkal határos régiókban történő felhasználására azzal a céllal, hogy javítsák az európai területi együttműködés keretében finanszírozott, határokon átnyúló projektek végrehajtását;

18. rámutat az európai területi együttműködés és a makroregionális stratégiák kiegészítő jellegére a közös kihívások nagyobb, funkcionális területeken való kezelése tekintetében, valamint arra a pozitív szerepre, amit a makroregionális stratégiák a makrorégiók előtt álló, közös kihívások kezelésének segítésében játszhatnak;

19. úgy véli, hogy az együttműködés határokon átnyúló és transznacionális vetületei közötti jobb koordinációra, szinergiára és komplementaritásra kell törekedni az együttműködés és integráció szélesebb körű, stratégiai területeken való javítása céljából; felszólít az irányító hatóságok és a makroregionális stratégia szereplői közti jobb koordinációra; nyomatékosan kéri az együttműködés, továbbá az európai területi együttműködés programjai és a nemzeti és regionális programok közötti kapcsolatok és összhang megerősítését a programok kidolgozási szakaszában, a kiegészítő jelleg ösztönzése és az átfedések elkerülése érdekében;

20. megjegyzi, hogy egyes régiók súlyos migrációs kihívásokkal néznek szembe, és felhív az Interreg programok felhasználására és sürgős végrehajtására többek között annak érdekében, hogy – mindenekelőtt makroregionális stratégiák révén – válasz szülessen a menekültválság okozta kihívásokra, és sor kerüljön a bevált gyakorlatok cseréjére a helyi és regionális önkormányzatok között a határ menti területeken, harmadik országokat is bevonva;

A kutatás és az innováció támogatása

21. hangsúlyozza a kutatás és innováció – pl. a közös kutatási projektek, a kutatóintézetek és a vállalatok közötti együttműködés, a nemzetközi határokon átnyúló egyetemek, kutatási központok, képzési intézmények létrehozása, a határokon átnyúló klaszterek és vállalkozások hálózatai, a kkv-kat szolgáló, határokon átnyúló inkubátorok és tanácsadási szolgáltatások létrehozása, a külföldi befektetők bevonzását célzó csúcstechnológiai márkaépítés stb. – terén elért eredményeket; megjegyzi, hogy az Interreg programjai fontos szerepet játszanak a régiók versenyképességének és innovációs potenciáljának növelésében azáltal, hogy ösztönzik az intelligens szakosodási stratégiák közti szinergiákat, a klaszterek közti együttműködést és az innovációs hálózatok fejlesztését; felkéri a Bizottságot, hogy végezze el az Európai Regionális Fejlesztési Alapon és az Európai Szociális Alapon belüli területi együttműködés átfogó áttekintését a közös stratégiai keret alapján (a közös rendelkezésekről szóló 1303/2013/EU rendelet 1. melléklete);

22. tudatában van annak, hogy az intelligens növekedés, többek között a kutatás és innováció megerősítését célzó beruházások az ERFA határokon átnyúló együttműködési programok számára elkülönített, 2014–2020 közötti időszakra vonatkozó támogatásának 27 %-át teszik ki ([1]), megjegyzi továbbá, hogy a transznacionális programok költségvetésének 35 %-át az intelligens növekedés a kutatás és az innováció megerősítése révén való támogatására fordítják;

23. hangsúlyozza, hogy határokon átnyúló innovációs szakpolitikai megközelítéseket, így közös kutatási és mobilitási programokat, közös kutatási infrastruktúrákat, partnerségeket és együttműködési hálózatokat kell létrehozni; felhívja a figyelmet, hogy a tagállamok eltérő jogszabályai megnehezítik a kutatások és az innováció határokon átnyúló szintre való kiterjesztésére irányuló közös fellépéseket;

24. hangsúlyozza, hogy a programok és alapok – közöttük az európai strukturális és beruházási alapok (esb-alapok), a Horizont 2020, az Európai Stratégiai Beruházási Alap (ESBI) és egyéb uniós források – közötti szinergiáknak és komplementaritásnak a kutatási és innovációs beruházások mennyiségének, minőségének és hatásának maximalizálására kell irányulniuk; azt javasolja a helyi és regionális hatóságoknak, hogy teljes mértékben használják ki ezen alapok kombinálásának a lehetőségeit a kkv-k, a kutatási és innovációs projektek támogatására, akár a határokon átnyúló szinten is, adott esetben; azt javasolja a kkv-knak, hogy teljes mértékben használják ki az ezen alapok kínálta lehetőségeket, hogy hozzájáruljanak az európai területi együttműködési programok megvalósításához;

25. felszólít határokon átnyúló innovációs stratégiák elfogadására és a meglévő intelligens szakosodási stratégiákkal, valamint egyéb, létező programokkal és stratégiákkal való komplementaritások megállapítására; ösztönzi a határokon átnyúló szinergiák létrehozására és a támogatás különböző forrásainak mobilizálására kínálkozó lehetőségek felmérését;

26. úgy véli, hogy a pénzügyi eszközöknek az európai területi együttműködési programok szerves részét kell képezniük a vissza nem térítendő támogatások kiegészítése révén a kkv-k finanszírozáshoz való hozzáférése, illetve a kutatás és az innováció támogatása céljából; úgy véli, hogy a pénzügyi eszközök fokozott felhasználása több beruházást fog vonzani az Interreg projektjeibe, új munkahelyeket teremtve és jobb eredmények elérését téve lehetővé; emlékeztet a technikai támogatás és a megfelelő képzési kezdeményezések alapvető jelentőségére a pénzügyi eszközöknek még a kevésbé fejlett régiókban is maximális haszonnal történő felhasználása szempontjából;

Kormányzás és a szakpolitikák összehangolása

27. emlékeztet arra, hogy ahhoz képest, hogy az európai területi együttműködés a 2007–2013-as programozási időszak óta a kohéziós politika önálló célkitűzése, a kohézióról szóló hatodik jelentés túlságosan kevés figyelmet szentel ennek a témának; emlékeztet arra, hogy az európai területi együttműködési csoportosulásban (EGTC) komoly lehetőségek rejlenek nem csak az európai területi együttműködés előmozdítása és a határon átnyúló irányítás eszközeként, hanem az átfogóan integrált területfejlesztés előmozdítójaként és a sokszintű kormányzás rugalmas platformjaként is;

28. üdvözli az EGTC-rendeletet (az 1302/2013/EU rendeletet), és felhívja a tagállamokat, hogy fokozzák az európai területi együttműködési csoportosulások létrehozására irányuló erőfeszítéseiket; rámutat azonban, hogy ez a rendelet nem elégséges a határokon átnyúló együttműködés előtti, már fennálló valamennyi jogi akadály leküzdéséhez; üdvözli ezért a luxemburgi elnökségnek a határrégiókra vonatkozó, egyedi jogszabályi eszköz létrehozására irányuló kezdeményezését, amely lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy egyedi jogi rendelkezésekben állapodjanak meg; üdvözli a Bizottság kezdeményezését, amelynek értelmében 2016 végéig elvégeznék a határokon átnyúló együttműködés előtti akadályok elemzését, amelynek keretében megvizsgálnák a lehetséges megoldásokat és a legjobb gyakorlatok példáit; kéri a Bizottságot, hogy elemzésében térjen ki a határ menti régiók szükségleteinek tanulmányozására is; érdeklődéssel várja a Bizottság által 2015. szeptember 21-én indított, a határokon átnyúló együttműködés még fennálló akadályairól szóló, uniós szintű nyilvános konzultáció eredményeit; kéri a Bizottságot, hogy elemzésében vegye figyelembe a Parlament ajánlásait és a nyilvános konzultáció eredményeit;

29. úgy véli, hogy az Interreg-programoknak – a megállapodás szerinti prioritások és beavatkozási logika tiszteletben tartása mellett, és egyéb megfelelő finanszírozások kiegészítőjeként – támogatniuk kell a migráció és a menekültügy területét célzó intézkedéseket, és hatékony integrációs politikákat kell elősegíteniük; kéri a Bizottságnak a 2014 és 2020 közötti időszakra szóló operatív programok módosításainak gyors vizsgálatára és elfogadására való nyitottságának kihasználását, amennyiben az érintett tagállamok kérelmeznek ilyen módosításokat, és azok kizárólag a menekültválság kezelésével kapcsolatos fontos célokra irányulnak;

([1]) A „Beruházás a növekedésbe és a munkahelyteremtésbe – az európai strukturális és beruházási alapok hozzájárulásának maximalizálása” című, bizottsági közlemény I. melléklete (Európai területi együttműködés/Interreg).

2016. szeptember 13., kedd

30. úgy véli, hogy a pénzügyi eszközöket, e rugalmas mechanizmusokat szélesebb körben kell felhasználni a vissza nem térítendő támogatások mentén; hangsúlyozza, hogy a pénzügyi eszközök – hatékony megvalósításuk esetén – jelentős mértékben növelheti a finanszírozás hatását; e tekintetben hangsúlyozza a pénzügyi eszközökre vonatkozó egyértelmű, következetes és hangsúlyozott szabályok szükségességét, hogy elősegítsék az előkészítési és a végrehajtási folyamat egyszerűsítését az alapkezelők és a kedvezményezettek számára; felhívja a figyelmet arra a lehetőségre, hogy előnyre lehet szert tenni az egyedi szakértelemből és know-how-ból az EBB finanszírozás-tervezési és technikai segítségnyújtási eszközei révén;

31. hangsúlyozza, hogy a 2007–2013 közötti programozási időszak alatt az Interreg programjai és egyéb, az Unió által finanszírozott programok közti lehetséges komplementaritások értékelése nem volt megfelelő; kéri megfelelő koordinációs mechanizmusok létrehozását az esb-alapok és más, közösségi és nemzeti finanszírozási eszközök, például a Horizont 2020, valamint az ESBA és az EBB közti tényleges koordináció, komplementaritás és szinergia biztosítása érdekében;

32. ösztönzi azoknak a folyamatban lévő értékeléseknek az irányító hatóságok értékelési terveibe való beemelését, amelyek a programok közti szinergiák hatékonyságának egyedi értékelését helyezik középpontba;

33. hangsúlyozza a jólét és munkahelyteremtés szempontjából óriási dinamikával rendelkező, határokon átnyúló munkaerő-piacok egyre növekvő jelentőségét; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy teljes mértékben használják ki az Interreg-programok által kínált lehetőségeket a határokon átnyúló munkavállalói mobilitás megkönnyítésére, előmozdítva többek között az esélyegyenlőség elvének érvényesülését, szükség esetén az adminisztratív és társadalmi szabályozási keret kiigazításával, valamint az összes kormányzási szint közötti párbeszéd erősítésével;

34. döntő fontosságúnak véli az európai területi együttműködés programjai és az EURES-szolgálatok közötti szinergiák és komplementaritás fokozását, mivel ezek különösen fontos szerepet játszanak azokban a határokon átnyúló régiókban, amelyekben jelentős mértékű a határokon átnyúló ingázás; felhívja a tagállamokat és a régiókat, hogy teljes mértékben használják ki az EURES-szolgálatok által kínált lehetőségeket az Unión belüli foglalkoztatás és a foglalkoztatási mobilitás céljaira;

35. meggyőződése, hogy a többszintű kormányzás elve, a partnerség elve és az európai magatartási kódex tényleges végrehajtása különösen fontosak az Interreg-programok fejlesztése szempontjából;

Egyszerűsítés

36. hangsúlyozza, hogy a kifejezetten az európai területi együttműködésre vonatkozó rendelet meglététől függetlenül tovább kell egyszerűsíteni a területi együttműködési programok végrehajtását, és felhívja az egyszerűsítéssel foglalkozó magas szintű munkacsoportot, hogy még az európai területi együttműködésre vonatkozó jogalkotási javaslat megszületése és a 2020 utáni időszakra vonatkozó Interreg-programok tervezése előtt fontolja meg az egyszerűsítést és a kedvezményezettekre nehezedő adminisztratív terhek csökkentését célzó intézkedések meghozatalát;

37. kéri a Bizottságot, hogy javasoljon egyedi fellépéseket a jelentéstételt, az ellenőrzést és az állami támogatást érintő szabályok egyszerűsítésére, valamint az eljárások harmonizálására; sürgeti az Interreg programjaira vonatkozó, standard követelmények cselekvési ágak szerinti megállapítását;

38. felhívja a tagállamokat, hogy egyszerűsítsék nemzeti rendelkezéseiket és kerüljék a túlszabályozást; sürgeti az e-kohézió végrehajtását és az adminisztratív eljárások egyszerűsítését;

39. hangsúlyozza, hogy a civil társadalom és a magánszféra szereplőinek bevonására vonatkozó rendelkezéseket bővíteni és egyszerűsíteni kell, az átláthatóság és az elszámoltathatóság szükségességének folyamatos figyelembevételével; javasolja, hogy a köz- és magánszféra közötti partnerségek kínálhassanak számos potenciális előnyt, bár azok az összeférhetetlenség veszélyét is magukban foglalják, amit megfelelő módon kezelni kell mind a kemény jog, mind pedig a puha jog eszközeivel; felhívja a Bizottságot, hogy időben adjon következetes és egyértelmű iránymutatást a pénzügyi eszközök az európai területi együttműködés programjaiban való alkalmazásáról;

40. hangsúlyozza, hogy a növekedésre és a foglalkoztatásra vonatkozó programok egyszerűsítésének vonatkozniuk kell az Interreg programokra is;

41. rámutat arra, hogy az egyszerűsítő intézkedések alkalmazása keretében mechanizmusokat kell létrehozni a kedvezményezettek figyelemmel kísérése érdekében;

42. úgy véli, hogy elsőbbséget kell adni az erők egyesítésének és a szereplők közötti kölcsönös bizalom előmozdításának a határokon keresztül, és hogy a pénzügyi eszközök értékes segítséget nyújthatnak ezekhez az erőfeszítésekhez;

Ajánlások a jövőre nézve

43. úgy véli, hogy az európai területi együttműködés bizonyította hatékonyságát, és hogy a benne rejlő lehetőségeket még jobban ki kell bontakoztatni; kiemeli a regionális politikán túlmutató lehetőségeit az olyan területeken, mint az egységes piac, a digitális menetrend, a foglalkoztatás, a mobilitás, az energiaügy, a kutatás, az oktatás, a kultúra, az egészségügy és a környezetvédelem, és ezért kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fontolják meg az európai területi együttműködés – mint fontos eszköz – fenntartását, sőt, szánjanak neki markánsabb szerepet a 2020 utáni időszakra szóló kohéziós politikán belül, jelentősen növelve egyúttal költségvetését;

44. úgy véli, hogy meg kell őrizni az európai területi együttműködés filozófiáját és jelenlegi struktúráját, beleértve a vezető kedvezményezett elvének való megfelelést, valamint a határokon átnyúló komponensének hangsúlyos jellegét; felhívja az Európai Bizottságot, hogy 25 év során szerzett tapasztalataira támaszkodva elemezze a harmonizált kritériumok egy adott halmazának lehetséges fejlődését, nem csak a népességi adatok alapján, hanem a társadalmi-gazdasági és területi sajátosságok alapján is;

45. hangsúlyozza az Előcsatlakozási Támogatási Eszköz és az Európai Szomszédsági Támogatási Eszköz keretében az EU külső határain megvalósuló határokon átnyúló együttműködés fontosságát; felhívja a tagállamokat, hogy gondoskodjanak arról, hogy a bevált gyakorlatokat – amelyek lehetővé teszik az Interreg programok kedvezményezettjeire nehezedő adminisztratív terhek csökkentését – alkalmazni lehessen az EU külső határain végrehajtott programokra is;

46. emlékeztet az úgynevezett „kisebb projektek alap" által kínált, az állampolgárok közötti, alulról építkező együttműködésben rejlő lehetőségekre a polgári szerepvállalás elősegítését célzó kis- és mikro-projektek számára odaítélhető összegekkel kapcsolatosan, különös figyelmet fordítva a kis határ menti szomszédos régiók közötti, határokon átnyúló együttműködésekre; kéri az ilyen projektek ösztönzését, emlékeztetve arra, hogy ez további erőfeszítéseket igényel az egyszerűsítés és a rugalmasság tekintetében;

47. ösztönzi stratégiák közös létrehozását a határ menti területek tekintetében, az integrált és fenntartható területfejlesztés előmozdítása érdekében, beleértve az integrált megközelítések végrehajtását és terjesztését, valamint a határokon átnyúlva a közigazgatási eljárások és a jogi rendelkezések harmonizálását; hangsúlyozza a régiókon belüli kiegyensúlyozott területi fejlődés előmozdításának jelentőségét;

48. úgy véli, hogy ösztönözni kell a határ menti együttműködést a határ menti hegyvidéki területek között és nagyobb figyelmet kell szentelni annak, valamint különös jelentőséget kell tulajdonítani a vidéki területeknek;

49. hangsúlyozza, hogy az európai területi együttműködés egyik célkitűzése a kulturális együttműködés legyen; úgy véli ezért, hogy nagyobb ösztönzést kell adni az azonos kultúrával és nyelvi örökséggel rendelkező határ menti területek közötti együttműködésnek a kultúra és az oktatás területén;

50. hangsúlyozza, hogy nagyobb beleszólást és részvételi lehetőséget kell biztosítani a régióknak és helyi hatóságoknak a javaslattételre, az irányításra és az európai területi együttműködés értékelésére, különösen a határ menti együttműködés területén, figyelembe véve, hogy egyes régiók már rendelkeznek ilyen hatáskörökkel;

51. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a pénzügyi eszközöknek a támogatások kiegészítésében játszott szerepét; fontosnak tartja a munkakapcsolatok szorosabbra vonását az EBB-vel, támogatva a kkv-kat, valamint a beruházások serkentése érdekében mozgósítva mind a Bizottság, mind az EBB pénzügyi és technikai szakértelmét; felhívja a Bizottságot és az Európai Beruházási Bankot, hogy a pénzügyi eszközöket hozzák szorosabb összefüggésbe a területi együttműködés célkitűzésével;

52. felhívja a Bizottságot, a tagállamokat és az irányító hatóságokat, hogy vizsgálják meg a luxemburgi elnökség arra irányuló javaslatát, hogy az utólagos értékelések eredményeinek ismeretében, a 2014–2020-as programok végrehajtását és egy megfelelő hatásvizsgálat elvégzését követően létre kellene hozni egy új jogi eszközt a 2020 utáni időszakra vonatkozó kohéziós politika céljára;

2016. szeptember 13., kedd

53. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy 2016-ban kezdeményezzenek uniós szintű, többoldalú, strukturált vitát az érdekelt felekkel az európai területi együttműködés 2020 utáni jövőjéről a 2020 utáni kohéziós politika előkészítése céljából; hangsúlyozza, hogy a vitának elsősorban az európai területi együttműködés szerkezetéhez és a programok költségvetésének elosztására vonatkozó eljáráshoz, továbbá az eredményközpontúság koncepciójának szélesebb körben történő alkalmazását biztosító új mechanizmusok kidolgozásához kapcsolódó kérdésekről kell szólnia; nyomatékosan kéri a Bizottságot, hogy működjön együtt a Régiók Bizottságával, valamint az érdemleges civil társadalmi és regionális szereplőkkel;

54. kéri az EU területi jövőképének kialakítását a területi kohézióról szóló zöld könyv (COM(2008)0616) alapján, és megállapítja, hogy a területi kohézióról szóló, jövőbeni fehér könyv szintén fontos lehet a 2020 utáni következő programozási időszak szempontjából;

A társadalmi tudatosság és a láthatóság növelése

55. sajnálatát fejezi ki az európai területi együttműködési programok iránti közérdeklődés alacsony szintje és e programok nem elégséges láthatósága miatt, és kéri a tervezett céloknak, a felkínált lehetőségeknek és a projektek megvalósítása módjainak, valamint visszamenőlegesen a lezárult projektek eredményeinek hatékonyabb kommunikációját; felhívja a Bizottságot, a tagállamokat és az irányító hatóságokat, hogy hozzanak létre az együttműködést célzó mechanizmusokat és széles körű intézményesített platformokat a jobb láthatóság biztosítása és a nyilvánosság figyelmének fokozottabb felkeltése céljából; felhívja a Bizottságot, hogy térképezze fel és széles körben terjessze az európai területi együttműködés programjainak és projektjeinek eddigi eredményeit;

56. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák az európai területi együttműködési csoportosulás (EGTC) szerepét, amelyet a határokon átnyúló régiók helyi igényeinek hatékonyabb kielégítése terén tölthet be;

57. elismeri a helyi szereplők és a projektek kidolgozása támogatásának fontosságát, és bátorítja az irányító hatóságokat a meglévő promóciós eszközök, valamint a területi kapcsolattartó pontok megerősítésre;

58. megjegyzi, hogy a Bizottság, az EBB és a helyi és regionális önkormányzatok közötti jó együttműködés kulcsfontosságú eleme a pénzügyi eszközöknek a területfejlesztésben és az egész kohéziós politikában történő sikeres felhasználásának; hangsúlyozza ezzel összefüggésben, hogy szükséges egyrészt az EK és az EBB, másrészt a helyi és regionális hatóságok közötti tapasztalatcsere és tudástranszfer intenzívebbé tétele;

59. tudomásul veszi a területi (helyi) ösztönzésben, információterjesztésben, helyi szintű tudatosságnövelésben és projekttámogatásban betöltött szerep fontosságát, és ezért ösztönzi az irányító hatóságokat, hogy erősítsék meg az olyan hasznos eszközöket, mint a területi kapcsolattartó pontok;

60. felhív az összhang fokozására a Bizottság, az irányító hatóságok és az érdekelt felek között a projektek tematikus eredményeinek kritikai elemzése érdekében, amely egyaránt kiemeli a sikertörténeteket és a hiányosságokat, és ajánlásokat fogalmaz meg a 2020 utáni időszakra, egyúttal biztosítja az átláthatóságot és a polgárokhoz való közelséget;

o

o o

61. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

2016. szeptember 13., kedd

P8_TA(2016)0322

A gépjárműiparban alkalmazott kibocsátásmérésről szóló vizsgálatra vonatkozó időközi jelentés

Az Európai Parlament 2016. szeptember 13-i állásfoglalása a gépjárműiparban alkalmazott kibocsátásmérés vizsgálatáról (2016/2090(INI))

(2018/C 204/03)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 226. cikkére,

— tekintettel az Európai Parlament vizsgálati jogának gyakorlására vonatkozó részletes rendelkezésekről szóló, 1995. április 19-i 95/167/EK, Euratom, ESZAK európai parlamenti, tanácsi és bizottsági határozatra ([1]),

— tekintettel az Európai Parlament a gépjárműiparban alkalmazott kibocsátásméréssel foglalkozó vizsgálóbizottság felállításáról, hatásköreiről, létszámáról és megbízatásának időtartamáról szóló, 2015. december 17-i (EU) 2016/34 határozatára ([2]),

— tekintettel eljárási szabályzatának 198. cikkére,

— tekintettel a gépjárműiparban alkalmazott kibocsátásméréssel foglalkozó vizsgálóbizottság időközi jelentésére (A8-0246/2016);

A. mivel a Szerződés 226. cikke megteremti a jogi alapot ahhoz, hogy az Európai Parlament ideiglenes bizottságot hozzon létre az uniós jog végrehajtásával kapcsolatos állítólagos jogsértések és hivatali visszásságok kivizsgálására a nemzeti vagy az uniós bíróságok joghatóságának sérelme nélkül, és mivel ez a Parlament ellenőrzési jogkörének fontos eleme;

B. mivel a Parlament az Elnökök Értekezletének javaslata alapján 2015. december 17-én úgy határozott, hogy vizsgálóbizottságot állít fel a gépjárműiparban alkalmazott kibocsátásméréssel kapcsolatos uniós jog alkalmazása állítólagos megsértéseinek kivizsgálására, és a bizottság bármilyen javaslatot tehet, amit ebben a kérdésben szükségesnek tart;

C. mivel a vizsgálóbizottság munkaterv alapján végzi a munkáját, amely munkaterv a következőket tartalmazza:

— a meghívott tanúk és szakértők meghallgatási programja a releváns szóbeli tanúvallomások összegyűjtése céljából;

— írásbeli bizonyítékok kérése a meghallgatásokra meghívott tanúktól és szakértőktől;

— dokumentumok bekérése a releváns írásbeli bizonyítékoknak a Bizottságtól, a tagállami hatóságoktól és más releváns szereplőktől történő összegyűjtése céljából;

— helyszíni információk összegyűjtésére szolgáló két küldöttség;

— tájékoztatások és tanulmányok, amelyeket a szakértői költségvetésből rendelnek meg;

— hivatalos írásbeli vélemény a Parlament Jogi Szolgálatától olyan meghívottak megkereséséről, akik jogi eljárások keretében tanúskodhatnak;

D. mivel a vizsgálóbizottság különféle kérdőíveket küldött a tagállamoknak, az uniós intézményeknek és más szervezeteknek, és honlapján nyilvános felhívást tett közzé tanúskodásra;

([1]) HL L 113., 1995.5.19., 2. o.
([2]) HL L 10., 2016.1.15., 13. o.

2016. szeptember 13., kedd

E. mivel a folyamatban lévő vizsgálat eredményei hozzáadott értékkel szolgálhatnak az Unió típusjóváhagyási keretéhez;

F. mivel 2015. december 17-i határozatában a Parlament felszólította a vizsgálóbizottságot arra, hogy a munka megkezdésétől számított hat hónap elteltével nyújtson be időközi jelentést;

G. mivel a vizsgálóbizottság jellege nem teszi lehetővé, hogy azt megelőzően hozzon végleges következtetéseket vizsgálatai alapján, hogy megállapítása szerint betöltötte a megbízatását; mivel ennek következtében ebben az időközi jelentésben még nem jött el az ideje annak, hogy a bizottság bármilyen észrevételt benyújtson megbízatásának különféle aspektusairól;

H. mivel az eddigiekben a bizottságnak benyújtott és az általa megvizsgált szóbeli és írásbeli tanúvallomások megerősítik, hogy további vizsgálatokra van szükség minden olyan szempontból, amelyre megbízatása kiterjed;

1. ösztönzi a vizsgálóbizottságot munkája folytatására és a Parlament által annak 2015. december 17-i határozatában adott megbízatás teljes körű végrehajtására, és támogatja a megbízatás teljesítésére irányuló valamennyi intézkedést és kezdeményezést;

2. felkéri az Elnökök Értekezletét és az Elnökséget, hogy támogasson minden ahhoz szükséges intézkedést, hogy a vizsgálóbizottság képes legyen teljesíteni megbízatását, különös tekintettel a meghallgatások és a rendkívüli ülések jóváhagyására, a szakértők és a tanúk költségeinek megtérítésére, a küldöttségek és minden egyéb, kellően indokolt technikai eszköz igénybevételére;

3. felkéri a Bizottságot, hogy gondoskodjon azonnali támogatásról és teljes átláthatóságról a vizsgálóbizottság munkájának támogatásában, a jóhiszemű együttműködés alapelvének teljes tiszteletben tartásával, és adjon meg minden lehetséges technikai és politikai támogatást, különösen a kért dokumentumok gyorsabb benyújtása révén; teljes együttműködést vár el a hivatalban lévő, valamint a korábbi időszakokban a hivatalt betöltő érintett biztosoktól és a főigazgatóságoktól; a jóhiszemű együttműködés alapelvének teljes tiszteletben tartása mellett felkéri a tagállamokat, hogy biztosítsák a vizsgálóbizottság számára a szükséges technikai és politikai támogatást, különösen annak lehetővé tételével, hogy a Bizottság gyorsabban benyújthassa a kért dokumentumokat, és ha a dokumentumokhoz szükség van a tagállamok beleegyezésére, akkor a beleegyezés megadásához szükséges belső eljárásaik felgyorsításával;

4. elvárja, hogy a tagállamok kormányai, parlamentjei és felhatalmazással rendelkező hatóságai támogassák a vizsgálóbizottságot feladatainak végrehajtásában, az uniós jogba bevéződött jóhiszemű együttműködés alapelvének teljes tiszteletben tartásával;

5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

2016. szeptember 13., kedd

P8_TA(2016)0333

Útban az energiapiac újratervezése felé

Az Európai Parlament 2016. szeptember 13-i állásfoglalása az „Útban az energiapiac újratervezése felé” témáról (2015/2322(INI))

(2018/C 204/04)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre (EUMSZ) és különösen annak 114. és 194. cikkére,

— tekintettel az Egyesült Nemzetek Éghajlat-változási Keretegyezménye részes feleinek 21. konferenciáján (COP 21), 2015 decemberében kötött párizsi megállapodásra,

— tekintettel a „2050-ig szóló energiaügyi ütemterv” című, 2011. december 15-i bizottsági közleményre (COM(2011)0885),

— tekintettel a Bizottság 2013. november 5-i, „A villamos energia belső piacának megteremtése és az állami beavatkozások optimális hozzájárulása” című közleményére (C(2013)7243) és a „Generation Adequacy in the internal electricity market – guidance on public interventions” (A termelési kapacitások megfelelősége a villamos energia belső piacán – útmutató az állami beavatkozásokhoz) című bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SWD(2013)0438),

— tekintettel a Bizottság „Iránymutatás a 2014–2020 közötti időszakban nyújtott környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról” című, 2014. április 9-i közleményére ([1]),

— tekintettel „A Bizottság 2015. évi munkaprogramja – Új kezdet” című, 2014. december 16-i bizottsági közleményre (COM(2014)0910),

— tekintettel a Bizottság „Új irányvonal az energiafogyasztók számára” című, 2015. július 15-i közleményére (COM(2015)0339),

— tekintettel a Bizottság „Az energiaunióra vonatkozó csomag – A stabil és alkalmazkodóképes energiaunió és az előretekintő éghajlat-politika keretstratégiája” című, 2015. február 25-i közleményére (COM(2015)0080),

— tekintettel a Bizottság „Az energiahálózatok összekapcsolására vonatkozó 10 %-os célkitűzés elérése – Az európai villamosenergia-hálózat felkészítése a 2020. évre” című, 2015. február 25-i közleményére (COM(2015)0082),

— tekintettel a Bizottság „Nyilvános konzultáció az energiapiac újratervezéséről” című, 2015. július 15-i közleményére (COM(2015)0340),

— tekintettel a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keretről szóló, 2014. október 23–24-i tanácsi következtetésekre,

— tekintettel az energiaunióról szóló, 2015. március 19-i tanácsi következtetésekre,

— tekintettel az energiaunió irányítási rendszeréről szóló, 2015. november 26-i tanácsi következtetésekre,

— tekintettel az Energiaszabályozók Együttműködési Ügynöksége létrehozásáról szóló, 2009. július 13-i 713/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([2]),

([1]) HL C 200., 2014.6.28., 1. o.
([2]) HL L 211., 2009.8.14., 1. o.

2016. szeptember 13., kedd

— tekintettel a villamos energia határokon keresztül történő kereskedelme esetén alkalmazandó hálózati hozzáférési feltételekről és az 1228/2003/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. július 13-i 714/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([1]),

— tekintettel a transzeurópai energiaipari infrastruktúrára vonatkozó iránymutatásokról és az 1364/2006/EK határozat hatályon kívül helyezéséről, valamint a 713/2009/EK, a 714/2009/EK és a 715/2009/EK rendelet módosításáról szóló, 2013. április 17-i 347/2013/EU európai parlamenti és tanács rendeletre ([2]),

— tekintettel az Európai Parlament és a belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól szóló, 2005. május 11-i 2005/29/EK tanácsi irányelvre, valamint a félrevezető reklámról szóló 84/450/EGK tanácsi irányelv, a 97/7/EK, a 98/27/EK és a 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek, valamint a 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról („a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló irányelv") ([3]),

— tekintettel az Európai Unión belüli energiaipari infrastruktúrát érintő beruházási projekteknek a Bizottság részére való bejelentéséről, a 617/2010/EU, Euratom tanácsi rendelet felváltásáról és a 736/96/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2014. február 26-i 256/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([4]),

— tekintettel a villamosenergia-ellátás biztonságát és az infrastrukturális beruházások védelmét célzó intézkedésekről szóló, 2006. január 18-i 2005/89/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ([5]),

— tekintettel a fogyasztók jogairól, a 93/13/EGK tanácsi irányelv és az 1999/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 85/577/EGK tanácsi irányelv és a 97/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2011. október 25-i 2011/83/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ([6]),

— tekintettel a harmadik energiaügyi csomagra,

— tekintettel „Az Energiafogyasztók Jogainak Európai Chartája felé" című közleményről szóló, 2008. június 19-i állásfoglalására ([7]),

— tekintettel „A 2050-ig szóló energiaügyi ütemtervről: egy energiagazdag jövő" című, 2013. március 14-i állásfoglalására ([8]),

— tekintettel az intelligens energiahálózatok fejlesztésének helyi és regionális következményeiről szóló, 2014. február 4-i állásfoglalására ([9]),

— tekintettel a Párizsban megkötendő új nemzetközi éghajlat-változási megállapodásról szóló, 2015. október 14-i állásfoglalására ([10]);

— tekintettel a megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról, valamint a 2001/77/EK és a 2003/30/EK irányelv módosításáról és azt követő hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. április 23-i 2009/28/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ([11]),

---

([1]) HL L 211., 2009.8.14., 15. o.
([2]) HL L 115., 2013.4.25., 39. o.
([3]) HL L 149., 2005.6.11., 22. o.
([4]) HL L 84., 2014.3.20., 61. o.
([5]) HL L 33., 2006.2.4., 22. o.
([6]) HL L 304., 2011.11.22., 64. o.
([7]) HL C 286. E, 2009.11.27., 24. o.
([8]) HL C 36., 2016.1.29., 62. o.
([9]) Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0065.
([10]) Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0359.
([11]) HL L 140., 2009.6.5., 16. o.

— tekintettel a villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2003/54/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. július 13-i 2009/72/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ([1]),

— tekintettel a belső energiapiac működőképessé tételéről szóló, 2013. szeptember 10-i állásfoglalására ([2]);

— tekintettel „Az európai energiaunió felé" című dokumentumról szóló, 2015. december 15-i állásfoglalására ([3]),

— tekintettel „Az energiahálózatok összekapcsolására vonatkozó 10 %-os célkitűzés elérése – Az európai villamosenergia-hálózat felkészítése a 2020. évre" című, 2015. december 15-i állásfoglalására ([4]),

— tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,

— tekintettel az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság jelentésére (A8-0214/2016),

A. mivel a villamosenergia-piaccal kapcsolatos bizottsági terveknek a piac tényleges átalakulásához kell vezetniük, hozzá kell járulniuk a hatékonysághoz, az ellátás biztonságához, a megújuló energiaforrások és a rendszerösszekötők fejlesztéséhez, valamint biztosítaniuk kell az európai belső energiapiac teljes körű megvalósítását;

B. mivel az energiapiacok integrációja – valamennyi piaci szereplő, különösen pedig a termelő-fogyasztók integrációja mellett –hozzá fog járulni a biztonságos, megfizethető, hatékony és fenntartható energiaellátás Szerződésben rögzített célkitűzéséhez;

C. mivel az éghajlati és energiaügyi célkitűzések eléréséhez a jövő energiarendszerének rugalmasabbnak kell lennie, és így az beruházásokat igényel mind a négy rugalmassági megoldás – rugalmas termelés, hálózatfejlesztés, keresletrugalmasság és tárolás – terén;

D. mivel az EU-ban a villamos energia összmennyiségének több mint a felét üvegházhatású gázok termelése nélkül állítják elő;

E. mivel a villamosenergia-piacok integrációjának meg kell felelnie az EUMSZ 194. cikkének, amely értelmében az európai energiapolitikának biztosítania kell az energiapiac megfelelő működését, az energiaellátás biztonságát, elő kell mozdítania az energiahatékonyságot és a megújuló energiaforrások fejlesztését, továbbá az energiahálózatok összekapcsolását; mivel továbbra is nemzeti hatáskörbe tartozik a tagállamok energiaszerkezetének és az energiaforrásaik felhasználási feltételeinek meghatározása;

F. mivel a többoldalú együttműködés pozitív tapasztalatai (például a regionális biztonsági koordinációs kezdeményezések, amilyen a CORESO, az átvitelirendszer-üzemeltetők biztonsági együttműködése (TSC), az ötoldalú energiaügyi fórum, a Délnyugat-Európa összekapcsolásával foglalkozó magas szintű munkacsoport, a balti energiapiacok összekapcsolási terve (BEMIP), a közös multinacionális skandináv tartalékpiacok és a kiegyenlítő piacok, valamint a közép- és kelet-európai piac összekapcsolása terén) végzett közös munka pozitív tapasztalatai megfelelő példával járnak elöl az erősebb regionális piac iránti felelősségvállalás terén; mivel ezek megtervezésekor olyan szabályokat alakítottak ki, amelyek biztosítják a kapacitások kellő időben előre történő kiosztását a kevésbé környezetszennyező üzemek építésébe történő beruházások ösztönzése érdekében;

G. mivel a jövőben több tagállam is elégtelen energiatermelési kapacitásra számít, ami a szükséges biztonsági mechanizmusok hiányában a közeljövőben áramszünetekkel fenyeget;

H. mivel a nemzeti kapacitáspiacok megnehezítik a villamosenergia-piacok integrációját, és a közös energiapolitikai célok ellen hatnak, és csak végső esetben, minden egyéb lehetőség kimerítését követően alkalmazhatók, beleértve a szomszédos országokkal való fokozottabb összekapcsolást, a keresletoldali válaszintézkedéseket és a regionális piaci integráció egyéb formáit is;

([1]) HL L 211., 2009.8.14., 55. o.
([2]) HL C 93., 2016.3.9., 8. o.
([3]) Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0444.
([4]) Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0445.

2016. szeptember 13., kedd

I. mivel Európa elkötelezett az energetikai átállás sikeres megvalósítása és különösen a megújuló energiaforrások integrálásának előmozdítása mellett, ami a rugalmasság iránt új igényekkel és az energiaellátás biztonságán alapuló piaci rendszerek megvalósításával jár;

J. mivel az energiabiztonságra vonatkozóan a Szerződésekben megfogalmazott célkitűzés elengedhetetlen az energiaunió megszilárdításához, és ezért meg kell őrizni és/vagy létre kell hozni az ennek megvalósítását célzó megfelelő eszközöket;

K. mivel a biztonságos, fenntartható és versenyképes energiapiac megvalósításához szükséges intézkedések végrehajtását szolgáló közberuházások maximális hatékonyságának biztosításához elengedhetetlen, hogy az Európai Stratégiai Beruházási Alap pénzeszközeit ötvözzék a többi energetikai finanszírozási forrással, például az Európai Hálózatfinanszírozási Eszközzel;

L. mivel nemzetközi szinten elengedhetetlen a szorosabb együttműködés, és ennek európai szinten katalizálnia kell a szorosabb piaci integrációt;

M. mivel az energiaadók, az adórendszerből adódó magas költségek, a megkülönböztetés nélküli árszabályozás, a nagyfokú piaci koncentráció, az adminisztrációs terhek, a támogatások, a határokon átnyúló együttműködés és egyes régiókban a rendszerösszekötők hiánya, továbbá a nem eléggé kihasznált keresletoldali szabályozás hátrányosan befolyásolja a villamos energia belső piacának működését, és ezáltal késlelteti a megújuló energiaforrások teljes piaci integrációját;

N. mivel minden piaci szereplőnek hozzá kell járulnia a rendszer kiegyenlítéséhez a villamosenergia-ellátás maximális biztonságának a társadalom és a gazdaság számára megengedhető költségekkel történő szavatolása érdekében;

O. mivel az egyes tagállamok közötti összekapcsolódás mértékének célzottan a jelenlegi szűk keresztmetszetekre irányuló, középtávon 15 %-ra való emelése – amennyiben a költség-haszon elemzés ezt alátámasztja – növelheti az ellátás biztonságát és megszüntetheti az energiaszigeteket; hangsúlyozza, hogy a mennyiségi célkitűzésen túl a rendszerösszekötők nyílt hozzáférhetősége és rendelkezésre állása is kulcsfontosságú az európai villamosenergia-piac működése fennmaradó akadályainak megszüntetésében;

P. mivel az ingadozó teljesítményű megújuló energiaforrásoknak az energiaszerkezetben való, egyre növekvő jelenléte a rugalmas és fenntartható energiaforrások, illetve a rugalmas technológiák, úgymint a tárolás és a keresletoldali válaszintézkedések formájában megvalósuló stabil biztonsági hátteret tesz szükségessé;

Q. mivel az energiatárolás kulcsfontosságú eszköz az energiapiacok rugalmasságának és hatékonyságának növelésében, azonban továbbra sem áll rendelkezésre ennek hatékony kivitelezésére szolgáló szabályozói mechanizmus;

R. mivel a Nemzetközi Energia Ügynökség (IEA) nemrég érdemi ajánlásokat tett az „Új energia a piacok számára" című tanulmányában ([1]);

S. mivel egy megfelelően kialakított és megvalósított európai energiapiac képes lehet arra, hogy jelentős mértékben megnövelje Európa energiabiztonságát és energiafüggetlenségét, különösen azokkal a nagyobb szállítókkal szemben, amelyektől az Unió függő helyzetben van;

T. mivel a valódi energiapiac létrehozásához sürgősen fel kell számolni az Unióban még létező energiaszigeteket;

1. üdvözli a Bizottságnak az energiapiac újratervezéséről szóló, fent említett 2015. július 15-i közleményét, és osztja azt az álláspontot, hogy az újratervezett villamosenergia-piacnak – a hatályos jogszabályok végrehajtása mellett – erősítenie kell az energiakínálat és -kereslet valamennyi dimenziója terén folytatott regionális együttműködést, valamint fejlettebb, decentralizáltabb és rugalmasabb piacokra kell összpontosítania egy olyan megfelelően szabályozott, piaci alapú rendszer biztosítása érdekében, amely képes az EU valamennyi éghajlat-változási és energetikai célkitűzésének 2030-ig történő megvalósítására;

([1]) http://www.iea.org/publications/freepublications/publication/REPOWERINGMARKETS.pdf

2. úgy ítéli meg, hogy az energiapiac újratervezését az alábbi innovatív elemek tették szükségessé:

— a megújuló energiaforrások fokozottabb jelenléte piaci alapú ellentételezés mellett;

— a nemzeti piacok erőteljesebb integrálása az összekapcsolások fejlesztése útján;

— az intelligens hálózatok fejlesztése és új decentralizált termelési technológiák, amelyeknek köszönhetően a fogyasztók aktívabb fogyasztói és termelői szerepet egyaránt játszhatnak, illetve javulhat a keresleti oldal irányítása;

3. üdvözli azt a tényt, hogy az energiaunióra vonatkozó új stratégia célja, hogy az EU vezető szerephez jusson a megújuló energiaforrások terén, ennek a célnak a megvalósítása pedig Európa villamosenergia-rendszerének alapvető átalakítását igényli;

4. üdvözli azt a tényt, hogy az energiaunióra vonatkozó új stratégia újabb előnyöket nyújt az energiafogyasztók számára, az opciók sokkal szélesebb körét kínálja számukra az energiapiacokon való részvételt illetően, és a fogyasztók nagyobb védelmét biztosítja;

5. kéri az európai piacok meglévő szabályozási kereteinek összehangolását a megújuló energiák hányadának növelése és a meglévő, határokon átnyúló szabályozási hiányosságok megszüntetése érdekében; hangsúlyozza, hogy az energiarendszer fokozódó decentralizálására irányuló új villamosenergia-piacnak piaci elveken kell alapulnia, amelyek ösztönzőleg hatnak a beruházásokra, biztosítják a kkv-k energiapiaci hozzáférését és egy stabil, integrált és intelligens energiarendszer útján lehetővé teszik a fenntartható és hatékony villamosenergia-ellátást; úgy véli, hogy e keretnek elő kell mozdítania és jutalmaznia kell a rugalmas tárolási megoldásokat, a keresletoldali válaszintézkedésekkel kapcsolatos technológiákat, a rugalmas termelést, a fokozottabb összekapcsolódásokat, illetve a további piaci integrációt, amelyek elő fogják segíteni a megújuló energiák egyre nagyobb térnyerését és piaci integrációját; megerősíti, hogy az ellátás biztonságához és a széntelenítéshez likvid rövid lejáratú (másnapi és napon belüli) piacokra és hosszú távú árimpulzusokra egyaránt szükség van;

6. úgy ítéli meg, hogy a harmadik energiaügyi csomag valamennyi tagállamban történő, teljes körű végrehajtása az európai energiapiac megvalósulásának egyik legfontosabb lépése; ezért sürgeti a Bizottságot, hogy gondoskodjon a jelenlegi szabályozási keret végrehajtásáról;

7. kéri, hogy az újratervezett villamosenergia-piacon alkalmazzanak holisztikus, jövőorientált megközelítést, elismerve, hogy az úgynevezett termelő-fogyasztók egyre fontosabbak a megújuló energiaforrásokból történő, decentralizált villamosenergia-termelésben; ezzel összefüggésben kéri a Bizottságot, hogy legyen egy olyan szerepvállalói folyamat irányítója, amelynek segítségével létrejöhet a termelő-fogyasztók fogalmának uniós szintű, gyakorlatias, közös értelmezése; kéri a Bizottságot, hogy a módosított megújulóenergia-irányelvben szerepeltessen egy új fejezetet a termelő-fogyasztókról, a megújuló energiaforrások saját termelése és saját felhasználása főbb akadályainak elhárítása és az ezek terén tett beruházások ösztönzése céljából;

8. úgy véli, hogy az egész Unióra kiterjedő villamosenergia-piac elsősorban úgy valósítható meg, ha stratégiai megközelítést alkalmazva meghatározzák a tervezett integráció szükséges szintjét, helyreállítják a piaci szereplők közötti bizalmat, és különösen ha biztosítják a hatályos jogszabályok megfelelő végrehajtását;

9. kéri a tagállamokat, hogy erőteljesebben törekedjenek egy rugalmas és decentralizált belső villamosenergia-piaci koncepció kialakítására Európában, fokozzák a nemzeti átállási stratégiák közötti összehangolást, és tekintsenek el attól, hogy tartós kapacitáspiacok és mechanizmusok kialakításával az EUMSZ 114. és 194. cikkében kitűzött célokat meghiúsítsák;

10. abból indul ki, hogy a villamos energia megerősített európai belső piaca a nagykereskedelemre erősebben ható piaci árimpulzusokon alapulva alakítható ki, az energiaellátás tényleges szűkösségét és feleslegét tükröző árakkal, ideértve az új kapacitások és rugalmassági szolgáltatások számára beruházási impulzusként működő hirtelen árnövekedéseket is; emlékeztet arra, hogy a szűkösséget tükröző árképzésre való átállás a keresletoldali válaszintézkedések és a tárolás fokozottabb igénybevételével, továbbá a piaci hatalommal való visszaélés kockázatára irányuló tényleges piacfelügyelettel és

ellenőrzésekkel jár, különösen a fogyasztók védelme érdekében; úgy véli, hogy ez az egyik legfontosabb célkitűzés az energiahatékonyságra való törekvés során, és hogy rendszeresen értékelni kell, hogy a ténylegesen szűk kínálatot tükröző árak valóban elegendő beruházást eredményeznek-e a villamosenergia-termelési kapacitások terén;

11. hangsúlyozza, hogy az EU belső villamosenergia-piacára a lényegesen eltérő – többek között a nukleáris biztonságot és védelmet, a környezetvédelmi és az éghajlat-változási követelményeket érintő – jogi és szabályozási rendszereket alkalmazó harmadik országokból érkező behozatal is kihat; kéri a Bizottságot, hogy az energiapiac újratervezése során megfelelően vegye ezt figyelembe, hogy egyenlő versenyfeltételeket lehessen biztosítani az uniós és az Unión kívüli országok energiatermelői között, az európai fogyasztókat pedig biztonságos, fenntartható és megfizethető energiával lehessen ellátni;

12. úgy ítéli meg, hogy az energetikai beruházásokhoz stabil és kiszámítható hosszú távú keret szükséges, és hogy az EU feladata az új szabályok eredményei iránti bizalom megteremtése lesz;

13. kéri az összes megvitatott javaslatra vonatkozóan a megfelelő átmeneti időszakok meghatározását részletes költség-haszon elemzésekkel együtt;

14. kiemeli az Energiaszabályozók Együttműködési Ügynöksége (ACER) és a villamosenergia-piaci átvitelirendszer-üzemeltetők európai hálózata (ENTSO-E) által támogatott rendszer megfelelősége regionális szintű közös elemzésének fontosságát, és kéri, hogy a szomszédos piacok átvitelirendszer-üzemeltetői (TSO-k) erre vonatkozóan dolgozzanak ki egy, a Bizottság által jóváhagyott közös rendszert; felhívja a figyelmet a megerősített regionális együttműködésben rejlő hatalmas lehetőségekre;

15. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az európai átviteli infrastruktúrák és villamosenergia-piacok hatékony fejlesztéséhez összehangolt hosszú távú tervezés szükséges; kiemeli e tekintetben a regionális együttműködés javításának szükségességét, és rámutat a meglévő regionális piaci megközelítések, például a Nord Pool sikerére;

16. megerősíti a tagállamok arra irányuló jogát, hogy nemzeti energiaszerkezetükben meghatározzák a saját energiaforrásaik használatára vonatkozó feltételeket a Szerződés rendelkezései alapján, amelyek előírják, hogy az európai energiapolitikának biztosítania kell az energiapiac működését, az energiaellátás biztonságát, elő kell mozdítania az energiahatékonyságot, az energiamegtakarítást és a megújuló energiaforrások fejlesztését, továbbá az energiahálózatok összekapcsolását; hangsúlyozza, hogy a regionális együttműködés révén költségmegtakarítások és más előnyök keletkezhetnek az európai energiarendszerben, és ezt az együttműködést szabványos, átlátható regionális rendszermód-szertanra kell alapozni hosszú távú megfelelőségi szükségleteinek értékelése, valamint annak meghatározása céljából, hogy miként lépjenek fel villamosenergia-válság esetén, különösen ha egy ilyen válság határokon átnyúló hatásokkal bír; kéri ezért a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot a keret ebből a célból történő módosítására; felszólítja továbbá a Bizottságot, hogy ez a jogalkotási javaslatában is tükröződjön;

17. emlékezteti az atomenergiát használó tagállamokat, hogy azt az uniós biztonsági normákkal, a belső energiapiaci szabályozással és az állami támogatásokra vonatkozó szabályokkal összhangban tegyék;

18. megjegyzi, hogy a villamos energia belső piacának a megújuló energiaforrások növekvő aránya melletti kiteljesítéséhez elengedhetetlenek az energiahatékonysági megtakarítások, a keresletoldali válaszintézkedések, az energia-tárolási kapacitások és a hálózatok különösen intelligens energiahálózatok révén történő bővítése, az összekapcsolások, továbbá a nemzeti hálózatok hatékony alkalmazása és ezek további bővítése és fejlesztése, valamint emlékeztet az energiahatékonyság elsődlegességének elvére, ami azt jelenti, hogy először a keresleti oldal beruházását kell figyelembe venni a hálózati és a kínálati beruházáshoz képest; sajnálatosnak tartja, hogy egyes tagállamokon belül és tagállamok között még mindig nagy hiányosságokat mutatnak az összekapcsolások, ami hálózati túlterheltséghez vezet, és hátrányosan befolyásolja a működési biztonságot és a határokon átnyúló energiakereskedelmet; sajnálja az átviteli kapacitások annak érdekében történő korlátozásának gyakorlatát, hogy kiegyensúlyozzák a nemzeti termelést, illetve hogy kezelni tudják a belföldi szűk keresztmetszeteket; kéri, hogy a villamosenergia-hálózatok kialakítására vonatkozó célokat –a tényleges piaci

forgalom tükrében és a vonatkozó költség-haszon elemzések alapján – regionálisan differenciálják, és vegyék figyelembe az ENTSO-E hálózatokra vonatkozó tízéves tervét, feltéve hogy az EU tekintetében megállapított minimumcélkitűzések teljesülnek; e célból ugyancsak nagyon fontosnak tartja a koordinálatlan párhuzamos áramlások ellensúlyozását, különösen a kelet- és közép-európai régióban; hangsúlyozza, hogy kiépítését követően a határon átnyúló kapacitás rendelkezésre állása ugyanolyan fontos, mivel a tagállamok kapacitáskorlátozásai egyre növekednek;

19. rámutat arra, hogy új megközelítéseket kell kidolgozni a szűk keresztmetszetek leküzdésére és egy olyan intelligens elosztó hálózat megvalósítására, amely lehetővé teszi a decentralizált termelők, a termelő-fogyasztók és a fogyasztók gördülékeny integrálását és szolgáltatásnyújtását;

20. ismételten támogatja az EU regionális interoperabilitási célkitűzéseit; elismeri ugyanakkor, hogy a meglévő infrastruktúra szuboptimális használata az említett célkitűzések életképességét veszélyezteti; hangsúlyozza, hogy a meglévő infrastruktúra optimális használata elengedhetetlen az európai energiapiac számára, ezért kéri a Bizottságot, hogy a soron következő jogalkotási javaslataiban foglalkozzon ezzel a kérdéssel;

21. kéri a villamos energia belső piacára vonatkozó jogalkotási keret optimalizált végrehajtását és alkalmazását, továbbá kéri a Bizottságot és az ACER-t, hogy foglalkozzon emellett a nagykereskedelmi piacok problémáival is, amennyiben a jelenlegi gyakorlatok nem állnak összhangban a 714/2009/EK rendelettel; kéri az ACER-t, hogy fokozza a meglévő rendszer-összekötői kapacitás korlátozásának szabályozói felügyeletét;

22. rámutat arra, hogy a hálózatok célzott és ambiciózus bővítése és a hálózati túlterheltség megszüntetése fontos előfeltétele a belső energiapiac megvalósításának és ezáltal a verseny fokozásának; úgy véli, hogy az árzónák konfigurációját valamennyi releváns érdekelt fél bevonásával, valamint az ACER hatásköreinek és az ENTSO-E ajánlattételi övezeti felülvizsgálatának figyelembevételével kell meghatározni; hangsúlyozza, hogy a kínálati zónák felosztása végső esetben ésszerű és piacgazdasági kiindulási alap lehet ahhoz, hogy tükrözze bizonyos régiók szűkös villamosenergia-ellátását; úgy véli, hogy a szorosan integrált villamosenergia-hálózatok esetében az árzónákat az összes érintett szomszédos országnak közösen kell felosztania, így megakadályozható a hálózatok nem hatékony használata, valamint a nemzetközi kapacitások belső piaccal nem összeegyeztethető csökkenése;

23. tudomásul veszi, hogy az energia alacsony nagykereskedelmi ára és ennek a beruházásokra gyakorolt hatása, továbbá a termelési kapacitásnak a keresleti oldal igényeihez szükséges rugalmassághoz való igazítását célzó mechanizmus kialakításának szükségessége miatt európai megközelítés hiányában és fogyasztói piacai sajátos elemei miatt több tagállamnak is kapacitásmechanizmusokat kellett kialakítania;

24. szkeptikus a tisztán nemzeti és nem piaci alapú kapacitásmechanizmusokkal és piacokkal szemben, mivel ezek összeegyeztethetetlenek a belső energiapiac elveivel, továbbá a piac torzulásához, az érett technológiák közvetett támogatásához és a végfelhasználók számára magas költségekhez vezetnek; hangsúlyozza, hogy az EU-ban a kapacitásmechanizmusokat a határokon átnyúló együttműködés szemszögéből kell kialakítani, az azok szükségességére vonatkozó alapos vizsgálatok elvégzését követően, illetve a versenyre és az állami támogatásokra vonatkozó uniós szabályok tiszteletben tartása mellett; véleménye szerint a nemzeti energiatermelés uniós energiarendszerbe való jobb bekapcsolása és az összekapcsolások megerősítése csökkenthetné a kapacitásmechanizmusok szükségességét és azok költségeit;

25. szorgalmazza, hogy a határokon átnyúló kapacitásmechanizmusok csak akkor kaphassanak engedélyt, ha többek között az alábbi feltételek teljesülnek:

a) szükségességüket a termelési és ellátási helyzetre vonatkozó részletes regionális megfelelőségi értékelés támasztja alá, amely kiterjed az összeköttetésekre, a tárolásra, a keresletoldali válaszintézkedésekre és az energiaelőállításhoz szükséges, határokon átnyúló erőforrásokra, és amely a folyamatos ellátást egyértelműen fenyegető veszélyek azonosítására szolgáló, homogén, szabványosított és átlátható módszeren alapul;

b) nem létezik ennél kevesebb költségekkel járó és a piacba kevésbé beavatkozó alternatív intézkedés, amilyen például a határokon keresztüli kereskedelmet nem korlátozó, teljes regionális piaci integráció, a célzott hálózati/stratégiai tartalékokkal ötvözve;

2016. szeptember 13., kedd

c) azokat úgy alakították ki, hogy a határokon átnyúló kereszttámogatások, vagy az iparral és más ügyfelekkel szembeni egyenlőtlen bánásmód elkerülése érdekében ne jelentsenek hátrányos megkülönböztetést a villamos energia tárolásával kapcsolatos technológiák részvételére, az aggregált keresletoldali válaszintézkedésekre, a stabil megújuló energiaforrásokra és a más tagállamokban működő vállalkozások részvételére nézve, valamint kizárólag a biztonságos ellátáshoz feltétlenül szükséges kapacitást ellentételezzék;

d) azokat úgy alakították ki, hogy tartalmazzanak olyan szabályokat, amelyek biztosítják a kapacitások kellő időben előre történő kiosztását a kevésbé környezetszennyező üzemek építésébe történő megfelelő beruházások ösztönzése érdekében;

e) a leginkább környezetszennyező technológiák mellőzése érdekében a fenntarthatósággal és a levegőminőséggel kapcsolatos szabályokat léptettek életbe (ezzel kapcsolatban fontolóra lehet venni kibocsátási előírásokat is);

26. hangsúlyozza, hogy az az energiapiac újratervezése mellett a megújuló energiaforrásokról szóló irányelv és az energiahatékonysági irányelv küszöbön álló felülvizsgálata jelentik a kulcsot az energiatárolásban rejlő lehetőségek feltárásához;

27. úgy véli, hogy az új és a meglévő villamosenergia-tárolási megoldások fejlesztése elengedhetetlen eleme az energetikai átállásnak, és az újratervezett energiapiac szabályai segíthetnek a különféle érintett technológiákat támogató keret megvalósításában;

28. úgy ítéli meg, hogy az energiatárolás számos előnnyel jár, nem utolsósorban a keresletoldali válaszintézkedések lehetővé tétele és a hálózat kiegyensúlyozásához való hozzájárulása miatt, illetve a megújuló forrásokból termelt felesleges energia tárolási eszközeként; kéri a hatályos szabályozási keret annak érdekében történő módosítását, hogy támogatni lehessen az energiatárolási rendszerek és más rugalmassági lehetőségek alkalmazását, hogy az ingadozó teljesítményű megújuló energiaforrások nagyobb arányban és alacsonyabb határköltséggel kerülhessenek be – akár központosítva, akár elosztva – az energiarendszerbe; hangsúlyozza, hogy külön eszközcsoportot kell megállapítani a villamosenergia- vagy az energiatárolási rendszerek számára a hatályos szabályozási keretben, mivel az energiatárolási rendszerek kétféle – termelési és keresleti – kategóriába tartoznak;

29. kéri ezért, hogy az újratervezett piac az energiatárolásra vonatkozó üzemi és kereskedelmi szabályzatokban foglalkozzon a technikai akadályokkal és a megkülönböztető gyakorlatokkal, továbbá hogy méltányosan állapítsák meg a díjakat és az adókat, mentesítve ezzel a termelt, illetve az elfogyasztott energia kettős költsége alól, és olyan piacot biztosítva, amely jutalmazza a gyorsan reagáló rugalmas energiaforrásokat; úgy véli, hogy ha és amennyiben a tárolási lehetőségek száma megnő, és ezek megfizethetőek lesznek, a kapacitáspiacok hamar okafogyottá válnak;

30. hangsúlyozza, hogy elő kell mozdítani az energiatároló rendszerek bevezetését, valamint hogy az energiapiac technológiasemleges kialakítása révén egyenlő versenyfeltételeket kell teremteni, hogy az energiatárolás versenyezni tudjon az egyéb rugalmas megoldásokkal;

31. ezért az energiapiac technológiailag semleges kialakítását szorgalmazza, ami a megújuló energiaforrásokból előállított kapacitás kiegészítéseképpen különféle megújuló energiaforrásokon alapuló energiatárolási megoldásokat tesz lehetővé, mint a lítium-ion akkumulátorok, a hőszivattyúk vagy a hidrogén üzemanyagcellák; világosan meghatározott mechanizmusok létrehozását szorgalmazza továbbá annak érdekében, hogy hasznot lehessen húzni a túltermelésből és a megszorításból;

32. felszólítja a Bizottságot, hogy egyértelműen határozza meg a tárolásnak a villamosenergia-termelési lánc különböző szakaszain belül elfoglalt helyét, valamint tegye lehetővé az átvitelirendszer-üzemeltetők és az elosztórendszer-üzemeltetők számára, hogy hálózati kiegyenlítést célzó energiatárolási szolgáltatásokba és egyéb kiegészítő szolgáltatásokba ruházzanak be, ilyen szolgáltatásokat vegyenek igénybe, illetve ilyen lehetőségeket aknázzanak ki;

33. tudomásul veszi az energetikai és kiegészítő szolgáltatások egyre szélesedő körét, amelyek a jövőben az energiatároláshoz kapcsolódhatnak; következésképpen szorgalmazza a villamosenergia-tárolás fogalmának meghatározását, amely lefedi annak kettős természetét (villamosenergia-betáplálás és villamosenergia-felszabadítás), továbbá kéri a villamosenergia-tárolás útjában álló szabályozási akadályok felszámolását;

34. a meglévő szabályozási keret felülvizsgálatát szorgalmazza az energiatároló-rendszerek és más rugalmas megoldások alkalmazásának előmozdítása érdekében, azzal a céllal, hogy az energiarendszerbe – központosított vagy decentralizált módon – alacsonyabb marginális költségek mellett nagyobb részarányban tároljanak be a szakaszos üzemű, megújuló energiaforrásokból;

35. kéri, hogy a meglévő szabályozási keretbe foglalják bele a „villamosenergia-rendszeren belüli energiatárolás" fogalmát;

36. a meglévő szabályozási keretrendszeren belül a termelés, a hálózatüzemeltetés és a fogyasztás mellett a villamosenergia-tároló rendszerek külön kategóriájának létrehozását szorgalmazza;

37. hangsúlyozza, hogy a gázvezetékek összekapcsolása és a nemzeti vészhelyzeti intézkedések összehangolása jelentik azokat a módozatokat, amelyek révén a tagállamok súlyos gázellátási zavar esetén együttműködhetnek;

38. megjegyzi, hogy a határokon átnyúló versenynek köszönhetően előnyökhöz juttathatók a fogyasztók azzal, hogy több energiaszolgáltató jelenik meg egy olyan piacon, amely decentralizált és új, innovatív energiaszolgáltató társaságok megjelenését fogja eredményezni;

39. az összes energiafogyasztót és -termelőt megillető tisztességes költség- és haszonmegosztásra tekintettel kéri a hagyományos energiapiacoknak („energy-only markets") a meglévő jogszabályok következetes átültetésén alapuló továbbfejlesztését, az átviteli infrastruktúra célzott korszerűsítését, a fokozottabb regionális szintű együttműködést, jobb összeköttetéseket, energiahatékonyságot, keresletoldali válaszintézkedési rendszerek és tárolási megoldások biztosítását, amelyek megfelelő hosszú távú előrejelzéseket tudnak nyújtani a villamosenergia-rendszer biztonságos működésének fenntartásához és a megújuló energiaforrások fejlesztéséhez, amellett, hogy figyelembe veszik a nemzeti energia-rendszerektől elszigetelt régiók villamosenergia-piacainak sajátosságait is, és az ellátás biztonságának fokozása érdekében előmozdítják az energia diverzifikálását és nagyobb versenyre ösztönöznek;

40. hangsúlyozza, hogy az energiahatékonyság az energiaunióra vonatkozó stratégia központi elve, mivel hatékony módja annak, hogy csökkentsék a kibocsátásokat, hogy megtakarításokat érjenek el a fogyasztók számára és hogy csökkentsék az EU-nak a fosszilis tüzelőanyag-importtól való függőségét;

41. elismeri, hogy jelenleg a legfőbb kérdés a rugalmas energiafelhasználás és a kapacitás, amelyeket – mint kiegészítő elemeket – kellően meg kell vizsgálni a piac időtálló kialakítása során;

42. hangsúlyozza, hogy az európai villamosenergia-piacnak piacvezéreltnek kell lennie; ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy a dinamikus árképzés jelző és irányító funkcióval rendelkezik, és kétségtelenül fontos szerepet játszik a hatékonyság és a jól működő villamosenergia-piac biztosítása terén;

43. rámutat, hogy az időben változó villamosenergia-árak növelhetik a keresletoldali rugalmasságot, ami segíthet a kereslet és a kínálat közötti egyensúly megteremtésében és a megújuló energiaforrásokon alapuló változó energiatermelési minták kiegyenlítésében; e tekintetben hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a villamosenergia-árak a tényleges villamosenergia-költségeket tükrözzék;

44. megállapítja, hogy a jövőbeni árcsúcsokkal kapcsolatos várakozás vonzó lehet az előállítók és a befektetők számára olyan rugalmas megoldásokba való befektetés szempontjából, amilyen az energiatárolás, az energiahatékonyság, a megújuló energiaforrásokkal kapcsolatos előállítási kapacitás keresletoldali kezelése, a nagyhatékonyságú, modern gázüzemű erőművek és a szivattyús tároló vízerőművek; kéri, hogy a nagyobb árcsúcsok esetében is tartózkodjanak a nagykereskedelmi piaci mechanizmusokba való beavatkozásoktól; szorgalmazza, hogy a termelési költségek alatti szabályozott végfelhasználói árak bármilyen tervezett megszüntetése esetében vegyék figyelembe az energiaszegénység veszélyének kitett, kiszolgáltatott helyzetben lévő fogyasztók szükségleteit;

45. hangsúlyozza, hogy elengedhetetlen a megújuló energiaforrások teljes körű villamosenergia-piaci integrációja; erőfeszítésekre szólít fel azok kiegyenlítő szolgáltatásokba való bevonásának ösztönzésére és maximalizálására, továbbá véleménye szerint az ajánlati határidők lerövidítése, a kereskedési intervallumok kiegyenlítőenergia-elszámolási időszakkal való összehangolása, valamint a különböző tagállamokban működő energiatermelők esetében az összevont ajánlatok benyújtásának lehetővé tétele jelentősen hozzájárulna e cél eléréséhez;

2016. szeptember 13., kedd

46. szorgalmazza a belső piac, valamint a kiegyenlítő és tárolási szolgáltatások integrációjának befejezését, minden piaci időkereten belül előmozdítva a likviditást és a határokon átnyúló kereskedést; kéri, hogy gyorsítsák fel a célmodell napon belüli és kiegyenlítő piacokat érintő ambiciózus céljainak megvalósítására irányuló erőfeszítéseket, és ennek érdekében először hangolják össze az ajánlati határidőket és a kiegyenlítő energiához kapcsolódó termékeket;

47. felszólítja a Bizottságot, hogy nyújtson be javaslatokat olyan eszközök biztosítására vonatkozóan, amelyekkel 20–30 évre csökkenteni lehetne a hozamkockázatokat annak érdekében, hogy az alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó energiatermelést célzó beruházásokat ténylegesen a piac vezérelje; ide tartoznak például az olyan közös beruházások, amelyekhez a nagyfogyasztók és a villamosenergia-termelők közötti, szerződésen alapuló kockázatmegosztás társul, vagy az átlagköltség-alapú árképzésen alapuló hosszú távú szerződések piaca;

48. kéri, hogy a villamosenergia-ellátással és a rendszerfenntartással kapcsolatos szolgáltatási szerződések odaítélése piacgazdasági alapokon nyugodjon; az ilyen – akár nemzeti szintű, akár határokon átnyúló – közbeszerzési eljárásoknak – technológiasemlegesnek kell lenniük, valamint az energiatároló létesítmények számára is lehetővé kell tenni az azokban való részvételt;

49. támogatja a megújuló energiaforrások uniós energiapiacon való egyre nagyobb részesedését; hangsúlyozza a megújuló energiákba való hosszú távú beruházások stabil és költséghatékony támogatási keretének fontosságát, amely rövid távon képes reagálni és kiigazítható, továbbá az egyes országok igényeihez és körülményeihez szabott, lehetővé téve az érett megújulóenergia-technológiák támogatásának fokozatos megszüntetését; üdvözli, hogy a költségek szempontjából számos megújulóenergia-technológia gyorsan felveszi a versenyt a termelés hagyományos formáival; megjegyzi, hogy ügyelni kell annak biztosítására, hogy a támogatási rendszereket jól megtervezzék, és a kibocsátásáthelyezés kockázatának kitett energiaintenzív ágazatokra gyakorolt hatást a minimálisra korlátozzák;

50. hangsúlyozza a digitális technológiák jelentőségét, mivel árjelzéseket küldenek, ami lehetővé teszi, hogy a keresletoldali válaszintézkedések rugalmassági forrásként szolgáljanak; ezért ambiciózus stratégiát szorgalmaz az energiaágazaton belüli digitalizáció tekintetében, amely az intelligens hálózatok és az intelligens fogyasztásmérők bevezetésétől a mobilalkalmazások, az online platformok és az adatcsomópontok bevezetéséig számos dolgot érint;

51. rámutat arra, hogy a tagállamoknak a 2020-ra vonatkozó kereten belül a piaci helyzettől függetlenül az energiafelhasználásra irányuló, a megújuló energiaforrások arányára vonatkozó konkrét, mennyiségi célokat kell megvalósítaniuk, ezért hangsúlyozza a megújuló energiaforrások versenyre és költséghatékonyságra összpontosító politikákkal való támogatásának fontosságát, elismerve ugyanakkor, hogy a megújuló energiaforrások tekintetében meglévő számos különféle technológia eltérő érettségi szakaszban van és különböző jellemzőkkel bír, így esetükben nem lehet egységes megközelítést alkalmazni; ezzel összefüggésben felhívja a figyelmet az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer (ETS) fontos szerepére, és úgy véli, hogy a beruházások támogatása a betáplálási előjognál és a rögzített áraknál összeegyeztethetőbb a piaccal;

52. kitart amellett, hogy a megújuló energiaforrások egyre fejlettebb technológiai szintje és átfogó terjedése mellett a támogatási rendszereket piaci alapon – például betáplálási felárak révén – kell irányítani annak érdekében, hogy az energiafelhasználók költségei ésszerű kereteken belül maradjanak;

53. óva int az ellátásra irányuló és az éghajlat-politikai célkitűzések összemosásától; az ETS következetes erősítését és a piaci szerkezet átalakítását tekintve nagyobb rugalmasságot kér annak érdekében, hogy a jövőben a szén-dioxid és a tüzelőanyagok ára a megújuló energiaforrások kiépítését fokozottabban támogathassa;

54. emlékeztet arra, hogy az állami támogatásokról szóló 2014. évi iránymutatások értelmében 2016-tól a megújuló energia termelőit kiegyenlítési felelősség terheli, ami a termelőkre nézve olyan kötelezettséget jelent, hogy a korábbi szállítási kötelezettségvállalásokhoz képest rövid távon jelentkező eltéréseket ki kell egyenlíteniük; hangsúlyozza, hogy az üzemeltető által bejelentett ütemtervtől való eltérés esetén megfelelő értékben kiegyenlítő energiaárat kell kivetni; emlékeztet a megújulóenergia-irányelv hatályban lévő rendelkezéseire, amelyek elsőbbségi hozzáférést és szállítást biztosítanak a megújuló energia esetében; javasolja, hogy értékeljék és vizsgálják felül e rendelkezéseket a villamosenergia-piaci átalakítás megvalósulását követően, amely kiegyenlítettebb versenyfeltételeket biztosít és jobban figyelembe veszi a megújulóenergia-termelés sajátosságait;

55. kéri, hogy a szubszidiaritás elvére tekintettel a tagállamok – a regionális szinttől kezdve – összehangoltan járjanak el a megújuló energiaforrások további kiépítésével összefüggésben az energiapiacok gazdaságosságának növelése érdekében, az összeurópai célok megvalósítása és a hálózatok stabilitásának erősítése céljából; úgy véli, hogy a tagállamok nem hozhatnak egyoldalúan – regionális vagy uniós szinten folytatott szélesebb körű eszmecsere és együttműködés nélkül – olyan döntést, amely a szomszédos országokra nézve jelentős hatással jár; emlékeztet arra, hogy a megújuló energiaforrások többnyire erőteljesen kötődnek az adott helyhez; felszólítja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki egy egyre inkább konvergáló európai keretrendszert a megújuló energiaforrások támogatására vonatkozóan;

56. ajánlja, hogy a tagállamok mérlegeljék egy olyan szabályozási keretrendszer bevezetését, amely a végfelhasználókat arra ösztönzi, hogy a saját termelés és a helyi energiatárolás felé forduljanak;

57. meggyőződése, hogy a megújuló energiaforrások mellett minden biztonságos és fenntartható energiahordozó meg tudja tartani helyét a villamosenergia-termelésben, ami a legutóbbi COP21 konferencián elfogadott globális megállapodással összhangban a fokozatos szén-dioxid-mentesítés célját szolgálja;

58. kiemeli az uniós szintű koordináció fontosságát a vízenergia-források felhasználására és az ágazat verseny előtti megnyitására vonatkozó koncessziós rendszerek meghatározása terén a piacok torzulásának megakadályozása és az erőforrások hatékony felhasználásának elősegítése érdekében;

59. megjegyzi, hogy a villamosenergia-piac átrendeződése megfelel majd a fogyasztók elvárásainak, mivel új technológiák használatának köszönhetően valós előnyöket fog nyújtani különösen az alacsony szén-dioxid-kibocsátású megújuló energiaforrások tekintetében, és meghatározza a tagállamok egymásrautaltságát az energiabiztonság tekintetében;

60. hangsúlyozza, hogy a megfelelő tárolási lehetőségeket biztosító, teljesen összekapcsolt villamosenergia-hálózati rendszer hiányában a hagyományos alapterhelési energiatermelés továbbra is elengedhetetlen az ellátás biztonságának fenntartásához;

61. kiemeli, hogy az elosztórendszer-üzemeltetők energiaunióval szemben viselt helyi és regionális felelősségét nagyobb mértékben figyelembe kell venni, mivel az energiaágazat egyre inkább decentralizálttá válik, a megújuló energiaforrások 90 %-át már bekapcsolták az elosztórendszerekbe, valamint az elosztórendszer-üzemeltetők helyileg beágyazottak; emlékeztet arra, hogy minden tagállam számára fontos, hogy végrehajtsa a harmadik energiacsomagban foglalt, az átviteli és elosztórendszerek szétválasztásával kapcsolatos követelményeket, különösen az elosztórendszer-üzemeltetőknek az adathozzáférés és adatkezelés terén megnövekedett szerepe fényében; kiemeli, hogy a szállításirendszer-üzemeltetők (TSO-k) és az elosztórendszer-üzemeltetők (DSO-k) közötti interfésznek nagyobb figyelmet kell szentelni: véleménye szerint a megfelelő üzleti modellek megvalósítása, az erre a célra létrehozott infrastruktúrák és az összehangolt támogatások minden tagállamban és a határokon átnyúlóan is előmozdíthatják a keresletoldali válaszintézkedések hatékony elindítását;

62. felhívja a tagállamokat, hogy hozzák létre a helyi közösségek villamosenergia-átalakításban való részvételének ösztönzéséhez szükséges jogi és közigazgatási mechanizmusokat, bevonva őket a kis léptékű megújulóenergia-termelő létesítményekre irányuló projektekbe;

63. hangsúlyozza, hogy a megújuló energiaforrások a legtöbb esetben az elosztórendszerek szintjén, a fogyasztói szinthez közel vannak betárolva, és kéri ezért, hogy befolyásosabb szerepet kapjanak a DSO-k, továbbá azokat fokozottabban vonják be az európai szabályozási keret kialakításába és az illetékes testületek munkájába annak érdekében, hogy a különféle közös érdekű kérdésekről – így a keresletoldali válaszintézkedésekről, a rugalmasságról és tárolásról, a DSO-k és TSO-k közötti szorosabb európai szintű együttműködésről – iránymutatásokat dolgozzanak ki;

64. kéri, hogy ösztönözzék az olyan intelligens hálózati technológiákba és elosztórendszerekbe irányuló befektetéseket, amelyek jobban alkalmasak a növekvő mennyiségű megújuló energia felvételére és a digitalizációra való felkészülésre; véleménye szerint a DSO-knak nagyobb szerepet kell kapniuk az adatszerzésben és az adatszolgáltatásban, továbbá az adatvédelmet minden körülmények között biztosítani kell, figyelembe véve az egyes országokban az intelligens fogyasztásmérők teljes körű bevezetésével kapcsolatban szerzett tapasztalatokat;

65. hangsúlyozza, hogy a fenntartható villamosenergia-ellátás biztonsága szempontjából elengedhetetlenül szükséges, de még hiányzó villamosenergia-infrastruktúra kiépítésével kapcsolatban fontos regionális megközelítést követni a (villamosenergia-) hálózatokon belüli fennakadások kiküszöbölése és a belső energiapiac kiteljesítése céljából;

2016. szeptember 13., kedd

66. a DSO-kat semleges piaci közvetítőknek tekinti, akiknél az adatok összefutnak, és akik ezt követően – a felhasználó hozzájárulásával – azokat megkülönböztetéstől mentesen a jogosult harmadik fél rendelkezésére bocsátják, biztosítva ezzel, hogy a felhasználók saját adataik kezelői maradnak; úgy véli, hogy a DSO-k előmozdítják a piac fejlődését, aktív rendszergazdaként, a technológiai fejlődés előmozdítóiként, adatkezelőként és innovatív szereplőként egyre fontosabb szerepet játszanak, úgy véli, hogy világos szabályokra van szükség ahhoz, hogy a DSO-k semleges piacműködtetőkként léphessenek fel; rámutat, hogy a DSO-k más piaci szereplők mellett a helyi hatóságokat is támogathatják, ellátva őket adatokkal annak érdekében, hogy területükön lehetővé tegyék az energiarendszer átalakítását;

67. hangsúlyozza, hogy minden döntési szinten fel kell gyorsítani az energetikai infrastrukturális projektekhez kapcsolódó engedélyezési eljárásokat;

68. úgy ítéli meg, hogy a régiókon belüli és a régiók közötti együttműködésnek az ACER koordinációja és az ENSTO-E közreműködése melletti fokozása hasznos, különösen a határokon átnyúló hatások értékelése tekintetében, anélkül, hogy a tagállamok eközben feladnák az ellátás biztonságára irányuló felelősségüket; hangsúlyozza, hogy a határokon átnyúló együttműködés és a rendszerösszekötők kulcsfontosságúak az energiaellátás biztonságának megvalósításában;

69. üdvözli az ACER munkáját, és kéri, hogy az ügynökség az aktuális és jövőbeli feladatok és kötelezettségek teljesítéséhez elegendő anyagi és személyi forrással legyen ellátva, valamint egy belátható középtávú időtartamon belül stratégiailag meg tudja tervezni tevékenységét;

70. tudomásul veszi az európai energiapiac hatékony, pártatlan és folyamatos felügyeletének jelentőségét, amely kulcsfontosságú eszközt jelent egy olyan valódi belső energiapiac biztosításához, amelyet a szabad verseny, a megfelelő árjelzések és az ellátás biztonsága jellemeznek; hangsúlyozza az ACER ezzel kapcsolatos jelentőségét, és kíváncsian várja, hogy a Bizottság milyen álláspontot alakít ki az ACER határokon átnyúló kérdésekkel kapcsolatos új és megerősített hatásköreiről;

71. felszólítja az ACER-t, hogy támogassa és hangolja össze a rendszer biztonsága és megfelelősége terén a fokozott regionális együttműködésre irányuló erőfeszítéseket; úgy ítéli meg, hogy az ellátás biztonságával kapcsolatos hatáskörök nemzetek feletti szervezetekre való átruházására csak akkor kerülhet sor, ha az az egész villamosenergia-rendszerre nézve egyértelműen előnyös lehet, illetve megfelelően elszámoltatható;

72. kéri, hogy a határokon átnyúló és régiók közötti kérdések összehangolása terén ruházzanak döntéshozatali hatáskört az ACER-re, különösen a regionális biztonságpolitikai együttműködési kezdeményezések keretében, azzal a céllal, hogy optimalizálja az energiaforrásokkal való gazdálkodást, ahhoz, hogy az ilyen együttműködés figyelembe vegye a nemzeti sajátosságokat, költségalapú legyen és piaci kritériumokat alkalmazzon, valamint az energiaunió megteremtése érdekében megfelelő eszközöket dolgozzon ki ahhoz, hogy egy újabb mamuthatóság létrehozása nélkül hatékonyan felügyelni tudja az energiapiacot;

73. megjegyzi, hogy az új energiapiac kialakítására vonatkozó bizottsági javaslatok a villamosenergia-ágazatra korlátozódnak; felszólítja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a földgázpiac szerkezete felülvizsgálatának lehetőségét annak érdekében, hogy kezelni lehessen a gázágazatot érintő kihívásokat (pl. az Unió változó gázkereslete, elavult eszközök és díjszabási rendszerek, további piaci integráció, valamint az ACER és a földgázpiaci szállításirendszer-üzemeltetők európai hálózatának – ENTSO-G – szerepe);

74. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és a tagállamoknak.

2016. szeptember 13., kedd

P8_TA(2016)0334

A fűtésre és hűtésre vonatkozó uniós stratégia

Az Európai Parlament 2016. szeptember 13-i állásfoglalása az Európai Unió hőtechnikai stratégiájáról (2016/2058(INI))

(2018/C 204/05)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 194. cikkére,

— tekintettel az Egyesült Nemzetek Éghajlat-változási Keretegyezménye részes feleinek 21. konferenciáján (COP 21), 2015 decemberében kötött párizsi megállapodásra,

— tekintettel a „2050-ig szóló energiaügyi ütemterv" című, 2011. december 15-i bizottsági közleményre (COM(2011)0885),

— tekintettel „Az Európai Unió hőtechnikai stratégiája" című bizottsági közleményre (COM(2016)0051),

— tekintettel a Bizottság „A stabil és alkalmazkodóképes energiaunió és az előretekintő éghajlat-politika keretstratégiája" című, 2015. február 25-i közleményére (COM(2015)0080),

— tekintettel a Tanácsnak a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keretről szóló, 2014. október 23–24-i következtetéseire,

— tekintettel a harmadik energiaügyi csomagra,

— tekintettel az energiahatékonyságról, a 2009/125/EK és a 2010/30/EU irányelv módosításáról, valamint a 2004/8/EK és a 2006/32/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2012. október 25-i 2012/27/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre,

— tekintettel az épületek energiateljesítményéről szóló, 2010. május 19-i 2010/31/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre,

— tekintettel a megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról, valamint a 2001/77/EK és a 2003/30/EK irányelv módosításáról és azt követő hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. április 23-i 2009/28/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre,

— tekintettel „Az alacsony szén-dioxid-kibocsátású versenyképes gazdaság 2050-ig történő megvalósításának ütemterve" című bizottsági közleményre (COM(2011)0112),

— tekintettel a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keretről szóló, 2014. február 5-i állásfoglalására ([1]),

— tekintettel a „Horizont 2020" kutatási és innovációs keretprogram (2014–2020) létrehozásáról és az 1982/2006/EK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 11-i 1291/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([2]),

— tekintettel az „Erőforrás-hatékonyság: elmozdulás a körkörös gazdaság felé" című, 2015. július 9-i állásfoglalására ([3]),

([1]) Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0094.
([2]) HL L 347., 2013.12.20., 104. o.
([3]) Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0266.

2016. szeptember 13., kedd

— tekintettel „Az európai energiaunió felé” című dokumentumról szóló, 2015. december 15-i állásfoglalására ([1]),

— tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,

— tekintettel az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság jelentésére és a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság véleményére (A8-0232/2016),

A. mivel az EU végső energiakeresletének mintegy 50 %-át fűtésre és hűtésre használják, amelynek 80 %-át épületekben használják fel; mivel a fűtési és hűtési ágazatnak tükröznie kell az éghajlatváltozásról szóló, 2015. évi párizsi megállapodást (COP21); mivel az Unió energetikai és éghajlati céljaival összeegyeztethető fűtési és hűtési ágazatnak legkésőbb 2050-re 100 %-ban megújuló energiaforrásokon kell alapulnia, ami csak energiafogyasztásunk csökkentése és az „energiahatékonyság mint elsődleges energiaforrás” elv maradéktalan alkalmazása révén érhető el;

B. mivel 1 %-nyi energiamegtakarítás 2,6 %-kal csökkenti a földgázimportot ([2]);

C. mivel többet kell tenni mind az épületek fűtési szükségleteinek csökkentése, mind pedig annak érdekében, hogy a fennmaradó szükségleteket az EU 2050-re vonatkozó célkitűzéseivel összhangban az egyéni kazánokban elégetett, importált fosszilis tüzelőanyagok helyett fenntartható fűtési és hűtési megoldásokkal elégítsük ki;

D. mivel az épületek hatalmas arányt képviselnek a végső energiafogyasztásból, és mivel az épületek energiahatékonyságának növelése és a keresletoldali válaszintézkedési programok döntő fontosságú – az energiakeresletet kiegyensúlyozó és a csúcsidőszakokat tehermentesítő – szerepet tölthetnek be, ami a kapacitásfölösleg csökkentését és az előállítási, üzemeltetési és átviteli költségek mérséklését eredményezi;

E. mivel a megújuló energiaforrások aránya lassan emelkedik (2012-ben a primer energiaellátás 18 %-át biztosították), de továbbra is számos potenciális lehetőség kiaknázatlan midben szinten, és mivel a megújuló energiaforrások és a visszanyert hő fűtésben és hűtésben képviselt arányát a tagállamokban tovább kell növelni;

F. mivel az EU fűtési és hűtési piaca helyi természetéből fakadóan széttöredezett, és számos különböző technológia alkalmazása, valamint eltérő gazdasági szereplők közreműködése jellemzi; mivel az akadályok elhárítása, valamint a fűtés és a hűtés hatékonyabbá és fenntarthatóbbá tétele érdekében a helyi és a regionális dimenzió alapvető mind a fűtésre és hűtésre vonatkozó helyes politikák kialakításakor, mind pedig a fűtési és hűtési infrastruktúra tervezésekor és megvalósításakor, valamint a fogyasztókkal folytatandó konzultációs során is;

G. mivel a biomassza az Unió megújuló energiaforrásokból előállított teljes hőfogyasztásának 89 %-át és az Unió teljes hőfogyasztásának 15 %-át fedezi, és hatalmas lehetőségeket rejt abban a tekintetben, hogy a növekvő fűtési igényre további jelentős és költséghatékony megoldásokat kínál;

H. mivel a fűtés és a hűtés kitűnően példázza, hogy az energetikai megoldásokra vonatkozóan holisztikus, integrált és rendszeralapú megközelítést kell kialakítani, amely az energiarendszer kialakítására és a tágabb értelemben vett gazdaságra vonatkozó horizontális megközelítéseket is felölel;

I. mivel a fűtés és a hűtés tekintetében a fosszilis tüzelőanyagokból származó primer energia aránya továbbra is igen magas, 75 %, és ez a dekarbonizáció egyik legfőbb akadálya, ami gyorsítja az éghajlatváltozást, és jelentős környezeti károkat okoz; mivel a fűtési és hűtési ágazatnak maradéktalanul hozzá kell járulnia az EU éghajlatváltozási és energetikai célkitűzéseinek megvalósításához, és mivel a fosszilis fűtőanyagokra vonatkozó támogatásokat a helyi feltételeket figyelembe véve és az Európai Tanács 2013. május 22-i következtetéseivel összhangban fokozatosan le kell építeni;

([1]) Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0444.
([2]) Az Európai Bizottság közleménye az energiahatékonyságról, és annak az energiabiztonsághoz, valamint a 2030-ra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai kerethez való hozzájárulásáról (COM(2014)0520).

J. mivel az ipari és más kereskedelmi folyamatok során előállított és a légkörbe vagy vízbe kibocsátott (és produktív módon nem hasznosított) hő mennyisége becslések szerint elegendő lenne az Unió lakó- és szolgáltatási épületei teljes fűtési szükségleteinek kielégítéséhez;

K. mivel az épületek az Unió teljes CO_2-kibocsátásának mintegy 13 %-áért felelősek;

L. mivel az épületekben alkalmazandó progresszív, hatékony fűtési és hűtési rendszerekkel szerves egységben alapos hőszigetelési eljárásokat is alkalmazni kell, ezáltal csökkentve az energia iránti keresletet és a fogyasztók költségeit, valamint hozzájárulva az energiaszegénység enyhítéséhez és minőségi helyi munkahelyek teremtéséhez;

M. mivel az energiaunión belüli átfogó és integrált hőtechnikai stratégiához kapcsolódó intézkedések megfelelő végrehajtásuk esetén jelentős lehetőségeket kínálnak mind a vállalkozások, mind pedig a fogyasztók számára az EU-ban, az ipar általános energiaköltségeinek csökkentése, a versenyképesség fellendítése és a fogyasztókat érintő költségmegtakarítások tekintetében;

N. mivel az Unió szabályozási kerete a fő célkitűzések kiemelését szolgálja, ám elengedhetetlen, hogy az energiarendszer tágabb átvizsgálása keretében valódi előrehaladás történjen a fűtés és a hűtés átformálása terén;

O. mivel a megújuló energiaforrások, különösen a villamos energia általános energiahálózatban betöltött szerepének optimalizálása – ami a fűtési és hűtési alkalmazásokkal és a szállítással szerves egységbe foglalásuk révén érhető el – olyan célkitűzés, amely hozzájárul az energiarendszer dekarbonizációjához, az energiaimporttól való függőség mérsékléséhez, a háztartások energiaszámláinak csökkentéséhez és az uniós ipar versenyképességének fellendítéséhez;

P. mivel e közös célkitűzések teljesítésének leghatékonyabb módja az, ha az összes érintett érdekelt féllel egyetértésben a helyi és regionális hatóságokat felhatalmazzák arra, illetve támogatják abban, hogy teljesen integrált rendszeren alapuló megközelítést alkalmazzanak a várostervezést, az infrastruktúra fejlesztését, a lakóingatlanok építését és felújítását és az új ipari fejlesztéseket illetően annak érdekében, hogy maximalizálják a lehetséges kapcsolódásokat, a hatékonyságot és más kölcsönös előnyöket;

Q. mivel az épületek energiahatékonysága a megfelelő energiarendszerek használatától is függ; mivel az „energiahatékonyság az első helyen” és az „energiahatékonyság mint elsődleges energiaforrás” elveket a fűtési és hűtési ágazatban is tiszteletben kell tartani;

R. mivel a meglévő épületállomány alapos felújítására irányuló ambiciózus célkitűzések több millió európai munkahelyet teremtenének, különösen a kkv-kban, növelnék az energiahatékonyságot és alapvető szerepet játszanának a fűtésre és hűtésre használt energia minimálisra csökkentésében;

S. mivel az energiahatékony, alacsony kibocsátású köz- és lakóépületek tervezése során figyelembe kell venni az építészetet, a várostervezést, a hőigények sűrűségét, valamint az európai éghajlati övezetek és az épülettípusok sokféleségét;

T. mivel a hulladékhő felhasználásában és a távfűtési rendszerekben hatalmas kihasználatlan potenciál rejlik, mivel az Európában rendelkezésre álló hőfölösleg meghaladja az összes európai épület teljes hőigényét, valamint hogy az Unió teljes hőigényének 50 %-a távfűtéssel kielégíthető;

U. mivel az európai lakosság jelentős része olyan területeken – különösen városokban – él, ahol előfordul a levegőminőségi normák túllépése;

2016. szeptember 13., kedd

V. mivel a fűtés és a hűtés Európában várhatóan továbbra is az energiaszükségletek legjelentősebb forrása marad, és mivel a földgázt és a cseppfolyósított földgázt széles körben használják e kereslet kielégítésére, és alkalmazásukat rendkívül hatékony energiatárolás révén optimalizálni lehetne; mivel a fosszilis tüzelőanyagokhoz való ragaszkodás ellentétes az Unió éghajlatvédelmi és energetikai kötelezettségeivel és dekarbonizációs célkitűzéseivel;

W. mivel Európa eltérő éghajlati övezetei között a fűtésre fordított éves energiakiadások tekintetében jelenleg számottevő különbségek mutatkoznak, ugyanis ezek a dél-európai országokban 90 kWh/m^2-t, Közép- és Észak-Európában pedig 175–235 kWh/m^2-t tesznek ki;

X. mivel a hatékony fűtési és hűtési megoldások kiépítésében az európai ipari és szolgáltató ágazat – különösen a megújulóenergia-ágazat – fejlődésének ösztönzése, valamint a távoli és vidéki térségekben a magasabb hozzáadott érték teremtése tekintetében jelentős potenciál rejlik;

Y. mivel az energia társadalmi értékké vált, amelyhez biztosítani kell a hozzáférést; mivel azonban nem minden polgár férhet hozzá az energiához, éspedig Európában több mint 25 millió ember ütközik súlyos nehézségekbe e téren;

Z. mivel az energiahatékonysági politikáknak az épületek teljesítményének javítását célzó legköltséghatékonyabb – a hőszükségletek csökkentése és/vagy az épületek nagy hatékonyságú alternatívákhoz való csatlakoztatása általi – módozataira kell összpontosítaniuk;

AA. mivel a fogyasztók körében a fűtési rendszerek hatékonyságának hiányával kapcsolatos tudatosság alacsony szintje az energiaszámlákat a legjelentősebben befolyásoló tényezők egyike;

AB. mivel a jó hőszigeteléssel rendelkező otthonok mind a környezet, mind a felhasználók energiaszámlája szempontjából előnyt jelentenek;

AC. mivel a családi házak fűtési és hűtési szükségleteinek 72 %-át a vidéki és a köztes térségek fogyasztják el;

AD. mivel a természetes alapú megoldások, például a jól megtervezett utcai növényzet, az épületek számára szigetelést és árnyékot biztosító zöld tetők és falak a fűtési és hűtési szükségletek csökkentése révén visszafogják az energiaigényeket;

AE. mivel az épületekben felhasznált energia 85 %-át helyiségek fűtésére és meleg víz előállítására fordítják, és az Unión belül a fűtés és hűtés 45 %-át a lakóingatlanokban használják fel;

AF. mivel az iparnak a helyi hatóságokkal együttműködve fontos szerepet kell betöltenie a hulladékhő és a hulladék hűtőhatás jobb felhasználásában;

AG. mivel az európaiak fogyasztási kiadásaiknak átlagosan 6 %-át költik fűtésre és hűtésre, és 11 %-uk nem engedheti meg magának, hogy otthonát télen kellően melegen tartsa;

AH. mivel a hűtési ágazatot továbbra is alaposabb elemzésnek kell alávetni, valamint a bizottsági stratégiában és a tagállami politikákban is jobban figyelembe kell venni;

AI. mivel fontosnak véli a történelmi épületekben elérhető energiamegtakarításokról szóló tanulmányok támogatását ezen épületek energetikai teljesítményének lehetőség szerinti optimalizálása érdekében, biztosítva ugyanakkor a kulturális örökség védelmét és megőrzését;

1. üdvözli a Bizottság „Az EU hőtechnikai stratégiája” című közleményét, amely fontos lépés a holisztikus megközelítés megteremtése felé a fűtés és hűtés átalakítása terén az Európai Unióban, és hozzájárul a fellépés kiemelten kezelendő területeinek meghatározásához; maradéktalanul egyetért a Bizottság azon törekvésével, hogy feltárja és kiaknázza a villamosenergia- és a fűtési ágazat közötti szinergiákat egy olyan hatékony ágazat megteremtése céljával, amely növeli az

energiabiztonságot, és megkönnyíti az EU éghajlati és energiaügyi célkitűzéseinek költséghatékony megvalósítását; kéri a Bizottságot, hogy a fűtési és hűtési ágazatot kezelje az európai energiapiac újratervezésének részeként;

2. hangsúlyozza, hogy a fűtésre és a hűtésre vonatkozóan egyedi intézkedéseket kell hozni a 2012/27/EU energiahatékonysági irányelv és a 2009/28/EK megújulóenergia-irányelv, illetve az épületek energiahatékonyságáról szóló 2010/31/EU irányelv felülvizsgálata során;

3. úgy véli, hogy a hőtechnikai stratégiának e két hőigényre egyforma mértékben kell kiterjednie, tekintettel arra, hogy Európa különböző éghajlati övezetekkel rendelkezik, és energiafelhasználási szükségletei ennek megfelelően eltérőek;

4. hangsúlyozza, hogy a hőtechnikai stratégiának olyan fenntartható és költséghatékony megoldásokat kell előnyben részesítenie, amelyek lehetővé teszik a tagállamok számára az uniós éghajlat- és energiapolitikai célok elérését; megjegyzi, hogy a tagállamok fűtési és hűtési ágazatai eltérő energia-összetételük, sajátos éghajlati viszonyaik, épületállományuk energiahatékonyságának más-más foka és iparaik intenzitásának különbözősége miatt meglehetősen eltérnek egymástól, ezért hangsúlyozza, hogy a megfelelő stratégiai megoldások megválasztása tekintetében rugalmasságot kell biztosítani;

5. kéri egyedi, nemzeti szintű fenntartható hőtechnikai stratégiák kidolgozását, amelyek külön figyelmet fordítanak a kapcsolt hő- és villamosenergia-termelésre, a kapcsolt energiatermelésre, a távfűtésre és -hűtésre, amelyeknek az energiahatékonysági irányelv 14. cikkében foglaltak értelmében lehetőleg megújuló energiaforrásokon kell alapulniuk;

6. tudomásul veszi, hogy a hatékony, nagy teljesítményű hőszigetelés, valamint a megújuló energiaforrások és a visszanyert hő használata az uniós hőtechnikai stratégia alapvető prioritásai; úgy véli azonban, hogy az „energiahatékonyság az első helyen” elvet tiszteletben kell tartani, mivel a pénzügyi megtérülés tekintetében az energiahatékonyság jelenleg a legnagyobb és leggyorsabb eredményt kínáló lehetőségek egyike, és egyszersmind a megújuló energiaforrásokon alapuló, biztonságos, ellenálló és intelligens fűtési és hűtési rendszerre történő sikeres átállást célzó stratégia kulcsfontosságú része;

7. megállapítja, hogy a decentralizált, rugalmasabb energiarendszer, amelyben az energiaforrások és a hőforrások közelebb vannak a felhasználási ponthoz, elősegítheti a decentralizált energiatermelést, módot adva a fogyasztóknak és a közösségeknek a fokozottabb energiapiaci részvételre és saját energiafelhasználásuk ellenőrzésére, valamint lehetővé teszi számukra, hogy a keresletoldali válaszadás aktív résztvevőivé váljanak; úgy véli, hogy minél rövidebb úton jutunk el a primer energiától az egyéb, felhasználható hőenergiáig, annál magasabb az energiarendszer általános energiahatékonysága; elismeri továbbá, hogy egy ilyen megközelítés csökkenti az átviteli és elosztási veszteségeket, javítja az energetikai infrastruktúra ellenálló képességét, és ezzel egy időben helyi üzleti lehetőségeket kínál a kkv-k számára;

8. hangsúlyozza az egyfelől a környezettudatos tervezésre és az energiacímkézésre vonatkozó jogszabályok, másfelől az energiahatékonyságról szóló irányelv és az épületek energiateljesítményéről szóló irányelv egymást kiegészítő jellegét a fűtési és hűtési célra elfogyasztott energiamennyiség csökkentése terén; úgy véli, hogy a háztartási készülékeknek (mosógépeknek, mosogatógépeknek stb.) a lehető legmagasabb fokú energiahatékonysággal kell rendelkezniük, és úgy kell őket megtervezni, hogy üzemeltetésük helyén ki tudják használni a melegvíz-szolgáltatást; úgy véli ezért, hogy a környezettudatos tervezésre vonatkozó követelményeket és az energiacímkézési politikákat a további energiamegtakarítások érdekében rendszeresen felül kell vizsgálni és tökéletesíteni kell, valamint innovatívabb termékek és az energiaköltségek csökkentése révén fokozni kell a versenyképességet;

9. emlékeztet arra, hogy az Unió energiaszükségletének legnagyobb hányadát a fűtés és a hűtés teszi ki; hangsúlyozza a jelenleg rendelkezésre álló megújuló energiaforrások között a technológiasemlegesség elve tiszteletben tartásának, valamint a piaci és állami alapú ösztönzők fontosságát a fűtési és hűtési ágazatban az alacsony szén-dioxid-kibocsátású és biztonságos energiaellátásra való áttérés során;

10. hangsúlyozza, hogy a bérlők és a többlakásos épületekben élők számára egy olyan kedvező keretet kell létrehozni, amely lehetővé teszi számukra, hogy ők is élvezhessék a saját termelés, a megújuló energiaforrásokon alapuló fűtés és hűtés, valamint az energiahatékonysági intézkedések előnyeit, ily módon kezelve az eltérő ösztönzőkből fakadó kihívásokat és az esetenként korlátozó lakásbérleti szabályokat;

2016. szeptember 13., kedd

11. hangsúlyozza a megújulóenergia-technológiák, közöttük a fenntartható biomassza, a légtermikus, geotermikus és a napenergián alapuló technológiák alkalmazása, valamint az akkumulátorokkal ellátott, vízmelegítésre és az épületek fűtésére és hűtésére szolgáló napelemek alapvető szerepét, főként, ha azok napi használat vagy szezonális kiegyensúlyozás céljából hőtároló berendezésekhez csatlakoznak; felszólítja a tagállamokat, hogy az ilyen technológiák előmozdítása és elterjesztése érdekében biztosítsanak ösztönzőket rendelkezésre; felhívja a tagállamokat, hogy maradéktalanul hajtsák végre a hatályos energiahatékonysági irányelvet és az épületek energiateljesítményéről szóló irányelvet, többek között a közel nulla energiaigényű épületekre vonatkozó rendelkezéseket és a hosszú távú felújításra vonatkozó stratégiákat is, tekintettel arra, hogy épületállományaik korszerűsítése érdekében megfelelő beruházásokat kell eszközölniük; felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő a közel nulla energiaigényű épületek tekintetében 2050-ig az egész EU területén megvalósítandó elképzelést;

12. úgy véli, hogy az Unió energiabiztonságával kapcsolatos problémák főként a hőellátás biztonságát érintik; úgy véli ezért, hogy a fűtésre használt energiaforrások diverzifikálása rendkívül fontos, és felszólítja a Bizottságot, hogy tárja fel a megújuló energiaforrásokon alapuló fűtési technológiák további támogatásának és gyorsított bevezetésének módjait;

13. úgy véli, hogy Európa különböző éghajlati övezeteiben az energiahatékony és alacsony kibocsátású építkezés alapját a komplett lakó- és kereskedelmi célú negyedek tervezése során alkalmazott fűtési célú hőtérképeknek, megfelelő építészeti megoldásoknak, üzemeltetésre vonatkozó bevált gyakorlatoknak, valamint várostervezési elveknek, közöttük városi szintű hálózati megoldásoknak – például a távfűtésnek és -hűtésnek – kellene képezniük; hangsúlyozza, hogy a megfelelően szigetelt építőanyag magas hőtárolási kapacitással rendelkezik, ami jelentős megtakarításokhoz vezet a fűtés és a hűtés terén;

14. hangsúlyozza, hogy az Unióban az energiafogyasztás mintegy 40 %-áért és a földgázfelhasználás egyharmadáért az építőipar energiaigénye felel, és ezeket akár háromnegyedével is csökkenteni lehetne, ha felgyorsítanák az épületek felújítását; kiemeli, hogy ezen energiafogyasztás 85 %-át fűtésre és háztartási meleg víz előállítására használják fel, és így a fűtésellátás biztonságosabb és fenntarthatóbb megközelítésének eléréséhez továbbra is kulcsfontosságú a régi és nem hatékony fűtési rendszerek korszerűsítése, a megújuló energiaforrásokból származó villamos energia fokozott használata, a hulladékhő rendkívül hatékony távfűtési rendszereken keresztüli jobb felhasználása, valamint az épületek jobb hőszigeteléssel történő ellátása és komplett felújítása; javasolja az épületekre vonatkozó energiahatékonysági előírások szigorításának folytatását, figyelembe véve és ösztönözve a technológiai újításokat, különösen a szigetelés homogenitásának biztosítása tekintetében; javasolja továbbá a közel nulla energiaigényű épületek építésének további támogatását;

15. arra buzdítja a tagállamokat, hogy integrált megközelítés, harmonizált feltérképezés és az épületek energiahatékonyságáról szóló irányelv 14. cikkének megfelelő vizsgálat alapján dolgozzanak ki hosszú távú fűtési és hűtési stratégiákat; hangsúlyozza, hogy a stratégiának meg kell határoznia a kiemelt intézkedési területeket, és lehetővé kell tennie a városok optimalizált energetikai tervezését; felhívja a Bizottságot, hogy a nemzeti fűtési és hűtési stratégiákra vonatkozó általános iránymutatást kidolgozásával segítse a tagállamokat ennek megvalósításában;

16. felhívja a figyelmet az épületek felújításának és szigetelésének gazdasági hatásaira, ugyanis ezek gyakran a fűtési és hűtési költségek akár 50 %-os csökkentéséhez is vezethetnek, és felszólítja a Bizottságot, hogy biztosítson megfelelő társfinanszírozást az alacsony energiahatékonyságú önkormányzati lakások és társasházak felújítására irányuló kezdeményezések számára;

17. üdvözli a Bizottság olyan intézkedések csomagjára kidolgozására vonatkozó szándékát, amelyek elősegítik többlakásos épületek felújítását; úgy véli, hogy harmonizált és átfogó intézkedéscsomagot kell kidolgozni a városok energiatervezése tekintetében is, amely lehetővé teszi a helyi fűtési és hűtési potenciál feltérképezését, az optimalizált és integrált épületfelújítást, valamint a fűtési és hűtési infrastruktúra fejlesztését;

18. ismételten hangsúlyozza olyan uniós rendszerek kidolgozásának jelentőségét, amelyek ösztönzést nyújtanak a középületek, lakóingatlanok és szociális lakások energiahatékonysági korszerűsítésére, valamint olyan új, környezetbarát épületek felépítésére, amelyek energiahatékonysága meghaladja a jogszabályokban előírt minimumkövetelményeket;

19. hangsúlyozza a fűtés és hűtés helyi jellegét és helyi potenciális lehetőségeit; felhívja a helyi és regionális hatóságokat, hogy a termális korszerűsítés további megkönnyítése érdekében gondoskodjanak a már meglévő, alacsony energiahatékonyságú köz-, üzleti és lakóépületek felújításáról; kiemeli az olyan mozgalmak, például a Polgármesterek Szövetsége jelentőségét, amelyek lehetővé teszik a tudás és a legjobb gyakorlatok megosztását;

20. hangsúlyozza, hogy fel kell térképezni a helyi fűtési és hűtési lehetőségeket Európában, hogy a nagyvárosok jobban felmérhessék, milyen erőforrások állnak helyben a rendelkezésükre, lehetővé téve hozzájárulásukat az EU energiafüggetlenségének javításához, helyi, nem kiszervezhető munkahelyek létrehozása révén fel tudják lendíteni a növekedést és a versenyképességet, illetve tiszta és megfizethető energiát tudjanak biztosítani a fogyasztók számára;

21. felszólítja a helyi hatóságokat, hogy területeiken mérjék fel a már létező fűtési és hűtési potenciált, valamint a jövőbeli fűtési és hűtési igényeket, figyelembe véve a helyben rendelkezésre álló megújuló energiaforrásokban rejlő lehetőségeket, a kapcsolt energiatermelésből származó hőenergiát, valamint a távfűtés volumenét;

22. úgy véli, hogy a központi fűtési és hűtési rendszerrel rendelkező területen kívül található háztartások számára vonzó finanszírozási rendszert kell létrehozni a háztartások fűtésére megújuló energiaforrásokat alkalmazó új technológiák előmozdítása érdekében;

23. felszólítja a helyi hatóságokat, hogy foglalkozzanak a vidéki térségekben található, gyakran régi, kevésbé energiahatékony, kevésbé egészségbarát és általában alacsonyabb hőkomfortú épületek sajátos problémáival;

24. úgy véli, hogy minél rövidebb az ellátási lánc – ahol a primer energiát hasznos hőenergia előállítása céljából más energiává alakítják át –, annál nagyobb az energiahatékonyság, továbbá – tekintettel az Unióban tapasztalható éghajlati és egyéb körülmények rendkívüli sokféleségére – felhívja a Bizottságot, hogy technológiasemleges eszközök segítségével tegye lehetővé minden közösség számára, hogy költséghatékony megoldások kidolgozásával csökkentse a fűtési és hűtési ágazatban jelentkező szén-dioxid-intenzitást;

25. megjegyzi, hogy az Unió szabályozási kerete a fő célkitűzések kiemelését szolgálja, ám elengedhetetlen, hogy az energiarendszer tágabb átvizsgálása keretében valódi előrehaladás történjen a fűtés és a hűtés átformálása terén;

26. kiemeli, hogy az uniós politikai eszközök és kapacitások még nem eléggé kiforrottak ahhoz, hogy előmozdítsák a fűtési és hűtési ágazat átalakulását, a lehető legjobban kihasználják a lehetőségeket, illetve megoldásokat találjanak a kereslet és a szén-dioxid-kibocsátás szükséges mértékű és ütemű csökkentésére;

27. hangsúlyozza a szennyezőbb egyedi fűtési rendszerek helyett alternatívát kínáló távfűtési hálózatok jelentőségét, amelyek a fenntartható fűtés és hűtés rendelkezésre bocsátásának különösen hatékony és költséghatékony módját jelentik, mivel beépítik a megújuló energiaforrásokat, a visszanyert hőt és hideget, és az alacsony fogyasztás időszakaszaiban a többletenergiát tárolják, rugalmasságot biztosítva ezáltal az energiarendszer számára; hangsúlyozza, hogy a megújuló energiaforrásokat nagyobb arányban kell a rendszer részévé tenni, tekintve, hogy a távfűtés és -hűtés már több, mint 20 %-a megújuló energiából származik (az energiahatékonysági irányelvvel összhangban), ezért átfogó távlatokból kell értékelni a hatékony távfűtésben és -hűtésben rejlő potenciált; kéri a meglévő távfűtési rendszerek korszerűsítését és bővítését a magas hatékonysági fokú, megújuló energiaforrásokból származó alternatív megoldásokra történő átállás érdekében; bátorítja a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki adózási és pénzügyi mechanizmusokat a távfűtés és -hűtés fejlesztésének és alkalmazásának ösztönzése érdekében, és építsék le a szabályozási akadályokat;

28. felhívja a Bizottságot, hogy komolyan értékelje a tagállamok által az energiahatékonysági irányelv 14. cikkével összhangban kidolgozandó, a kapcsolt energiatermelés és a távfűtés lehetőségeire vonatkozó átfogó értékeléseket annak érdekében, hogy e tervek e megoldások valós gazdasági potenciálját tükrözzék, és az uniós célkitűzésekkel összhangban megbízható alapot szolgáltassanak a szakpolitikák számára;

29. hangsúlyozza, hogy a hatékonyabb helyi kapcsolt hő- és villamosenergia-termelő rendszerekre és a megújuló energiaforrásokra történő átállás érdekében elengedhetetlen, hogy a sűrűn lakott városi agglomerációkban a gyenge hatásfokú és nem fenntartható egyedi vagy távfűtési és -hűtési rendszerek használatát fokozatosan hatékony rendszerekkel váltsák fel, illetve a legmodernebb hűtési vagy fűtési technológiákkal korszerűsítsék;

2016. szeptember 13., kedd

30. kéri a Bizottságot, hogy a megújulóenergia-irányelvvel és a piac szerkezetének átalakításával kapcsolatos kezdeményezéseiben tegyen javaslatot olyan intézkedésekre, amelyek a villamosenergia-, a fűtési és a hűtési rendszerek további integrációja révén hozzájárulnak a hatékonyabb és rugalmasabb energiarendszer létrehozásához;

31. kéri a Bizottságot, hogy dolgozzon ki egy közös európai keretet a saját célú energiatermelés előmozdítása és jogbiztonságának biztosítása érdekében, különösen azáltal, hogy ösztönzi és támogatja a megújuló energiaforrásokat hasznosító környéki szövetkezeteket;

32. kéri, hogy nemzeti szinten dolgozzanak ki az épületek fűtési- és hűtésienergia-szükségletére vonatkozó mutatót;

33. stratégiai megközelítést szorgalmaz az ipar fűtési és hűtési szükségleteiből eredő CO_2-kibocsátások csökkentése érdekében a folyamatok hatékonyságának javítása, a fosszilis tüzelőanyagok fenntartható energiaforrásokkal való felváltása és az iparnak a környező hőenergia-környezetbe való integrálása révén;

34. rámutat, hogy az energia- és erőforrás-áramlások klaszterbe rendezése az elsődleges energiafogyasztás mérséklése tekintetében óriási lehetőségeket rejt, különösen ipari környezetben, ahol a lépcsőzetes rendszer értelmében az egyik folyamatból nyert, fölösleges fűtési vagy hűtési energiát fel lehet használni egy másik, kevésbé szélsőséges hőmérsékletet igénylőben, valamint adott esetben távfűtési rendszerek révén épületek fűtésére és hűtésére is;

35. megállapítja, hogy az elavult, alacsony energiahatékonyságú fűtőberendezéseket a rendelkezésre álló legjobb, az EU energetikai és éghajlat-változási célkitűzéseinek megfelelő alternatív megoldásokkal, azaz megújuló tüzelőanyagot használó, környezetbarátabb kapcsolt energiatermelő létesítményekkel kell felváltani, a biomasszára vonatkozó fenntarthatósági kritériumokkal összhangban;

36. megállapítja, hogy a fűtési és hűtési ágazat nagymértékben helyi jellegű, mivel a hő rendelkezésre állása, a ráépülő infrastruktúra és a hő iránti kereslet alapvetően helyi körülményektől függ;

37. egyetért a Bizottságnak a hőtechnikai stratégiában kifejezésre juttatott azon álláspontjával, hogy a kapcsolt energiatermelő létesítmények gazdasági potenciálja még kiaknázatlan, és felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az energiaunió helyzetéről szóló bizottsági közleménnyel (COM(2015)0572) összhangban mozdítsák elő jobban nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelést és távfűtést;

38. megítélése szerint a hűtéssel kapcsolatban rendszerszintű megközelítésre van szükség, amely felöleli az épített környezetet és egyéb tevékenységeket, például a fuvarozás területén használt hűtést;

39. úgy véli, hogy Európa mérsékelt éghajlati övezetében bizonyos körülmények között, rugalmasságuknak köszönhetően fontossá válhatnak a hatékony hőszivattyút alkalmazó, reverzibilis fűtési és hűtési rendszerek; rámutat arra, hogy a hőt két vagy több energiaforrásból előállító hibrid fűtési rendszerek elősegíthetik a megújuló energiaforrások fűtésen belüli szerepének növekedését, különösen azon meglévő épületek esetében, amelyekbe e rendszerek kevés átalakítással beépíthetők; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a hőszivattyúk tekintetében biztosítsanak megfelelő, egymáshoz igazított számítási módszereket, és mozdítsák elő a támogatási mechanizmusokkal kapcsolatos bevált gyakorlataik megosztását a különböző hőigényeket kielégítő hatékony, fenntartható és alacsony szén-dioxid-kibocsátású megoldások támogatása érdekében;

40. arra ösztönzi a Bizottságot, hogy szigorúan ellenőrizze az üvegházhatást okozó fluortartalmú gázokra vonatkozó uniós jogszabályoknak való megfelelést, az e gázok légkörbe való kibocsátásának csökkentése céljával; kéri a Bizottságot annak biztosítására, hogy az alternatív hűtőközegek alkalmazása biztonságos és költséghatékony legyen, és a környezetvédelem, az éghajlatváltozás és az energiahatékonyság tekintetében összhangban álljon más uniós célkitűzésekkel;

41. úgy véli, hogy a tagállamoknak fel kellene tárniuk a termálvizekből származó hő, az ipari eljárásokból közvetlenül visszanyert energia, valamint műs alacsony hőmérsékletű hőforrásokból származó hő felhasználásának lehetőségét, például a mélytengeri bányákból származó hőét, amelyet hatalmas hőszivattyúk segítségével, a meglévő és az új távfűtési hálózatok révén nemcsak egyes épületek, hanem egész városok fűtésére fel lehetne használni, amennyiben a megfelelő távfűtési infrastruktúra rendelkezésre áll, vagy azt kialakítják;

42. hangsúlyozza a hőenergia-szükségletek és az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésére egyaránt képes technológiák, például az alacsony entalpiájú geotermikus energia, a megújuló energiaforrásokon alapuló távfűtés/-hűtés, a földgázt és/vagy biometánt égető kisebb trigenerációs vagy kapcsolt energiatermelő létesítmények, illetve ezek kombinációjának szerepét;

43. úgy véli, hogy a csúcsidőszakokban villamos fűtést használó, azaz az energiát hő formájában tároló, és ezáltal a villamosenergia-ellátás minőségét többféle megújuló energiaforrás beépítésének megkönnyítése révén javító hőtároló létesítmények rendkívül fontos szerepet tölthetnek be a fűtésben, és hozzájárulnak a rendszer kiegyensúlyozásához, valamint az energia előállításának, behozatalának és árának alacsonyabb szinten tartásához;

44. úgy véli, hogy az ipari folyamatok során és a hagyományos erőművekben történő kapcsolt villamosenergia-termelés során keletkező, valamint a hőt rekuperációval hasznosító, megfelelően szigetelt lakóépületekből és a mikro-energia-termelésből származó hulladékhőnek és hulladék hűtőhatásnak sokkal nagyobb szerepet kellene játszania a fűtésben és a hűtésben, mint a múltban; hangsúlyozza, hogy az ipari hulladékhő és hulladék hűtőhatás alkalmazását el kell ismerni és kutatás révén ösztönözni kell, tekintettel az ebben rejlő hatalmas beruházási és innovációs lehetőségekre; hangsúlyozza, hogy az ipari és a közeli lakó- vagy szolgáltatóépületeket ösztönözni kell arra, hogy együttműködjenek egymással és megosszák energiatermelésüket és -szükségleteiket;

45. hangsúlyozza, hogy a távfűtési infrastruktúra közfinanszírozása vagy köztulajdonba vétele nem segítheti elő a magas szén-dioxid-kibocsátású infrastruktúra melletti költséges technológiai bezáródást; kéri a nemzeti, regionális és helyi hatóságokat, hogy a 2050-ig az üvegházhatásúgáz-kibocsátás 1990-hez képest 80–95 %-os csökkentésére és az energiagazdaságon belüli rendezett átmenet biztosítására irányuló uniós célkitűzések fényében szigorúan ellenőrizzék a távfűtési infrastruktúrának nyújtott állami pénzügyi támogatást;

46. úgy véli, hogy a hulladék hűtőhatás előállításának, felhasználásának vagy újrahasznosításának integrálása környezeti és gazdasági előnyöket teremt és csökkenti az elsődleges hűtési szükségletet;

47. hangsúlyozza, hogy a „hulladékból energia” megközelítés továbbra is jelentős szerepet fog játszani a fűtésben, mivel az alternatív megoldást gyakran a hulladéklerakók és a fosszilis tüzelőanyagok használata jelentik, ami az újrahasznosítás fokozásának szükségességére hívja fel a figyelmet;

48. felszólítja a tagállamokat, hogy jogi és gazdasági eszközökkel gyorsítsák fel az elavult, 80 %-nál alacsonyabb energiahatékonysággal rendelkező, szilárd tüzelőanyaggal üzemelő fűtőberendezések fokozatos leállítását, és azokat lehetőség szerint váltsák fel hatékony és fenntartható fűtőrendszerekkel helyi szinten (például távfűtési rendszerekkel) vagy mikroszinten (például geotermikus és napenergia-rendszerekkel);

49. rámutat, hogy az intelligens fűtési rendszerek bevezetése hozzásegítheti a fogyasztókat ahhoz, hogy jobban tisztában legyenek energiafogyasztásukkal, és hozzájárul nem kellő hatékonyságú fűtési rendszereik felújításához, előmozdítva az energiamegtakarítást;

50. emlékezteti a Bizottságot és a tagállamokat arra, hogy a meglévő európai épületállomány 75 %-a energetikai szempontból nem kellően hatékony, és hogy becslések szerint ezen épületek 90 %-a 2050-ig továbbra is használatban marad; hangsúlyozza ezért, hogy ezeket az épületeket sürgősen alapos felújításnak kell alávetni;

51. kéri a Bizottságot, hogy a hulladékok energetikai hasznosítására irányuló program részeként dolgozzon ki tervet a szerves hulladék távfűtési és -hűtési rendszerekben, fűtésre és hűtésre történő fenntartható használatában rejlő potenciális lehetőségek előmozdítására és kiaknázására;

52. hangsúlyozza, hogy a biogáz fontos fenntartható erőforrást jelent a fűtési és hűtési rendszerek számára, ezért szükségesnek tartja, hogy világos célokat határozzanak meg a szerves újrafeldolgozást illetően annak érdekében, hogy ösztönözzék a biohulladék gyűjtéséhez és kezeléséhez kapcsolódó beruházásokat;

53. felszólítja a tagállamokat, hogy számolják fel a városi térségekben az agglomeráción belüli fűtés során az alacsony légrétegekbe történő kibocsátást generáló – a légkörbe a tökéletlen égésből származó és a konvekciós áramlások révén szétterjedő természetes pirolitikus gázokat, NOx-et, kormot, légszennyező részecskéket és pernyét kibocsátó –, elavult fűtőberendezések használatát, és ösztönzők révén segítsék elő a fenntartható, közöttük megújuló energiaforrásból származó alternatívák használatát;

2016. szeptember 13., kedd

54. kéri a tagállamokat, hogy hozzanak intézkedéseket a vidéki épületállomány több mint felét ellátó, energetikailag nem kellően hatékony, olajjal és szénnel működő fűtőberendezések és kazánok fokozatos kivonása érdekében; úgy véli, hogy az energiaszolgáltatásnak alacsonyabb szén-dioxid-kibocsátású és megújuló energiaforrásokból kell származnia;

55. hangsúlyozza, hogy a fenntartható energiaforrásokon alapuló távfűtés gátat vet a lakott területek légszennyezettségét növelő, szennyezőbb egyedi fűtési rendszerek terjedésének, amelyeket ráadásul jóval nehezebb ellenőrizni, mint a széles körben elterjedt távfűtési rendszereket; hangsúlyozza ugyanakkor, hogy az Unióban eltérőek az infrastrukturális és éghajlati feltételek, és hogy e rendszereket gyakran kell korszerűsíteni hatékonyságuk növelése érdekében; szorgalmazza tehát, hogy elemezzék a távfűtési infrastruktúra támogatásának szükségességét és a megújuló energiaforrásokkal és a távfűtéssel kapcsolatos adózási gyakorlatokat;

56. úgy véli, hogy a tagállamoknak sürgősen lépéseket kell tenniük a szilárd fosszilis tüzelőanyagok és szerves hulladékok égetésére használt, alacsony hőmérsékletű tüzelőberendezések fokozatos leállítása érdekében, ezek ugyanis az égési folyamat során számos káros anyagot bocsátanak a légkörbe; úgy véli, hogy a sűrűn beépített városokban ahol csak lehet, a tagállamoknak ösztönözniük kell az idős és alacsony hatásfokú fatüzelésű kályhák fokozatos felszámolását, és meg kell könnyíteniük azok korszerű, hatékony, környezetbarát és egészséges alternatívákkal való felváltását, a fatüzelésből fakadó lehetséges egészségügyi kockázatok és az e téren leginkább bevált gyakorlatok megismertetését célzó figyelemfelkeltő kezdeményezésekkel párhuzamosan;

57. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy szüntessék meg a környezettudatos tervezésről szóló irányelvből és a közepes tüzelőberendezésekről szóló irányelvből eredő szabályozási hézagot, amely az 1 MW-nál kisebb teljesítményű, az irányelvek hatálya alá nem tartozó berendezések esetében kibocsátási kockázatot hordoz;

58. úgy véli, hogy a hűtés iránti igény növekedése e kérdés további vizsgálatát teszi szükségessé, ideértve a teljes hűtési láncra vonatkozó, integrált megközelítést is a magas hőmérsékletről való ipari hűtés iránti kereslettől a háztartási hűtésen át az élelmiszer-ipari hűtési szükségletekig;

59. véleménye szerint ahhoz, hogy a fogyasztók és a hatóságok az energiahatékonysággal és a fűtési megoldásokkal kapcsolatban racionális döntéseket hozhassanak, minőségi adatoknak kell a rendelkezésükre állniuk; felhívja a figyelmet a digitalizáció által nyújtott lehetőségek fűtési és hűtési ágazatra való kibővítésének jelentőségére; felszólítja a Bizottságot, hogy dolgozza ki a megújuló energiaforrásokon alapuló hűtés fogalmának meghatározását és kiszámításának módszertanát;

60. úgy véli, hogy a víztakarékos hőcserélők alapvető szerepet játszhatnak a hűtésben az ipari folyamatok során, a hőnek a termékek tárolási helyéhez közeli természetes, egész évben legfeljebb 6 °C hőmérsékletű víztesteknek történő átadása (szabad hűtés) révén;

61. úgy véli, hogy a nagy teljesítményű állandó üzemanyagcellák a nagyon közeli jövőben a szén mint szilárd tüzelőanyag környezetbarát alternatíváját jelenthetik;

62. úgy véli, hogy a villamos energia gázzá történő alakítása nagy lehetőségeket rejt magában, mint a megújuló energia jövőbeli tárolásának és továbbításának, valamint központi és helyi hőtermelésre történő alkalmazásának egyik lehetséges módja; megállapítja, hogy a villamos energia gázzá történő alakítása a megújuló energia hőtermelésre történő alkalmazásának hatékony módja, különösen a konurbációkban, ahol már használni lehet meglévő infrastruktúrát; kéri ezért a Bizottságot és a tagállamokat, hogy mozdítsanak elő a villamos energia gázzá történő alakítására irányuló kutatásokat és kísérleti projekteket;

63. úgy véli, hogy az innovatív fűtésre és hűtésre irányuló európai uniós stratégia intenzív kutatást igényel, megalapozva az e célt szolgáló, környezetbarát berendezéseket gyártó ipar létrehozását;

64. hangsúlyozza a kutatás és a technológiai innováció jelentőségét fokozza az európai ipar számára, mivel megerősíti annak versenyelőnyét és gazdasági életképességét, valamint hozzájárul az uniós energia- és éghajlatpolitika céljainak eléréséhez; hangsúlyozza ezzel összefüggésben, hogy az energiahatékonyság, valamint a megújuló energiaforrásokon alapuló fűtési és hűtési technológiák tekintetében – a költségek csökkentése, a teljesítmény fokozása, valamint az energiarendszerbe történő beépítésük előmozdítása érdekében – fokozni kell a kutatási, fejlesztési és innovációs fellépéseket; felhívja a Bizottságot, hogy működjön együtt az ágazati érintettekkel a fenntartható fűtési és hűtési technológiákra vonatkozó naprakész menetrendek fenntartásában a szóban forgó technológia fejlesztésének koordinálása, nyomon követése és hiányosságainak felismerése érdekében;

65. úgy véli, hogy tekintettel arra, hogy az uniós hőtermelési ágazatban sürgősen gyors és hatékony eredményeket kell elérni a termikus felújítások terén, az EU-nak a jelenleg elérhető legjobb technológiák alkalmazásának fokozása érdekében a kutatásra kellene összpontosítania;

66. úgy véli, hogy a Horizont 2020 keretprogramhoz tartozó kutatásoknak ki kellene terjedniük a fenntartható fűtési és hűtési megoldások, a hulladékhő és a hulladék hűtőhatás kiaknázására irányuló technológiák, illetve az olyan új anyagok kifejlesztésére, amelyek maximális hővezető-képességgel (hőcserélők), minimális vezetőképességgel, vagyis maximális hőellenállással (hőszigetelés), illetve maximális hőfelhalmozási rátával rendelkeznek (hőtartályok);

67. véleménye szerint a Horizont 2020 program keretében előrelépést kell elérni azon kutatás és fejlesztés terén, amelyek tárgyát a fenntartható és hatékony fűtési és hűtési rendszerek és anyagok, például kisméretű, megújuló energiaforrásokon alapuló hőtermelési és -tárolási megoldások, távfűtési és -hűtési rendszerek, a kapcsolt hő- és villamosenergia-termelés és a szigetelőanyagok, valamint innovatív anyagok képezik, mint például olyan ablaküvegek, amelyek kintről sok rövidhullámú sugárzást (napfényt) engednek be, és csak nagyon kevés hosszúhullámú sugárzást engednek ki, amely egyébként pedig elszökne;

68. hangsúlyozza, hogy kiterjedt tudományos kutatásokat kell folytatni olyan innovatív műszaki megoldások kifejlesztésére, amelyek célja energiahatékony és megújuló energiaforrásokon alapuló berendezések és teljes fűtő- és hűtőrendszerek létrehozása;

69. szorgalmazza a technológiasemlegesség és a költséghatékonyság biztosítására vonatkozó, már meglévő jogszabályok felülvizsgálatát annak biztosítása érdekében, hogy egyik technológiát se hozzák előnyösebb vagy hátrányosabb helyzetbe a másiknál: egy épület energiahatékonyságának kiszámításába például az energiaforrástól függetlenül bele kellene kalkulálni a megújuló energiának a helyszínen – például a lakóépületekre szerelt napelemek révén – vagy az épület közelében történő megtermelését;

70. hangsúlyozza, hogy a legfejlettebb technológiák és az intelligens energiagazdálkodás (például automatizálás és intelligens fűtésszabályozási rendszerek révén történő) ötvözése különösen nagy jelentőséggel bír hálózatszerűen összekapcsolt körülmények között, ahol a berendezés könnyen tud alkalmazkodni az időjárási körülményekhez és a villamosenergia-piaci árjelzésekhez, és a kereslet időbeli eltolásának köszönhetően hozzájárul a hálózat stabilitásához; felszólítja a Bizottságot, hogy az intelligens technológiákat szervesebben építse be a vonatkozó energiauniós kezdeményezésekbe, biztosítandó az intelligens berendezések, összekapcsolt otthonok és intelligens épületek tényleges, kölcsönös összekapcsolhatóságát az intelligens hálózatokkal; véleménye szerint a meglévő épületállomány felújítása során elő kell mozdítani az ilyen megoldásokat, mivel hozzájárulnak ahhoz, hogy a fogyasztók jobban megértsék fogyasztási szokásaikat és annak megfelelően igazítsák ki fűtésrendszerük működését;

71. hangsúlyozza, hogy az építőiparban nagy lehetőségek rejlenek az energiakereslet és a szén-dioxid-kibocsátások csökkentése tekintetében; hangsúlyozza, hogy további erőfeszítésekre van szükség az épületfelújítások ütemének növeléséhez; megállapítja, hogy ennek eléréséhez vonzó pénzügyi ösztönzőkre, különböző szinteken rendkívüli szakértelemmel bíró szakértőkre, valamint a bevált gyakorlatok cseréjére és terjesztésére van szükség;

72. felszólítja a Bizottságot, hogy azonosítsa és szüntesse meg az energiahatékonysági intézkedések, különösen a háztartások által végzett saját felújítások előtt fennmaradó akadályokat, és alakítson ki egy tényleges energiahatékonysági piacot a bevált gyakorlatok átadásának elősegítése és a termékek és megoldások egész Unióban való elérhetőségének biztosítása érdekében, azzal a céllal, hogy kiépüljön az energiahatékonysági termékek és szolgáltatások valódi egységes piaca; hangsúlyozza, hogy az ilyen termékek és szolgáltatások kezdeti bevezetése, valamint a fűtést és hűtést is felölelő integrált energiarendszer folyamatos karbantartása és napi szintű üzemeltetése egyaránt munkahelyteremtési és gazdaságnövelő potenciállal bír;

2016. szeptember 13., kedd

73. úgy véli, hogy az iparágnak egyértelmű jelzésre van szüksége a politikai döntéshozók részéről annak érdekében, hogy végrehajtsák az Unió energiával kapcsolatos célkitűzéseinek elérését szolgáló beruházásokat; kiemeli, hogy a költséghatékony és környezeti szempontból fenntartható fűtési és hűtési megoldások leghatékonyabb előmozdításához nagyra törő, kötelező erejű célokra, valamint egy olyan szabályozási keretre van szükség, amely előmozdítja az innovációt és nem teremt felesleges adminisztratív terheket;

74. úgy véli, hogy az épületek energiahatékonyságába történő beruházásoknak együtt kell járniuk a megújuló energiaforrásokon alapuló fűtésbe és hűtésbe történő befektetésekkel; úgy véli, hogy az épületek energiahatékonysága és a megújuló energiaforrásokon alapuló fűtés és hűtés között meglévő szinergiák jelentős lehetőséget jelentenek az alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaság felé történő elmozdulásban; üdvözli a közel nulla energiafelhasználású épületek számának növelésére irányuló nemzeti szintű erőfeszítéseket;

75. azt javasolja, hogy az építészeti szempontból kiemelt épületek termikus felújítása számára dolgozzanak ki egyéni megoldásokat, összpontosítva egyrészt az épület külső burkolására irányuló beruházásokra, másrészt pedig az épület szabályozási és automatizálási rendszereinek optimalizálására és a hatékony fűtés és hűtés biztosítására, gondoskodva arról, hogy ne veszélyeztessék a szóban forgó épületek sajátos építészeti stílusát;

76. megállapítja, hogy az intelligens épületek építészeti megtervezése során holisztikus módon kell biztosítani a hőkomfortot (vagy hűtést) az épület formája és tömege, a tér kialakítása és az olyan paraméterek beállítása révén, mint a nappali fény mennyisége, a szellőzés és a hővisszanyerés intenzitása, ugyanakkor alacsony fenntartási költségeket biztosítva;

77. hangsúlyozza a standardizált hőenergia-ellenőrzések jelentőségét és az ipari szigeteléssel kapcsolatos problémák orvoslásának költséghatékonyságát az energiamegtakarítás és a kibocsátáscsökkentés érdekében; rámutat, hogy a már létező és bizonyítottan működő fenntartható technológiákba történő beruházások révén az ipari energia költségeit tovább lehetne csökkenteni;

78. hangsúlyozza, hogy az európai strukturális és beruházási alapok az energiarendszer korszerűsítése fontos eszközének tekinthetők, úgy véli, hogy az alacsony szén-dioxid-kibocsátásra történő átálláshoz kapcsolódó prioritásra használt ERFA-támogatások eddig érvényben lévő korlátozása nem volt hatékony; úgy véli, hogy a 2020 utáni időszakra szóló programozási időszakra az erre a prioritásra előirányzott költségvetési hányadot meg kell növelni;

79. hangsúlyozza a fűtési és hűtési ágazat korszerűsítésével kapcsolatos projektbe történő befektetésekhez szükséges rövid és hosszú távú finanszírozáshoz való hozzáférés biztosításának fontosságát, függetlenül e projektek volumenétől, amelyek tárgya lehet például a távfűtés és -hűtés, a hálózati infrastruktúra korszerűsítése (többek között a megújuló energiaforrásokra történő átállás) és az épületfelújítási arány felpörgetése; kéri e tekintetben a Bizottságot, hogy dolgozzon ki robusztus innovációs és hosszú távú finanszírozási mechanizmust; hangsúlyozza, hogy az Európai Stratégiai Beruházási Alap (ESBA) és más alkalmazandó európai alapok, például az Európai Beruházási Bank (EBB) és az EU kibocsátáskereskedelmi rendszere (ETS) jóvoltából rendelkezésre álló források fontos szerepet tölthetnének be a finanszírozás és a technikai segítségnyújtás tekintetében, stabil szabályozási feltételeket kínálva és ezáltal biztosítva, hogy a projektek vonzók legyenek a beruházók számára, különösen a bürokrácia minimalizálása, valamint gyors pályázati és jóváhagyási folyamat révén; kéri a Bizottságot, hogy valamennyi alkalmazandó európai alap tekintetében a fűtésre és hűtésre vonatkozó jelenlegi rendelkezéseket a 2020 utáni időszakra szóló programozási időszakra erősítse meg, és számolja fel azokat az akadályokat, amelyek a helyi hatóságokat gátolják hasznos forrásoknak a középületek felújítására történő odaítélését; támogatja az „Intelligens finanszírozás – intelligens épületek” kezdeményezést, amely a megújuló energiaforrások építőiparban történő felhasználásával párhuzamosan előmozdítja az energiahatékonyság fokozását; véleménye szerint az épületek korszerűsítése és hőszigetelése a munkahelyek teremtése szempontjából hatalmas lehetőségeket kínál, és ennek fényében a finanszírozáshoz való hozzájutás tekintetében elsőbbséget kell élveznie más intézkedésekkel szemben;

80. ismételten hangsúlyozza, hogy a strukturális alapok igénybe vételének lehetőségét ki kellene terjeszteni az épületek és épületrendszerek korszerűsítésének szélesebb körére, különösen a magán épülettulajdonosoknak nyújtott kedvezményes hitelek formájában, ami sokkal erőteljesebb hajtóerőt biztosítana a már létező épületek sürgetően szükséges korszerűsítésére, különösen az Unió kevésbé fejlett részein;

81. hangsúlyozza, hogy a fűtési és hűtési ágazat fejlesztésének ösztönzése érdekében a Bizottságnak teljes mértékben ki kell használnia az 1303/2013/EU rendelet 19. cikkében rögzített előzetes feltételrendszert, és gondoskodnia kell arról, hogy megfelelően átültessék és végrehajtsák a fűtésre és hűtésre vonatkozó releváns intézkedéseket tartalmazó, meglévő uniós jogszabályokat;

82. úgy véli, hogy a fűtési és hűtési ágazat dekarbonizációjának megvalósításához szükséges hatékony technológiákra, különösen a közösségi alapú megoldásokra irányuló állami támogatással kapcsolatos iránymutatásoknak tekintetbe kell venniük a megfelelő állami támogatás szükségességét;

83. úgy véli, hogy az olyan kezdeményezések, mint az Európai helyi energiahatékonysági támogatási eszköz (ELENA), az intelligens városok és az intelligens közösségek kezdeményezések, valamint az új, egyesített Polgármesterek Klíma- és Energiaügyi Szövetsége támogathatják a helyi és regionális üzemeltetőket az épületek energiarendszereinek felújításában;

84. felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy az uniós költségvetést a dekarbonizációs és energiahatékonysági céloknak megfelelően használják fel;

85. felszólítja a tagállamokat, hogy hozzanak célzott intézkedéseket azzal a céllal, hogy ösztönözzék az energiahatékonysági fejlesztéseket és előmozdítsák a megújuló energiaforrások szélesebb körű használatát az alacsony bevételű és kiszolgáltatott háztartásokban; felszólítja a Bizottságot, hogy juttasson sokkal több uniós forrást a kiszolgáltatott és energiaszegénység által sújtott háztartásokat célzó, energiahatékonysággal és megújuló energiaforrásokkal kapcsolatos programokra, illetve nyújtson iránymutatást a tagállamok számára az energiaszegénységgel kapcsolatos egyes konkrét intézkedésekről;

86. úgy véli, hogy jobb tájékoztatást kell nyújtani a polgárok számára háztartási energiafogyasztásukról, a lehetséges energiamegtakarításokról, valamint a fűtési rendszereik megújuló energián alapuló korszerűsítésének előnyeiről, például annak lehetőségéről, hogy a fűtés és hűtés céljaira saját maguk is előállíthatnak és fogyaszthatnak megújuló forrásból energiát;

87. úgy véli, hogy a tagállamoknak többek között tájékoztató kampányok, egyablakos ügyintézési pontok, kollektív beszerzések (a közös fellépésnek köszönhetően alacsonyabb árú beszerzések) és a különálló projektek összekapcsolása (több kisebb projekt nagy csomaggá ötvözése alapján kedvezőbb feltételek melletti beruházáshoz jutás) révén gondoskodniuk kell arról, hogy a fogyasztók ne csupán maradéktalanul tisztában legyenek a fenntarthatóbb fűtési és hűtési rendszerek és az energiahatékonyság terén rendelkezésre álló korszerűsítések technológiai és gazdasági előnyeivel, hanem hozzá is férjenek ezekhez, így képesek legyenek a lehető legjobb, egyedi körülményeikhez igazodó döntéseket meghozni, és élvezhessék e megoldások gazdasági, egészségügyi és életminőségbeli előnyeit; megjegyzi, hogy a távoli és elszigetelt helyen élő háztartások különös figyelmet és egyedi megoldásokat igényelhetnek; hangsúlyozza, hogy a „termelő-fogyasztók" nagy potenciállal rendelkeznek a megújuló energiaforrásokon alapuló fűtést és hűtést biztosító energiarendszerek kialakításában; hangsúlyozza a beszerelést végző szakemberek és az építészek folyamatos oktatásának, képzésének, hitelesítésének és felügyeletének jelentőségét, mivel az első kapcsolattartó pontot a háztartási fogyasztókkal ők jelentik;

88. úgy véli, hogy elengedhetetlen az épületek termikus állapotának, illetve az alkalmazott fűtési (és hűtési) mód hatékonyságának felmérésével foglalkozó szakemberek folyamatos képzése; úgy véli, hogy szükségessé válnak az optimálisan elhelyezett, a végfelhasználók számára elérhető szolgáltatócsoportok;

89. hangsúlyozza, hogy meg kell adni a szabadságot a fogyasztóknak arra, hogy számos, igen hatékony, megújuló energián alapuló fűtési technológia közül választhassák ki azt, amelyik a leginkább megfelel saját fűtési igényeiknek;

90. hangsúlyozza, hogy ezért tájékoztatást és ösztönzőket adva lehetővé kell tenni a fogyasztók számára idős és gyenge hatásfokú fűtési rendszereik korszerűsítésének felgyorsítását annak érdekében, hogy élvezhessék a rendelkezésre álló technológiák, többek között a megújuló energiaforrásokon alapuló fűtési rendszerek alkalmazásának köszönhetően már elérhető előnyöket; rámutat arra, hogy a fogyasztók nincsenek tisztában az általuk használt fűtési rendszer gyakran alacsony teljesítményével; felhívja a Bizottságot, hogy az épületek energiahatékonyságáról szóló irányelv soron következő felülvizsgálata során terjesszen elő javaslatokat a meglévő fűtési és hűtési rendszerek korszerűsítésének tudatosításáról, valamint e folyamat ütemének felgyorsításáról; felhívja a Bizottságot, hogy vegye fontolóra energiacímkézési rendszer bevezetését a már felszerelt fűtő- és hűtőberendezések tekintetében;

2016. szeptember 13., kedd

91. hangsúlyozza, hogy a fogyasztók aktív szerepet játszhatnak a fenntartható európai fűtési és hűtési rendszer kialakításában; véleménye szerint az energiacímkézésről szóló új rendelet – amely az új címkék előremutató rendszerét hozza létre, lehetővé téve a különféle termékek között az energiahatékonyság tekintetében fennálló különbségek markáns megjelenítését – egyik fontos eredménye lehet, hogy könnyebbé teszi a fogyasztók számára energia-megtakarítási és költségcsökkentési döntések meghozatalát, így csökkentheti a számukra kiszámlázott összegeket;

92. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy terjesszenek elő konkrét stratégiákat az energiaszegénység egyre növekvő problémájának kezelésére, hogy segíteni lehessen valamennyi fogyasztónak, különösen a legkiszolgáltatottabbaknak abban, hogy egyénileg vagy közösen javítsák lakhatási, fűtési és hűtési helyzetüket, akár tulajdonosokról, akár bérlőkről van szó;

93. hangsúlyozza, hogy a helyi erőforrások felhasználásának előnyben részesítése révén magas szintű energiafüggetlenséget kell elérni;

94. szorgalmazza a meglévő ipari vállalkozásokból származó hulladékhő háztartási fűtésre történő használatát;

95. úgy véli, hogy az energiaszegénység legyőzésének kulcsa a fűtés általános költségeinek csökkentése az egyes háztartások számára, biztosítva, hogy az energiafelhasználás három legfőbb szakaszában – a primer energia hasznos energiává történő átalakítása, az energia szállítása és különösen a végfelhasználó általi felhasználás során – jelentősen növekedjen az energiahatékonyság; kéri a tagállamokat, hogy valóban kezeljék prioritásként az energiahatékonysági intézkedéseket és a megújuló energiaforráson alapuló fűtésre és hűtésre való átállást;

96. fontosnak tartja annak biztosítását, hogy az energiahatékonyság javítására fordított finanszírozás egy része az energiaszegény háztartásokban vagy a leginkább rászoruló területeken élőknél végrehajtandó átalakításokat segítse, például azáltal, hogy támogatja őket az energiahatékonyabb fűtő- és hűtőberendezésekbe való befektetésben;

97. úgy véli, hogy az energiahatékonyságról szóló irányelv értelmében a tagállamoknak állami épületfelújítási terveket kellene kidolgozniuk az épületek energiahatékonnyá történő átalakítása céljából, nem utolsósorban a magánkézben lévő épületek felújításának ösztönzésével, valamit úgy véli, hogy e terveknek konkrét intézkedésekkel kell segíteniük a legkiszolgáltatottabb csoportokat abban, hogy leküzdhessék az energiaszegénységet;

98. felszólítja a Bizottságot, hogy az energiahatékonyságról szóló irányelv végrehajtása során dolgozzon ki képzést az energiahatékonysággal kapcsolatos ellenőrzésben és tervezésben részt vevő szakemberek számára, valamint segítse a magánszemélyeket, és különösen a legkiszolgáltatottabb csoportokat az ilyen típusú tevékenységek végrehajtásában;

99. hangsúlyozza, hogy miközben jelenleg az európai épületek jelentős hányadát érinti az energiapazarlás azok rossz minőségű szigetelése, valamint régi és nem hatékony fűtési rendszereik miatt, az energiaszegénység az uniós lakosság közel 11 %-át érinti;

100. kéri a Bizottságot, a tagállamokat és a helyi hatóságokat, hogy a lehetséges jövőbeli földgázellátási válság kockázatának fényében a trágyafeldolgozásból nyert biogáz termelését teljes mértékben építsék be a körforgásos gazdaság megvalósításába.

101. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottságnak.

2016. szeptember 13., kedd

P8_TA(2016)0335

A kkv-k versenyképességének fokozása

Az Európai Parlament 2016. szeptember 13-i állásfoglalása a „kis- és középvállalkozások versenyképességének javítása” tematikus célkitűzés végrehajtásáról – a közös rendelkezésekről szóló rendelet 9. cikkének (3) bekezdése (2015/2282(INI))

(2018/C 204/06)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a közös rendelkezésekről szóló 1303/2013/EU rendeletnek a „kis- és középvállalkozások versenyképességének javítása” tematikus célkitűzéséről szóló 9. cikkének (3) bekezdésére,

— tekintettel a közös rendelkezésekről szóló 1303/2013/EU rendeletnek az esb-alapokból támogatott pénzügyi eszközökről szóló 37. cikkére,

— tekintettel a több tagállam által közösen indított, a kutatást végző kis- és középvállalkozások támogatását célzó kutatási-fejlesztési programban történő uniós részvételről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatjavaslatról szóló, 2014. április 15-i jogalkotási álláspontra ([1]),

— tekintettel a kkv-k finanszírozáshoz való hozzájutásának javításáról szóló, 2013. február 5-i állásfoglalására ([2]),

— tekintettel a kereskedelmi ügyletekhez kapcsolódó késedelmes fizetések elleni fellépésről szóló, 2011. február 16-i 2011/7/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre,

— tekintettel „A kkv-k zöld növekedési lehetőségei” című, 2015. május 19-i állásfoglalására ([3]),

— tekintettel a kis- és középvállalkozásoknak szóló COSME programra,

— tekintettel a kkv-król, az erőforrás-hatékonyságról és a zöld piacokról szóló Eurobarométer felmérésre (381. sz. Eurobarométer gyorsfelmérés), és az innovációk piaci hasznosítása terén a köztámogatás szerepéről szóló Eurobarométer felmérésre (394. sz. Eurobarométer gyorsfelmérés),

— tekintettel a 2008. december 4-i állásfoglalására az európai kisvállalkozások környezetének fejlesztése érdekében tett lépésekről – Európai kisvállalkozói intézkedéscsomag ([4]),

— tekintettel a Bizottság „Gondolkozz előbb kicsiben! Európai kisvállalkozói intézkedéscsomag” című, 2008. június 25-i közleményére (COM(2008)0394),

— tekintettel a Kisvállalkozások Európai Chartájára, amelyet az Európai Tanács a 2000. június 19–20-i feirai ülésén fogadott el,

— tekintettel a következő programozási időszakban a kkv-k finanszírozására szolgáló uniós eszközök felülvizsgálatának gyakorlati vonatkozásáról szóló, 2011. február 16-i európai parlamenti állásfoglalásra ([5]),

([1]) Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0364.
([2]) HL C 24., 2016.1.22., 2. o.
([3]) Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0198.
([4]) HL C 21. E, 2010.1.28., 1. o.
([5]) HL C 188. E, 2012.6.28., 7. o.

2016. szeptember 13., kedd

— tekintettel „A kis- és középvállalkozásokról (kkv-król): versenyképesség és üzleti lehetőségek” című, 2012. október 23-i állásfoglalására ([1]),

— hálózatépítési kiválóság a jó kohéziós politikáért” című, 2014. január 14-i állásfoglalására ([2]),

— tekintettel „A növekedést és a munkahelyteremtést szolgáló beruházások: az Unió gazdasági, társadalmi és területi kohéziójának erősítése” című, 2015. szeptember 9-i állásfoglalására ([3]),

— tekintettel a Bizottság 2003. május 6-i 2003/361/EK ajánlására a mikro-, kis- és középvállalkozások (kkv-k) fogalmának meghatározásáról ([4]),

— tekintettel a „Kutatás és innováció: a megújuló növekedés forrásai” című, 2014. június 10-i bizottsági közleményre (COM(2014)0339),

— tekintettel a „Hatodik jelentés a gazdasági, társadalmi és területi kohézióról: a növekedést és a munkahelyteremtést szolgáló beruházások” című, 2014. július 23-i bizottsági közleményre,

— tekintettel a Bizottság „Európai beruházási terv” című, 2014. november 26-i közleményére (COM(2014)0903),

— tekintettel az „Iparpolitika: A versenyképesség erősítése” című, 2011. október 14-i bizottsági közleményre (COM(2011)0642),

— tekintettel a „Kisvállalkozás, nagyvilág – új partnerség, amelynek segítségével a kis- és középvállalkozások megragadhatják a globális lehetőségeket” című, 2011. november 9-i bizottsági közleményre (COM(2011)0702),

— tekintettel „A kkv-k szabályozási terheinek minimálisra csökkentése – Az uniós szabályozás hozzáigazítása a mikrovállalkozások szükségleteihez” című, 2011. november 23-i bizottsági jelentésre (COM(2011)0803),

— tekintettel „Az európai kisvállalkozói intézkedéscsomag felülvizsgálata” című, 2011. február 23-i bizottsági közleményre (COM(2011)0078),

— tekintettel az Európa 2020 stratégia keretei közötti intelligens növekedéshez hozzájáruló regionális politikáról szóló, 2010. október 6-i bizottsági közleményre (COM(2010)0553),

— tekintettel az „Európa 2020: Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája” című, 2010. március 3-i bizottsági közleményre (COM(2010)2020),

— tekintettel a „Beruházás a növekedésbe és a munkahelyteremtésbe – az európai strukturális és beruházási alapok hozzájárulásának maximalizálása” című, 2015. december 14-i bizottsági közleményre (COM(2015)0639),

— tekintettel a Régiók Bizottságának 2013. május 30-i, „Az innovációs szakadék megszüntetése” című véleményére ([5]),

— tekintettel a Régiók Bizottságának 2014. október 7-i, „Induló csúcstechnológiai vállalkozásokat támogató ökoszisztémák létrejöttét segítő intézkedések” című véleményére ([6]),

— tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,

— tekintettel a Regionális Fejlesztési Bizottság jelentésére (A8-0162/2016),

([1]) HL C 68. E, 2014.3.7., 40. o.
([2]) Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0002.
([3]) Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0308.
([4]) HL L 124., 2003.5.20., 36. o.
([5]) HL C 218., 2013.7.30., 12. o.
([6]) HL C 415., 2014.11.20., 5. o.

A. mivel a kohéziós politika a növekedés és a munkahelyteremtés érdekében történő beruházás fő eszköze az Európai Unióban, több mint 350 milliárd euró éves költségvetéssel 2020-ig; mivel a kohéziós politika beruházásainak kézzelfogható eredményei segítik a tagállamok régióinak jelenlegi és jövőbeli növekedését;

B. mivel a gazdasági és pénzügyi válság következtében számos tagállamban nőtt a szegénység és a társadalmi kirekesztés mértéke, továbbá a hosszú távú munkanélküliség, a fiatalok munkanélkülisége és a társadalmi egyenlőtlenségek, ezért a kkv-k lényeges és fontos szerepet játszhatnak Európa fellendülésében;

C. mivel a 23 millió kis- és középvállalkozás (kkv) – amelyek az összes vállalkozás körülbelül 99 %-át teszik ki – alapvető hozzájárulást nyújt a gazdasági növekedéshez, a társadalmi kohézióhoz, az innovációhoz és a magas minőségű munkahelyek teremtéséhez, és több mint 100 millió munkahelyet biztosítanak, azaz kettőt minden három magánszektorbeli munkahelyből, továbbá a nagyobb vállalkozások foglalkoztatási növekedési ütemének kétszeresét tartják fenn; mivel az európai kkv-k mindössze 13 %-a folytat kereskedelmi és beruházási tevékenységet a globális piacokon;

D. mivel az európai kkv-k nagyon sokfélék, nagyszámú helyi szintű mikrovállalkozással, amelyek gyakran a hagyományos ágazatokban tevékenykednek, valamint egyre nagyobb számban új, induló vállalkozással és gyorsan fejlődő, innovatív vállalkozással, továbbá egyedi célokra és csoportokra összpontosító szociális vállalkozásokkal; mivel ezek az üzleti modellek egymástól eltérő problémákkal küzdenek, ezért igényeik is eltérőek; mivel az európai, nemzeti és regionális szabályozás egyszerűsítése alapvető fontosságú a kkv-k hitelhez való hozzáférésének megkönnyítéséhez;

E. mivel a kkv-k kiválóan alkalmazkodnak a változásokhoz, és képesek arra, hogy lépést tartsanak a technológiai fejlődéssel;

F. mivel a mikrohitel, amely főleg a mikrovállalkozókat és azokat a hátrányos helyzetű embereket célozza, akik önfoglalkoztatókká szeretnének válni, döntő fontosságú a hagyományos banki szolgáltatásokhoz való hozzáférés akadályainak leküzdésében, és mivel a JASMINE program (az európai mikrofinanszírozási intézményeket támogató közös program) és az EU társadalmi változás és innováció programjának szociális vállalkozási tengelye értékes támogatást nyújthat a finanszírozáshoz való hozzáférés javításához, ideértve a szociális vállalkozásokat is;

G. mivel a kohéziós politika 2007–2013-as programozási időszakban 70 milliárd euró összegű támogatást nyújtott a kkv-knak, ami több mint 263 000 munkahelyet teremtett, és segítette a kkv modernizálását az információs és kommunikációs technológiák szélesebb körű használata, a készségek, az innováció, illetve a munkamódszerek korszerűsítése révén;

H. mivel a kohéziós politika a 2014–2020-as programozási időszakban tovább támogatja a kkv-kat a 2007–2013 közötti támogatás megkettőzésével 140 milliárd euróra;

I. mivel „A kkv-k versenyképességének fokozása” című (3. számú) tematikus célkitűzés a teljes finanszírozást tekintve egyik legnagyobb százalékos arányú, 13,9 %-os tematikus célkitűzés, és elsődleges fontosságú a kohéziós politika és az Európa 2020 stratégia célkitűzések elérése érdekében;

J. mivel azok a kkv-k szenvednek leginkább az összetett szabályozástól, a bizonytalan szabályoktól és az adminisztrációs terhektől, nevezetesen az ügyintézési költségek és az odaítélt összegek közötti aránytalanságtól, az eljárási határidőktől és a pénzeszközök kényszerű megelőlegezésétől, amelyek az európai strukturális és beruházási alapokra pályáznak, amennyiben versenykörülmények között fejlődnek és számos kényszernek vannak kitéve, többek között pénzügyi kényszereknek;

K. mivel a tematikus koncentráció bevezetése a kohéziós politika 2014–2020-as programozása során hatékony eszközt teremtett az operatív programok megtervezéséhez, nagyobb hangsúlyt fektetve a beruházási prioritásokra annak érdekében, hogy elegendő forrás álljon rendelkezésre a tényleges hatás eléréséhez;

2016. szeptember 13., kedd

L. mivel a közös rendelkezésekről szóló rendelet 14., 16. és 29. cikkeiben meghatározott partnerségi megállapodások és operatív programok a tagállamokban és a régiókban végrehajtott beruházások irányításának stratégiai eszközei;

M. mivel a kkv-k fogják biztosítani azt, hogy az ipari termelés a tagállamok GDP-jének legalább 20 %-os részesedését tegye ki 2020-ig;

N. mivel jelenleg az európai kkv-knak csak kis százaléka képes a nemzetközi kereskedelem, a kereskedelmi megállapodások és a globális értékláncok lehetőségeinek felismerésére és kiaknázására, és nemzetközi szinten az európai kkv-knak csak 13 %-a játszott aktív szerepet az Unión kívül az elmúlt három évben;

O. mivel a kkv-k nemzetközivé válási folyamatának a vállalati társadalmi felelősségvállaláson, az emberi jogok és a munkavállalói jogok tiszteletben tartásán, valamint a lehető legmagasabb szintű környezetvédelmen kell alapulnia a tisztességes verseny biztosítása és a minőségi munkahelyek számának növelése érdekében;

1. megjegyzi, hogy a tematikus koncentráció révén az operatív programok célzottabban támogatnak bizonyos korlátozott számú stratégiai célkitűzést, különösen a növekedés elősegítése és a kkv-kban – a mikrovállalkozásokat is beleértve – létrehozandó jó minőségű munkahelyek teremtése szempontjából; úgy véli, hogy a kkv-k az európai gazdaság hajtóerői, és kulcsfontosságúak a kohéziós politika sikere szempontjából, ám méretük miatt gyakran és számos kihívással szembesülnek; ezért ajánlja a kkv-k támogatásának növelését az esb-alapokból;

2. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vegyék figyelembe a kkv-k fejlesztésére irányuló projektek hozzáadott értékét a hagyományos ágazatok fejlesztése és innovációja szempontjából, mivel ez nemcsak a munkahelyteremtést ösztönzi, hanem megőrzi a helyi és regionális vállalatok sajátos profilját, a fenntarthatóság elveinek tiszteletben tartása mellett; hangsúlyozza az ilyen ágazatok környezetének figyelembevételét is, a hagyományos tudásalapú termelési technikák és az innováció közötti kényes egyensúly megbontása nélkül; rámutat arra, hogy a kkv-k fontos szerepet játszanak a szolgáltatási ágazatban, amely jelentős változáson megy keresztül a digitalizálás eredményeképpen, és úgy véli, hogy az információs és kommunikációs technológiákkal kapcsolatos szakképzett munkaerő hiányát a megfelelő oktatásra és képzésre fektetett nagyobb hangsúllyal kell kezelni;

3. hangsúlyozza, hogy átfogó igény van olyan mechanizmusokra, amelyek segítik az üzleti környezet egyszerűsítését, és megerősítik új vállalkozások célravezető és hatásos szabályozási programmal történő létrehozásának folyamatát a kkv-k versenyképességének és az európai strukturális és beruházási alapok felhasználásának támogatása érdekében; hangsúlyozza az előzetes feltételek teljesítésének szükségességét;

4. kéri a Bizottságot, hogy vegye figyelembe a körkörös gazdaságra vonatkozó csomag elveit a 3. számú tematikus célkitűzés végrehajtása során, annak érdekében, hogy ösztönözni lehessen a fenntarthatóbb gazdasági növekedést és új, minőségi munkahelyeket lehessen teremteni a kkv-k számára, különös figyelmet fordítva zöld munkahelyek teremtésére; e tekintetben úgy véli, hogy mindenképpen folytatni kell a kkv-k zöld versenyképességének előmozdítását a finanszírozási eszközökhöz való hozzáférés megkönnyítése, a tájékoztatás bővítése, a jogszabályok egyszerűsítése, a bürokrácia csökkentése, az e-kohézió növelése és a környezetbarát vállalkozási kultúra megerősítése révén; megjegyzi, hogy az újragyártást, a javítást, a karbantartást, az újrahasznosítást és a környezetbarát tervezést is magában foglaló környezetbarátabb értéklánc számos kis- és középvállalkozásnak jelentős üzleti lehetőségeket tudna nyújtani, feltéve, ha megvalósul a szabályozási, intézményi és technikai akadályok felszámolása vagy csökkentése;

5. emlékeztet arra, hogy azok a nehézségek, amelyekkel a kkv-k szembesülnek, részben abból fakadnak, hogy a tagállamok és az Európai Unió megszorító politikái elfojtják a keresletet;

6. ösztönzi a tagállamokat és a regionális hatóságokat, hogy vegyék fontolóra a pénzügyi eszközök nyújtotta lehetőségek kihasználását; hangsúlyozza, hogy biztosítani kell e pénzügyi eszközök és a kkv-k pénzügyi támogatását célzó „kkv-kezdeményezés program” átláthatóságát, elszámoltathatóságát és ellenőrzését; hangsúlyozza, hogy a pénzügyi eszközöket mindig a kohéziós politika céljaival összhangban kell alkalmazni, valamint megfelelő technikai és igazgatási támogatást kell nyújtani;

7. kéri a hitelhez jutás egyszerűsítését és a vonatkozó szabályozás csökkentését, figyelembe véve a mikrovállalkozások és induló vállalkozások sajátos jellemzőit és azon régiókét, ahol ezek működnek; sajnálja, hogy a befektetők és a bankok gyakran vonakodnak finanszírozni az induló és korai terjeszkedési szakaszban lévő vállalkozásokat, és sok kkv, különösen a kis induló vállalkozások számára gyakran nehézséget okoz a külső finanszírozáshoz jutás; ezért kéri a Bizottságot, a tagállamokat és a regionális hatóságokat, hogy fordítsanak különös figyelmet a növekedni kívánó mikrovállalkozások és induló vállalkozások finanszírozási eszközökhöz való hozzáférésének javítására; megjegyzi, hogy a kkv-k finanszírozásának kamatlábait egyenlővé kell tenni a nagyobb társaságoknak nyújtott kamatlábakkal;

8. úgy véli, hogy az európai kisvállalkozások hajlamosak erőteljesen támaszkodni olyan finanszírozási forrásokra, mint a bankokra, és nem rendelkeznek teljes körű ismeretekkel a kiegészítő finanszírozási források létezéséről, vagy finanszírozási lehetőségeikről; megjegyzi, hogy a Bizottság, tekintettel a piacok töredezettségére, ajánlások sorát fogalmazta meg, pl. a tőkepiaci unióról, amelyek a pénzügyi források diverzifikálását, a tőke szabad mozgását és a finanszírozáshoz jutás megkönnyítését célozzák, különösen a kkv-k esetében;

9. felhívja a figyelmet a pénzügyi eszközökkel elért eredményekre vonatkozó bizonyítékok hiányára és e pénzügyi eszközöknek az Unió átfogó célkitűzéseivel és prioritásaival fennálló laza kapcsolatára; felhívja a Bizottságot a támogatások további fejlesztésére a pénzügyi eszközök használatának előmozdítása helyett;

10. megjegyzi, hogy az elmúlt 2007–2013-as programozási időszakban néhány akadály, mint például a gazdasági válság hatásai, a strukturális alapok komplex kezelése és az adminisztratív terhek, valamint a kkv-k rendelkezésére álló finanszírozás szűkössége és a támogatási rendszerek végrehajtásának bonyolultsága az ilyen pénzeszközök nem megfelelő felhasználását eredményezte a kkv-k részéről; figyelmeztet arra, hogy az alacsony felhasználási arány kiváltó okát kezelni kell annak érdekében, hogy ugyanezek a problémák ne ismétlődjenek meg a 2014–2020-as programozási időszakban, és hogy egyes kkv-kat a túlzott mértékű bürokrácia akadályozott meg abban, hogy pályázzanak az elérhető forrásokra; sajnálja, hogy az európai strukturális és beruházási alapok hatékonyságáról és a kkv-kra gyakorolt hatásáról készült tanulmányok túl általános jellegűek és hiányosak, és kéri a Bizottságot, hogy – a tagállamokkal együttműködve – mihamarabb készítsen elemzést a problémáról, és juttassa el annak eredményét a Parlamenthez; hangsúlyozza, hogy a hiányos adminisztratív kapacitás hátráltathatja a 3. tematikus célkitűzés időben történő végrehajtását;

11. tudomásul veszi, hogy a Bizottság fokozott figyelmet fordít a jó kormányzásra és a jó minőségű közszolgáltatásokra; emlékeztet arra, hogy az átlátható, következetes és innovatív közbeszerzési rendszer fontos a kkv-k számára; ezért sürgeti a kkv-k pályázatokon való részvétele előtt álló akadályok minél teljesebb körű elmozdítását, vagyis a túlzott bürokratikus terhek kiiktatását, a kiegészítő feltételek szabásának elkerülését nemzeti szinten, egyúttal mihamarabb végrehajtva a közbeszerzési vitarendezésre vonatkozó hatályos jogalkotási keret rendelkezéseit; üdvözli a 2014/24/EU irányelvet, és az egységes európai közbeszerzési dokumentumot, amelyek remélhetőleg jelentősen csökkentik a vállalatok, különösen a kkv-k bürokratikus terheit; hangsúlyozza, hogy továbbra is szigorúan kell alkalmazni a hibák és a csalások elleni intézkedéseket, az igazgatási terhek növelése nélkül, és a hibák megelőzése érdekében az adminisztratív eljárások egyszerűsítésével; felhívja a szerződéseket csoportosítani kívánó ajánlatkérőket, ügyeljenek arra, hogy ne zárják ki a kkv-ket az eljárásból a végleges tétel puszta mérete miatt, mivel a nagyobb szerződések nehezebben teljesíthető kritériumokat tartalmazhatnak;

12. megismétli, hogy fokozni kell az átláthatóságot és az összes érintett regionális és helyi hatóságok, a civil társadalmi szereplők, a vállalkozók és más érdekelt felek részvételét, különösen a projekteket érintő ajánlattételi felhívásokban foglalt követelmények meghatározásának folyamatában, a végleges kedvezményezettek igényeinek alaposabb figyelembevétele érdekében; ezért hangsúlyozza a partnerségi elv tényleges végrehajtásának és tiszteletben tartásának szükségességét a partnerségi megállapodások és operatív programok tervezési, előkészítési és végrehajtási szakaszában egyaránt, a közös rendelkezésekről szóló rendelet és a partnerségi magatartási kódex részletes rendelkezései alapján; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a tagállamokban még mindig sok olyan kkv-kat képviselő van, amelyek részvétele nem valósult meg igazán, és megfelelő konzultáció nélkül gyakran csak tájékoztatásban részesülnek; ösztönzi a gazdaság jövőorientált, fenntartható és gazdasági szempontból innovatív ágazatait képviselő szervezeteket, hogy vegyenek részt a partnerségben, és felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ruházzák fel hatáskörrel ezeket a szervezeteket, a technikai segítségnyújtás és a kapacitásépítés igénybevételével;

2016. szeptember 13., kedd

13. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák a kkv-ket célzó valamennyi uniós beruházási politika fokozott koordinációját és koherenciáját; megjegyzi, hogy az európai strukturális és befektetési alapokból történő finanszírozás és a kkv-ket célzó más politika és pénzügyi eszköz közötti szinergia emelése maximálisra növeli a beruházások hatását; üdvözli az európai strukturális és beruházási alapokhoz való hozzáférés megkönnyítésére irányuló tervet a „kiválóság pecsétjének" bevezetése révén olyan projektek esetében, amelyek „kiváló" minősítést kaptak, ám nem jutottak finanszírozáshoz a „Horizont 2020" keretprogram által; sürgeti a tagállamokat, hogy az érintett társadalmi és gazdasági szereplőkkel együtt hozzanak létre regionális szintű egyablakos rendszert, ezzel támogatva a már meglévőket, vagy konszolidált platformot a kkv-k támogatását szolgáló különböző uniós finanszírozási eszközök számára, továbbá sürgeti a tagállamokat, hogy nyújtsanak adminisztratív támogatást a projektek előkészítéséhez és végrehajtásához;

14. hangsúlyozza, hogy az integrált területi beruházás, a közösségvezérelt helyi fejlesztés, a makroregionális stratégiák és általában az európai területi együttműködés jelentős szerepet játszhatnak a 3. tematikus célkitűzés céljainak sikeres végrehajtásában, mivel egyes projektek határokon átnyúló területekkel is rendelkezhetnek, és képesek hely-alapú innovatív gyakorlatok kifejlesztésére;

15. megjegyzi, hogy a Bizottság által közzétett első értékelés szerint a kkv-k támogatására szánt összegek jelentősen növekedtek az előző programozási időszakokhoz képest; hangsúlyozza, hogy az európai strukturális és beruházási alapok, és különösen a kutatás és a fejlesztés támogatását célzó operatív programok életképes és felhasználóbarát finanszírozási keret biztosítása révén segíthetik a kkv-ket abban, hogy szabadalmi bejelentéseket nyújtsanak be az Európai Szabadalmi Hivatalhoz;

16. sajnálja a kohéziós politika végrehajtása során a jelenlegi programozási időszakban előforduló késedelmeket; rámutat arra, hogy a kisvállalkozások számára sürgősen hozzáférést kell biztosítani a finanszírozáshoz, valamint, hogy bár az összes operatív program elfogadásra került, a végrehajtás még csak nagyon kezdeti szakaszában tart; megjegyzi, hogy a késlekedések miatt akadozik a kohéziós politika végrehajtása, és sürgeti a Bizottságot a késlekedéseket mihamarabb megszüntető intézkedések kidolgozására;

17. sürgeti a Bizottságot, hogy kövesse nyomon és ösztönözze a kohéziós politika végrehajtásának felgyorsítását, különösen a fenntartható növekedést és a minőségi munkahelyek létrehozását szolgáló projektek esetében, a vidéki területeken indított projektekre is összpontosítva, új szolgáltatások létrehozása, illetve a vidéki elvándorlás megakadályozása céljából; felkéri a Bizottságot, hogy vegye figyelembe a gazdasági, társadalmi hozzáadott értéket és a jogosultsági követelmények megállapításakor a projektek környezeti hatását;

18. hangsúlyozza a Parlament szerepét a kohéziós politika eredményorientált végrehajtásának felügyelete során; felhívja a Bizottságot, hogy a lehető legkorábbi szakaszban azonosítsa és csökkentse a források kkv-k és induló vállalkozások támogatására történő hatékony felhasználásának akadályait, hogy azonosítsa a lehetséges szinergiákat az európai strukturális és beruházási alapok között, illetve az esb-alapok és a kkv-kel kapcsolatos egyéb alapok között, és szolgáljon konkrét ajánlásokkal a fenti pénzügyi eszközök használatának további egyszerűsítésre, ellenőrzésére és használatának értékelésére irányuló lépésekről és iránymutatásról; megjegyzi, hogy az ágazat növekvő nehézségekkel néz szembe, különösen a legkülső régiókban és azokon a területeken, ahol az alapvető infrastruktúra elmaradottsága a magánberuházások alacsony szintjét eredményezi;

19. hangsúlyozza, hogy a kkv-k több finanszírozási forráshoz való hozzáférésének javítása és megkönnyítése érdekében meg kell szervezni az Európai Beruházási Bank és az Európai Beruházási Alap közötti párbeszédet;

20. hangsúlyozza, hogy a kkv-k európai strukturális és beruházási alapokhoz való széleskörű hozzáférését gátló fő akadályai a támogatási programok nagy száma és változatossága, a szabályok és az eljárások bonyolultsága, a végrehajtási jogszabályok késedelmes bevezetése és túlbuzgóság veszélye; felkéri tehát az egyszerűsítéssel foglalkozó magas szintű munkacsoportot, hogy álljon elő konkrét javaslatokkal – tekintetbe véve a minőségi jogalkotásra vonatkozó stratégiát – arra nézve, hogyan egyszerűsíthetők az eljárások az európai strukturális és beruházási alapok igazgatása során a kkv-k számára, különös hangsúlyt helyezve az ellenőrzéssel, az igazgatás rugalmasságával, a kockázatkezeléssel és az időközi értékeléssel, valamint a konktrollrendszerekkel kapcsolatos követelményekre, továbbá a versenyjoggal és egyéb uniós politikákkal való összhangra; kéri, hogy az egyszerűsítést célzó intézkedések vegyék figyelembe a kisvállalkozói intézkedéscsomag „csak egyszer" és „gondolkozz először kicsiben" alapelvét, és ezek átgondolása és végrehajtása különböző szinteken történjen, a kkv-k különböző kategóriáinak képviselőivel együttműködve; felhívja a magas szintű munkacsoportot, hogy munkájának eredményeit folyamatosan ossza meg a Parlament Regionális Fejlesztési Bizottságával, és felhívja a Bizottságot, hogy konzultáljon a tagállamok képviselőivel a munkacsoport által vizsgált kérdésekről;

21. kéri a Bizottságot az állami támogatásra vonatkozó olyan feltételek megállapítására nemzeti és regionális szinten, amelyek nem különböztetik meg hátrányosan a kkv-ket, és amelyek összhangban állnak a kohéziós politika vállalkozások számára szánt támogatásával, valamint arra, hogy használja ki teljes mértékben az általános csoportmentességi rendeleten alapuló támogatási kereteket, hogy csökkentse a közigazgatásokra és kedvezményezettekre nehezedő bükrokratikus terhet, és növelje az esb-alapok kihasználtságát, egyértelműen meghatározva a kkv-knak juttatott esb-alapokra vonatkozó szabályok és az állami támogatásra vonatkozó szabályok közti kapcsolatot;

22. kéri a Bizottságot, hogy e tekintetben ösztönözze a tagállamokat az adatok, az ismeretek és a legjobb gyakorlatok cseréjére, megfelelő jelentéstétel biztosításával, és motiválva őket arra, hogy támogassák a nagy munkahelyteremtési potenciállal rendelkező projekteket;

23. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy sürgősen találjanak tartós megoldást a kifizetési hátralékok problémájára a regionális politika terén, többek között a késedelmes fizetésekről szóló irányelv (2011/7/EU) alkalmazásában, annak biztosítása érdekében, hogy a kkv-k mint a projektben részt vevő partnerek ne visszakozzanak a jelenlegi programozási időszak támogatási programjaiban és projektjeiben való részvételtől a kifizetési késedelmek miatt; rámutat továbbá, hogy az irányelv előírásainak következetesebb betartása, amely többek közt megköveteli, hogy a hatóságok 30 napon belül kifizessék a beszerzésre kerülő termékeket és szolgáltatásokat, hozzájárulna a kkv-k stabilizációját és növekedését elősegítő feltételek megteremtéséhez;

24. hangsúlyozza, hogy az intelligens szakosodás stratégiái, bár a 3. tematikus célkitűzés nem követeli meg azokat előzetes feltételként, alapvető eszközök az innováció biztosítása és a tematikus célkitűzések alkalmazhatósága terén, ugyanakkor hangsúlyozza, hogy e stratégiáknak nem csak a tudományos és technikai jellegű innovációra, hanem a nem tudományos innovációra is ki kell terjedniük; kéri a Bizottságot, hogy készítsen jelentést a Parlament számára a kkv-kat célzó intelligens szakosodási stratégiákról nemzeti és/vagy regionális szinten; hangsúlyozza, hogy az egyes régiók által elfogadott intelligens szakosodási stratégiáinak összhangban kell lenniük az adott terület gazdaságával, illetve azt, hogy kihívást jelent az intelligens szakosodásnak az adott esetben hiányos támogató infrastruktúrájú nem városi területeken való megvalósítása; üdvözli a 3. tematikus célkitűzés európai kisvállalkozói intézkedéscsomagra vonatkozó előzetes feltételeit, és felhívja a tagállamokat, hogy tegyék meg a szükséges lépéseket, és gyorsítsák meg a kisvállalkozói intézkedéscsomag célkitűzéseinek megvalósítását; ezért támogatja az „Európai vállalkozói régió" (EVR) díjat, amelynek célja az európai kisvállalkozói intézkedéscsomag tíz elvét alkalmazó, kiemelkedő, jövőorientált vállalkozói stratégiákkal rendelkező uniós régiók azonosítása és jutalmazása;

25. arra kéri az irányító hatóságokat, hogy vegyék figyelembe az egyes térségek jellemzőit és egyedi kompetenciáit, azokra összpontosítva, amelyek elmaradottak, valamint elnéptelenedés és magas munkanélküliség sújtja őket, mind a hagyományos, mind az innovatív gazdasági ágazatok fejlesztésének céljával; felszólítja a Bizottságot konkrét programok kidolgozására, amelyek tartalmazzák az fenntartható, intelligens és inkluzív növekedés összes, a kkv-kra érvényes elemét; emlékeztet a nemek közötti szakadék problémájára, amelyre a kisvállalkozói intézkedéscsomag is felhívja a figyelmet, és aggodalmának ad hangot a nők alacsony arányát illetően a vállalkozások indítása és vezetése terén; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ösztönözzék a fiatal és női vállalkozók támogatására irányuló konkrét stratégiák végrehajtását a zöld növekedés vonatkozásában, amely összeegyezteti a gazdasági növekedést a foglakoztatás növekedésével, valamint a társadalmi befogadást és a szakmaiságot a környezeti fenntarthatósággal;

26. kéri a Bizottságot, hogy a meglévő költségvetéseken belül hozzon létre a kkv projektek eredményeinek terjesztésére szolgáló, részvételen alapuló platformot, többek között a bevált gyakorlatok példáival, beleértve az ERFA 2000–2006, valamint a 2007–2013 közötti programozási időszakait is;

27. megjegyzi, hogy az Európai Bizottság által kidolgozott, „Intelligens útmutató a szolgáltatásinnovációhoz" című dokumentum hangsúlyozza, hogy a regionális állami támogatásokra vonatkozó stratégiák az egyes térségek társadalmi és gazdasági szereplőivel együtt hogyan teremthetnek a kkv-k számára kedvező környezetet, és hogyan támogathatják őket abban, hogy megőrizzék versenyképességüket a globális értékláncokon belül;

28. hangsúlyozza a kkv-k előtt álló jövőbeli kihívásokat és lehetőségeket a COP21 konferencián a közelmúltban hozott határozatokhoz való alkalmazkodás és azok betartása terén;

2016. szeptember 13., kedd

29. úgy véli, hogy a kisvállalkozások tevékenységét segítő megfelelő támogatás és ösztönzők innovatív lehetőséget nyújthatnak a menekültek és migránsok integrációjához;

30. hangsúlyozza, hogy a kkv-k a foglalkoztatás fő forrásai az Unióban, és a vállalkozások létrehozását meg kell könnyíteni a vállalkozói készségek ösztönzése és iskolai tananyaggá tétele révén, ahogy a kisvállalkozói intézkedéscsomag is utal rá, és különösen alapvető fontosságú a mikrohotelek rendszere, a megfelelő képzés és a vállalkozásbarát politika, valamint célzott képzésre van szükség, amely felkészíti a fiataloknak a zöld gazdaságra;

31. felhívja a Bizottságot, hogy a tagállamokkal és az irányító hatóságokkal együtt ösztönözze egy egyetemekből, kutatóközpontokból, társadalmi és gazdasági szereplőkből és közintézményekből álló hálózat kialakítását, amely támogatja a vállalkozói készségek kialakítását, és arra ösztönzi az irányító hatóságokat, hogy használják fel a technikai segítségnyújtásra szánt összegeket, beleértve az ikt-megoldások innovatív alkalmazását a kkv-k által; e tekintetben megjegyzi, hogy a 11. tematikus célkitűzésben szereplő technikai segítségnyújtásnak támogatnia kell a közös rendelkezésekről szóló rendelet partnerségekről szóló 5. cikkében szereplő összes partnert; ezért arra szólít fel, hogy biztosítani kell a területi kkv szervezeteknek a 11. tematikus célkitűzés rendelkezéseihez és a kapacitásépítési intézkedésekhez való hozzáférést;

32. kiemeli, hogy az Unióban székhellyel rendelkező kkv-k csak 25 %-a végez exporttevékenységet, és a kkv-k nemzetközivé tételéhez helyi szintű támogatás nyújtására is szükség van; felszólítja a Bizottságot az európai strukturális és beruházási alapok nagyobb mértékű kihasználására, hogy segítse a kkv-ket a a nemzetközi kereskedelemben számukra felkínált lehetőségek megragadásában és az előttük álló kihívások kezelésében, valamint nyújtson támogatást részükre az alkalmazkodási költségek és a fokozott nemzetközi verseny negatív hatásainak kezelésében;

33. felszólítja a Bizottságot, hogy a 2020 utáni időszakra vonatkozó kohéziós politika előkészítése során növelje a kkv-k versenyképességének megerősítésére szánt forrásokat;

34. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2016. szeptember 13., kedd

P8_TA(2016)0336

Az Alpok-régióra vonatkozó európai uniós stratégia

Az Európai Parlament 2016. szeptember 13-i állásfoglalása az Alpok-régióra vonatkozó európai uniós stratégiáról (2015/2324(INI))

(2018/C 204/07)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 192. cikkére, 265. cikkének (5) bekezdésére és 174. cikkére,

— tekintettel az Európai Unió Alpok-régióra vonatkozó stratégiájáról szóló, 2015. július 28-i bizottsági közleményre (COM(2015)0366) és az ahhoz kapcsolódó cselekvési tervre és támogató elemzési dokumentumra (SWD(2015)0147),

— tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra, a Kohéziós Alapra, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó közös rendelkezések megállapításáról, és az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról és az 1083/2006/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1303/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([1]) (a közös rendelkezésekről szóló rendelet (CPR)),

— tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alap által az európai területi együttműködési célkitűzésnek nyújtott támogatásra vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2013. december 17-i 1299/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([2]),

— tekintettel az európai területi együttműködési csoportosulásról szóló 1082/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a csoportosulások létrehozásának és működésének egyértelművé tétele, egyszerűsítése és javítása tekintetében történő módosításáról szóló, 2013. december 17-i 1302/2013/EU rendeletre ([3]),

— tekintettel az Alpok-régióra vonatkozó uniós stratégiáról szóló, 2013. december 19-i és 20-i tanácsi következtetésekre,

— tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak „Az Európai Unió Alpok-régióra vonatkozó stratégiájáról szóló bizottság közleményre vonatkozó, 2015. október 8-i véleményére ([4]),

— tekintettel a Régiók Bizottságának „Az Európai Unió Alpokra vonatkozó makroregionális stratégiája” című, 2014. december 3-i véleményére ([5]),

— tekintettel „Az Unió makroregionális stratégiáinak alakulásáról: A jelenlegi gyakorlat és a jövőbeni kilátások, különösen a Földközi-tenger térségében” című, 2012. július 3-i állásfoglalására ([6]),

— tekintettel az Alpokra vonatkozó makroregionális stratégia alakulásáról szóló, 2013. május 23-i állásfoglalására ([7]),

([1]) HL L 347., 2013.12.20., 320. o.
([2]) HL L 347., 2013.12.20., 259. o.
([3]) HL L 347., 2013.12.20., 303. o.
([4]) HL C 32., 2016.1.28., 12. o.
([5]) HL C 19., 2015.1.21., 32. o.
([6]) HL C 349. E, 2013.11.29., 1. o.
([7]) HL C 55., 2016.2.12., 117. o.

2016. szeptember 13., kedd

— tekintettel a Bizottság által az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának címzett, a makroregionális stratégiák irányításáról szóló, 2014. május 20-i jelentésre (COM(2014)0284),

— tekintettel „Az Európa 2020 keretei közötti fenntartható növekedéshez hozzájáruló regionális politika" című, 2011. január 26-i bizottsági közlemény (COM(2011)0017),

— tekintettel az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló 2011/92/EU irányelv módosításáról szóló, 2014. április 16-i 2014/52/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre,

— tekintettel a bizonyos tervek és programok környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló, 2001. június 27-i 2001/42/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre,

— tekintettel a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló egyezménynek (Aarhusi Egyezmény) az Európai Közösség nevében való megkötéséről szóló, 2005. február 17-i 2005/370/EK tanácsi határozatra,

— tekintettel az Európai Unió Alpok-régióra vonatkozó stratégiájáról Brdóban (Szlovénia) 2016. január 25–26-án megrendezett nyitókonferenciára,

— tekintettel az Európai Unió Alpok-régióra vonatkozó stratégiájáról 2014. szeptember 17-én Innsbruckban az érdekelt felek számára megrendezett konferenciára,

— tekintettel az Európai Unió Alpok-régióra vonatkozó stratégiájáról 2014. december 1–2-án Milánóban az érdekelt felek számára megrendezett konferenciára,

— tekintettel az Alpok védelméről szóló Egyezmény megkötéséről szóló, 1996. február 26-i 96/191/EK tanácsi határozatra (Alpesi Egyezmény),

— tekintettel az Európai Unió Alpok-régióra vonatkozó stratégiájáról folytatott nyilvános konzultációról szóló bizottsági összefoglaló jelentésre,

— tekintettel az érdekelt feleknek „Az Alpok-régióra vonatkozó európai uniós stratégia végrehajtásáról szóló politikai állásfoglalás" című, 2013. október 18-án Grenoble-ban elfogadott dokumentumban megfogalmazott nézeteire,

— tekintettel „A makrorégiók új szerepe az európai területi együttműködésben" című, az Európai Parlament Uniós Belső Politikák Főigazgatósága (B. Tematikus Főosztály: Strukturális és Kohéziós Politikák) által 2015 januárjában közzétett tanulmányra,

— tekintettel „Az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás: egy európai fellépési keret felé" című, 2009. április 1-jei bizottsági fehér könyvre (COM(2009)0147),

— tekintettel a Bizottság 2015. évi kutatási és innovációs eredménytáblájára,

— tekintettel a Bizottság az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett, „Környezetbarát infrastruktúra – Európa természeti tőkéjének növelése" című közleményére (COM(2013)0249),

— tekintettel a Bizottság „Az európai strukturális és beruházási alapok, a Horizont 2020 és más kutatási, innovációs és versenyképességgel kapcsolatos uniós programok közti szinergiák előmozdítása" című 2014-es iránymutatására,

— tekintettel a Bizottság az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz, az Európai Központi Bankhoz, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz, a Régiók Bizottságához és az Európai Beruházási Bankhoz intézett, „Európai beruházási terv" című, 2014. november 26-i közleményére (COM(2014)0903),

— tekintettel eljárási szabályzatának 52. cikkére,

— tekintettel a Regionális Fejlesztési Bizottság jelentésére és a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság, a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság, a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság, valamint a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság véleményére (A8-0226/2016),

A. mivel az átfogó harmonikus fejlődés előmozdítása érdekében az Unió egészében meg kell erősíteni a gazdasági, társadalmi és területi kohéziót;

B. mivel a makroregionális stratégiák a gazdasági, társadalmi és területi kohézió céljának megvalósítását elősegítő jelenlegi alapvető eszközök; mivel e stratégiák a nem az új jogszabályokra, nem az új intézményekre és nem a többletforrásokra számító „három nem” elvére épülnek;

C. mivel az Alpok-régióra vonatkozó makroregionális stratégia segíthet visszafordítani a gazdasági visszaesést a kutatási és innovációs beruházások, valamint a vállalkozások támogatása révén, figyelembe véve a régió egyedi jellemzőit és értékeit;

D. mivel a makroregionális stratégiák céljának arra kell irányulnia, hogy a különböző régiók közös céljait önkéntes és összehangolt megközelítéssel könnyebben lehessen elérni anélkül, hogy további szabályozást kellene létrehozni;

E. mivel az éghajlatváltozás kibontakozása az Alpok-régióban gyorsabb a globális átlagnál, ami egyre gyakrabban vezet természeti katasztrófákhoz, így lavinákhoz és áradásokhoz;

F. mivel a makroregionális stratégiák célja, hogy meghatározzák az erőforrásokat és kihasználják a régiók közös fejlesztési potenciálját;

G. mivel a makroregionális stratégiák a többszintű kormányzás olyan modelljét kínálják, amelyben a stratégiák csak a helyi, regionális és nemzeti szintű érdekelt felek bevonása mellett lehetnek sikeresek; mivel kölcsönös együttműködést kell ösztönözni a különböző makrorégiók között annak érdekében, hogy politikájuk jobban összhangban legyen az európai célokkal;

H. mivel a makroregionális stratégiák hozzájárulhatnak a régió egészének javát szolgáló együttműködési hálózatok létrehozására irányuló, határokon átnyúló stratégiák és nemzetközi projektek kialakításához;

I. mivel a regionális identitások, valamint a kulturális örökség – így elsősorban a népi kultúrák és az Alpok-régió népszokásai – fokozott védelmet érdemelnek;

J. mivel az Alpok régiói által elfogadott, alulról építkező határozott megközelítés az Alpok-régióra vonatkozó európai uniós stratégia (EUSALP) létrehozását eredményezte, amelynek célja az Alpok-régió egészét érintő közös kihívások eredményes kezelése;

K. mivel az Alpok-régió jelentős szerepet játszik a tagállamok gazdasági fejlődésében, és számos ökoszisztéma-szolgáltatást nyújt a városi és a környező külvárosi területeknek;

L. mivel az Alpok-régióra vonatkozó makrostratégia kb. 80 millió embert fog érinteni hét ország 48 régiójában, mely országok közül öt uniós tagállam (Ausztria, Franciaország, Németország, Olaszország és Szlovénia) és kettő nem uniós tagállam (Liechtenstein és Svájc);

M. mivel az Alpok-régióra vonatkozó uniós stratégiának a környezeti fenntarthatóságot és a gazdasági fejlődést egy olyan természetes környezetvédelmi területen kell összehangolnia, amely egy fő idegenforgalmi célpont is egyben;

N. mivel az Alpok egyes területeinek fő problémája az elnéptelenedés, és az Alpok-régió lakosainak többsége nem tudja magát fenntartani kizárólag a turizmusból, ezért tovább kell fejleszteni a mezőgazdaságot, az erdészetet, valamint az egyéb környezetbarát ágazatokat és szolgáltatásokat;

2016. szeptember 13., kedd

O. mivel jelentős különbségek vannak a stratégia által érintett régiók között, és ezért mind a különböző régiók között (horizontálisan), mind az egyes régiókon belül (vertikálisan) koordinálni kell a politikákat és az ágazatokat;

P. mivel az Alpok-régió egyedülálló földrajzi és természeti jellemzőkkel rendelkezik, és jelentős fejlődési lehetőségeket rejtő, összekapcsolt és tranzit makrorégiót alkot; mivel konkrét válaszokat kell adni a környezettel, a demográfiával, a közlekedéssel, a turizmussal, az energetikával, a szezonalitással és a többrétű tevékenységekkel kapcsolatos kihívásokra, és mivel az összehangolt területi tervezés jobb eredményeket hozhat és hozzáadott értéket teremthet az alpesi és az Alpokkal határos régiók területi kohéziójában;

Q. mivel az Alpok-régió Európa „víztornya" és az Alpok elegendő vizet biztosít ahhoz, hogy nyáron kielégítse a hegyvidéki területek szükségleteinek akár 90 %-át; mivel a víz fontos a vízenergia, a mezőgazdasági területek öntözése, a fenntartható erdőgazdálkodás, a biológiai sokféleség és a táj megőrzése, valamint az ivóvízellátás biztosítása szempontjából; mivel alapvető fontosságú a vizek minőségének és a folyók alacsony vízállásának megőrzése az Alpokban, és megfelelő egyensúlyt kell találni a helyi lakosság érdekei és a környezet szükségletei között;

R. mivel az Alpok-régiót határok szelik át, és e korlátok megszüntetése alapfeltétele a térségben folytatott együttműködésnek, a személyek, a szolgáltatások, az áruk és a tőke szabad mozgásának és az ezzel járó gazdasági, szociális és környezeti kölcsönhatásnak; mivel az Alpok-régióra vonatkozó stratégia lehetőséget kínál a határokon átnyúló együttműködés megerősítésére, az emberek és a gazdasági tevékenységek között összeköttetéseket és hálózatokat hoz létre, és ezáltal megszünteteti a határok által képzett akadályokat;

S. mivel a Bizottság az Alpok-régióra vonatkozó uniós stratégiáról szóló közleményében hangsúlyozza, hogy az Alpok környezeti örökségének megőrzése érdekében csökkenteni kell az Alpokon áthaladó közlekedés hatását, valamint azt, hogy fontos lenne egy olyan stratégia végrehajtása, amely a helyi lakosság számára egészségesebb és jobban megőrzött lakókörnyezet biztosítására irányul;

T. mivel a személyek szabad mozgása alapvető jog, és előfeltétele – különösen a határmenti területeken – a gazdasági, társadalmi, területi és környezeti kohézióhoz kapcsolódó célkitűzések elérésének, az erőteljes és fenntartható versenyképesség megteremtésének, valamint a foglalkoztatáshoz való egyenlő hozzáférésnek;

U. mivel az Alpok-régióra vonatkozó európai uniós stratégia területét a középpontjában található hegyvidéki és a nagyvárosi területeket is magában foglaló Alpok körüli terület alkotja, amelyek szoros kölcsönhatásokon és funkcionális kapcsolatokon keresztül összeköttetésben állnak egymással, és együttesen befolyást gyakorolnak a gazdasági, társadalmi és környezeti fejlődésre;

V. mivel ez a megőrzött ökoszisztémákkal és szolgáltatásokkal rendelkező régió – a régió kulturális és természeti örökségének figyelembe vételével – számos gazdasági tevékenységhez biztosíthat alapot, a mezőgazdaságra, az erdészetre, a turizmusra és az energiatermelésre helyezett hangsúllyal;

W. mivel az Európai Unió Alpok-régióra vonatkozó stratégiája első, hegyvidéki területeket érintő makroregionális stratégiaként mintaként és inspirációként szolgálhat az Unió más hegyvidéki területei számára;

X. mivel a korábbi uniós makroregionális stratégiák igazolták az ilyen típusú együttműködés sikerét, és hasznos tapasztalatként szolgáltak új makroregionális stratégiák kidolgozásához;

Általános megjegyzések és kormányzás

1. üdvözli a Bizottságnak az Európai Unió Alpok-régióra vonatkozó stratégiájáról szóló közleményét és az ahhoz kapcsolódó cselekvési tervet; úgy véli, hogy ez a lépés az Európa 2020 stratégia intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésre vonatkozó célkitűzésével összhangban a régió fejlődése felé mutat; megjegyzi, hogy a stratégia és a cselekvési terv jelentős szerepet játszhat a régió elnéptelenedésének megakadályozására irányuló törekvésben, különösen, ha fiatalok elvándorlásáról van szó;

2. kiemeli a gazdasági, szociális és környezetvédelmi érdekeket összehangoló Alpesi Egyezmény végrehajtása során szerzett értékes tapasztalatokat; felhívja a részt vevő országokat, hogy tartsák tiszteletben az elért megállapodásokat, és tartsák fenn a fenntartható fejlődés és az Alpok védelme tekintetében tett szigorú kötelezettségvállalásaikat;

3. üdvözli, hogy az európai strukturális és beruházási alapok (esb-alapok) esetleges jelentős forrásokat, továbbá az eszközök és technikai lehetőségek széles tárházát biztosítják a stratégia számára; nagyobb szinergiákat sürget az esb-alapok és a stratégia pillérei szempontjából fontos más alapok és eszközök – különösen a Horizont 2020, az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz, a LIFE program, a kkv-kat célzó COSME program, az Interreg Alpesi térség program és az Európai Stratégiai Beruházási Alap – közötti koordináció és komplementaritások elősegítése érdekében, amelyek tekintetében a Bizottságnak meg kell vizsgálnia, hogy az Alpok-régió sajátos kihívásaira irányuló egyes pályázati felhívások milyen hozzáadott értéket biztosíthatnak;

4. felhívja a Bizottságot és az európai strukturális és beruházási alapok programjainak előkészítéséért, irányításáért és végrehajtásáért felelős nemzeti, regionális és helyi szerveket, hogy hangsúlyozzák a makroregionális projektek és intézkedések jelentőségét; az együttműködés fokozását várja el az Alpok-régióban szerepet játszó említett európai uniós politikák, programok és stratégiák összehangolása révén, továbbá felkéri a Bizottságot, hogy ellenőrizze az érintett programok gyakorlati alkalmazását az átfedések elkerülése, valamint a kiegészítő jelleg és a hozzáadott érték maximalizálása érdekében; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy a követendő eljárás teljes átláthatóságának biztosítása érdekében tegye könnyen hozzáférhetővé a fontos dokumentumokat az európai polgárok és az intézmények számára;

5. ismételten hangsúlyozza a „három nem” elvének fontosságát, mivel a makrorégiók olyan keretek, amelyek az együttműködési kezdeményezések hozzáadott értékére és a különböző uniós finanszírozási eszközök közötti szinergiákra épülnek;

6. felhívja a tagállamok illetékes hatóságait és a részt vevő régiókat, hogy – lehetőség szerint – mind nemzeti, mind regionális szinten hangolják össze politikáikat és a finanszírozási módokat az Alpok-régióra vonatkozó európai uniós stratégia intézkedéseivel és célkitűzéseivel, és hogy módosítsák elfogadott operatív programjaikat az Alpok-régióra vonatkozó európai uniós stratégia keretében a jövőben megvalósuló projektek megfelelő végrehajtásának, illetve annak biztosítása céljából, hogy az irányító hatóságok kellően figyelembe vegyék az Alpok-régióra vonatkozó európai uniós stratégia prioritásait az operatív programok végrehajtásakor (pl. külön erre a célra közzétett pályázati felhívások, bónuszpontok vagy költségvetési források erre a célra történő rendelése révén); a makroregionális megközelítés 2020 utáni időszakra vonatkozó kohéziós politika reformját megelőző megerősítésére szólít fel, valamint hangsúlyozza az integrált makroregionális projektek és intézkedések fontosságát;

7. felhívja az EBB-t, hogy a Bizottsággal együttműködve vizsgálja meg az Alpok-régióra vonatkozó beruházási terv elkészítésének lehetőségét, amely lehetővé tenné az állami és magánforrásokból származó finanszírozás igénybevételét; kéri a régió számára olyan csővezetékprojekt létrehozását, amely vonzza a befektetőket; ebben az összefüggésben ösztönzi a Bizottságot, az Európai Beruházási Bankot (EBB) és a részt vevő országokat, hogy aknázzák ki az Európai Stratégiai Beruházási Alap (ESBA) kínálta lehetőségeket a régióban a makroregionális szintű fenntartható fejlődés, a gazdasági növekedés és a foglalkoztatás megvalósítása céljából;

8. hangsúlyozza, hogy megfelelő tájékoztató kampányokat kell tartani az alpesi régióra vonatkozó uniós stratégiáról, és ösztönzi a tagállamokat, hogy biztosítsák, hogy a stratégia megfelelő minőségű legyen, valamint hogy annak céljait és eredményeit megfelelően kommunikálják valamennyi szinten, többek között határokon átnyúló módon és nemzetközi szinten is; az uniós makroregionális stratégiák végrehajtása tekintetében felhív az összehangolás és a bevált gyakorlatok cseréjének előmozdítására, különösen a természeti és a kulturális örökség kezelése terén, hogy ezáltal fenntartható idegenforgalmi lehetőségeket hozzanak létre;

9. az Alpok-régióra vonatkozó európai uniós stratégia irányító testületeit támogató makroregionális szintű végrehajtási struktúra létrehozására hív fel, melyet a Bizottsággal, a tagállamokkal és a régiókkal együttműködve, és velük egyetértve kell kialakítani; üdvözli továbbá a Parlamentnek az irányító szerveiben való képviseletét, és úgy véli, hogy a Parlamentet be kell vonni a stratégia végrehajtásának ellenőrzésébe;

2016. szeptember 13., kedd

10. felhívja a Bizottságot, hogy játsszon aktív szerepet az Alpok-régióra vonatkozó európai uniós stratégia végrehajtási szakaszában; úgy véli, hogy a tagállamok és régiók mellett – megosztott irányítás alapján, valamint a szubszidiaritás és az arányosság elvét tiszteletben tartva – a Parlamentet is be kell vonni a stratégiához kapcsolódó projektek tervezésének és megvalósításának minden szakaszába, hogy biztosított legyen többek között a közigazgatási szerv részéről a helyi és a regionális érdekelt felek, a gazdasági és a szociális partnerek, valamint a makrorégió civil társadalmát képviselő szervezetek tényleges részvétele, továbbá a megfelelő koordináció az Unió által támogatott más stratégiákkal és finanszírozási formákkal;

11. felhívja a Bizottságot, hogy értékelje az Alpok-régióra vonatkozó európai uniós stratégia végrehajtását objektív kritériumok és mérhető indikátorok alapján;

12. támogatja az Alpok-régió vidéki és városi területein történő stratégiai tervezést, a hálózatépítés és a közös célkitűzések koherens, összehangolt és integrált szakpolitikai keretben történő előmozdítása céljából (pl. a megújuló energiaforrások, a jólét, a logisztika, illetve a vállalati és szociális innováció vonatkozásában); ösztönzi a bevált gyakorlatok megosztását, például a fenntartható idegenforgalomról a régiók között, valamint más létező makroregionális stratégiákban;

13. sürgeti a helyi és a regionális hatóságokat, hogy a döntéshozatali eljárások tekintetében a helyi civil és regionális társadalommal együtt vállaljanak vezető szerepet az irányító szerveiben, illetve a stratégia operatív, technikai és végrehajtási szerveiben, teljes mértékben tiszteletben tartva a szubszidiaritás, továbbá a többszintű kormányzás elvét;

14. úgy véli, hogy a beruházásokat a régió teljes népességének az egészségügyi ellátáshoz és az elsősegélyt és sürgősségi segélyt nyújtó egységekhez való egyenlő és hatékony hozzáférésére kell irányítani, különösen a vidéki területeken, az elnéptelenedés elkerülése érdekében;

15. felhívja a Bizottságot, hogy kétévente nyújtson be egy objektív kritériumokon és mérhető mutatókon alapuló jelentést a Parlamentnek és a Tanácsnak az Alpok-régióra vonatkozó európai uniós stratégia végrehajtásáról működésének, valamint a növekedés, a munkahelyek, az egyenlőtlenségek csökkentése és a fenntartható fejlődés tekintetében jelentett hozzáadott értékének értékelése érdekében;

16. kéri a részt vevő országokat, hogy a környezet figyelembevételével folytassák az energiaellátási források diverzifikálására irányuló erőfeszítéseiket; hangsúlyozza azon, meglévő vízerőművi infrastruktúra fenntarthatóságának, versenyképességének és korszerűsítésének szükségességét, amelyet nagyon korai szakaszban fejlesztettek, úgy, hogy közben figyelembe veszik, hogy a vízerőművi infrastruktúrák milyen hatásokat gyakorolhatnak a környezetre és a geológiai állapotra, továbbá szükségesnek tartja a kisebb (mini-, mikro- és piko-) erőművek előmozdítását; hangsúlyozza, hogy az integrált vízkészlet-gazdálkodás és -védelem az Alpok fenntartható fejlődésének egyik kulcsa, és ezért a helyi lakosságnak képesnek kell elköteleződnie a vízenergia és az általa létrehozott hozzáadott érték felhasználására; sürgeti a részt vevő országokat, hogy járuljanak hozzá jól működő hálózatok kialakításához a makrorégióban az energiaellátás biztonságának biztosítása és a határon átnyúló együttműködés bevált gyakorlatainak cseréjére vonatkozó struktúrák kialakítása érdekében;

17. hangsúlyozza, hogy tovább kell erősíteni a társadalmi dimenziót egy olyan növekedési modell kialakítására való törekvés biztosítása érdekében, amely képes biztosítani a fenntartható növekedést, a társadalmi befogadást és a szociális védelmet mindenki számára, különösen a határ menti területeken; ebben az összefüggésben, kiemeli, hogy prioritásokat kell meghatározni és intézkedéseket kell hozni a megkülönböztetés valamennyi formája ellen;

18. emlékeztet arra az alapelvre, hogy garantálni kell a közszolgáltatásokhoz való általános hozzáférést az Unió egész területén, elsősorban az oktatás, az egészségügyi ellátás, a szociális szolgáltatások és a mobilitás terén, különös figyelmet fordítva a fogyatékossággal élő személyek szükségleteire; hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a részt vevő országok támogassák az Alpok-régióban a közszolgáltatások nyújtására irányuló alternatív és innovatív megoldásokat, beleértve a helyi és regionális igényekhez igazodó, személyre szabott szolgáltatásokat is; ezzel kapcsolatosan felhívja a részt vevő országokat, hogy dolgozzanak ki ösztönzőket a köz- és magánszféra közötti partnerségek fejlesztésére; emlékeztet azonban a mindenkit megillető minőségi közszolgáltatások megfizethetőségének és elérhetőségének elvére;

19. aggodalmának ad hangot az Alpok-régió bizonyos részein található ökoszisztémák pusztulása és a természeti katasztrófák veszélye miatt; hangsúlyozza, hogy a természeti katasztrófakockázat kezelésére és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra vonatkozó stratégiákat teljes körűen kell alkalmazni; kiemeli, hogy közös készenléti tervek kidolgozására és végrehajtására van szükség a határokon átnyúló szennyezés problémájának kezelésére; gyorsreagálású közös csapatok felállítására szólít fel a természeti katasztrófák (földcsuszamlás, hegyomlás és áradás) által veszélyeztetett idegenforgalmi területeken; ezzel összefüggésben rámutat, hogy javítani kell az uniós polgári védelmi mechanizmus előmozdításán;

Munkahelyek, gazdasági növekedés és innováció

20. elismeri, hogy az Alpok-régiók a hatalmas kiterjedésű természetes tájakkal, valamint a magasan fekvő területektől az alacsonyan fekvő, sőt a Földközi-tenger partjáig terjedő ökoszisztémák rendkívüli változatosságával egy olyan környezeti örökséggel rendelkeznek, amelyet meg kell őrizni, ily módon lehetővé téve a természet és az emberek együttélésén alapuló gazdasági térség és bioszféra kialakulását; rámutat a gazdálkodási és más gazdasági tevékenységek közötti aktív szinergikus együttműködés szükségességére a védett területeken (Natura 2000 terület, nemzeti parkok, stb.) az integrált turisztikai termékek kifejlesztésének érdekében, valamint kiemeli a hegyvidéki régiók egyedülálló élőhelyei megőrzésének és védelmének fontosságát.

21. kiemeli a stratégia által munkaerőpiacának fejlesztése szempontjából megnyíló azon lehetőségeket, amelyeket különböző jelentős mértékű határokon átnyúló ingázás jellemez; úgy véli, hogy a munkaerő képzettségi szintje javításának és a zöld gazdaságban az új munkahelyek teremtésének az Alpok-stratégia beruházási prioritásainak részét kell képeznie; hangsúlyozza azonban, hogy a mezőgazdaság, az idegenforgalom, a kereskedelem, a kézműipar- és a gyártás területén tevékenykedő kis- és középvállalkozások – gyakran családi vállalkozások, mint például a kis mezőgazdasági üzemek és kis feldolgozó vállalkozások – állnak az Alpok-régió gazdasági tevékenységeinek középpontjában, és ezzel az élőhely és a kulturális- és természeti környezet gerincét, valamint a foglalkoztatás fő forrását alkotják az Alpokban; hangsúlyozza a gazdasági tevékenységek és a foglalkoztatási lehetőségek további diverzifikálásának szükségességét az Alpok-régióban;

22. hangsúlyozza, hogy kiemelt területként kell kezelni a digitális infrastruktúrákba történő beruházást, és a nagy városi központoktól távol eső területek lakossága számára gyors és hatékony hozzáférést kell biztosítani a szélessávú internethez, és ezáltal olyan digitális és online szolgáltatásokhoz, mint például az e-kereskedelem, valamint a digitális piaci csatornák, a távmunka és egyéb lehetőségek igénybe vétele, és – amennyiben lehetséges – elő kell segíteni egyúttal a fizikai helyváltoztatást nem igénylő alternatív megoldásokat;

23. úgy ítéli meg, hogy az innováció és az intelligens szakosodási stratégiákra alapuló és a meglévő uniós forrásokból (pl. ERFA, ESZA, COSME, Horizont 2020 vagy Erasmus +) finanszírozott, a gazdaság kulcsfontosságú területein alkalmazott új technológiák használata segíthetnének minőségi munkahelyeket teremteni az olyan stratégiai ágazatokban, mint az élettudományok, a biogazdaság, az energiaügy, a biotermékek, az új anyagok vagy az e-szolgáltatások területe; emlékeztet arra, hogy erőteljes támogatást kell nyújtani a kis- és középvállalkozások számára, ami megfordíthatja az Alpok-régió bizonyos területein jelenleg tapasztalt elnéptelenedési tendenciát;

24. felhívja az alpesi térséghez tartozó tagállamok és régiók illetékes hatóságait, hogy folytassanak párbeszédet az Európai Bizottsággal azzal a céllal, hogy megvizsgálják, hogy a következő programozási időszakban megvalósítható-e egy – az EUMSZ 185. cikkén alapuló – közös program, amely támogatja az Alpok területe kutatási és innovációs tevékenységeinek integrációját az intelligens szakosodási stratégiákba épített integrált európai értékláncok keretében;

25. ösztönzi az állami és a magánvállalkozások, az egyetemek, a kutatóintézetek és más fontos érdekelt felek közötti klasztereket és együttműködést, az innováció, illetve az alpesi és az Alpok-széli területek közötti szinergiák kiaknázásának lehetővé tétele céljából; úgy véli, hogy a hatékonyabb és eredményesebb beruházások szavatolása érdekében a tervezett fellépéseknek a nemzeti és regionális kutatásokra és az intelligens regionális szakosodásra vonatkozó innovációs stratégiákra kell épülniük;

2016. szeptember 13., kedd

26. elismeri, hogy az Alpok régióra vonatkozó európai uniós stratégia sikere szempontjából nagy jelentőséggel bír, hogy a kulturális és kreatív ágazatban működő egyesületek és intézmények, illetve mikrovállalkozások és kkv-k számára projekteket dolgozzanak ki, mivel ezek erőteljes befolyást gyakorolnak a beruházásra, a növekedésre, az innovációra és a foglalkoztatásra, illetve a kulturális és nyelvi sokszínűség megmentésének és támogatásának területén játszott alapvető szerepük miatt;

27. hangsúlyozza, hogy az Alpokra vonatkozó makroregionális stratégiának nem csak a hagyományos gazdasági tevékenységi formák, így például a mezőgazdaság és erdőgazdálkodás és a kézműves tevékenységek megőrzését, fenntartását és adott esetben alkalmazkodását kell biztosítania, de az innováció, illetve az ezen a területen születő új kezdeményezések – többek között az Unió InnovFin eszköze révén történő – fejlesztésének ösztönzését is; rámutat annak szükségességére, hogy a kis- és középvállalkozások számára könnyebb hozzáférést kell biztosítani a támogatáshoz és a finanszírozáshoz, szem előtt tartva a munkahelyteremtésben betöltött szerepüket;

28. hangsúlyozza, hogy a tágabb térség idegenforgalmának további fejlődése szempontjából kulcsfontosságú a régiók közötti, különösen a határokon átnyúló együttműködés; ösztönzi a meglévő természeti és kulturális örökségre, a fenntarthatóságra és az innovációra épülő idegenforgalmi stratégiák kidolgozását; hangsúlyozza, hogy támogatni kell a különböző alpesi hagyományok és szokások társadalmi, kulturális és gazdasági dimenzióját, fenntartva azok sokszínűségét;

29. megállapítja, hogy a ragadozó madarak és emlősök Alpok-régiókba történő visszatelepítése nemzeti és helyi szinten valósul meg, miközben e fajok nem ismerik a közigazgatási határokat, és migrációjuk határokon átnyúló természetes jelenség; a ragadozó madarak és emlősök visszatelepítéséhez kapcsolódó összeférhetetlenségek elkerülése érdekében kéri a tagállamokat, hogy törekedjenek a különböző hatóságok közötti jobb koordinációra, valamint arra, hogy a haszonállatok és a legelő állatok állománygazdálkodásának és az állatok védelmének javítása érdekében az Alpok-régióra vonatkozó stratégia részeként és az Alpesi Egyezmény nagyragadozók, vadon élő patások és a társadalom platformjával összefüggésben fokozzák az információk és a bevált gyakorlatok cseréjét;

30. támogatja az idegenforgalmi kínálat változatosabbá tételét a regionális adottságokhoz alkalmazkodó és az olyan regionális forrásokat kihasználó kínálatok fejlesztésével, mint például az idegenforgalmi témaparkok és tematikus útvonalak, az étel- és borturizmus, a kulturális, illetve a gyógy- és sportturizmus, az idegenforgalmi szezon meghosszabbítása érdekében, egyúttal enyhítve az infrastruktúrára nehezedő nyomást, az idegenforgalmi ciklusban az egész éves foglalkoztatás megvalósításával, és támogatva a falusi turizmust, melynek célja, hogy a forgatagtól távol eső szállodák falusi és természetvédelmi tevékenységei odavonzzák a látogatókat, valamint megerősítsék az idegenforgalmi célpontok versenyképességét és fenntarthatóságát; támogatja az éghajlatváltozáshoz és a környezetvédelemhez jobban alkalmazkodó új idegenforgalmi tevékenységek előmozdítását; hangsúlyozza a hegyimentő szogálatok támogatásának és koordinációjuk továbbfejlesztésének szükségességét;

31. támogatja az iskolai szünetek és az ehhez kapcsolódó nyaralások és egyéb utazások időben egyenletes elosztása révén a közlekedési infrastruktúra tehermentesítését elősegítő intézkedéseket, az úthasználati díjak intelligens kialakítását, valamint az az idegenforgalmi szolgáltatók által a csúcsidőszakokban, illetve -időkben biztosított ösztönzőket;

32. emlékeztet arra, hogy gazdasági szempontból mennyire fontos a „szelíd” és fenntartható idegenforgalmi tevékenységeknek az egész Alpok-régióban – többek között a tóparti és fürdővárosokban – történő fejlesztése; a tagállamokat is a kerékpár és a vonat, illetve intermodális közlekedési szolgáltatások együttes használatára ösztönzi; a bevált gyakorlatok alapján rámutat az Unió által finanszírozott projektek részeként létrehozott idegenforgalmi platformokra;

33. megjegyzi, hogy gyakran ugyanannak a személynek kell – esetenként határokon átnyúló módon – különböző tevékenységeket elvégeznie az év során; felszólítja a Bizottságot, a tagállamokat, valamint a regionális és helyi hatóságokat, hogy ösztönözzék az együttműködést a szakmai alap- és továbbképzést nyújtó szervek között; hangsúlyozza azokat az előnyöket, amelyeket egy határokon átnyúló tanulásnak szentelt Erasmus+ program hozhatna létre;

Mobilitás és összeköttetés

34. hangsúlyozza, hogy a részt vevő országok között javítani kell a közlekedési és energetikai összeköttetéseket, ideértve a helyi, regionális és határon átnyúló közlekedést, illetve a hátországgal való intermodális összeköttetéseket (a nagy konurbációkat is ideértve), a régió fejlődésének előmozdítása, lakosai életminőségének javítása és új lakosok idevonzása céljából is, ugyanakkor meg kell vizsgálni azt is, hogy a TEN-T hálózatok jobb megvalósítására irányuló globális cél elérése érdekében a már meglévő hálózatokat helyre lehet-e állítani és/vagy fejleszteni; hangsúlyozza az intelligens infrastruktúra-építés fontosságát; úgy véli, hogy az újonnan épített infrastruktúráknak valódi „technológiai folyosókká" kell válniuk, amelyeken belül ki kell építeni az összes „különálló infrastruktúrát", úgymint az elektromos, a telefon-, a széles sávú és ultraszéles sávú internetvezetékeket, a gázvezetékeket, az optikai hálózatokat, a vízvezetékeket stb.;

35. felszólít az alpesi közlekedés- és környezetvédelmi politika jövőbeli tervezésének és végrehajtásának holisztikus megközelítésére; hangsúlyozza, hogy prioritásként kell kezelni a közúti forgalom vasúti forgalomra való átállását szolgáló modális váltást, különösen a teherforgalom terén, és kéri a Bizottságot, hogy támogassa ezt az átállást; ezzel összefüggésben szorgalmazza, hogy a közúti közlekedésből származó bevételeket a hatékony és környezetbarát személy- és vasúti áruszállítás megvalósításának és fejlesztésének előmozdítására, valamint a zaj- és levegőszennyezés csökkentésére használják fel, és megemlít olyan területekkel kapcsolatos lehetséges projekteket, mint a közlekedésszervezés, technológiai innováció, interoperabilitás, stb.; felhív továbbá az Alpok-régió meglévő infrastruktúrájának bővítésére, beleértve az intermodális és interoperábilis minőségi rendszereket; hangsúlyozza, hogy a régió összes lakosa számára biztosítani kell az összeköttetést és hozzáférhetőséget;

36. hangsúlyozza, hogy a közlekedési útvonalakat össze kell kapcsolni Európa más részeivel és a TENT-T folyosókkal, biztosítva egyúttal a már meglévő infrastruktúrák optimális kihasználását; emlékeztet arra, hogy a hegyvidéki terep továbbra is akadályozza, hogy az európai polgárok közelebb kerüljenek egymáshoz, és hogy az Unió elkötelezte magát a határokon átnyúló közlekedési infrastruktúra finanszírozásának növelése iránt; kéri ezért a részt vevő országokat is, hogy erőfeszítéseiket összpontosítsák a fenntartható és inkluzív kiegészítő projektek végrehajtására és tervezésére, valamint a jelenlegi TEN-T hálózat összekötésére és fejlesztésére;

37. felhívja a figyelmet arra, hogy a hegyvidéki területeken belül és a hegyvidéki és az azokat övező területek között hiányoznak a működő, nem környezetszennyező összeköttetések; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a kohézió és az életminőség javítása érdekében regionális és helyi szinten segítsék elő – különösen a vasúti hálózat terén – a tiszta, karbonszegény és jobb összeköttetéseket; ösztönzi és támogatja az Alpok-régióban való letelepedést;

38. felkéri a makroregionális stratégiában részt vevő országokat, hogy vegyék figyelembe a határ menti munkavállalók sajátos helyzetét, és dolgozzanak ki megállapodásokat az Alpok-makrorégió határ menti munkavállalói számára;

39. támogatja a helyi közlekedés igény szerinti innovatív formáinak – mint például az intelligens közlekedési információk, a közlekedésszervezés, a közlekedési információtechnológia, valamint a multimodalitás – fejlesztését, figyelembe véve a régióközi tevékenységmegosztásban e területen rejlő lehetőségeket is;

40. hangsúlyozza, hogy a hegyvidéki területeken belül nincsenek működő digitális összeköttetések; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy mozdítsák elő a regionális és helyi szintű összeköttetések javítását e területeken az életminőség javítása, az új tevékenységek kialakítása és a munkahelyteremtés előmozdítása, továbbá a visszatelepülés ösztönzése céljából;

41. hangsúlyozza, hogy beruházásokat kell végezni a hegyvidéki területeken, hogy le lehessen küzdeni a piac azon hiányosságát, hogy nem képes digitális összeköttetéseket biztosítani e területeken; hangsúlyozza a teljes és minden területet lefedő szélessávú internet-hozzáférés jelentőségét a hegyvidéki régiókban is, a távoli települések és gazdasági területek hosszú távú életképességének biztosítása érdekében; felhívja a Bizottságot, hogy tegyen konkrét javaslatokat a probléma megoldására;

2016. szeptember 13., kedd

Környezetvédelem, biológiai sokszínűség, éghajlatváltozás és energia

42. hangsúlyozza a biológiai sokféleség védelmének és megerősítésének fontosságát az Alpok-régióban; közös erőfeszítéseket kér a biológiai sokféleség megóvását és fenntartását célzó innovatív intézkedések bevezetésére, valamint sürgeti a nagyragadozók szerepének alapos vizsgálatát és kiigazítási intézkedések esetleges meghozatalát, valamint az uniós vívmányoknak a környezet és a biológiai sokféleség, a talaj és a víz védelme tekintetében történő maradéktalan megfelelése mellett; hangsúlyozza, hogy minden lehetséges intézkedést meg kell tenni a már meglévő jogalkotási kezdeményezések megkettőzésének elkerülése érdekében;

43. kiemeli, hogy az Alpok-makrorégió hatalmas lehetőségeket kínál az innovatív megoldások területén, amelyek révén a régió a körforgásos gazdaság egyedülálló kísérleti laboratóriumává válhat; a 2017-es európai költségvetési eljárásba egy kísérleti projektet tervez, amely feltérképezi a térségben rejlő lehetőségeket a körforgásos gazdaságra vonatkozó konkrét stratégiák kidolgozása érdekében, többek között a termelés, a fogyasztás és a hulladékgazdálkodás területén;

44. hangsúlyozza, hogy elő kell segíteni a saját termelésű energiát, fejleszteni kell az energiahatékonyságot, és támogatni kell a régió leghatékonyabb megújuló energiaforrásainak fejlesztését a vízenergiától kezdve a nap- és szélenergián keresztül a geotermikus energiáig, valamint az Alpokra jellemző megújuló energia formáinak fejlesztését; megjegyzi a fűtési ágazatban használt különböző típusú égéstermékek használatából származó, levegőminőségre gyakorolt hatást; támogatja a jelenlegi erdőterületek csökkentése nélküli fenntartható fakitermelést, ami fontos a hegyvidéki ökoszisztémán belüli egyensúly és a lavinák, földcsuszamlások és áradások elleni védelem tekintetében;

45. hangsúlyozza annak sürgős szükségességét, hogy új stratégiákat kell kialakítani a közegészségügyi aggályokat felvető levegőszennyezés, valamint az éghajlatváltozás elleni küzdelem céljából, különösen a makrorégió iparosodottabb és sűrűbben lakott területein, azonosítva egyúttal a szennyezés meglévő forrásait és szorosan nyomon követve a szennyező kibocsátásokat; felhívja tehát a tagállamokat hogy a párizsi COP21 konferencia céljaival összhangban dolgozzanak ki fenntartható közlekedési politikákat, és támogassák a teljes Alpok-makrorégióban az ökoszisztéma-szolgáltatások megőrzését és fenntartását;

46. kiemeli az energiaszállítási infrastruktúrák fontosságát, és támogatja az intelligens energia-elosztási -tárolási és -továbbítási rendszereket, valamint a villamosenergia- és gáztermelési és -szállítási energetikai infrastruktúrába való beruházást a TEN-E hálózatnak megfelelően az energiaközösségi érdekű projektek listáján szereplő konkrét projektek megvalósításával; hangsúlyozza a helyi, mindenekelőtt pedig a megújuló energiaforrások kihasználásának fontosságát az importfüggőség csökkentése érdekében; felszólít a decentralizált/saját előállítású energiatermelésre és az energiahatékonyság javítására valamennyi ágazatban;

47. sürgeti a részt vevő országokat, hogy erőiket egyesítve valósítsák meg a területfejlesztést és az integrált területgazdálkodást a régió különböző érdekelt feleinek (nemzeti, regionális és helyi hatóságok, a kutatói közösség, a nem kormányzati szervezetek stb.) bevonásával;

48. kéri a Világ Gleccsereit Megfigyelő Szolgálat keretében végzett együttműködés és tevékenységek további megerősítését, figyelemmel a Párizsban megrendezett COP21 konferencia legutóbbi határozataira és az ezek alapján követendő stratégiára;

49. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a hőmérséklet emelkedése komoly veszélyt jelent a nagy magasságban élő fajok túlélése szempontjából, és hogy a gleccserek olvadása is további aggodalomra okot adó tényező, mivel jelentős hatást gyakorol a felszín alatti vízkészletre; széles körű nemzetközi terv kidolgozására szólít fel a gleccserek olvadása és az Alpok egészét érintő éghajlatváltozás elleni küzdelem érdekében;

50. kéri a részt vevő országokat, hogy továbbra is törekedjenek az energiaellátási források diverzifikálására és a rendelkezésre álló megújuló energiaforrások – úgymint a nap- és a szélenergia – fejlesztésére az energiatermelés összetételén belül; hangsúlyozza a vízerőművek fenntarthatóságát és versenyképességét; sürgeti a részt vevő országokat, hogy járuljanak hozzá jól működő villamosenergia-hálózatok kialakításához a makrorégióban;

51. hangsúlyozza, hogy az energiaforrások diverzifikálása nem csupán a makrorégió energiabiztonságát növeli, hanem fokozza a versenyt is, ami a régió gazdasági fejlődése szempontjából is komoly előnyökkel jár;

o

o o

52. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, illetve az Alpok régióra vonatkozó európai uniós stratégiában részt vevő országok (Franciaország, Olaszország, Svájc, Liechtenstein, Ausztria, Németország és Szlovénia) kormányainak és nemzeti és regionális parlamentjeinek.

2016. szeptember 13., kedd

P8_TA(2016)0337

EU–Afrika vészhelyzeti alap: következmények a fejlesztés és a humanitárius segítségnyújtás szempontjából

Az Európai Parlament 2016. szeptember 13-i állásfoglalása az Uniós Szükséghelyzeti Alapról Afrikáért: következmények a fejlesztés és a humanitárius segítségnyújtás szempontjából (2015/2341(INI))

(2018/C 204/08)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 41. cikkének (2) bekezdésére,

— tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 208. cikkére,

— tekintettel az afrikai stabilitással és az irreguláris migráció okainak kezelésével foglalkozó szükséghelyzeti alapra (Uniós Szükséghelyzeti Alap Afrikáért), amelyet a 2015. november 11–12-én tartott vallettai migrációs csúcsértekezleten hoztak létre,

— tekintettel a vallettai csúcstalálkozón elfogadott közös cselekvési tervre,

— tekintettel a Cotonou-ban 2000. június 23-án aláírt, egyrészről az afrikai, karibi és csendes-óceáni államok csoportja, másrészről az Európai Közösség és tagállamai között létrejött partnerségi megállapodásra ([1]) és annak felülvizsgált változataira, valamint a hozzá csatolt Ic. jegyzőkönyvre (a 2014–2020 közötti időtartamra szóló többéves pénzügyi keret), amely a tizenegyedik Európai Fejlesztési Alapnak (EFA)) felel meg,

— tekintettel az EU költségvetését létrehozó, a 2014–2020-as időszakra szóló többéves pénzügyi keretre és az abban foglalt 4. költségvetési fejezetre („Globális Európa”),

— tekintettel a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrendre, amelyet az ENSZ fenntartható fejlődéssel foglalkozó, New Yorkban tartott csúcstalálkozóján fogadtak el 2015-ben,

— tekintettel „A nemek közötti egyenlőség és a nők társadalmi szerepvállalásának növelése: az EU külkapcsolati politikájának hozzájárulása a nők és a lányok életének átalakulásához (2016–2020)” című közös szolgálati munkadokumentumra (SWD(2015)0182), valamint a Tanács 2015. október 26-i következtetéseire, amelyekben jóváhagyták a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó 2016–2020-as cselekvési tervet,

— tekintettel a pekingi Cselekvési Platformra (1995) és nemzetközi népesedési és fejlesztési konferencia (ICPD, 1994) cselekvési programjára, valamint ezek felülvizsgálati konferenciáinak eredményeire,

— tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,

— tekintettel a Fejlesztési Bizottság jelentésére és a Költségvetési Bizottság véleményére (A8-0221/2016),

A. mivel a Bizottság elnöke és 25 uniós tagállam, valamint Norvégia és Svájc által aláírt Uniós Szükséghelyzeti Alap Afrikáért (a továbbiakban: „szükséghelyzeti alap”) létrehozását az európai és afrikai partnerek a migrációval foglalkozó vallettai csúcstalálkozón kezdeményezték 2015. november 12-én azzal a fő céllal, hogy elősegítse a stabilitást a régióban, és hozzájáruljon a migráció jobb kezeléséhez; mivel a szükséghelyzeti alap konkrét rendeltetése a destabilizáció, a kényszerű lakóhelyelhagyás és az illegális migráció kiváltó okainak kezelése az ellenálló-képesség, a gazdasági lehetőségek, az esélyegyenlőség, a biztonság és a fejlődés előmozdítása révén;

([1]) HL L 317., 2000.12.15., 3. o.

B. mivel továbbra is a fejlesztési politikáról szóló európai konszenzus alkotja az uniós fejlesztéspolitika elvi keretét, a humanitárius segítségnyújtással kapcsolatos európai konszenzus megerősíti humanitárius segítségnyújtás alapelveit; mivel a 2030-ig tartó időszakra szóló fenntartható fejlesztési menetrend a fejlődés kulcsfontosságú feltételeként nevezte meg a békét, és mivel a békével és az igazságszolgáltatással kapcsolatban 16 fenntartható fejlődési célt fogalmaztak meg; mivel az EU-nak és a humanitárius területen vele együttműködő partnereinek képesnek kell lenniük arra, hogy támogatást és védelmet biztosítsanak a szükségletek, valamint a humanitárius tevékenység semlegességének, pártatlanságának, emberiességének és függetlenségének elve alapján, amint ezt a nemzetközi jog, és különösen a nemzetközi humanitárius jog előírja;

C. mivel Afrikában továbbra is nagyon magas a népességnövekedési ráta, a termékenységi arányszám pedig csak lassan csökken, és e helyzet ahhoz vezet majd, hogy már a közeljövőben meredeken emelkedni fog a fiatal munkaképes korú népesség, továbbá jelentős társadalmi és gazdasági hasznot fog hajtani; mivel a stabilitás, a fenntartható gazdasági növekedés, a társadalmi kohézió és a régió fejlődésének előmozdításához elengedhetetlen, hogy biztosítsák a fiatalok számára azt az oktatást és azokat a készségeket, amelyek a bennük rejlő lehetőségek kibontakoztatásához szükségesek;

D. mivel a szükséghelyzeti alap olyan fejlesztési eszköz kíván lenni, amely különböző támogatóktól származó forrásokat egyesít annak érdekében, hogy gyors, rugalmas, egymást kiegészítő jellegű, átlátható és közös intézkedéseket tegyen lehetővé az EU részéről, válaszul a vészhelyzet különböző vonatkozásaira;

E. mivel világszerte másfél milliárd ember él konfliktusok sújtotta, instabil régiókban, továbbá az instabil államok és a kormányzás nélkül maradt területek száma egyre nő, amely sokakat sodor szegénységbe, és törvényen kívüli állapotokat, burjánzó korrupciót és erőszakot szül; mivel a szükséghelyzeti alap azzal a megfontolással jött létre, hogy segítséget nyújtson különböző afrikai régiókban (Afrika szarván, a Száhil övben, a Csád-medencében, Észak-Afrikában) fekvő, a legsérülékenyebb helyzetben levő afrikai államokat is magukban foglaló 23 országnak, amelyeket származási, tranzit- vagy célországként, vagy akár mind a háromként a migráció a legsúlyosabban érint, és amelyek számára rendkívül nagy segítséget jelent az EU pénzügyi támogatása; mivel a támogatásban részesíthető országok afrikai szomszédjainak konkrét esetekben ugyancsak előnyére válhatnának a szükséghelyzeti alap regionális dimenziójú projektjei, amelyek célja a regionális migrációs áramlások és a határokon átnyúló kapcsolódó kihívások kezelése;

F. mivel a szükséghelyzeti alap célja az irreguláris migráció és a lakóhelyelhagyás kiváltó okainak kezelése a származási, tranzit- és a célországokban, öt kiemelt sajátos területre összpontosítva, amelyek a következők: 1) a migrációnak köszönhető előnyök kibontakoztatása; 2) legális migráció és mobilitás; 3) védelem és menedékjog; 4) az illegális migráció megelőzése és az ellene vívott küzdelem; és 5) visszatérés, visszafogadás és újrabeilleszkedés;

G. mivel az EU hozzájárulása 1,8 milliárd eurós összeget tesz ki, és emellett a Bizottság az uniós tagállamoktól és más adományozóktól származó további forrásokra is számíthat, amelyek összege ugyanennyi; mivel a szükséghelyzeti alap az érintett régióknak nyújtott meglévő uniós támogatás kiegészítésére szolgál, amelynek összege 2020-ig meghaladja a 10 milliárd eurót, és célja a befogadó és fenntartható gazdasági növekedés támogatása;

H. mivel 2014-ben két szükséghelyzeti alapot hoztak létre, nevezetesen a Közép-afrikai Köztársaság stabilizálására és újjáépítésére összpontosító Bêkou szükséghelyzeti alapot, amely pozitív eredményeket hozott, valamint a szíriai válság kezelésére szolgáló Madad alapot;

I. mivel az ENSZ Népesedési Alapjának (UNFPA) 2014. február 12-én kiadott, „A 2014-et követő nemzetközi népesedési és fejlesztési konferenciák” című átfogó jelentése hangsúlyozza, hogy az erőszaknak kitett nők és serdülők védelmét a nemzetközi fejlesztési menetrendben prioritásként kell kezelni;

J. mivel a szükséghelyzeti alapok eseti válaszintézkedés részei – ami az uniós pénzügyi keret forrásainak szűkösségét és rugalmasságának korlátozottságát mutatja –, mégis létfontosságúak a humanitárius válságokra, közöttük a hosszabb ideig tartó válságokra adandó gyors és átfogó válaszok biztosításához;

2016. szeptember 13., kedd

K. mivel az Unió továbbra is törekszik az 1325. sz. ENSZ BT-határozat, valamint a nőkről, a békéről és a biztonságról szóló további ENSZ-határozatok hatékony végrehajtására;

A pénzügyi források rendelkezésre bocsátása és költségvetési vonatkozások

1. emlékeztet arra, hogy a pénzügyi források rendelkezésre bocsátása három fő szakaszból áll: az ígéret, a kötelezettségvállalás és az intézkedés/kifizetés; rámutat ugyanakkor, hogy le kell vonni a tanulságokat a korábbi szükséghelyzeti alapokból; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a tagállamok hozzájárulásai mindmáig túl alacsony szintűek, az uniós hozzájárulásnak elenyésző hányadát teszik ki, jóval elmaradva a hivatalosan vállalt kötelezettségektől – a tagállami pénzügyi vállalások mindössze 81,71 millió eurót tettek ki 2016 áprilisában (ami az előirányzott 1,8 milliárd eurónak csupán 4,5 %-át jelenti); ragaszkodik ahhoz, hogy az ígéreteket és kötelezettségvállalásokat ültessék át intézkedésekbe; emlékezteti a Tanácsot és a Bizottságot, hogy a hatékony segítségnyújtást a megfelelő időben és kiszámíthatóan nyújtott finanszírozás jellemzi, és sürgeti e kifizetés gyorsítását;

2. üdvözli az arra vonatkozó szándékot, hogy vészhelyzetben a forrásokat gyorsabban és rugalmasabb módon fizessék ki, és hogy többféle támogatási forrást vegyenek igénybe a migrációs és menekültügyi válság számos dimenziójának kezelése érdekében; kritikát fogalmaz meg azzal kapcsolatban, hogy a Bizottság egyes előirányzatokat az alap-jogiaktusok céljaitól és elveitől eltérően használt fel, hogy azokat az alap révén juttassa célba, mivel ez sérti a pénzügyi szabályokat, és veszélybe sodorja a hosszú távú uniós szakpolitikák sikerét; felhív ezért arra, hogy ahol lehet, használjanak fel új előirányzatokat, és biztosítsák a teljes körű átláthatóságot a pénzeszközök eredetét és rendeltetését illetően;

3. megállapítja, hogy a külső fellépés területén a szükséghelyzeti alapok legfőbb célja a konkrét szükséghelyzetekre vagy a szükséghelyzetek utáni válságra adott gyors válasz lehetővé tétele az uniós tagállamok és más adományozók hozzájárulásainak átcsoportosításán és az európai erőfeszítések láthatóbbá tételén keresztül; hangsúlyozza azonban, hogy a tagállamok nem tekinthetnek el azon kötelezettségvállalásuktól, hogy bruttó nemzeti jövedelmük (GNI) 0,7 %-ával részt vegyenek a hivatalos fejlesztési támogatásban (ODA); felhívja tehát a tagállamokat, hogy tartsák tiszteletben kötelezettségvállalásaikat mind az ODA szerinti 0,7 %-os célkitűzés, mind pedig a szükséghelyzeti alaphoz való hozzájárulásuk tekintetében;

4. hangsúlyozza az önkéntes hozzájárulások bizonytalanságát, és sürgeti a tagállamokat, hogy teljesítsék vállalásaikat, és rövid időn belül az uniós hozzájáruláshoz hasonló összegeket nyújtsanak ők is annak érdekében, hogy teljes mértékben ki lehessen használni az alapban rejlő lehetőségeket, és ne csak a stratégiai testületbeli szavazati jog megszerzéséhez szükséges minimális összegeket biztosítsák;

5. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az alapok a költségvetési hatóság megkerülését eredményezik, ami aláássa a költségvetés egységességét; megjegyzi, hogy ezen eseti eszköz létrehozása annak elismerését jelenti, hogy a 2014–2020-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keret alulméretezett; rámutat, hogy az Unió költségvetésének 85 %-a a tagállamok hozzájárulásaiból tevődik össze; úgy véli, hogy a szükséghelyzeti alap létrehozása valójában a jelenlegi többéves pénzügyi keret felső határainak felülvizsgálatát jelenti azáltal, hogy növeli a tagállamok hozzájárulásait; hangsúlyozza ezért, hogy az uniós költségvetésen kívüli finanszírozási eszközök létrehozásának a továbbiakban is kivételes intézkedésnek kell maradnia; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy annak ellenére, hogy jelentős források származnak az uniós költségvetésből, az Európai Parlament nem rendelkezik képviselettel a stratégiai testületben; felszólít arra, hogy a költségvetési hatóságot kérjék fel, hogy vegyen részt az alap stratégiai testületében;

6. megjegyzi, hogy a szükséghelyzeti alapokból az afrikai országok számára juttatott uniós pénzügyi támogatást jelenleg főként a 11. EFA keretében folyósítják; hangsúlyozza, hogy a szükséghelyzeti alapok azért jöttek létre, mert az EU költségvetése és a többéves pénzügyi keret nem rendelkezik az ilyen válságok különböző dimenzióinak megfelelő és átfogó kezeléséhez szükséges forrásokkal és rugalmassággal; felhívja az EU-t, hogy a 2014–2020-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keret idei felülvizsgálata és a külső pénzügyi eszközök 2016-os felülvizsgálata keretében találjon holisztikusabb megoldást azzal a szándékkal, hogy növelje a EU költségvetéséből rendelkezésre bocsátható humanitárius és fejlesztési támogatás hatékonyságát és reakcióképességét;

7. felszólít különösen arra, hogy végezzék el a felső határok megfelelő felülvizsgálatát, hogy lehetővé tegyék a válságmechanizmusok belefoglalását a többéves pénzügyi keretbe a költségvetés egységességének helyreállítása érdekében; úgy véli, hogy a többéves pénzügyi keret felülvizsgálata megfelelőbb költségvetési, demokratikus és jogbiztonságot biztosítana; hangsúlyozza továbbá, hogy felül kell vizsgálni a pénzügyi szabályokat annak érdekében, hogy megkönnyítsék

az uniós költségvetés forrásainak irányítását, és hogy egy integráltabb megközelítés részeként nagyobb mértékű szinergiát érjenek el az uniós költségvetés, az EFA és a kétoldalú együttműködés között, hogy ezáltal növeljék a fejlesztési támogatások hatását, és hogy előkészítsék az EFA-nak a költségvetésbe való beemelését – a források szintjének fenntartása mellett – előreláthatólag 2021-től; sürgeti a Bizottságot, hogy tegyen azonnali intézkedéseket a költségvetési hatóság bevonásának javítása érdekében, és hogy jobban hangolja össze a szükséghelyzeti alapokat és más mechanizmusokat a költségvetési normákkal, többek között azáltal, hogy feltünteti őket az Unió költségvetésében;

8. megjegyzi, hogy az Európai Parlament bizonyította a költségvetési hatóság ágaként vállalt felelősségét azáltal, hogy elfogadta a szükséghelyzeti alapok alkalmazását; sajnálatát fejezi ki azonban amiatt, hogy a vészhelyzeti eszközök megtöbbszöröződése ahhoz vezet, hogy nem alkalmazzák a közösségi módszert; kifejezi, hogy fenn kívánja tartani az Unió költségvetésére vonatkozó alapelveket, többek között a költségvetés egységességének és az együttdöntésnek az elvét; úgy véli, hogy valóban sürgősen újra kell gondolni az Európai Unió reagálási képességét a jelentős válságokat illetően, különösen azok költségvetési vonzatai tekintetében; azzal a feltétellel fogadja el a jövőbeli válságkezelő eszközökre irányuló javaslatokat, hogy ezeket a szempontokat integrálják a többéves pénzügyi keret 2016 vége előtt elvégzendő félidős felülvizsgálatába;

9. megjegyzi, hogy további finanszírozást vettek igénybe az uniós költségvetés egyéb pénzügyi eszközeiből, többek között a fejlesztési együttműködési eszközből (DCI) 125 millió eurót, a humanitárius segítségnyújtási eszközből 50 millió eurót és az Európai Szomszédsági Támogatási Eszközből (ENI) 200 millió eurót;

10. megjegyzi, hogy az összesen 1,8 milliárd euró összegű uniós támogatásban csak 1 milliárd euró összegű kiegészítő forrás származik az EFA tartalékalapjából; aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a szükséghelyzeti alap finanszírozását más fejlesztési célkitűzések hátrányára hajthatják végre; emlékeztet arra, hogy a szükséghelyzeti alapnak ki kell egészítenie a már létező eszközöket, és felhívja a Bizottságot, hogy biztosítsa az átláthatóságot és elszámoltathatóságot a szükséghelyzeti alaphoz hozzájáruló jelenlegi költségvetési tételek felhasználásával és összegeivel kapcsolatban;

11. nyomatékosan hangsúlyozza, hogy az EFA (az Európai Fejlesztési Alap) és az ODA (hivatalos fejlesztési támogatás) forrásait a fogadó ország gazdasági, humán és társadalmi fejlesztésére kell fordítani, különös hangsúlyt helyezve a szükséghelyzeti alap létrehozásáról szóló határozatban azonosított fejlesztési kihívásokra; hangsúlyozza, hogy biztonság nélkül nem lehetséges a fejlesztés; elítéli az Európai Fejlesztési Alap és az hivatalos fejlesztési segély forrásainak a migráció kezelésére és fejlesztési célokat nem követő bármely egyéb fellépésre történő minden felhasználását;

A legkevésbé fejlett országok finanszírozása

12. hangsúlyozza, hogy az Afrika számára létrehozott szükséghelyzeti alap finanszírozása szolgáló Európai Fejlesztési Alap (EFA) felhasználása hatást gyakorolhat a szükséghelyzeti alapból nem támogatott kedvezményezett afrikai országokra is, különösen a legkevésbé fejlett országokra (LDC-országok);

13. mély sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy bár a legkevésbé fejlett országok számára nyújtott hivatalos fejlesztési támogatás (ODA) továbbra is jelentős, ennek ellenére az ezen országoknak juttatott fejlesztési támogatás már eleve alacsony szintje 2013-ban és 2014-ben egyaránt tovább csökkent, és hogy a számukra nyújtott támogatás aránya az elmúlt tíz év viszonylatában most a legalacsonyabb; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy gondoskodjanak arról, hogy a jelenlegi válság költségeinek fedezése kapcsán nem vonnak el támogatást a legszegényebb országoktól;

A civil társadalom, a nem kormányzati szervezetek, a helyi hatóságok és a nemzetközi szervezetek szerepe

14. úgy véli, hogy az Afrikát segítő Uniós Szükséghelyzeti Alapnak hozzá kell járulnia a fejlesztéshez a migráció tranzit- és származási országaiban, megerősítve és javítva a helyi állami (szociális, egészségügyi, oktatási, élelmiszerellátási, kulturális) szolgáltatásokat, a politikai szerepvállalást és a kormányzást, különösen közösségalapú projektek révén; úgy véli, hogy az alapnak hozzá kell járulnia a foglalkoztatás fejlesztéséhez a helyi ágazatokban, tiszteletben tartva az emberi jogokat és a környezetvédelmi előírásokat; úgy véli ezzel összefüggésben, hogy a helyi kormányzati hatóságokat mindenben partnerként kell kezelni, mivel csakis ők biztosíthatják maradéktalanul a hatékonyságot és a megfelelő kormányzást (a támogatások hatékony felhasználására vonatkozó elvekkel összhangban), továbbá a helyi szinten nyújtott állami szolgáltatások ellátásában is rájuk kell bízni a főszerepet; úgy véli, hogy a civil társadalomnak, a nem kormányzati szervezeteknek, a nemzetközi szervezeteknek és a diaszpóra-közösségeknek kiegészítő, ugyanakkor kulcsfontosságú szerepet kell játszaniuk a migráció kiváltó okainak kezelése, valamint a helyi szolgáltatások javítása tekintetében;

2016. szeptember 13., kedd

15. emlékeztet arra, hogy a regionális és helyi hatóságok, valamint a civil társadalmi és a nem kormányzati szervezetek az eredményes fejlesztési politikában természetes partnerek, és hogy a nemzeti hatóságokkal és a helyi közösségekkel folytatott állandó párbeszéd alapvető szereppel bír a közös stratégiák és prioritások meghatározásában és abban, hogy az alap felhasználása során a bizonyítékokon alapuló szemlélet érvényesüljön, különösen azokban az államokban, ahol nyilvánvalóan nincsenek elégséges garanciák a felelősségteljes kormányzásra és az átláthatóságra; felhív a szubszidiaritás és felelősségvállalás elvének tiszteletben tartására e cselekvési területen is; hangsúlyozza, hogy a helyi önkormányzati testületeket, a helyi civil társadalmat, valamint a nem kormányzati és a nemzetközi szervezeteket szorosan be kell vonni a szükséghelyzeti alap tervezési, végrehajtási és értékelési szakaszába; felhívja a Bizottságot, hogy tisztázza és formalizálja az ezekkel az érdekelt felekkel folytatott konzultációs eljárásokat, hogy biztosítsa hatékony részvételüket a műveleti bizottságokban folyó vitákban, világos és átlátható jogosultsági feltételek mellett;

16. hangsúlyozza, hogy jobb egyensúlyt kell biztosítani a kedvezményezett országok kormányainak és különösen a megbízható civil társadalmi szereplőknek nyújtott támogatások között, mivel utóbbiak gyakran jobban tudatában vannak azoknak a társadalmi problémáknak, amelyek orvoslása támogatásra szorul;

17. emlékeztet az ellenálló-képesség emberekre és közösségekre összpontosító megközelítésének fontosságára, és szilárd meggyőződése, hogy az Uniós Szükséghelyzeti Alapnak Afrikáért nem csupán a gazdasági fejlődéssel kapcsolatos kérdésekre kell összpontosítania figyelmét, hanem olyan alulról szerveződő projektekre is, amelyek kifejezett célja az alapszolgáltatások minőségének, valamint méltányos és egyetemes hozzáférhetőségének javítása és a helyi hozzáértés kifejlesztésére irányuló képzés biztosítása, valamint a sérülékeny közösségek – beleértve a kissebségeket – igényeinek kielégítésére;

Átláthatóság és egyértelműség a célkitűzések eredményesebb megvalósítása érdekében

18. elismeri a jelenlegi menekültválság összetett és többdimenziós jellegét; figyelmeztet azonban az uniós fejlesztési támogatás rendellenes felhasználásának komoly kockázatára, különösen a konfliktusok által sújtott országokban, ahol a biztonsági, migrációs és fejlesztési kérdések szorosan összefonódnak; hangsúlyozza, hogy a szükséghelyzeti alap hatálya alá tartozó projekteknek fejlesztési célkitűzésekkel kell rendelkezniük; hangsúlyozza, hogy az olyan intézkedéseket tartalmazó projekteket olyan módon kell kialakítani, hogy végleges kimenetelük a szegénység csökkentésére, valamint a kedvezményezett országok stabilitására összpontosítson;

19. emlékezteti a Bizottságot és a szükséghelyzeti alap kezelésével közvetlenül megbízott hatóságokat, hogy az EFA-ból, illetve az egyéb fejlesztési finanszírozásból származó forrásokat kizárólag a közvetlenül a fejlesztés támogatását célzó intézkedésekre szabad felhasználni; kéri a Bizottságot, hogy szolgáltasson kifejezett biztosítékokat arra, hogy e források felhasználása kizárólag ilyen módon történik, és biztosítson rendszeres és átfogó jelentéseket e források felhasználásáról;

20. hangsúlyozza, hogy az uniós költségvetés nem használható fel közvetlenül katonai vagy védelmi műveletek finanszírozására (az EUSZ 41. cikkének (2) bekezdése), de a fejlesztési célokat is követő békefenntartó műveletek sincsenek kifejezetten kizárva; emlékeztet továbbá, arra, hogy az EUMSZ 209. és 212. cikke nem zárja ki kimondottan a biztonsági ágazatban végrehajtott kapacitásépítés finanszírozását;

21. felhívja a Bizottságot, a stratégiai testületet és az operatív bizottságot, hogy figyelmüket elsősorban a kapacitásépítésre, a stabilitásra és a békére, az ellenállóképességre, a helyi lakosság jólétére és érvényesülésére, az emberi jogok előmozdítására, védelmére és maradéktalan tiszteletben tartásának biztosítására, valamint munkalehetőségek teremtésére és a képzésre összpontosítsák, különös figyelmet fordítva a nőkre és a fiatalokra;

22. nyomatékosan hangsúlyozza, hogy az EU fejlesztéspolitikájának az EUMSZ 208. cikkében is rögzített végső célja a szegénység csökkentése, majd felszámolása; e tekintetben sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy míg az EU szükséghelyzeti alaphoz történő hozzájárulására főként az ODA forrásainak felhasználásával kerül majd sor, e finanszírozási mechanizmus nem kizárólag fejlesztésre irányuló célok elérésére törekszik majd; hangsúlyozza, hogy a szükséghelyzeti alapon belül egyértelmű, átlátható és kommunikálható különbséget kell tenni egyfelől a fejlesztési tevékenységek finanszírozására szolgáló eszköztár és másfelől a migrációkezeléssel kapcsolatos tevékenységek, a határellenőrzések és egyéb tevékenység finanszírozási eszközei között; hangsúlyozza, hogy az ODA forrásainak felhígítása – aminek következtében kevesebb forrás jut a mélyszegénység elleni küzdelemre – aláásná a nemzetközi fejlesztés terén elért jelentős eredményeket, és veszélyeztetné az újonnan elfogadott fenntartható fejlesztési célok elérését;

Az uniós politikák koherenciája és az emberi jogok melletti elkötelezettség

23. felszólítja az EU-t, hogy a fejlesztési célú nemzetközi együttműködés területén foganatosított intézkedései között teremtsen nagyobb koherenciát, éspedig két szempontból is: egyfelől az EU-nak és tagállamainak kötelezettségvállalásaiknak megfelelően kell fellépniük, és másfelől átfogó koherenciát kell biztosítaniuk az afrikai régióra irányuló külső politikáik és eszközeik között, az AKCS–EU Cotonoui Megállapodás közös irányításra törekvő szellemében; ez utóbbi szempontból úgy ítéli meg, hogy a szükséghelyzeti alapnak tükröznie kell a fenntartható fejlődést, valamint a valamennyi fejlesztési szereplő közötti kölcsönös kiegészítő jelleget biztosító politikai koherencia elveit, és a fejlesztési céloknak, valamint a biztonsági, humanitárius és migrációs politikáknak semmilyen ellentmondásba sem szabad kerülniük egymással; reméli, hogy a minőségi jogalkotásra irányuló csomag hozzá fog járulni a fenntartható fejlődésre irányuló politikák koherenciájának javításához azzal, hogy minden hatásvizsgálatában figyelembe veszi a fejlesztést és az emberi jogokat;

24. emlékeztet arra, hogy a szükséghelyzeti alapból finanszírozott projektekhez nyújtott fejlesztési támogatásra irányadó szabályokat és kritériumokat a közös értékek és érdekek szerint kell meghatározni, különös tekintettel az emberi jogok tiszteletben tartására és előmozdítására; e tekintetben hangsúlyozza, hogy a biztonság, a migráció szabályozása és az emberkereskedelem és embercsempészet terén folytatott együttműködéssel kapcsolatos uniós politikának külön rendelkezéseket kell tartalmaznia, amelyek célja annak biztosítása, hogy fokozzák az emberi jogok tiszteletben tartását és erősítsék a jogállamiságot, különös figyelmet fordítva a nők jogaira, az LMBTI személyek jogaira, a szexuális és reproduktív egészségre és jogokra, a gyermekek jogaira, valamint a kisebbségek és más különösen sérülékeny csoportok jogaira; emlékeztet arra, hogy az EU-nak támogatnia kell a vallás vagy meggyőződés, nem, faj vagy etnikai hovatartozás, életkor, fogyatékosság és szexuális irányultság alapján történő megkülönböztetés elleni küzdelmet;

25. rámutat, hogy a szükséghelyzeti alapnak hozzá kell járulnia a fogadó országokban a béke biztosításával és a kormányzás megerősítésével kapcsolatos hosszú távú célkitűzések megvalósításához; hangsúlyozza, hogy gondosan és rendszerszerűen értékelni kell, hogy az Uniós Szükséghelyzeti Alap Afrikáért forrásaiból finanszírozott intézkedések milyen hatást gyakorolnak a humanitárius segítségnyújtásra; hangsúlyozza, hogy az Uniós Szükséghelyzeti Alap Afrikáért nem veszélyeztetheti a hosszú távú uniós fejlesztési együttműködést; hangsúlyozza, hogy biztosítani és garantálni kell a hosszú távú és rövid távú projektekkel kapcsolatos felelősségvállalást és azok egymást kiegészítő jellegét, és össze kell hangolni ezeket a projekteket az EU Száhil övre, Guineai-öbölre, Afrika szarvára és Észak-Afrikára irányuló meglévő regionális és országstratégiáival; hangsúlyozza, hogy a források jó elosztása és a civil társadalmi szereplőkhöz fűződő szoros partnerségek kiépítése érdekében átfogóan fel kell mérni az ország és az ágazat állapotát; üdvözli a szükséghelyzeti alapba beépített kutatási elemet, amely lehetőséget kínálhat az EU és az érintett országok közötti fejlesztési lehetőségek és szinergiák megteremtésére;

Célkitűzések és nyomon követés

26. felhívja a Bizottságot annak rendszeres ellenőrzésére, hogy miként használják fel és miként osztják el az Uniós Szükséghelyzeti Alap Afrikáért forrásait, valamint fokozza a Parlament ellenőrzési hatásköreit az Uniós Szükséghelyzeti Alap Afrikáért felett; különösen felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy rendszeresen számoljanak be mind az Európai Unió tagállamai, mind az afrikai államok által ezen alapok alkalmazása során foganatosított konkrét intézkedésekről és az elért eredményekről;

27. aggasztja, hogy nincs koordináció a szükséghelyzeti alap kezelésében érintett minden szereplő (különösen a Nemzetközi Együttműködés és a Fejlesztés Főigazgatósága (DG DEVCO) és a Humanitárius Segélyek és Polgári Védelem Főigazgatósága (ECHO)) között, illetve hogy hiányoznak az egyértelmű iránymutatások a rendelkezésre álló források elérésének módját illetően; megállapítja, hogy a szükséghelyzeti alapon belül a civil társadalom finanszírozásának feltételei és az erre rendelkezésre álló források nem egyértelműek és nem átláthatóak; ismételten emlékeztet arra, hogy az Uniós Szükséghelyzeti Alap Afrikáért intézkedéseinek programozása és végrehajtása terén általában véve jobb kommunikációra van szükség a Bizottság, a tagállamok és a Parlament között, a későbbi potenciális kiegészítő szükséghelyzeti alapok további tervezése érdekében; emlékeztet arra, hogy az Európai Bizottságnak különös figyelmet kell fordítania arra, hogy intézkedései következetesek legyenek és összhangban álljanak a regionális fejlesztési programokkal, elkerülendő az átfedéseket és biztosítva, hogy a fő hangsúlyt a fejlesztés – azaz ne a határok ellenőrzése és a biztonság, a migránsok kárára – kapja; ugyanebből a megfontolásból felhívja továbbá a Bizottságot, hogy maximalizálja a globális segély hatását és hatékonyságát, erőteljes párbeszédet folytatva az ENSZ-szel az Uniós Szükséghelyzeti Alap Afrikáért összefüggésrendszerében; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy fokozza a politikáinak és finanszírozásának – ideértve a szükséghelyzeti alapot is – rendszerszintűbb hatásvizsgálatára irányuló erőfeszítéseit, különös tekintettel a fenntartható fejlődésre, az emberi jogokra és a nemek közötti egyenlőségre gyakorolt hatásaikra, és építse be e vizsgálatok eredményeit politikáiba és programozásába;

2016. szeptember 13., kedd

28. hangsúlyozza, hogy a Parlamentet mindeddig nem vonták be a szükséghelyzeti alap létrehozásába, és ragaszkodik ahhoz, hogy a Bizottság részletes és rendszeres jelentések révén garantálja a Parlamentnek az alap végrehajtásával kapcsolatos ellenőrzési hatáskört;

29. úgy véli, hogy a szükséghelyzeti alapra jellemző rendkívüli rugalmasságra és beavatkozási gyorsaságra tekintettel hathavonta legalább egyszer időszaki jelentést kellene tenni a Parlament számára; nyomatékosan hangsúlyozza az átlátható ellenőrzés, az értékelés és az elszámoltathatóság szükségességét;

30. úgy véli, hogy az európai magánszereplők, a helyi és regionális hatóságok, nem kormányzati szervezetek és a civil társadalom bevonása és figyelmének felkeltése szempontjából a szükséghelyzeti alap keretében kidolgozott projektek átláthatósága és láthatósága, valamint az azokkal kapcsolatos tájékoztatás rendkívül fontos annak érdekében, hogy létrejöjjenek a feltételek az érintett szereplők szélesebb körű bevonásához és a tagállamok részvételének megkönnyítéséhez;

31. hangsúlyozza, hogy az újraelosztásra, a származási országokban való átcsoportosításra és a tagállamok pénzügyi kötelezettségvállalásaira vonatkozó rendelkezések végrehajtását alaposan ellenőrizni kell, különös figyelmet fordítva az emberi jogokra;

32. emlékeztet arra, hogy az uniós migrációs politikáknak mindenekelőtt a migráció kiváltó okainak kezelésére kell összpontosítaniuk; hangsúlyozza, hogy az uniós migrációs politikáknak a 2030-as fenntartható fejlesztési menetrend 3., 4., 5. céljával, 10. céljának 7. célkitűzésével és 16. céljával összhangban a béke és a stabilitás megteremtésére, valamint a gazdasági fejlődés erősítésére kell irányulniuk, szorosabb együttműködést kialakítva harmadik országokkal a migránsok, közöttük a magasan képzett migránsok származási országaikba való visszatérésére és újrabeilleszkedésére irányuló ösztönzők, valamint az önkéntes visszatérés és a visszafogadás ügyében, olyan módon, amely növeli lehetőségeiket;

33. hangsúlyozza, hogy az instabilitás és a fizikai veszélyeztetettség a fő okai a lakóhely kényszerű elhagyásának, és ezért az alap végrehajtása során egy olyan konfliktusérzékeny megközelítést támogat, amely kiemelten kezeli a konfliktusmegelőzést, az államépítést, a felelősségteljes kormányzást és a jogállamiság előmozdítását; úgy véli, hogy a szükséghelyzeti alap nagy lehetőséget kínál az EU számára, lehetővé téve az afrikai partnerekkel folytatott együttműködés és politikai párbeszéd megerősítését, különös tekintettel a visszatérési és visszafogadási megállapodások hatékony végrehajtására, továbbá hogy közös stratégiákat dolgozzon ki a migrációs áramlások kezelésére; rámutat arra, hogy a 2015. novemberi vallettai csúcstalálkozó következtetéseivel összhangban meg kell osztani a felelősséget az EU és afrikai partnerei között; úgy véli ugyanakkor, hogy a fejlesztési segélyt nem szabad a migránsok és a menedékkérők áramlásának megfékezésére felhasználni, és hogy az alap hatálya alá tartozó programok nem szolgálhatnak ürügyül az útra kelés megakadályozására vagy a határátkelések megszigorítására, figyelmen kívül hagyva azokat az okokat, amelyek otthonaik elhagyására kényszerítik az embereket; súlyosan aggasztja a szükséghelyzeti alap által az emberi jogokra esetlegesen kifejtett hatás, mivel a migránshullámok korlátozására olyan országok együttműködésével kerül sor, amelyek rendszeresen és/vagy súlyosan megsértik az alapvető jogokat; kéri a Bizottságot, hogy biztosítsa hogy az alap a rendeltetésének megfelelően közvetlenül az arra rászorulóknak nyújtson segítséget, és ne az emberi jogi jogsértéseket elkövető kormányokat finanszírozza; felszólít arra, hogy az EU által finanszírozott projektekben fokozzák a migránsok emberi jogainak tiszteletben tartására irányuló erőfeszítéseket;

34. hangsúlyozza, hogy fontos a nemzetközi migráció okainak és következményeinek a nemi dimenzióból kiinduló megértése, ideértve a vonatkozó döntéshozatali eljárást és a migrációhoz vezető mechanizmusokat; emlékeztet arra, hogy a menekült és migráns nők és leányok különösen sérülékenyek, amikor olyan helyzetekben találják magukat, amelyekben biztonságuk nem garantálható, és nemi erőszak vagy szexuális kizsákmányolás áldozatává válhatnak; hangsúlyozza, hogy a szükséghelyzeti alapnak hozzá kell járulnia a kiszolgáltatott migránsok, menekültek és az emberkereskedelem áldozatainak védelméhez, támogatásához és/vagy a számukra nyújtott segítséghez, és hogy különös figyelmet kell szentelni a nőknek és a gyermekeknek;

35. megjegyzi, hogy az Uniós Szükséghelyzeti Alap Afrikáért elnevezésű alapot az afrikai és európai állam- és kormányfők migrációs ügyekről megrendezett vallettai csúcsértekezletét követően hozták létre; felhívja a Bizottságot, hogy biztosítson a Parlament számára áttekintést a csúcsértekezletet követő konkrét intézkedésekről, többek között a fejlesztés, a csempészek elleni küzdelem, valamint a visszatérési, visszafogadási és újrabeilleszkedési megállapodások aláírása terén; felhívja a Tanácsot, hogy biztosítsa a Bizottság számára a szükséges felhatalmazásokat annak érdekében, hogy ilyen megállapodásokat köthessen az Alap által érintett országokkal.

o

o o

36. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az Európai Tanács elnökének, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok parlamentjeinek, az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlés társelnökeinek, valamint a Pánafrikai Parlament elnökének.

2016. szeptember 13., kedd

P8_TA(2016)0338

A munka és a magánélet közötti egyensúly szempontjából kedvező munkaerő-piaci feltételek kialakítása

Az Európai Parlament 2016. szeptember 13-i állásfoglalása a munka és a magánélet közötti egyensúly szempontjából kedvező munkaerő-piaci feltételek kialakításáról (2016/2017(INI))

(2018/C 204/09)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 2. cikkére és 3. cikkének (3) bekezdésére,

— tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 6. cikkének a) pontjára, 8. és 10. cikkére, 153. cikkének (1) bekezdésére, 153. cikkének (2) bekezdésére és 157. cikkére,

— tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 7., 9., 23., 24. és 33. cikkére,

— tekintettel az 1996. május 3-i Európai Szociális Chartára, és különösen annak I. részére, valamint II. része 2., 4., 16. és 27. cikkeire, melyek a családos munkavállalók egyenlő esélyekhez és egyenlő bánásmódhoz való jogáról szólnak,

— tekintettel a várandós, a gyermekágyas vagy szoptató munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések bevezetéséről szóló, 1992. október 19-i 92/85/EGK tanácsi irányelvre ([1]) (a szülési szabadságról szóló irányelv),

— tekintettel a Bizottságnak a szülési szabadságról szóló irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatára (COM(2008)0637),

— tekintettel a várandós, a gyermekágyas vagy szoptató munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések bevezetéséről szóló 92/85/EGK tanácsi irányelv ([2]) módosításáról, valamint a munkavállalókat a munka és a családi élet összeegyeztethetőségében segítő intézkedések bevezetéséről szóló 2011/…/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadása tekintetében az első olvasatban 2010. október 20-án elfogadott álláspontjára, amelyben többek között kéthetes apasági szabadság bevezetését kérte,

— tekintettel a BUSINESSEUROPE, az UEAPME, a CEEP és az ESZSZ által a szülői szabadságról kötött, felülvizsgált keretmegállapodás végrehajtásáról és a 96/34/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2010. március 8-i 2010/18/EU tanácsi irányelvre ([3]),

— tekintettel a BUSINESSEUROPE, az UEAPME, a CEEP és az ESZSZ által a szülői szabadságról kötött, felülvizsgált keretmegállapodás végrehajtásáról szóló 2010/18/EU irányelvnek a Mayotte Európai Unióval kapcsolatos jogállásának változása miatt szükségessé váló módosításáról szóló, 2013. december 17-i 2013/62/EU tanácsi irányelvre ([4]),

— tekintettel az önálló vállalkozói tevékenységet folytató férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról és a 86/613/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2010. július 7-i 2010/41/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ([5]),

([1]) HL L 348., 1992.11.28., 1. o.
([2]) HL C 70. E, 2012.3.8., 163. o.
([3]) HL L 68., 2010.3.18., 13. o.
([4]) HL L 353., 2013.12.28., 7. o.
([5]) HL L 180., 2010.7.15., 1. o.

— tekintettel a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelvre ([1]),

— tekintettel a munkaidő-szervezés egyes szempontjairól szóló, 2003. november 4-i 2003/88/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ([2]),

— tekintettel az UNICE, a CEEP és az ESZSZ által a részmunkaidős foglalkoztatásról kötött keretmegállapodásról szóló, 1997. december 15-i 97/81/EK tanácsi irányelvre ([3]),

— tekintettel „A gazdaságpolitikai koordináció európai szemeszteréről: a 2016. évi éves növekedési jelentés” című, 2016. február 25-i ([4]) állásfoglalására,

— tekintettel a szülési szabadságról szóló, 2015. május 20-i állásfoglalására ([5]),

— tekintettel a férfi és női munkavállalók egyenlő vagy egyenlő értékű munkáért járó egyenlő díjazása elvének alkalmazásáról szóló, 2013. szeptember 12-i állásfoglalására ([6]),

— tekintettel „A nemi sztereotípiák felszámolásáról az EU-ban” című, 2013. március 12-i állásfoglalására ([7]),

— tekintettel „A nők és férfiak közötti egyenlőség terén elért haladás az EU-ban 2013-ban” című, 2015. március 10-i állásfoglalására ([8]),

— tekintettel a nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó 2015 utáni uniós stratégiáról szóló, 2015. június 9-i állásfoglalására ([9]),

— tekintettel a férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló, 2006. július 5-i 2006/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv alkalmazásáról szóló, 2015. október 8-i állásfoglalására ([10]),

— tekintettel az Európában a nők jogaira és a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó, a 2015 utáni időszakot érintő új stratégiáról szóló, 2016. február 3-i állásfoglalására ([11]),

— tekintettel a BUSINESSEUROPE, az UEAPME, a CEEP és az ESZSZ által a szülői szabadságról kötött, felülvizsgált keretmegállapodás végrehajtásáról és a 96/34/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2010. március 8-i 2010/18/EU tanácsi irányelv alkalmazásáról szóló, 2016. május 12-i állásfoglalására ([12]),

— tekintettel a „Kisgyermekkori nevelés és gondozás: hogy minden gyermek szilárdan megalapozhassa jövőjét” című, 2011. június 15-i tanácsi következtetésekre ([13]),

— tekintettel „A nők és férfiak közötti jövedelmi esélyegyenlőség: A nemek közötti nyugdíjszakadék megszüntetése” című, 2015. június 19-i tanácsi következtetésekre,

— tekintettel az Európai Unió Tanácsa által a 2011. március 7-i következtetéseiben elfogadott, a nemek közötti egyenlőségről szóló, a 2011–2020-as időszakra vonatkozó európai paktumra ([14]),

— tekintettel az Európai Tanács 2002. március 15–16-i barcelonai ülésén elfogadott elnökségi következtetésekre,

---

([1]) HL L 303., 2000.12.2., 16. o.
([2]) HL L 299., 2003.11.18., 9. o.
([3]) HL L 14., 1998.1.20., 9. o.
([4]) Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0059.
([5]) Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0207.
([6]) HL C 93., 2016.3.9., 110. o.
([7]) HL C 36., 2016.1.29., 18. o.
([8]) HL C 316., 2016.8.30., 2. o.
([9]) Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0218.
([10]) Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0351.
([11]) Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0042.
([12]) Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0226.
([13]) HL C 175., 2011.6.15., 8. o.
([14]) A Foglalkoztatási, Szociálpolitikai, Egészségügyi és Fogyasztóvédelmi Tanács 3073. ülése (Brüsszel, 2011. március 7.)

2016. szeptember 13., kedd

— tekintettel az EU hármas elnökségének (Hollandia, Szlovákia és Málta) a nemek közötti egyenlőségről szóló, 2015. december 7-i nyilatkozatára,

— tekintettel az „Európa 2020: Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája" című, 2010. március 3-i bizottsági közleményre (COM(2010)2020),

— tekintettel az „Új kezdet a dolgozó családoknak a munka és a magánélet közötti egyensúly kihívásainak kezelésére" című bizottsági ütemtervre (2015. december), valamint a nyilvános és az érdekelt felekkel folytatott konzultációra,

— tekintettel „A Bizottság 2016. évi munkaprogramja – Lejárt a szokványos megoldások ideje" című bizottsági közleményre (COM(2015)0610),

— tekintettel a szociális jogok európai pillérével kapcsolatos konzultáció elindításáról szóló bizottsági közleményre (COM(2016)0127),

— tekintettel a Bizottság „Szociális beruházás a növekedés és a kohézió érdekében – többek között a 2014–2020-as Európai Szociális Alap végrehajtása révén" (COM(2013)0083) című közleményére és a „Beruházások a gyermekek érdekében: a hátrányos helyzetből való kitörés" című, 2013. február 20-i 2013/112/EU ajánlására,

— tekintettel a „Növekvő egyensúly a munka és a magánélet között: a szakmai, a családi és a magánélet összeegyeztetésének fokozott támogatása" című bizottsági közleményre (COM(2008)0635),

— tekintettel a „Koragyermekkori nevelés és gondozás: hogy minden gyermek szilárdan megalapozhassa jövőjét" című, 2011. február 17-i bizottsági közleményre (COM(2011)0066),

— tekintettel a Bizottságnak a barcelonai célkitűzésekről szóló, „A kisgyermek-gondozási szolgáltatások fejlesztése Európában a tartós és inkluzív növekedés érdekében" című, 2013. május 29-i eredményjelentésére (COM(2013)0322),

— tekintettel a „Stratégiai kötelezettségvállalás a nemek közötti egyenlőségért 2016–2019" című bizottsági szolgálati munkadokumentumra és különösen annak a nők munkaerő-piaci részvételének növeléséről és a nők és férfiak egyenlő mértékű gazdasági függetlenségéről szóló 3.1. fejezetére,

— tekintettel a Bizottságnak az Európai Unióban a nők és férfiak közötti egyenlőségről szóló jelentésére (SWD(2016) 0054), különös tekintettel az egyenlő mértékű gazdasági függetlenségről szóló fejezetre,

— tekintettel a „Foglalkoztatás és társadalmi fejlemények Európában 2015-ben" című, 2016. január 21-i bizottsági szolgálati munkadokumentumra és különösen annak a szociális védelemről szólóIII.2. fejezetére,

— tekintettel az Európai Alapítvány az Élet- és Munkakörülmények Javításáért (Eurofound) „A munkával töltött idő, valamint a munka és magánélet egyensúlya az életpálya szempontjából" (2013), „Gyermekek és hozzátartozók gondozása: a fiatal munkavállalók pályafutására gyakorolt hatás" (2013) és „Munka és gondozás: e két tevékenység összeegyeztetését segítő intézkedések demográfiai változások idején" (2015) című tanulmányaira, valamint az európai munkakörülményekről szóló hatodik felmérésre (2016),

— tekintettel az Európai Alapítvány az Élet- és Munkakörülmények Javításáért „Munkaidővel kapcsolatos fejlemények a 21. században" című, 2015. évi tanulmányára,

— tekintettel az Európai Alapítvány az Élet- és Munkakörülmények Javításáért „A szülői és az apasági szabadság előmozdítása az apák körében" című tanulmányára,

— tekintettel az egyenlőség előmozdításával foglalkozó nemzeti szervek európai hálózata (Equinet) „Az egyenlőség előmozdításával foglalkozó szervek küzdelme a munka és a magánélet közötti jobb egyensúlyért mindenki számára" című, 2014. július 8-i jelentésére,

— tekintettel a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézetének 2015. évi nemek közötti egyenlőségi indexére és „A munka, a család és a magánélet összeegyeztetése az Európai Unióban: szakpolitikai áttekintés” című, 2015. évi jelentésére,

— tekintettel az Európai Parlament Kutatószolgálatának „A nemek közötti egyenlőség a foglalkoztatás és a munkavégzés területén – 2006/54/EK irányelv, európai végrehajtási értékelés” című, 2015. májusi tanulmányára,

— tekintettel az Európai Parlament Uniós Belső Politikák Főigazgatósága által készített, „Szülési, apasági és szülői szabadság: az időtartamhoz és a juttatás összegéhez kapcsolódó adatok az Európai Unióban” című tanulmányra,

— tekintettel az Európai Parlament Uniós Belső Politikák Főigazgatósága által készített, „A szülési és apasági szabadsághoz kapcsolódó költségek és előnyök” című tanulmányra,

— tekintettel az Európai Parlament Uniós Belső Politikák Főigazgatósága által készített, „A nem és a fogyatékosság együttese által generált hátrányos megkülönböztetés” című tanulmányra,

— tekintettel az Európai Parlament Uniós Belső Politikák Főigazgatóságának „A férfiak és nők közötti különbségek a munkára, a gondozásra és a kikapcsolódásra szánt idő tekintetében” című, 2016. márciusi tanulmányára,

— tekintettel a Eurocarers által készített, „Enabling Carers to Care” című, 2014. évi gondozási stratégiára,

— tekintettel a lelki egészség és jóllét európai paktumára (2008) és az abban foglalt „lelki egészség a munkahelyi környezetben” elnevezésű prioritásra,

— tekintettel a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) családi kötelezettségekről szóló 156. számú egyezményére (1981.), valamint családos munkavállalókról szóló 165. számú ajánlására (1981.),

— tekintettel az ILO részmunkaidős foglalkoztatásról szóló 1994. évi egyezményére, az otthon végzett munkáról szóló 1996. évi egyezményére, az anyaság védelméről szóló 2000. évi egyezményére és a háztartási alkalmazottak méltányos módon történő foglalkoztatásáról szóló 2011. évi egyezményére,

— tekintettel az ILO „Anyaság, apaság és munka: jogszabályok és gyakorlat szerte a világon” című jelentésére (2014.),

— tekintettel az Egyesült Nemzetek nők helyzetével foglalkozó bizottságának 60. ülésén, 2016. március 24-én elfogadott következtetésekre, különösen az e)–g) pontokra,

— tekintettel a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet és az UNICEF„A családos munkavállalók támogatása: a gyermekek fejlődése és a tisztességes munkára vonatkozó menetrend összekapcsolása” című, 2013. július 8-i közös munkadokumentumára,

— tekintettel az OECD 2015. évi „jobb élet” indexére,

— tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,

— tekintettel az eljárási szabályzat 55. cikke alapján a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság, valamint a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság által folytatott közös tanácskozásokra,

— tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság és a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság jelentésére (A8-0253/2016),

A. mivel az Eurostat legfrissebb adatai szerint az elmúlt évtizedekben csökkent a születési arány az EU-ba, és az EU korábban nem tapasztalt demográfiai kihívásokkal néz szembe ([1]), melyekre a tagállamoknak válaszolniuk kell; mivel a családbarát politikák fontosak a pozitív demográfiai változások előidézése érdekében, minthogy a munkahelyek bizonytalansága és a nehéz munkakörülmények negatívan befolyásolhatják a családtervezést;

([1]) Az Eurostat 2015. évi demográfiai jelentése

2016. szeptember 13., kedd

B. mivel 2014-ben 5,1 millió gyermek született az EU 28 tagállamában, ami durván 10,1 %-os születési rátának felel meg; mivel összehasonlításképpen ez a ráta 2000-ben 10,6 %, 1985-ben 12,8 %, 1970-ben pedig 16,4 % volt; mivel az EU súlyos demográfiai kihívásokkal néz szembe abból adódóan, hogy a születési ráta folyamatosan csökken a legtöbb tagállamban, ami miatt az Unió fokozatosan elöregedő társadalommá alakul, és ami közvetlen fenyegetetést jelent a társadalmi és gazdasági növekedésre és fejlődésre;

C. mivel a női és férfi szerepekkel, illetve a szűk családdal kapcsolatos hagyományos felfogást további kihívások érik, hiszen az Unióban növekszik az egyszülős családok, az azonos neműek életközösségén alapuló családok, a fiatalkorú anyák stb. száma; mivel e sokféleség elismerésének hiánya további megkülönböztetéshez vezet és hátrányosan érinti az Unióban élő embereket és családjukat;

D. mivel a férfiak és nők közötti egyenlőség az Európai Unió alapvető elve, és az Európai Unió Alapjogi Chartájának 21. és 23. cikke értelmében tilos minden nemi alapú megkülönböztetés, és valamennyi területen biztosítani kell a férfiak és nők közötti egyenlőséget, ideértve a munka és a magánélet közötti egyensúly megteremtését is;

E. mivel a Bizottság által benyújtott ütemterv kiindulópontot jelent; mivel ez egy olyan lehetőség, amelynek meg kell nyitnia az utat az európai nők és férfiak munkája és magánélete közötti egyensúly átalakítási folyamata előtt és jelentősen hozzá kell járulnia a nemek közötti egyenlőség magasabb szintjeinek eléréséhez;

F. mivel a munka és a magánélet összeegyeztetésére irányuló, jól megtervezett és végrehajtott szakpolitikákat a munkakörnyezet jelentős mértékű javításának kell tekinteni, amely lehetővé teszi a jó munkakörülményeket és a szociális és szakmai jólétet; mivel ugyanakkor a munka és a magánélet közötti egyensúly előmozdítja a gazdasági növekedést, a versenyképességet, az átfogó munkaerő-piaci részvételt, a nemek közötti egyenlőséget, csökkenti a szegénység kockázatát, fokozza a nemzedékek közötti szolidaritást, foglalkozik az elöregedő társadalom jelentette kihívással, valamint kedvező hatással van a születési arányok alakulására az EU-ban; mivel az ezen célkitűzések eléréséhez végrehajtandó politikáknak modernnek kell lenniük, a nők munkaerő-piaci hozzáférésének javítására, és a háztartási tevékenységek nők és férfiak közötti egyenlő megosztására kell összpontosítaniuk, valamint kollektív tárgyalással és szerződésekkel támogatott, koherens szakpolitikai kereten kell alapulniuk a gondozás, a szakmai és a magánélet közötti egyensúly növelésének lehetővé tétele érdekében;

G. mivel a munka és a magánélet összeegyeztetése nagyban függ a munkahelyen elfogadott munkarendtől; mivel kétségessé vált, hogy a munkaórák számának növelése valóban kedvezően hat-e gazdaságra a termelékenység fokozódása szempontjából; mivel az uniós munkavállalók jelentős része a tipikustól eltérő munkaidőben dolgozik, ideértve a hétvégi és munkaszüneti napokon való munkavégzést, valamint a műszakban történő vagy éjszakai munkavégzést, és 2015-ben a munkavállalók több mint fele dolgozott a szabadidejében; mivel a legfrissebb adatok szerint a munkarend a munkavállalók 31 %-a esetében rendszeresen változik, gyakran rövid időn belül ([1]); mivel ez egészségügyi és biztonsági aggályokat vet fel, fokozza a munkahelyi balesetek kockázatát, valamint hosszú távon egészségromláshoz vezet, megnehezítve a munkavállalók számára a munka összeegyeztetését a gyermekek és egyéb eltartottak irányában meglévő kötelezettségekkel; mivel néhány ágazat jobban érintett, például a kiskereskedelmi szolgáltatások, ahol a foglalkoztatottak zöme nő;

H. mivel a Bizottságnak a tagállamokkal együttműködve konkrét intézkedéseket kell tennie egy, a munkavállalók számára a munka és a magánélet közötti egyensúly megteremtését az állami- és magánszférában egyaránt lehetővé tevő kiigazítható és hatékony munkateljesítmény-modell előmozdítására;

([1]) Eurofound (2015): Az első eredmények: Hatodik európai munkakörülmény-felmérés.

I. mivel 2015-ben az EU 28 tagállamában a foglalkoztatási ráta a férfiak esetében 75,9 %, a nők esetében pedig 64,3 % volt ([1]), annak ellenére, hogy a nők iskolázottabbak; mivel a munkavállaló nők száma még alacsonyabb, ha a foglalkoztatási rátát teljes munkaidős egyenértékben fejezzük ki, mivel néhány tagállamban a részmunkaidős foglalkoztatás aránya rendkívül magas a nők körében; mivel 2013-ban a férfiak heti 47 órát töltöttek fizetett munkával, ezzel szemben a nők 34 órát; mivel ha a fizetett munkaórákat és az otthon végzett, nem fizetett munkaórákat összeadjuk, a fiatal nők átlagosan 64 órát dolgoztak, míg a fiatal férfiak 53 órát ([2]); mivel a munkaerőpiacon fennálló, a nemek közötti különbségeknek tulajdonítható egy főre jutó GDP-veszteség a becslések szerint Európában elérte a 10 %-ot;

J. mivel a jelenlegi foglalkoztatási, társadalmi-gazdasági és egyenlőséggel kapcsolatos európai szakpolitikákkal összefüggésben az Európa 2020 stratégia és a korábban meghatározott célok messze vannak a megvalósulástól; mivel a nők munkaerőpiacra való belépésének elősegítése céljából kidolgozott és végrehajtott proaktív politikák, és különösen a munka és a magánélet közötti jobb egyensúly megteremtését célzó politikák nélkül valójában egyetlen európai szinten kitűzött célt sem lehet elérni;

K. mivel az európai munkaerőpiacokat nemi alapú szegregáció jellemzi ([3]); mivel ezt a Bizottság is elismerte a szociális jogok európai pilléréről szóló, 2016. március 8-i közleményében (COM(2016)0127, 1. melléklet), megjegyezve, hogy „[a] nők továbbra is alulreprezentáltak a foglakoztatásban, ugyanakkor felülreprezentáltak a részmunkaidős állásokat és a rosszabbul fizetett ágazatokat tekintve; órabérük pedig – még azonos munka végzése esetén is – annak ellenére alacsonyabb, hogy iskolázottsági szintjük meghaladja a férfiakét”;

L. mivel az EU által bevezetett makrogazdasági politikák és a gazdasági válságra adott válaszként bevezetett megszorító intézkedések következtében a szegénység és a különbségek súlyosbodása tovább fokozódott;

M. mivel a magánélet és a munka összeegyeztetése különösen nagy kihívást jelent az egyedülálló szülők számára, amelyek többsége nő; mivel az EU 28 tagállamában az egyedülálló anyák nem kevesebb, mint 34 %-át fenyegeti szegénység, és az ilyen családokból származó gyermekek aránytalanul nagy mértékben vannak kitéve a szegénység nemzedékről nemzedékre való átöröklődése veszélyének;

N. mivel a szegénység a szegénység női problémává válásának negatív következményei leginkább azokat a gyermekeket érintik, akiket egyedülálló anyák nevelnek, akik jelentős nehézségekkel szembesülnek az egyedüli családfenntartói és a szülői kötelezettségek összeegyeztetése során;

O. mivel a nemek közötti egyenlőség a munkaerőpiacon nem csak a nők, hanem a gazdaság és a társadalom egésze számára kedvező hatásokkal jár, minthogy a fenntartható és befogadó gazdasági növekedés előmozdításának, a szakmai egyenlőtlenség csökkentésének, valamint a munkaerő-piaci hatékonyságnak és rugalmasságnak kulcsfontosságú gazdasági eszköze, mivel a nők munka világába való belépése és visszatérése a családok bevételének, a fogyasztásnak, a társadalombiztosítási befizetéseknek, valamint a begyűjtött adóknak a növekedéséhez vezet; mivel a nőket továbbra is hátrányos megkülönböztetés éri a foglalkoztatáshoz való hozzáférés és a foglalkoztatás megtartása tekintetében, munkavállalói jogaikat pedig nem tartják tiszteletben különösen a terhesség és anyaság tekintetében;

P. mivel a férfiak és a nők közötti bérszakadék 16,3 %, és a munkaszerződések atipikus és bizonytalan formái szintén inkább a nőket érintik, mint a férfiakat;

Q. mivel a munkaerő-piaci egyenlőtlenségek a nők jogait illetően egész életre kiható következményekkel és hatásokkal járnak, például a nyugdíjjogosultság tekintetében, amit az EU-ban a nyugdíjak terén a nemek között fennálló egyenlőtlenség 39 %-os aránya is igazol, amely a nemek közötti bérszakadéknak (16 %) több mint a duplája;

([1]) http://appsso.eurostat.ec.europa.eu/nui/submitViewTableAction.do
([2]) Eurofound (2013): Gyermekek és hozzátartozók gondozása: a fiatal munkavállalók pályafutására gyakorolt hatás
([3]) Eurofound (2015): Az első eredmények: Hatodik európai munkakörülmény-felmérés.

2016. szeptember 13., kedd

R. mivel a különböző szakmák közül különösen a szellemi szabadfoglalkozású nők és a női vállalkozók szembesülnek nagy nehézségekkel a munka és a magánélet közötti egyensúly megteremtése terén; mivel igen gyakori, hogy a vállalkozni kívánó nők nehezen jutnak hitelhez, mert a pénzügyi közvetítők nem hajlandóak kölcsönt nyújtani számukra, mivel úgy tekintik, hogy a nők esetében magasabb a kockázati kitettség és a nők kevésbé alkalmasak arra, hogy a vállalkozást fejlesszék;

S. mivel a társadalomban általánosan jelenlévő sztereotípiák másodlagos szerepet tulajdonítanak a nőknek; mivel ezek a sztereotípiák a gyermekkortól kezdve alakulnak ki, és az oktatás és képzés kiválasztásától egészen a munkaerőpiacig érezhetők; mivel a nőket továbbra is gyakran „nőbarát" munkahelyekre korlátozzák, és rosszul fizetik; mivel ez a munkaerő-piaci megosztottság újratermeli azokat a sztereotípiákat, amelyek miatt a gondozási feladatok túlnyomó részét főként a nőknek kell ellátniuk, amelynek következtében a nők 2–10-szer több időt töltenek fizetetlen gondozással, mint a férfiak ([1]); mivel a nemi sztereotípiák és a nemi alapú megkülönböztetés kedvezőtlenül befolyásolják a nők személyes, társadalmi és gazdasági függetlenségét és kilátásait, és eredményükképpen magasabb lesz a nők részmunkaidős foglalkoztatáson belüli aránya, a nők pályafutása többször megszakad, és jobban ki lesznek téve a szegénység és a társadalmi kirekesztés kockázatának – különös tekintettel az egyedülálló anyákra –, autonómiájuk tehát sérül;

T. mivel a meglévő szakpolitikai keret és uniós és nemzeti szintű szabályozás ellenére a különböző családi vonatkozású szabadságok még mindig gyakran adnak lehetőséget a megkülönböztetésre és megbélyegzésre a nők és férfiak tekintetében egyaránt, és ez különösen a nőket érinti, mivel fő gondozóként többnyire ők vesznek ki családi vonatkozású szabadságot;

U. mivel a szülői szabadság férfiak és nők általi igénybevétele közötti különbség nemi alapú hátrányos megkülönböztetésre utal; mivel az uniós tagállamokban továbbra is alacsony a szülői szabadságot igénybe vevő apák aránya, hiszen az apáknak csupán 10 %-a vesz ki legalább egy nap szabadságot, és a nők 97 %-a felhasználja a szülők rendelkezésére álló összes szülői szabadságot; mivel a rendelkezésre álló adatok megerősítik, hogy a fizetetlen vagy rosszul fizetett családi vonatkozású szabadság alacsony részvételi arányt eredményez; mivel a teljes egészében vagy részben át nem ruházható és megfelelően fizetett szülői szabadság kiegyensúlyozottabb igénybevételhez vezet a két szülő részéről, ami hozzájárul a nők munkaerő-piaci megkülönböztetésének mérsékléséhez; mivel csupán néhány tagállam ösztönzi az apákat arra, hogy igénybe vegyék az apasági vagy szülői szabadság nagy részét, ami miatt a férfiak nem vehetnek részt egyenlő mértékben a gyermekeik gondozásában, és nem tölthetnek annyi időt velük;

V. mivel alapvető fontosságú, hogy olyan intézkedéseket vezessenek be, amelyek elősegítik az apák szabadsághoz való hozzáférését, annál is inkább, mivel a családi szabadságot igénybe vevő apák jobb kapcsolatot alakítanak ki gyermekeikkel és nagyobb a valószínűsége annak, hogy aktív szerepet vállalnak a gyermekek gondozásával kapcsolatos jövőbeli feladatok ellátásában;

W. mivel az Eurofound által készített tanulmányok rámutattak azokra a tényezőkre, amelyek a családi szabadság apák általi igénybevételét befolyásolják, melyek a következők: az ellentételezés mértéke, a szabadságok rendszerének rugalmassága, az információk rendelkezésre állása, a gyermekgondozási létesítmények rendelkezésre állása és rugalmassága, valamint a munkaerőpiacról való kiszorulástól való félelem a szabadság kivétele esetén;

X. mivel a megfizethető, megfelelő és minőségi kisgyermekkori nevelés és gondozás rendelkezésre állása és az ahhoz való hozzáférés, az egyéb eltartottak gondozására szolgáló létesítmények és magas színvonalú szociális szolgáltatások rendelkezésre állása a nők munkaerő-piaci részvételét befolyásoló egyik legfontosabb tényező; mivel hiányozik a minőségi és minden jövedelmi réteg számára megfizethető gyermekgondozási szolgáltatásokat kínáló megfelelő infrastruktúra; mivel az európaiak 27 %-a számára az elégtelen minőségű gyermekgondozás megnehezíti az

([1]) Az Eurostat 2010-es adatai alapján, a Bizottság 2015. évi jelentése a nők és férfiak közötti egyenlőségről az Európai Unióban (SWD (2016)0054).

e szolgáltatásokhoz való hozzáférést ([1]); mivel a jó minőségű szolgáltatások megteremtéséhez be kell ruházni a gyermekgondozók képzésébe ([2]); mivel mindössze 11 tagállam teljesítette az első barcelonai célkitűzést (a három éves kor és az iskolakötelezettség kora közötti gyermekek legalább 90 %-a számára biztosítani kell óvodai elhelyezést), és mindössze 10 tagállam teljesítette a második célkitűzést (a három év alatti gyermekek legalább 33 %-a számára biztosítani kell bölcsődei elhelyezést) ([3]);

Y. mivel a kisgyermekkori nevelés és gondozás és a gyermekek 0–3 éves koruk között szerzett tapasztalatai döntő hatással vannak a gyermekek kognitív fejlődésére, mivel az első öt évben fejlődnek ki az alapvető képességeik;

Z. mivel a munka és a magánélet közötti egyensúly megteremtésére irányuló politikáknak lehetővé kell tenniük, hogy a szülők eleget tudjanak tenni a gyermekeikkel szembeni kötelezettségeiknek, az anyák és az apák számára egyaránt biztosítva a szükséges pénzeszközöket, időt és támogatást;

AA. mivel a kontinensek közül Európában él a legtöbb idős ember, és az öregedési folyamat a következő évtizedekben is folytatódni fog; mivel számos tagállamban hiányoznak az ahhoz szükséges megfelelő hosszú távú ellátó létesítmények, hogy ki lehessen elégíteni a megnövekedett gondozási szükségleteket, és kezelni lehessen az „egészséges életévek" mutató stagnálásával vagy csökkenésével kapcsolatos kérdéseket; mivel az idős hozzátartozók hivatalos otthoni gondozásával kapcsolatban létrehozott legtöbb munkahely alulfizetett és alacsony képesítést kíván ([4]);

AB. mivel az Unióban a gondozás 80 %-át nem hivatalos gondozók végzik; mivel mintegy 3,3 millió, 15 és 34 év közötti európai kényszerült feladni teljes munkaidős állását amiatt, mert az eltartott gyermekek vagy idősebb hozzátartozók számára nem állt rendelkezésre megfelelő gondozási létesítmény;

AC. mivel az ikt és a kialakulóban lévő technológiák minden ágazatban megváltoztatták a munka- és a foglalkoztatási környezetet, a szervezeti kultúrát és felépítést; mivel a szakpolitikai döntéshozatal során naprakésznek kell lenni a technológiai fejleményeket illetően annak biztosítása érdekében, hogy ezen új körülmények között ne hátráltassák, hanem előmozdítsák a szociális előírásokat és a nemek közötti egyenlőséget;

AD. mivel a gondozás és a fizetett munka összekapcsolása jelentős hatást gyakorol a munka fenntarthatóságára és a foglalkoztatási rátákra, különösen a nők tekintetében, akik életük bizonyos szakaszaiban gondozási feladatokkal szembesülhetnek unokáik és/vagy idősebb szüleik kapcsán ([5]);

AE. mivel néhány uniós jogrendszer nem egyénre szabott adó- és szociális biztonsági rendszereket tart fenn, ahol a nőket csak származtatott jogok illetik meg a férfiakhoz fűződő kapcsolataik alapján, ideértve az egészségügyi és nyugdíjszolgáltatásokhoz való hozzáférést is; mivel a feleségeket/anyákat függőségi helyzetbe hozó tagállamok közvetlen megkülönböztetést gyakorolnak a nőkkel szemben, és a biztosított közszolgáltatások szelektív nyújtása révén megtagadják tőlük állampolgári jogaikat;

AF. mivel célzott munkaerő-piaci politikákra és a munka és a magánélet közötti egyensúly megteremtésére irányuló politikákra van szükség ahhoz, hogy a munka és a magánélet közötti egyensúlyt és a foglalkoztatási biztonságot illetően figyelembe lehessen venni a kiszolgáltatott nők – többek között a fogyatékossággal élő nők, a fiatal nők, a bevándorló és menekült nők, az etnikai kisebbséghez tartozó nők és az LMBTI nők – előtt álló, egymást átfedő akadályokat;

([1]) Az Eurofound európai életminőségről szóló 2012. évi felmérése.
([2]) Eurofound (2015): Koragyermekkori gondozás: munkakörülmények, képzés és a szolgáltatások minősége – Rendszerezett áttekintés
([3]) A barcelonai célkitűzésekről szóló, „A kisgyermek-gondozási szolgáltatások fejlesztése Európában a tartós és inkluzív növekedés érdekében" című 2013. május 29-i eredményjelentés (COM(2013)0322).
([4]) Eurofound (2013), Gyermekek és hozzátartozók gondozása: a fiatal munkavállalók pályafutására gyakorolt hatás.
([5]) Eurofound-jelentés: Fenntartható munka az életpályán keresztül: Vitadokumentum (2015)

2016. szeptember 13., kedd

AG. mivel az, hogy a munkavállalóknak marad szabadidejük a személyes fejlődésre és a továbbképzésre az egész életen át tartó tanulás jegyében, anélkül, hogy hátrányos megkülönböztetés érné őket, pozitívan befolyásolja a jólétüket, és lehetővé teszi, hogy több készség birtokában és termelékenyebb munkavállalóként járuljanak hozzá a gazdaság működéséhez ([1]);

AH. mivel a munka és a magánélet összeegyeztetésére irányuló politikák végrehajtása önmagában, az életkörülmények emelését célzó politikák, valamint a kulturális, szabadidős és sporttevékenységek stb. ösztönzése és támogatása nélkül nem jelent előnyt a munkavállalók számára;

Általános elvek

1. hangsúlyozza, hogy a szakmai, a magán- és a családi élet összeegyeztetése egy széles körű fogalom, amely magában foglalja az összes olyan jogalkotási és nem jogalkotási jellegű átfogó szakpolitikát, amelynek célja az emberek élete különböző aspektusai közötti megfelelő és arányos egyensúly előmozdítása; úgy véli, hogy a munka és a magánélet közötti valódi egyensúly kialakításához szilárd, több területet lefedő, strukturált, koherens és átfogó szakpolitikákra van szükség, amelyek magukban foglalnak a munka, a családról és barátokról való gondoskodás és velük töltött idő, valamint a szabadidő és a személyes fejlődésre fordított idő összehangolására irányuló intézkedéseket is; rámutat, hogy mindenekelőtt kulturális elmozdulásra van szükség a társadalmon belül a nemi sztereotípiák leküzdése érdekében, hogy a munka és a gondozási feladatok férfiak és nők közötti megosztása egyenletesebb legyen;

2. hangsúlyozza, hogy a szakmai, a magán- és a családi élet összeegyeztethetőségét alapvető jogként biztosítani kell minden ember számára az Európai Unió Alapjogi Chartájának szellemében, mindenki számára elérhető intézkedésekkel, nemcsak a fiatal anyák, apák vagy gondozók számára; felszólít egy olyan rendszer bevezetésére, amely e jogok biztosítását a szociális rendszerek alapcélkitűzésévé teszi, és felhívja az EU-t és a tagállamokat, hogy a köz- és a magánszférában egyaránt mozdítsák elő a vállalkozások olyan szociális jóléti modelljeit, amelyek tiszteletben tartják a munka és a magánélet közötti egyensúlyhoz való jogot; úgy véli, hogy ezt a jogot általánosan érvényesíteni kell az olyan uniós tevékenységekben, amelyek közvetlenül vagy közvetetten hatást gyakorolhatnak e kérdésre;

3. rámutat, hogy az EU korábban nem tapasztalt demográfiai változásokkal néz szembe – a várható élettartam növekedése, alacsonyabb születési arány, a családszerkezet megváltozása újfajta kapcsolatépítési és együttélési módok megjelenésével, kései szülővé válás és migráció –, melyek új kihívások elé állítják; aggodalommal tölti el, hogy a gazdasági és pénzügyi válságnegatív hatást gyakorolt a munka és a magánélet közötti egyensúlyra irányuló szakpolitikákhoz, és a minőségi és megfizethető szolgáltatások rendelkezésre állásához és az azokhoz való hozzáféréshez szükséges közforrásokra; ezért felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vezessenek be pozitív szakpolitikákat és ösztönzőket a demográfiai megújulás előmozdítására, a szociális biztonsági rendszerek megőrzésére és az emberek és a társadalom egésze jólétének és fejlődésének előmozdítására;

4. hangsúlyozza, hogy az EU-ban tapasztalható csökkenő születési arányt a válság tovább súlyosbította, mivel a munkanélküliség, a bizonytalan munkalehetőségek, a jövővel kapcsolatos bizonytalanságok, valamint a munkaerő-piaci hátrányos megkülönböztetés arra készteti a fiatalokat, és főként a női szakembereket, hogy halasszák el a gyermekvállalást annak érdekében, hogy aktívak maradhassanak a növekvő versennyel jellemzett munkaerőpiacon; ezzel összefüggésében felhívja a tagállamokat és a szociális partnereket, hogy mozdítsák elő a családbarát munkakörnyezetet, az összeegyeztetési terveket, a munkába való visszatérési programokat, a munkavállalók és a munkáltatók közötti kommunikációs csatornákat, valamint a vállalkozások és önfoglalkoztatók számára kínált ösztönzőket, és biztosítsák különösen azt, hogy az emberek ne kerüljenek hátrányos gazdasági helyzetbe a gyermekvállalás miatt, és hogy a jogos szakmai aspirációkat ne hátráltassák a családi tervek; kiemeli továbbá, hogy a szülési, az apasági és a szülői szabadság csak akkor alkalmazható eredményesen, a társadalom és a gazdaság számára hasznos módon, ha emellett más szakpolitikai eszközöket is alkalmaznak, beleértve a minőségi és megfizethető gyermekgondozás biztosítását;

5. üdvözli a Bizottság által alkalmazott megközelítést, amely szerint a munka és a magánélet közötti egyensúly megteremtésére irányuló szakpolitikák kulcsfontosságú szerepet játszanak a társadalmi-gazdasági kihívások kezelésében; felszólítja az európai szociális partnereket, hogy állapodjanak meg egy, a szakmai, a magán- és a családi élet összeegyeztethetőségére vonatkozó jogalkotási és nem jogalkotási intézkedéseket tartalmazó átfogó csomagról; felszólítja a Bizottságot – a szubszidiaritás elvének tiszteletben tartása mellett –, hogy amennyiben a szociális partnerek nem jutnak megállapodásra, akkor a Bizottság 2017. évi munkaprogramjának részeként, a már bejelentett szociális jogok európai pillére keretében nyújtson be egy javaslatot az említett intézkedéscsomagra; hangsúlyozza, hogy a jogalkotási javaslatoknak jogalapként tartalmaznia kell a férfiak és a nők közötti egyelőséget; felhívja a Bizottságot, hogy a szociális szereplőkkel együttműködésben tegyen lépéseket a szociális jogok pillérének létrehozása érdekében, amely tényleges szociális beruházáshoz vezet, elsősorban a humántőkébe való befektetésre összpontosítva;

([1]) CEDEFOP-tanulmány: Tanulmányi szabadság. Szakpolitikák és gyakorlatok Európában, 2010.

6. üdvözli, hogy a Bizottság nyilvános konzultációt indított a szociális jogok európai pilléréről, hogy véleményeket és visszajelzéseket gyűjtsön számos fontos alapelvről a jól működő és tisztességes munkaerőpiacok és jóléti rendszerek támogatása érdekében az euróövezeten belül;

7. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy a vonatkozó szakpolitikák és intézkedések figyelembe veszik a családi kapcsolatok – beleértve a regisztrált partnerkapcsolatot –, a szülői és a nagyszülői szerepvállalás, valamint a társadalom egészének növekvő sokféleségét, különösen annak érdekében, hogy a gyermekeket ne érje megkülönböztetés a szüleik családi állapota vagy a családjuk szerkezete miatt; felszólítja a tagállamokat a jogi dokumentumok kölcsönös elismerésére a megkülönböztetéstől mentes szabad mozgás érdekében;

8. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki és hajtsanak végre olyan szakpolitikákat és intézkedéseket, amelyek támogatják a leghátrányosabb helyzetű embereket és azokat, akik jelenleg ki vannak rekesztve az érvényben lévő jogszabályokból és szakpolitikákból, például az egyedülálló szülők, a nem házasságban élő párok, az egynemű párok, a migránsok, az önfoglalkoztatók, az úgynevezett „segítő házastársak," valamint azok a családok, amelyeknek egy vagy több tagja fogyatékkal él;

9. felívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy gondoskodjanak arról, hogy a munka és a magánélet közötti egyensúlyról szóló jogszabályok és szakpolitikák vegyék figyelembe a fogyatékossággal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezményt és a Fogyatékossággal Élő Személyek Jogainak Bizottsága (CRPD) 2015. évi, az Uniónak szóló záró észrevételeit;

10. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy elsősorban a gyermekek jólétét és mindenek felett álló érdekeit vegyék figyelembe a munka és a magánélet közötti egyensúly megteremtésére irányuló szakpolitikák kidolgozása, figyelemmel követése és végrehajtása során; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy teljes mértékben hajtsák végre a „Beruházások a gyermekek érdekében" című ajánlást ([1]) és szorosan kísérjék figyelemmel az elért eredményeket; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a gyermekszegénység leküzdésére irányuló integrált európai terv részeként dolgozzanak ki és vezessenek be olyan kezdeményezéseket, amelyek – a gyermekgaranciához hasonlóan – a gyermekeket helyezik a szegénység enyhítésére irányuló jelenlegi szakpolitikák középpontjába, hogy minden gyermek hozzáférhessen ingyenes egészségügyi ellátáshoz, ingyenes oktatáshoz, gyermekgondozáshoz, tisztességes lakhatáshoz és megfelelő táplálkozáshoz;

11. úgy véli, hogy a gyermekszegénység kapcsolódik a szülők szegénységéhez, és ezért felhívja a tagállamokat, hogy hajtsák végre a gyermekszegénységre és a gyermekek jólétére vonatkozó ajánlást, és alkalmazzák az abban foglalt, mutatókon alapuló ellenőrzési keretet;

12. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a munka és a magánélet közötti egyensúlyra irányuló szakpolitikákba beépítsék az életciklus-alapú megközelítést annak érdekében, hogy az élete során különböző pillanatokban mindenki kapjon támogatást, és munkavállalói jogok birtokában aktív szerepet vállalhasson a munkaerőpiacon és a társadalom egészén belül;

13. hangsúlyozza, hogy a munka és a magánélet közötti egyensúly növelése és a nemek közötti egyenlőség megerősítése nélkülözhetetlen a nők munkaerő-piaci részvételének támogatásához – különös tekintettel a gondozási feladatokat ellátó nőkre és az egyedülálló anyákra –, és a nők társadalmi szerepvállalásának növelésével kapcsolatos célok eléréséhez; hangsúlyozza, hogy a nők gazdasági szerepvállalása erősítésének kulcsa a munkaerőpiac és a jóléti rendszerek átalakítása és kiigazítása, hogy azok figyelembe vegyék a nők életciklusait;

14. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki az átalakulást szolgáló szakpolitikákat, és fektessenek be figyelemfelhívó kampányokba a nemi sztereotípiák leküzdése, és a gondozás és házimunka egyenletesebb megosztásának előmozdítása érdekében, figyelmet szentelve a férfiak azon jogára és igényére is, hogy megbélyegzés és büntetés nélkül vállalhassanak gondozási feladatokat; úgy véli, hogy támogatni kell a vállalkozások azon erőfeszítéseit, amelyek a munka és a magánélet közötti egyensúly előmozdítására és a megkülönböztetés elleni küzdelemre irányulnak;

([1]) A Bizottság 2013/112/EU ajánlása:

2016. szeptember 13., kedd

15. felhívja a tagállamokat, hogy nyújtsanak fokozott védelmet a munka és magánélet közötti egyensúllyal kapcsolatos megkülönböztetéssel és törvénytelen elbocsátásokkal szemben, melyek leginkább a női munkavállalókat érintik, és biztosítsák az igazságszolgáltatáshoz és a jogi eljárásokhoz való hozzáférést, szükség esetén többek között a munkavállalói jogokkal és a jogi segítségnyújtással kapcsolatos tájékoztatás fokozása révén; ezzel összefüggésben felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyenek javaslatot olyan szakpolitikákra, amelyek javítják a megkülönböztetés elleni intézkedések érvényesítését a munkahelyen, ideértve az egyenlő bánásmódhoz való, törvényben biztosított jogok ismeretének növelését, és ennek érdekében folytassanak le tájékoztató kampányokat, fordítsák meg a bizonyítási terhet ([1]), és hatalmazzák fel az egyenlőség előmozdításával foglalkozó nemzeti szerveket saját kezdeményezésű hivatalos vizsgálatok lefolytatására az egyenlőséggel kapcsolatos kérdésekben, valamint nyújtsanak segítséget a hátrányos megkülönböztetés potenciális áldozatainak;

16. kiemeli, hogy az egyenlőségre vonatkozó összehasonlítható, átfogó, megbízható és rendszeresen frissített adatok hiánya megnehezíti a megkülönböztetés fennállásának bizonyítását, különös tekintettel a közvetett megkülönböztetésre; felhívja a tagállamokat, hogy szisztematikus módon gyűjtsenek és tegyenek hozzáférhetővé adatokat az egyenlőségre vonatkozóan, bevonva az egyenlőség előmozdításával foglalkozó nemzeti szerveket és a bíróságokat, többek között ezen adatok országspecifikus ajánlások tekintetében történő elemzése és nyomon követése céljából; felhívja a Bizottságot, hogy kezdeményezze az efféle adatgyűjtés előmozdítását a tagállamoknak szóló ajánlások révén, valamint azáltal, hogy megbízza az Eurostatot arra irányuló egyeztetések megszervezésével, hogy az Európai Társadalomtudományi Elemzések mutatói tekintetében általánosan érvényesüljön az adatoknak a megkülönböztetés alapja szerinti bontása; felhívja a Bizottságot hogy továbbra is szisztematikus módon működjön együtt a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézetével (EIGE) a nemek szerint lebontott adatok mennyiségének növelése és minőségének javítása érdekében;

17. felhívja a Bizottságot, hogy rendszeresen vizsgálja felül a Pekingi Cselekvési Platform által beazonosított kritikus területeken elért eredményeket, amelyekre vonatkozóan az EIGE már kidolgozott mutatókat, és vegye figyelembe ezeknek a felülvizsgálatoknak az eredményeit, amikor a nemek közötti egyenlőséget értékeli az EU-ban;

18. rámutat az egyenlőség előmozdításával foglalkozó nemzeti szerveknek a foglalkoztatási egyenlőségről szóló 2000/78/EC irányelv végrehajtásában betöltött fontos szerepére, tekintettel arra, hogy hozzájárulnak a tudatosság növeléséhez és az adatgyűjtéshez, kapcsolatban állnak a szociális partnerekkel és más érdekelt szereplőkkel, kezelik az alacsony bejelentési arány problémáját, és hozzáférhetőbbé teszik a panasztételi eljárásokat; felhívja a tagállamokat, hogy erősítsék az egyenlőség előmozdításával foglalkozó szervek, így az Equinet szerepét, kapacitását és függetlenségét, többek között megfelelő finanszírozás biztosítása révén; felszólít különösen az egyenlő bánásmódról szóló 2006/54/EK irányelv szerinti szervezetek megerősítésére, melyek biztosítják az igazságszolgáltatáshoz és jogi eljárásokhoz való hozzáférést;

19. szükségesnek tartja, hogy megfelelő képzésről gondoskodjanak a nemzeti, regionális és helyi hatóságok és bűnüldöző szervek alkalmazottai, valamint a munkaügyi felügyelők számára a foglalkoztatással kapcsolatos megkülönböztetést tiltó jogszabályokról és a vonatkozó ítélkezési gyakorlatról; úgy véli, hogy az erre irányuló képzés a bírók, ügyészek, ügyvédek és rendőri erők számára is rendkívül fontos;

20. felhívja a tagállamokat, hogy a Bizottsággal együttműködésben biztosítsák, hogy a szociális jogosultságokhoz való, állami politikák által biztosított jogok egyenlő módon hozzáférhetőek a nők és a férfiak számára, annak érdekében, hogy mindenki élhessen jogaival, és javíthassa a munka és a magánélet közötti egyensúlyt;

A nők és férfiak közötti egyenlőség a jövedelem és a gondozás terén

21. hangsúlyozza, hogy fel kell számolni a nemek között a fizetett és a nem fizetett munka tekintetében fennálló egyenlőtlenségeket, és elő kell mozdítani a feladatok, a költségek és a gyermekgondozás, illetve eltartottak gondozása egyenlő megosztását a nők és a férfiak között, és a társadalom egészén belül is, többek között a közérdekű szolgáltatásokhoz való általános hozzáférés biztosítása révén; e tekintetben rámutat arra, hogy konkrét javaslatokra van szükség a munka és a magánélet közötti egyensúly javítása érdekében;

22. sajnálja, hogy továbbra is fennáll a nemek közötti bérszakadék, amely sérti az EUMSZ 157. cikkében szentesített elvet, miszerint a női és a férfi munkavállalóknak egyenlő munkáért egyenlő díjazásban kell részesülniük, és különösen a gyermekeket nevelő anyákat érinti hátrányosan; felhívja az EU-t és a tagállamokat, hogy a szociális partnerekkel és a nemek közötti egyenlőség előmozdításával foglalkozó szervezetekkel együttműködésben alkossanak és hajtsanak végre a nemek közötti bérszakadék felszámolására irányuló politikákat; felszólítja a tagállamokat, hogy ezen erőfeszítéseket kiegészítendő rendszeresen végezzék el a fizetések felmérését;

([1]) Az Európai Parlament 2015. október 8-i állásfoglalása a 2006/54/EK irányelv alkalmazásáról (P8_TA(2015)0351).

23. felhívja a Bizottságot, hogy a nemek közötti egyenlőségről szóló, 2016. június 16-i tanácsi következtetésekkel összhangban erősítse meg a nemek közötti egyenlőség tekintetében tett stratégiai vállalását, és építse be a nemi dimenziót az Európa 2020 stratégiába annak biztosítása érdekében, hogy a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos munka továbbra is prioritás maradjon; ezért sürgeti a Bizottságot, hogy a 2015 utáni időszakra fogadjon el egy, a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó stratégiát, összhangban a nemek közötti egyenlőségről szóló európai paktum (2011–2020) ajánlásaival;

24. felhívja a tagállamokat, hogy indítsanak olyan nők és férfiak fenntartható és minőségi foglalkoztatással való támogatására irányuló proaktív szakpolitikákat és megfelelő beruházásokat, akik családi és gondozással kapcsolatos szabadságot követően lépnek a munkaerőpiacra, térnek oda vissza, vagy szeretnének a munkaerőpiacon maradni és előre haladni, összhangban az Európai Szociális Charta 27. cikkével; hangsúlyozza, hogy biztosítani kell az ugyanabba, azonos, vagy hasonló munkakörbe való visszatérést, a terhesség vagy a családi szabadságra irányuló kérelem vagy annak kivétele miatti elbocsátás vagy kedvezőtlenebb bánásmód elleni védelmet, továbbá a munkába való visszatérést követően egy védelmi időszakot annak érdekében, hogy az érintett személyek újból alkalmazkodni tudjanak a munkahelyükhöz;

25. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vonják be a szociális partnereket és a civil társadalmat a nemek közötti egyenlőségre irányuló politikákba; hangsúlyozza e politikák megfelelő finanszírozásának jelentőségét, a kollektív szerződések és tárgyalás fontosságát a megkülönböztetés elleni küzdelemben és a nemek közötti munkahelyi egyenlőség előmozdításában, valamint a kutatás és a bevált gyakorlatok cseréjének fontosságát;

26. úgy véli, hogy a nők munkaerő-piaci részvételének és gazdasági függetlenségének előmozdítása döntő szerepet játszik az Európa 2020 stratégia 75 %-os foglalkoztatással kapcsolatos célkitűzésének elérésében, és növelné a GDP-t; ezért felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy erősítsék meg a nők minőségi munkahelyeken való foglalkoztatását támogató szakpolitikákat és beruházásokat, különösen azokban az ágazatokban és pozíciókban, ahol a nők alulreprezentáltak, például a természettudományok, a technológia, a műszaki tudományok és a matematika (STEM), a zöld gazdaság ágazatai, vagy az összes ágazat felső vezetői pozíciói;

Családi és gondozási vonatkozású szabadságtípusok

27. megjegyzi, hogy a Bizottság visszavonta a szülési szabadságról szóló irányelv felülvizsgálatát, és felszólítja, hogy a szociális partnerekkel együttműködésben és a civil társadalommal való konzultációval terjesszen elő magas szintű normákat előíró, ambiciózus javaslatot a munka és a magánélet közötti egyensúly javításának biztosítása érdekében; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a családok támogatása, az egyenlőtlenségek elleni küzdelem előmozdítása, a nők társadalmi és gazdasági függetlenségének erősítése, valamint gyermekvállalási miatti pénzügyileg hátrányos helyzetbe kerülésük megakadályozása érdekében biztosítsák, hogy a nőket a szülési szabadság alatt fizetik, és szociális védelmet biztosítanak számukra; hangsúlyozza, hogy a szülési szabadságot a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet és az Egészségügyi Világszervezet ajánlásainak megfelelően a várandós nők, és az újdonsült, a gyermeket szoptató és az egyedülálló anyák jogainak védelmét szolgáló hatékony intézkedéseknek kell kísérniük;

28. felszólít az egyes szabadságtípusok közötti koordináció javítására uniós és tagállami szinten, a szociális partnerekkel együttműködésben; rámutat, hogy a különböző szabadságtípusokhoz való jobb hozzáférés az egyes életszakaszokhoz igazodó szabadságolási lehetőségeket kínál az emberek számára, növeli a munkaerő-piaci részvételt, az általános hatékonyságot és a munkahelyi elégedettséget; megjegyzi, hogy ahol nincsenek rendelkezések a szabadságra vonatkozóan, vagy ahol a meglévő rendelkezések elégtelennek bizonyulnak, a szociális partnerek szerepet játszhatnának új rendelkezések meghozatalában, illetve a meglévők aktualizálásában a szülési, apasági és szülői szabadságra vonatkozóan;

29. felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsanak megfelelő jövedelempótlást és szociális védelmet bármely, családdal vagy gondozással kapcsolatos szabadság ideje alatt, különösen annak érdekében, hogy az alacsony jövedelmű dolgozók is kihasználhassák a szabadsággal kapcsolatos intézkedések előnyeit, másokkal egyenlő feltételek alapján;

2016. szeptember 13., kedd

30. felhívja a Bizottságot, hogy tegyen közzé jelentést a szülői szabadságról szóló irányelv végrehajtásáról, és felhívja a Bizottságot és a szociális partnereket, hogy vegyék fontolóra a szülői szabadság időtartamának megfelelő meghosszabbítását, négyről legalább hat hónapra, megfelelő jövedelempótlás és szociális védelem mellett, valamint emeljék fel a gyermekek életkorára vonatkozó azon határt, ameddig igénybe vehető a szülői szabadság; hangsúlyozza, hogy a szülőknek rugalmasságot kell biztosítani abban a tekintetben, hogy részletekben vagy egyszerre kívánják kivenni a szabadságot; felhívja a tagállamokat és a szociális partnereket, hogy gondolják újra a szülői szabadságra vonatkozó pénzügyi ellentételezési rendszerüket annak érdekében, hogy a jövedelempótlás szintje megfelelő legyen annak ösztönzésére, hogy a férfiak is éljenek a szülői szabadsággal az irányelv által garantált minimális időtartamon túl; ismételten hangsúlyozza, hogy a szülői szabadságot egyenlően kell megosztani a szülők között, és hogy egy jelentős részének átruházhatatlannak kell maradnia ([1]); hangsúlyozza, hogy mindkét szülőt azonos módon kell kezelni a jövedelemhez való jog és a szülői szabadság időtartama tekintetében;

31. rámutat a fogyatékkal élő gyermekekkel rendelkező dolgozó szülők fokozott kiszolgáltatottságára; ezért felhívja a Bizottságot, hogy javítsa és erősítse meg a 2010/18/EU irányelv fogyatékossággal élő, illetve a cselekvőképességet súlyosan vagy hosszú távon korlátozó betegségben szenvedő gyermekekkel rendelkező szülők számára nyújtott szülői szabadságra alkalmazandó jogosultsági feltételekre és részletes szabályokra vonatkozó rendelkezéseit; ezzel összefüggésben felhívja a tagállamokat, hogy e szülők esetében terjesszék ki a szülői szabadság lehetőségét a gyermek irányelvben meghatározott életkorán túlra, és nyújtsanak számukra további szülési, apasági (amennyiben létezik) és szülői szabadságot;

32. úgy véli, hogy a szabadság igénybevételére vonatkozó jog egyéniesítésének támogatása, valamint az apák gyermeknevelésben betöltött szerepének szabadság kivétele révén történő erősítése elengedhetetlen a munka és a mangánélet közötti, nemi szempontból is érvényesülő egyensúly, valamint az Európa 2020 stratégia nők és férfiak foglalkozatására vonatkozó célkitűzéseinek megvalósítása érdekében;

33. felhívja a Bizottságot, hogy a szülők és az eltartottakkal rendelkező személyek számára a munka és a magánélet közötti egyensúly javítása érdekében terjesszen elő megalapozott és koherens kezdeményezéseket az alábbiakra vonatkozóan:

1) az apasági szabadságról szóló irányelv, amely legalább kéthetes kötelező szabadságot biztosít teljes fizetéssel;

2) a gondozói szabadságról – mint a hivatásos gondozás kiegészítéséről – szóló irányelv, amely lehetővé teszi a hozzátartozók gondozását a munkavállalók számára, és megfelelő díjazást és szociális védelmet nyújt a gondozóknak; alkalmazott-központú rugalmasságra és a férfiaknak nyújtott elégséges ösztönzésre szólít fel, hogy vállalják a gondozási szabadságot;

3) az összes tagállamban érvényes minimumszabályok megállapítása az örökbefogadó szülők és a gyermekek sajátos szükségleteinek kezelésére, a természetes szülők jogaival megegyező jogokat biztosítva;

elismerve, hogy egyes tagállamok már hoztak proaktív intézkedéseket az apasági szabadságról és a gondozási szabadságról;

34. felhívja a tagállamokat, hogy munkaügyi és társadalombiztosítási szabályozás révén mind a nők, mind pedig a férfiak számára vezessenek be „gondozási krediteket”, vagyis a nyugdíj számításakor figyelembe vett egyenértékű időszakokat, hogy ily módon is védelemben részesüljenek mindazok, akik felfüggesztik szakmai tevékenységüket, hogy egy eltartott személy vagy családtag számára nem hivatalos, fizetés nélküli gondozást biztosítsanak, elismerve e gondozók munkájának társadalom egésze számára meglévő értékét; ösztönzi a tagállamokat, hogy osszák meg a bevált gyakorlatokat e területen;

Eltartottak gondozása

35. felszólítja a tagállamokat, hogy 2020-ra ténylegesen hajtsák végre a barcelonai célkitűzéseket, és támogassák a 2014-ben elfogadott, a kisgyermekkori nevelésre és gondozásra vonatkozó minőségi keretrendszert;

36. emlékeztet arra, hogy a szociális szolgáltatásokba – beleértve az infrastruktúrát – való beruházás jelentős foglalkoztatási hatásokat generál, és hanem komoly kiegészítő bevételt is teremt az állami szektor számára a munkaviszonyt terhelő adók és a társadalombiztosítási hozzájárulások formájában; kéri a tagállamokat, hogy fektessenek be a magas színvonalú kisgyermekkori nevelésre és gondozásra, valamint az idősek és eltartottak gondozására irányuló

([1]) Az Európai Parlament 2016. május 12-i állásfoglalása a 2010/18/EU tanácsi irányelv alkalmazásáról (P8_TA(2016)0226).

szolgáltatásokba; felhívja a tagállamokat az efféle szolgáltatások elérhetőségének, megfizethetőségének és általános hozzáférhetőségének biztosítására, gondozási szolgáltatásokra, és ezen belül a független életviteli rendszerekre fordított közkiadások növelése, valamint az uniós források jobb felhasználása révén; felszólít arra, hogy a többéves pénzügyi keret felülvizsgálatát a szociális szolgáltatásokba és infrastruktúrába való befektetések fellendítésére is használják fel, mindenekelőtt az ESZA, az ERFA és az ESBA segítségével; felhívja a tagállamokat, hogy fontolják meg a gondozási szolgáltatásokhoz való ingyenes hozzáférés biztosítását a szegénységben élő vagy a társadalomból kirekesztett családok számára; rámutat továbbá az állami gondozási struktúrákba és szolgáltatásokba való befektetések elégtelenségének az egyedülálló szülőkre – akiknek nagy többsége nő – kifejtett aránytalan hatására;

37. kiemeli, hogy el kell ismerni azon személyek munkáját, akik idejüket és tudásukat az idős és eltartott személyek gondozására áldozzák fel;

38. kiemeli, hogy a fogyatékkal élő gyermekek gondozása különösen nehéz feladat elé állítja a dolgozó szülőket, amit a társadalomnak el kell ismernie, és akiket állami politikák és kollektív tárgyalás révén támogatni kell; felhívja a tagállamokat, hogy a gyermekek iskoláskor előtti gondozásának biztosítása során ne csak a gondozás elérhetőségére, hanem annak minőségére is fektessenek hangsúlyt, különös tekintettel a hátrányos helyzetű és a fogyatékkal élő gyermekekre;

39. felhívja a tagállamokat, hogy a munka és a magánélet közötti egyensúlyt javító hatékony eszközként támogassák a megfelelő fiskális politikákat és nyissanak utat a nők foglalkoztatása előtt;

40. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vezessenek be az idősek, a fogyatékkal élők és egyéb eltartottak gondozására vonatkozó célokat, hasonlóképpen a barcelonai célkitűzésekhez, a minőséget, a hozzáférhetőséget és a megfizethetőséget mérő mutatókkal; felhívja az Eurostatot, az Eurofoundot és az EIGE-t (tekintettel ez utóbbi nemek közötti egyenlőségre vonatkozó mutatójára), hogy gyűjtsék össze a vonatkozó adatokat, és végezzenek tanulmányokat e munka támogatása céljából;

41. felhívja a tagállamokat, hogy erősítsék meg az idősek gondozására specializálódott szolgáltatási hálózatot, és alakítsák ki az otthoni szolgáltatások hálózatát; e tekintetben hangsúlyozza az egyedi megközelítés szükségességét az idősgondozási szakpolitikák kidolgozásánál, és azt, hogy amennyiben lehetséges, hangsúlyt kell fektetni az érintettek saját preferenciáikra a gondozás helyét illetően;

42. felszólítja a Bizottságot, hogy minden gondozási szolgáltatás tekintetében törekedjenek európai szintű minőségi normák kialakítására, ideértve a gondozás rendelkezésre állását, elérhetőségét és megfizethetőségét, ami elősegítené a gondozási szolgáltatások minőségének tagállamok általi javítását; emlékeztet a meglévő szabályozási keretre, úgymint a hosszú távú gondozási szolgáltatások európai minőségi keretrendszerére, amely inspirációként szolgálhat; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki olyan szakpolitikákat, amelyek amennyiben lehetséges a közösségi alapú gondozás támogatásával elősegítik a hosszú távú gondozás intézményesítettségének mérséklését;

43. rámutat arra, hogy a munkaerőbe történő beruházás a minőségi szolgáltatások elérésének egyik fontos eleme ([1]); ezért felszólítja a tagállamokat és a szociális partnereket, hogy mozdítsák elő a gondozók tisztességes munkakörülményeit és magas színvonalú foglalkoztatását, például tisztességes fizetéssel, a gondozók jogállásának elismerésével és magas színvonalú szakmai képzési útvonalak biztosításával;

Minőségi foglalkoztatás

44. rámutat, hogy egész Európában sok a szegény munkavállaló, és egyeseknek többet és hosszabb ideig – nem egyszer több állásban – kell dolgozniuk ahhoz, hogy a megélhetéshez elegendő jövedelemre tegyenek szert; felhívja a tagállamokat és a szociális partnereket, hogy dolgozzanak ki egy bérpolitikai keretet, amely hatékony intézkedésekkel küzd a bérezési megkülönböztetés ellen, és az összes munkavállaló számára megfelelő bért biztosít, például az emberhez méltó életet garantáló minimálbérek nemzeti szinten való megállapítása révén, igazodva a nemzeti gyakorlatokhoz; felhívja a tagállamokat, hogy a bérpolitikák kidolgozásának fontos részeként támogassák a kollektív tárgyalást;

([1]) Eurofound (2015): Koragyermekkori gondozás: munkakörülmények, képzés és a szolgáltatások minősége – Rendszerezett áttekintés.

2016. szeptember 13., kedd

45. rámutat, hogy a munka és a magánélet közötti egyensúlynak a munkavállalók jogain és munkaerő-piaci biztonságán, valamint a szabadsághoz való jogukon kell alapulnia, anélkül, hogy azokat a mobilitás és rugalmasság iránt megnövekedett igények korlátoznák; hangsúlyozza, hogy a nagyobb rugalmasság azt eredményezheti, hogy a nők alacsonyabb fizetésekben és atipikus foglalkoztatási formákban megnyilvánuló jelenlegi munkaerő-piaci megkülönböztetése, valamint a nem fizetett házimunkák terén történő aránytalan szerepvállalása csak erősödik, amennyiben a nemek közötti egyenlőség szempontjait nem veszik egyértelműen figyelembe;

46. felhívja az Eurofoundot, hogy az európai munkakörülményekről szóló felmérése révén erősítse a foglalkozatás minőségének nyomon követésével kapcsolatos tevékenységeit, a munkahelyek minőségével kapcsolatos elképzelése alapján, amely magában foglal olyan tényezőket, mint a jövedelem, a kilátások, a munkaidő minősége, a készségek felhasználása és fejlesztése, a szociális környezet, a fizikai kockázat és a munka intenzitása; ezért felhívja az Eurfoundot, hogy fejlessze tovább a szakpolitikákkal, a szociális partnerekkel kötött megállapodásokkal, valamint a munkahelyek színvonalát támogató vállalati gyakorlatokkal kapcsolatos kutatását ([1]); felhívja az Eurofoundot, hogy kísérje figyelemmel a munkarendek alakulását, és elemezze az e területre vonatkozó állami politikákat és a szociális partnerekkel kötött megállapodásokat, beleértve annak elemzését, hogy ez utóbbiakat esetében hogyan zajlik a tárgyalás, és hogy a megállapodások hogyan járulnak hozzá a munka és a magánélet közötti egyensúly megteremtéséhez; felkéri a Eurofoundot, hogy dolgozzon ki kutatást annak tanulmányozására, hogy a kétkeresős háztartások hogyan kezelik közösen a munkaidő-beosztásukat és hogyan lehet őket a leghatékonyabban támogatni;

47. hangsúlyozza, hogy a munka és a magánélet közötti egyensúlynak a munkavállalók jogain és munkaerő-piaci biztonságán, valamint a szabadsághoz való jogukon kell alapulnia, anélkül, hogy azokat a mobilitás és rugalmasság iránt megnövekedett igények korlátoznák; másrészt rámutat, hogy minden munkavállalónak eltérő a személyes és családi helyzete, ezért úgy véli, hogy a munkavállalók számára biztosítani kell a rugalmas munkarend lehetőségét, saját konkrét körülményeikhez igazodva életük különböző szakaszai során; úgy véli, hogy az efféle, a munkavállalókat előtérbe helyező rugalmasság előmozdítaná a nők magasabb arányú foglalkoztatását; hangsúlyozza, hogy a munkavállalók és a munkáltatók együttes felelősséggel tartoznak a megfelelő rendszer kialakításáért és elfogadásáért; felszólítja a Bizottságot, hogy térképezze fel, mi a helyzet a tagállamokban a „rugalmas munkaidő-beosztás kérelmezéséhez való jog” tekintetében;

48. támogatja az „intelligens munkavégzést” mint a munkavégzés rugalmasságot, autonómiát és együttműködést ötvöző módját, amely nem követeli meg szükségszerűen a munkavállaló munkahelyen, vagy bármely előre meghatározott helyen való jelenlétet, és lehetővé teszi számára, hogy munkaidejét saját maga határozza meg, ugyanakkor tiszteletben tartja a maximális napi és heti munkaidőre vonatkozó jogszabályi és kollektív szerződésekből fakadó előírásokat; ezért hangsúlyozza az „intelligens munkavégzésben” a munka és a magánélet összehangolása szempontjából rejlő lehetőségeket, különös tekintettel a munkaerőpiacra szülési vagy szülői szabadságot követően belépő vagy oda visszatérő szülőkre; elutasítja ugyanakkor a jelenlét kultúrájáról az állandó rendelkezésre állás kultúrájára való átállást; felhívja a Bizottságot, a tagállamokat és a szociális partnereket, hogy az intelligens munkavégzési politikák kidolgozása során gondoskodjanak arról, hogy azok nem rónak további terhet a munkavállalókra, hanem inkább megerősítik a munka és a magánélet közötti egészséges egyensúlyt és növelik a dolgozók jólétét; hangsúlyozza, hogy az ezen új munkavégzési formákkal való visszaélés megelőzése érdekében meg kell erősíteni a célokhoz kötött munkavégzést; felhívja a tagállamokat, hogy mozdítsák elő a technológiában – például digitális adatok, nagy sebességű internet, audio- és a videotechnológia – az intelligens (táv) munkával kapcsolatos rendszerek tekintetében rejlő lehetőségeket;

49. hangsúlyozza, hogy egyes alternatív üzleti modellek, például a szövetkezetek és az önkéntes kölcsönös biztosítópénztárak nagy lehetőségeket kínálnak a nemek közötti egyenlőség, valamint a munka és a magánélet közötti egészséges egyensúly előmozdítására, különös tekintettel a kialakulófélben lévő „intelligens munkavégzés” digitális környezetére, mivel így az alkalmazottakat jobban bevonják a döntések meghozatalába; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy végezzenek kutatást azzal kapcsolatban, hogy a szövetkezetek és az alternatív üzleti modellek milyen hatást gyakorolnak a nemek közötti egyenlőségre, valamint a munka és a magánélet közötti egyensúlyra, különösen a technológiai ágazatokban, és fogadjanak el olyan politikákat, amelyek előmozdítják és terjesztik a bevált gyakorlati modelleket;

50. aggodalmát fejezi ki a nem önként választott részidős munka növekvő aránya miatt, különösen a gondozási feladatokat ellátó nők körében, ami fokozza munkavállalói szegénységük kockázatát; hangsúlyozza, hogy amikor egy munkavállaló úgy dönt, hogy részmunkaidőben kíván dolgozni, a foglalkoztatás minőségét és a megkülönböztetésmentességet számukra is ugyanúgy biztosítani kell, mint a teljes munkaidőben dolgozó munkavállalóknak, a részmunkaidős foglalkoztatásról szóló irányelvvel ([2]) összhangban, és felszólítja a Bizottságot, hogy kísérje figyelemmel ennek az

([1]) Az Eurofound jelentése az európai munkahelyek színvonalának trendjeiről (2012) és az Eurofound jelentése az európai munkahelyek színvonalában tapasztalható konvergenciákról és divergenciákról az 1995–2010 időszakban (2015).

([2]) A Tanács 97/81/EK irányelve.

irányelvnek az alkalmazását; kéri a tagállamokat, hogy gondoskodjanak arról, hogy a részmunkaidőben foglalkoztatott munkavállalók, az alkalmi munkavállalók, valamint a megszakított karrierrel rendelkező vagy bizonyos időszakban rövidebb munkaidőben dolgozó munkavállalóknak joguk legyen a tisztességes nyugdíjazáshoz, bármifajta megkülönböztetés nélkül;

51. aggodalmát fejezi ki a néhány tagállamban meglévő zéró órás szerződések, kizsákmányoló jellegű szerződések, kényszerű ideiglenes szerződések, rendszertelen, előre nem látható és túlzott munkaórák és alacsony színvonalú gyakornoki programok miatt, amelyek hosszú távon lehetetlenné teszik a munka és a magánélet közötti egészséges egyensúly kialakítását; ezért felhívja a tagállamokat és a szociális partnereket, hogy sürgősen foglalkozzanak a bizonytalan foglalkoztatás problémájával, amely leginkább fiatalokat és nőket érint;

52. rámutat, hogy a túl hosszú és rendszertelen munkaidő, a nem elegendő pihenőidő, a bizonytalan foglalkoztatás és az aránytalan eredménykötelezettségek kulcsfontosságú tényezők a növekvő stressz kialakulásában, a fizikai és mentális romlásában, valamint a munkahelyi balesetek és megbetegedések számának növekedésében; rámutat arra, hogy a rugalmas munkaidő és a kiszámítható munkaidő pozitív hatást gyakorol a munka és a magánélet közötti egyensúlyra ([1]); felhívja a tagállamokat és a szociális partnereket, hogy gondosodjanak a munkaidő és a heti pihenőidő tiszteletben tartásáról a vonatkozó jogszabályok betartása révén; emlékezetet a Bizottság kötelezettségére, mely szerint figyelemmel kell kísérnie a munkaidő-irányelv végrehajtását, és fontolóra kell vennie kötelezettségszegési eljárás indítását azon tagállamok ellen, amelyek azt nem tartják tiszteletben;

53. ezenkívül felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, a szociális partnereket és az érdekelt feleket, hogy összpontosítsanak az innovatív munkahelyi szervezésre, valamint teremtsenek egyensúlyt a nőknek és a férfiaknak a munka és a magánélet közötti egyensúlyt illető igényei és a vállalkozás termelékenysége/nyereségessége tekintetében; megjegyzi, hogy az a pozitív kapcsolat, amely a nők növekvő foglalkoztatása, a munka és a magánélet egyensúlya és az üzleti versenyképesség között áll fenn – a munkától való távolmaradás csökkenése, a kibocsátási rés, a munkaerő-vándorlás, a tehetséges emberekre gyakorolt vonzerő, a lojalitás, az erőforrások átcsoportosítása, a jóléti tervek kidolgozása, az életszínvonal emelkedése és idő felszabadítása révén – széles körben a legjobb gyakorlatoknak bizonyultak Európa számos nagyvállalatánál és kkv-hálózatánál;

54. kiemeli, hogy a nők és az LMBTI-személyek sajátos nemi alapú akadályokba és stresszforrásokba ütköznek a munka során, például zaklatás, kirekesztés, hátrányos megkülönböztetés vagy nemi sztereotípiák, amelyek negatív hatást gyakorolnak munkahelyi jólétükre, veszélyeztetik mentális egészségüket és szakmai karrierjüket; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyenek további lépéseket ezeknek a hátrányos körülményeknek a kezelése érdekében, és ennek érdekében gondoskodjanak a releváns megkülönböztetés-ellenes jogszabályok megfelelő végrehajtásáról, valamint nemek szerint differenciált élethosszig tartó tanulási programokról, ezenkívül működjenek együtt a szakszervezetekkel és a civil társadalmi szervezetekkel;

55. felhívja a tagállamokat olyan – különösen pénzügyi és személyi – feltételekkel és eszközökkel rendelkező nemzeti munkafelügyeleti szervek kialakítására és megerősítésére, amelyek lehetővé teszik a hatékony jelenlétet a területen, és felveszik a munkahely bizonytalansága, a nem szabályozott munkavégzés és a munkaerő és bérdiszkrimináció elleni harcot, különösen a férfiak és nők közötti egyenlőség tekintetében;

56. felhívja a tagállamokat az egyenlő bánásmódról szóló 2006/54/EK irányelv teljes körű végrehajtására, és Bizottságot arra, hogy vizsgálja felül az irányelvet, és mozdítsa elő a vállalkozások körében a nemek közötti egyenlőségre irányuló tervek végrehajtását, beleértve a szegregáció megszüntetésével, a fizetési rendszerek fejlesztésével, valamint a nők szakmai előmenetelének támogatásával kapcsolatos intézkedéseket; hangsúlyozza az egyenlőség előmozdításával foglalkozó szervek szerepének jelentőségét a hátrányos megkülönböztetés áldozatainak támogatásában, valamint a nemi sztereotípiák kezelésében; felhívja a tagállamokat, hogy vezessenek be olyan intézkedéseket, amelyek biztosítják a nők és férfiak közötti esélyegyenlőségre és egyenlő munkahelyi bánásmódra vonatkozó alapelv betartását;

([1]) Az Eurofound európai munkakörülményekről szóló felmérése.

2016. szeptember 13., kedd

57. megismétli a Tanácshoz intézett felhívását, hogy mielőbb fogadja el a személyek közötti, vallásra vagy meggyőződésre, fogyatékosságra, életkorra vagy szexuális irányultságra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló tanácsi irányelvjavaslatot;

58. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy garantálják a szociális biztonságot, a szociális védelmet és a díjazást a betegszabadságok során, a munka és a magánélet közötti valódi egyensúly lehetővé tétele érdekében;

Életminőség

59. rámutat arra, hogy az „életminőség" tágabb fogalom, mint az „életfeltételek", és az egyének általános társadalmi jólétére vonatkozik, az emberi lét számos olyan aspektusát meghatározva, amely nélkülözhetetlen a teljes élethez ([1]);

60. hangsúlyozza, hogy a szabadidő és a feladatok megosztása terén a nők és a férfiak között fennálló egyenlőtlenségek kihatnak a nők személyes fejlődésére, új készségek és nyelvek elsajátítására, valamint a társadalmi, politikai, kulturális és közösségi életben való részvételükre, és különösen a nők gazdasági helyzetére;

61. hangsúlyozza, hogy a nők elleni megkülönböztetés összes formája, így a nemi szegregáció, a bérek és a nyugdíjak terén fennálló különbségek, a nemi sztereotípiák, valamint a szakmai és magánélet összeegyeztetésével járó sok stressz tükröződik a nők gyakran mozgásszegény életmódjában, és jelentős hatást gyakorol a fizikai és mentális egészségükre ([2]); ismételten hangsúlyozza a sztereotípiák elleni küzdelem fontosságát, amelynek során az általános iskolától kezdve a tanulás valamennyi szakaszában elő kell segíteni és védeni kell a nemek közötti egyenlőséget; felhívja a tagállamokat és a szociális partnereket, hogy végezzenek és támogassanak figyelemfelkeltő és tájékoztató kampányokat, valamint olyan programokat, amelyek elősegítik a nemek közötti egyenlőséget és a sztereotípiák leküzdését;

62. hangsúlyozza az egész életen át tartó tanulásnak a munkavállalók önfejlesztése tekintetében meglévő fontosságát, beleértve azt is, hogy követni tudják állandóan változó munkakörülményeket; ösztönzi a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák az egész életen át tartó tanulást; felszólítja a tagállamokat és a szociális partnereket, hogy dolgozzanak ki és hajtsanak végre az oktatási és képzési szabadságra, valamint a munkahelyi szakképzésre és a többek között más tagállamokban is folytatott egész életen át tartó tanulásra vonatkozó szakpolitikákat; felhívja őket, hogy a munkán belüli és kívüli tanulást, beleértve a fizetett tanulási lehetőségeket, tegyék hozzáférhetővé minden munkavállaló számára, különös tekintettel a hátrányos helyzetű munkavállalókra, hangsúlyt helyezve a női munkavállalókra azokban az ágazatokban, ahol a nők strukturálisan alulreprezentáltak;

63. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat a szociális és gazdasági egyenlőtlenségek elleni küzdelemre; felszólítja a tagállamokat, hogy támogassanak olyan intézkedéseket, amelyek célja megfelelő jövedelemrendszerek bevezetése a tagállami gyakorlatokkal és hagyományokkal összhangban, tegyék lehetővé téve mindenki számára az emberhez méltó életet, támogassák a társadalomban való teljes körű részvételt, és biztosítsák az emberek függetlenségét egész életük során;

o

o o

64. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

([1]) Az Eurofound európai életminőségről szóló harmadik felmérése.

([2]) Az Európai Parlament Uniós Belső Politikák Főigazgatóságának „A férfiak és nők közötti különbségek a munkára, a gondozásra és a kikapcsolódásra szánt idő tekintetében" című 2016. márciusi tanulmánya.

2016. szeptember 14., szerda

P8_TA(2016)0343

A halászati ágazat munkafeltételeiről szóló egyezmény végrehajtásáról szóló megállapodás

Az Európai Parlament 2016. szeptember 14-i állásfoglalása az Európai Unió Mezőgazdasági Szövetkezeteinek Általános Szövetsége (COGECA), az Európai Közlekedési és Szállítási Dolgozók Szövetsége (ETF) és az Európai Uniós Halászati Vállalkozások Nemzeti Szervezeteinek Szövetsége (EUROPÊCHE) között 2012. május 21-én létrejött és 2013. május 8-án módosított, a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet 2007. évi, a halászati ágazat munkafeltételeiről szóló egyezményének végrehajtásáról szóló megállapodás végrehajtásáról szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (2016/2794(RSP))

(2018/C 204/10)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az Európai Unió Mezőgazdasági Szövetkezeteinek Általános Szövetsége (COGECA), az Európai Közlekedési és Szállítási Dolgozók Szövetsége (ETF) és az Európai Uniós Halászati Vállalkozások Nemzeti Szervezeteinek Szövetsége (EUROPÊCHE) között 2012. május 21-én létrejött és 2013. május 8-án módosított, a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet 2007. évi, a halászati ágazat munkafeltételeiről szóló egyezményének végrehajtásáról szóló megállapodás végrehajtásáról szóló tanácsi irányelvre irányuló bizottsági javaslatra (COM(2016)0235),

— tekintettel az Európai Unió Mezőgazdasági Szövetkezeteinek Általános Szövetsége (COGECA), az Európai Közlekedési és Szállítási Dolgozók Szövetsége (ETF) és az Európai Uniós Halászati Vállalkozások Nemzeti Szervezeteinek Szövetsége (EUROPÊCHE) között 2012. május 21-én létrejött és 2013. május 8-án módosított, a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet 2007. évi, a halászati ágazat munkafeltételeiről szóló egyezményének végrehajtásáról szóló megállapodásra,

— tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 155. cikkére,

— tekintettel eljárási szabályzata 101. cikkének (3) bekezdésére,

A. mivel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 155. cikkének (1) bekezdése biztosítja annak lehetőségét a szociális partnerek számára, hogy amennyiben így kívánják, párbeszédet kezdjenek, amely szerződéses kapcsolatokhoz, így megállapodásokhoz is vezethet;

B. mivel a Szerződés 155. cikkének (2) bekezdése szerint az uniós szinten megkötött megállapodásokat az aláíró felek együttes kérelmére, a Tanács által a Bizottság javaslata alapján hozott határozattal kell végrehajtani;

C. mivel a halászati ágazatban dolgozók különleges védelmet igényelnek, figyelemmel többek között a halászhajókon végzett munka egyedi sajátosságaira, a halálos és nem halálos balesetek nagy számára, valamint a foglalkoztatási megbetegedések más ágazatokhoz viszonyított kockázatára és előfordulására a veszélyes munkakörnyezetben, a munkaidő, pihenés és kikapcsolódás nem egyértelmű megkülönböztetésére, valamint a részben a nem megfelelő pihenésből adódó fáradtság egészségügyi és biztonsági következményeire, valamint az informális és nem szokványos munkaviszonyok és bérezési megoldások – ideértve a bevétel személyzet tagjai közötti elosztásának rendszerét – túlsúlyára;

D. mivel az ILO a halászati ágazat munkafeltételeiről szóló, (188. számú) egyezménye és (199. számú) ajánlása olyan lényeges kérdésekkel foglalkozik, amelyek célja tisztességes munka- és életkörülmények biztosítása a fedélzeten, beleértve az alábbiakat: a halászhajó-tulajdonosok és hajóparancsnokok munkavállalók egészségével és biztonságával kapcsolatos felelőssége (8. cikk); a foglalkoztatás alsó korhatárának meghatározása és a fiatal munkavállalók védelme (9. cikk); kötelező orvosi vizsgálatok és igazolások (10–12. cikk); pihenőidők (13. és 14. cikk); személyzeti listák (15. cikk); a kötelezettségeket és a munkakörülményeket rögzítő munkaszerződések (16–20. cikk); a hazautaztatáshoz való jog (21. cikk); felvétel és elhelyezés (22. cikk); a halászok rendszeres kifizetése és a fizetésük családjaiknak való átutalása (23. és 24. cikk); a szállásra és étkeztetésre vonatkozó normák (25–28. cikk); a munkavállalók biztonságával és egészségével kapcsolatos normák és orvosi ellátás biztosítása a fedélzeten (29–33. cikk); szociális védelem (34–37. cikk); védelem munkavégzéssel összefüggő megbetegedések, sérülések és halálozás esetén (38–39. cikk); megfelelés és végrehajtás (40–44. cikk);

2016. szeptember 14., szerda

E. mivel a halászati ágazat munkafeltételeiről szóló, 188. sz. ILO-egyezményt eddig csak 8 ország ratifikálta; mivel a tagállamokat a halászati ágazat munkafeltételeiről szóló, 188. sz. ILO-egyezmény ratifikálására felhatalmazó tanácsi határozat ellenére eddig mindössze két uniós tagállam – Franciaország és Észtország – tette ezt meg; mivel az EU-nak és tagállamainak vezető szerepet kell betölteniük a halászati ágazatbeli tisztességes díjazás és munkafeltételek előmozdításában;

F. mivel ez a megállapodás valamennyi olyan halászra alkalmazandó, akit valamely uniós tagállam fennhatósága alatt lajstromozott, vagy valamely uniós tagállam lobogója alatt közlekedő, kereskedelmi halászatot folytató hajón foglalkoztatnak; mivel azzal, hogy a halászati ágazat munkafeltételeiről szóló ILO-egyezményről az uniós szociális partnerek által kötött megállapodás beépül az uniós jogba, az EU jobban latba tudja vetni súlyát a megállapodás partnerországok általi végrehajtásának világszintű előmozdítása érdekében, ezáltal is hozzájárulva a globális halászati ágazatban a tisztességes és azonos versenyfeltételek kialakulásához, valamint a halászok kizsákmányolásának legrosszabb formái –többek között a kényszermunka, a csempészet és a gyermekmunka – elleni küzdelemhez;

1. nyugtázza az Európai Unió Mezőgazdasági Szövetkezeteinek Általános Szövetsége (COGECA), az Európai Közlekedési és Szállítási Dolgozók Szövetsége (ETF) és az Európai Uniós Halászati Vállalkozások Nemzeti Szervezeteinek Szövetsége (EUROPÊCHE) között 2012. május 21-én létrejött és 2013. május 8-án módosított, a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet 2007. évi, a halászati ágazat munkafeltételeiről szóló egyezményének végrehajtásáról szóló megállapodás végrehajtásáról szóló tanácsi irányelvre irányuló bizottsági javaslatot; sajnálja ugyanakkor, hogy a Tanácsnak késve mutatták be a szociális partnerek között 2013-ban véglegesített megállapodást; hangsúlyozza a – többek között uniós szinten folytatott – társadalmi párbeszéd jelentőségét;

2. üdvözli, hogy a szociális partnerek által kötött megállapodás és a Bizottság javaslata csupán a minimális követelményeket írja elő, meghagyva a tagállamok és/vagy a szociális partnerek arra vonatkozó szabadságát, hogy az érintett ágazatban dolgozók számára előnyösebb intézkedéseket fogadjanak el; megállapítja, hogy ez a megállapodás a munkavállalókkal egyazon hajón tevékenykedő, önfoglalkoztató halászokra is alkalmazandó; hangsúlyozza a bérekkel, a szociális védelemmel és a szociális biztonsággal kapcsolatos rendelkezések továbbfejlesztésének szükségességét, a munkavállalók és családjaik számára többek között sérülések, balesetek és halálozás esetén megfelelő és tisztességes jövedelem biztosítása érdekében; kiemeli a megállapodás végrehajtását szolgáló mechanizmusok létrehozásának jelentőségét, beleértve a megfelelő felügyeleti és végrehajtási intézkedések kidolgozását;

3. javasolja a tanácsi irányelv haladéktalan elfogadását, a szociális partnerek kérésének megfelelően;

4. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a szociális partnereknek.

2016. szeptember 14., szerda

P8_TA(2016)0344

A legutóbbi lengyelországi fejlemények és az Európai Unió Alapjogi Chartájában rögzített alapvető jogokra gyakorolt hatásuk

Az Európai Parlament 2016. szeptember 14-i állásfoglalása a legutóbbi lengyelországi fejleményekről és az Európai Unió Alapjogi Chartájában rögzített alapvető jogokra gyakorolt hatásukról (2016/2774(RSP))

(2018/C 204/11)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a Szerződésekre, különösen az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 2., 3., 4. és 6. cikkére,

— tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára,

— tekintettel a Lengyel Köztársaság alkotmányára,

— tekintettel az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezményre (EJEE) és az Emberi Jogok Európai Bíróságának ítélkezési gyakorlatára,

— tekintettel a Bizottságnak „A jogállamiság megerősítésére irányuló új uniós keret” című, 2014. március 11-i közleményére (COM(2014)0158),

— tekintettel a lengyelországi helyzettel kapcsolatos, 2016. január 19-i vitájára,

— tekintettel a lengyelországi helyzetről szóló, 2016. április 13-i állásfoglalására ([1]),

— tekintettel a Bizottság 2016. június 1-én elfogadott véleményére a lengyelországi jogállamiságról,

— tekintettel a Bizottság 2016. július 27-i ajánlására a lengyelországi jogállamiságra vonatkozóan,

— tekintettel az Európa Tanács szakértőinek a lengyel közszolgálati médiával kapcsolatos három jogszabálytervezetről szóló, 2016. június 6-i véleményére,

— tekintettel a Velencei Bizottságnak a Lengyel Alkotmánybíróságról szóló 2015. június 25-i törvény módosításairól szóló, 2016. március 11-i véleményére,

— tekintettel a Velencei Bizottságnak a rendőrségi törvény és egyes más törvények módosításáról szóló, 2016. január 15-i törvénnyel kapcsolatos 2016. június 13-i véleményére,

— tekintettel az Európa Tanács emberi jogi biztosának 2016. február 9–12-i lengyelországi látogatását követően elkészített, 2016. június 15-i jelentésére,

— tekintettel eljárási szabályzata 123. cikkének (2) bekezdésére,

A. mivel az Európai Unió az emberi méltóság, a szabadság, a demokrácia, az egyenlőség, a jogállamiság, valamint az emberi jogok – ideértve a kisebbségekhez tartozó személyek jogait is – tiszteletben tartásának értékein alapul, és mivel ezek az értékek közösek a tagállamokban, a pluralizmus, a megkülönböztetés tilalma, a tolerancia, az igazságosság, a szolidaritás, valamint a nők és a férfiak közötti egyenlőség társadalmában, és mivel a lengyel nép ezeket a 2003-ban tartott népszavazás alkalmából jóváhagyta;

B. mivel az EUSZ 6. cikkének (3) bekezdése megerősíti, hogy az EJEE-ben garantált és a tagállamok közös alkotmányos hagyományaiból következő alapvető jogok az uniós jog általános alapelveit képezik;

([1]) Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0123.

2016. szeptember 14., szerda

C. mivel az EU működése a kölcsönös bizalom vélelmén alapul, amely szerint a tagállamok az EJEE-ben és az Alapjogi Chartában rögzítetteknek megfelelően tiszteletben tartják a demokráciát, a jogállamiságot és az alapvető jogokat;

D. mivel a lengyel alkotmány 9. cikke kimondja, hogy a Lengyel Köztársaság tiszteletben tartja a rá vonatkozó nemzetközi jogot;

E. mivel a jogállamiság egyike azon közös értékeknek, amelyeken az EU alapul, és mivel a Szerződések értelmében a Bizottság a Parlamenttel és a Tanáccsal együtt felelős a jogállamiság mint az EU egyik alapvető értéke tiszteletben tartásának garantálásáért, és annak biztosításáért, hogy az uniós jogot, értékeket és elveket tiszteletben tartsák;

F. mivel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikke és az EJEE 6. cikke rögzíti a bírói kar függetlenségét, amely alapvető követelmény a hatalommegosztás demokratikus elve tekintetében, amelyet a lengyel alkotmány 10. cikke is tükröz;

G. mivel a hatalmi ágak szétválasztása és az igazságszolgáltatás függetlensége a demokratikus rendszer olyan alapvető eleme, amelyet nem szabad aláásni;

H. mivel Lengyelországban a közelmúlt eseményei – különösen az Alkotmánybíróság összetételével és működésével kapcsolatos vita, valamint az, hogy nem tették közzé az Alkotmánybíróság által meghozott ítéleteket – a jogállamiság tiszteletben tartásával kapcsolatos garanciák tekintetében aggodalomra adnak okot;

I. mivel a Velencei Bizottság az Alkotmánybíróságról szóló jogszabály módosításaira vonatkozó véleményében felhívta a lengyel állami szerveket, hogy tegyék közzé, teljes mértékben tartsák tiszteletben és hajtsák végre az Alkotmánybíróság ítéleteit, miközben hangsúlyozza, hogy a fent említett módosítások súlyosan aláássák az Alkotmánybíróság munkáját és az alkotmány őreként hatástalanná teszik;

J. mivel az az Alkotmánybíróság megbénítása arra késztette a Bizottságot, hogy a jogállamisági keretnek megfelelően párbeszédet kezdeményezzen a lengyel kormánnyal annak biztosítása érdekében, hogy teljes mértékben tiszteletben tartsák a jogállamiságot; mivel a lengyel hatóságokkal folytatott intenzív párbeszédet követően és annak tükrében, hogy a lengyel kormány nem ért el eredményeket az alkotmányos válság rendezésében, a Bizottság szükségesnek tartotta, hogy a jelenlegi helyzet értékeléséről hivatalos véleményt készítsen;

K. mivel a lengyel hatóságokkal folytatott további megbeszélések ellenére a lengyelországi jogállamiságot fenyegető kérdéseket nem oldották meg kielégítően, és a Bizottság úgy véli, hogy Lengyelországban rendszerszintű fenyegetés veszélyezteti a jogállamiságot; mivel emiatt konkrét ajánlásokat fogalmazott meg a lengyel hatóságok számára, hogy hogyan kezeljék minél gyorsabban az általa aggályosnak tartott ügyeket;

L. mivel a jogállamisági keret célja a jogállamisággal szembeni rendszerszintű fenyegetések kiküszöbölése bármely uniós tagállamban, különösen olyan helyzetekben, amelyek nem kezelhetők hatékonyan kötelezettségszegési eljárások keretében, valamint abban az esetben, ha a nemzeti szintű „jogállami biztosítékok” már nem tűnnek képesnek e fenyegetések hatékony kezelésére;

M. mivel az EU elkötelezte magát a tömegtájékoztatás szabadságának és sokszínűségének, valamint a tájékozódás és a véleménynyilvánítás szabadságának tiszteletben tartása mellett az Alapjogi Charta 11. cikkében és az EJEE 10. cikkében foglaltaknak megfelelően, és amit a lengyel alkotmány 14. cikke is tükröz;

N. mivel az újonnan javasolt és már elfogadott lengyel médiatörvény módosításai, különösen a közszolgálati média irányítása, a szerkesztői függetlenség és az intézményi autonómia tekintetében aggodalomra adnak okot a véleménynyilvánítás szabadságának és a tömegtájékoztatás szabadságának és sokszínűségének tiszteletben tartását illetően;

O. mivel az Európa Tanács szakértői miután szakértői párbeszédet folytattak a lengyel hatóságokkal a közszolgálati médiával kapcsolatos három törvénytervezet csomagjáról, arra a következtetésre jutottak, hogy javításokra van szükség, különösen az irányítás, a tartalom és az újságírók közfeladata és védelme terén;

P. mivel a szabadsághoz és a biztonsághoz, a magánélet tiszteletben tartásához és a személyes adatok védelméhez fűződő jogot az Alapjogi Charta 6., 7. és 8. cikke, valamint az EJEE 5. és 8. cikke, továbbá a lengyel alkotmány 31. és 47. cikke is rögzíti;

Q. mivel a Velencei Bizottság a rendőrségi törvény módosításaira és bizonyos egyéb aktusokra vonatkozó véleményében arra a következtetésre jutott, hogy a rendőrségi törvényben a titkosszolgálati megfigyelés végrehajtásához meghatározott eljárási biztosítékok és anyagi feltételek nem elegendők ahhoz, hogy megakadályozzák annak túlzott alkalmazását, illetve a magánélet vagy a személyes adatok védelmébe történő indokolatlan beavatkozást; e tekintetben emlékeztet arra, hogy a Bíróság és az Emberi Jogok Európai Bírósága is kiemelte, hogy lehetőleg bírósági ellenőrzéssel végzett hatékony felügyeleti mechanizmusokat kell bevezetni az ilyen tevékenységek felügyeletének biztosítására;

R. mivel hasonló aggályokat vet fel a terrorizmus elleni új jogszabály, különösen az EJEE 5., 8., 10. és 11. cikkének és a lengyel alkotmánynak való megfelelés tekintetében;

S. mivel az Európai Bizottság úgy véli, hogy amíg az alkotmánybíróság akadályokba ütközik a hatékony alkotmányos felülvizsgálat elvégzése tekintetében, addig nem lesz lehetőség az alkotmány tiszteletben tartásának hatékony ellenőrzésére, ideértve az alapjogokra vonatkozó rendelkezéseit, a jogalkotási aktusokat, például a Szejm által nemrégiben elfogadott különösen érzékeny jogalkotási aktusokat;

T. mivel a Velencei Bizottság az alkotmányjog független szakértőiből áll, akiket az Európa Tanács valamennyi tagállama, köztük Lengyelország nevezett ki, és mivel véleménye az Európa Tanács tagállamai jogállamisággal és demokráciával kapcsolatos kötelezettségeinek leghitelesebb értelmezése; mivel a jelenlegi lengyel kormány közvetlenül kérte a Velencei Bizottság véleményét;

U. mivel a tisztességes eljáráshoz, az ártatlanság vélelméhez és a védelemhez fűződő jogot az Alapjogi Charta 47. és 48. cikke és az EJEE 6. cikke, valamint a lengyel alkotmány 41., 42. és 45. cikke rögzíti;

V. mivel az Európa Tanács emberi jogi biztosa Lengyelországban tett látogatását követően készített jelentésében arra a következtetésre jutott, hogy a büntetőeljárásról szóló törvény és az ügyészségről szóló törvény közelmúltban elfogadott módosításai veszélyeztethetik a tisztességes eljáráshoz való jog védelmét a büntetőeljárás során, az ártatlanság vélelmét és a védelemhez való jogot – különösen azokban az esetekben, amikor nem áll rendelkezésre elegendő garancia a hatalmi visszaélések elkerüléséhez –, valamint a hatalmi ágak szétválasztásának elvét;

W. mivel az Alapjogi Charta, az EJEE és az Emberi Jogok Európai Bíróságának ítélkezési gyakorlata szerint a nők szexuális és reproduktív egészséghez fűződő joga több emberi joghoz kapcsolódik, többek között az élethez és méltósághoz fűződő joghoz, az embertelen vagy megalázó bánásmódtól való mentességhez fűződő joghoz, az egészségügyi ellátáshoz való hozzáféréshez, a magánélethez, az oktatáshoz fűződő joghoz, valamint a hátrányos megkülönböztetés tilalmához, amint azt a lengyel alkotmány is tükrözi;

X. mivel a hatékony, pártatlan, hozzáértő és politikailag semleges közszolgálati rendszer a demokratikus kormányzás egyik alapvető eleme, de mivel az új közszolgálati törvény, valamint a lengyel alkotmány 153. cikke sértheti ezt az elvet;

Y. mivel a lengyel alkotmánybíróság a 2016. július 22-én elfogadott jogszabály számos rendelkezését alkotmányellenesnek nyilvánította;

Z. mivel a lengyel környezetvédelmi miniszter jóváhagyta a białowieżai erdőben folyó fakitermelés növelését célzó tervet; mivel amikor a természetvédelmi nemzeti tanács kifogást emelt a tervvel kapcsolatban, a kormány a tanács 39 tagjából 32-t leváltott; mivel 2016. június 16-án a Bizottság kötelezettségszegési eljárást indított a białowieżai erdőre vonatkozóan;

2016. szeptember 14., szerda

1. hangsúlyozza, hogy alapvető jelentőségű annak biztosítása, hogy az EUSZ 2. cikkében és a lengyel alkotmányban felsorolt közös európai értékeket maradéktalanul tiszteletben tartsák, és hogy garantálják az Alapjogi Chartában lefektetett alapvető jogokat;

2. megismétli a lengyelországi helyzetről a 2016. április 13-i állásfoglalásában kifejezésre juttatott álláspontját, különösen az Alkotmánybíróság megbénításával kapcsolatban, ami veszélyezteti Lengyelországban a demokráciát, az alapvető jogokat és a jogállamiságot;

3. sajnálatának és aggodalmának ad hangot, hogy ez idáig nem született kompromisszumos megoldás, és hogy a Velencei Bizottság 2016. március 11-i ajánlásait nem hajtották végre; sajnálatának ad hangot, amiért a lengyel kormány nem teszi közzé az alkotmánybíróság valamennyi ítéletét, többek között a 2016. március 9-i és 2016. augusztus 11-i ítéletet sem;

4. üdvözli a Bizottság azon szándékát, hogy konstruktív és termékeny párbeszédet folytasson a lengyel kormánnyal annak érdekében, hogy gyors és konkrét megoldásokat találjanak a jogállamiságot érintő fent említett rendszerszintű fenyegetésekre; hangsúlyozza, hogy a párbeszédnek pártatlannak, bizonyítékokon alapulónak és együttműködőnek kell lennie, ugyanakkor tiszteletben kell tartania az Uniónak és tagállamainak a Szerződésekben rögzített hatásköreit, valamint a szubszidiaritás elvét;

5. tudomásul veszi a Bizottság véleményének és az abból következő ajánlásoknak az elfogadását a jogállamisági keretnek megfelelően a lengyelországi helyzet értékelését követően; elvárja, hogy a Bizottság tegye lehetővé a Parlament számára a véleményhez való hozzáférést az Európai Parlament és az Európai Bizottság közötti kapcsolatokról szóló keretmegállapodás II. mellékletében foglaltaknak megfelelően;

6. felszólítja a lengyel kormányt, hogy a lojális együttműködés Szerződésben foglalt elvével összhangban működjön együtt a Bizottsággal, és szorgalmazza, hogy használja ki a Bizottság által lehetővé tett három hónapot arra, hogy a lengyel Szejmben képviselt valamennyi párt részvételével kompromisszumra jussanak a jelenleg zajló alkotmányos válság megoldása érdekében, teljes mértékben tiszteletben tartva a Velencei Bizottság véleményét és az Európai Bizottság ajánlásait;

7. felszólítja a Bizottságot mint a Szerződések őrét, hogy következő lépésként kövesse nyomon a lengyel hatóságok ajánlásokra adott válaszintézkedéseit, miközben továbbra is teljes mértékben támogatja Lengyelországot a jogállamiság megerősítését szolgáló megfelelő megoldások megtalálásában;

8. aggodalmát fejezi ki a teljesen működőképes alkotmánybíróság hiánya, valamint a közelmúltban más területeken bekövetkezett, a megfelelő konzultációt nélkülöző gyors jogalkotási fejlemények miatt, és sürgeti a Bizottságot, hogy értékelje az elfogadott jogszabályok összeegyeztethetőségét az elsődleges és másodlagos uniós joggal és azon értékekkel, amelyeken az Európai Unió alapul, figyelembe véve a Velencei Bizottság 2016. június 11-i, az Európa Tanács emberi jogi biztosának 2016. június 15-i és a Bizottság 2016. július 27-i, a jogállamiságra vonatkozó ajánlásait, különösen az alábbiak tekintetében:

— a közszolgálati médiáról szóló törvény, tekintettel arra, hogy a közszolgálati médiát szabályozó olyan keretre van szükség, amely biztosítaná, hogy e média független, pártatlan és pontos tartalmakat közvetítsen, amelyek tükrözik a lengyel társadalom sokszínűségét, valamint az Emberi Jogok Európai Bírósága vonatkozó ítélkezési gyakorlatát és az audiovizuális ágazattal és a médiával kapcsolatos uniós vívmányokat;

— a rendőrségi törvényt és bizonyos egyéb aktusokat módosító törvény, figyelembe véve, hogy aránytalanul beavatkozik a magánélet tiszteletben tartásához fűződő jogba, és hogy az átfogó tömeges megfigyelési tevékenységek és a polgárok személyes adatainak nagy tömegű feldolgozása összeegyeztethetetlen az EU és az Emberi Jogok Európai Bírósága ítélkezési gyakorlatával;

— a büntetőeljárási törvénykönyvet és az ügyészségi törvényt módosító törvény, tekintettel arra, hogy az eljárási jogok, valamint a tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jog tekintetében meg kell felelni az uniós vívmányoknak;

— a közszolgálati törvényt módosító törvény, tekintettel a lengyel közigazgatás átpolitizálásának kockázatát, amely veszélybe sodorná a közszolgálat pártatlanságát;

— a terrorizmus elleni törvény, tekintettel arra, hogy súlyos fenyegetést jelent a magánélethez és a véleménynyilvánítás szabadságához való jog vonatkozásában, mivel megfelelő jogi biztosítékok nélkül kiterjeszti a Belbiztonsági Ügynökség hatásköreit;

— egyéb, aggodalomra okot adó ügyek, mert sérthetik az uniós jogot, az EJEB ítélkezési gyakorlatát és az alapvető emberi jogokat, ideértve a nők jogait is;

9. felszólítja a Bizottságot, hogy rendszeresen, alaposan és átlátható módon tájékoztassa a Parlamentet az előrelépésről és a meghozott intézkedésekről;

10. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az Európai Tanácsnak, valamint a Lengyel Köztársaság elnökének.

2016. szeptember 14., szerda

P8_TA(2016)0345

Az Unió Tunéziához fűződő kapcsolatai a jelenlegi regionális helyzetben

Az Európai Parlament 2016. szeptember 14-i állásfoglalása az Unió Tunéziához fűződő kapcsolatairól a jelenlegi regionális helyzetben (2015/2273(INI))

(2018/C 204/12)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 8. cikkére,

— tekintettel az uniós választási megfigyelő missziónak a 2014. évi tunéziai parlamenti és elnökválasztásokról szóló végleges jelentésére,

— tekintettel az ENSZ emberi jogi főbiztosának „Tunéziai börtönök; nemzetközi normák kontra a valóság" című, 2014. márciusi jelentésére és a tunéziai Igazságügyi Minisztérium tisztviselőinek nyilatkozataira,

— tekintettel a Tunéziára vonatkozó, 2014–2015 közötti időszakra szóló egységes uniós támogatási keretre, amelyet a C(2014)5160 bizottsági határozat módosításával 2016 végéig terjesztettek ki,

— tekintettel az európai szomszédságpolitika felülvizsgálatáról szóló, 2015. július 9-i állásfoglalására ([1]),

— tekintettel az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának címzett, az európai szomszédságpolitika felülvizsgálatáról szóló, 2015. november 18-i jelentésre (JOIN (2015)0050),

— tekintettel arra, hogy Tunézia 2015. december 1-jén társulási megállapodást írt alá a Horizont 2020 programmal a kutatás és innováció területén,

— tekintettel az EU és Tunézia közötti szabadkereskedelmi megállapodásról folytatandó tárgyalások megnyitásáról szóló, 2016. február 25-i állásfoglalására ([2]),

— tekintettel a sürgősségi autonóm kereskedelmi intézkedések Tunézia esetében történő bevezetéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet tervezetről szóló, 2016. március 10-i álláspontjára ([3]),

— tekintettel a Tunéziai Köztársaságra vonatkozó sürgősségi autonóm kereskedelmi intézkedések bevezetéséről szóló (EU) 2016/580, 2016. április 13-i európai parlamenti és tanácsi rendelet ([4]) 2016. április 19-i hatálybalépésére,

— tekintettel az EU–Tunézia Társulási Tanácsnak az EU–Tunézia cselekvési terv (2013–2017) végrehajtására vonatkozó 2015. március 17-i ajánlására, illetve az EU–Tunézia Társulási Tanács 2016. április 18-i együttes nyilatkozatára,

— tekintettel Tunézia 2016–2020 közötti időszakra szóló stratégiai fejlesztési tervére,

— tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,

— tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére (A8-0249/2016),

([1]) Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0272.
([2]) Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0061.
([3]) Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0086.
([4]) HL L 102., 2016.4.18., 1. o.

2016. szeptember 14., szerda

A. mivel Tunézia az európai szomszédságpolitika keretében az EU prioritást élvező országai közé tartozik;

B. mivel a békés demokratikus átalakulás folyamata Tunéziában sikeres példát mutat az arab világban, és megerősítése döntő fontosságú az egész régió stabilitása szempontjából, ennek egyenes következményeként pedig Európa biztonsága szempontjából is;

C. mivel a Nobel-békedíjat 2015-ben a Tunéziai Nemzeti Párbeszéd Kvartett kapta „a tunéziai pluralista demokrácia kiépítésében való meghatározó részvételének” elismeréseként;

D. mivel Tunézia jelenleg nehéz társadalmi-gazdasági helyzetben van, a líbiai körülmények miatt pedig biztonsági problémákkal is szembe kell néznie; mivel a tunéziai gazdaság alapvető alkotóelemét jelentő idegenforgalmat ezek a körülmények és az országra irányuló terrorista támadások súlyosan érintik;

E. mivel a tunéziai gazdaság nagymértékben függ a külföldi befektetésektől, az idegenforgalomtól és a termékek EU-ba irányuló exportjától, és mivel egy gazdaság csak akkor tud virágozni, ha a demokrácia fejlődhet;

F. mivel a 2011. évi tömeges demonstrációk egyik fő oka a munkahelyek és a lehetőségek hiánya volt, és mivel számos probléma mind a mai napig sújtja a lakosságot a fiatalok nagyarányú munkanélküliségére való tekintettel;

G. mivel olyan valódi partnerséget kell kialakítani, amely a Földközi-tenger mindkét partján élő lakosság érdekeit figyelembe veszi, és amely különösen a tunéziai társadalmi és területi egyenlőtlenségek csökkentését tartja szem előtt;

H. mivel a Ben Ali-rezsim vége és a demokratikus folyamat megszilárdítása azt jelenti, hogy az EU a stabilitásra vonatkozó célkitűzés elérésének egyik eszközeként, e fontos partner érdekeinek és prioritásainak fokozottabb figyelembe vételével javíthatja a Tunéziával folytatott politikai párbeszédet;

I. mivel az Európai Uniónak és tagállamainak továbbra is kötelezettséget kell vállalnia a Tunézia népével és kormányával való együttműködés mellett a közös érdekek – többek között a kereskedelem, a befektetések, az idegenforgalom, a kultúra és a biztonság – előmozdítása érdekében;

J. mivel az albizottságok szervezésével összefüggésben Tunéziában háromoldalú párbeszédet kezdtek a hatóságok, a civil társadalom szereplői és az EU képviselői között;

K. mivel a sajtószabadság és a publikálás szabadsága a nyitott, szabad és demokratikus együttélés lényegi részét képezi;

L. mivel Tunézia jelentős szerepet játszott a líbiai konfliktus szembenálló felei közötti megállapodás megkötésének előmozdításában;

M. mivel a líbiai instabilitás és annak tovagyűrűző hatásai súlyosan fenyegetik Tunézia és az egész régió stabilitását; mivel Tunézia jelenleg ***jelentős létszámú***, lakóhelyét elhagyni kényszerült, a líbiai instabilitás és erőszak elől menekülő líbiainak nyújt menedéket, ami terhet jelent a belső helyzet és az infrastruktúra szempontjából;

N. mivel az elmúlt évben Tunéziát számtalan terrorista támadás érte; mivel Tunézia az Európai Unió kulcsfontosságú partnere a terrorizmus elleni küzdelemben;

O. mivel nyugtalanítóan magas azoknak a tunéziai fiataloknak a száma, akiket az ISIS/DÁIS sikeresen toborzott, és mivel a kilátástalanság és gazdasági stagnálás miatt a fiatalok fogékonnyá válhatnak a szélsőséges csoportosulások csábítására;

1. megújítja a tunéziai néppel és a 2011-ben megkezdett politikai átalakulási folyamat céljából kötött egyezségét; rámutat azokra a kihívásokra és fenyegetésekre, amelyekkel az ország a demokratikus átmenet megerősítése, a gazdasági és társadalmi prosperitása érdekében szükséges intézkedések meghozása, valamint a biztonságának garantálása során meg kell küzdenie; sürgeti az EU-t és tagállamait, hogy mozgósítsanak és jobban koordináljanak jelentős technikai és pénzügyi forrásokat Tunézia konkrét támogatására, kiemeli, hogy Tunézia támogatásfelvevő képességének, stabilitásának, demokráciájának, jó kormányzásának, a korrupció elleni küzdelemnek, valamint a régió gazdasági fejlődésének és foglalkoztatási helyzetének megerősítésére irányuló intézkedések nélkül a reformkilátások veszélybe kerülnek; éppen ezért az Európai Unió és Tunézia között érdemi, mélyreható és átfogó partnerség létrehozására hív fel;

2016. szeptember 14., szerda

2. felszólítja a deauville-i partnerség résztvevőit, hogy teljesítsék kötelezettségvállalásaikat; úgy véli, hogy a tunéziai helyzet indokolttá teszi egy valódi „Marshall-terv" beindítását, megfelelő finanszírozással, a demokratikus átmenet megerősítése, valamint a gazdasági és társadalmi élet minden ágazata beruházásai és fejlesztése átfogó támogatásának érdekében, különösen a munkahelyteremtés és a megfelelő minőségű és mindenki számára hozzáférhető közszolgáltatások tekintetében; felszólít továbbá a civil társadalom támogatására irányuló törekvések konszolidálására is; aggodalmának ad hangot az átmeneti időszak instabilitását jellemző jelenlegi társadalmi-gazdasági és költségvetési nehézségek miatt, Tunéziának pedig feltétlenül végre kell hajtania a megfelelő reformokat a foglalkoztatás bővítése és a fenntartható és inkluzív növekedés megteremtése céljából; ebből adódóan elengedhetetlennek tartja, hogy a költségvetési hatóságok határozottan megnöveljék az Európai Szomszédsági Támogatási Eszköz Tunéziának címzett forrásait;

3. kijelenti, hogy Tunéziának a lesújtó társadalmi és gazdasági helyzet ellenére megvalósuló, történelmi jelentőségű demokratikus átmenete a hagyományos intézkedéseken túlmutató, fokozottabb EU–Tunézia partnerséget tesz szükségessé;

4. elismeri a Tunézia és szomszédai közötti jó együttműködést, amit az Algériával aláírt preferenciális kereskedelmi megállapodás és a helyi fejlődés elősegítését célzó, határokon átnyúló helyi bizottságok létrehozása, valamint a tunéziai és líbiai gazdaság közötti kapcsolatok létrehozása és a tunéziaiak lakóhelyüket elhagyni kényszerült líbiaiak iránti szolidaritása fémjelez; üdvözli e tekintetben a Líbiában a megbékélési folyamat terén történt előrelépéseket;

5. emlékeztet arra, hogy a felülvizsgált európai szomszédságpolitika végrehajtása során tiszteletben kell tartani az emberi jogokat; felhív ellenőrző mechanizmusok létrehozására az alapvető szabadságok, a nemek közötti egyenlőség tiszteletben tartása és más emberi jogi kérdések tekintetében, a civil társadalom teljes körű bevonása mellett;

6. hangsúlyozza, hogy az integráció politikai folyamatának az Arab Maghreb Unió keretében történő újbóli elindítása különösen alkalmas eszköz lehet a biztonság megteremtésére és az együttműködés megerősítésére az egész régióban;

I – Politikai reformok és intézmények

7. támogatja a demokratizálódási folyamatot, és rámutat, hogy társadalmi és gazdasági reformokra van szükség Tunéziában; hangsúlyozza, hogy fontos támogatni a tunéziai népképviseleti közgyűlést, tekintettel arra a helyzetre, amit a változékony regionális helyzet stabilitásának megerősítése és ezzel egyidejűleg a demokrácia elmélyítésére tett erőfeszítések jelentenek; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a népképviseleti közgyűlés nem rendelkezik megfelelő eszközökkel, ez pedig veszélyezteti jogalkotási szerepét, és lelassítja a sürgősen szükséges új jogszabályok megalkotását; támogatja a közgyűlést a képességeinek kiépítésére irányuló erőfeszítéseiben, többek között a személyzettoborzásban; támogatja a népképviseleti közgyűlés támogatásigényének felmérését, kéri a Parlament szervezeti egységeit, hogy fokozzák a népképviseleti közgyűlés számára biztosított kapacitásépítés-támogató tevékenységeket; javasolja, hogy a Parlament szervezzen legmagasabb szintű politikai találkozót, például egy „tunéziai hét" keretében, saját épületeiben, hogy elősegítse a parlamenti együttműködést;

8. üdvözli az EU–Tunézia Parlamenti Vegyes Bizottság létrehozását, amely központi szerepet fog játszani és amely lehetővé teszi az Európai Parlament képviselőinek és a tunéziaiak rendszeres találkozását, valamint a demokráciáról, a jogállamiságról és közös érdeklődésre számot tartó bármely kérdésről szóló strukturált politikai párbeszéd fejlesztését; kiemeli, hogy a kereskedelmi tárgyalások megnyitása keretében a parlamenti vegyes bizottságnak fontos szerepet kell betöltenie a folyamatban lévő tárgyalások hatékony nyomon követésének biztosításában; felhív a népi képviselők közgyűlését támogató konkrét kezdeményezések elindítására más európai parlamenti bizottságokkal, például az állampolgári jogi bizottsággal közösen (a bel- és igazságügyi kérdések, a migrációs jogszabályok és a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés támogatására);

9. üdvözli a Tunéziában megvalósult háromoldalú párbeszédet; felhív ennek folytatására és az EU és Tunézia közötti kétoldalú kapcsolatok valamennyi szempontjára történő kiterjesztésére, és különösen a civil társadalomnak az európai szomszédságpolitika módosításának végrehajtásába, illetve az EU és Tunézia közös prioritásaira vonatkozó tárgyalási folyamatba történő bevonásának biztosítására;

10. megállapítja, hogy a Tunézia által végrehajtandó, leginkább problémás reformok egyike a közigazgatási reform; üdvözli, hogy a tunéziai kormány új módszereket vizsgál a prioritást élvező legfontosabb szakpolitikák meggyorsítására; úgy véli, hogy az európai és a tunéziai igazgatás közötti ikerintézményi együttműködés kedvezően járul hozzá a közigazgatási reformhoz; támogatja az IT-alapú megoldások alkalmazását az e-állam és az e-kormányzat kialakításához és fejlesztéséhez;

11. üdvözli, hogy Tunézia tiszteletben tartja a gyülekezés szabadságára vonatkozó nemzetközi normákat, aminek köszönhetően az ország vezető szerepet játszik az arab világban a független civil társadalom megerősítésében; felszólít azon civil társadalmi csoportok, politikai pártok és szakszervezetek számára nyújtott technikai és kapacitásépítési támogatás folytatására, amelyeknek kulcsszerepet kell játszaniuk, és amelyek alapvető fontosságúnak bizonyultak a demokratikus átalakulás és az általános fejlődés, a kormányzat elszámoltathatósága és az emberi jogok tiszteletben tartásának – többek között a nők és gyerekek védelme, a nemek egyenlősége, valamint az üldöztetés és a megkülönböztetés valamennyi áldozata védelmének – ellenőrzése szempontjából; üdvözli ezen a területen az olyan, uniós finanszírozású egyedi programokat, mint a civil társadalmat támogató projekt (PASC), és az Európai Európai Gazdasági és Szociális Bizottság és a Tunéziai Kvartett között a tunéziai és az európai civil társadalmak közötti kapcsolatok megerősítése céljából aláírt megállapodást; ösztönzi a civil társadalom és a közigazgatási szervek között a helyi fejlesztési prioritások – többek között a helyi beruházások – terén folytatott párbeszédet és együttműködést; felszólít az állampolgári ismeretek oktatása és a demokratikus kötelezettségvállalás előmozdítására;

12. hangsúlyozza, hogy ki kell alakítani az állampolgársági kultúrát, és felhív olyan támogató környezet megteremtésére, amelyben biztosítják a civil társadalmi szervezetek döntéshozatali eljárásba történő bevonásához szükséges struktúrákat;

13. úgy véli, hogy a Bizottságnak és az EKSZ-nek meg kell adnia a 2016 októberére tervezett helyhatósági választásokhoz a szükséges támogatást, valamint biztosítaniuk kell egy uniós és európai parlamenti megfigyelő missziót, amennyiben a tunéziai kormány igényli, ahogyan erre már a 2014. évi parlamenti és elnökválasztáson is sor került; e tekintetben felszólít az önkormányzatok megerősített támogatására a helyi és regionális önkormányzatok euromediterrán közgyűlése (ARLEM) keretében, valamint a tagállamok koordinálásával megvalósuló testvérvárosi projektek elősegítése révén;

14. kéri a nemi szempontból kiegyensúlyozott politikák támogatását – többek között a családi állapotra vonatkozó törvénykönyv reformja révén, az örökléssel és a házassági jogokkal kapcsolatos kérdésekben a nők hátrány megkülönböztetésének felszámolása érdekében, a nők közéletben és magánszektorban történő fokozott részvétele érdekében, a tunéziai alkotmány 46. cikkében előírtak szerint; ösztönzi továbbá az új női vezetők mentorálására vonatkozó olyan programok kialakítását, amelyek támogathatják a döntéshozói pozíciókba történő bejutásukat; ajánlja, hogy Tunézia semmisítse meg a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetések (diszkrimináció) minden formájának kiküszöböléséről szóló egyezményre vonatkozó általános nyilatkozatát;

15. felszólít a fiatalok politikai életbe való bevonására, különösen a fiatalok helyhatósági választásokon történő részvételének előmozdítása szempontjából; üdvözli e tekintetben a fiataloknak szóló ismeretterjesztő/állampolgári ismeretek oktatására irányuló, uniós finanszírozású projektet; üdvözli a fiatalok helyhatósági választásokon való képviseletére vonatkozó jogalkotási rendelkezéseket; úgy ítéli meg, hogy a 2016. évi helyhatósági választások lehetővé teszik, hogy a fiatalok ismét aktívan bekapcsolódjanak a politikai átalakulás folyamatába;

16. üdvözli az átmeneti igazságszolgáltatási rendszert; emlékeztet arra, hogy a tunéziai nép nagy reményeket fűz az átmenet folyamatához; sajnálatát fejezi ki magát az „Igazság és Méltóság” bizottságon belüli intenzív polarizálódás miatt; megállapítja, hogy a nemzeti egyeztetésnek és növekedésnek nem kellene egymásnak ellentmondó prioritásoknak lennie;

17. felkéri a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy indítsanak programot az igazságszolgáltatási ágazat és a jogállamiság reformjának támogatása érdekében, a tunéziai alkotmány értékeinek tiszteletben tartása mellett, többek között a Legfelsőbb Bírósági Tanács és az Alkotmánybíróság folyamatos létrehozásának technikai és pénzügyi támogatásával is; üdvözli a 2011-ben elfogadott uniós igazságügyi reformprogramot (PARJI), továbbá a 2014-ben elfogadott és csupán 15 millió euróval finanszírozott PARJ2 programot;

2016. szeptember 14., szerda

18. a kormányt a kínzás megakadályozására irányuló intézkedések mielőbbi elfogadására hívja fel; ösztönzi Tunéziát a halálbüntetés megszüntetésére; aggasztja, hogy a tunéziai hatóságok több alkalommal is kínzást alkalmaztak olyan kiskorúakkal szemben, akiket terrorista szervezetekhez való csatlakozás szándékával gyanúsítottak;

19. felszólítja Tunéziát, hogy sürgősen reformálja meg a szükségállapotról szóló 1978. évi törvényt, amelyet jelenleg az alkotmány alapvető rendelkezéseit figyelmen kívül hagyva hajtanak végre;

20. aggodalmának ad hangot a tunéziai börtönök túlzsúfoltsága, az élelmiszerhiány és a rossz higiénia, illetve e körülményeknek a foglyok alapvető jogaira gyakorolt hatása miatt; üdvözli a tunéziai büntetés-végrehajtási intézmény reformjára irányuló tunéziai–európai projektet, amelynek célja kisebb bűncselekmények tekintetében az alternatív szankcionálási rendszer megerősítése a szabadságvesztés-büntetés helyett;

21. felszólít a büntetőjogi törvénykönyv reformjára, és különösen 230. cikkének visszavonására, amely három év szabadságvesztéssel bünteti a homoszexualitást és ellentétes a megkülönböztetésmentesség és a magánélet védelme alkotmányos elveivel; örömmel fogadja a jogszabályoknak a közelmúltban újakkal való helyettesítését, valamint a narkotikumokról szóló, 1992-52. törvény módosítását – mint a tunéziai jogalkotás nemzetközi standardokhoz közelítése céljából megfelelő lépéseket –, ami az elrettentés helyett a megelőzést részesíti előnyben, és olyan alternatív büntetési módokat hoz létre, amelyek a kábítószer-fogyasztók rehabilitálásának és újraintegrálásának kedveznek;

22. felszólít a decentralizációs folyamat erősítésére és a régiók szerepének fokozására további helyi autonómiák létrehozása révén; támogatja az uniós tagállamokkal való, decentralizált megközelítést ösztönző partnerségeket (pl. képzések, kapacitásépítés e területen), valamint a tagállamok helyi önkormányzatai által működtetett decentralizált együttműködési projekteket, amelyek hozzájárulnak a tunéziai regionális és helyi kormányzás fejlesztéséhez, akárcsak az európai uniós városokkal és helyi közösségekkel ápolt partnerségeket és a bevált gyakorlatok cseréjét; felhív fokozottabb uniós támogatás nyújtására a régióbeli civil társadalom számára, a meglévő sikeres kezdeményezésekre építve;

23. aggasztja, hogy nem sok előrelépés történt a büntető eljárásjogról szóló törvénykönyv, illetve a büntető törvénykönyv véleménynyilvánítás szabadsága tekintetében történő általános módosítását illetően; aggasztja, hogy számos állampolgárt, többek között újságírókat és bloggereket helyeztek vád alá, illetve ítéltek szabadságvesztésre állami tisztviselők rapdalokban történő állítólagos hírnévrontására, megsértésére, illetve a közerkölcs megsértésére hivatkozva, amiért hangot adtak véleményüknek; üdvözli a tényt, hogy Tunézia csatalkozott a Freedom Online Coalition partnerséghez, és felszólítja az aktívabb részvételre;

24. a sajtó és a média szabadsága, az offline és online szólásszabadság – különösen a bloggereké –, akárcsak a gyülekezési szabadság a demokrácia és a nyitott, pluralista társadalom alapvető elemei és elengedhetetlen pillérei; ösztönzi a bevált gyakorlatokra vonatkozó standardokat a médiaágazat területén, hogy az oknyomozó és sokrétű újságírás érvényesülhessen; elismeri a cenzúrázatlan internet-hozzáférés, valamint a digitális és közösségi média által teremtett lehetőségeket; üdvözli Tunézia élő, nyitott internetes médiakínálatát, ám felszólítja a tunéziai hatóságokat, hogy folytassák az alapvető technológiai infrastruktúrákba való beruházást és támogassák a digitális összeköttetéseket és műveltséget, különösen az ország legszegényebb területein; üdvözli a tájékoztatásról szóló új törvény 2016. márciusi elfogadását, amelynek célja a tájékoztatás szabadságához való jog, többek között pedig a visszaélést bejelentő személyek hatékony védelme Tunéziában; üdvözli ezzel összefüggésben, hogy az Audiovizuális Kommunikációs LEgfelső Hatóság (HAICA) és utódja, az Audiovizuális Kommunikációs Bizottság (ACA) uniós támogatást kap a médiareform támogatására létrehozott, folyamatban lévő 10 millió eurós programból;

25. felszólítja az Európa Tanács Közgyűlését, hogy adja meg Tunéziának a „partner a demokráciáért” státuszt, amely jelentős lépés lehet a tunéziai parlamenti demokrácia és jogállamiság megszilárdításában;

II – Gazdasági és társadalmi fejlődés

26. üdvözli a Bizottság 500 millió eurós makrogazdasági támogatási javaslatát és ennek a Tanács és a Parlament általi elfogadását;

27. üdvözli az EU és Tunézia közötti, ambiciózus szabadkereskedelmi megállapodásra (DCFTA) vonatkozó tárgyalások megnyitását; emlékeztet arra, hogy az EU-nak ezeket a tárgyalásokat testre szabott technikai és pénzügyi támogatás mellett kell folytatnia; hangsúlyozza, hogy a piaci hozzáférési lehetőségek és a befektetési környezet javítására törekedve ennek a megállapodásnak nemcsak egyszerű kereskedelmi dimenziója van, és hozzá kell járulnia az európai standardoknak a környezetvédelem, a fogyasztóvédelem és a munkavállalói jogok védelme területére való kiterjesztéséhez, konszolidálva az ország demokratikus rendszerét, és felélénkítve gazdaságát; az Európai Bizottságot lépésről lépésre haladó megközelítés elfogadására, valamint annak biztosítására hívja fel, hogy ez a megállapodás kölcsönös előnyökkel járjon, kellőképpen figyelembe véve a két fél közötti jelentős gazdasági különbségeket; emlékeztet a Bizottságnak és a tunéziai kormánynak címzett ajánlásaira, amelyek értelmében egyértelmű és részletes eljárást kell megvalósítani a tunéziai és az európai civil társadalomnak a mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi megállapodásról szóló tárgyalások egészébe történő bevonására; felhív a konzultációs eljárás nyitottá és átláthatóvá tételére és arra, hogy fokozottabban figyelembe kell venni a tunéziai civil társadalom sokféleségét, a hasonló tárgyalások során alkalmazott bevált gyakorlatok alapján;

28. üdvözli a Tunéziai Köztársaság tekintetében elfogadott sürgősségi autonóm kereskedelmi intézkedéseket, mivel ezek konkrétan a tunéziai gazdaság támogatását, valamint a reformok ösztönzését szolgálják; felhív Tunézia megnövelt uniós támogatására az Európai Szomszédsági Támogatási Eszköz révén, valamint a Tunéziának nyújtott európai uniós segítség koordinációjára, hogy az ország teljes mértékben kihasználhassa a nemzetközi támogatást, és lehetővé váljon a munkahelyteremtés, különösen a fiatal diplomások számára; ösztönzi a más érdekelt, globális és regionális adományozó országokkal és szervezetekkel való partnerségeket, és különösen a regionális egyenlőtlenségek csökkentését, a mezőgazdaság terén nyújtott képzés és befektetések előmozdítását, amely figyelembe veszi a helyi mezőgazdaság sajátosságait, valamint a számítástechnikába, a gyártási ágazatba, a kkv-kba való beruházásokat támogató intézkedéseket, amelyek fellendítenék a foglalkoztatást; megjegyzi, hogy a turisztikai ágazatra drámai hatással voltak a 2015-ös támadások, és – figyelembe véve a tunéziai hatóságok által azóta végrehajtott intézkedéseket – felkéri a tagállamokat, amelyek még nem értékelték újra a biztonsági helyzetet, hogy a lehető leggyorsabban tegyék ezt meg, hogy a tunéziai idegenforgalom feléledhessen;

29. felszólítja az EU-t, hogy az ENI középtávú felülvizsgálata során vonják be a civil társadalmat, a helyi önkormányzatokat és más fontos szereplőket a finanszírozási prioritások megállapítására irányuló folyamatba;

30. kiemeli, hogy foglalkozni kell a munkanélküliség kérdésével, különösen a fiatal egyetemi diplomások munkanélküliségével, és mélyreható reformokat kell indítani a növekedés, a minőségi oktatás és foglalkoztatás (pl. a devizakorlátozások könnyítése, mikrohitelekhez való hozzáférés, a munkaügyi jogszabályok reformja, a munkaerőpiac igényeinek megfelelő szakképzési rendszerek kifejlesztése, illetve az adminisztratív eljárások egyszerűsítése) és a tunéziai gazdaság diverzifikálásának támogatása érdekében; felszólít minden felet, hogy tartsák fenn a jó együttműködés szellemét annak érdekében, hogy az ország egész területére kiterjedő inkluzív gazdasági fejlődést célzó reformokra lehessen összpontosítani, ideértve a hosszú távú fejlesztési tervre szoruló, kevésbé fejlett és elszegényedett régiókat is; felszólítja a tunéziai hatóságokat, hogy üdvözöljék azokat a kezdeményezéseket, amelyek az állampolgárok politikai párbeszéd vagy a technológiai innováció javítására való elkötelezettségét tükrözik; hangsúlyozza, hogy az ilyen polgári kezdeményezéseket nemzetközi szinten is támogatni kell;

31. üdvözli a 2016–2020 közötti időszakra szóló tunéziai stratégiai fejlesztési tervre irányuló kezdeményezést, és felszólít annak gyors végrehajtására az európai és a nemzetközi pénzügyi intézményektől érkező támogatás felhasználása megkönnyítését célzó szabályozási keretek elfogadásával; üdvözli az új beruházási kódexet, amely várhatóan szabályozási stabilitást teremt és megkönnyíti a beruházásokat, továbbá az adóreformokat; felkér a közigazgatás modernizálására, amelynek hatékonyan és átlátható módon kellene működnie, ezáltal megkönnyítve a projektek végrehajtását és a források jobb felhasználását;

32. támogatja a tunéziai kormány által az új belföldi, regionális és globális igényeknek megfelelően a gazdaság korszerűsítésére és liberalizálására tett erőfeszítéseket, és úgy véli, hogy egy erőteljes és sokszínű tunéziai gazdaság képes lesz munkahelyeket, lehetőségeket és jólétet teremteni, az ország pedig megvalósíthatja széles körű politikai és társadalmi célkitűzéseit;

33. emlékeztet a tunéziai mezőgazdasági ágazat stratégiai jelentőségére, és e tekintetben üdvözli a tunéziai költségvetésben 2016-ra tervezett intézkedéseket, többek között a mezőgazdasági termelők adósságainak eltörlését és a mezőgazdasági ágazatról szóló nemzeti konzultáció megkezdését; fontosnak tartja, hogy e nemzeti konzultációba vonják bele a civil társadalmat és a szereplők lehető legszélesebb körét, beleértve az ország déli részén működő kistermelőket és a fiatal gazdálkodókat is; úgy véli, hogy a mezőgazdasági ágazatban mélyreható reform és számos sürgős gyakorlati

intézkedés szükséges, például a sótalanító üzemek kapacitásainak növelése a vízhiány, valamint az éghajlatváltozással kapcsolatosan felmerülő egyéb problémák kezelése érdekében; felszólítja a tunéziai hatóságokat, hogy tiltsák meg az EU-ban már betiltott valamennyi növényvédő szer használatát;

34. felszólítja az EU-t, hogy fokozza a Tunézia elsivatagosodásának megakadályozására nyújtott támogatását; megállapítja, hogy a tunéziaiakat súlyos vízhiány sújtja; felszólítja Tunéziát, hogy ösztönözze a fenntartható mezőgazdasági és étkezési szokásokat; ajánlja olyan földreform végrehajtását, amely a gazdálkodókat az erdők és a folyók megóvására ösztönzi; emlékeztet arra, hogy Tunézia tengerparti idegenforgalmának fenntartható fejlődéséhez erőteljesen csökkenteni kell a hotelek sűrűségét, hogy racionalizálhatók legyenek a beruházások, és kezelhető legyen a vízparti terület;

35. üdvözli a „Fiatalok mobilitása, élelmezésbiztonság és a vidéki szegénység csökkentése" című projekt APIA (Agents de promotion des investissements agricoles) általi, a fiatalok munkanélkülisége elleni küzdelem érdekében történő elindítását, amely alternatívákat kínál a vidéki területeken; felkéri a tagállamokat, hogy támogassák az uniós fellépéseket a tunéziai hatóságokkal, a civil társadalmi szervezetekkel és a magánszektorral együttműködésben olyan ágazati vagy tematikus projektekben vállalva szerepet, amelyek közvetlen és előnyös hatással vannak a tunéziai társadalomra;

36. üdvözli az Unió a Mediterrán Térségért Főtitkársága által a Földközi-tenger térségében élő fiatalok foglalkoztathatósága céljából létrehozott programokat, például a Med4jobs programot; felszólítja az Unió a Mediterrán Térségért tagállamait, hogy hívják fel az unió Főtitkárságát arra, hogy az átmeneti folyamat konszolidálásának támogatása során Tunézia gazdasági és társadalmi fejlesztésére összpontosítson;

37. felszólít a korrupció elleni küzdelem fokozására, különösen a növekvő feketegazdaságra való tekintettel, annak érdekében, hogy hatékonyabb és átlátható döntéshozatali eljárást valósítsanak meg, valamint a beruházások és vállalkozások számára kedvezőbb környezetet alakítsanak ki; örömmel fogadja a tunéziai Korrupcióellenes Hivatal létrehozását, de sajnálja, hogy ennek költségvetése korlátozott; sürgeti a tunéziai hatóságokat, hogy erősítsék a hivatal képességét, hatékonyságát, és lássák el minden szükséges pénzügyi és logisztikai támogatással a közigazgatás megfelelő működésének és a közbeszerzés szabályszerűségének biztosítása érdekében; kéri a tunéziai hatóságokat, hogy nagyfokú láthatóságot biztosítsanak a korrupció elleni intézkedéseiknek;

38. a társadalmi párbeszéd nemzeti tanácsa létrehozásának a felgyorsítására hív fel (amelyről 2013-ban született határozat);

39. kifejezi aggodalmát a vagyonvisszaszerzés tunéziai hiánya miatt, ami a vagyoni eszközök elkobzásához és visszajuttatásához kapcsolódó hosszadalmas és bonyolult eljárásoknak köszönhető; felszólít külön technikai kapacitási támogatás nyújtására Tunéziának annak érdekében, hogy el tudja végezni a vizsgálatokat és összegyűjthesse a vagyoni eszközök visszaadásával kapcsolatos ügyekhez szükséges hírszerzési információk és bizonyítékokat;

40. felszólítja a tagállamokat, hogy adjanak hangot támogatásuknak és politikai akaratuknak a befagyasztott tunéziai vagyoni eszközök felszabadításának felgyorsítása érdekében; üdvözli a Tanács 2016. január 28-i határozatát, hogy 48 személy esetében egy évvel meghosszabbítja a vagyoni eszközök befagyasztását;

41. felszólít a már az EU-ban élő tunéziai és észak-afrikai személyek gyorsabb és biztonságosabb átutalásainak, illetve befektetési lehetőségeinek a támogatására, különös tekintettel a helyi és a regionális fejlesztésre;

42. aggodalmának ad hangot a tunéziai adósságok fenntarthatósága kapcsán, és kéri adósság fenntarthatóbbá tételére vonatkozó lehetőségek értékelését, különösen az ország gazdasági helyzetének tükrében; felhív a tunéziai adósságok beruházási projektekké történő alakítására, különösen a stratégiai infrastruktúra kiépítése és a regionális egyenlőtlenségek csökkentése érdekében, illetve üdvözli az e tekintetben tett kezdeményezéseket; arra ösztönzi a Bizottságot és a tagállamokat, hogy növeljék az ilyen típusú projektek számát; felszólítja az uniós tagállamokat, hogy térképezzék fel a tunéziai adósság preferenciális átütemezésének és az adósságelemek diverzifikálásának lehetőségeit;

43. üdvözli a munkahelyteremtés és a szakképzés területén létrehozott, olyan uniós projekteket, mint például az IRADA; javasolja, hogy használják az európai szomszédságpolitika forrásait a kkv-k további segítésére; rámutat, hogy a kkv-k kulcsfontosságúak Tunézia növekedése szempontjából, és ezért európai uniós támogatásban kell részesülniük; ösztönzi a kkv-ágazat fejlesztése érdekében a nőkre és a fiatalokra irányuló vállalkozásindítási programok kialakítását, amelyek célja

vállalkozásirányítási képzés és a pénzügyi támogatáshoz való hozzáférés; ajánlja, hogy Tunézia a lehető leghamarabb tegye meg a megfelelő intézkedéseket, hogy teljes körű támogatást kaphasson az EU COSME (a vállalkozások versenyképességét és a kis- és középvállalkozásokat segítő) programjából; ösztönzi a kkv-knek nyújtott magánkölcsönöket, többek között a hitelgarancia-ágazat kapacitásainak a növelésével és a tőkehiányos bankszektor reformjával; üdvözli a tunéziai központi bankkal a közelmúltban elindított partnerségi programot, amelynek célja a bankszektor modernizálásának támogatása;

44. javasolja, hogy használják a regionális források és a regionális egyenlőtlenségek csökkentése terén meglévő uniós szakértelmet a tunéziai regionális fejlesztésre és egyenlőtlenségek csökkentésére; felszólítja a nemzetközi partnereket és finanszírozási intézményeket, hogy támogassák a nemzeti infrastruktúra (pl. autópályák, vasutak, kikötők, repülőterek és távközlési hálózatok) javítását és bővítését a vidéki és belvízi központok jobb bevonása érdekében;

45. ösztönzi az Európai Szomszédsági Támogatási Eszköz olyan összeurópai kezdeményezésekbe való bevonását, mint az energiaunió; ösztönzi ugyanakkor további észak-afrikai regionális együttműködések kialakítását konkrét kérdésekben, például az erdőtelepítés és vízgazdálkodás terén, valamint a nagyobb társadalmi-gazdasági integrációt – fokozott kereskedelemmel – egész Észak-Afrikában; emlékeztet arra, hogy az Unió a Mediterrán Térségért konkrét projektek kidolgozását támogatja a régióban, és éppen ezért részt vesz az Európai Uniós és Tunézia által végrehajtott projektekben;

46. együttműködésre szólítja fel az EU-t a zöld gazdaságra és fenntartható fejlődésre történő nagyobb összpontosítás és a megújuló energiák használatának fokozása, továbbá a jobb víz- és hulladékkezelés érdekében, különös tekintettel Tunézia hatalmas lehetőségeire a megújuló energiák ágazata terén; üdvözli a bizerte-i tó megtisztításához (amit az Unió a Mediterrán Térségért támogat), Ghar el Melh növénytetőihez vagy Bejában a szerves hulladék fogyasztás céljából történő felhasználásához hasonló projekteket;

47. üdvözli az euro-mediterrán villamosenergia-piacok integrálását, mivel ez a déli szomszédokkal folytatott energetikai együttműködés fontos eleme; úgy véli, hogy az Elmed projektje lehetővé teszi a földközi-tengeri térség északi és déli része közötti kétirányú villamosenergia-kereskedelmet, amely a villamosenergia-ellátás biztonsága, stabilitása és megfizethetősége tekintetében valamennyi partner számára előnyös;

III – Biztonság és védelem

48. mélyen aggasztja a többek között a líbiai instabilitás tovagyűrűzése következtében Tunéziában gyorsan kialakult biztonsági helyzet; tudomásul veszi, hogy a líbiai határ egy részén falat építenek; aggodalmát fejezi ki, hogy számos tunéziai külföldi harcos csatlakozik a Dáishoz és más terrorista csoportokhoz; hangsúlyozza, hogy a fegyverkereskedelem elleni harc a terrorizmus visszaszorításának jelentős része; hangsúlyozza, hogy az ország hírszerzésének reformjára van szükség, a jogállamiság és az emberi jogi egyezmények tiszteletben tartása mellett;

49. aggasztja a Ben Guerdane határmenti várost rögtön a sabrathai bombázást követően sújtó terrorista támadás, amely arra utal, hogy a Tunézia és Líbia közötti határ továbbra is erősen átjárható; aggályainak ad hangot a líbiai helyzet miatt, és felszólítja valamennyi líbiai felet a nemzeti egységkormánnyal (GNA) való konstruktív együttműködésre; hangsúlyozza, hogy az EU a nemzeti egységkormány kérésére kész biztonsági támogatást nyújtani, és hogy a Tunézia és Líbia közötti biztonsági koordinálást újból meg kell teremteni; javasolja, hogy a tunéziai hatóságokkal partnerségben felmérést kell készíteni egy határellenőrzést segítő uniós misszió Tunéziában való létrehozásáról;

50. elismeri, hogy a radikalizálódás legfőbb okai között a szegénység és a társadalmi kirekesztés is szerepel; ezért felhív a fiatalok hatékonyabb társadalmi integrációjára, hogy biztos munkahelyet tudjanak találni maguknak és hogy ne legyenek a – többek között terrorista szervezetek által harcosoknak történő – toborzások célpontjai; javasolja a nemzetközi szervezetek, például a Hedayah kezdeményezése révén összegyűjtött szakértelem felhasználását az erőszakos szélsőségesség elleni helyi és a regionális stratégiák kidolgozására; felszólít a figyelem felkeltésére Tunéziában a már meglévő hálózatok vagy hasonló kezdeményezések iránt;

2016. szeptember 14., szerda

51. felszólítja a tunéziai kormányt a hazatérő külföldi harcosokkal foglalkozó stratégia – például a büntető és a megelőző intézkedések deradikalizáló és rehabilitációs programokkal való kombinálása útján történő – létrehozására, hogy az ilyen személyek a jövőbeli kockázatok mérséklése érdekében lehetőséget kapjanak a társadalomba való újbóli beilleszkedésre; átfogóbb stratégiára hív fel a börtönökben és a fogházakban történő radikalizálódás megakadályozására; felhív a fiatalok jobb oktatására, illetve radikalizálódásának megakadályozására;

52. elismeri, hogy a terrorizmus közös kihívás, amely közös választ igényel, illetve hogy az EU és Tunézia között a biztonság, illetve a terrorizmus elleni küzdelem területén folytatott együttműködés a közelmúltban magasabb szintet ért el, különösen a biztonsági ágazat reformjának támogatására irányuló, ambiciózus program elindításával;

53. támogatja a Líbiában az ENSZ vezetésével zajló békefolyamatot és politikai egyeztetést, mivel ez elengedhetetlen eszköze a tágabb régió stabilizálásának, illetve Tunézia biztonsági és reformfolyamatai megerősítésének;

54. üdvözli a Tunézia által a biztonsági segítségnyújtás összehangolása céljából elindított folyamatot, amelyben az EU aktív szereplő; hangsúlyozza, hogy az Európai Uniónak támogatnia kell a biztonsági problémákat kezelő megfelelő állami struktúrák kiépítését; üdvözli a G7+3 biztonsági együttműködés terén elért eredményeit; kéri a jelenleg folyamatban levő programok gyors végrehajtását, valamint a Tunéziának nyújtott biztonsági segítségnyújtás megerősítését, a határbiztonságra, az idegenforgalmi infrastruktúrák védelmére és a terrorizmus mindenkit fenyegető veszélyének legyőzésére összpontosítva; ugyanakkor arra ösztönzi a tunéziai hatóságokat, hogy arányosan reagáljanak az ilyen veszélyekre, hogy a nemrég kivívott demokratikus szabadságok és alapvető jogok megóvhatók legyenek; a tunéziai illetékes hatóságok teljes mértékű támogatását, egy nemzeti biztonsági szakértő kinevezését szorgalmazza, illetve felszólítja a tagállamokat, osszák meg a biztonsági ágazatban bevált gyakorlataikat Tunéziával, különösen a biztonsági személyzet képzése és az emberi jogok tiszteletben tartása tekintetében; felhív az EU által Tunéziának a biztonsági területen nyújtott támogatás emberi jogok szempontjából történő szisztematikus értékelésére;

55. legmélyebb aggodalmának ad hangot a terrorizmus elleni küzdelemről szóló, 2015 júliusában a tunéziai népképviseleti közgyűlés által elfogadott 22/2015. számú törvény miatt, amelynek értelmében bizonyos „terrorista" bűncselekmények esetén halálbüntetést is kiszabható; aggodalmának ad hangot a terrorizmus elleni küzdelemről szóló törvény számos előírása kapcsán; hangsúlyozza, hogy ez a törvénytervezet súlyosan sértheti a polgári szabadságjogokat, illetve aláaknázhatja az emberi jogok tiszteletben tartását Tunéziában; felhívja a tunéziai hatóságokat a halálbüntetés alkalmazására vonatkozó moratórium betartásának a folytatására; emlékeztet arra, hogy halálbüntetés a tunéziai jog értelmében eleve kiszabható többek között emberölés és erőszakos közösülés bűncselekménye esetén, bár 1991 óta nem hajtottak végre kivégzést; hangsúlyozza, hogy bár Tunézia a terroristaveszélynek leginkább kitett országok közé tartozik, az államoknak a terrorizmus elleni küzdelem során teljes körűen tiszteletben kell tartania az emberi jogokat; hangsúlyozza, hogy az ENP szorosan kapcsolódik az emberi jogok és a nemzetközi jog tiszteletben tartásához, és emlékeztet arra, hogy az EU határozott ellenzői álláspontón van a halálbüntetést illetően;

56. üdvözli a tényt, hogy a terrorizmus elleni küzdelemről szóló, 22/2015. számú törvényben előírás született a sajtó forrásainak jogi védelméről, valamint az engedély nélküli, kormányzati felügyelet bűncselekménnyé nyilvánításáról;

57. üdvözli a tunéziai biztonsági ágazat reformjának támogatására irányuló uniós program 2015 novemberében történő elindítását – amely különösen a biztonsági szolgáltatások, a határellenőrzés és a hírszerzés szerkezetátalakítására összpontosít –, valamint a mindkét fél által a 2016. április 18-i EU–Tunézia Társulási Tanácsban kinyilvánított megállapodást, amely a program hatékony és gyors elindítására vonatkozik;

58. felhív arra, hogy a pusztán szakpolitikai eszközök útján megvalósuló támogatás helyett a célkitűzések logikáját szem előtt tartó, egyértelmű stratégiai jövőképre kell törekedni, amely a megelőzésre, a népképviseleti közgyűlés jogalkotói tevékenységének támogatására, illetve terrorizmus elleni ügyészségi hivatal létrehozására összpontosít;

59. üdvözli az EU és Tunézia között a terrorizmus elleni küzdelem tekintetében létrejött, fokozott politikai párbeszédet; emlékeztet arra, hogy az emberi jogokat tiszteletben kell tartani a terrorizmus elleni intézkedések során;

60. felhív az Europolhoz hasonló uniós ügynökségekkel való fokozott együttműködésre, ugyanakkor megállapítja, hogy Tunézia nincs azon harmadik országok listáján, amelyekkel az Europol megállapodásokat köt; felkéri a Tanácsot, hogy vegye fontolóra Tunézia felvételét a harmadik országok e listájára; kéri, hogy erről az együttműködésről készítsenek hatásvizsgálatot, és azt ismertessék a Külügyi Bizottság (AFET) és az Állampolgári Jogi, Bel-és Igazságügyi Bizottság (LIBE) közös bizottsági ülésén; üdvözli, hogy az EUROJUST kapcsolattartási pontot hozott létre Tunéziában, valamint az EUROJUST által a hatóságokhoz intézett kérelmet is, hogy ez utóbbiak fokozzák az együttműködést és hozzanak létre egy második kapcsolattartási pontot is, amely kifejezetten a terrorizmussal foglalkozik; felszólítja a tunéziai kormányt, hogy a lehető leghamarabb ismertesse a fenti javaslatok megfelelő nyomon követését;

IV – Mobilitás, kutatás, oktatás és kultúra

61. üdvözli az EU és Tunézia közötti mobilitási partnerséget, amelyet 2014 márciusában írtak alá, és felkér mielőbbi végrehajtására; új vízumpolitikát szorgalmaz Tunézia viszonylatában, illetve egy visszafogadási megállapodás megkötését kéri; megjegyzi, hogy bár a mobilitási partnerség nemzeti hatáskörbe tartozik, az európai szomszédságpolitika keretében részét képezi az uniós javaslatnak; javasolja, hogy a tagállamok mutassák ki Tunézia iránti szolidaritásukat azáltal, hogy megkönnyítik a vállalkozók, diákok, kutatók, művészek stb. számára a vízumszerzést;

62. ösztönzi az EU-t, hogy a vízumeljárások megkönnyítése érdekében a déli szomszédságában lévő partnerországokkal írjon alá a mobilitásra irányuló partnerségi megállapodásokat visszafogadási megállapodásokkal együtt; felkéri a Bizottságot, hogy a tagállamokkal együttműködve dolgozzon ki opciókat a körkörös migrációs rendszerek alkalmazására, amelyek a migránsok számára biztonságos és jogszerű útvonalakat nyitnak; elítéli az emberkereskedelmet, amelynek legtöbb áldozata nő, valamint hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a partnerországokkal megerősített együttműködést folytassanak ennek leküzdése érdekében; megállapítja, hogy az – embercsempészet és emberkereskedelem útján is megvalósuló – illegális migráció csökkentésének legjobb útja a rövid távú vízumok helyett a többszöri belépésre és hosszú távú tartózkodásra jogosító vízumok kiadása; ajánlja, hogy Tunézia módosítsa az ország területét engedély nélkül elhagyó személyek büntetendőségéről szóló, 2004. évi törvényt a nemzetközi joggal összhangban;

63. felhívja Tunézia hatóságait az Európai Unió tagállamaival folytatott szoros együttműködésre az illegális migráció szervezett formáinak leküzdése terén;

64. hangsúlyozza, hogy az EURONAVFOR MED-hez hasonló kezdeményezések az emberkereskedelem elleni küzdelem konkrét és hatékony eszközét jelentik; az EU-t az ilyen jellegű műveletek folytatására és megerősítésére, valamint a Tunéziához hasonló partnerországok bevonására hívja fel;

65. üdvözli az EU–Tunézia partnerséget a kutatás és innováció terén, valamint Tunézia részvételét a Horizont 2020 keretprogramban; hangsúlyozza, hogy egy konzisztens tudományos kutatási és technológiai fejlesztési politika ösztönözheti a K+F beruházásokat, a kutatás és az innováció magánszektorba történő transzferét, illetve új vállalkozások létrehozását; kiemeli, hogy Tunéziának az Erasmus+ program teljes jogú résztvevőjének kell lennie az egyetemi hallgatók diákcsere-programokba való bekapcsolódásának további fejlesztése érdekében; aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a tanulmányaikat európai területen folytatni kívánó tunéziai diákok egyre több nehézséggel néznek szembe; felszólít a „pozitív megkülönböztetés politikájának” követésére a kevésbé fejlett régiókból érkező diákok esetében az ilyen programokban való részvételüket lehetővé tévő ösztönzők révén; felszólítja Tunéziát, hogy a partnerségek kiigazítása és prioritásaik meghatározása révén fejlessze az idegen nyelvekkel, a műszaki tudományokkal, a megújuló energiaforrásokkal, a természettudományokkal és a számítástechnikával kapcsolatos készségeket, mivel e területeken a legnagyobb a foglalkoztatási ráta;

66. felszólítja a Bizottságot, hogy ösztönözze az iskolák, egyetemek és kutatóközpontok közötti partnerségek kialakítását, illetve az élethosszig tartó tanulásra irányuló közös projektek megerősítését, különösen a nyelvtanulás, az új technológiák, a nők oktatásának előmozdítása és a vállalkozás területén;

67. felhív a partnerségek erősítésére a kreatív, kulturális, sport, népnevelési, közösségi léttel kapcsolatos és audiovizuális ágazatokban hálózatok megerősítése, valamint fokozott interkulturális párbeszédet célzó kezdeményezések, a római korból származó közös történelmi és régészeti örökség elismerése, a szereplők mobilitása, valamint a kulturális és audiovizuális tartalmak – többek között fesztiválok és kiállítások segítségével történő – támogatása és mozgása révén; ösztönzi Tunéziát, hogy vegyen részt a Kreatív Európa programban;

2016. szeptember 14., szerda

68. ajánlja, hogy az uniós intézmények és különösen az EU tuniszi küldöttsége használják az arab nyelvet ajánlati felhívások és a részvételi szándék kifejezésére való felhívások közzétételekor, továbbá a nyilvánossággal való kommunikáció során; hangsúlyozza, hogy a tunéziai kormánynak tájékoztatnia kell állampolgárait az intézkedéseiről;

69. úgy ítéli meg, hogy szükség van az arab nyelv használatára a civil társadalomnak az EU–Tunézia kapcsolatokba történő bevonásában, különösen a szabadkereskedelmi megállapodásról folytatott tárgyalások során;

o

o o

70. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a Tunéziai Köztársaság kormányának és a Tunéziai Népi Közgyűlés elnökének.

2016. szeptember 14., szerda

P8_TA(2016)0346

Szociális dömping az Európai Unióban

Az Európai Parlament 2016. szeptember 14-i állásfoglalása az Európai Unión belüli szociális dömpingről (2015/2255(INI))

(2018/C 204/13)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre (EUMSZ),

— tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkére és az EUMSZ 56. cikkére, 153. cikkének (5) bekezdésére és 154. cikkére,

— tekintettel a munkavállalók szabad mozgáshoz fűződő alapvető jogára (EUMSZ 45. cikk) és a szolgáltatások szabad mozgására (EUMSZ 56. cikk),

— tekintettel az EUMSZ 151. és 153. cikkére és az EUSZ 9. cikkére, amely garantálja a megfelelő szociális védelmet,

— tekintettel a munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről szóló, 1996. december 16-i 96/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ([1]),

— tekintettel a munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről szóló 96/71/EK irányelv érvényesítéséről és a belső piaci információs rendszer keretében történő igazgatási együttműködésről szóló 1024/2012/EU rendelet (az IMI-rendelet) módosításáról szóló, 2014. május 15-i 2014/67/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ([2]),

— tekintettel a 2014/67/EU irányelv folyamatban levő végrehajtására,

— tekintettel a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló, 2004. április 29-i 883/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([3]),

— tekintettel a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/2004/EK rendelet végrehajtására vonatkozó eljárás megállapításáról szóló, 2009. szeptember 16-i 987/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([4]),

— tekintettel a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról (Róma I.) szóló, 2008. június 17-i 593/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([5]),

— tekintettel a nemzetközi közúti árufuvarozási piachoz való hozzáférés közös szabályairól szóló, 2009. október 21-i 1072/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([6]),

— tekintettel a közúti fuvarozói szakma gyakorlására vonatkozó feltételek közös szabályainak megállapításáról és a 96/26/EK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. október 21-i 1071/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([7]),

([1]) HL L 18., 1997.1.21., 1. o.
([2]) HL L 159., 2014.5.28., 11. o.
([3]) HL L 166., 2004.4.30., 1. o.
([4]) HL L 284., 2009.10.30., 1. o.
([5]) HL L 177., 2008.7.4., 6. o.
([6]) HL L 300., 2009.11.14., 72. o.
([7]) HL L 300., 2009.11.14., 51. o.

2016. szeptember 14., szerda

— tekintettel a közúti szállításra vonatkozó egyes szociális jogszabályok összehangolásáról, a 3821/85/EGK és a 2135/98/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 3820/85/EGK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2006. március 15-i 561/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([1]) és a közúti fuvarozásban utazó tevékenységet végző személyek munkaidejének szervezéséről szóló, 2002. március 11-i 2002/15/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ([2]),

— tekintettel a Közösségben a légi járatok működtetésére vonatkozó közös szabályokról szóló, 2008. szeptember 24-i 1008/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([3]),

— tekintettel a szolgáltatásnyújtás szabadsága elvének a tagállamokon belüli tengeri szállításra (tengeri kabotázs) történő alkalmazásáról szóló, 1992. december 7-i 3577/92/EGK tanácsi rendeletre ([4]),

— tekintettel a tagállamok között üzemeltetett rendszeres személyszállítási és kompszolgáltatások személyzetével kapcsolatos feltételekről szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslatra (COM(1998)0251),

— tekintettel az Európai Közösség Hajótulajdonosainak Szövetsége (ECSA) és a Közlekedési Dolgozók Szakszervezeteinek Szövetsége az Európai Unióban (FST) között, a tengerészek munkaidejének szervezésére vonatkozóan kötött megállapodásról szóló, 1999. június 21-i 1999/63/EK tanácsi irányelvre ([5]), amelyet az Európai Közösség Hajótulajdonosainak Szövetsége (ECSA) és az Európai Közlekedési és Szállítási Dolgozók Szövetsége (ETF) között létrejött, a 2006. évi tengerészeti munkaügyi egyezmény alapján kötött megállapodás végrehajtásáról szóló, 2009. február 16-i 2009/13/EK tanácsi irányelvvel ([6]) módosítottak,

— tekintettel a „Hathatós munkaügyi ellenőrzések: az európai munkakörülmények javítására irányuló stratégia” című, 2014. január 14-i állásfoglalására ([7]),

— tekintettel a be nem jelentett munkavégzés kezelésére irányuló együttműködés erősítését célzó európai platform létrehozásáról szóló, 2016. március 9-i 2016/344/EU európai parlamenti és tanácsi határozatra ([8]),

— tekintettel a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) munkára vonatkozó alapvető normáira, valamint a munkaügyi igazgatásról és a munkaügyi ellenőrzésről szóló ILO-egyezményekre és -ajánlásokra, amelyek a munkavállalók munkafeltételeire és védelmére vonatkozó törvényi rendelkezések alkalmazásának garantálása szempontjából nemzetközi referenciát jelentenek,

— tekintettel az Eurofound „Kiküldött munkavállalók az Európai Unióban (2010)” című jelentésére ([9]) és a nemzeti jelentésekre,

— tekintettel az európai munkaügyi kapcsolatok Eurofound-szótárára ([10]),

— tekintettel a Bizottság „Minőségi jogalkotással javítani az eredményeken – uniós program” című, 2015. május 19-i közleményére (COM(2015)0215),

— tekintettel a Parlament „Uniós szociális és munkaügyi jogok és uniós belső piaci jogszabályok” című, 2015. évi tanulmányára,

— tekintettel a Bizottság „A kiválasztott, egyes tagállamokban és ágazatokban a 96/71/EK irányelv szerint a kiküldött munkavállalókra alkalmazott bérmegállapítási rendszerek és bérminimumok” című, 2015. évi tanulmányára,

---

([1]) HL L 102., 2006.4.11., 1. o.
([2]) HL L 80., 2002.3.23., 35. o.
([3]) HL L 293., 2008.10.31., 3. o.
([4]) HL L 364., 1992.12.12., 7. o.
([5]) HL L 167., 1999.7.2., 33. o.
([6]) HL L 124., 2009.5.20., 30. o.
([7]) Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0012.
([8]) HL L 65., 2016.3.11., 12. o.
([9]) http://www.eurofound.europa.eu/publications/report/2010/working-conditions-industrial-relations/posted-workers-in-the-european-union
([10]) https://www.eurofound.europa.eu/observatories/eurwork/industrial-relations-dictionary

— tekintettel a Genti Egyetem „Atipikus foglalkoztatási formák a légi közlekedési ágazatban” címmel elvégzett, 2015. évi vizsgálatára, amelyet a Bizottság finanszírozott,

— tekintettel a Bizottság elnökének az Unió helyzetéről szóló, a Parlament előtt 2015. szeptember 9-én elmondott beszédére,

— tekintettel eljárási szabályzatának 52. cikkére,

— tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság jelentésére, valamint a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság és a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményére (A8-0255/2016),

A. mivel a be nem jelentett foglalkoztatás és a színlelt önfoglalkoztatás a verseny torzulásához vezethet, ez pedig a társadalombiztosítási rendszerek hosszú távú károsodását, a bizonytalan munkahelyek számának növekedését és általánosságban a munkavállalók védelmének és a foglalkoztatás minőségének romlását eredményezheti, ezért ezek ellen küzdeni kell; mivel a kiszervezés és az alvállalkozásba adás erősödő tendenciája a hatályos munkaügyi és szociális jogszabályokkal való visszaélésre vagy azok megkerülésére adhat lehetőséget; mivel az belső piacon a mozgás szabadságának és az Unión belüli szolidaritásnak a fenntartásához elengedhetetlen az említett visszaélések kezelése;

B. mivel a munkavállalókat az Európai Unió működéséről szóló szerződés 45. cikke értelmében megillető szabad mozgás, a letelepedés szabadsága és a szolgáltatásnyújtás szabadsága a belső piac alapvető elveit képezik;

C. mivel az Európai Unió Alapjogi Chartája, amelyet valamennyi tagállam aláírt, kimondja, hogy valamennyi területen biztosítani kell a férfiak és a nők közötti egyenlőséget; mivel a szociális dömping kapcsán az Unió előtt álló kulcsfontosságú kihívás a nők foglalkoztatottsági szintjének növelése, a nők munkaerő-piaci helyzetének javítása és a nemek közötti egyenlőtlenségek felszámolása;

D. mivel az uniós politikák egyik legfőbb elve a szociális kohézió, amely minden – helyi vagy utazó – munkavállaló bérének és a számukra biztosított társadalombiztosítási védelemnek a folyamatos és állandó közelítését jelenti; mivel az Unión belül jelentős eltérések vannak a munkakörülmények és a bérek között, és mivel a felfelé irányuló szociális konvergencia az egész Unión belüli prosperitás és a fokozódó belső kereslet kulcsa; mivel a munkavállalók elsősorban a bérkülönbségek miatt hagyják el hazájukat;

E. mivel az EUMSZ 9. cikke az Unió alapelveként fogalmazza meg a foglalkoztatás magas szintjének előmozdítását, a megfelelő szociális biztonság biztosítását, a társadalmi kirekesztés elleni küzdelmet, valamint az oktatásnak, a képzésnek és az emberi egészség védelmének a magas szintjét; mivel a válság és a tagállamok többségét jellemző magas munkanélküliségi ráta miatt egyre mélyül az egyenlőtlenség;

F. mivel a nemek közötti bérszakadék továbbra is fennáll, és a létező uniós jogszabályok és a puha jog részét képező ajánlások ellenére rendkívül kevés előrelépés történt ezen a téren; mivel a szociális dömping még jobban megnehezíti a helyzetet, a nemek közötti bérszakadékkal együtt, amely a férfiak és a nők nyugdíja közötti eltéréshez vezet, és emiatt az idős nők a férfiakhoz képest jobban ki vannak téve a szegénység veszélyének;

G. mivel az emberkereskedelem, különösen a nőkkel való – nemcsak a harmadik országokból az Unióba irányuló, hanem az uniós országok között is fennálló – kereskedelem gyakran hamis munkaszerződésekkel van összefüggésben;

H. tekintettel arra, hogy egyre több lehetőség adódik „szociális dömpingre” az extraterritoriális jellegű munkaviszonyokban;

2016. szeptember 14., szerda

I. mivel a közlekedési ágazatban a biztonság, az utasok védelme, illetve a megfelelő munkafeltételek nagymértékben kapcsolatban állnak egymással;

J. mivel a 2011-es közlekedéspolitikáról szóló fehér könyv legvégső céljaként egy Egységes Európai Közlekedési Térség kialakítását határozták meg;

K. mivel a Bizottság bejelentette, hogy 2016 során új kezdeményezéseket szándékozik előterjeszteni a közúti fuvarozással kapcsolatban, ideértve a szociális vonatkozásokat is;

L. mivel a közúti fuvarozási ágazat alapvető fontosságú az Európai Unió társadalma és gazdasága szempontjából, és ez adja a teljes belföldi teherfuvarozási tevékenység majdnem háromnegyedét (72 %); mivel ez az ágazat több utast szállít, mint a vasút, a villamos és a metró együttvéve, és az EU teljes munkaerejének több mint 2,2 %-át (5 millió főt) foglalkoztatja;

M. mivel a fizikai és a mentális egészséget védő, megfelelő munkakörülmények a munkavállalók alapvető jogát képezik ([1]), és önmagukban is pozitív értéket képviselnek;

N. mivel a Bizottság elnöke, Jean-Claude Juncker 2014. július 15-én és az Unió helyzetéről szóló 2015. évi beszédében kiemelte, hogy igazságosabb és páneurópaibb munkaerőpiacra van szükség, amit a polgárok szabad mozgásának mint Uniónk egyik alapvető jogának támogatásával és védelmével lehet megvalósítani, ugyanakkor a visszaéléseket és a szociális dömping kockázatát el kell kerülni;

O. mivel a Bíróság a C-341/05. sz. Laval-ügyben 2007. december 18-án hozott ítéletében ([2]) rámutatott a kollektív fellépés jogára az esetleges szociális dömping ellen, és hangsúlyozta, hogy az ilyen intézkedéseknek arányosnak kell lenniük, hogy az Unió alapvető szabadságjogai, mint például a szolgáltatásnyújtás szabadsága ne sérüljenek,

P. mivel az Európai Szociális Chartát a tagállamok között a szociális alapjogok területén létrejött konszenzus kifejeződésének kell tekinteni,

Q. mivel a visszaélések növekedése és a szociális dömping terjedése meggyengíti a belső piac támogatását és a vállalkozások, különösen a kkv-k versenyképességét, veszélyezteti az európai munkavállalók jogait és az európai integrációba vetett bizalmát, és elengedhetetlenné teszi a valódi szociális konvergenciát; mivel a leginkább érintett ágazat a mezőgazdaság, az építőipar, a vendéglátás és az élelmiszeripar, a közlekedés, az egészségügyi, a gondozási és a háztartási szolgáltatások;

R. mivel az Európai Unión belül a munkavállalókkal szemben tanúsított egyenlő bánásmód elve, valamint az egységes piacon az alapvető szociális konvergencia fontos, mivel az EUMSZ 45. cikke kimondja, hogy a „munkavállalók szabad mozgása magában foglalja az állampolgárság alapján történő minden megkülönböztetés megszüntetését a tagállamok munkavállalói között a foglalkoztatás, a javadalmazás, valamint az egyéb munka- és foglalkoztatási feltételek tekintetében”;

S. mivel a szociális, adóügyi vagy környezeti dömping ellentétes az európai értékekkel, és ezáltal veszélyezteti az európai polgárok jogainak védelmét ([3]);

T. mivel a tagállamok többsége egyelőre nem ültette át a 2014/67/EU irányelvet, annak ellenére, hogy ennek határideje 2016. június 18. volt; mivel az említett irányelvnek a tagállamok általi átültetését követően értékelni kell az irányelv végrehajtásának hatásait, hogy meghatározható legyen a munkavállalók kiküldetésének rendszerében folytatott különböző csalások elleni küzdelemre és a kiküldött munkavállalók védelmére gyakorolt tényleges hatása;

([1]) Az Európai Unió Alapjogi Chartája 31. cikkének (1) bekezdése: „Minden munkavállalónak joga van az egészségét, biztonságát és méltóságát tiszteletben tartó munkafeltételekhez.”

([2]) ECLI:EU:C:2007:809.

([3]) Lásd elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0252.

U. mivel a kiküldött munkavállalók a teljes uniós munkaerő kb. 0,7 %-át jelentik ([1]);

V. mivel az Unión belül kiküldött munkavállalók száma 1,92 millió, és elsősorban az építőipart (a kiküldött munkavállalók 43,7 %-a), a szolgáltatási, a közlekedési, a távközlési és a mezőgazdasági ágazatot képviselik;

W. mivel a személyek szabad mozgása elengedhetetlen eleme az európai projektnek, ugyanakkor a gazdasági, a szociális és a területi kohézió célkitűzései elérésének is előfeltétele, hogy valamennyi tagállamban megvalósuljon az erős és fenntartható versenyképesség;

X. mivel a Bíróság a C-396/13. sz. ügyben hozott ítéletében megállapította, hogy a 96/71/EK irányelv egyrészről arra irányul, hogy biztosítsa a tisztességes versenyt a belföldi vállalkozások és a határon átnyúló szolgáltatást nyújtó vállalkozások között, másrészről arra, hogy biztosítsa a fogadó tagállam minimális védelmet nyújtó kötelező, alapvető szabályainak alkalmazását a kiküldött munkavállalók számára;

Y. mivel a munkavállalók kiküldetésének a szakmai hatáskörök és tapasztalatok megosztását kell megkönnyítenie, és nem válhat a szociális dömping forrásává;

Z. mivel az európai munkaadói és munkavállalói szakszervezetek jelentős szerepet tölthetnek be a szociális dömping elleni küzdelemben;

AA. mivel kötelezettséget vállaltak amellett, hogy a vállalkozások és különösen a kkv-k pénzügyi terheit nem növelik;

AB. mivel a bérek megállapítása tagállamok hatáskörébe tartozik;

AC. mivel a Bíróság a C-396/13. sz. ügyben hozott ítéletében megállapította, hogy a fogadó tagállam jogosult a minimálbér összegének, valamint számítási módjának meghatározására és az alkalmazott kritériumok értékelésére;

AD. mivel a Bizottság elnöke megállapította, hogy „az azonos helyen végzett azonos munkát azonos módon kell javadalmazni” ([2]); mivel jogilag pontosítani kell ezt az elvet és az alkalmazását,

I. ***Az ellenőrzések és a tagállamok közötti és az általuk gyakorolt koordináció megerősítése***

1. úgy ítéli meg, hogy bár a szociális dömping fogalmát illetően nincs jogilag elismert és egyetemesen alkalmazott meghatározás, a fogalom különféle szándékos visszaéléseket és a hatályos európai és nemzeti jogszabályok (többek között törvények és egyetemesen alkalmazandó kollektív szerződések) megkerülését foglalja magában, ami a foglalkoztatási és a működési költségek jogellenes minimalizálásával lehetővé teszi a tisztességtelen versenyt, és a munkavállalói jogok megsértéséhez, illetve a munkavállalók kizsákmányolásához vezet; úgy ítéli meg, hogy az említett gyakorlatok és helyzetek következményei három főbb szempontra terjedhetnek ki:

— gazdasági szempont: ha bizonyos gazdasági szereplők olyan jogellenes gyakorlatokat folytatnak, mint például a be nem jelentett foglalkoztatás, illetve olyan jogsértő gyakorlatokat, mint a színlelt önfoglalkoztatás, az jelentős piaci torzuláshoz vezethet, ami pedig hátrányosan befolyásolja a jóhiszemű cégeket, különösen a kkv-kat;

— társadalmi szempont: a szociális dömping eredményeként az uniós munkavállalók körében megkülönböztetés és egyenlőtlen bánásmód alakulhat ki, és megfoszthatják őket szociális és munkaügyi jogaik tényleges gyakorlásának lehetőségétől, többek között a bér és a szociális védelem tekintetében is;

— pénzügyi és költségvetési szempont: a társadalombiztosítási hozzájárulások és adók szociális dömping miatti nem fizetése a tagállamok társadalombiztosítási rendszereinek és államháztartásának a pénzügyi fenntarthatóságát fenyegeti;

([1]) Jozef Pacolet és Frederic De Wispelaere, „Munkavállalók kiküldetése: Jelentés a 2012-ben és 2013-ban kiadott A1 hordozható dokumentumokról”, 15. o. Az EUROSTAT adatai szerint 2013-ban az Unió teljes munkaereje 243 millió fő volt (Munkaerő-felmérés 2013, EUROSTAT, http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Archive:Labour_force_survey_overview_2013).

([2]) https://ec.europa.eu/priorities/sites/beta-political/files/juncker-political-guidelines_en.pdf

2016. szeptember 14., szerda

2. úgy véli, hogy alapvető fontosságú az egyenlő versenyfeltételeknek és a tisztességes versenynek az EU egész területén történő biztosítása, valamint a szociális dömping megszüntetése; hangsúlyozza, hogy a munkaügyi felügyelőségek és a szociális partnerek kulcsszerepet játszanak a munkavállalói jogok kikényszerítésében és a tisztességes bérnek a tagállami jogszabályokkal és gyakorlatokkal összhangban történő meghatározásában, valamint a munkáltatóknak nyújtott szakmai tanácsadásban és támogatásban; rámutat arra, hogy 28 tagállam ratifikálta az ILO munkaügyi ellenőrzésről szóló, 81. számú egyezményét, és felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsák az egyezmény valamennyi rendelkezésének végrehajtását; kéri a Bizottságot, hogy támogassa a tagállamokat eredményes és hatékony munkaügyi felügyelőségek létrehozásában, és szövegezzen ajánlást a munkaügyi ellenőrzésről szóló, 81. számú ILO-egyezmény alapján a munkaügyi normák betartásának és a munkavállalók védelmének – például a munkaidőre, a biztonságra és egészségre vonatkozó rendelkezésekkel történő – biztosítása érdekében; emlékeztet a szociális partnereknek a hatályos jogszabályok betartásának biztosításában játszott fontos szerepére;

3. felhívja a tagállamokat, hogy növeljék az ellenőrzési szerveik (többek között a szociális és/vagy munkaügyi felügyelőségek és szervek és az összekötő irodák) rendelkezésére álló megfelelő személyzetet és erőforrásokat – többek között a tolmácsolás és a fordítás területén – a bevált gyakorlatok cseréje útján is; sürgeti a tagállamokat, hogy teljesítsék az ILO ajánlása szerint 10 000 munkavállalónként egy munkaügyi felügyelő alkalmazására vonatkozó referenciaértéket, és gondoskodjanak a munkavállalók és a szolgáltatások szabad mozgása területén az európai jogszabályok végrehajtásához szükséges megfelelő eszközökről;

4. felszólítja a tagállamokat, hogy javítsák a felügyeleti szolgálatok közötti határokon átnyúló együttműködést, és dolgozzanak ki elektronikus információ- és adatcsere rendszert annak érdekében, hogy hatékonyabb ellenőrzésekkel tudjanak küzdeni a szociális csalás, a színlelt önfoglalkoztatás és a be nem jelentett foglalkoztatás ellen, továbbá hogy ezeket megelőzhessék, felismerve ugyanakkor az adatvédelem jelentőségét és figyelembe véve a tagállamok közötti kötelező együttműködést és kölcsönös segítségnyújtást; ösztönzi a tagállamokat, hogy dolgozzák ki a felügyelők folyamatos uniós képzési programjait, szűrjék ki a szabályok kijátszására alkalmazott új módszereket, továbbá szervezzék meg a határokon átnyúló együttműködést; elismeri a Bizottság által a tagállamok munkaügyi ellenőrei számára biztosított kölcsönös tanulási programok finanszírozásában játszott szerepet; hangsúlyozza, hogy a nemzeti munkaügyi felügyelőségek és/vagy a szociális partnerek számára biztosítani kell a bejutást valamennyi tényleges munkahelyre és a munkaadó által a munkavégzéssel kapcsolatban biztosított lakóhelyre – amennyiben ezt a nemzeti jog lehetővé teszi –, megfelelően tiszteletben tartva a magánélethez való jogot és feltéve hogy ez feladatuk ellátásának előfeltétele, továbbá ellenőrizni kell a szociális dömping esetleges megvalósulását; ajánlja, hogy a Bizottság fontolja meg az Eurodetachement-projektek átalakítását olyan állandó platformmá, amely az ellenőrzéssel és a nyomon követéssel foglalkozó munkaügyi felügyelőségek (és az összekötő irodák kiküldött munkavállalókkal foglalkozó közhivatalnokai) számára az információcserét, a közös képzést, valamint az együttműködést segíti, és amely része lehetne a be nem jelentett foglalkoztatás elleni platformnak vagy azzal együttműködhetne;

5. ösztönzi a tagállamokat, hogy adott esetben hozzanak létre ad hoc kétoldalú munkacsoportokat és szükség esetén a nemzeti illetékes hatóságokat és a munkaügyi felügyelőségeket is bevonó többoldalú munkacsoportot, hogy szociális dömping, illegális feltételekkel történő foglalkoztatás vagy csalás gyanúja esetén – valamennyi érintett tagállam jóváhagyására figyelemmel – határon átnyúló helyszíni ellenőrzéseket lehessen végezni az ellenőrzés helye szerinti tagállam nemzeti jogával összhangban, és kiszűrhetők legyenek a postafiókcégek, a munkaerő-felvétellel foglalkozó csalárd vállalkozások és a szabályokkal való, a munkavállalók kizsákmányolását eredményező visszaélések; rámutat arra, hogy az említett munkacsoportok együttműködhetnek a be nem jelentett foglalkoztatás elleni platformmal és a vezető munkaügyi felügyeleti tisztviselők bizottságával a járulékos pénzügyi teher csökkentése érdekében, és hogy az említettek az információcsere előmozdítása érdekében a nemzeti szociális felügyeleti szolgálatokból álló hálózatot hozhatnak létre; úgy véli, hogy a nemzeti hatóságok és a szociális partnerek közötti megfelelő együttműködés alapvető fontosságú a szociális dömping megszüntetése és a belső piaci tisztességes verseny biztosítása érdekében;

6. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy gondoskodjanak a hatályos jogszabályok eredményesebb végrehajtásáról, és javítsák a munkaügyi felügyeletért, különösen a határokon átnyúló munkaügyi felügyeletért felelős tagállami szervek együttműködését; üdvözli a be nem jelentett foglalkoztatás elleni platform létrehozását és az általa a be nem jelentett foglalkoztatás megelőzése és az ettől való elrettentés terén történő együttműködés javítása céljából meghatározott célokat; reméli, hogy ez a platform segít kiszűrni a nemzeti és az uniós munkajog, valamint a munkavállalók szabad mozgásáról, a letelepedés szabadságáról és a szolgáltatásnyújtás szabadságáról szóló uniós rendelkezések megsértését és kezelni az ilyen eseteket;

7. hangsúlyozza, hogy a szociális jogok megsértésével szembeni intézkedések mellett az adócsalással és adókikerüléssel szembeni küzdelemre is szükség van, hogy garantálható legyen a tisztességes piac és a vállalkozások egyenlő esélyei;

8. megjegyzi, hogy a bejelentés hiánya vagy szabálytalan jellege a kiküldetésre vonatkozó szabályok megkerülésének leggyakoribb formái közé tartoznak; ajánlja, hogy kiküldetés esetén valamennyi tagállamban legyen kötelező – legkésőbb a szolgáltatásnyújtás megkezdésekor – egy nyilatkozat benyújtása és az ilyen nyilatkozatok európai nyilvántartásban való rögzítése, ami lehetővé tenné ezek egyszerűbb felhasználását, megkönnyítené a tagállamok közötti együttműködést, és mérsékelné az egyes országok eljárásai és dokumentumai közötti eltérésekből adódó jelenlegi jogbizonytalanságokat;

9. hangsúlyozza, hogy ha komoly kétségek merülnek fel a kiküldetés valódiságával kapcsolatban, a fogadó tagállam illetékes hatóságai számára lehetővé kell tenni, hogy a küldő állam illetékes hatóságaival együttműködve ellenőrizzék az A1 jelű nyomtatvány megbízhatóságát; felszólítja az A1 nyomtatvánnyal foglalkozó ad hoc közigazgatási munkacsoportot, hogy fokozza erőfeszítéseit az A1 nyomtatvány mgbízhatóságának javítása útján, és biztosítsa a felügyelet lehetőségét azáltal, hogy az A1 nyomtatványokat egységes digitális rendszerben gyűjtik; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hozzák meg a szükséges intézkedéseket a szociális biztonságra vonatkozó információk elektronikus adatcseréjének (EESSI) teljes körű működése, továbbá annak érdekében, hogy az valamennyi tagállamban használható legyen, és azt a kkv-k igényeire szabják; hangsúlyozza, hogy a szabálysértések elleni küzdelem egyik kulcsa lehet, ha a munkavállalók, munkáltatók és munkaügyi felügyelők könnyebben hozzáférnej az információkhoz, például egy egységes nemzeti honlapon keresztül;

10. felhívja a tagállamokat, hogy ratifikálják és hajtsák végre a háztartási alkalmazottakról szóló, 189. számú ILO-egyezményt; felhívja a tagállamokat, hogy teremtsék meg a háztartási alkalmazottak és gondozók törvényes alkalmazását lehetővé tevő jogi keretet, hogy jogbiztonságot nyújtsanak a munkaadóknak, és tisztességes foglalkoztatási feltételeket és munkafeltételeket biztosítsanak a munkavállalóknak; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy értékeljék a háztartási alkalmazottak foglalkoztatási feltételeit, és szükség esetén nyújtsanak be fejlesztési célú ajánlásokat a hatályos Szerződésekkel (különösen az EUMSZ 153. cikkének (1) bekezdésével) összhangban, ideértve a megfelelő képzést és az ilyen munkavállalók jogaira és kötelezettségeire vonatkozó információnyújtást is;

11. megállapítja, hogy a szociális dömping bizonyos ágazatokban – konkrétan a háztartási és az ápolási-gondozási szektorban (különösen az otthoni ápolásban) – a nőket érinti a legjobban; felszólítja a Bizottságot, hogy a tagállamokkal együtt értékelje azokat a helyzeteket, amelyekben a nőknek szociális és bérdömpinggel vagy be nem jelentett munkavégzéssel kell szembenézniük, valamint értékelje az ezzel kapcsolatos hatályos uniós jogszabályokat is;

12. felszólítja a tagállamokat, hogy javítsák az állami intézmények, a szakszervezetek és a nem kormányzati szervek közötti transznacionális és helyi együttműködést a migráns munkavállalók gyakran rendkívül összetett problémáinak kezelése érdekében, valamint hogy vegyék figyelembe a munkakörülményeket, illetve az életminőséggel kapcsolatos egyéb elemeket, beleértve az általános egészséget, a társadalmi befogadást és a lakhatást;

13. kiemeli a 2014/67/EU irányelv pénzügyi adminisztrációs büntetések és/vagy bírságok határokon átnyúló végrehajtásáról szóló rendelkezéseinek fontosságát, amelyek segítenek megszüntetni a jogsértéseket; úgy véli, hogy a kiküldetésre vonatkozó jogszabályok vagy az alkalmazandó kollektív szerződések súlyos megsértése esetén az illetékes hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókat vezessenek be, ideértve a szolgáltatásnyújtás felfüggesztését is; úgy véli, hogy az említett bírságok összege visszatartó erővel kell, hogy bírjon, és javítani kell a kkv-k számára a kiküldetésre vonatkozó alkalmazandó jogszabályokról történő információnyújtást;

14. kéri a tagállamokat, hogy jelentős mértékben javítsanak a kiküldött munkavállalók társadalombiztosítására vonatkozó információk egymás közötti cseréjén, a hatályos jogszabályok jobb végrehajtása érdekében; emlékeztet a Bizottsághoz intézett kérésére, amely szerint meg kell vizsgálni egy olyan, nem hamisítható európai társadalombiztosítási kártya vagy más uniós elektronikus dokumentum bevezetésének előnyeit és adott esetben bevezetését, amelyen a munkaviszony alapján a birtokos társadalombiztosításának ellenőrzéséhez szükséges minden adat ([1]), továbbá a munkavállaló kiküldetésével kapcsolatosan szükséges információ tárolható – az adatvédelmi szabályok szigorú betartása

([1]) Az Európai Parlament állásfoglalása (2014. január 14.) a hathatós munkaügyi ellenőrzésekről: az európai munkakörülmények javítására irányuló stratégia (Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0012).

mellett –, különösen abban az esetben, ha személyes jellegű különleges adatokat dolgoznak fel; hangsúlyozza azonban, hogy ez nem korlátozhatja és semmilyen módon sem veszélyeztetheti a befogadó országok hatóságainak és szociális partnereinek azon jogát, hogy az ilyen kártya adattartalmát a nemzeti joggal és gyakorlattal összhangban megvizsgálják, ellenőrizzék és igazolják;

15. felhív az európai és a szociális jogszabályok súlyos megsértéséért felelős vállalkozások, többek között postafiókcégek uniós listájának elkészítésére – a vállalkozások előzetes figyelmeztetését követően –, amelyet csak az illetékes felügyeleti hatóságok használhatnak; felhív arra, hogy az ilyen vállalkozások közbeszerzésekben való részvételét, állami támogatásokhoz vagy uniós pénzeszközökhöz való hozzáférését a törvény által megszabott időszakon belül utasítsák el;

16. felszólítja az EU-t és a tagállamokat, hogy a végrehajtási információk cseréje területén határokon átnyúlóan működjenek együtt, az ellenőrző hatóságok számára biztosítsanak jobb hozzáférést a tagállamok nemzeti elektronikus nyilvántartásában, valamint a közúti fuvarozási vállalkozások európai nyilvántartásában (ERRU) nyilvántartott adatokhoz, és – azt a vonatkozó uniós jogszabályoknak való meg nem feleléssel kiegészítve – foglalják egységes szerkezetbe a közúti fuvarozók jó hírnevének elveszítését eredményező jogsértéseket tartalmazó jegyzéket; hangsúlyozza, hogy a szabálysértések felelőssége azokat terheli, akik utasításokat adnak a munkavállalóknak;

II. ***A szabályozási hiányosságok kezelése a nemzeti és európai munkaügyi és szociális jogszabályok végrehajtása céljából, illetve az egyenlő bánásmód és a megkülönböztetésmentesség elvének kezelése***

17. kéri a Bizottságot, hogy tegyen intézkedéseket a hatályos szabályok hiányosságainak megszüntetésére, hogy eredményesen lehessen küzdeni a szociális dömpinggel, valamint a szociális és adócsalásokkal szemben;

18. kéri a Bizottságot, hogy gondosan kövesse nyomon a2014/67/EU irányelv végrehajtását és a be nem jelentett foglalkoztatás elleni platform eredményességét a postafiókcégekkel szembeni küzdelemben, általánosabban alkalmazva azt az elvet, hogy minden egyes vállalkozásnak rendelkeznie kell egy fő székhellyel, és biztosítva, hogy ideiglenesen kiküldetésben dolgozó munkavállalókkal ingyenesen nyújtott szolgáltatások esetén minden szolgáltatónak „valódi tevékenységet" kell végeznie a letelepedés helye szerinti tagállamban, és ennek megfelelően valódi vállalkozásnak kell lennie; emlékeztet arra, hogy vállalkozások által a származási tagállamban folytatott „valódi tevékenységnek" kell indokolnia a munkavállalók kiküldetését; emlékeztet arra, hogy a Parlament Foglalkoztatási és Szociális Bizottsága elutasította az egyszemélyes korlátolt felelősségű társaságokról szóló irányelvre irányuló javaslatot, mivel a javasolt rendelkezések némelyike előmozdíthatja a színlelt szociális és gazdasági tevékenységeket végző, így szerződési és jogszabályi kötelezettségeket sértő és az adóbevételekben több milliárd eurós veszteséget okozó vállalkozások létrehozását; kéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg egy valamennyi uniós vállalkozásra kiterjedő, átlátható és hozzáférhető vállalkozási jegyzékre, továbbá az EESSI kötelező használatára irányuló javaslat lehetőségét;

19. felszólítja a Bizottságot, hogy készítsen új jelentést arról, hogy a tagállamok milyen előrelépéseket tettek a nemzeti adónyilvántartásaikban és rendszereikben az adócsalások kezelése érdekében szükséges fejlesztések terén, ahogyan azt a Bizottság „Cselekvési terv az adócsalás és az adókikerülés elleni küzdelem megerősítésére" című közleményében (COM(2012)0722) javasolta,

20. megjegyzi, hogy a 96/71/EK irányelv csak az EUMSZ 64. és 74. cikkére hivatkozik, amelyek a szolgáltatásnyújtás és letelepedés szabadságára vonatkoznak, ugyanakkor az irányelv egyik fő célja a munkavállalók védelme; másfelől emlékeztet az EUMSZ 151. és 153. cikkének jelentőségére, amelyek az EU és a tagállamok számára a foglalkoztatás elősegítését, az élet- és munkafeltételek javítását, a megfelelő szociális védelmet, a társadalmi párbeszéd elősegítését és a kirekesztés elleni küzdelmet tűzték ki célul;

21. felismeri a hosszú alvállalkozói láncokban rejlő kockázatokat; emlékeztet arra, hogy a tagállamok az érintett szociális partnerekkel folytatott konzultációt követően a helyi és külföldi vállalatokra alkalmazható „egyetemleges felelősségi" mechanizmusokat hozhatnak létre nemzeti szinten annak érdekében, hogy a helyi és a külföldi munkavállalók gyakorolhassák jogaikat; emlékeztet arra, hogy ezt a lehetőséget a 2014/67/EU irányelv megerősítette; felszólítja a Bizottságot, hogy kövesse szorosan nyomon a tagállamokra az irányelv által rótt azon kötelezettséget, hogy hozzanak intézkedéseket, amelyek értelmében az építőiparban az alvállalkozói láncokban a kiküldött munkavállalók munkavállalói jogaik tiszteletben tartásáért azt a vállalkozót lehet felelősségre vonni, amelynek a munkáltató közvetlen alvállalkozója;

22. tudomásul veszi a 96/71/EK irányelvvel és végrehajtásával kapcsolatos problémákat; hangsúlyozza, hogy ezekkel a problémákkal foglalkozni kell a tisztességes munkafeltételek biztosítása, a munkavállalói jogok tiszteletben tartása és a fogadó országban a kiküldő és a helyi vállalkozások egyenlő versenyfeltételeinek biztosítása érdekében, ami különösen a kkv-k számára fontos; felhív a 2014/67/EU irányelv határidőn belül történő végrehajtására; tudomásul veszi a 96/71/EK irányelvnek a kiküldetési időszakok korlátozása, az irányelvnek a bérezésre vonatkozó rendelkezésekkel való kiegészítése és a foglalkoztatási feltételek meghatározása céljából történő módosítására irányuló bizottsági javaslatot, ami biztosíthatja az egyenlő bánásmódra, illetve az állampolgárságon alapuló megkülönböztetés tilalmára vonatkozóan az uniós jogban az alapító szerződések óta érvényesülő elvek tiszteletben tartását; kitart amellett, hogy a kiküldetésre vonatkozó szabályoknak egyértelműnek, arányosnak és indokoltnak kell lennie; rámutat arra, hogy tiszteletben kell tartani a fogadó ország kollektív szerződéseit és munkaügyi kapcsolatrendszerét;

Utazó munkavállalók: a szociális dömping elleni küzdelem a közlekedés területén

23. kéri a közúti közlekedési ágazaton belüli munkaidő és pihenőidő betartására vonatkozó szabályok ellenőrzések fokozását; kéri az ellenőrzési eszközök javítását és a foglalkozási célból használt intelligens menetíró készülékek mihamarabbi bevezetését a hatályos jogszabályok tagállamok általi megfelelő, hatékony és megkülönböztetésmentes végrehajtásának biztosítása érdekében anélkül, hogy szükségtelen adminisztrációs terhek keletkeznének; felszólítja a Bizottságot, hogy értékelje egy „elektronikus és integrált operátorfájl" létrehozását a közösségi engedéllyel működő valamennyi fuvarozó számára, hogy össze lehessen gyűjteni a közúti ellenőrzések során a fuvarozókra, a járművekre és a sofőrökre vonatkozó valamennyi adatot;

24. kéri a munka-, készenléti, vezetési és pihenőidőkre vonatkozó ellenőrzések fokozását minden érintett szektorban, például az építőiparban, vendéglátóiparban, orvoslásban, közlekedésben, valamint a durva megsértések konzekvens szankcionálást;

25. felszólítja a Bizottságot egy Európai Közúti Közlekedési Ügynökség létrehozásának megfontolására az uniós jogszabályok megfelelő végrehajtásának biztosítása és a közúti közlekedéssel kapcsolatos tagállamok közötti egységesítés és együttműködés elősegítése érdekében;

26. felszólítja a Bizottságot, hogy koordinálja a nemzeti hatóságokat, és fokozza a közúti fuvarozásról szóló jogszabályokkal kapcsolatos együttműködésüket többek között információcsere és egyéb olyan intézkedések révén, melyek célja a jogszabályok végrehajtásának támogatása és egyenlő esélyek biztosítása a szereplők számára; megjegyzi, hogy e területen a jogszabályok végrehajtása elsősorban a tagállamok feladata; sürgeti a tagállamokat, hogy szorosabban működjenek együtt az Euro Contrôle Route-tal és az Európai Közlekedésrendészeti Hálózattal (TIPSOL) a közúti fuvarozásról szóló uniós jogszabályok végrehajtásának javítása érdekében, biztosítva azok egyenlő és megfelelő végrehajtását;

27. felszólítja a Bizottságot, hogy kollektív módon alkalmazza a közúti fuvarozásban dolgozó mobil személyzetre az 593/2008/EK rendelet (Róma I.) 8. cikkének (2) bekezdését a Bíróságnak a Koelzsch-ügyben megfogalmazott értelmezése szerint (C-29/10. sz. ügy, a Bíróság (nagytanács) 2011. március 15-i ítélete);

28. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a fontos rendelkezések egyértelművé tétele érdekében folytassanak eszmecserét, hogy a „színlelt önfoglalkoztatás" elleni küzdelem céljából megkülönböztethetőek legyenek a munkavállalók és az önfoglalkoztatók, és kéri a Bizottságot, hogy a munkaviszonyról szóló, 198. számú ILO-ajánlásnak megfelelően tegyen egyedi ajánlásokat a munkaviszony fennállására vonatkozó mutatók alapján, tartózkodva ugyanakkor a csak néhány ügyféllel rendelkező, valóban önfoglalkoztató személyek megkülönböztetésétől; hangsúlyozza, hogy nyomon kell követni a légitársaságok pilótái, a mozdonyvezetők és a hasonló munkavállalók foglalkoztatási helyzetét és az őket foglalkoztató vállalatokkal fennálló munkaviszonyát; hangsúlyozza, hogy a színlelt önfoglalkoztatás problémájának komoly következményei vannak a munkavállalók szociális védelme és biztonsága területén, valamint ez hatással lehet a szabad versenyre is;

29. a jelenlegi jogszabályi keret végrehajtásának megerősítéséig elutasítja a kabotázs újabb liberalizálását; arra biztatja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot jobb szabályokra, melyek megfelelőbb megvalósítást biztosítanak, és lehetővé teszik az ellenőrzést; felszólítja a Bizottságot, hogy a tisztességtelen gyakorlatok megszüntetése érdekében vizsgálja felül a kombinált szállításról szóló irányelvet (92/106/EGK) ([1]) és a kombinált szállításra vonatkozó szociális jogszabályoknak való megfelelés érdekében további intézkedésekre szólít fel;

([1]) A Tanács 92/106/EGK irányelve (1992. december 7.) a tagállamok közötti kombinált árufuvarozás egyes típusaira vonatkozó közös szabályok megállapításáról (HL L 368., 1992.12.17., 38. o.).

2016. szeptember 14., szerda

30. felhívja az útdíjrendszerrel rendelkező tagállamokat, hogy kiértékelés céljából biztosítsanak hozzáférést az ellenőrző hatóságok számára az útdíjak vonatkozásában összegyűjtött adatokhoz, hogy ezáltal egyebek mellett jobban ellenőrizni tudják a kabotázsműveleteket;

31. ajánlja, hogy a társaságok akvizíciója és tulajdonátruházása esetén egyértelműen határozzák meg, hogy melyek azok a követelmények, amelyeket nem hagynak figyelmen kívül és szerepeltetnek az új szerződésekben, a munkavállalók jogainak a vállalkozások átruházása esetén történő védelméről szóló 2001/23/EK irányelvnek ([1]) megfelelően;

32. felszólít az 1008/2008/EK rendelet javítására az EU-ban telephellyel rendelkező légitársaságokra vonatkozó nemzeti munkaügyi jogszabályok kötelező alkalmazásának biztosítása, valamint a „központi ügyintézés helye" meghatározásának és koncepciójának javítása érdekében, továbbá a szociális biztonsági rendszerek és a munkajog összehangolása tekintetében a legénység tagjai számára a „hazai bázis" 83/2014/EU rendelet ([2]) és 465/2012/EU rendelet ([3]) szerinti fogalommeghatározásának kiigazítására is;

33. kifejezetten sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy – többek között az EASA-rendeletben (Európai Repülésbiztonsági Ügynökség) és más vonatkozó jogszabályokban – szabványos modellként támogassák a közvetlen foglalkoztatást, és korlátozzák az atipikus foglalkoztatási formák alkalmazását;

34. kéri a légiutas-kísérők szociális jogainak védelmét;

35. kéri a tagállamokat, hogy vizsgálják felül jogszabályaikat annak biztosítása érdekében, hogy a légi közlekedési ágazatban kötött valamennyi szerződés gondoskodik a minőségi foglalkoztatásról és a megfelelő munkafeltételekről; úgy véli, hogy a bizonytalan munkakörülmények súlyosbító tényezőt jelentenek a biztonsági kockázatok tekintetében; hangsúlyozza, hogy a versenyképesség nem valósítható meg a munkavállalók szociális védelmének és a szolgáltatások minőségének kárára;

36. hangsúlyozza, hogy a Bizottság által 2015. december 7-én közzétett Európai Légi Közlekedési Stratégia szociális dimenzióját meg kell erősíteni, mivel a foglalkoztatási és munkafeltételek közvetlenül kapcsolódnak mind az utasok, mind a személyzet védelmének és biztonságának fenntartásához; hangsúlyozza továbbá, hogy a Bizottságnak és a tagállamoknak ellenőrizniük és biztosítaniuk kell az Unióban telephellyel rendelkező légitársaságokra vonatkozó nemzeti szociális jogszabályok és kollektív szerződések megfelelő végrehajtását; emlékeztet e tekintetben a szociális és környezetvédelmi szabványok és a szolgáltatás minősége, valamint a biztonság között fennálló kapcsolatra; felismeri, hogy minimális képzést kell létrehozni a polgári légi közlekedési ágazat karbantartó személyzete számára; kéri a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból származó légi közlekedési szolgáltatások keretében a közösségi légifuvarozóknak kárt okozó támogatásnyújtással és tisztességtelen árképzési gyakorlattal szembeni védelemről szóló, 2004. április 21-i 868/2004/EK európai parlamenti és tanács rendelet ([4]) módosítására, és elemezze a végrehajtás elmulasztásának okait; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vizsgálják felül a légi személyzet alapképzésére és engedélyezésére vonatkozó szabályokat, a szakmát gyakorló pilóták kizsákmányolásához – például a „fizess, hogy repülhess" (pay-to-fly) szerződésekhez – vezető hiányosságok felszámolása céljából;

([1]) A Tanács 2001/23/EK irányelve (2001. március 12.) a munkavállalók jogainak a vállalkozások, üzletek vagy ezek részeinek átruházása esetén történő védelmére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről (HL L 82., 2001.3.22., 16. o.).

([2]) A Bizottság 83/2014/EU rendelete (2014. január 29.) a légi járművek üzemben tartásához kapcsolódó műszaki követelményeknek és igazgatási eljárásoknak a 216/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet értelmében történő meghatározásáról szóló 965/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 28., 2014.1.31., 17. o.).

([3]) Az Európai Parlament és a Tanács 465/2012/EU rendelete (2012. május 22.) a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/2004/EK rendelet, valamint a 883/2004/EK rendelet végrehajtására vonatkozó eljárás megállapításáról szóló 987/2009/EK rendelet módosításáról (HL L 149., 2012.6.8., 4. o.).

([4]) HL L 162., 2004.4.30., 1. o.

37. kéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a hajózási ágazatban – többek között a hajók személyzetére – alkalmazandó munkafeltételekre vonatkozó kiegészítő javaslat lehetőségét;

38. úgy véli, hogy a tengerhajózási ágazatban a Bizottságnak biztosítania kell a szociális jogszabályoknak, többek között a 2006. évi Tengerészeti Munkaügyi Egyezménynek a teljes körű végrehajtását; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vizsgálják meg, milyen intézkedésekkel ösztönözhető az európai lakóhellyel rendelkező képzett tengerészek foglalkoztatása és megtartása;

A gazdaság digitalizálásával kapcsolatos kihívások előrejelzése

39. emlékeztet arra, hogy a digitális és a közösségi gazdaság fejlesztése nem választható el a munkavállalók védelmétől ebben az új ágazatban, amelyben a a rugalmasabb munkahelyi gyakorlatok olyan foglalkoztatási formákat eredményezhetnek, ahol a társadalombiztosítással, a munkaidővel, a munkavégzés helyével, a képzéssel, a munkavállalói részvétellel és a munkavállalók védelmével kapcsolatos normák nem érvényesülnek eléggé; hangsúlyozza, hogy az egyesülés szabadságát és a kollektív tárgyaláshoz való jogot alkalmazni kell a foglalkoztatás ezen új formával összefüggésben, az EU Alapjogi Chartájával és a nemzeti gyakorlattal összhangban; hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak ki kell igazítaniuk jogszabályaikat a digitális és a közösségi gazdaság tükrében, és és kéri a Bizottságot, a tagállamokat és a szociális partnereket, hogy sürgősen értékeljék az erre az ágazatra vonatkozó európai jogszabályok rendelkezéseit, és szükség esetén dolgozzanak ki javaslatokat a digitális, a közösségi és a megosztásalapú gazdaság szabályozására a tisztességes versenynek és a munkavállalói jogok védelmének a biztosítása céljából;

40. megjegyzi, hogy a digitalizálás alapvető hatással van az európai munkaerőpiacokra; hangsúlyozza, hogy a digitalizálás egyrészről új üzleti modelleket és új állásokat hozhat létre, különösen a magasan képzett munkavállalók, de az alacsony képzettségű munkavállalók számára is, másrészről bizonytalan foglalkoztatási formákat is eredményezhet; hangsúlyozza, hogy a digitális egységes piaci stratégiában figyelembe kell venni a szociális szempontokat a kapcsolódó foglalkoztatási és növekedési potenciál teljes mértékű kihasználása érdekében, biztosítva ugyanakkor a magas szintű foglalkoztatási védelmet; felszólítja a Bizottságot, hogy társadalmilag igazságos és fenntartható módon alakítsa az egységes piacot; úgy véli, hogy a meglévő szociális védelmi rendszereket hozzá kell igazítani a digitális és közösségi gazdaság munkavállalóinak igényeihez az említett munkavállalók megfelelő szociális védelmének biztosítása érdekében;

41. emlékeztet, hogy bizonyos gazdasági ágazatokban, például a mezőgazdaságban a munkaidő a szezonális lehetőségek szerint változik;

III. ***A felfelé irányuló társadalmi konvergencia felé***

42. hangsúlyozza az alapvető jogok elsőbbségét; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák és mozdítsák elő a szociális párbeszédet, amely kritikus szerepet játszik a magas szintű munkakörülmények kialakításában; hangsúlyozza, hogy a munkajog és a magas szintű szociális normák alapvető szerepet töltenek be a gazdaságok egyensúlyának helyreállításában, a jövedelmek támogatásában, valamint a kapacitásokba történő beruházások ösztönzésében; hangsúlyozza, hogy ezzel összefüggésben az uniós jogi és szakpolitikai dokumentumoknak tiszteletben kell tartaniuk a szakszervezeti jogokat és szabadságokat, meg kell felelniük a kollektív szerződéseknek, és biztosítaniuk kell a munkavállalókkal szembeni egyenlő bánásmódot;

43. felszólítja a Bizottságot, hogy hozzon konkrét intézkedéseket a szociális dömping által sújtott nők megsegítésére, olyan módon, hogy valamennyi általános politikában és intézkedésben érvényesíti az egyenlőség megvalósítását, figyelembe véve a jelenleg is tapasztalható munkaerő-piaci szegregációt és a munkaszerződések terén fennálló egyenlőtlenségeket, amelyeket a férfiak és nők fizetése közötti, jelenleg is meglévő jelentős különbségek is tükröznek;

44. hangsúlyozza, hogy mélyül az egyenlőtlenség Európában, ami veszélyezteti az Európa 2020 szegénységgel és foglalkoztatással kapcsolatos célkitűzéseit;

45. hangsúlyozza, hogy az Unió területén és/vagy az euróövezeten belül olyan gazdasági, adóügyi és szociális mechanizmusokat kell létrehozni, amelyek alkalmasak az uniós polgárok életszínvonalának emelésére a gazdasági és szociális különbségek csökkentése révén; sürgeti továbbá, hogy a Bizottság vegye figyelembe a szociális véleményeket is, hogy a konvergencia révén biztosítható legyen a munkavállalók fokozottabb védelme;

2016. szeptember 14., szerda

46. emlékeztet a Bizottság azon kötelezettségvállalására, hogy létrehozza a szociális jogok pillérét, és hangsúlyozza a felfelé irányuló szociális konvergencia szükségességét az EUMSZ 151. cikkében megállapított célkitűzések elérése érdekében; hangsúlyozza, hogy a különféle nemzeti szociális rendszerek közötti összehasonlítást lehetővé tevő kritériumok meghatározása nem biztosítja ezt a pillért, csak az előzetes elemzés keretéül szolgálhat; hangsúlyozza, hogy a szociális jogok pillérének elfogadása nem vezethet a már meglévő munka- és szociális normák gyengüléséhez;

47. megállapítja, hogy a tagállamokban eltérő a munkavállalói és a munkáltatói társadalombiztosítási hozzájárulások mértéke; kéri a Bizottságot, hogy értékelje az egységes piac összefüggésében az említett különbségek gazdasági és társadalmi hatását;

48. úgy véli, hogy a társadalmi kohézió és a termelékeny gazdaság fenntartása érdekében fontos, hogy a bérezés tisztes megélhetést tegyen lehetővé a munkavállalók számára; felszólít a kollektív tárgyalás tiszteletben tartására és támogatására; ajánlja továbbá adott esetben bérküszöbök nemzeti minimálbér formájában történő meghatározását – megfelelően tiszteletben tartva az egyes tagállamok gyakorlatait és a szociális partnerekkel való egyeztetést követően –, azzal a céllal, hogy fokozatosan elérhető legyen lehetőleg az adott nemzeti átlagbér legalább 60 %-a, a bérezés területén fennálló túlzott aránytalanságok elkerülése, az összesített kereslet és a gazdasági fellendülés támogatása, továbbá a felfelé irányuló szociális konvergencia előmozdítása céljából;

49. tudomásul veszi az európai automatikus stabilizátorok potenciális szerepét; hangsúlyozza, hogy ezeket a stabilizátorokat olyan hatékony foglalkoztatáspolitikával kell támogatni, amelynek legfőbb célja a minőségi munkahelyek létrehozása;

50. felhívja a Bizottságot, hogy a tagállamokkal együtt vizsgálja meg az uniós szintű fellépés szükségességét a kiszervezés különféle szempontjainak kezelésében, az egyetemleges felelősségnek az alvállalkozói láncra való kiterjesztését is ideértve;

51. hangsúlyozza, hogy valamennyi alvállalkozónak – például azon munkaerő-kölcsönzőknek, amelyek főleg nőket közvetítenek más tagállamokba háztartási és otthoni ápolási munka ellátására – felelősséggel kell tartozniuk a ki nem fizetett bérekért, a társadalombiztosítási járulékokért, a balesetbiztosításért, valamint a betegség és sérülés esetén alkalmazandó rendelkezések betartásáért; hangsúlyozza, hogy az alvállalkozóknak továbbá segítséget kell tudniuk nyújtani munkavállalóik számára az ügyfelek általi rossz bánásmód vagy visszaélés esetén és a hazautazásban;

52. kéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg egy olyan eszköz létrehozásának a lehetőségét, amely fokozottabb elővigyázatosságot ír elő a vállalkozások számára, és ennek értelmében – az emberi jogi jogsértések, a korrupció, a súlyos személyi sérülések vagy a környezeti károk és az ILO-egyezmények megsértése megakadályozásának az érdekében – leányvállalataik és harmadik országokban tevékenykedő alvállalkozóik vonatkozásában egyaránt felelősséggel tartoznak;

53. úgy ítéli meg, hogy a 96/71/EK irányelv és a szociális biztonsági rendszerekre vonatkozó szabályokat a harmadik országból származó kiküldött munkavállalók foglalkoztatására is alkalmazni kell a WTO által meghatározott 4. szolgáltatásnyújtási mód szabályozása alapján és a kereskedelmi megállapodások keretében, hogy megakadályozzák a harmadik országbeli vállalkozásokkal és munkavállalókkal szembeni, a tagállami vállalkozásokkal és munkavállalókkal szemben alkalmazotthoz képest kedvezőbb bánásmódot;

54. kéri a Bizottságot, hogy a lehetőségekhez mérten vegye figyelembe ezen állásfoglalás ajánlásait;

55. hangsúlyozza a különböző európai politikák jobb koordinálásának szükségességét;

o

o o

56. Utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2016. szeptember 15., csütörtök

P8_TA(2016)0349

Fülöp-szigetek

Az Európai Parlament 2016. szeptember 15-i állásfoglalása a Fülöp-szigetekről (2016/2880(RSP))

(2018/C 204/14)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a Fülöp-szigeteki helyzetről szóló korábbi állásfoglalásaira, különösen az EU és a Fülöp-szigetek közötti partnerségi és együttműködési keretmegállapodásról szóló, 2016. június 8-i ([1]) állásfoglalására, valamint a 2012. június 14-i ([2]) és a 2010. január 21-i állásfoglalására ([3]),

— tekintettel az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) szóvivőjének a davaói támadásról szóló, 2016. szeptember 3-i nyilatkozatára,

— tekintettel a Fülöp-szigetek és az EU (akkor az Európai Gazdasági Közösség (EGK)) között 1964. május 12-én létrejött diplomáciai kapcsolatokra, amelyek keretében a Fülöp-szigetek nagykövetet rendelt az EGK mellé,

— tekintettel arra, hogy a Fülöp-szigetek az 1967. augusztus 8-i Bangkoki Nyilatkozat aláírását követően a Délkelet-ázsiai Nemzetek Szövetségének (ASEAN) alapító tagjává vált,

— tekintettel az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről a Fülöp-szigeteki Köztársaság közötti partnerségi és együttműködési keretmegállapodásra,

— tekintettel Ban Ki Mun ENSZ-főtitkár a törvénytelen kivégzések nyilvánvaló támogatásáról szóló, 2016. június 8-i nyilatkozatára,

— tekintettel az ENSZ Kábítószer- és Bűnügyi Hivatala (UNODC) ügyvezető igazgatójának a Fülöp-szigeteki helyzetről szóló, 2016. augusztus 3-i nyilatkozatára,

— tekintettel az ENSZ-főtitkár szóvivőjének tulajdonítható, a Fülöp-szigetekről szóló 2016. szeptember 4-i nyilatkozatra,

— tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának a Fülöp-szigeteki terrortámadásról szóló, 2016. szeptember 4-i sajtóközleményére,

— tekintettel az emberi jogokról szóló uniós iránymutatásokra,

— tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára, amelyet 1948-ban fogadtak el,

— tekintettel az 1966-ban elfogadott Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára (ICCPR),

— tekintettel eljárási szabályzata 135. cikkének (5) bekezdésére és 123. cikkének (4) bekezdésére,

A. mivel a Fülöp-szigetek és az EU közötti diplomáciai, gazdasági, kulturális és politikai kapcsolatok hosszú múltra tekintenek vissza;

B. mivel a demokrácia, a jogállamiság, az emberi jogok és a civil társadalmi szervezetekkel való párbeszéd mindig is az Unió és a Fülöp-szigetek közötti kétoldalú megbeszélések fontos részét képezték;

C. mivel az egyenlőtlenségek és a korrupció leküzdése, valamint az országon belüli békefolyamat irányítása tekintetében a közelmúltban megválasztott Fülöp-szigeteki kormány előtt álló hatalmas kihívásokra;

([1]) Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0263.
([2]) HL C 332. E, 2013.11.15., 99. o.
([3]) HL C 305. E, 2010.11.11., 11. o.

2016. szeptember 15., csütörtök

D. mivel a Fülöp-szigeteken a jogellenes kábítószer-kereskedelem nemzeti és nemzetközi méretekben továbbra is súlyos problémát jelent; mivel az USA Külügyminisztériuma által a Kongresszusnak készített éves jelentés szerint a Fülöp-szigeteki Kábítószer-ellenes Hivatal (PDEA), az ország fő kábítószer-ellenes ügynöksége 2015-ben arról számolt be, hogy 8 629 faluban vagy barangayban (az ország faluinak mintegy 20 %-ában) jelentettek kábítószeres bűncselekményeket, és mivel a Fülöp-szigetek Kelet-Ázsiában a legtöbb metamfetamint fogyasztó országnak számít;

E. mivel Rodrigo Duterte elnökválasztási kampányának egyik központi eleme az arra vonatkozó kötelezettségvállalás volt, hogy az országban mindenütt véget vet a kábítószerekkel kapcsolatos bűnözésnek; mivel választási kampánya során és a hivatalba lépése utáni első napokon Duterte elnök többször is felszólította a bűnüldöző szerveket és a lakosságot, hogy öljék meg a magukat fel nem adó feltételezett kábítószer-kereskedőket és a kábítószer-fogyasztókat is;

F. mivel Duterte elnök nyilvánosan kijelentette, hogy nem vonja felelősségre a bűnüldöző szervek azon tagjait, sem pedig azokat a polgárokat, akik ellenállást tanúsító kábítószer-kereskedőket öltek meg;

G. mivel a Fülöp-szigeteki Nemzeti Rendőrség által közzétett adatok szerint a rendőrség 2016. július 1. és szeptember 4. között több mint ezer feltételezett kábítószer-kereskedőt és -fogyasztót ölt meg, és mivel további rendőrségi statisztikák az elmúlt két hónapban több mint ezer állítólagos kábítószer-kereskedő és -fogyasztó halálát tulajdonítják ismeretlen fegyvereseknek; mivel az al-Dzsazíra beszámolója szerint több mint 15 000, kábítószerrel kapcsolatos bűncselekménynyel gyanúsított személyt tartóztattak le, többnyire szóbeszéd és polgárok állításai alapján, és mivel csaknem 700 000-en „önként" adták meg magukat a rendőrségnek, és jelentkeztek be a Tokhang program szerinti kezelésre, hogy ne váljanak a rendőrség vagy a polgárőrség céltáblájává;

H. mivel az ENSZ főtitkára, Ban Ki Mun 2016. június 8-án elítélte a bírósági tárgyalás nélküli kivégzéseket, amelyeket törvénytelennek, valamint az alapvető jogok és szabadságok megsértésének minősített;

I. mivel a bírósági tárgyalás nélküli, azonnali vagy önkényes kivégzésekkel foglalkozó különleges ENSZ-előadó, Agnes Callamard és az egészséghez való joggal foglalkozó különleges ENSZ-előadó, Dainius Pūras 2016. augusztus 18-án nyomatékosan felszólította a Fülöp-szigetek kormányát, hogy vessen véget a törvénytelen kivégzések és öldöklések jelenlegi hullámának, amely a bűnözés és a kábítószerek elleni, a kábítószer-kereskedőket és -fogyasztókat célzó intenzív kampány része;

J. mivel a Fülöp-szigetek Szenátusa és Emberi Jogi Bizottsága saját hatáskörben független vizsgálatot indított a halálesetekkel kapcsolatban;

K. mivel Ázsiában a Fülöp-szigetek törölte el elsőként, 1987-ben a halálbüntetést; mivel a halálbüntetést a visszaállítása után Arroyo elnök hivatali ideje alatt 2006-ban másodszor is eltörölték; mivel Duterte elnök választási kampánya során kérte annak újbóli visszaállítását, különösen a jogellenes kábítószer-kereskedelem esetében, és mivel a Kongresszus jelenleg vizsgálja a törvénytervezetet;

L. mivel egy, a Kongresszus előtt lévő másik törvénytervezet célja a büntetőjogi felelősségre vonhatóság korhatárának 15 évről 9 évre való csökkentése;

M. mivel 2016. szeptember 2-án Davao városának egyik piacán egy bombatámadás során legalább 14 ember veszítette életét, és 70-en sebesültek meg, amiért az Abu Szajjaf és társult csoportok vállalták a felelősséget; mivel a Fülöp-szigeteki fegyveres erők folytatják katonai offenzívájukat az IS-szel társult Abu Szajjaf fegyveresei ellen a déli Sulu tartományban;

N. mivel a támadást követően a Fülöp-szigetek kormánya „szükségállapotot hirdetett a mindanaoi jogellenes erőszak miatt";

O. mivel 2016. augusztus 26-án a norvég kormány égisze alatt határozatlan időre szóló tűzszüneti megállapodást írt alá a Fülöp-szigetek kormánya és a Fülöp-szigeteki Nemzeti Demokratikus Front (NDFP), ami komoly áttörést jelent a 47 éve tartó gerillaháborúban, amely mintegy 40 000 ember életét oltotta ki;

P. mivel az ASEAN elnökségét 2017-ben a Fülöp-szigetek látja majd el, és mivel Duterte elnök bejelentette, hogy „a Fülöp-szigetek elnöksége alatt rávilágítunk majd az ASEAN-ra mint a regionalizmus modelljére és globális szereplőre, amelynek középpontjában az emberek érdeke áll”;

1. határozottan elítéli a Davao városának egyik éjszakai piacán 2016. szeptember 2-án elkövetett támadást, és részvétét nyilvánítja az áldozatok rokonainak; hangsúlyozza, hogy ezen öldöklés felelőseit felelősségre kell vonni, ugyanakkor kéri az uniós küldöttséget, hogy szorosan kövesse figyelemmel a törvényen kívüli állapotot; nyomatékosan kéri valamennyi államot, hogy a nemzetközi jog és az ENSZ Biztonsági Tanácsának határozatai szerinti kötelezettségeikkel összhangban tevékenyen működjenek együtt a Fülöp-szigetek kormányával és más érintett hatóságokkal e kérdésben;

2. határozottan elítéli a Fülöp-szigeteken folytatott kábítószer-kereskedelmet és -fogyasztást; hangsúlyozza, hogy az illegális kábítószerek a társadalom egyik legsúlyosabb problémájaként fenyegetést jelentenek a Fülöp-szigetek fiataljaira nézve;

3. úgy látja, hogy a Fülöp-szigeteken emberek millióit érinti negatívan a kábítószer-függőség komoly mértéke és annak következményei; ugyanakkor a leghatározottabb aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a rendőrségi és polgárőri csoportok műveletei során rendkívül nagy számban öltek meg embereket a bűnözés és a kábítószerek elleni, a kábítószer-kereskedőket és -fogyasztókat célzó intenzív kampány részeként, és nyomatékosan felszólítja a Fülöp-szigetek kormányát, hogy vessen véget a törvénytelen kivégzések és öldöklések jelenlegi hullámának;

4. üdvözli a kormány azon szándékát, hogy mérsékelni kívánja az országon belüli bűnözés és korrupció magas szintjét, ugyanakkor arra kéri a kormányt, hogy egyedi, átfogó politikákat és programokat fogadjon el, amelyek a megelőzést és a rehabilitációt célzó intézkedéseket is magukban foglalnak, és nem kizárólag az erőszakos elfojtásra összpontosítanak;

5. határozottan üdvözli Duterte elnök azon kezdeményezését, hogy fellendíti a békefolyamatot a Fülöp-szigeteki Nemzeti Demokratikus Fronttal (NDFP), és reméli, hogy a közeljövőben vége szakad e konfliktusnak, mivel a tárgyalásokra vonatkozó tervek szerint a fegyveres konfliktus megszüntetéséről szóló végleges megállapodást egy éven belül el lehet érni;

6. hangsúlyozza, hogy a jogellenes kábítószer-kereskedelemre a nemzeti és nemzetközi kötelezettségekkel teljes összhangban kell választ adni;

7. nyomatékosan felszólítja a hatóságokat, hogy a nemzetközi emberi jogi normákkal és a Fülöp-szigetek által ratifikált nemzetközi eszközökkel összhangban biztosítsák az emberi jogok és alapvető szabadságjogok tiszteletben tartását;

8. kéri a hatóságokat, hogy indítsanak azonnali vizsgálatot a rendőrségi műveletek során elhunyt rendkívül nagy számú ember megölésével kapcsolatban;

9. megjegyzi, hogy az UNODC készen áll további segítséget nyújtani a Fülöp-szigetek számára a kábítószer-kereskedők bíróság elé állításában, a nemzetközi szabályokkal és normákkal összhangban, megfelelő jogi garanciák mellett;

10. javasolja, hogy a kínzások megelőzésére haladéktalanul léptessenek érvénybe nemzeti mechanizmust, amint azt a kínzás elleni egyezmény és annak fakultatív jegyzőkönyve is előírja;

11. nyomatékosan felszólítja a Fülöp-szigetek kormányát, hogy ítélje el a polgárőri csoportok fellépését, és vizsgálják ki felelősségüket az öldöklések kapcsán; nyomatékosan felszólítja a Fülöp-szigetek hatóságait, hogy azonnali, alapos, tényleges és pártatlan vizsgálatot folytassanak le a felelősök felkutatása, hatáskörrel rendelkező és pártatlan polgári bíróság elé állításuk és a jog által előírt büntető szankciók alkalmazása érdekében;

12. felhívja a Fülöp-szigetek kormányát, hogy biztosítson megfelelő védelmet az emberijog-védőknek, a szakszervezeti vezetőknek és az újságíróknak;

2016. szeptember 15., csütörtök

13. üdvözli Duterte elnök kábítószer-rehabilitációs programok iránti elkötelezettségét, és kéri az Uniót, hogy támogassa a kormányt azon erőfeszítéseiben, hogy megfelelő segítséget nyújtson a kábítószer-fogyasztóknak ahhoz, hogy megszabaduljanak függőségüktől, valamint továbbra is támogassa a Fülöp-szigeteki büntető igazságszolgáltatási rendszer reformját;

14. javasolja, hogy a Fülöp-szigetek haladéktalanul ratifikálja a minden egyénnek az erőszakos eltüntetéssel szembeni védelméről szóló nemzetközi egyezményt, és nemzeti jogában nyilvánítsa bűncselekménynek az erőszakos eltüntetést és a törvénytelen kivégzéseket;

15. nyomatékosan felszólítja a Fülöp-szigetek Kongresszusát, hogy tartózkodjon a halálbüntetés újbóli bevezetésétől és a büntetőjogi felelősségre vonhatóság alsó korhatárának csökkentésétől;

16. megjegyzi, hogy minden empirikus bizonyíték arra utal, hogy a halálbüntetés nem csökkenti a kábítószerekkel kapcsolatos bűnözést, és egyúttal megsemmisítené a Fülöp-szigeteki igazságszolgáltatási rendszer egyik fontos vívmányát;

17. nyomatékosan kéri az Uniót, hogy minden rendelkezésére álló eszközt használjon fel arra, hogy támogassa a Fülöp-szigetek kormányát nemzetközi emberi jogi kötelezettségeinek tiszteletben tartásában, különösen a keretmegállapodás révén;

18. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a tagállamok kormányainak, a Fülöp-szigetek kormányának és parlamentkének, a Délkelet-ázsiai Nemzetek Szövetsége (ASEAN) tagállamai kormányainak, az ENSZ emberi jogi főbiztosának és az ENSZ főtitkárának.

2016. szeptember 15., csütörtök

P8_TA(2016)0350

Szomália

Az Európai Parlament 2016. szeptember 15-i állásfoglalása Szomáliáról (2016/2881(RSP))

(2018/C 204/15)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a Szomáliáról szóló korábbi állásfoglalásaira,

— tekintettel az Európai Külügyi Szolgálat szóvivőjének a Szomáliában végrehajtott 2016. február 27-i, 2016. június 2-i, 2016. június 26-i, 2016. július 26-i és 2016. augusztus 21-i támadásokról szóló nyilatkozataira,

— tekintettel a Tanács Szomáliáról szóló, 2016. július 18-i és 2016. február 15-i következtetésére;

— tekintettel Federica Mogherininek, az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a Bizottság alelnökének a 2016-ban Szomáliának szánt választási modellről szóló határozatról szóló nyilatkozatára;

— tekintettel a 2013. szeptember 16-án Brüsszelben elfogadott Szomália-megállapodásra,

— tekintettel a Száhel-övezet biztonságát és fejlődését célzó, 2011. évi európai uniós stratégiára,

— tekintettel az ENSZ 2016. szeptember 4-én kiadott jelentésére, melynek tárgya a véleménynyilvánítás szabadsága Szomáliában,

— tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsa 2016. július 7-én elfogadott, 2297. (2016) számú határozatára,

— tekintettel az ENSZ főtitkárának az ENSZ Biztonsági Tanácsához intézett, Szomáliáról szóló, 2016. január 8-i és 2016. május 9-i jelentésére,

— tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsa az időszakos egyetemes emberi jogi helyzetértékeléssel foglalkozó munkacsoportjának 2016. április 13-i jelentésére,

— tekintettel arra, hogy az ENSZ-főtitkár különleges szomáliai képviselője, Michael Keating elítélte az egy Mogadishuban található szálloda ellen 2016. augusztus 30-án végrehajtott bombatámadást,

— tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának Szomáliával kapcsolatos legutóbbi, 2016. januári időszakos egyetemes emberi jogi helyzetértékelésére,

— tekintettel az Afrikai Unió szomáliai missziójának (AMISOM) 2016. szeptember 2-i felhívására, melyben segítséget kért a rögtönzött robbanószerkezetek Szomáliában való alkalmazása elleni fellépéshez,

— tekintettel az AMISOM 2016. július 26-i nyilatkozatára, melyben elítélte a Mogadishuban végrehajtott terrortámadásokat,

— tekintettel az Afrikai Unió Bizottsága elnökének szomáliai különmegbízottja, Francisco Caetano Madeira nagykövet 2016. augusztus 30-i nyilatkozatára, amelyben elismerően szólt a biztonsági erőkről a mogadishui szálloda ellen elkövetett merénylettel kapcsolatban,

— tekintettel az AKCS és az EU közt létrejött Cotonoui Partnerségi Megállapodásra,

2016. szeptember 15., csütörtök

— tekintettel az Afrikai Unió Béke és Biztonsági Tanácsának 2014. szeptember 2-i, 455. ülésén elfogadott, a terrorizmus és az erőszakos szélsőségesség Afrikában történő megelőzéséről és leküzdéséről szóló közleményre,

— tekintettel az Emberi Jogok és a Népek Jogai Afrikai Bizottságának az emberi jogok és a népek jogainak előmozdítására és védelmére az emberi jogok és a népek jogainak afrikai chartája keretében kapott mandátumára,

— tekintettel az Afrikai Egységszervezetnek a terrorizmus megelőzéséről és az ellene folytatott küzdelemről szóló, 1999-ben elfogadott egyezményére;

— tekintettel eljárási szabályzata 135. cikkének (5) bekezdésére, valamint 123. cikkének (4) bekezdésére,

A. mivel Szomália a polgárháború, az állami ellenőrzés hiánya és a terrorizmus két évtizede után kulcsfontosságú átmeneti időszakba került; mivel 2012 óta, amikor a nemzetközi közösség által támogatott új kormány létrejött, Szomália lassan elindult a stabilitás útján, de az új hatóságoknak még mindig szembe kell nézniük az al-Kaidához közeli al-Shabab lázadóival;

B. mivel bár a szomáliai kormány pozitív kötelezettségvállalásokat tett és szakpolitikai fejlesztésekbe kezdett, így létrehozott egy független, Nemzeti Emberi Jogi Bizottságot, a biztonság hiánya és a politikai belharcok továbbra is hátráltatják az igazságügyi és biztonsági ágazat reformjával kapcsolatos konkrét előrelépéseket;

C. mivel működő polgári bírói testület hiányában a szomáliai kormány katonai bíróságokra támaszkodik polgári személyek ügyeinek tárgyalása és ítélethozatal céljából, ami nem garantálja a polgári alperesek jogainak tiszteletben tartását; mivel a Nemzeti Hírszerző és Biztonsági Hivatal (NISA) széleskörű nyomozati hatásköröket kapott, ugyanakkor jelenleg nem rendelkezik bűnüldözési felhatalmazással, melynek eredményeként jelentősen sérül a NISA által fogvatartottak tisztességes eljáráshoz való joga;

D. mivel Szomália népe szenvedi el a hadurak és terroristák folyamatos, barbár támadásainak következményeit és küzd annak következményeivel; mivel 2016. augusztus 30-án az elnöki palota előtt legalább 10 személyt, köztük katonákat és civileket, öltek meg Mogadishuban; mivel 2016. július 26-án az al-Shabab megtámadta az Afrikai Unió bázisát Mogadishuban, és a támadás során legalább 13 ember vesztette életét, köztük az ENSZ alkalmazottai, valamint mivel jelentések szerint az előző hónapok során aknavetős támadásokra került sor, melyekben több mint százan veszítették életüket; mivel az al-Shabab továbbra is aktív a szomszédos Kenyában is, ahol rendszeresen terrortámadásokat hajt végre;

E. mivel az AMISOM, az Afrikai Unió 22 000 fős békefenntartó missziója többek közt felhatalmazással rendelkezik az al-Shabab és egyéb fegyveres ellenzéki csoportok által jelentett fenyegetés csökkentésére, hogy a biztonság megteremtése révén lehetővé tegye a politikai folyamatot minden szinten, valamint a stabilizációra irányuló törekvések, a megbékélés és békeépítés megvalósulását Szomáliában, valamint hogy az AMISOM a biztonsággal kapcsolatos feladatokat fokozatosan átengedhesse a szomáliai biztonság erőknek, ez utóbbiak képességeinek függvényében; mivel az AMISOM mandátumát 2017. május 31-ig meghosszabbították, és a Parlament üdvözli ezt az intézkedést;

F. mivel Uganda, amely a legtöbb katonával járul hozzá a misszióhoz, bejelentette, hogy 2017 végéig több mint 6 000 katonát von ki Szomáliából; mivel az Afrikai Unió bejelentette, hogy 2020 végéig teljes mértékben ki szándékozik vonni csapatait Szomáliából, hozzátéve, hogy a biztonsággal kapcsolatos feladatköröket 2018-tól kezdve fokozatosan a szomáliai hadseregre ruházza át;

G. mivel az AMISOM katonai erőit számos alkalommal súlyos emberi jogi jogsértések elkövetésével vádolták, ideértve a válogatás nélküli gyilkosságokat és néhány esetben a szexuális kizsákmányolást és erőszakot;

H. mivel a küszöbön álló szomáliai választási folyamat mérföldkövet jelent a szomáliai nép számára és hosszú távon befolyásolja majd az ország és a tágabb térség biztonságát, stabilitását és fejlődését;

I. mivel a szomáliai szövetségi parlament felsőháza tagjainak választására a tervek szerint 2016. szeptember 25-én, míg az alsóház tagjainak választására 2016. szeptember 24. és október 10. közt kerül sor; mivel az elnököt a két ház 2016. október 30-án választja meg;

J. mivel a választási folyamat kulcsfontosságú lesz a demokratikus általános választások szempontjából, amelyekre 2020-ban, a független nemzeti választási bizottság szervezésében kerül majd sor;

K. mivel Omar Mohamed Abdulle, a Szövetségi Közvetett Választási Végrehajtási Csoport (FIEIT) elnöke ismét megerősítette, hogy a 2016-os választási folyamat időben zajlik majd le, valamint hogy az átlátható és hiteles lesz;

L. mivel a véleménynyilvánítás szabadsága, amely központi szerepet játszik a demokratikus államok létrehozásában, továbbra is jelentős mértékben korlátozott; mivel a véleménynyilvánítás Szomáliában biztosított szabadságáról szóló, közelmúltban kiadott ENSZ-jelentés rámutat, hogy milyen nehéz környezetben dolgoznak az újságírók, emberi jogi jogvédők és politikai vezetők, ideértve a főként az al-Shabab által végrehajtott gyilkosságokat, letartóztatásokat, megfélemlítést és a kritikus hangvételű médiaorgánumok bezárását is; mivel a hatóságok ritkán vizsgálják ki ezeket az eseteket vagy állítják bíróság elé az elkövetőket;

M. mivel a Nemzeti Hírszerző és Biztonsági Hivatal (NISA) széleskörű nyomozati hatásköröket kapott, ugyanakkor jelenleg nem rendelkezik bűnüldözési felhatalmazással, melynek eredményeként jelentősen sérül a NISA által fogvatartottak tisztességes eljáráshoz való joga;

N. mivel az ENSZ-jelentés szerint 2014 januárja és 2016 júliusa között 120 esetben került sor a médiában dolgozók önkényes letartóztatására és fogva tartására; mivel 2015 januárja óta a 48 letartóztatott újságíró és médiamunkás közül csak tízet állítottak bíróság elé;

O. mivel Szomália továbbra is a legnagyobb és leghosszabb ideje lakóhelyüket elhagyni kényszerült közösséggel rendelkező országok egyike, ahol az országon belül 1,1 millióan kényszerültek lakóhelyük elhagyására, akik közül becslések szerint egyedül Mogadishuban 400 000-en tartózkodnak, valamint majdnem 1 millióan menekültként élnek Afrika szarva régióban; mivel az Egyesült Nemzetek menekültügyi főbiztosa jelentése szerint egyedül 2016 júliusában a folyamatban lévő katonai támadás miatti kilakoltatások és bizonytalanság eredményeként csaknem 28 000 személy hagyta el lakóhelyét;

P. mivel 420 000 szomáliai él kenyai menekülttáborokban, ebből 350 000 a dadaabi táborban, és Szomália és Kenya kormánya, valamint az UNHCR között megállapodás született 10 000 menekült Szomáliába, az al-Shabab ellenőrzése alá nem tartozó területekre való önkéntes visszatérésének elősegítéséről; mivel a kenyai kormány 2016 májusában bejelentette, hogy a Kenya észak-keleti részén található dadaabi menekülttábort ez év vége előtt bezárják;

Q. mivel a gyermekeket továbbra is megölik, önkényesen fogva tartják és besorozzák a fegyveres erőkbe, annak ellenére, hogy Szomália 2015 januárjában ratifikálta az ENSZ a gyermek jogairól szóló egyezményét és 2015 novemberében támogatta a biztonságos iskolákról szóló nyilatkozatot, kötelezettséget vállalva arra, hogy konkrét intézkedéseket tesz a tanulók és az oktatási intézmények védelme érdekében;

R. mivel az Unió az Európai Fejlesztési Alapon (2014–2020) keresztül 286 millió eurót biztosított, a hangsúlyt a paktum végrehajtására, valamint konkrétan az államépítésre és a béketeremtésre, az élelmezésbiztonságra, az ellenálló képesség növelésére és az oktatásra helyezve; mivel az Unió elkötelezett amellett, hogy az Afrikai Békekeret révén támogatassa az AMISOM-ot;

1. legmélyebb együttérzését fejezi ki a közelmúltbeli szomáliai terrorcselekmények áldozatai és azok családtagjai iránt, és mélységes sajnálatának ad hangot a kioltott emberéletek miatt; ugyanakkor határozottan elítéli az Al-Shabab felkelői csoportnak tulajdonított támadások elkövetőit;

2. szorgalmazza a nemzetbiztonsági struktúra megerősítését és a lakosság megvédelmezését, valamint felszólítja a nemzetközi közösséget, hogy nyújtson további támogatást az AMISOM-nak és a szomáliai kormánynak a béke és a stabilitás megteremtésére irányuló munkájukhoz;

2016. szeptember 15., csütörtök

3. emlékeztet arra, hogy csak a társadalmi befogadás, a fenntartható fejlődés, valamint a demokratikus alapelveken és a jogállamiságon alapuló, az emberek méltóságát és jogait teljes körűen tiszteletben tartó jó kormányzás révén lehet tartós stabilitást és békét elérni;

4. úgy véli, hogy az ország társadalmi osztályai, köztük a szomáliai népet alkotó klánok és törzsek közötti, mindenkire kiterjedő párbeszédre van szükség ahhoz, hogy lehetővé váljon a kölcsönös megértés, és megszülethessen a hosszú távú és stabil békéhez vezető konszenzus;

5. üdvözli, hogy a kormány és a regionális vezetők támogatják az új nemzetbiztonsági politikát, és felszólítja a kormányt, hogy az Al-Shabab általi további fenyegetésre való tekintettel gyorsítsa fel annak végrehajtását;

6. felszólítja az Uniót és nemzetközi partnereit, hogy továbbra is határozottan kötelezzék el magukat amellett, hogy együttműködnek Szomáliával a legitim intézmények kialakításában, valamint a szomáliaiak által irányított, a terrorizmus legyőzésére és az emberek védelmére hivatott biztonsági ágazat kiépítésében; hangsúlyozza, hogy ez kulcsfontosságú Szomália konstruktív fejlődése, valamint a régió biztonsága szempontjából;

7. felszólítja az Afrikai Uniót (AU) annak biztosítására, hogy a csapatokat biztosító valamennyi ország a polgári áldozatokról szóló jelentésekkel vagy az általuk végzett vizsgálatokkal kapcsolatos valamennyi információt megossza a CCTARC-vel (az AMISOM polgári áldozatok nyomon követésére, a vonatkozó adatok elemzésére és az e területen való fellépésre szolgáló egységével), valamint hogy ezeket az információkat az ENSZ Biztonsági Tanácsának 2297. (2016) sz. határozata értelmében ossza meg az ENSZ-szel, illetve építse be az AMISOM operációs terveibe is;

8. felszólítja a kormányt és az Uniót, hogy a szomáliai jogállamiságra irányuló tevékenysége keretében gondoskodjon a NISA hatékony felügyeleti mechanizmusok révén történő szabályozásáról, valamint a szomáliai nyomozóhivatal ahhoz szükséges műszaki szakértelmének kiépítéséről, hogy alapos, hatékony és a jogokat tiszteletben tartó nyomozásokat tudjon lefolytatni;

9. üdvözli, hogy az AU vizsgálatot indított az AMISOM csapatai által állítólagosan elkövetett szexuális bántalmazás ügyében, felszólít a jelentésben szereplő ajánlások teljes körű végrehajtására, és az ENSZ Biztonsági Tanácsának 2272. sz. (2016-os) határozatával összhangban sürgeti az AU-t és a csapatokat biztosító országokat annak biztosítására, hogy az állításokat megfelelően és alaposan kivizsgálják, és a felelősöket bíróság elé állítsák;

10. szorgalmazza az uniós nyomon követés és kapacitásépítés javítását az AMISOM által elkövetett visszaélésekkel kapcsolatos elszámoltathatóság biztosítása érdekében, különös tekintettel arra, hogy a misszió nagy részének finanszírozásáért az Unió felel;

11. rámutat arra, hogy 2012 óta biztató előrelépés történt az inkluzívabb választások és az elszámoltathatóbb kormány felé; üdvözli a nemzeti vezetői fórum arra irányuló döntését, hogy a 2020-as, „egy személy, egy szavazat” elve alapján megrendezendő választásokra készülve az elkövetkező két évben támogatja a politikai pártok alapítását és nyilvántartásba vételét, valamint azt, hogy megpróbálkozik az állami intézmények újjáépítésével, valamint fontos új törvényeket fogad el a politikai pártokról és a független nemzeti emberi jogi bizottsági felállításáról; üdvözli a nők képviseletének növelésére irányuló döntéseket; hangsúlyozza a hiteles, inkluzív, átlátható és elszámoltatható, a megválasztott vezetés kellő legitimitását biztosító választási eljárás kiemelkedő jelentőségét;

12. elismeri az ENSZ szomáliai támogató irodája (az UNSOS) pozitív hozzájárulását az AMISOM és az ENSZ szomáliai támogató missziója (UNSOM) által elért eredmények támogatása révén azzal, hogy csapatokat, pénzügyi és anyagi erőforrásokat biztosított a szomáliai polgári lakosság védelmének garantálása érdekében;

13. sürgeti a szomáliai nemzeti hadsereget és az AMISOM-ot, hogy tegyenek meg minden szükséges lépést annak érdekében, hogy leállítsák az Al-Shabab katonai lázadó csoportnak a közelgő választási folyamat megzavarására irányuló valamennyi kísérletét; hangsúlyozza, hogy a választási folyamat biztosításának kulcsfontosságú prioritásnak kell lennie;

14. elítéli, hogy a biztonsági erők gyermekeket toboroznak és használnak fel katonaként és informátorként, ideértve az elfogott vagy dezertált gyermekkatonák felhasználását is; felszólítja a szomáliai kormányt e gyakorlat felszámolására;

15. határozottabb intézkedéseket szorgalmaz a fegyveres konfliktus és a toborzás által érintett, valamint a fegyveres erők és csoportok által felhasznált gyermekek megvédelmezésére; sürgeti a hatóságokat, hogy az Al-Sababbal összefüggésbe hozható gyermekeket elsősorban áldozatként kezelje, és a gyermekek mindenek felett álló érdekét és a nemzetközi védelmi normákat tekintse irányadó elveknek;

16. emlékeztet arra, hogy fejlődés nélkül nincs béke, és béke nélkül nincs fejlődés; szorgalmazza a biztonsági és fejlesztési fellépések közötti összhang fokozását, valamint a gazdasági és társadalmi fejlődésre, illetve az alulfejlettség leküzdésére és a terrorizmus okainak és alapjainak felszámolására egyaránt irányuló programok megerősítését; emlékeztet arra, hogy a szabadon bocsátott emberek számára biztosítani kell az alapvető szolgáltatásokat és támogatást, különösen pedig, hogy gondoskodni kell az országba visszatérő menekültek fenntartható visszailleszkedéséről; hangsúlyozza, hogy fel kell gyorsítani a szomáliai állam adminisztratív struktúrája, valamint az ilyen szolgáltatásokat nyújtó intézmények megszilárdítását;

17. sürgeti a szomáliai menekülteket befogadó országokat, hogy a menekültek visszaküldése során továbbra is legyenek realisztikusak a Szomália nagy részén uralkodó biztonsági helyzet tekintetében;

18. mélységes aggodalmának ad hangot a humanitárius szereplők elleni szomáliai támadások miatt; ismételten hangsúlyozza, hogy a humanitárius segítségnyújtás alapvető fontosságú a szükséget szenvedőknek a függetlenség és a semlegesség elvei alapján történő megsegítésében;

19. emlékeztet arra, hogy a véleménynyilvánítás szabadsága központi szerepet játszik a demokratikus állam felépítésében, különösen politikai átalakulás idején; felszólítja a szomáliai kormányt, hogy vizsgálja felül büntető törvénykönyvét, az új médiatörvényt és a többi jogszabályt, hogy összhangba hozza azokat Szomáliának a véleménynyilvánítás és a média szabadságára irányuló nemzetközi kötelezettségeivel;

20. határozottan elítéli a számos gyilkosságot és letartóztatást, valamint a széles körű megfélemlítést, a bíráló hangnemű sajtóorgánumok lezárását, a berendezések elkobzását és a weboldalak blokkolását; felszólítja a szomáliai hatóságokat, hogy sürgősen lépjenek fel annak biztosítása érdekében, hogy a véleménynyilvánítás szabadsága megsértésének valamennyi esetét teljes körűen kivizsgálják, és az elkövetőket állítsák bíróság elé;

21. megdicséri az UNSOM-ot és az ENSZ Emberi Jogi Főbiztosának Hivatalát a véleménynyilvánítás szabadságának szomáliai helyzetéről szóló jelentés 2016. szeptember 4-i közzététele miatt, mivel ez a legelső nyilvános, Szomáliáról szóló emberi jogi ENSZ-jelentés; felszólítja az ENSZ-et, hogy készítsen több nyilvános jelentést;

22. sürgeti a hatóságokat, hogy fogadjanak el és alakítsanak ki megfelelő jogi kereteket, illetve hajtsák végre a szükséges igazságügyi reformokat ahhoz, hogy ki tudják elégíteni az emberek igazságszolgáltatás és védelem iránti igényét, mivel a büntetlenség nem tolerálható;

23. aggodalmának ad hangot amiatt, hogy Szomália legnagyobb városaiban egyre elterjedtebb a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek erőszakos, az állami és a magáninfrastruktúrákból történő kilakoltatása; emlékeztet arra, hogy e kiutasításoknak összhangban kell állniuk a vonatkozó nemzeti és nemzetközi keretekkel; felkéri a szomáliai szövetségi kormányt és valamennyi érintett felet, hogy találjanak fenntartható konkrét megoldásokat a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek problémáira; felkéri a szomáliai kormányt, hogy amint az ország biztonsági helyzete lehetővé teszi, partnerei támogatásával teremtse meg a menekültek méltóságteljes önkéntes visszatérésének feltételeit;

24. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, az Afrikai Uniónak, Szomália elnökének, miniszterelnökének és parlamentjének, az ENSZ főtitkárának, az ENSZ Biztonsági Tanácsának, az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának, valamint az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlésnek.

2016. szeptember 15., csütörtök

P8_TA(2016)0351

Zimbabwé

Az Európai Parlament 2016. szeptember 15 -i állásfoglalása Zimbabwéről (2016/2882(RSP))

(2018/C 204/16)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a Zimbabwéről szóló korábbi állásfoglalásaira,

— tekintettel az Uniónak az erőszakról szóló, 2016. július 12-i helyi nyilatkozatára,

— tekintettel az Unió Itai Dzamara elrablásáról szóló, 2016. március 9-i helyi nyilatkozatára,

— tekintettel a Tanács 2016. február 15-i (KKBP) 2016/220 határozatára ([1]) a Zimbabwéval szembeni korlátozó intézkedésekről szóló 2011/101/KKBP határozat módosításáról,

— tekintettel a 2008-ban a három fő politikai párt – nevezetesen a ZANU PF, az MDC-T és a MDC – által aláírt átfogó politikai megállapodásra,

— tekintettel az emberi jogok és a népek jogainak 1981 júniusában elfogadott afrikai chartájára, amelyet Zimbabwe is ratifikált,

— tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára, amelyet 1948 decemberében fogadtak el,

— tekintettel Zimbabwe alkotmányára,

— tekintettel a Cotonoui Megállapodásra,

— tekintettel eljárási szabályzata 135. cikkének (5) bekezdésére és 123. cikkének (4) bekezdésére,

A. mivel Zimbabwe népe sok éve a Mugabe elnök által vezetett tekintélyuralmi rezsim alatt szenved, amely a korrupció, a törvénytelen erőszak, manipulált választások és brutális biztonsági apparátus segítségével tartja fenn hatalmát; mivel Zimbabwe népe évtizedek óta nem tapasztalta meg az igazi szabadságot, és ezért a harminc évesnél fiatalabbak közül sokan csak a szegénységet és az erőszakos elnyomást ismerik,

B. mivel a válság sújtotta Zimbabwében újra növekszik a nyugtalanság, amelynek hátterében az ismétlődő kézpénzhiány, a széles körű munkanélküliség, az állami korrupció és a hatóságoknak a szólásszabadság és a politikai ellenzék elnyomására irányuló erőfeszítései húzódnak; mivel a Mugabe utáni korszakra való felkészülés jegyében a különböző csoportok között politikai helyezkedés zajlik;

C. mivel a koalíciós kormány 2013-as bukása óta a Tendai Biti által a gazdaság stabilizálása és a kormányzati bevételek növelése terén végzett munka eredményei a politikai zsákmányrendszerhez, a kleptokráciához és a félelem légköréhez való visszatérés következtében semmivé foszlottak; mivel Zimbabwe jelenleg a 2008-as hiperinfláció óta a legsúlyosabb gazdasági válságot éli át; mivel a kormányzat tulajdonképpen csődbe ment;

D. mivel 2016 májusa óta tüntetők ezrei – nem hivatásos kereskedők, munkanélküli fiatalok és immár a szakemberek is – mentek az utcákra több nagyvárosi térségben szerte Zimbabwében, hogy tiltakozzanak a megszűnő munkahelyek és a tömeges munkanélküliség ellen, valamint amiatt, hogy a kormány nem teljesíti az emberek alapvető gazdasági elvárásait, azaz a munkahelyeket kínáló munkaerőpiacot, a fizetését pontosan kézhez kapó állami munkaerőt, a megbízható, stabil valutát és a megfizethető árrendszert; mivel a fizetését kizárólag a hadsereg kapja meg rendszeresen és értékálló pénznemben;

([1]) HL L 40., 2016.2.17., 11. o.

E. mivel az Evan Mawarire lelkipásztor vezette és a #ThisFlag címkét használó tiltakozó mozgalom támogatásra talált az egyház és a középosztály soraiból is, amelyek mindezidáig távol tartották magukat az utcai politizálástól;

F. mivel 2016. július 6-án a #ThisFlag ellenzéki mozgalom a kormány korrupcióval, büntetlenséggel és szegénységgel szembeni tétlensége elleni tiltakozásul meghirdette a nemzeti „távol maradás" napját; mivel ennek eredményeként a fővárosban tömegesen zárva maradt az üzletek és vállalkozások többsége, és súlyos ellenintézkedésekhez vezetett a hatóságok részéről;

G. mivel Promise Mkwananzi, a júliusi távol maradással összefüggésbe hozott #Tajamuka szociális mozgalom letartóztatott és nyilvános erőszakra való felbujtással megvádolt vezetőjét óvadék ellenében szabadlábra helyezték; mivel továbbra is fogva tartják Linda Masarirát, a #Tajamuka egy másik aktivistáját, akit a 2016. júliusi tiltakozás során tartóztattak le;

H. mivel számos tüntetést immár a közösségi médián keresztül szerveznek, és mivel a zimbabwei hatóságok a tiltakozások megakadályozása érdekében blokkolták az internetelérést és a WhatsApp üzenetküldést;

I. mivel a tüntetések során több száz személyt tartóztattak le; mivel 2016. augusztus 26-án véres összecsapásokra került sor a fővárosban, Hararében, amikor a rendőrség egy bírósági határozatot figyelmen kívül hagyva gumibottal ütlegelt több ezer tüntetőt, akik a Nemzeti Választási Reformmenetrend (Nera) égisze alatt gyűltek össze, hogy a nagy várakozással övezett 2018-as országos választásokat megelőzően kifejezzék tiltakozásukat a választási reformok elmaradásával szemben; mivel a letartóztatottak közül sokan még mindig őrizetben vannak, és sokak pontos holléte még mindig ismeretlen;

J. mivel Mugabe elnök a függetlenség elnyerése, 1980 óta hatalmon van, és újra kívánja választatni magát, és mivel kormánya több tagja elítélte a 2018-as választásokat megelőző választási reformra irányuló felhívásokat;

K. mivel a függetlenségi harc veteránjai, akik az uralkodó párton belül korábban Mugabe szoros szövetségesei voltak, diktatúra felé való sodródását és az országot 2000 óta sújtó gazdasági válság megoldásának kudarcát bírálva bojkottálták 2016. augusztus 8-i beszédét; mivel az elnök a bojkottot árulásnak tekintette, és válaszul letartóztattatta a Függetlenségi Háború Veteránjai Nemzeti Szövetségének három tagját;

L. mivel 2016. szeptember 2-án 18 politikai párt fővárosban tartandó nagyszabású tüntetése előtt néhány órával a rendőrség a 101A. törvényerejű rendeletre hivatkozva betiltott minden tüntetést Harare központjában;

M. mivel 2016. szeptember 7-én a zimbabwei legfelső bíróság hét napra felfüggesztette ezt a tilalmat, és mivel e döntés mindössze néhány nappal azt követően született, hogy Mugabe elnök megsértette az igazságszolgáltatás függetlenségét azzal, hogy élesen bírálta a zimbabwei bírákat „felelőtlen" ítéleteik miatt, amelyek lehetővé teszik az uralma elleni tüntetéseket;

N. mivel a zimbabwei emberi jogi bizottság állítása szerint az országszerte tapasztalható aszály által sújtott éhező falusiak számára mozgósított élelmiszersegélyeket pártalapon osztják ki, és a Zanu PF tisztviselői megtagadják az élelmiszersegélyt az ellenzéki pártok támogatóitól; mivel Zimbabwe kormánya 2016 februárjában katasztrófahelyzetet hirdetett, becslései szerint 2017 januárjára mintegy 4,5 millió személy szorul majd élelmiszersegélyre, és a vidéki lakosság akár felének is éhezéssel kell szembenéznie;

O. mivel 2016. március 9. volt Itai Dzamara emberi jogi aktivista elrablásának egyéves évfordulója; mivel a zimbabwei legfelső bíróság ítéletben rendelte el, hogy a hatóságok kutassanak Dzamara után, és kéthetente tegyenek jelentést a bíróság számára mindaddig, amíg Dzamara holléte nem tisztázódik;

2016. szeptember 15., csütörtök

P. mivel Zimbabwe aláírta a Cotonoui Megállapodást, amelynek 96. cikke az AKCS–EU együttműködés alapvető elemeként határozza meg az emberi jogok és az alapvető szabadságok tiszteletben tartását;

Q. mivel a zimbabwei rezsimmel szembeni uniós korlátozó intézkedések közül néhányat 2016 februárjában 2017. február 20-ig meghosszabbítottak; mivel a vagyoni eszközök befagyasztása és az utazási tilalmak továbbra is alkalmazandók Mugabe elnökkel, Grace Mugabéval és a Zimbabwe Defence Industries vállalattal szemben; mivel a fegyverembargó továbbra is érvényben marad; mivel az EU már korábban megszüntette a korlátozásokat 78 személlyel és 8 szervezettel szemben;

R. mivel Zimbabwe nemzeti indikatív programja számára a 11. Európai Fejlesztési Alap keretében a 2014–2020 közötti időszakra 234 millió eurót irányoztak elő, amelyet három fő területre, nevezetesen az egészségügyre, a mezőgazdasági alapú gazdaságfejlesztésre, valamint a jó kormányzásra és az intézményfejlesztésre kell összpontosítani;

1. súlyos aggodalmát fejezi ki a tüntetőkkel szembeni erőszak elmúlt hónapokban tapasztalható fokozódása miatt Zimbabwében; riasztónak tartja a tüntetések nemrégiben bejelentett egy hónapos tilalmát; kéri Zimbabwe kormányát és valamennyi politikai pártját, hogy az őszinte aggályok tisztázása érdekében tartsák tiszteletben a békés tüntetéshez való jogot, és sürgeti a zimbabwei hatóságokat, hogy vizsgálják ki a rendőrségen belül egyes elemek által elkövetett túlzott erőszakra és egyéb emberi jogi visszaélésekre vonatkozó állításokat, és a vétkeseket vonják felelősségre;

2. aggodalmát fejezi ki az emberi jogi jogvédők és a békés és törvényes tüntetéseken részt vevő személyek egyre nagyobb számban történő önkényes letartóztatása miatt, és sürgeti a jogállamiság tiszteletben tartását és az alkotmány betartását;

3. felszólítja a zimbabwei hatóságokat az összes politikai fogoly haladéktalan és feltétel nélküli szabadon bocsátására;

4. elítéli Mugabe elnök nemrégiben tett, a zimbabwei bírói kart támadó kijelentéseit, és sürgeti Zimbabwe hatóságait, hogy ne sértsék meg az igazságszolgáltatás függetlenségét;

5. emlékeztet arra, hogy a globális politikai megállapodás értelmében Zimbabwe elkötelezte magát annak biztosítása mellett, hogy mind jogalkotása, mind pedig eljárásai és gyakorlatai meg fognak felelni a nemzetközi emberi jogi – többek között a gyülekezés, az egyesülés és a véleménynyilvánítási szabadságára vonatkozó – elveknek és jogszabályoknak;

6. felhívja a figyelmet a zimbabwei nők különös helyzetére és a nők jogai tiszteletben tartásának szükségességére;

7. véleménye szerint a Tanácsnak és a Bizottságnak gondosan elemeznie kell, hogy nem lenne-e helyénvaló egyes korlátozó intézkedések újbóli bevezetése, ugyanakkor világossá téve, hogy amint Zimbabwe egyértelműen a demokrácia, a jogállamiság és az emberi jogok tiszteletben tartásának útjára lép, ezeket meg fogják szüntetni, továbbá meghatározva, hogy segítséget fognak nyújtani a szabad és tisztességes választási folyamat és a rendőrségi reform támogatása érdekében;

8. szorgalmazza a hatalom szabad és tisztességes választási folyamaton, jogállamiságon és az emberi jogok tiszteletben tartásán alapuló békés átadását a szabad, virágzó és plurális demokrácia kialakulása érdekében;

9. határozottan elítéli az élelmiszersegélyek politikai haszonszerzés érdekében történő akadályozását; aggályait hangsúlyozza minden olyan további intézkedéssel kapcsolatban, amely károsítaná a mezőgazdasági termelést, és lépéseket sürget az élelmezésbiztonság javítása érdekében;

10. szűnni nem akaró aggodalmát fejezi ki Itai Dzamara elrablása miatt; követeli a habeas corpus elv tiszteletben tartását és az Itai Dzamara elrablásáért felelős személyek bíróság elé állítását;

11. kitart amellett, hogy az Uniónak gondoskodnia kell arról, hogy a nemzeti indikatív program keretében Zimbabwe számára előirányzott pénzeszközök ténylegesen az érintett területekre kerüljenek, és felhívja Zimbabwe kormányát, hogy biztosítson a Bizottság számára akadálytalan hozzáférést az uniós finanszírozású projektekhez, és fokozza nyitottságát a közös megállapodáson alapuló projektekhez és programokhoz nyújtott technikai segítségnyújtás iránt;

12. hangsúlyozza, hogy az EU számára fontos, hogy politikai párbeszédet kezdjen a zimbabwei hatóságokkal a Cotonoui Megállapodás 8. és 96. cikke alapján, megerősítve ezáltal az EU elkötelezettségét a helyi lakosság támogatása iránt;

13. sürgeti a Dél-afrikai Fejlesztési Közösséget (SADC) és a Nemzetközösséget, hogy újra vállaljanak szerepet abban, hogy Zimbabwét visszasegítsék a demokrácia útjára;

14. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottság alelnökének/az Európai Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az Európai Külügyi Szolgálatnak, Zimbabwe kormányának és parlamentjének, a Dél-afrikai Fejlesztési Közösség kormányainak, az Afrikai Uniónak, a Pánafrikai Parlamentnek, az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlésnek és a Nemzetközösség főtitkárának.

2016. szeptember 15., csütörtök

P8_TA(2016)0356

A johannesburgi CITES CoP17 találkozó főbb célkitűzései

Az Európai Parlament 2016. szeptember 15-i állásfoglalása a veszélyeztetett vadon élő állat- és növényfajok nemzetközi kereskedelméről szóló egyezmény (CITES) részes felei konferenciájának 2016. szeptember 24. és október 5. között Johannesburgban (Dél-Afrika) megrendezendő 17. ülésével kapcsolatos uniós stratégiai célkitűzésekről (2016/2664(RSP))

(2018/C 204/17)

Az Európai Parlament,

— tekintettel arra, hogy súlyos mértéket ölt a biológiai sokféleség globális csökkenése, ami a fajok hatodik tömeges kipusztulási hullámának felel meg,

— tekintettel a trópusi erdők és erdőségek jelentős szerepére, melyek a szárazföldi biológiai sokféleség tekintetében a világ legnagyobb tartalékát biztosítják, valamint nélkülözhetetlen életteret jelentenek a vadon élő állat- és növényfajok és az őslakos népek számára,

— tekintettel a veszélyeztetett vadon élő állat- és növényfajok nemzetközi kereskedelméről szóló egyezmény (CITES) részes felei konferenciájának közelgő, 2016. szeptember 24. és október 5. között Johannesburgban (Dél-Afrika) megrendezendő 17. ülésére (COP 17),

— tekintettel az ENSZ Közgyűlésének a 69/314. sz., a vadon élő állat- és növényfajok jogellenes kereskedelméről szóló, 2015. július 30-án elfogadott határozatára,

— tekintettel a CITES részes felei 2016. szeptember 24. és október 5. közötti johannesburgi (Dél-Afrika) konferenciájára készített uniós stratégiai célkitűzésekről szóló, a Tanácshoz és a Bizottsághoz intézett kérdésekre (O-000088/2016 – B8-0711/2016 és O-000089/2016 – B8-0712/2016),

— tekintettel eljárási szabályzata 128. cikkének (5) bekezdésére és 123. cikkének (2) bekezdésére,

A. mivel a CITES a ma létező legszélesebb körű, 181 tagot – köztük az Európai Uniót és 28 tagállamát – magában foglaló megállapodás a vadvilág megőrzéséről;

B. mivel a CITES célja, hogy biztosítsa: a vadon élő állatok és növények nemzetközi kereskedelme nem veszélyezteti a vadon élő fajok túlélését;

C. mivel a Természetvédelmi Világszövetség (IUCN) veszélyeztetett fajokat tartalmazó vörös listája szerint az IUCN által vizsgált 79 837 faj 30 %-át, több mint 23 000 fajt fenyeget kihalás;

D. mivel a földi állat- vagy növényfajok 50–80 %-a él a trópusi őserdőkben; mivel ezek a környezetek napjainkban különösen nagy veszélynek vannak kitéve, elsősorban a fajok értékesítése, különösen a trópusi fakitermelés és az altalajok kizsákmányolása következtében; mivel az erdőirtás és az illegális faértékesítés valódi katasztrófát jelentenek az erdőségek növény- és állatvilágának megőrzése szempontjából;

E. mivel az intenzív halászat, a kereskedelmi célú vadászat, továbbá a mikroorganizmusok és a tengerfenék alatti altalaj erőforrásainak szabályozatlan kiaknázása is veszélyeztetik a tengeri biológiai sokféleséget;

F. mivel a trófeavadászattal érintett számos faj egyedszáma nagy mértékben csökkent; mivel az uniós tagállamok tíz év alatt a vadon élő fajok közel 117 000 egyedének behozatalát jelentették be a CITES függelékeiben szereplő fajoktól származó vadásztrófeaként;

G. mivel a vadon élő állatok és növények jogellenes kereskedelme a nemzetközi szervezett bűnözés formáját öltötte, ami negatív hatást gyakorol a biológiai sokféleségre és a helyi lakosság megélhetésére, hiszen megfosztja őket egy legális jövedelemszerzési lehetőségtől, bizonytalanságot és instabilitást okozva;

H. mivel a vadon élő állatok és növények jogellenes kereskedelme a kábítószer-, az ember- és a fegyverkereskedelem után a negyedik legnagyobb feketepiaccá vált; mivel az internet kulcsszerepet tölt be a vadon élő állatok és növények jogellenes kereskedelmének elősegítésében; mivel a terrorista csoportok is részt vesznek az említett jogellenes kereskedelmi tevékenységekben, hogy azok bevételeiből finanszírozzák működésüket; mivel a vadon élő állatok és növények jogellenes kereskedelmével kapcsolatos bűncselekményekért kirótt szankciók és büntetések szintje túl alacsony;

I. mivel a korrupció központi szerepet játszik a vadon élő állatok és növények kereskedelmében;

J. mivel a bizonyítékok arra engednek következtetni, hogy a vadon befogott állatokat a fogságban tenyésztett állatokra vonatkozó CITES-engedélyek és -kérelmek csalárd felhasználása révén mossák tisztára;

K. mivel az EU a vadon élő állatok és növények jogellenes kereskedelmének egyik fő tranzit- és célpiaca, különösen a CITES függelékeiben felsorolt madár-, teknős-, hüllő- és növényfajok ([1]) esetében;

L. mivel Európában és nemzetközi szinten is egyre nagyobb számú jogellenesen értékesített egzotikus állatfajt tartanak kedvtelésből; mivel ha az ilyen állatok megszöknek, az az állatok ellenőrizhetetlen mértékű elszaporodásához vezethet, ami a lakosság egészségére és biztonságára is hatással lehet;

M. mivel az EU és tagállamai jelentős pénzügyi és logisztikai támogatást nyújtanak a CITES-nek, valamint a vadon élő növény- és állatfajok számos harmadik országban való jogellenes kereskedelmével szembeni küzdelemhez;

N. mivel a CITES hatálya alá tartozó fajok a CITES függelékeiben védettségi állapotuk szerint és nemzetközi kereskedelmük szintje alapján kerültek besorolásra; az I. függelék a kipusztulás szélén álló azon fajokat tartalmazza, amelyek kereskedelme tiltott, a II. függelékben azon fajok szerepelnek, amelyek kereskedelmét a túlélésüket veszélyeztető kizsákmányolás elkerülése érdekében felügyelni kell;

O. mivel a CITES I. függelékében szereplő fajok fokozottan védettek, mivel az említett függelékben felsorolt fajok bármilyen kereskedelme tiltott, és mivel bármilyen lefoglalt példány vagy termék (például elefántcsont, tigriscsontok, orrszarvúszarvak) eladására feljogosító engedély aláásná a CITES-egyezmény célját;

P. mivel feltétlenül szükség van a döntéshozatal átláthatóságának javítására irányuló erőfeszítésekre;

1. üdvözli az EU csatlakozását a CITES-hez; úgy véli, hogy a csatlakozás alapvető lépés az Unió környezetvédelmi politikáját érintő szélesebb körű célkitűzések teljesítése és a veszélyeztetett vadon élő állat- és növényfajok nemzetközi kereskedelmére irányuló szabályozás biztosítása, illetve az ENSZ 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési politikáinak előmozdítása felé;

2. különösen üdvözli azt a tényt, hogy az EU – első ízben – immár részes félként vesz részt a konferencián, továbbá támogatja az EU és tagállamai által tett javaslatokat, különösen a korrupcióról és a vadásztrófeákról szóló állásfoglalást, a CITES védelmének kiterjesztését az EU területére behozott számos fajra, különösen a kedvtelésből tartott állatokra, valamint a személyi vagy háztartáshoz tartozó ingóságok kereskedelmének felügyeletéről szóló (CoP 14 által felülvizsgált) 13.7. számú állásfoglaláshoz javasolt módosításokat;

3. kiemeli, hogy az Európai Uniónak az egyezményhez való csatlakozása átláthatóbbá tette az Európai Unió CITES-en belüli jogállását az egyezményben részes harmadik felek számára; úgy véli, hogy logikus és szükséges lépés annak biztosítása, hogy az Európai Unió maradéktalanul teljesíteni tudja a környezetvédelmi szakpolitikája szerinti célkitűzéseket; emlékeztet arra, hogy a csatlakozás lehetővé teszi, hogy a Bizottság az Európai Unió nevében egységes uniós álláspontot képviseljen az egyezménnyel összefüggő ügyekben, és jelentős szerepet játsszon a részes felek konferenciáin zajló tárgyalásokban;

([1]) http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/570008/IPOL_STU(2016)570008_EN.pdf

2016. szeptember 15., csütörtök

4. hangsúlyozza, hogy az Európai Unió 2015-ben aláírta a CITES-egyezményt és 28 szavazattal fog rendelkezni a CITES részes felei konferenciáján uniós hatáskörbe tartozó kérdésekben; ebben a tekintetben támogatja a részes felek konferenciája eljárási szabályzatának azon módosításait, amelyek a CITES-egyezmény regionális gazdasági integrációval foglalkozó szervezetei szavazásáról szóló szöveget tükrözik, illetve amelyek összhangban állnak a más nemzetközi megállapodások révén több éve hatályban lévő rendelkezésekkel, továbbá kifogásolja, hogy az Európai Unió szavazatainak számát a tényleges szavazás időpontjára megfelelően akkreditált tagállamok száma alapján határozzák meg;

5. üdvözli a közelmúltban elfogadott, a vadon élő állatok és növények jogellenes kereskedelme elleni küzdelemről szóló uniós cselekvési tervet, amelynek célja az ilyen kereskedelemnek a fő kiváltó okok kezelése, a hatályban lévő szabályok megfelelőbb végrehajtása és érvényesítése, valamint a vadon élő növény- és állatfajokkal kapcsolatos bűnözéssel szembeni hatékonyabb küzdelem révén történő megakadályozása; üdvözli, hogy a cselekvési tervnek a vadon élő növény- és állatfajok kereskedelmével szembeni küzdelemre irányuló, a származási, a tranzit és a célországok globális partnerségének a megerősítéséről szóló külön fejezet is része lett; sürgeti továbbá az Európai Uniót és tagállamait a megerősített cselekvési terv elfogadására és végrehajtására, amely Európának a vadon élő növény- és állatfajok kereskedelmével szembeni küzdelem iránti szilárd elköteleződéséről tanúskodik;

6. támogatja a Bizottságnak és a tagállamoknak a trófeavadászattal kapcsolatos globális irányelvek CITES-egyezményen belüli kidolgozására irányuló kezdeményezését az I. és a II. függelékben felsorolt fajok vadásztrófeái fenntartható eredetének jobb nemzetközi ellenőrzése érdekében;

7. felhívja az Európai Uniót és a tagállamokat, hogy a fajok védelme tekintetében a munkadokumentumokról és a jegyzékbe való felvételre irányuló javaslatokról szóló valamennyi határozatuk meghozatala során (a CITES-egyezmény 9.24. sz. (COP 16 által felülvizsgált) konferenciahatározata alapján tartsák be az elővigyázatossági elvet – különös tekintettel a CITES szerinti fajok vadásztrófeáinak behozatalára –, valamint különösen vegyék figyelembe a „felhasználó fizet” elvet, a megelőzés elvét, illetve az ökoszisztémát szem előtt tartó megközelítést; felhívja az Európai Uniót és tagállamait, hogy mozdítsák elő az összes CITES-egyezmény szerint besorolt faj vadásztrófeáira vonatkozó engedélyekkel kapcsolatos kivételek megszüntetését;

8. kéri, hogy a CITES CoP17 találkozó valamennyi határozatát tudományos eredmények, körültekintő elemzések és az érintett tagállamokkal egyenlő feltételek mellett folytatott konzultációi alapján, valamint a helyi közösségekkel együttműködésben hozzák meg; kiemeli, hogy a vadon élő növény- és állatfajokkal kapcsolatos valamennyi jogszabálynak ösztönöznie kell a vidéken élő emberek természetvédelem iránti elköteleződését, mégpedig az érintett lakosság érdekeinek és a biológiai sokféleség állapotának az összekapcsolása révén;

9. arra ösztönzi a CITIES-egyezmény részes feleit, hogy minden szinten erősítsék meg a biológiai sokféleséggel kapcsolatos egyezmények közötti együttműködést, koordinációt és szinergiákat;

10. felszólítja a tagállamokat, hogy biztosítsák az együttműködést, a koordinációt és az azonnali információcserét a CITES-egyezmény végrehajtásában részt vevő valamennyi ügynökség között, különös tekintettel a vámhatóságokra, a rendőrségre, az állat- és növény-egészségügyi határállomásokon végzett ellenőrzésekért felelős szolgálatokra és egyéb szervekre;

11. ösztönzi az EU-t és tagállamait, hogy azokra a fajokra vonatkozóan, amelyek esetében az Európai Unió jelentős tranzit- vagy célpiac, mozdítsák elő és támogassák a nemzetközi kereskedelem hatásai elleni védelem növelését célzó kezdeményezéseket;

12. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a fajok és a belőlük származó termékek értékesítése terén rendkívül vékony a legális és az illegális kereskedelem közötti határ, és hogy az emberi tevékenység és a globális felmelegedés együttes hatásai következtében a vadon élő állat- és növényfajok nagy többségét ma a kihalás veszélye fenyegeti;

13. nyomatékosan felszólítja az EU-t, hogy fogadjon el az illegális kereskedelem csökkentését célzó jogszabályozást, amelyben illegálissá nyilvánítja azoknak a vadon élő állatoknak vagy növényeknek a behozatalát, kivitelét, eladását, megszerzését vagy megvételét, amelyeket a származási vagy tranzitország törvényeit megsértve fognak be, tartanak birtokban, szállítanak vagy adnak el;

14. különösen fontosnak tartja, hogy valamennyi tagállamot határozottan a következőkre ösztönözze: a nyers elefántcsont kivitelének a tilalmára, ahogy az már Németországban, Svédországban, az Egyesült Királyságban és az USA egyes államaiban is működik; a kereskedelmi tanúsítványokra való fokozott odafigyelésre a területükön; a csalással szembeni küzdelem hatékonyá tételére, különösen a határokon; a jogellenes kereskedelemben érintett elefántcsont megsemmisítésére irányuló eljárások indítására; valamint a védett növény- és állatfajokkal (különösen elefántokkal, orrszarvúkkal, tigrisekkel, főemlősökkel és különböző trópusi fafajtákkal) való kereskedelemre kiszabott büntetések szigorítására;

15. az egyezmény III., IV. és V. cikkének értelmében az Európai Uniót és tagállamait, valamint a CITES-egyezmény részes feleit olyan kezdeményezések előmozdítására és támogatására ösztönzi, amelyek célja a CITES-egyezményben felsorolt, kereskedelemre szánt élő állatok jólétének javítása; e kezdeményezések között olyan mechanizmusok is szerepelnek, amelyek célja annak biztosítása, hogy az állatokat „a sérülések, az egészségkárosodások és a kegyetlen bánásmód kockázata lehető legalacsonyabbra való csökkentésének megfelelően készítik fel a szállításra és szállítják", valamint, hogy „a célállomások megfelelő felszerelésekkel rendelkeznek az állatok ott tartására és ellátására" és az élő példányok elkobzására az állatok jólétének kellő figyelembevétele mellett kerül sor;

16. aggódik amiatt, hogy a „kihalásra építés" jelensége, azaz, bizonyos termékek annak reményében történő megvásárlása, hogy az érintett fajok hamarosan kihalnak, hogyan fogja érinteni a veszélyeztetett fajok védelmét; A CITES részes feleit és a Titkárságot olyan további kutatások folytatására ösztönzi, amelyek célja annak megvizsgálása, hogy a bitcoinhoz hasonló új pénzügyi termékek és technológiák ösztönző hatással vannak-e erre a jelenségre;

17. elismeri, hogy a CITES megfigyelői fontos szerepet töltenek be a fajokkal és a kereskedelemmel kapcsolatos szakértelem biztosítása, valamint a részes felek kapacitásépítésének támogatása terén;

A döntéshozatal átláthatósága

18. úgy véli, hogy a nemzetközi környezetvédelmi intézmények döntéshozatalának átláthatósága kulcsfontosságú hatékony működésükhöz; üdvözli a CITES-irányítás átláthatóságának fokozására irányuló valamennyi önkéntes és eljáráshoz kapcsolódó törekvést; határozottan ellenzi, hogy a titkos szavazás általános gyakorlat legyen a CITES-en belül;

19. üdvözli a COP16 találkozón hozott arra irányuló határozatot, hogy az egyezmény egészüljön ki az állatokkal, illetve növényekkel foglalkozó bizottság tagjaira vonatkozó összeférhetetlenségi nyilatkozat követelményével; elismeri ugyanakkor, hogy a követelmény csupán a tagok önértékelésén alapszik; sajnálatának ad hangot amiatt, hogy e bizottság tagjai részéről ez idáig nem születtek esetleges pénzügyi összeférhetetlenségre vonatkozó nyilatkozatok;

20. nyomatékosan kéri a CITES titkárságát, hogy fontolja meg egy független felülvizsgálati testület létrehozásának vagy az állandó bizottság független felülvizsgálati testülettel történő kibővítésének lehetőségét az összeférhetetlenségre vonatkozó rendelkezések ellenőrzésének garantálása érdekében;

21. úgy véli, hogy az átláthatóság elengedhetetlen bármifajta finanszírozáshoz, továbbá a jó kormányzás szükséges feltétele, ezért támogatja az EU által javasolt, a szponzorált küldöttek projektjéről szóló állásfoglalást ([1]);

Jelentéstétel

22. úgy véli, hogy a nyomonkövethetőség alapvető fontosságú a legális és fenntartható kereskedelem szempontjából, valamint alapvető szerepet tölt be a korrupció, a jogellenes kereskedelem és az orvvadászat – a világ negyedik bűnözői piaca – elleni küzdelemre vonatkozó uniós kötelezettségvállalásban, akár üzleti, akár nem üzleti célú tevékenységekről van szó; e tekintetben hangsúlyozza, hogy végre kell hajtani az elektronikus engedélyezési rendszert, melyet valamennyi részes félnek átlátható módon és együttesen kell megszerveznie; elismeri azonban, hogy egyes feleknek technikai nehézségekkel kell ezen a téren szembenézniük, és olyan kapacitásépítési támogatás nyújtására ösztönöz, amellyel valamennyi fél létre tudja hozni az elektronikus engedélyezési rendszert;

([1]) http://ec.europa.eu/environment/cites/pdf/cop17/Res%20sponsored%20delegate%20project.pdf

23. üdvözli a CITES-felek jogellenes kereskedelemmel kapcsolatos rendszeres jelentéstételi kötelezettségéről szóló, a COP16 találkozón hozott határozatot; úgy véli, hogy a jogellenes kereskedelemmel kapcsolatos jelentés új – a 2016/007. sz. CITES-értesítésben megjelent – formátuma jelentős lépés a vadon élő növény- és állatfajok kereskedelmének alaposabb megismerése felé, és a CITES valamennyi részes felét arra ösztönzi, hogy a megadott formátumban pontos és rendszeres jelentéseket nyújtson be a jogellenes kereskedelemről;

24. üdvözli az olyan magánszektorbeli kezdeményezéseket, mint a Nemzetközi Légiszállítási Szövetségnek a légi teherszállítás ellátási láncára vonatkozó és azon keresztül történő e-fuvarozással kapcsolatos kezdeményezése; úgy véli, hogy a nyomonkövethetőségre vonatkozó ehhez hasonló kezdeményezések kibővítése – különösen a közlekedési ágazatban – az információgyűjtés fontos eszköze;

25. kiemeli az engedélykiadási folyamatnak a hatékony adatgyűjtésben betöltött fontos szerepét, így az irányító hatóságok kulcsfontosságú szerepét; ismételten hangsúlyozza, hogy az engedélyező hatóságoknak a CITES VI. cikkével összhangban függetleneknek kell lenniük;

A vadon élő állatok és növények jogellenes kereskedelme és a korrupció

26. felhívja a figyelmet azokra a korrupciós esetekre, ahol az engedélyező hatóságok alkalmazottai csalárd módon adtak ki engedélyeket; felszólítja a CITES titkárságát és az állandó bizottságot ezen esetek kiemelt és sürgős kezelésére;

27. hangsúlyozza, hogy a korrupció a vadon élő állat- és növényfajok kereskedelmi láncának valamennyi szakaszában észlelhető, érinti a származási, tranzit- és célországokat, és aláaknázza a CITES-egyezmény hatékonyságát, megfelelő végrehajtását és végső sikerét; ezért úgy véli, hogy az erős és hatékony korrupcióellenes intézkedések elengedhetetlenek a vadon élő állatok és növények jogellenes kereskedelme elleni küzdelemben;

28. súlyos aggodalmának ad hangot a forráskódoknak a vadon befogott állatokkal való illegális kereskedelem céljából történő szándékos helytelen használatával kapcsolatban, amely során a CITES-ben szereplő fajokra csalárd módon a fogságban tenyésztett állatokra vonatkozó kódokat alkalmazzák; felszólítja a COP17 konferencián részt vevő feleket, hogy az ilyen visszaélések megelőzése érdekében fogadjanak el a fogságban nevelt vagy fogságban tenyésztett fajok kereskedelmének – mind a származási országokban, mind az EU-ban történő – nyilvántartására, nyomon követésére és igazolására szolgáló átfogó rendszert;

29. szorgalmazza, hogy a CITES-egyezmény részes felei további iránymutatásokat dolgozzanak ki és támogassák olyan további technikák és módszerek kifejlesztését, amelyekkel különbség tehető a fogságban nevelt és a vadon élő fajok között;

30. elítéli, hogy igen kiterjedt a szervezett bűnözői csoportok és hálózatok egyezményt sértő illegális tevékenysége, és rámutat, hogy e csoportok a vadon élő állatok és növények jogellenes kereskedelmének elősegítése és a hatályos jogszabályok érvényesítését célzó erőfeszítések akadályozása érdekében gyakran folyamodnak korrupcióhoz;

31. sürgeti azokat a feleket, aki még nem írták alá vagy nem ratifikálták a nemzetközi szervezett bűnözés elleni ENSZ-egyezményt és a korrupció elleni ENSZ-egyezményt, hogy ezt késedelem nélkül tegyék meg;

32. üdvözli az ENSZ Közgyűlésének 69/314. sz. határozata (2015. július) keretében vállalt, többek között a korrupció felszámolására irányuló nemzetközi kötelezettséget (10. cikk) ([1]);

33. támogatja az EU és a tagállamok azon kezdeményezéseit, amelyek a CITES-egyezmény keretében hatékonyabb fellépésre szólítanak fel a korrupció elleni globális harc terén; sürgeti a r CITES-egyezmény részes feleit, hogy támogassák a korrupciót elősegítő és az egyezményt sértő tevékenységek elleni határozatra irányuló uniós javaslatokat;

([1]) http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/69/314

Végrehajtás

34. kéri, hogy a CITES megfelelő időben és teljes körűen alkalmazzon szankciókat azokkal a részes felekkel szemben, amelyek nem felelnek meg az egyezmény kulcsfontosságú szempontjainak, és felszólítja különösen az EU-t és tagállamait, hogy alkalmazzák a részes felek arra való ösztönzésére rendelkezésre álló eszközöket, hogy betartsák a CITES-egyezményt, illetve a vadon élő állatokat és növényeket és a biológiai sokféleséget védő egyéb nemzetközi megállapodásokat;

35. hangsúlyozza a végrehajtási lánc összes szereplője között annak érdekében folytatott közös nemzetközi együttműködés fontosságát, hogy helyi, regionális, nemzeti és nemzetközi szinten megerősítsék a bűnüldöző szervek kapacitásait; üdvözli a hozzájárulásukat és még nagyobb elkötelezettséget kér; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a vadon élő állatok és növények jogellenes kereskedelme elleni küzdelem hatékonyságának fokozása érdekében hozzanak létre különleges ügyészi hivatalokat és szakosodott rendőri egységeket; hangsúlyozza a vadon élő állatokat és növényeket érintő bűncselekmények ellen fellépő nemzetközi konzorcium (ICCWC) keretében végzett közös nemzetközi végrehajtási műveletek ([1]) fontosságát, gratulál ebben a tekintetben a sikeres COBRA III művelethez ([2]); üdvözli az ICCWC uniós támogatását;

36. elismeri, hogy a vadon élő növény- és állatfajok és az azokkal kapcsolatos termékek internetes kereskedelme egyre fokozódik, továbbá felszólítja a CITES-egyezmény részes feleit a bűnüldöző hatóságokkal, a kiberbűnözéssel foglalkozó egységekkel és a vadon élő állatokat és növényeket érintő bűncselekmények ellen fellépő nemzetközi konzorciummal való együttműködésre a jogellenes online kereskedelemmel szembeni küzdelmet segítő bevált gyakorlatok és példaértékű hazai intézkedések azonosítása érdekében;

37. felszólítja a részes feleket, hogy egyértelmű és hatékony politikákat fogadjanak el és hajtsanak végre annak érdekében, hogy visszaszorítsák a veszélyeztetett vadon élő fajokból származó termékek fogyasztását, a fogyasztókkal megismertessék a fogyasztásuk vadon élő fajokra gyakorolt hatásait, és tájékoztatást adjanak az illegális kereskedelmi hálózatok veszélyeiről;

38. felszólítja a részes feleket, hogy az érintett vadon élő fajok közelében élő helyi közösségek esetében támogassák megélhetésük eszközeinek fejlesztését, és e közösségeket vonják be az orvvadászat elleni küzdelembe és a veszélyeztetett állat- és növényfajok kereskedelmének hatásairól szóló tájékoztatásba;

39. folyamatos nemzetközi kötelezettségvállalást kér a hosszú távú kapacitásépítés elősegítése, az információcsere és a hírszerzési információmegosztás javítása, valamint a kormányzati hatóságok végrehajtásai erőfeszítéseinek koordinálása érdekében

40. kéri a részes feleket, hogy biztosítsák, hogy ténylegesen eljárás alá vonják azokat a személyeket, akik vadon élő fajokkal kapcsolatos bűncselekményeket követnek el, és hogy e személyek az általuk elkövetett cselekmény súlyosságával arányos büntetést kapjanak;

Finanszírozás

41. rámutat arra, hogy növelni kell a vadon élő állatok és növények védelmére és a kapacitásépítő programokra rendelkezésre bocsátott finanszírozást;

42. hangsúlyozza, hogy megfelelő forrásokat kell biztosítani a CITES titkárságának, különös tekintettel fokozott felelősségére és megnövekedett munkaterhére; továbbá hangsúlyozza annak szükségességét, hogy megfelelő időben kerüljön sor a CITES részes felei ígért pénzügyi hozzájárulásainak befizetésére;

43. bátorítja a feleket, hogy vegyék fontolóra a CITES alapköltségvetésének növelését az infláció tükrözése és a CITES-egyezmény megfelelő működésének a biztosítása érdekében;

44. az egyezmény végrehajtásának támogatása érdekében szorgalmazza a kapacitásépítő programok köz-magán társulás formájában történő finanszírozásának kiterjesztését a CITES-egyezmény keretének más területeire, valamint a közvetlen finanszírozás kiterjesztését;

([1]) A vadon élő állatokat és növényeket érintő bűncselekmények ellen fellépő nemzetközi konzorcium a következőkből áll: Interpol, a CITES titkársága, a Vámigazgatások Világszervezete, az ENSZ kábítószerekkel és szervezett bűnözéssel foglalkozó hivatala és a Világbank.

([2]) A 2015 májusában végrehajtott közös nemzetközi rendőrségi és vámhatósági művelet.

45. üdvözli a CITES-egyezménynek az Európai Fejlesztési Alapon keresztül nyújtott uniós finanszírozást, és arra ösztönzi az EU-t, hogy a biztosított célzott pénzügyi támogatást továbbra is folyósítsa, valamint hosszú távon is nyújtson konkrét és célzott pénzügyi támogatást;

Módosítások a CITES-egyezmény függelékeihez

46. határozottan támogatja az EU és a tagállamok által benyújtott, a jegyzékbe való felvételre irányuló javaslatokat;

47. a veszélyeztetett fajok hatékony és magas szintű védelmének a biztosítása érdekében a CITES valamennyi részes felét és a COP17 konferencia valamennyi résztvevőjét arra ösztönzi, hogy tartsák be az egyezménynek a fajok függelékekbe való foglalásával kapcsolatos kritériumait és fogadjanak el egy elővigyázatossági megközelítést; megjegyzi, hogy a CITES hitelessége azon múlik, hogy képes-e a negatív – és egyúttal a pozitív – tendenciákra reagálva módosítani a besorolásokat, és ennek megfelelően üdvözli azt a jelenséget, hogy kizárólag abban az esetben sorolják vissza valamely fajt, amikor a visszasorolás helyénvaló és megfelel az elfogadott tudományos kritériumoknak, illetve ha bizonyítékokkal alátámasztható, hogy a CITES szerinti besorolások megfelelően működnek;

Az afrikai elefántok és az elefántcsont-kereskedelem

48. megjegyzi, hogy az elefántcsont-kereskedelmet kiszolgáló orvvadászat miatt, amelynek során az elmúlt évtizedben megkétszereződött az elefántok illegális leölése és megháromszorozódott a megszerzett elefántcsontok mennyisége, az afrikai elefántokat (*Loxondonta africana*) érintő válsághelyzet továbbra is lesújtó és egész Afrika-szerte az elefántpopulációk csökkenéséhez vezet, emberek millióinak a létfenntartását veszélyeztetve ezzel, mivel az elefántcsonttal való jogellenes kereskedelem káros hatással van a gazdasági fejlődésre, felerősíti a szervezett bűnözést, előmozdítja a korrupciót, konfliktusokat gerjeszt és – azzal, hogy katonai csoportoknak biztosít pénzforrásokat – veszélyezteti a regionális és nemzeti szintű biztonságot; olyan javaslatok támogatására ösztönzi az Európai Uniót és a tagállamokat, amelyek megerősítenék az afrikai elefántok védelmét és csökkentenék az elefántcsonttal való jogellenes kereskedelmet;

49. üdvözli a Benin, Burkina Faso, a Közép-afrikai Köztársaság, Csád, Kenya, Libéria, Niger, Nigéria, Szenegál, Sri Lanka és Uganda által előterjesztett és az Afrikai Elefánt Koalíció által támogatott javaslatot, amelynek célja, hogy az I. mellékletben felsorolják az összes afrikaielefánt-populációt, ami egyszerűbbé tenné a nemzetközi elefántcsont-kereskedelemre vonatkozó tilalom végrehajtását és egyértelmű üzenetet közvetítene a világnak az afrikai elefántok kipusztításának megállítása iránti globális elkötelezettségről;

50. az Európai Uniót és valamennyi részes felet a jelenlegi moratórium fenntartására és ennek megfelelően a Namíbia és Zimbabwe által az elefántcsont-kereskedelemmel kapcsolatban tett javaslatok elutasítására hív fel, amely javaslatok célja e felek elefántpopulációt besoroló II. függelékéhez fűzött magyarázó jegyzetekkel összefüggő kereskedelem korlátozásainak a megszüntetése;

51. megjegyzi, hogy a CITES azon törekvései, hogy az orvvadászatot és a jogellenes kereskedelmet az elefántcsont jogszerű kereskedelmének engedélyezése révén visszaszorítsa, kudarcot vallottak, és az elefántcsonttal való kereskedelem jelentősen megnőtt; az érintett feleket az elefántcsont-kereskedelemmel kapcsolatos nemzeti cselekvési terv szerinti további erőfeszítések megtételére szólítja fel; támogatja a felhalmozódott elefántcsont-készletek kezelésére és megsemmisítésére irányuló intézkedéseket;

52. emlékeztet a vadon élő növényekkel és állatokkal kapcsolatos bűncselekményekről szóló 2014. január 15-i állásfoglalásában ([1]) foglalt felhívásra, amely mind a 28 tagállamot moratórium bevezetésére hívja fel az agyarak, valamint a nyers és megmunkált elefántcsontból készült termékek bármilyen kereskedelmi behozatala, kivitele, belföldi értékesítése és megvásárlása tekintetében, egészen addig, amíg a vadon élő elefántok már nem lesznek kitéve az orvvadászat veszélyének; megjegyzi, hogy Németország, Franciaország, Hollandia, az Egyesült Királyság, Ausztria, Svédország, a Cseh Köztársaság, Szlovákia és Dánia már úgy határozott, hogy nem ad exportengedélyt semmilyen egyezmény előtti „nyers” elefántcsontra; az Európai Uniót és tagállamait az elefántcsont kivitelének és behozatalának, valamint az EU területén belüli minden kereskedelmi értékesítésének és megvásárlásának a tilalmára ösztönzi;

([1]) Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0031.

Szélesszájú orrszarvú

53. sajnálatának ad hangot Szváziföld arra irányuló javaslata miatt, hogy legalizálják a szélesszájú orrszarvú (*Certotherium simum simum*) állományából származó orrszarvúszarvval való kereskedelmet, ami előmozdítaná az orvvadászatból származó orrszarvúszarv jogszerű kereskedelembe való átkerülését, aláásva ezzel a keresletcsökkentésre irányuló jelenlegi törekvéseket és belföldi kereskedelmi tilalmakat a fogyasztói piacokon, valamint valószínűleg tovább élénkítené az orrszarvúak orvvadászatát Afrikában és Ázsiában; szorgalmazza, hogy az EU és valamennyi részes fél utasítsa el a javaslatot, Szváziföldet pedig – következésképpen – felszólítja a javaslat visszavonására;

Afrikai oroszlán

54. megjegyzi, hogy míg 21 év alatt az afrikai oroszlán (*Panthera leo*) populációk 43 %-os drámai csökkenése volt megfigyelhető, és az elmúlt időkben tizenkét afrikai államból teljesen ki is irtották az oroszlánokat, addig a belőlük készült termékek nemzetközi kereskedelme jelentősen megnőtt; az Európai Uniót és valamennyi részes felet sürgeti, hogy támogassák Niger, Csád, Elefántcsontpart, Gabon, Guinea, Mali, Mauritánia, Nigéria, Ruanda és Togo azon javaslatát, amelynek célja, hogy valamennyi afrikai oroszlán populáció kerüljön bele a CITES-egyezmény I. függelékébe;

Tobzoskafélék

55. megállapítja, hogy az emlősök közül a tobzoskafélék jogellenes kereskedelme a legélénkebb a világon, részben húsuk miatt, részben pedig a hagyományos gyógyászatban használt pikkelyeik miatt, aminek következtében a tobzoskák mind a nyolc fajtáját (*Manis crassicaudata, M. tetradactyla, M. tricuspis, M. gigantea, M. temminckii, M. javanica, M. pentadactyla, M. culionensis*) a kihalás veszélye fenyegeti; éppen ezért üdvözli az ázsiai és afrikai tobzoskák valamennyi fajtájának a CITES I. függelékébe való felvételére irányuló különböző javaslatokat;

A tigris és az ázsiai nagymacskák

56. ösztönzi az Európai Uniót és valamennyi részes felet egyrészt a CITES állandó bizottsága által javasolt határozatok elfogadásának támogatására, amelyek szigorú feltételeket szabnak a tigrisfarmok működtetésére, valamint a fogságban élő tigrisek példányainak és a belőlük készült termékeknek a kereskedelmére vonatkozóan, másrészt az India által tett azon javaslatok elfogadásának támogatására, amelyek a részes feleket a tigrisek lefoglalt példányairól és a belőlük készült termékekről készített fényképek megosztására ösztönzik, mivel e képek segítenék a bűnüldöző szervek munkáját az egyes tigrisek – egyedi csíkmintáik alapján történő – azonosításában; az Európai Uniót arra hívja fel, hogy vegye fontolóra e határozatok végrehajtásának pénzügyi támogatását, és a tigrisfarmok bezárására, valamint arra szólít fel, hogy a CITES COP17 konferenciáján vessenek véget a fogságban élő tigrisek testrészeivel és a belőlük készült termékekkel való kereskedelemnek;

Kedvtelésből tartott fajok kereskedelme

57. megjegyzi, hogy a kedvtelésből tartott egzotikus állatok nemzetközi és uniós piaca egyre nagyobb, valamint, hogy számos javaslatot nyújtottak be olyan hüllők, kétéltűek, madarak, halak és emlősök besorolására, amelyek ki vannak téve a kedvtelésből tartott állatok nemzetközi kereskedelméből adódó veszélyének; felszólítja valamennyi részes felet e javaslatok támogatására annak biztosítása érdekében, hogy e veszélyeztetett fajok fokozott védelemben részesüljenek a kedvtelésből tartott állatok kereskedelme révén történő kizsákmányolással szemben;

58. felszólítja az uniós tagállamokat, hogy hozzák létre a kedvtelésből tartható egzotikus állatok pozitív jegyzékét;

Agarfa és rózsafa

59. elismeri, hogy az illegális fakitermelés a vadon élő növényekkel és állatokkal kapcsolatos egyik legrombolóbb hatású bűncselekmény, mivel nem pusztán egyes fajokat, hanem egész élőhelyeket is veszélyeztet, továbbá, hogy a rózsafa (*Dalbergia* spp.) iránti kereslet az ázsiai piacok tekintetében továbbra is növekszik; ösztönzi az Európai Uniót és valamennyi részes felet Argentína, Brazília, Guatemala és Kenya azon javaslatának a támogatására, amelynek célja, hogy a *Dalbergia* nemzetség bekerüljön a CITES II. függelékébe az I. függelékben található fajok kivételével, mivel ez kritikus mértékben elő fogja segíteni a rózsafa nem fenntartható kereskedelmének a megszüntetésére irányuló törekvéseket;

2016. szeptember 15., csütörtök

60. megjegyzi, hogy a CITES-követelmények alóli kivételek miatt az agarfa (*Aquilaria* spp. és *Gyrinops* spp.) gyantaporát porkivonatként lehet exportálni, más termékeket pedig a kivitel előtt kiskereskedelmi értékesítéshez csomagolni, elkerülve így a behozatalra vonatkozó szabályozásokat; felszólítja ezért az Európai Uniót és valamennyi részes felet az Amerikai Egyesült Államok azon javaslatának támogatására, amely a magyarázó jegyzetet kívánja módosítani e rendkívül értékes aromás faanyag kereskedelmével kapcsolatos kiskapuk elkerülése érdekében;

Egyéb fajok

61. szorgalmazza, hogy az Európai Unió és valamennyi részes fél:

— támogassa a vikunya (*Vicugna vicugna*) II. függelékben lévő besorolásához fűzött magyarázó jegyzet módosítására irányuló perui javaslatot, mivel ez megszilárdítaná e faj nemzetközi kereskedelmével kapcsolatos jelölési követelményeket;

— támogassa a nautiluszok (*Nautildae* spp.) II. függelékbe való felvételét Fidzsi, India, Palau és az Amerikai Egyesült Államok javaslata alapján, mivel a csigáspolipok kagylóhéjának ékszerként és dekorációs elemként való nemzetközi kereskedelme komoly veszélyt jelent ezekre a biológiai szempontból érzékeny fajokra;

— utasítsa el Kanada azon javaslatát, hogy a vándorsólymokat (*Falco peregrinus*) sorolják át az I. függelékből a II. függelékbe, mivel ez tovább súlyosbíthatná e faj egyébként is jelentős mértékű jogellenes kereskedelmét;

62. emlékeztet arra, hogy a Banggai-i kardinálishal (*Pterapogon kauderni*) szerepel a Természetvédelmi Világszövetség veszélyeztetett fajokat felsoroló jegyzékében, és e faj nagy része – többek között egész populációk – eltűnt az akvarisztika iránti továbbra is jelentős kereslet következtében, a kereskedelem fő célpontjai pedig az Európai Unió és az Egyesült Államok; felszólítja ezért az Európai Uniót és tagállamait, támogassák, hogy a Banggai-i kardinálishal a II. függelék helyett az I. függelékben szerepeljen;

63. megállapítja, hogy kiszélesedett a nyers és a megmunkált korall nemzetközi kereskedelme, és a piacon nőtt a nemes korall iránti kereslet, ami veszélyezteti a nemes korallok fennmaradását; nyomatékosan kéri az Európai Uniót és minden részes felet, hogy támogassák az Egyesült Államok által a „Nemes korallok a nemzetközi kereskedelemben” címmel készített jelentés elfogadását;

o

o o

64. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a CITES részes feleinek és a CITES titkárságának.

2016. szeptember 15., csütörtök

P8_TA(2016)0357

A postai szolgáltatásokról szóló irányelv alkalmazása

Az Európai Parlament 2016. szeptember 15-i állásfoglalása a postai szolgáltatásokról szóló irányelv alkalmazásáról (2016/2010(INI))

(2018/C 204/18)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 49. és 56. cikkére a letelepedés és a szolgáltatások nyújtásának szabadságáról az Unióban,

— tekintettel az EUMSZ-nek a vállalkozásokra alkalmazandó versenyszabályokról szóló 101. és 102. cikkére,

— tekintettel az EUMSZ 14. cikkére,

— tekintettel az EUMSZ-hez csatolt, az általános érdekű szolgáltatásokról szóló (26.) jegyzőkönyvre,

— tekintettel a 2002/39/EK és 2008/6/EK irányelvekkel módosított, a közösségi postai szolgáltatások belső piacának fejlesztésére és a szolgáltatás minőségének javítására vonatkozó közös szabályokról szóló, 1997. december 15-i 97/67/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ([1]) (a továbbiakban „postai szolgáltatásokról szóló irányelv");

— tekintettel a postai szolgáltatásokkal foglalkozó szabályozó hatóságok európai csoportjának létrehozásáról szóló, 2010. augusztus 10-i bizottsági határozatra ([2]),

— tekintettel a fogyasztói jogviták alternatív rendezéséről, valamint a 2006/2004/EK rendelet és a 2009/22/EK irányelv módosításáról szóló, 2013. május 21-i 2013/11/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ([3]),

— tekintettel a fogyasztói jogviták online rendezéséről, valamint a 2006/2004/EK rendelet és a 2009/22/EK irányelv módosításáról szóló, 2013. május 21-i 524/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([4]),

— tekintettel a fogyasztók jogairól, a 93/13/EGK tanácsi irányelv és az 1999/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 85/577/EGK tanácsi irányelv és a 97/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2011. október 25-i 2011/83/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ([5]),

— tekintettel a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ([6]),

— tekintettel a postai szolgáltatásokról szóló irányelv alkalmazására vonatkozó, 2015. november 17-i bizottsági jelentésre (COM(2015)0568) és a kapcsolódó szolgálati munkadokumentumra (SWD(2015)0207),

([1]) HL L 15., 1998.1.21., 14. o.
([2]) HL C 217., 2010.8.11., 7. o.
([3]) HL L 165., 2013.6.18., 63. o.
([4]) HL L 165., 2013.6.18., 1. o.
([5]) HL L 304., 2011.11.22., 64. o.
([6]) HL L 281., 1995.11.23., 31. o.

2016. szeptember 15., csütörtök

— tekintettel a Bizottság európai digitális egységes piaci stratégiáról szóló, 2015. május 6-i közleményére (COM(2015)0192),

— tekintettel az „Útiterv a csomagkézbesítés egységes piacának kialakítása felé – A kézbesítési szolgáltatások iránti bizalom növelése és az online értékesítés ösztönzése” című, 2013. december 16-i bizottsági közleményre (COM(2013)0886),

— tekintettel a Bizottság „Integrált uniós csomagkézbesítési piac az e-kereskedelem bővülése érdekében” című, 2012. november 29-i zöld könyvére (COM(2012)0698),

— tekintettel az „Egységes keret az elektronikus kereskedelem és az online szolgáltatások digitális egységes piacába vetett bizalom megerősítésére” című, 2012. január 11-i bizottsági közleményre (COM(2011)0942),

— tekintettel az „Útiterv az egységes európai közlekedési térség megvalósításához – Úton egy versenyképes és erőforrás-hatékony közlekedési rendszer felé” című, 2011. március 28-i bizottsági fehér könyvre (COM(2011)0144),

— tekintettel „Az integrált uniós csomagkézbesítési piacról az e-kereskedelem bővülése érdekében” című, 2014. február 4-i állásfoglalására ([1]),

— tekintettel „A digitális egységes piaci intézkedéscsomag megvalósítása felé” című, 2016. január 19-i állásfoglalására ([2]),

— tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,

— tekintettel a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság jelentésére, valamint a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság és a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság véleményére (A8-0254/2016),

A. mivel a postai szolgáltatások piaca a gazdaság jelentős növekedési kilátásokkal bíró területe, ahol növekszik a verseny, bár az Európai Bizottság Postaügyi Statisztikai Adatbázisa szerint 2012 és 2013 között a levélpostai szolgáltatások átlagosan 4,85 %-kal csökkentek az Unióban, ami összhangban van a levelek mennyiségének csökkenésével az utóbbi 10 év során, amely nagyrészt az elektronikus helyettesítés folyamatának tudható be;

B. mivel a postai szolgáltatásokról szóló irányelv végrehajtása elősegítette a belföldi piacok megnyitását a levélpostai szolgáltatások piacán folyó verseny előtt, ám a fejlődés lassú volt, és nem vezetett a levélpostai szolgáltatások belső piacának kiteljesedéséhez, mivel az ágazatot a legtöbb tagállamban még mindig az egyetemes szolgáltatók uralják;

C. mivel az ikt alkalmazása folyamatos támogatást jelent a postai szolgáltatási szektor számára, ugyanis lehetőséget biztosít az innovációra és a piacbővítésre;

D. mivel az új versenytársak elsősorban a nagyvállalati ügyfelekre és a sűrűn lakott térségekre összpontosítanak;

E. mivel a csomagkézbesítési piac nagymértékben kompetitív, innovatív és gyorsan növekvő ágazat, amely 2008 és 2011 között 33 %-kal nőtt a forgalom tekintetében, és ahol a piaci növekedésnek az e-kereskedelem az egyik hajtóereje;

F. mivel a távirányítású légijármű-rendszerek (drónok) széles körű használata a csomagkézbesítés új, gyors, környezetbarát és hatékony módjait teheti lehetővé, különösen a ritkán lakott, elszigetelt és távoli térségekben;

([1]) Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0067.
([2]) Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0009.

G. mivel beszámolóik szerint a fogyasztók és a kisvállalkozások a csomagkézbesítési problémák – különösen a magas árak – miatt nem tudnak többet értékesíteni más tagállamok számára vagy onnan vásárolni;

I. ***Egyetemes szolgáltatás: a nemzeti szabályozó hatóságok függetlenségének bővítése***

1. megjegyzi, hogy míg az egyetemes szolgáltatási kötelezettségre vonatkozó minimális normák (postai küldemények 2 kg-os súlyig, postai csomagok 10-20 kg-os súlyig, ajánlott és biztosított küldemények, valamint más, általános gazdasági érdekű szolgáltatások, mint az újság és hírlap forgalmazás), amely az Unióban az alapvető szolgáltatások minimális kínálatának az Unió minden részén történő biztosítása révén kerül szabályozásra, lehetővé téve a tagállamoknak magasabb szintű normák bevezetését, általában megfelelnek a fogyasztók igényeinek, bizonyos részletes követelményeket – amelyek nincsenek szabályozva uniós szinten – a feladattal megbízott nemzeti szabályozó hatóságok állapítanak meg;

2. megállapítja, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok elsődleges feladata a postai szolgáltatásokról szóló irányelv egyetemes szolgáltatásnyújtás fenntartható biztosítására irányuló általános célkitűzésének a teljesítése; felhívja a tagállamokat, hogy támogassák a nemzeti szabályozó hatóságok szerepét és függetlenségét, a munkatársakra vonatkozó magas fokú szakmai minősítési feltételekkel és a munkahelyi képzéshez való méltányos és megkülönböztetésmentes hozzáféréssel, továbbá garantált rögzített hivatali idő, valamint az indok nélküli elbocsátás ellen – ilyen elbocsátás esetére az indokok (pl. súlyos jogszabálysértés) kimerítő felsorolása mellett – jogi védelem révén, hogy semleges, átlátható módon és határidőn belül teljesíthessék a postai szolgáltatásokról szóló irányelvből fakadó kötelezettségeiket;

3. úgy ítéli meg, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok szerepének a csomagkézbesítési piac új szabályozása értelmében történő bővítése során foglalkozni kell a kézbesítési ágazatban a „kimazsolázás" jelenségével, és valamennyi szolgáltatóra vonatkozó minimális normákat kell megállapítani a tisztességes és egyenlő verseny biztosítása érdekében;

4. úgy véli, hogy a függetlenségre vonatkozó kötelezettség csak akkor teljesíthető, ha a nemzeti szabályozó hatóságok szabályozó feladatkörei strukturálisan és funkcionálisan elkülönülnek a postai szolgáltatók tulajdonlásával vagy irányításával kapcsolatos tevékenységektől; úgy véli, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok magasabb beosztású tisztviselőinek nem kellene engedélyezni, hogy az állami postának vagy más érintett félnek dolgozzanak a nemzeti szabályozó hatóságtól való távozásukat követő legalább hat hónapon belül, az összeférhetetlenség megelőzése érdekében; úgy véli, hogy e célból a tagállamoknak olyan törvényi rendelkezéseket kell megállapítaniuk, amelyek az említett kötelezettség megsértése esetén szankciók kiszabását teszik lehetővé;

5. kéri a Bizottságot, hogy segítse elő és erősítse a nemzeti szabályozó hatóságok közötti együttműködést és koordinációt a határon átnyúló kézbesítés hatékonyságának és interoperabilitásának növelése terén, és felügyelje a nemzeti szabályozó hatóságok szabályozási tevékenységeit – beleértve az egyetemes szolgáltatások nyújtását – az európai jog alkalmazására vonatkozó egységes megközelítés biztosítása, illetve a postai szolgáltatások piacának EU-n belüli harmonizálása érdekében;

6. emlékeztet arra, hogy a postai szolgáltatásokról szóló irányelv biztosítja a tagállamok számára a helyi sajátosságoknak való megfeleléshez és az egyetemes szolgáltatásnyújtás hosszú távú fenntarthatóságának biztosításához szükséges rugalmasságot, amely lehetővé teszi a felhasználók igényeinek kielégítését és a műszaki, gazdasági és társadalmi környezet változásaihoz való igazodást is;

7. tudomásul veszi, hogy a Bizottság megerősítette, hogy a postai szolgáltatásokról szóló irányelv nem ír elő meghatározott tulajdonosi struktúrát az egyetemes szolgáltatók számára; úgy véli, az egyetemes szolgáltatókat nem szabad megakadályozni abban, hogy befektetéseket eszközöljenek és innovatív megoldásokat alkalmazzanak a postai szolgáltatások hatékonysága és minősége érdekében;

II. **Az *egyetemes szolgáltatás fenntartása és a tisztességes verseny lehetővé tétele: hozzáférhetőség, a szolgáltatás színvonala és a felhasználók igényei***

8. úgy ítéli meg, hogy az egyetemes szolgáltatási kötelezettséget egyre szűkebben értelmezik; ösztönzi annak előmozdítását, hogy a fogyasztók az egyetemes szolgáltatási kötelezettségen belül meghatározhassák a levélkézbesítés mikéntjét; hangsúlyozza ezért a minőségi egyetemes szolgáltatás nyújtásának fontosságát megfizethető feltételek mellett, beleértve legalább heti öt kézbesítési és öt gyűjtési napot minden uniós polgár esetében; megjegyzi, hogy az irányelvvel összhangban – az egyetemes szolgáltatás hosszú távú fenntarthatóságának biztosítása érdekében és nemzeti

2016. szeptember 15., csütörtök

sajátosságaiknak, illetve sajátos földrajzi adottságoknak megfelelően – egyes tagállamok lehetővé tesznek bizonyos mértékű rugalmasságot; emlékeztet arra, hogy bár az irányelv lehetővé tesz bizonyos fokú rugalmasságot, ezt a nemzeti rendelkezések nem haladhatják meg;

9. emlékeztet arra, hogy az egyetemes szolgáltatásnak a műszaki, gazdasági és társadalmi környezet változásainak és a felhasználók igényeinek megfelelően kell alakulnia, és hogy a postai szolgáltatásokról szóló irányelv biztosítja a tagállamok számára a helyi sajátosságoknak való megfeleléshez és az egyetemes szolgáltatások hosszú távú fenntarthatóságának biztosításához szükséges rugalmasságot;

10. úgy véli, hogy javítható és javítandó a csomagszállítási egyetemes szolgáltatások földrajzi kiterjedése és hozzáférhetősége, különösen a fogyatékkal élő polgárok, a csökkent mozgásképességű személyek és a távoli területeken élő fogyasztók esetében; hangsúlyozza, hogy biztosítani kell a postai szolgáltatásokhoz való akadálymentes hozzáférést, és összhangot kell teremteni a postai szolgáltatásokról szóló irányelv és az akadálymentesítési intézkedéscsomag között;

11. megállapítja, hogy a levélmennyiség csökkenése sok tagállamban egyre jobban megnehezíti az egyetemes postai szolgáltatás biztosítását; elismeri, hogy sok kijelölt egyetemes szolgáltatóknak az egyetemes szolgáltatás nyújtását más tevékenységekből (pl. pénzügyi szolgáltatások, csomagkézbesítés) származó bevételekből kell finanszírozniuk;

12. megállapítja, hogy a postai ágazatban számtalan példa van a tisztességtelen versenyre, és felhívja az illetékes hatóságokat a kötelességszegések szankcionálására;

13. felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy felügyeljék a postai szolgáltatások mint közszolgáltatások nyújtását, biztosítva, hogy a közszolgáltatáshoz kapcsolódó ellentételezés arányos, átlátható és méltányos módon kerül-e végrehajtásra;

14. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az egyetemes szolgáltatási kötelezettség megfizethető legyen, valamint valamennyi felhasználó számára elérhető legyen a nyújtott szolgáltatások igénybevétele; emlékeztet arra, hogy a nemzeti szabályozó hatóságoknak egyértelműen meg kell határoznia egy-egy levélküldemény megfizethetőségét, és a tagállamok fenntarthatják vagy bevezethetik az ingyenes postai szolgáltatást a vak és gyengénlátó személyek számára;

15. felhívja a tagállamokat, hogy őrizzék meg a területi és a társadalmi kohéziót, illetve a kapcsolódó minőségi követelményeket, és megállapítja, hogy a tagállamok a 97/67/EK irányelvben előírt rugalmasság alkalmazásával egyes sajátosságokat már a helyi követelményekhez igazítottak; elismeri a postai hálózatok és szolgáltatások alapvető fontosságát az uniós polgárok számára; felhívja a tagállamokat, hogy az állami támogatás eszközeit csak kivételes esetekben, az uniós versenypolitikával összhangban, átlátható, megkülönböztetésmentes és megfelelő módon használják fel, és biztosítsák a fogyasztók hozzáférését a postai szolgáltatásokhoz a jövőben is, adott esetben fenntartva a szolgáltatások minimális számát egyazon hozzáférési ponton; felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a kompenzációs alapok arányosak, a közbeszerzési eljárások pedig átláthatóak és méltányosak legyenek;

16. kéri a tagállamokat annak biztosítására, hogy a piac megnyitása továbbra is minden igénybevevő, és különösen a fogyasztók és a kis- és középvállalkozások számára előnyös legyen, a piaci fejlemények szoros figyelemmel kísérése mellett; ösztönzi a szolgáltatások gyorsaságának, megválaszthatóságának és megbízhatóságának javítására irányuló további intézkedéseket;

17. felhívja a Bizottságot, hogy javítsa az egyetemes szolgáltatás jelenlegi meghatározását, amely előírja a fogyasztóknak nyújtandó szolgáltatás garantált minimális szintjét, az egyetemes szolgáltatási kötelezettség alkalmassá tételét a fejlődő piacok számára, és figyelembe veszi a piaci változásokat a különböző tagállamokban, illetve előmozdítja a gazdasági növekedést és a társadalmi kohéziót; hangsúlyozza ugyanakkor, hogy – az egyes piacokra jellemző kedvezőtlen adottságokat figyelembe véve – a szolgáltatók számára bizonyos mértékű rugalmasságról kell rendelkezni az egyetemes szolgáltatás megszervezése érdekében; felhívja a tagállamokat az engedélyezési eljárásoknak a jelenlegi irányelv szerinti végrehajtására, folytassák az engedélyezési és/vagy értékesítési eljárások harmonizációját, a belső piacra lépés előtt álló indokolatlan akadályok számának csökkentése érdekében, szükségtelen adminisztrációs terhek bevezetése nélkül;

18. hangsúlyozza, hogy az egyszerűen hozzáférhető és megfizethető egyeztetési eljárások bevezetése komoly lehetőséget kínál arra, hogy vita esetén a piaci szereplők és a fogyasztók egyszerű és rövid távú megoldást találjanak; ösztönzi a Bizottságot a postai szolgáltatásokat igénybe vevő fogyasztók jogaival kapcsolatos jogszabály elkészítésére;

19. felkéri a Bizottságot arra, hogy a jogalkotási javaslat megszövegezése során vegye figyelembe a digitalizációt és azokat a lehetőségeket, amelyeket az jelent, a tagállamok konkrét jellemzőit, valamint a postai szolgáltatások és csomagküldés piacán megjelenő általános trendeket;

20. emlékeztet arra, hogy a postai szolgáltatások héamentességét – az egyetemes szolgáltatási kötelezettség hosszú távú fenntarthatóságának garantálása mellett – úgy kell alkalmazni, hogy minimális legyen a korábbi monopóliumok és az új piaci szereplők közti verseny torzulása, annak biztosítása érdekében, hogy minden szereplőnek továbbra is lehetőségében álljon postai szolgáltatásokat nyújtani Európában; megjegyzi, hogy a héamentesség biztosítása kizárólag a már meglévő szolgáltató számára az egyetemes szolgáltatásokon túli szolgáltatások esetében, amennyiben a többi szolgáltatóra nem terjed ki a héamentesség, a piaci verseny kialakulásának jelentős akadálya;

21. felhívja a Bizottságot, hogy biztosítson egyenlő versenyfeltételeket a hagyományos levélpostai szolgáltatók és a csomagkézbesítés gyorsan bővülő piacának szolgáltatói, illetve a meglévő és az újonnan belépő postai szolgáltatók között; javasolja, hogy a Bizottságnak legyen joga értékelni, hogy egy-egy ajánlattételi eljárás méltánytalan terhet jelent-e;

22. felhívja a tagállamokat annak megvizsgálására, hogy a meglévő szolgáltatók számára nem biztosítanak-e előnyt állami támogatás útján, és ugyanakkor ezeket nem hozzák-e hátrányos helyzetbe közszolgáltatási kötelezettségükre vagy régebbi működési költségeikre való tekintettel az új belépőkkel szemben;

23. úgy véli, hogy a verseny és a piac az innováció és a többletszolgáltatások előmozdítói, és kéri a Bizottságot az ágazati innováció támogatására – figyelembe véve az arányosság és a gazdaságosság elveit – az olyan többletszolgáltatások ösztönzése érdekében, mint a nyomon követés, a leadási/átvételi pontok, a kézbesítési idő megválasztásának lehetősége, a megfelelő visszaküldési eljárások, és az egyszerű jogorvoslati eljárások igénybe vétele; elismeri a postai szolgáltatók által a fenti területeken már elvégzett munkát és eszközölt beruházásokat;

24. felhívja a Bizottságot, hogy kísérje szorosan figyelemmel a tagállamok által a postai szolgáltatók egyetemes szolgáltatási kötelezettsége és régebbi működési költségei tekintetében nyújtott támogatást az általános gazdasági érdekű szolgáltatások állami támogatásának ellenőrzésére irányadó fő szabályrendszer (az általános gazdasági érdekű szolgáltatásokról szóló 2012. évi keretszabály) alapján;

25. úgy véli, hogy a postai szolgáltatások minőségét az irányelvben meghatározott előírások alapján kell értékelni, továbbá tükrözniük kell a fogyasztók igényeit az interoperabilitás és a szolgáltatás minőségének javítása érdekében;

26. megjegyzi, hogy az európai postai szolgáltatók beruházásokat eszközöltek a hálózatuk összekapcsolhatóságának fejlesztése terén, és innovatív, felhasználóbarát szolgáltatásokat vezettek be a fogyasztók és a határokon átnyúló kézbesítést igénybe vevő, kkv-ként működő e-kereskedők számára; úgy ítéli meg, hogy ezeket a beruházásokat méltányos hozzáférési feltételek útján meg kell védeni;

27. ismételten megerősíti, hogy támogatja a Postai Felhasználói Fórumot, amelyet a Bizottság 2011-ben hozott létre azzal a céllal, hogy elősegítse a postai szolgáltatásokat igénybe vevők, a postai szolgáltatók, a szakszervezetek és más érintett felek közötti eszmecserét többek között a végfelhasználói elégedettség, az üzleti felhasználókra jellemző különleges követelmények és az e-kereskedelemhez kötődő kézbesítés javítása kérdésében; úgy véli, hogy a Fórum nagyon hasznos volt, és rendszeres megbeszéléseket kellene tartania annak érdekében, hogy potenciális megoldásokat dolgozzon ki a postai és csomagkézbesítési szolgáltatások javítása céljából;

III. ***A határokon átnyúló dimenzió és az e-kereskedelem***

28. kéri a tagállamokat, hogy biztosítsák a postai hálózatok interoperabilitását és fejlesztését, és ahol több egyetemes szolgáltató van jelen, küszöböljék ki a postai küldemények szállítása előtt álló akadályokat, illetve a határon átnyúló kézbesítések területén – a postai szolgáltatók által alkalmazott tarifák átláthatóságának növelése útján – tegyék lehetővé a kis- és középvállalkozások számára a pénzügyileg vonzó szolgáltatásokhoz való hozzáférést;

2016. szeptember 15., csütörtök

29. úgy véli, hogy a csomagküldés kompetitív, innovatív és gyorsan növekedő ágazat; kiemeli, hogy a megfizethető és megbízható csomagszállítási szolgáltatások mennyire fontosak az egységes digitális piac teljes körű megvalósítása szempontjából; megállapítja továbbá, hogy az ágazatnak a versenytársak előtt történő megnyitása ösztönözte az olyan többletszolgáltatások fejlődését, mint a nyomonkövetés, a leadási/átvételi pontok, a kézbesítési idő megválasztásának lehetősége, valamint a megfelelő visszaküldési eljárások; úgy ítéli meg tehát, hogy a csomagküldő szolgáltatások piacára vonatkozó bármely új rendelkezésnek arányosnak, illetve gazdaságilag alaposan indokoltnak kell lennie;

30. ebben a tekintetben megjegyzi, hogy mérlegelni kell az új technológiák által kínált előnyöket, a drónokat is beleértve, mivel ezek megkönnyíthetnék a kézbesítési szolgáltatásokat, különösen a ritkán lakott, elszigetelt vagy ritkán lakott területeken, figyelembe véve a biztonsági szempontokat és a környezeti fenntarthatóságot;

31. úgy véli, hogy a csomagküldés nagymértékben kompetitív, innovatív és gyorsan növekvő ágazatának dinamikáját nem akadályozhatja az indokolatlan szabályozás és a szükségtelen bürokrácia;

32. felhívja a Bizottságot, hogy ahol szükséges, dolgozza ki a csomagkézbesítés piaci felügyeletét, teljesítményalapú megközelítéssel, és ösztönözze – a nemzeti szabályozó hatóságok hatásköreinek sérelme nélkül – a határon átnyúló szolgáltatások díjainak megfizethetőségét, továbbá azonosítsa a tisztességtelen, versenyellenes és monopoljellegű gyakorlatokat; ösztönzi a tarifák és a szolgáltatások rendelkezésre állásának fokozottabb átláthatóságát, különösen a kiskereskedelmi ügyfelek és a kis- és középvállalkozások számára;

33. üdvözli a postai hálózatok valamennyi hálózati eleme és kapcsolódó létesítménye, valamint szolgáltatása és információs rendszere vonatkozásában harmadik felek számára biztosított, átlátható és megkülönböztetéstől mentes, határokon átnyúló hozzáférésre irányuló bizottsági javaslatot; úgy véli, hogy az infrastruktúra hatékony használata gazdasági előnyt jelenthet az egyetemes szolgáltatók számára, és fokozhatja a versenyt a határon átnyúló kézbesítés területén;

34. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy gyűjtsenek több adatot a csomagkézbesítési piacról e gazdasági ágazat és strukturális fejlődése megfelelőbb értékelése céljából;

35. hangsúlyozza a szolgáltatás minősége, valamint a fogyasztói jogok védelme javításának fontosságát a fogyasztói bizalom megfelelő szintjének helyreállítása érdekében; úgy véli, hogy az árakra, a kézbesítési lehetőségekre, módokra, illetve a minőségre/teljesítményre (gyorsaság, földrajzi lefedettség, késlekedés és a sérült vagy elveszett tárgyak kezelése) vonatkozó nagyobb átláthatóság, valamint a védjegyek bevezetése megoldást nyújthatnak a bizalmatlanság problémájára;

36. kéri a tagállamokat és a Bizottságot, hogy javítsák a hatósági árazási feltételekre és a szolgáltatási teljesítményre (kézbesítési lehetőségek, végső kézbesítés, megbízhatóság) vonatkozó átláthatóságot, különösen az e-kereskedelem esetében; kéri az átláthatósági ellenőrzések végzését, amennyiben az árakat nem a verseny szabályozza, vagy indokolatlanul magasak; hangsúlyozza a határokon átnyúló és belföldi kézbesítési díjak közti eltérés csökkentésének fontosságát, és támogatja a fogyasztók tudatosságának és a hazai és a határon átnyúló díjstruktúrák összehasonlítására való képességének növelésére irányuló intézkedéseket; kéri a nemzeti szabályozó hatóságokat az árak megfizethetőségének értékelésére egyes határon átnyúló útvonalak esetében, kiemelt figyelmet fordítva a az e tekintetben fennálló túlzott egyenlőtlenségekre;

37. felhívja a Bizottságot, hogy mozdítsa elő az e-kereskedelemre és a határon átnyúló csomagküldésre vonatkozó stratégiát; javasolja az interoperabilitás előnyben részesítését a kézbesítési láncon belül, valamint az online kiskereskedők nyilvánosan hozzáférhető bevált gyakorlatainak kidolgozását;

38. hangsúlyozza az egyszerű, hatékony és határon átnyúló panaszkezelési és vitarendezési mechanizmus fontosságát; hangsúlyozza, hogy az alternatív vitarendezési irányelv és a fogyasztói jogviták online rendezéséről szóló 524/2013/EU rendelet alapján létrehozott online vitarendezési platform hasznos lehet a fogyasztók és a vállalkozók számára a határokon átnyúló ügyletek esetén; aggasztónak tartja, hogy a 2015. júliusi átültetési határidő ellenére mindössze 24 tagállam ültette át az irányelvet, ennek következtében több millió európai polgár van megfosztva e hatékony jogorvoslati mechanizmustól;

úgy véli, hogy a kis értékű követelések esetén alkalmazható európai eljárás hasznos megoldás lehet a határokon átnyúló tranzakciókban érintett fogyasztók és vállalkozások számára; szükség esetén további mechanizmusok megfontolását szorgalmazza a fogyasztók postai szolgáltatásokkal kapcsolatos megfelelő jogorvoslata érdekében;

39. arra ösztönzi a tagállamokat, hogy csökkentsék a költségeket a csomagok kézbesítési és gyűjtési folyamatai interoperabilitásának növelésével, valamint dolgozzanak ki az integrált nyomonkövetési rendszerekre vonatkozó európai standardokat; elismeréssel fogadja az ágazat által a fogyasztók és a kkv-k határon átnyúló kiszolgálása terén az interoperabilitás és a nyomonkövetési megoldások fejlesztése útján elért eredményeket; ösztönzi a nyílt eszközök és a szolgáltatás minőségére vonatkozó indikátorok bevezetését, hogy a fogyasztók összehasonlíthassák a különböző szolgáltatók kínálatát; üdvözli az elért eredményeket, amelyek igazolják az Európai Parlament által támogatott és szorgalmazott piaci megközelítést; ösztönzi a kézbesítő szolgálatok együttműködésére és információcseréjére szolgáló platformok létrehozását, a fogyasztók rendelkezésére álló kézbesítési lehetőségek és visszaküldési megoldások szélesebb választékának kialakítása érdekében;

40. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vizsgálják meg a határon átnyúló csomagkézbesítés működését a nemzetközi kereskedelmi megállapodásokból fakadó különböző szabályoknak (pl. az Egyetemes Postaegyesület (UPU) és a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet (ICAO) szabályai) és az uniós jognak (pl. Uniós Vámkódex) megfelelően, különös tekintettel az egyetemes szolgáltatási kötelezettségre, amely lehetőséget ad a visszaélésre és piaci torzulásokhoz vezethet; ösztönzi az Európai Uniót, hogy kérelmezze felvételét az Egyetemes Postaegyesület tagjai közé a teljes mértékben integrált európai postai ágazat megteremtése érdekében;

41. támogatja azt az elvet, hogy statisztikai adatokat kell gyűjteni a csomagkézbesítési piacról főbb szereplőinek, versenystruktúrájának és alakulásának jobb megismerése céljából;

IV. ***Társadalmi dimenzió: A foglalkoztatás fellendítése***

42. felhívja a tagállamokat, hogy a postai szolgáltatások ágazatában biztosítsanak tisztességes munkafeltételeket valamennyi munkavállaló számára, beleértve a munkahelyi egészség és biztonság előírt szintjét, függetlenül az őket alkalmazó vállalkozás méretétől és típusától, a foglalkoztatás helyétől vagy az annak alapjául szolgáló szerződéstől; hangsúlyozza a munkahelyi egészségvédelem és biztonság fontosságát, különösen a demográfiai változások és a postai ágazat munkavállalóinak nagy fokú mobilitása tükrében; üdvözli az Európai Munkahelyi Biztonsági és Egészségvédelmi Ügynökség (EU-OSHA) és az ágazatbeli szociális partnerek közötti együttműködést az „Egészséges munkahelyek – Kezeljük a stresszt!” elnevezésű kampánnyal kapcsolatban;

43. megjegyzi, hogy a postai szolgáltatási ágazat az elmúlt években a technológiai fejlődés és a digitalizáció révén jelentős átalakuláson ment keresztül, és hogy a postai szolgáltatások modernizációja és diverzifikációja jelentős hatást gyakorolt a foglalkoztatási körülményekre és a foglalkoztatásra;

44. megállapítja, hogy a postai ágazat liberalizálása eredményeként egyes tagállamokban a munkakörülmények és bérek terén nagy különbségek alakultak ki az egyetemes szolgáltatók és az egyedi postai szolgáltatásokat kínáló konkurens vállalkozások között; úgy véli, hogy a fokozódó versenynek nem volna szabad illegális szociális gyakorlatokhoz vagy a munkafeltételek romlásához vezetnie;

45. megjegyzi, hogy amennyiben a postai vállalkozásoknak lehetőségük van termelékenységük innovatív fejlesztésére és bővítésére, különös tekintettel a periférikus területekre, az a foglalkoztatottság mértékét is javíthatja;

46. megállapítja, hogy az ágazaton belül jelentősen növekedett a részmunkaidőben foglalkoztatott munkavállalók, a közvetített és kihelyezett munkavállalók, illetve a kényszervállalkozóként tevékenykedők száma, és hogy a fejlődés általánosságban a rugalmasabb munkaszerződések felé tolódik el, ami bizonyos körülmények között bizonytalan foglalkoztatáshoz vezethet a munkavállalóknak nyújtott megfelelő védelem nélkül; üdvözli olyan új munkaidőmodellek kidolgozását, amelyek lehetővé teszik a munkavállalók számára például azt, hogy javítsák a családi élet és a munka közötti egyensúlyt, munkahelyi képzést végezzenek el, vagy hogy lehetőségük legyen részmunkaidőben dolgozni; megállapítja, hogy az új, rugalmas munkaszerződéseknek ki kell zárniuk az olyan potenciális kockázatokat, mint a munkavállalók

túlterhelése vagy a teljesítménnyel nem arányos bérszintek; ezért hangsúlyozza, hogy a munkavállalóknak egyrészt munkaerőpiaci rugalmasságra, másrészt gazdasági és szociális biztonságára van szüksége; hangsúlyozza, hogy a munkaerőköltségeknek a munkafeltételek rontása és a foglalkoztatási normák lazítása révén történő csökkentését nem szabad rugalmasságnak tekinteni; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ellenőrizzék a tevékenységeket a postai ágazatban a színlelt önfoglalkoztatás kezelése érdekében; sürgeti a tagállamokat, hogy általában véve akadályozzák meg, hogy a munkaszerződések rugalmassága negatív hatást gyakoroljon a munkavállalókra;

47. üdvözli a szakszervezetek jelentős szerepét, amelyek számos tagállamban az egyetemes szolgáltatókkal együttműködve arra törekednek, hogy a postai szolgáltatások ágazatának átalakulása társadalmilag fenntartható módon történjen; hangsúlyozza a postai ágazat erős és független szociális partnereinek, az intézményesített társadalmi párbeszédnek és a munkavállalók vállalati ügyekben való részvételének jelentőségét;

48. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy nyomon kövessék a postai ágazatra vonatkozó kötelező vezetési és pihenőidők, illetve munkaidők betartását; úgy véli, hogy az ellenőrzésnek a járművekbe szerelt digitális ellenőrző eszközök útján kell történnie; emlékeztet arra, hogy a közúti közlekedésben használt menetíró készülékekről szóló 165/2014/EU rendelet nem vonatkozik a 3,5 tonnánál alacsonyabb össztömegű járművekre; felhív ezért a munka- és pihenő idők betartásának fokozottabb ellenőrzésére; emlékeztet arra, hogy a munkavállalók tevékenységével összefüggő valamennyi feladat elvégzése munkaidőnek számít; hasonlóképpen hangsúlyozza az egészségvédelemre és a munkahelyi biztonságra vonatkozó európai és nemzetközi jogszabályoknak való megfelelés nyomon követésének fontosságát, többek között a gépjárművek állapotának ellenőrzését, a postai küldeményeket kezelő valamennyi személy tekintetében, függetlenül attól, hogy foglakoztatási státuszuk önálló vállalkozó, alvállalkozó, ideiglenes alkalmazott vagy szerződéses munkavállaló;

49. úgy véli, hogy meg kell találni az egyensúlyt a szabad verseny, a fogyasztói igények, az egyetemes szolgáltatás és finanszírozásának fenntarthatósága, valamint a munkahelyek megőrzése között;

50. aggodalommal töltik el azok a törekvések, amelyek a minimálbérre vonatkozó hatályos szabályokat úgy kerülik meg, hogy a munkaterhet olyan mértékűre növelik, hogy azt a fizetett munkaidőben nem lehet elvégezni;

51. üdvözli a postai ágazat szociális párbeszédért felelős bizottságának alapvető fontosságú tevékenységét, és kiemeli az ezen ágazatbeli szociális partnerek által indított, „A demográfiai kihívások kezelése és fenntartható megoldások megtalálása a szociális partnerek által a postai ágazatban” elnevezésű projektet;

52. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy gyűjtsenek több adatot a foglalkoztatottak számáról és a foglalkoztatási körülményekről a postai szolgáltatási ágazatban, hogy jobban fel tudják mérni a teljes piacnyitást követő jelenlegi helyzetet, és gyorsan tudjanak reagálni a fejleményekre és kezelni tudják a lehetséges problémákat; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy szorosan kövessék figyelemmel az automatizált postai kézbesítés új módjait, ezek hatását a munka- és foglalkoztatási feltételekre, és értékeljék, hogy adott esetben szükséges-e a szociális és a munkaügyi jogszabályok korszerűsítése, hogy azok lépést tartsanak a postai ágazatbeli változásokkal; hasonlóképpen arra bátorítja a szociális partnereket, hogy adott esetben tegyék naprakésszé a kollektív megállapodásokat, hogy biztosítani lehessen a magas szintű munkaügyi normákat és feltételeket;

o

o o

53. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2016. szeptember 15., csütörtök

P8_TA(2016)0358

A kkv-k finanszírozáshoz jutása és a tőkepiaci unióban a kkv-finanszírozás sokféleségének növelése

Az Európai Parlament 2016. szeptember 15-i állásfoglalása a kkv-k finanszírozáshoz való hozzájutásáról és a tőkepiaci unióban a kkv-finanszírozás sokféleségének növeléséről (2016/2032(INI))

(2018/C 204/19)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a kkv-k finanszírozáshoz való hozzájutásának javításáról szóló, 2013. február 5-i állásfoglalására ([1]),

— tekintettel a Bizottság hatásvizsgálati útmutatójának felülvizsgálatáról és a kkv-teszt szerepéről szóló, 2014. november 27-i állásfoglalására ([2]),

— tekintettel az Európai Beruházási Bank (EBB) 2014. évi éves jelentéséről szóló, 2016. április 28-i állásfoglalására ([3]),

— tekintettel az Európai Központi Bank 2014-es éves jelentésére vonatkozó, 2016. február 25-i állásfoglalására ([4]),

— tekintettel a tőkepiaci unió kiépítéséről szóló 2015. július 9-i állásfoglalására ([5]),

— tekintettel a feltételes adómegállapításokról és jellegükben vagy hatásukban hasonló egyéb intézkedésekről szóló, 2015. november 25-i állásfoglalására ([6]),

— tekintettel az EU versenypolitikájáról szóló éves jelentésről szóló, 2016. január 19-i állásfoglalására ([7]),

— tekintettel „A pénzügyi szolgáltatások uniós szabályozásának áttekintése és kihívásai: hatások és a pénzügyi szabályozás hatékonyabb és eredményesebb uniós keretei és a tőkepiaci unió felé vezető út” című, 2016. január 19-i állásfoglalására ([8]),

— tekintettel az európai családi vállalkozásokról szóló, 2015. szeptember 8-i állásfoglalására ([9]),

— tekintettel a PPE, az S&D, az ECR, az ALDE és a GUE/NGL képviselőcsoport által a kkv-szorzó felülvizsgálata kapcsán benyújtott, szóbeli választ igénylő kérdések alapján 2016. április 13-án rendezett vitára ([10]),

([1]) HL C 24., 2016.1.22., 2. o.
([2]) Elfogadott szövegek, P8_TA(2014)0069.
([3]) Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0200.
([4]) Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0063.
([5]) Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0268.
([6]) Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0408.
([7]) Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0004.
([8]) Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0006.
([9]) Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0290.
([10]) http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=CRE&reference=20160413&secondRef=ITEM-024&language=HU&ring=O-2016-000060.

2016. szeptember 15., csütörtök

— tekintettel a „Cselekvési terv a kkv-k finanszírozáshoz való hozzájutásának javítására” című, 2011. december 7-i bizottsági közleményre (COM(2011)0870),

— tekintettel a „Cselekvési terv a tőkepiaci unió megteremtésére” című, 2015. szeptember 30-i bizottsági közleményre (COM(2015)0468),

— tekintettel „Az egységes piac továbbfejlesztése: a polgárok és vállalkozások lehetőségeinek bővítése” című, 2015. október 28-i bizottsági közleményre (COM(2015)0550),

— tekintettel az „Iránymutatás a kockázatfinanszírozási célú befektetések előmozdítása érdekében nyújtott állami támogatási intézkedésekre vonatkozóan” című bizottsági közleményre ([1])

— tekintettel a kereskedelmi ügyletekhez kapcsolódó késedelmes fizetések elleni fellépésről szóló, 2011. február 16-i 2011/7/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ([2]),

— tekintettel az Európai Központi Bank által az euróövezetben a 2015. április és szeptember közötti időszakban a vállalkozások finanszírozáshoz való hozzájutásáról 2015 decemberében készített felmérésre,

— tekintettel a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottságnak a hitelkockázatok szabványosított megközelítésének felülvizsgálatáról szóló, 2015. decemberi második konzultációs anyagára,

— tekintettel a nemzetközi számviteli standardok alkalmazásáról szóló, 2002. július 19-i 1606/2002/EK rendelet értékeléséről szóló, 2015. június 18-i bizottsági jelentésre (COM(2015)0301),

— tekintettel a „Cselekvési terv a tőkepiaci unió megteremtésére” című bizottsági közleményre (SWD(2016)0154),

— tekintettel a mikro-, kis- és középvállalkozások fogalmának meghatározásáról szóló, 2003. május 6-i 2003/361/EK bizottsági ajánlásra ([3]),

— tekintettel az Európai Központi Bank 2014. július havi jelentésére ([4]),

— tekintettel a „Kezdeményezéscsomag az adókikerülés ellen: az eredményes adóztatás megvalósításának és az adózás átláthatóbbá tételének következő lépései az EU-ban” című, 2016. január 28-i bizottsági közleményre (COM(2016)0023) ,

— tekintettel a Bizottság 2015. november 30-i, az értékpapírok nyilvános kibocsátásakor vagy piaci bevezetésekor közzéteendő tájékoztatóról szóló rendeletre irányuló javaslatára (COM(2015)0583),

— tekintettel az Európai Bankfelügyeleti Hatóságnak a kis- és közepes vállalkozásokról, valamint a kkv-szorzóról szóló jelentésére ([5]),

— tekintettel a „Közös munkával a munkahelyekért és a növekedésért: a nemzeti fejlesztési bankok szerepe az európai beruházási terv támogatásában” című, 2015. július 22-i bizottsági közleményre (COM(2015)0361),

— tekintettel a riasztási mechanizmus keretében 2015. november 26-án készült 2016. évi bizottsági jelentésre (COM(2015)0691),

([1]) HL C 19., 2014.1.22., 4. o.
([2]) HL L 48., 2011.2.23., 1. o.
([3]) HL L 124., 2003.5.20., 36. o.
([4]) https://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/other/art2_mb201407_pp79-97en.pdf.
([5]) EBA/OP/2016/04, 2016. március 23.

— tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,

— tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére és a Költségvetési Bizottság, a Regionális Fejlesztési Bizottság, valamint a Kulturális és Oktatási Bizottság véleményére (A8-0222/2016),

A. mivel a mikro-, kis- és középvállalkozások és a közepes piaci tőkeértékű vállalatok a foglalkoztatás és a növekedés terén fontos szerepet játszanak az európai gazdaságban, és a kkv-k a teljes foglalkoztatás 67 %-át, a foglalkoztatás bővülésének 71,4 %-át és a nem pénzügyi üzleti ágazat által hozzáadott érték 58 %-át teszik ki az Unióban 2014-ben ([1]);

B. mivel a számviteli irányelv alapján nem létezik egységes meghatározás a kkv-król, csak a „kisvállalkozások" és a „közepes vállalkozások" besorolás, ez jelenleg így szerepel az Unió szabályozásában;

C. mivel az európai kkv-k nagyon sokfélék, nagyszámú mikrovállalkozással, amelyek gyakran a hagyományos ágazatokban tevékenykednek, valamint egyre nagyobb számban új, induló vállalkozással és gyorsan fejlődő, innovatív vállalkozással; mivel ezek az üzleti modellek egymástól eltérő problémákkal küzdenek, ezért finanszírozási igényeik is eltérőek;

D. mivel az európai kkv-k többsége elsősorban nemzeti szinten működik; mivel viszonylag alacsony azon kkv-k száma, amelyek határokon átnyúló tevékenységet folytatnak az Európai Unión belül, és igen elenyésző azon kkv-k száma, amelyek az Európain Unión kívülre exportálnak;

E. mivel Európában a kkv-k kihelyezett finanszírozásának 77 %-át bankok biztosítják ([2]);

F. mivel a kkv-k lehető legszélesebb körű finanszírozására van szükség annak érdekében, hogy a kkv-k a vállalkozásfejlesztés minden szakaszában optimális hozzáféréssel rendelkezzenek a finanszírozáshoz; mivel ehhez megfelelő szabályozási környezetre van szükség minden finanszírozási csatorna – mint például banki finanszírozás, tőkepiaci finanszírozás, adóslevélkölcsön, lízing, közösségi finanszírozás, kockázati tőke, személyközi hitelezés stb. – esetén;

G. mivel az intézményi befektetők – például a biztosítók – fontos szerepet játszanak a kkv-k finanszírozásában a kockázatok áthárítása és átalakítása révén;

H. mivel a kis- és közepes vállalkozásokról, valamint a kkv-szorzóról szóló, 2016 márciusi jelentésében az EBH megállapította, hogy nincs bizonyíték arra nézve, hogy a kkv-szorzó (SME SF) további ösztönzést jelentett volna a kkv-k számára történő hitelezéshez a nagyvállalatokhoz képest; mivel azonban elismeri, hogy még túl korai lenne végleges következtetést levonni, tekintettel a jelentés korlátozott jellegére, mivel nem állt rendelkezésre megfelelő számú adat, a kkv-szorzót nemrég vezették be, a kkv-szorzó hatásának felmérését hátráltathatták egyéb fejlemények, és mivel kontrollcsoportként nagy vállalkozásokat használtak; mivel az EBH ezzel szemben azt állapította meg, hogy általában véve a jobban tőkésített bankok többet hiteleznek a kkv-knak, és hogy a kisebb és induló vállalkozások nagyobb valószínűséggel ütköznek hitelfelvételi akadályokba, mint a nagy és régóta működő cégek; mivel azt is megjegyezte, hogy a kkv-szorzót a jogalkotó elővigyázatossági intézkedésként azért vezette be, hogy biztosítsa a hitelezést a kkv-k számára;

I. mivel a válság keményebben sújtotta a mikro-, kis- és középvállalkozások finanszírozását, mint a nagyvállalatok finanszírozását, jóllehet a közelmúltban megfigyelhettünk némi javulást, és mivel a kkv-k az euróövezetben bizonyos mértékben azt tapasztalták, hogy a bankok fedezeti követelményei még szigorúbbakká váltak, és ez még ma is folytatódik ([3]);

([1]) A Bizottság éves jelentése az európai kkv-król, 2014–2015.

([2]) Az Európai Központi Bank által az euróövezetben a 2015. április és szeptember közötti időszakban a vállalkozások finanszírozáshoz való hozzájutásáról készített felmérés.

([3]) Az Európai Központi Bank által az euróövezetben a 2015. április és szeptember közötti időszakban a vállalkozások finanszírozáshoz való hozzájutásáról készített felmérés.

2016. szeptember 15., csütörtök

J. mivel a vállalkozások finanszírozáshoz való hozzáféréséről készített felmérések (SAFE) első köre óta továbbra is az „ügyfelek megtalálása” jelenti a legfontosabb aggályt az euróövezeti kkv-k számára, míg „a finanszírozáshoz való hozzáférés” sokkal kisebb gondot jelent az aggályok között; mivel a 2015 decemberében közzétett legutóbbi felmérés szerint a kkv-k számára elérhető külső finanszírozás az euróövezetben tagállamonként jelentősen eltér; mivel a finanszírozáshoz való hozzáférés továbbra is nagyobb probléma a kkv-k, mint a nagyvállalatok számára;

K. mivel a nemzeti vagy a regionális fejlesztési bankok katalizátorként fontos szerepet játszanak a hosszú távú finanszírozásban; mivel fokozták tevékenységeiket azzal a céllal, hogy ellensúlyozzák a kereskedelmi banki szektorban szükséges hitelállomány-leépítési folyamatot; mivel az Unió pénzügyi eszközeinek végrehajtásában is fontos szerepet játszanak, az Európai Stratégiai Beruházási Alap hatókörén túl;

L. mivel a kkv-k számára egyre elérhetőbb finanszírozás nem vezethet a pénzügyi normák és szabályozás fellazulásához;

M. mivel Svájcban a WIR Bank kiegészítő valutarendszert alkot, amely elsősorban a vendéglátás, az építőipar, a gyártás, a kiskereskedelem és a szakmai szolgáltatások területén tevékenykedő kkv-kat szolgálja ki; mivel a WIR olyan elszámolási mechanizmust kínál, amelyben a vállalkozások svájci frank használata nélkül vásárolhatnak egymástól; mivel azonban a WIR-t gyakran használják a svájci frankkal együtt kétdevizás ügyletekben; mivel a WIR-ben folytatott kereskedelem 1–2 %-kal járul hozzá a svájci GDP-hez; mivel a WIR anticiklikusnak bizonyult a GDP-hez, és még inkább a munkanélküliek számához képest;

N. mivel a jelentések szerint 2011 áprilisáig a 28 tagállamból csak 21 ültette át megfelelő módon a késedelmes fizetésekről szóló irányelvet, jóllehet már két évvel túllépték a határidőt;

O. mivel a Bizottság a riasztási mechanizmus keretében készült 2016. évi jelentésében figyelmeztetett arra, hogy egyrészt „A növekedés nagyobb mértékben függ a belső kereslet forrásaitól, különösen a beruházás hangsúlyosabb fellendülésétől”, másrészt „jóllehet a fogyasztás a közelmúltban erősödött, a belső kereslet továbbra is visszafogott, részben a több tagállamban fennálló jelentős hitelállomány-leépítési nyomás fényében”;

P. mivel a 2004/113/EK tanácsi irányelv megtiltja a nemek szerinti megkülönbözetést az árukhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés tekintetében, a pénzügyi szolgáltatásokat is ide számítva; mivel a tapasztalatok szerint a finanszírozáshoz való hozzáférés az egyik fő akadály, amellyel a női vállalkozók találkoznak; mivel a női vállalkozók általában alacsonyabb tőkével indulnak, kevesebb hitelt vesznek fel, és elsősorban családjukra támaszkodnak hitelfelvétel vagy sajáttőke-finanszírozás helyett;

A sokszínű kkv-szektor eltérő finanszírozási igényei

1. elismeri a tagállamokban működő kkv-k, köztük a mikrovállalkozások, és a közepes piaci tőkeértékű vállalatok üzleti modellekben, méretben, fejlettségi szakaszban, pénzügyi struktúrában és jogi formában megmutatkozó sokféleségét és a vállalkozói képzés eltérő szintjeit;

2. elismeri a kihívásokat, amelyekkel a kkv-knak kell szembenézniük a tagállamok és régiók között a finanszírozási feltételek és igények terén meglévő különbségek miatt, különösen az elérhető finanszírozás mennyisége és költsége terén, amelyet kkv-kra és a bejegyzés szerinti országokra és régiókra jellemző feltételek befolyásolnak, ide számítva a gazdasági volatilitást, a lassú növekedést és a fokozott pénzügyi sebezhetőséget; rámutat, hogy a kkv-k egyéb, például a fogyasztói piachoz való hozzáférés terén megmutatkozó kihívásokkal is szembesülnek; kiemeli, hogy a tőkepiacok széttagoltak és eltérően vannak szabályozva az Unión belül, és hogy az elért integráció egy része a válság miatt elveszett;

3. kiemeli, hogy diverzifikált és még több állami és magán finanszírozási lehetőséget kell biztosítani a kkv-k számára nem csak az indulási fázisban, hanem teljes életciklusuk alatt, és felhívja a figyelmet arra a tényre, hogy hosszú távú stratégiai megközelítésre van szükség az üzleti finanszírozás biztosításához; hangsúlyozza, hogy a finanszírozáshoz való hozzájutás az üzlet átruházása szempontjából is fontos; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák a kkv-kat ebben a folyamatban, többek között működésük első éveiben; megjegyzi, hogy diverzifikált és testreszabott megközelítési módra van szükség a szabályozás, valamint a támogatandó kezdeményezések tekintetében; rámutat, hogy nem létezik olyan

egységes finanszírozási módozat, amely mindenkinek megfelelne, és felhívja a Bizottságot, hogy támogassa a testre szabott programok, eszközök és kezdeményezések széles körének kidolgozását azzal a céllal, hogy az üzleti vállalkozások méretét, forgalmát és finanszírozási igényeit figyelembe véve segítse azok induló, növekedési és átalakulási szakaszát; felhívja a figyelmet arra, hogy a női vállalkozások a férfiaknál gyakrabban tevékenykednek a szolgáltatások területén, és hogy azok immateriális erőforrásokra épülnek; megjegyzi, hogy a kkv-kat működtető nők alacsony aránya részben a finanszírozáshoz való bonyolult hozzáférésnek tulajdonítható; sajnálattal veszi tudomásul, hogy a Progress európai mikrofinanszírozási eszközben, amelynek az a célkitűzése, hogy előmozdítsa a nők és férfiak egyenlő esélyeit, 2013-ban 60:40 volt a férfiak és a nők aránya a mikrohitelek szempontjából; ezért felszólítja a Bizottságot, hogy ügyeljen arra, hogy a kkv-k finanszírozáshoz jutásának megkönnyítését célzó programjai ne különböztessék meg hátrányosan a női vállalkozókat;

4. felszólítja a Bizottságot annak felmérésére, hogy a sebezhető társadalmi csoportok által működtetett kkv-knak milyen megkülönböztetésekkel kell szembenézniük;

5. úgy véli, hogy a kkv-k és a reálgazdaság tényleges finanszírozási igényeit egy olyan diverzifikált, megfelelően szabályozott és stabil pénzügyi szolgáltatási szektor szolgálja, amely költséghatékony és testre szabott finanszírozási lehetőségek széles körét kínálja, és lehetővé teszi a hosszú távú fenntartható fejlődést; kiemeli a hagyományos bankolási modellek jelentőségét, ide számítva a kicsi regionális bankokat, takarékszövetkezeteket és közintézményeket is ebben a tekintetben; megjegyzi ezzel kapcsolatban, hogy gondoskodni kell arról, hogy hasonló figyelmet fordítsunk a mikrovállalkozások és az egyéni vállalkozók finanszírozáshoz való hozzáférésének javítására;

6. arra bátorítja a kkv-kat, hogy az egész EU-t tekintsék belföldi piacuknak, és finanszírozási igényeikhez használják ki az egységes piacban rejlő lehetőségeket; üdvözli a Bizottság kezdeményezéseit, amelyek támogatják a kkv-kat és az induló innovatív vállalkozásokat a továbbfejlesztett egységes piacon, felhívja a Bizottságot, hogy folytassa a kkv-k igényeire szabott javaslatok kidolgozását; úgy véli, hogy a Start-up Europe kezdeményezésnek segítenie kell a kicsi innovatív vállalatokat azáltal, hogy mindaddig támogatja azokat, amíg működőképessé nem válnak; ebben az összefüggésben kiemeli a szabályok és eljárások uniós szintű konvergenciájának, valamint a kisvállalkozói intézkedéscsomag végrehajtásának fontosságát; felszólítja a Bizottságot a kisvállalkozói intézkedéscsomag nyomon követésére, amely további támogatást nyújtana a vállalkozásoknak a fizikai és a szabályozási akadályok leküzdéséhez; ebben az összefüggésben elismeri, hogy az innováció a fenntartható növekedés és foglalkoztatás kulcsfontosságú hajtóereje az Unióban, és hogy kiemelt figyelmet kell fordítani az innovatív kkv-kra; hangsúlyozza, hogy a kohéziós politika és az uniós regionális alapok potenciálisan szerepet játszhatnak a kkv-k finanszírozásában; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák a kkv-kra vonatkozó különböző uniós eszközök és az olyan programok közötti összehangolást, koherenciát és a szinergiahatások fokozását, mint amilyenek az európai strukturális és beruházási alapok; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat arra, hogy támogassák az információk terjesztésének holisztikus megközelítési módját az összes uniós finanszírozási lehetőséggel kapcsolatban; sürgeti a tagállamokat és a Bizottságot, hogy érjenek el jelentős haladást az egyszerűsítés irányában annak érdekében, hogy vonzóbbá tegyék ezeket a finanszírozásokat a kkv-k számára;

7. emlékeztet arra, hogy a finanszírozás eléréséhez kulcsfontosságú egy olyan harmonizáltabb jogi és üzleti környezet, amely támogatja az időben történő kifizetést a kereskedelmi ügyletek során; ebben az összefüggésben kiemeli a kkv-k által elszenvedett pénzügyi problémákat és a beszállítók által megtapasztalt bizonytalan helyzetet, amelyet a nagyobb vállalatok, a közintézmények és a hatóságok által késedelmesen teljesített kifizetések idéznek elő; felszólítja a Bizottságot, hogy a késedelmes fizetésekről szóló irányelv felülvizsgálata során értékelje ki különleges intézkedések bevezetésének lehetőségét, amelyekkel megkönnyíthetné a kkv-k számára történő kifizetéseket; felszólítja a Bizottságot, hogy tegye közzé a késedelmes fizetésekről szóló irányelv végrehajtásáról szóló jelentését, amely várhatóan 2016. március 16-án készül el, és ha helyénvaló, fogalmazzon meg új javaslatokat a határon átnyúló tranzakciókban és a pénzforgalomban általában bekövetkező zavarok kockázatának minimalizálása érdekében;

8. üdvözli, hogy az egységes piaci lakossági pénzügyi szolgáltatásokról szóló zöld könyv (2015) közzétételével a Bizottság megkezdte a lakossági pénzügyi szolgáltatások valódi belső piacának a kialakítását; kéri a Bizottságot, hogy fordítson kiemelt figyelmet a kkv-k sajátosságaira, és biztosítsa, hogy a lakossági pénzügyi szolgáltatások területén a határokon átnyúló tevékenységek elősegítsék a kkv-k számára a finanszírozáshoz való jobb hozzáférést;

9. Megjegyzi, hogy az induló vállalkozások, és különösen a mikrovállalkozások számára nehézséget okoz, hogy megfelelő finanszírozást találjanak, valamint azonosítsák és teljesítsék a szabályozói pénzügyi követelményeket, különösen a fejlődési szakaszban; tudomásul veszi a nemzeti kkv-alapítási jogszabályok közötti harmonizálás hiányát; ösztönzi a tagállamokat, hogy folytassák az adminisztratív akadályok csökkentésére és az egyablakos ügyintézési pontok

létrehozására irányuló erőfeszítéseiket, amely pontok a vállalkozókra vonatkozó valamennyi szabályozási követelmény központi ügyintézési helyei; ösztönzi a tagállamokat, az EBB-t és a nemzeti fejlesztési bankokat, hogy e téren nyújtsanak tájékoztatást a finanszírozási lehetőségekről és a hitelgarancia-rendszerekről;

10. üdvözli a Bizottság kezdeményezését, hogy azonosítani kívánja a reálgazdaságnak, és különösen a kkv-knak finanszírozást nyújtó pénzügyi szektor előtt álló indokolatlan korlátozásokat és akadályokat; hangsúlyozza, hogy a jól működő európai tőkepiac kialakítása a pénzügyi ágazat szempontjából az egyik legfontosabb kezdeményezés; hangsúlyozza azon szabályok egyszerűsítésének vagy módosításának szükségességét, amelyek indokolatlan következményekkel jártak, vagy akadályozták a kkv-k fejlődését; hangsúlyozza, hogy ez nem vezethet a pénzügyi standardok és szabályozás szükségtelen fellazulásához, ugyanakkor szükség van a jogszabályok egyszerűsítésére; kiemeli továbbá, hogy a Bizottság új javaslatai nem vezethetnek bonyolultabb szabályozáshoz, amely negatív hatást gyakorolhat a beruházásokra; úgy véli, hogy a pénzügyi szabályozás és a tőkepiaci unió európai megközelítésének megfelelően figyelembe kell vennie a nemzetközi fejleményeket annak érdekében, hogy elkerüljék a szükségtelen jogszabályi eltéréseket és átfedéseket, valamint hogy megtartsák Európa vonzerejét a nemzetközi befektetők számára; hangsúlyozza, hogy az európai gazdaságnak vonzónak kell lennie a külföldi közvetlen befektetések (FDI), köztük a zöldmezős befektetések sokasága számára, és nemcsak a tőkepiacokat kell ösztönöznie, hanem a magántulajdonú részvénytőke-ipart, valamint a kockázati tőkét és a beruházásokat is az európai iparban; úgy véli továbbá, hogy a Bizottságnak és a tagállamoknak stratégiai tervet kellene elfogadniuk a kkv-k finanszírozásának támogatására, azok nemzetközivé tétele érdekében;

11. ismét felhívja a figyelmet arra, hogy a felülvizsgált közbeszerzési és koncessziós szerződési szabályok nem akadályozhatják a kkv-k és a mikrovállalkozások közbeszerzési piachoz való hozzáférését;

12. felszólítja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy fordítsanak nagyobb figyelmet a kkv-k a keresleti oldallal kapcsolatos aggályaira annak érdekében, hogy azt megfelelőbb módon tükrözzék vissza az euróövezet gazdaságpolitikájára vonatkozó javaslataikban, az országspecifikus ajánlásokban és az ajánlások tagállamok általi végrehajtásának utólagos értékelésében;

A kkv-knak nyújtott banki hitelezés

13. elismeri, hogy a banki hitelezés hagyományosan a kkv-k legfontosabb külső finanszírozási forrása az Unióban, mivel a banki finanszírozás teszi ki a kkv-k finanszírozásának több mint háromnegyedét az Unióban, míg az Egyesült Államokban ez az arány a felét sem éri el, és hogy emiatt a kkv-k fokozottan ki vannak téve a banki hitelezés visszaesése esetén; rámutat, hogy a pénzügyi válság miatt egyre eltérőbbek lettek a banki finanszírozási és hitelezési feltételek; helyteleníti az euróövezet különböző országaiban található kkv-k számára nyújtott hitelek költségei között megfigyelhető nagy – bár fokozatosan csökkenő –, többek között a kockázatok értékelésében és a gazdasági feltételekben tapasztalható különbözőségeket tükröző eltéréseket; rámutat a bankuniónak e széttagoltság kezelésében betöltött szerepére; felkéri a tagállamokat a 2004/113/EK irányelv maradéktalan végrehajtására és a pénzügyi ágazattal való együttműködésre annak biztosítása érdekében, hogy a kkv-k teljes mértékben és egyenlő bánásmód szerint férjenek hozzá a banki hitelekhez; kiemeli a sajátos regionális és helyi ismeretekkel rendelkező bankok fontos és jól kidolgozandó szerepét abban, hogy a kkv-khoz fűződő, régóta fennálló kapcsolatuk alapján azoknak finanszírozást nyújtsanak; hangsúlyozza, hogy ahol vannak jól fejlett helyi bankok, azok hatékonynak bizonyultak a kkv-knak történő hitelezésben és a veszteségek elkerülésében; kiemeli ezért a helyi bankok fejlesztésének fontosságát;

14. kiemeli, hogy jóllehet a digitalizáció egyre terjed és ezért új finanszírozási források alakulnak ki, a hagyományos hitelintézetek helyi jelenléte, különösen a szigeteken és a szigetcsoportokon, valamint a vidéki, távoli és a peremterületeken, továbbra is nélkülözhetetlen a kkv-k finanszírozáshoz való jutásához;

15. ösztönzi a bankokat, hogy az egész Uniót tekintsék belső piacuknak, és használják ki az egységes piac nyújtotta lehetőségeket arra, hogy finanszírozást kínáljanak a kkv-k számára, abban az esetben is, ha azok székhelye nem ugyanabban a tagállamban van, mint az érintett pénzügyi intézmény székhelye;

16. ösztönzi a Bizottságot, hogy vegye fontolóra „hitelezés-finanszírozási” programok bevezetését, amelyek elérhetővé teszik az EKB forrásait a bankok számára, a kkv-knak nyújtandó hitelek kizárólagos céljából; felhívja a Bizottságot, hogy mérje fel befektetések vonzására irányuló új kezdeményezések kidolgozásának lehetőségeit;

17. kiemeli a nemzeti és regionális fejlesztési bankoknak és intézményeknek a kkv-szektor finanszírozásában betöltött fontos szerepét; emlékeztet az Európai Stratégiai Beruházási Alap kkv-kat támogató keretében betöltött központi szerepükre, és arra a szerepre, amelyet a tagállamoknak az EFSI-projektekben való részvételében játszanak; úgy véli, hogy az Európai Stratégiai Beruházási Alap fontos finanszírozási forrás a kkv-k számára; úgy véli, hogy az Európai Beruházási Banknak (EIB) és az Európai Beruházási Alapnak (EIF) fokoznia kell arra irányuló erőfeszítését, hogy biztosítsa a kkv-k számára a finanszírozás megszerzéséhez szükséges szakértelmet és azokat az eszközöket, amelyek megkönnyítik a kapcsolatfelvételt az olyan befektetőkkel, mint amilyen többek között az Európai Üzleti Angyalok Alapja; felszólítja a Bizottságot, hogy mérje fel a nemzeti és a regionális fejlesztési bankok szerepét, amelyet főleg a kkv-k hosszú távú finanszírozásában katalizátorként betöltenek, azonosítsa és terjessze el a legjobb gyakorlatokat, és ösztönözze azokat a tagállamokat, ahol jelenleg nem léteznek ilyen szervezetek, hogy ezen az alapon állítsanak fel nemzeti és regionális fejlesztési bankokat; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat arra, hogy ösztönözzék a befogadó jellegű növekedést, és gondoskodjanak jobb koordinációról és következetességről a kkv-kat célzó összes uniós befektetési politika között, ideértve az Európai Stratégiai Beruházási Alapot (EFSI), az uniós regionális alapokat és az Európai Beruházási Alapot (EIB);

18. megismétli, hogy a bankok kkv-hitelezési képességének növelése szintén nagyon fontos; rámutat arra, hogy csak a tőkepiaci finanszírozással nem sikerül majd elégséges forrásokat és megfelelő finanszírozást – például tőkéhez való hozzáférést – biztosítani a kkv-k számára; megjegyzi, hogy a hitelforrások diverzifikációja a pénzügyi ágazat nagyobb stabilitásához vezetne;

19. kiemeli, hogy a kkv-k finanszírozáshoz való hozzájutásának egyik előfeltétele az egészséges, stabil és ellenállóképes bankszektor és a tőkepiaci unió; rámutat arra, hogy a tőkekövetelményekről szóló rendelet (CRR) és a tőkekövetelményi irányelv (CRD IV), és különösen a tőke magasabb szintjére és minőségére vonatkozó előírás közvetlen választ adnak a válságra, és a pénzügyi szektor megújult stabilitásának központi elemét képezik; üdvözli, hogy a Bizottság szerint a tőkekövetelményekről szóló rendelet felülvizsgálatának kiemelt területe a kkv-knak nyújtott hitelezés; rámutat, hogy a Bizottság mindegyik tagállam számára keresi a lehetőséget arra, hogy helyi hitelszövetkezeteik a bankokra vonatkozó uniós tőkekövetelmények hatályán kívül tevékenykedhessenek; kiemeli, hogy körültekintő jogalkotásra van szükség a hitelszövetkezetek szabályozására, amely gondoskodik mind a pénzügyi stabilitásról, mind pedig arról, hogy a hitelszövetkezetek lehetőséget kapjanak arra, hogy versenyképes kamatokért kihelyezhessenek hiteleket;

20. tudomásul veszi a bankokra vonatkozó többszörös hatásokat és a kkv-hitelezést érintő lehetséges hatásokat, ám emlékeztet arra, hogy a követelményeket a pénzügyi válság nyomán írták elő; hangsúlyozza, hogy el kell kerülni a kettős jelentéstételi kötelezettséget és a többszörös jelentéstételi csatornákat, és általában véve a hitelintézetek – különösen a kisebb bankok – szükségtelen igazgatási terhekkel való sújtását; felhívja a Bizottságot, hogy az Európai Bankhatóság (EBH) és az egységes felügyeleti mechanizmus támogatásával értékelje a bankokra vonatkozó szabályozási követelményeknek a kkv-hitelezést érintő hatásait;

21. rámutat, hogy nem a kkv-knak nyújtott hitelek okozták a pénzügyi válságot; emlékeztet a társjogalkotók azon döntésére, hogy a kkv-szorzót be kell vezetni a CRR/CRD IV. keretbe, és hogy annak célja az volt, hogy a kkv-nak nyújtott hitelezésre vonatkozó tőkekövetelményeket a Basel II., és nem a Basel III. által előírt szinttel hozzák összhangba; hangsúlyozza a kkv-szorzó jelentőségét a kkv-knak nyújtott banki hitelezés fenntartásában és növelésében; tudomásul veszi a kkv-szorzóról szóló 2016. márciusi EBH-jelentést; aggodalmának ad hangot a szorzó megszüntetésének lehetséges negatív hatása miatt; üdvözli a Bizottság azon szándékát, hogy megtartsa a kkv-szorzót, valamint azt ismételten értékelje és megfontolja, hogy emelni kell-e az értékét annak érdekében, hogy a kkv-k még több banki hitelhez juthassanak; felhívja a Bizottságot, hogy hatásának növelése érdekében vizsgálja meg a szorzó újrakalibrálásának lehetőségét, többek között a méretre, a küszöbértékekre és a többi szabályozási követelménnyel való lehetséges kölcsönhatásra tekintettel, valamint olyan külső elemekre való tekintettel mint a földrajzi helyzet és a társadalmi-gazdasági környezet; felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a szorzó állandósításának lehetőségét; felhívja a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottságot (BCBS), hogy támogassa a kkv-szorzót, és vegye fontolóra a kkv-k kapcsán felmerülő kitettségekre kivetett tőketerhek csökkentését;

22. hangsúlyozza, hogy a kockázatértékelés és a kvalitatív információk értékelése a bankok egyik fő erőssége, különösen a komplex kkv-hitelezés esetében; úgy véli, hogy a bankok világán belül tovább kell javítani a kkv-k jellegzetességeinek ismeretét és szem előtt tartását; hangsúlyozza a bankok által a kkv-k hitelképességének értékelésekor kapott hitelinformációk bizalmas jellegét;

23. üdvözli azokat a különböző folyamatban lévő kezdeményezéseket, amelyek az egységesített és átlátható kkv-hitelinformációk elérhetőségének javítására szolgálnak, és amelyek javíthatják a befektetők bizalmát; mindazonáltal hangsúlyozza, hogy ilyen hitelinformációk kérésekor az arányosság elvét kell alkalmazni;

24. kiemeli, hogy az arányosság az a vezérlő elv, amely köti az uniós intézményeket, az uniós felügyeleti hatóságokat és az egységes felügyeleti mechanizmust a rendeletek, szabványok, útmutatások és felügyeleti gyakorlatok kidolgozása és végrehajtása során; felhívja a Bizottságot, hogy a társjogalkotókkal való megegyezésben adjon további iránymutatást az európai felügyeleti hatóságoknak és az EKB-nak/egységes felügyeleti mechanizmusnak arról, hogy miként kell alkalmazni az arányosság elvét, és – a jelenlegi szabályozási normák fellazítása nélkül – sürgeti annak fenntartását, lehetővé téve ugyanakkor a jogszabályok egyszerűsítését;

25. kiemeli azokat az előnyöket, amelyeket a hitelmegállapodásokban a harmadik felek által nyújtott garancia jelent a vállalkozóknak; követeli, hogy a hitelminősítés értékelésekor vegyék jobban figyelembe a harmadik felek által nyújtott garanciákat, valamint az elővigyázatossági szabályokat és felügyeleti gyakorlatokat;

26. emlékeztet arra, hogy a hitelintézeteknek kérésre magyarázatot kell adniuk a kkv-k számára a hitelminősítési döntéseikről; felhívja a Bizottságot, hogy értékelje e rendelkezés végrehajtását, és szigorítsa a CRR 431. cikkének (4) bekezdésében leírt rendelkezéseket, továbbá ösztönözze, hogy a hitelekért pályázó kkv-k számára visszajelzést adjanak; tudomásul veszi, hogy a Bizottság párbeszédet folytat az érintettekkel annak érdekében, hogy a visszajelzés minőségét és rendszerességét javítsák; rámutat, hogy az ilyen visszajelzések kiindulópontként szolgálhatnak a nem banki finanszírozásra vonatkozó információk és tanácsadás fellelése szempontjából;

27. megjegyzi, hogy a hitelminősítés nagyon fontos és néha meghatározó eleme a beruházási döntéseknek; felhívja a figyelmet arra, hogy egyes tagállamokban léteznek belső hitelminősítő rendszerek (ICAS), amelyeket a nemzeti központi bankok kezelnek, és ezek felmérik a fedezet elfogadhatóságát és lehetővé teszik, hogy a kkv-k felmérethessék hitelképességüket; felhívja a Bizottságot, az Európai Központi Bankot és a nemzeti központi bankokat, hogy vizsgálják meg még alaposabban, hogy ezek a rendszerek felhasználhatók-e – és ha igen, akkor hogyan – annak elősegítéséhez, hogy a kkv-k hozzáférjenek a tőkepiacokhoz;

28. felhívja a Bizottságot és az Európai Bankfelügyeleti Hatóságot, hogy adjanak több iránymutatást az átstrukturálásról szóló jelenlegi szabályozás végrehajtásáról; felkéri a Bizottságot, hogy végezze el a nemteljesítő hitelekre vonatkozó jelenlegi átstrukturálási rendszer hatásvizsgálatát, és emlékeztet arra, hogy a bankok mérlegében szereplő nem teljesítő hitelek akadályozzák az új hitelek kihelyezését; hangsúlyozza, hogy a kismértékű szerződésszegésekre vonatkozó *de minimis* határ bevezetése segítene megakadályozni a kkv-k hitelképességének szükségtelen és indokolatlan romlását; tudomásul veszi, hogy jelenleg folynak a konzultációk a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottsággal a nemteljesítő kitettség és az átstrukturálás fogalmának meghatározásáról;

29. megjegyzi, hogy az államkötvények bankok által történő megvásárlására vagy a kötvények súlyának növelésére vonatkozó korlátozások növelik a hitelek költségeit és fokozzák a versenyképességben mutatkozó eltérést az Unióban, kivéve, ha arra bizonyos feltételek mellett kerül sor;

30. tudomásul veszi az EKB által 2016. március 10-én elfogadott intézkedéseket, és különösen a négy célzott hosszabb lejáratú refinanszírozási művelet új sorozatát (TLTRO II), amely ösztönzi a bankokat a reálgazdaságnak történő hitelezésre; kiemeli, hogy a monetáris politikák önmagukban nem lesznek elegendőek a növekedés és a beruházások fellendítéséhez, és hogy ezekhez megfelelő fiskális politikákat és strukturális reformokat is kell társítani;

31. hangsúlyozza a közintézmények mint a kkv-k finanszírozási forrásainak jelentőségét a magánbanki szolgáltatások alternatívájaként;

32. felszólítja a Bizottságot, hogy mérlegelje az arányosságot a hitelek idő előtti visszafizetése tekintetében az egész Unióban, például a kkv-kra háruló költségek maximalizálása, valamint a szerződések nagyobb átláthatóságának biztosítása révén;

Nem banki források a kkv-k finanszírozása számára

33. felhívja a tagállamokat, hogy mozdítsák elő a kockázatvállalási és tőkepiaci kultúrát; megismétli, hogy a kkv-k pénzügyi képzése a kulcs nem csak a banki hitelezés növeléséhez, hanem ahhoz is, hogy népszerűsítsék a tőkepiaci megoldások igénybevételét és elfogadottságát, emellett bátorítsák a nőket és a fiatalokat arra, hogy indítsák el és bővítsék vállalkozásukat, lehetővé téve a költségek, a haszon és a kapcsolódó kockázatok jobb értékelését; hangsúlyozza az egyértelmű pénzügyi tájékoztatási követelmények fontosságát; ösztönzi a tagállamokat, hogy építsék bele a pénzügyi

kultúra és az üzleti etika alapelveit az egyetem előtti és az egyetemi tananyagba, ösztönözve a fiatalok részvételét a kkv-k tevékenységében; felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy javítsák a kkv-k pénzügyi műveltségét és gondoskodjanak a legjobb gyakorlatok terjesztéséről; rámutat azonban arra, hogy maguk a kkv-k is viselnek felelősséget ebben a tekintetben;

34. kiemeli a kkv-knak történő lízingelés előnyeit, mert ez felszabadítja a vállalat tőkéjét a fenntartható növekedésbe történő más beruházások céljából;

35. megjegyzi, hogy a tőkepiaci unió lehetőséget kínál a jelenlegi keretekben tapasztalható szabályozási hiányosságok pótlására, valamint a határokon átnyúló szabályozás összehangolására; rámutat arra, hogy ha a banki hitelezés nem elégíti ki a kkv-k finanszírozási és üzleti szükségleteit, ott tőkehiány alakul ki; rámutat arra, hogy a tőkepiaci és a bankunió folyamatos fejlesztéséhez az uniós folyamatok és eljárások közelítésére és a meglévő pénzügyi szabályozási keret értékelésére irányuló ismétlődő törekvéseknek kell társulniuk, különös tekintettel annak a kkv-ra gyakorolt hatására, és az általános makroszintű pénzügyi és makrogazdasági stabilitásra; hangsúlyozza, hogy ezt a kiértékelést a bevezetett intézkedések praktikusságára vonatkozó ajánlások figyelembevételével kell elvégezni; felhívja a Bizottságot, hogy a kkv-k számára finanszírozást biztosítók számára gondoskodjon megfelelő és személyre szabott szabályozási keretről, amely nem ró azokra nagy terhet, és amely elnyeri a befektetők bizalmát; úgy véli, hogy egy átfogó és jól megtervezett tőkepiaci unióban minden azonos releváns jellemzőkkel rendelkező piaci résztvevőnek ugyanazokkal a szabályokkal kellene számolnia, egyenlő esélyekkel kellene hozzáférnie a pénzügyi eszközökhöz vagy szolgáltatásokhoz, és azonos elbánásban kellene részesülnie, amikor a piacon tevékenykedik; üdvözli a Bizottság tőkepiaci unióval kapcsolatos cselekvési tervét, amelynek az a célja, hogy megkönnyítse a kkv-k számára a változatosabb finanszírozási lehetőségekhez való hozzáférést; kiemeli, hogy a bank-alapú és a tőke-alapú finanszírozási modellnek ki kell egészítenie egymást;

36. emlékeztet arra, hogy a kkv-k számára jelentős költséggel jár a részvény- és kötvénypiachoz hasonló tőkepiacokra való belépés; hangsúlyozza, hogy arányos szabályozásra van szükség, amely a kkv-k számára kevésbé bonyolult és kisebb terhet jelentő közzétételi és jegyzési követelményeket ír elő azzal a céllal, hogy elkerülhető legyen az erőfeszítések megkettőzése, és hogy csökkenjenek a pénzpiacokhoz való hozzáférés költségei, a befektetők védelmének és a pénzügyi piacok stabilitásának veszélyeztetése nélkül; tudomásul veszi, hogy minimális közzétételi rendszert kívánnak bevezetni a kkv-k számára a tájékoztatókról szóló új rendeletre irányuló, jelenleg tárgyalás alatt álló bizottsági javaslatban; megjegyzi, hogy a szabályozás nem támaszthat túlságosan magas akadályokat többek között a méretkategóriák átlépésekor vagy például a tőzsdén jegyzett és tőzsdén kívüli vállalatok közötti váltáskor; ezért úgy véli, hogy a szakaszos megközelítést kell előnyben részesíteni, a szabályozási követelmények fokozatos növelésével; e tekintetben felhívja a figyelmet a gyorsan növekvő kkv-knak a pénzügyi eszközök piacairól szóló irányelvben (MiFID II) foglalt piacára, és sürgeti ezen eszköz gyorsabb megvalósítását;

37. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a kkv-k finanszírozási információi átláthatóak, egységesek és nyilvánosan elérhetőek legyenek a bankok, a befektetők, a felügyeleti szervek és egyéb érdekeltek számára, hogy megértsék a kockázati profilt, és megalapozott döntéseket hozhassanak és csökkentsék a finanszírozási költségeket; úgy véli, hogy ezt a célt jól szolgálná egy európai adatbázis létrehozása, amely összegyűjt információkat a kkv-k üzleti stratégiáiról és finanszírozási szükségleteiről, és ahol a finanszírozást kereső kkv-k önkéntesen betáplálhatnák és naprakészen tarthatnák az adataikat; kéri, hogy a Bizottság mérlegelje egy egységes kkv-azonosítószám bevezetését; felhívja továbbá a figyelmet a bankokat és a nem banki szereplőket egyesítő struktúrák által felkínált lehetőségekre, amelyek támogatást nyújthatnak a kkv-knak; üdvözli a kkv-kra vonatkozó bizottsági információs stratégiát, és különösen a legmegfelelőbb tagállami támogatási és tanácsadási lehetőségek azonosítását az alternatív finanszírozást kereső kkv-k számára, a legjobb gyakorlatok uniós szintű előmozdítását, valamint egy a kkv-kat és az alternatív finanszírozási forrásokat összepárosító páneurópai információs rendszer támogatási lehetőségét;

38. emlékeztet arra, hogy a számviteli standardok döntő fontosságúak, mivel keretbe foglalják azt a módot, ahogyan az információkat átadják a felügyeleteknek és a befektetőknek, és mivel a vállalatokra nehezedő adminisztrációs terhek a vonatkozó számviteli standardoktól függően változóak; tudomásul veszi a kkv-kra vonatkozó speciális közös számviteli standardok kidolgozásának hasznosságáról jelenleg folyó vitát, és további észrevételeket vár erről a kérdésről;

39. kiemeli, hogy az új innovatív pénzügyi technológia (FinTech) lehetőséget kínál a kkv-k és a potenciális befektetők jobb összepárosítására; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ösztönözzék a FinTech-kezdeményezéseket, és vizsgálják meg egy megfelelő harmonizált uniós szabályozási keret kockázatait és annak szükségességét, az innováció elfojtása nélkül;

2016. szeptember 15., csütörtök

40. rámutat arra, hogy a hitelezői platformokon keresztül elő kell mozdítani az innovációt; arra bátorítja a bankokat, hogy lehetőségként tekintsenek az ilyen innovatív technológiák alkalmazására; hangsúlyozza, hogy az alternatív finanszírozási források különösen az induló innovatív vállalkozások, a női vállalkozók és az innovatív kkv-k számára kínálnak megoldásokat; felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg az alternatív finanszírozási források harmonizált uniós keretének szükségességét és az abban rejlő lehetőségeket, a kkv-k ilyen típusú finanszírozása lehetőségének növelésére az egész Unióban; emlékeztet arra, hogy a rendszer hatékonyságához a kkv-knak és a hitelezőknek egyaránt teljes mértékben tisztában kell lenniük a finanszírozási mechanizmushoz kapcsolódó potenciális kockázatokkal és lehetőségekkel; megjegyzi, hogy a közösségi finanszírozást szabályozó jelenlegi törvények és szabályok jelentősen különböznek egymástól az egyes tagállamokban, és a jelek szerint nem támogatják a határokon átnyúló tevékenységeket; üdvözli a Bizottság által a közösségi finanszírozás jelenlegi keretéről készített értékelést; támogatja azt a megközelítést, hogy folyamatosan nyomon kell követni a piacot és a szabályozási fejleményeket, és hogy ösztönözni kell a szabályozási megközelítések szorosabb összehangolását, a bevált gyakorlatok megosztását és a határokon átnyúló beruházások megkönnyítését; emlékeztet ugyanakkor arra, hogy nem szabad túlszabályozni a közösségi finanszírozást és a személyközi hitelezést, mivel ez akadályozná fejlődésüket; felszólítja a Bizottságot, hogy ösztönözzön új platformokat a magántulajdonú részvénytőke-finanszírozáshoz, ilyen lehet például a mezzanine finanszírozás és az informális kockázatitőke-befektetők; felszólítja a Bizottságot, hogy ösztönözze azt, hogy a magánszemélyek biztonságos formában kölcsönöket nyújtsanak vállalatoknak személyközi hitelezés vagy vállalati kötvények útján; hangsúlyozza, hogy gondoskodni kell arról, hogy ezek az új finanszírozási formák teljes mértékben összhangban álljanak a releváns adózási és finanszírozási törvényekkel, hogy ne kínáljanak eszközt az adózás megkerüléséhez és a pénzügyi átláthatatlansághoz; hangsúlyozza, hogy ebből a szempontból felül kell vizsgálni a jelenlegi jogszabályokat;

41. tudomásul veszi a Bizottságnak az egyszerű, átlátható és egységesített (STS) értékpapírosítás keretére és a bankok prudenciális követelményeinek hitelesítésére vonatkozó javaslatát; megjegyzi, hogy kockázatok és előnyök egyaránt kapcsolódhatnak a kkv-k értékpapírosításához; megemlíti azokat a lehetséges hatásokat, amelyeket ezek a javaslatok a banki hitelezésre és a kkv-kba történő beruházásokra gyakorolhatnak; hangsúlyozza, hogy a mögöttes kockázatokat illetően átláthatóságra, és arra van szükség, hogy a pénzügyi piacok stabilitásához hozzájáruljunk;

42. megjegyzi, hogy a nemzeti fizetésképtelenségi jogszabályok heterogenitása és a kapcsolódó jogi bizonytalanságok alkotják a határokon átnyúló beruházások egyik akadályát a kkv-k és az induló vállalkozások számára; úgy véli, hogy az ezen a területen meghozott egyszerűsített és harmonizált szabályok támogathatnák az induló vállalkozásokat, a mikrovállalkozásokat, a kkv-kat, és javíthatnák az Unió üzleti környezetét; üdvözli ezért a Bizottságnak azt a döntését, hogy jogalkotási javaslat keretében foglalkozik ezzel a kérdéssel, amint ezt a tőkepiaci unióra vonatkozó cselekvési tervben kijelentette, és várja az ezzel kapcsolatos jövőbeni javaslatot; úgy véli, hogy a fizetésképtelenségre vonatkozóan kidolgozott jogi keret kapcsán a Bizottságnak több lehetőséget is fontolóra kellene vennie, és iránymutatást kellene nyújtania a tagállamok számára, hogy azok el tudjanak fogadni, illetve végre tudjanak hajtani a fizetésképtelenségi szabályok hatékonyságára és átláthatóságára és az időben történő átstrukturálásra vonatkozó jogszabályokat, továbbá hogy meg tudják szüntetni a kkv-kra nehezedő adminisztrációs és szabályozási terheket, az országspecifikus ajánlások szerint;

43. kiemeli a kockázatitőke-finanszírozásban rejlő lehetőségeket, különösen a tőzsdén nem jegyzett induló innovatív vállalkozások és az innovatív kkv-k esetében; megjegyzi, hogy ezeket a piacokat nem fejlesztik a kívánt mértékben az EU-ban; üdvözli a Bizottságnak az európai kockázatitőke-alapról (EuVECA) és az európai szociális vállalkozási alapról (EuSEF) szóló jogszabályok felülvizsgálatára irányuló kezdeményezését; kiemeli továbbá, hogy a Bizottságnak sürgősen foglalkoznia kell azzal, hogy a beruházási alapok egész európai szektora széttagolódik a nemzeti határok mentén;

44. hangsúlyozza a társasági és jövedelemadózás struktúrájának, valamint az esetleges adókedvezményeknek a kkv-k belső finanszírozási kapacitására gyakorolt hatásait; felhívja a figyelmet arra a számos tagállamban tapasztalható tényre, hogy a kkv-k és egyes multinacionális vállalatok adóztatási gyakorlata jelentősen eltér, mely viszont negatívan érinti a kkv-k versenyképességét és a kkv-k részére biztosított különböző forrású finanszírozások hatékonyságát is jelentősen csökkenti; rámutat, hogy a multinacionális vállalatok tisztességtelen adózási gyakorlatai miatt a kkv-knak akár 30 %-kal is több adót kell fizetniük, mint amennyit méltányos adózási gyakorlatok esetén fizetnének, ami viszont hatást gyakorol belső finanszírozási kapacitásukra; üdvözli ezzel kapcsolatban a Bizottságnak az adóelkerülés visszaszorítását célzó csomagját, amelynek célja egyszerűbb, hatékonyabb és méltányosabb adózás elérése az Unióban; rámutat, hogy a tagállamoknak

méltányos, hatékony és átlátható, a finanszírozást és a beruházásokat vonzó adózási rendszerek kialakítására kellene törekedniük, hogy ezzel jobb lehetőségeket teremtsenek a kkv-k indulásához és növekedéséhez; kiemeli az adómentességek bevezetésének fontosságát a kkv-k számára, elsősorban a kezdeti fázisban, hogy elegendő pénzeszközzel rendelkezhessenek életciklusuk későbbi szakaszaiban; kiemeli, hogy olyan adóztatási politikára van szükség, amely csökkenti az általános adóterheket és csökkenti a munkát és a vállalkozásokat terhelő adókat; hangsúlyozza a kölcsönből, illetve a saját tőkéből történő finanszírozás adójogi megkülönböztetésének fontosságát;

45. rámutat arra, hogy időnként szükség van olyan közvetlen állami támogatásra, amely nem torzítja a verseny előnyeit, hogy ezzel biztosítsák a szükséges finanszírozást az induló vállalkozások, a mikrovállalkozások és a kkv-k számára, különösen abban az esetben, ha a társadalmi-gazdasági feltételek miatt nem állnak rendelkezésre más finanszírozási források; kiemeli az átláthatóság fontosságát a kkv-kba történő beruházásokat támogató nyilvános rendszerek és állami támogatások, valamint az új finanszírozó és beruházó intézmények kialakulása tekintetében;

46. sürgeti, hogy a tagállamok vizsgálják meg az 1934-ben alapított svájci WIR tapasztalatait és építsenek azokra, mivel ezek a tapasztalatok a kkv-k közötti hitelelszámolási szövetségre épülnek, annak figyelembevételével, hogy a WIR sikeresen működik makrogazdasági stabilizátorként a hitelmegszorítások vagy a likviditási válságok időszakaiban;

47. felszólítja a Bizottságot, hogy nyújtson be éves jelentést az Európai Parlamenthez, és ebben vázolja fel a kezdeményezések végrehajtásának állapotát és azoknak a kkv-k finanszírozáshoz való hozzáférésének javítására gyakorolt hatását Európában; felszólítja a Bizottságot arra, hogy illessze bele a jelentésbe saját értékelését a stratégiai irányról és az esetlegesen javasolt változtatásokról;

48. felszólítja a Bizottságot, hogy auditálja a meglévő eszközöket, például a strukturális alapokat és az idetartozó egyéb programokat, a kkv-knak nyújtott pénzügyi támogatás megfelelő volta szempontjából, különös tekintettel a követett célkitűzésekre, és ahol ez helyénvaló, arra, hogy a program mennyire tompította a válságnak a kkv-kra gyakorolt hatásait;

49. elismeri a kulturális és kreatív ágazatban működő mikrovállalkozások és kkv-k egyre növekvő jelentőségét a beruházások, a növekedés, az innováció és a foglalkoztatás tekintetében, valamint kulcsfontosságú szerepüket a kulturális és nyelvi sokszínűség megőrzésében és előmozdításában;

50. kiemeli, hogy a Bizottság kulturális és kreatív ágazatok finanszírozáshoz való hozzáféréséről szóló felmérésének 2013 októberi közzététele rámutatott arra, hogy a kulturális és kreatív ágazatokban tevékenykedő vállalkozások számára mekkora nehézséget jelent a hitelhez való hozzájutás, valamint rámutatott egy körülbelül 8 és 13,3 milliárd euró közötti finanszírozási hiányra is;

51. kiemeli, hogy az Eurostat számadatai szerint 2014-ben az uniós munkaerő 2,9 %-át, vagyis 6,3 millió főt foglalkoztattak a kulturális és kreatív ágazatban, ami hasonló a banki és biztosítási ágazatban foglalkoztatott munkaerő arányához; hangsúlyozza továbbá, hogy a kulturális és kreatív ágazatok az európai gazdaság közel 4,5 %-át teszik ki, ami közel 1,4 millió olyan kis- és középvállalkozást jelent, melyek kreatív tartalmat hoznak létre és terjesztenek egész Európában, valamint hogy a foglalkoztatás a kulturális és kreatív ágazatban 2008 óta folyamatosan nőtt, és ez az európai gazdaság egyik leggyorsabban növekvő ágazata, amely az uniós GDP mintegy 4,2 %-át adja;

52. elismeri, hogy a kultúra és az innováció kulcsfontosságú tényezők, melyek elősegítik, hogy a régiók odavonzzák a beruházást; felhívja a figyelmet arra, hogy a kulturális és kreatív ágazatokban nem valószínű a munkahelyek kihelyezése, mivel olyan specifikus kulturális és történelmi ismeretek szükségesek hozzá, amelyek hozzájárulnak számos hagyományos művészet és foglalkozás megőrzéséhez is; kiemeli azon kkv-k támogatásának jelentőségét, melyek kisebbségi vagy kevésbé használt nyelveken működnek, védve és előmozdítva Európa valódi kulturális és nyelvi sokszínűségét, valamint hangsúlyozza a kultúra védelmével és az örökséggel foglalkozó, fiatalok által indított vállalkozási projektek támogatásának fontosságát;

53. hangsúlyozza, hogy a kulturális és kreatív iparágak további támogatása és az azokba irányuló beruházások hozzájárulnak új munkahelyek teremtéséhez és a fiatalok munkanélküliségének felszámolásához, mivel számos fiatal folytat tanulmányokat e téren; megállapítja, hogy egy közelmúltbeli tanulmány szerint a kulturális és kreatív ágazatok több 15–29 évest foglalkoztatnak, mint bármely más gazdasági ágazat (a kulturális és kreatív ágazatban összesen foglalkoztatottak

2016. szeptember 15., csütörtök

19,1 %-a, míg a gazdaság egyéb ágazataiban 18,6 %) [1]; arra ösztönzi a tagállamokat, hogy az interdiszciplináris megközelítés előmozdítása érdekében fokozzák a kulturális és kreatív kompetenciák fejlesztését, valamint hozzanak létre a vállalkozói készségek fejlesztését célzó hálózatokat az oktatási és képzési rendszerek, a kreatív vállalatok, valamint a kulturális és művészeti intézmények között; arra buzdítja az EU-t és a tagállamokat, hogy több megoldást kínáljanak a kulturális és kreatív ágazatokon belüli tehetség- és készségfejlesztés előmozdítására, például innovatív és rugalmas támogatásokat nyújtva a kreativitás és az innováció előmozdítására, valamint a tehetségfejlesztés számára;

54. rámutat arra, hogy a Bizottság 2013. évi felmérése alapján a kulturális és kreatív ágazatban a finanszírozáshoz való hozzáférés előtt álló akadályok nagyon sajátosak, ilyen például egyrészt az, hogy a korlátozott adatbázisnak köszönhetően nehéz a tőke és a beruházások vonzása, másrészt a finanszírozási forrásokkal kapcsolatban könnyen hozzáférhető információk hiánya, az üzleti készségek hiánya, a közberuházási rendszerektől való függés, valamint a kellő információknak a kockázatok értékelésével és az immateriális javak – például a szellemitulajdon-jogok – felértékelésével kapcsolatos problémákból eredő hiánya;

55. ezért hangsúlyozza, hogy a kulturális és kreatív ágazatban a finanszírozáshoz való hozzáférés javítása érdekében megoldásokra van szükség, konkrétabban ki kell alakítani a szakértelmet a kézzelfogható biztosítékok hiányából, az immateriális javaktól való függésből és a piaci kereslet digitális átalakulás miatti bizonytalanságából eredő konkrét kockázatok felmérése terén; megállapítja, hogy erre a szaktudásra a mikrovállalkozások, a kkv-k és a pénzügyi intézmények esetében egyaránt szükség van; hangsúlyozza, hogy a szellemi tulajdonhoz fűződő jogokat el lehet fogadni biztosítékként; hangsúlyozza az Unióban az adózásra és a szellemitulajdon-jogokra vonatkozó rendelkezéseket tartalmazó, harmonizált jogalkotási keret fontosságát, amely beruházásokat és finanszírozást vonzhat a kulturális és kreatív kkv-k számára;

56. a jelentős késedelem ellenére üdvözli a Kreatív Európa program garanciaeszközének elindítását, mivel ez az egyik legfontosabb eszköz a mikrovállalkozásokat, a kkv-kat, a kisebb nonprofit társaságokat és nem kormányzati szerveket magában foglaló kulturális és kreatív ágazatban az innovatív és fenntartható projekteket célzó hitelfinanszírozáshoz való hozzáférés sürgető szükségének kezelésére, valamint az alkotók tisztességes javadalmazásának biztosítására; üdvözli a garanciakeret bankároknak és pénzügyi közvetítőknek kínált integrált képzési rendszerével kapcsolatos kezdeményezést; nyomatékosan ajánlja, hogy – az eredeti bizottsági javaslatban szereplőknek megfelelően – 2016 folyamán hozzák meg a szükséges intézkedéseket; emlékeztet arra, hogy a Bizottság előzetes értékelése szerint a finanszírozási hiány várhatóan meg fogja haladni az évi egymilliárd eurót, valamint hogy ez a hiány az elveszett beruházási összegeket jelenti, hiszen a stabil üzleti stratégiával és jó kockázati profillal rendelkező vállalatok esetében vagy elutasítják a hitelkérelmet, vagy azok egyáltalán be se nyújtanak hitelkérelmet amiatt, hogy nem rendelkeznek megfelelő biztosítékeszközökkel;

57. üdvözli a kulturális és kreatív ágazatok finanszírozáshoz jutásával foglalkozó tagállami szakértői csoport által közzétett új jelentést, mely a nyitott koordinációs módszer révén készült, és hangsúlyozza, hogy az abban megfogalmazott ajánlásokat hatékonyabb és innovatívabb eszközök létrehozása és a finanszírozáshoz jutás elősegítése érdekében a Bizottságnak végre kell hajtania;

o

o o

58. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

---

[1] Cultural times – the first global map of cultural and creative industries (A kulturális és kreatív ipar első globális térképe), 2015. december.

2016. szeptember 15., csütörtök

P8_TA(2016)0359

Hogyan lehet a legjobban kiaknázni a kis- és középvállalkozások munkahelyteremtési potenciálját?

Az Európai Parlament 2016. szeptember 15-i állásfoglalása arról, hogy miként lehet a legjobban kiaknázni a kis- és középvállalkozások (kkv-k) munkahelyteremtő képességét (2015/2320(INI))

(2018/C 204/20)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 173. és 49. cikkére;

— tekintettel a Bizottság „Európa 2020: Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája” című, 2010. március 3-i közleményére (COM(2010)2020),

— tekintettel a kisvállalkozói intézkedéscsomagra (COM(2008)0394),

— tekintettel az uniós szabályozás célravezetőségéről szóló bizottsági közleményre (COM(2013)0685),

— tekintettel a Bizottság „Vállalkozás 2020” elnevezésű cselekvési tervére,

— tekintettel a „Cselekvési terv a kkv-k finanszírozáshoz való hozzájutásának javítására” című bizottsági közleményre (COM(2011)0870),

— tekintettel az „Út a munkahelyteremtő fellendülés felé” című bizottsági közleményre (COM(2012)0173),

— tekintettel az európai beruházási tervre,

— tekintettel az „Út a munkahelyteremtő fellendülés felé” című, 2012. június 14-i állásfoglalására ([1]),

— tekintettel „A kkv-k finanszírozáshoz jutásának javítása” című, 2013. február 5-i állásfoglalására ([2]),

— tekintettel a „Hogyan járulhat hozzá az Európai Unió egy olyan környezet megteremtéséhez, amely kedvez a vállalatok, vállalkozások és induló vállalkozások általi munkahelyteremtésnek?” című, 2014. április 15-i állásfoglalására ([3]),

— tekintettel a fizetési késedelmekről szóló irányelvre (2011/7/EU irányelv)

— tekintettel az Unió foglalkoztatás és társadalmi innováció programjára (EaSI),

— tekintettel az EU „Horizont 2020” kutatási és innovációs keretprogramjára,

— tekintettel a vállalkozások versenyképességét és a kis- és középvállalkozásokat segítő programra (COSME),

— tekintettel a TOP 10 konzultációs folyamatról és a kkv-kra háruló uniós szabályozási terhek csökkentéséről szóló, 2014. április 17-i állásfoglalására ([4]),

([1]) HL C 332. E, 2013.11.15., 81. o.
([2]) HL C 24., 2016.1.22., 2. o.
([3]) Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0394.
([4]) Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0459.

2016. szeptember 15., csütörtök

— tekintettel „A kkv-k szabályozási terheinek minimálisra csökkentése – Az uniós szabályozás hozzáigazítása a mikrovállalkozások szükségleteihez” című bizottsági jelentésre (COM(2011)0803),

— tekintettel a Bizottság „Az európai kkv-k 2013/2014-ben: részleges és törékeny helyreállás” című éves jelentésére,

— tekintettel az Eurofound „Globálisnak született: az új nemzetközi vállalkozások munkahelyteremtési potenciálja” című, 2013. januári jelentésére,

— tekintettel az Eurofound „Közpolitika és a kkv-k szerkezetátalakításának támogatása” című, 2013-as jelentésére,

— tekintettel az Eurofound: Az ERM 2015-as éves jelentése:munkahelyteremtés a kkv-kban” című, 2016-os jelentésére,

— tekintettel „A közszféra önfoglalkoztatást, valamint az egyszemélyes és a mikrovállalatok létrehozását támogató intézkedései” című, 2012-es Eurofound-jelentésre,

— tekintettel az Eurofound „Kkv-k válságban: foglalkoztatás, munkakapcsolatok és helyi partnerségek” című, 2011-es Eurofound-jelentésre,

— tekintettel a „Létesítményszintű munkavállalói képviselet Európában” című, 2011-es Eurofound-jelentésre,

— tekintettel a „Szociális párbeszéd a mikro- és kisvállalkozásoknál” című, 2014-es Eurofound-jelentésre,

— tekintettel az Európai Bizottság által a vállalkozások finanszírozáshoz való hozzáféréséről készített felmérésre (SAFE),

— tekintettel a Bizottság „Az európai kkv-k 2014/2015-ben: újra a gyarapodás útján” című éves jelentésére,

— tekintettel „A 21. század versenyképes uniós munkaerőpiacának létrehozásáról: a készségek és képesítések hozzáigazítása a kereslethez és a munkalehetőségekhez a válságból való kilábalás egyik módjaként” című, 2015. szeptember 10-i állásfoglalására ([1]),

— tekintettel a „»Zöld foglalkoztatás” kezdeményezés: a zöld gazdaság munkahely-teremtési potenciáljának kiaknázása” című, 2015. július 8-i állásfoglalására ([2]),

— tekintettel „A kis- és középvállalkozásokról (kkv-k): versenyképesség és üzleti lehetőségek” című, 2012. október 23-i állásfoglalására ([3]),

— tekintettel a mikro-, kis- és középvállalkozások fogalmának meghatározásáról szóló 2003/361/EK bizottsági ajánlásra,

— tekintettel az Eurobarometer „A kis- és középvállalkozások nemzetközivé válása” című, 2015-ös felmérésére,

— tekintettel „A kkv-k és a vállalkozók finanszírozása 2015-ben: OECD-s eredménytábla” című 2015-ös OECD tanulmányra,

([1]) Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0321.
([2]) Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0264
([3]) HL C 68. E, 2014.3.7., 40. o.

— tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,

— tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság jelentésére és a Költségvetési Bizottság, valamint a Regionális Fejlesztési Bizottság véleményére (A8-0248/2016),

A. mivel a kkv-k (amelyek száma 2014-ben, a 28 tagállamból álló EU-ban 22,3 millió ([1]) volt) több munkahelyet teremtenek, mint más magántársaságok, az EU teljes magánszektorbeli foglalkoztatásának mintegy kétharmadát biztosítva, és mivel a vállalkozók és kkv-k fontos és pozitív szerepet játszanak az EU társadalmi-gazdasági növekedésében és fejlődésében; mivel a kkv-k támogatása egyet jelent a 8,9 %-os, illetve 19,4 %-os2a európai munkanélküliségi és ifjúsági munkanélküliségi ráta kezelésével ([2]); mivel a munkanélküliek száma az EU-ban történelmi viszonylatban továbbra is magas – 2015-ben mintegy 23 millió ember;

B. mivel a kkv-k 2014-ben nagymértékben, 71 %-kal járultak hozzá a foglalkoztatás növekedéséhez a nem pénzügyi vállalkozásokban;

C. mivel a kkv-k munkahelyteremtő képességét számos belső és külső tényező befolyásolja, és az utóbbiak között a legfontosabbak a kezelhető verseny (a multinacionális vállalatok és az árnyékgazdaság részéről is), a kezelhető igazgatási terhek és az átfogó termelési költségek, valamint a finanszírozási eszközök és a képzett munkavállalók rendelkezésre állása tekintetében tapasztalható nehézségek;

D. mivel az Eurofound legutóbbi kutatásai szerint gyakran olyan kkv-k hoznak létre munkahelyeket, amelyek fiatal, innovatív, nemzetközi szinten aktív, városi területen található vállalkozások, vezetőik képzettek, és átfogó növekedési és beruházási stratégiákkal rendelkeznek;

E. mivel a kkv-k jelentős szerepet játszanak a gazdasági, szociális és területi kohézió megerősítésében, és hozzájárulnak többek között az intelligensebb, fenntartható és befogadó növekedéshez; mivel a területeken, és különösen a vidéki területeken a kkv-k hálózata nagy fontossággal bír;

F. mivel annak ellenére, hogy a világ éves növekedésének 90 %-a az EU-n kívül történik, a kkv-knak csupán 13 %-a végzett nemzetközi tevékenységet az EU-n kívül;

G. mivel az EU-ban a kkv-k eltérő sajátosságokat mutatnak, például méretükben és a nemzeti gazdaságokra gyakorolt hatásukban; mivel e különbségeknek történelmi okai vannak;

H. mivel az EU-ban a készségek terén hiányosságok és egyenlőtlenségek vannak, és mivel a képzett munkaerő főként a 2004 után csatlakozott tagállamokból és az euróövezet válságba került országaiból áramlik más tagállamokba, aminek következtében peremterületi övezetek jönnek létre, ahol a képzett munkaerő az agyelszívás jelensége miatt hiánycikk;

I. mivel a belső piaci szabályok ellenére továbbra is jelentős eltérések tapasztalhatók az EU-ban a kkv-kra vonatkozó szabályozási keretek tekintetében, különösen a jövőbeli szabályozási fejleményeknek – és általában a szabályozás jogi minőségének – a biztonsága szempontjából;

J. mivel a kkv-k képviselői hangsúlyozzák, hogy szerint a munkahelyteremtés egyik fő akadályát a magas foglalkoztatási költségek jelentik (ezért e költségek mérséklését várják el, és a legmagasabb foglalkoztatási költségek a túlszabályozott és bürokratizált rendszerekben jelentkeztek;

K. mivel a kkv-k kisebb méretük miatt a nagyvállalatoknál nehezebben tudnak megfelelni a szabályozási standardoknak;

([1]) Éves jelentés az európai kkv-k helyzetéről 2014/2015 (http://ec.europa.eu/growth/smes/business-friendly-environment/performance-review/index_en.htm).

([2]) 2016. februári adatok (http://ec.europa.eu/eurostat/documents/2995521/7225076/3-04042016-BP-EN.pdf/e04dadf1-8c8b-4d9b-af51-bfc2d5ab8c4a).

2016. szeptember 15., csütörtök

L. mivel a munkavállalói képviselet és a szociális párbeszéd a nagyobb vállalkozásokhoz képest kevésbé elterjedt a kkv esetében, bizonyos országok szakszervezetei pedig kiemelt kérdésként kezelik a munkavállalói képviselet megerősítését a kkv-knál, például az üzemi tanácsok kkv-knál történő létrehozásának ösztönzésével ([1]);

M. mivel a szociális és szolidaritásalapú gazdaság több mint 14 millió embernek ad munkát, ami az EU munkavállalóinak mintegy 6,5 %-át jelenti; mivel az EU-ban 2 millió vállalkozás működik a szociális és szolidaritásalapú gazdaságban, ami az uniós vállalkozások 10 %-át jelenti; mivel a szociális vállalkozások ellenálltak a gazdasági válságnak;

N. mivel a kkv-k a munkahelyek megszűnése szempontjából jobban ellenálltak a gazdasági válságnak, és a 2008-as válság óta különösen az ipari és a szolgáltató szektor szövetkezetei ellenállóbbnak mutatkoztak e szektorok más vállalkozásaihoz viszonyítva;

O. mivel a vállalkozások tulajdonjogának szövetkezeti formában munkavállalókra történő átruházása bevált vállalkozásátruházási forma, amit e szövetkezetek magas fennmaradási aránya is bizonyít ([2]);

P. mivel számos álláshely marad betöltetlenül amiatt, hogy a munkavállalók mobilitása lassú, valamint egyes oktatási és képzési rendszerek jelenleg nem igazodnak megfelelően a munkaerő-piachoz;

Q. mivel a zöld ágazat a gazdasági visszaesés ideje alatt Európában a nettó munkahelyteremtés egyik fő forrása volt, a zöld gazdaságban hosszú távú működésre berendezkedett kkv-k ugyanis a globalizált gazdaság jelenlegi externáliáival szemben ellenállóbb munkahelyeket teremtenek ([3]);

R. mivel általában nem könnyű a kkv-k szerződéses megállapodásaira és munkaszervezésére vonatkozó adatokat beszerezni;

S. mivel az Eurofound szerint a kkv-knál a munkafeltételek – többek között a munkaidő – számos országban rugalmasabbak és informálisabban szervezettek, mint a nagyvállalatoknál; mivel a válság első hatásaként fokozódtak a meglévő „belső” rugalmassági tényezők, ahogy a szervezetek a külső körülmények és igények változásaival igyekeztek megbirkózni;

T. mivel az EKB szerint az államadósság-válság miatt növekedtek a bankok finanszírozási költségei az euróövezet válsága által érintett országokban, és ezeket a költségeket magasabb hitelezési költségek vagy kisebb összegű hitelek formájában a kkv-kra hárították tovább;

U. mivel az uniós költségvetésnek hozzá kellene járulnia a hosszú távú, minőségi és szakképzettséget igénylő munkahelyek létrehozásának fellendítéséhez és a kkv-k azon képességéhez, hogy tisztességes és fenntartható munkahelyeket hozzanak létre;

V. mivel a kkv-k létrehozásának és növekedésének egyik legfőbb akadálya még mindig a finanszírozáshoz való hozzáférés, különösen a szociális gazdaságban tevékenykedő vállalkozások esetében, tekintettel többek között a kellően diverzifikált tőkeeszközök és a kockázati tőke hiányára szerte az Unióban, márpedig ezekre egy vállalkozás növekedéséhez szükség van;

W. mivel egyes társadalmak a múltban gyökerező okok miatt meglehetősen rossz szemmel tekintetnek a vállalkozókra, amit egyes esetekben az is tükröz, hogy a kormányok hátrányosan megkülönböztető bánásmódban részesítik a kkv-ágazatot, miközben pedig ugyanezekben az országokban kedvező környezetet teremtettek a külföldi beruházók, különösen a multinacionális vállalatok számára;

X. mivel a multinacionális vállalatok és a kkv-k közötti egyenlőtlen helyzet egyik oka az, hogy a nyereséget adóparadicsomnak tekintett országokba csoportosítják át;

([1]) A „Létesítményszintű munkavállalói képviselet Európában” című 2011-es Eurofound-jelentés.
([2]) A CECOP „Vállalkozások munkavállalók részére szövetkezeti formában történő átruházása” című, 2013-as kiadványa.
([3]) Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0264.

Y. mivel a bizottsági tanulmányok nem adnak részletes értékelést arról, hogy a jövőbeli transzatlanti kereskedelmi és beruházási partnerség miként hatna a kkv-kra az egyes tagállamokban;

Munkahelyteremtő képesség és szakképzett munkaerő

1. emlékeztet arra, hogy az európai vállalkozások mintegy 99 %-a kkv, tehát a kkv-k az uniós gazdaság gerincét alkotják;

2. úgy véli, hogy ha a tagállamok jobb feltételeket kívánnak biztosítani a munkahelyteremtéshez a kkv-k számára, akkor meg kell oldaniuk az alábbi problémákat, amelyek súlya nem egyforma a különböző tagállamokban és régiókban: készséghiány, a jövőbeli készségigények elégtelen becslése, a készségigények és a készségkínálat közötti összhang hiánya, agyelszívás, szükségtelen szabályozási terhek és szabályozási bizonytalanság minden területen, a munkaerőpiac érdekelt felei közötti párbeszéd elégtelensége, a finanszírozáshoz és a közbeszerzésekhez való hozzáférés korlátozottsága, az innovációs kapacitás és az új technológiákhoz való hozzáférés gyengesége, a kkv-k támogatásának elégtelensége az állami befektetésekre vonatkozó politikákban, az árnyékgazdaság és a csalás, valamint a multinacionális vállalatok kedvezőbb helyzete;

3. véleménye szerint a fent említett szerkezeti problémák megoldása tisztességesebbé tenné a versenyt és a jelenleginél több gazdasági szereplőre terjesztené ki a szociális hozzájárulást és az adóalapot kiterjesztené, lehetővé téve a tagállamok számára a munkahelyteremtés szempontjából kedvező politikák finanszírozását különösen a kkv-kon belül, valamint a tagállamok közötti tisztességes versenyt és igazságos piaci körülményeket biztosítva;

4. hangsúlyozza, hogy az olyan beruházásokat ösztönző szabályozási környezetre van szükség, amelyek képesek egyidejűleg előmozdítani a fenntartható növekedést és a minőségi munkahelyek teremtését;

5. elismeri, hogy többek között a munkaerőköltségek – a vállalkozás működésének részeként – hatással vannak a kkv-k munkahelyteremtő képességére, és befolyásolhatják versenyképességüket; hangsúlyozza, hogy ennek érdekében az adóterhet át kell csoportosítani a munka felől az adóbevételek más forrásai felé, amelyek kevésbé sújtják a foglalkoztatást és a növekedést, ugyanakkor emellett a megfelelő szociális védelmet is biztosítani kell;

6. hangsúlyozza ugyanakkor, hogy biztosítani kell a munkavállalók magas szintű védelmét, és hogy a munkaerőköltségnek a munkavállalókat megillető védelem csökkentése révén történő leszorítása nem lehet a munkanélküliség csökkentésének módja; figyelmeztet tovább, hogy a munkavállalók bérének és jogainak csökkentése fokozhatja a magasabb szintű szakértelem kiáramlását és veszélyezteti a munkahelyek biztonságát, a kkv-kat a szakképzett munkaerő hiányának téve ki, ugyanakkor bizonytalanságot teremtve Európában; álláspontja szerint a munkaerő-piaci rugalmasság fokozása nem vezetne a munkavállalók védelmének korlátozásához, mivel nem növeli a kkv-k munkahelyteremtő képességét;

7. véleménye szerint bizonyos szakmák egyetemi végzettséghez kötése szükségtelen és nem segíti ki a kkv-ket a szakképzett munkaerő hiánya által okozott problémából; úgy véli, hogy a szakmai oktatást és képzést, és különösen a kkv-kkel együttműködésben működtetett duális rendszereket több köztámogatásban kellene részesíteni; hangsúlyozza, hogy a szakmai oktatás és képzés fontos eszköz a fiatalok munkanélküliségének csökkentéséhez, és felszólít a kkv-k támogatására, a fiatalok jól képzett szakemberekké való kiképzésére, amivel jelentős mértékben hozzá lehet járulni a fiatalok bevonásába a munkaerőpiacra és a társadalomba; rámutat, hogy a valamely tagállamban sikerrel alkalmazott duális képzési rendszer nem másolható át egyszerűen egy másik tagállamba;

8. kéri a tagállamokat, hogy fokozzák az erős vállalkozási kultúra kialakítására irányuló erőfeszítéseiket, beépítve a szükséges készségek elsajátítását az oktatásba és a képzésbe;

9. úgy véli, hogy a tagállamoknak elő kellene mozdítaniuk a kkv-ken belül folytatott gyakornoki rendszereket, többek között adó- és pénzügyi ösztönzők alkalmazásával is, valamint minőségi keretrendszer révén, megfelelő egészségügyi és munkahelyi védelmet is biztosítva; emlékeztet arra, hogy a kkv-k rendkívül egyedi szükségletekkel rendelkeznek a készségeket illetően; hangsúlyozza e tekintetben, hogy ösztönözni kell a duális képzési programokat, illetve az oktatási és a gyakornoki lehetőségek kombinálását, mivel az esélyegyenlőség valamennyi polgár számára történő előmozdításának eszközeként alapvető gazdasági és társadalmi szerepet játszanak;

2016. szeptember 15., csütörtök

10. nyomatékosan kéri a tagállamokat, hogy alakítsanak ki együttműködési formákat, amelyek kiterjednek minden kormányzati szintre, az üzleti életre (a szociális gazdasághoz kötődő vállalatokra is), a szakszervezetekre, az oktatási intézményekre és más érintett szereplőkre, célul tűzve ki az oktatási és képzési rendszereik kiigazítását a készségek/képzettségek és a munkaerő-piaci szükségletek – különösen a kkv-k szükségletei – közötti eltérés orvoslása érdekében; felhív az informálisabb képzések ösztönzésére, ideértve a munkahelyi képzést és a munkavállalók közötti tudásmegosztást;

11. hangsúlyozza, hogy a vállalkozások – többek között a kkv-k és a mikrovállalkozások – a döntéshozókkal és a szociális partnerekkel együttműködve kulcsszerepet játszanak az európai oktatási rendszerek és szakképzési programok oktatási módszereinek és tanterveinek abból a célból történő átalakításában, hogy nagyobb hangsúlyt kapjon a XXI. század munkavállalói készségeinek, különösen a digitális készségeknek, a kritikai gondolkodásnak, a problémamegoldásnak és a csapatmunkának a fejlesztése; hangsúlyozza ezzel összefüggésben a kézzelfogható, a valós életben szerzett tapasztalatok jelentőségét;

12. kiemeli az innovatív kkv-kat sújtó szakképzettmunkaerő-hiány felszámolásának fontosságát; úgy véli, hogy a Bizottságnak hangsúlyt kell helyeznie a kapcsolódó képzési és oktatási programok elősegítésére, amelyek az innovatív kkv-k számára elengedhetetlen IKT-készségek tekintetében hozzájárulhatnak a szakképzettmunkaerő-hiány felszámolásához;

13. úgy véli, hogy a munkaerő-kereslet és -kínálat találkozása érdekében a tagállamoknak oly módon kellene átalakítaniuk az oktatási rendszereiket, hogy azok figyelembe vegyék a megváltozott társadalmi környezetet, azaz szem előtt tartsák a tanulásnak, az egy vagy több idegen nyelv elsajátításának és a technológiai innovációknak a jelentőségét;

14. felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsanak megfelelő képzést, illetve folyamatos szakmai fejlesztést a tanárok számára a naprakész tanítási módszereknek és a XXI. századi készségek és kompetenciák fejlesztésének a támogatása érdekében;

15. felhív az 50 éven felüliek munkaerőpiacra, vállalkozásba, oktatásba vagy képzésbe történő integrálását célzó további intézkedések meghozatalára is, hogy megakadályozható legyen az említett munkavállalók és családjuk hosszú távú munkanélkülisége és társadalmi kirekesztettségük kockázata;

16. úgy ítéli meg, hogy a kkv-k fontos szerepet játszhatnak zöld munkahelyek megteremtésében; további beruházást szorgalmaz a kkv-k azon potenciáljának kiaknázásába, hogy az ökológiai kihívásokat üzleti lehetőségekké formálják;

17. elismeri az önfoglalkoztatás és a mikrovállalkozások növekvő jelentőségét, mivel ezek elengedhetetlenül fontosak az innováció és a vállalkozások szempontjából; aggodalmának ad hangot ugyanakkor a színlelt önfoglalkoztatás jelenségének EU-ban tapasztalható terjedése miatt, amit nem szabad pozitív értelemben a „mikrovállakozások gyarapodásának” tekinteni, mert éppen ellenkezőleg, bizonytalanságot idéz elő, kedvezőtlen munkakörülményeket teremt, a szociális védelmet gyengíti, sőt megszünteti, aláaknázza a vállalkozásról mint tevékenységről kialakult képet, sokakat sérülékeny helyzetbe hoz, és mindezek által új, megoldásra szoruló társadalmi problémákat gerjeszt;

18. hangsúlyozza, hogy a szabályozásból adódó adminisztrációs kötelezettségek aránytalanul nagyobb terhet rónak az önfoglalkoztatókra és a mikrovállalkozásokra, mint a nagyvállalatokra; úgy ítéli meg e tekintetben, hogy a színlelt önfoglalkoztató munkavállalókkal kapcsolatos intézkedéseknek egyértelműen célzottnak kell lenniük, és azok nem róhatnak semmilyen szükségtelen adminisztratív terhet az egyénre;

19. aggodalmának ad hangot számos önfoglalkoztató munkavállaló bizonytalan munkafeltételei és növekvő szegénysége miatt; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák a mikro- és kisvállalkozások szövetkezeti formában együttműködő hálózatait (például egyéni termelők szövetkezetei, szabadúszók szövetkezetei, kkv-k szövetkezetei, tevékenységi és foglalkoztatási alapon működő szövetkezetek), mivel ezek a hálózatok jelentős mértékben megerősítik alkotóelemeik fenntarthatóságát és foglalkoztatási lehetőségeit;

20. tudomásul veszi az európai beruházási tervet, amelynek rendeltetése új munkahelyek teremtése, valamint az innováció és a versenyképesség serkentése, és reméli, hogy a Beruházási Projektek Európai Portálja – mint az Unión belüli jövőbeli beruházási projektek átlátható tára – a beruházókat a már meglévő lehetőségek felé tereli, ami a kkv-k finanszírozását segíti és a kezdő vállalkozások előnyére válik, mivel fontos és fenntartható módja a munkanélküliség csökkentésének és a hosszú távú, színvonalas foglalkoztatás előmozdításának; felhív ezért arra, hogy a megfelelő küszöbértékekkel együtt szerepeltessenek különböző kategóriákat a Beruházási Projektek Európai Portálján, hogy a kkv-k és az induló vállalkozások teljes mértékben kihasználhassák annak funkcióit;

21. emlékeztet arra, hogy az EU elkötelezte magát ipari bázisának megerősítésére, és azt a célt tűzte ki, hogy 2020-ra az európai GDP legalább 20 %-át az ipari termelés adja majd, amit 2030-ig 30 %-ra kell növelni; úgy véli, hogy ez alapvető feltétele az európai foglalkoztatási helyzet tényleges javításának;

22. hangsúlyozza a prediktív jogalkotás és a folyamat megkönnyítésének szerepét a tudásintenzív és erősen innovatív kkv-ágazat – ezen belül is a szociális vállalkozások és a szövetkezeti jellegű vállalkozások – gyors fejlődésével kapcsolatban, hangsúlyozva az intelligens szakosodásban és az uniós városfejlesztési menetrendben betöltött szerepét, valamint előretekintve az amszterdami paktum, illetve a hálózatépítés és az európai innovációs partnerséghez hasonló gyűjtőszervezetek szerepe felé;

23. megjegyzi, hogy az állami beruházási bankkal nem rendelkező tagállamokban működő kkv-k hátrányban lehetnek az azon országokban lévőkkel szemben, amelyek állami tulajdonban lévő beruházási bankokat működtetnek, mivel a közérdek értékelése nem elsődleges szempont a magántulajdonban lévő bankok számára;

24. felhívja a tagállamokat, hogy tegyék hatékonyabbá a kkv-k közbeszerzéshez való egyenlő hozzáférésével kapcsolatos jogszabályaikat;

25. felhívja a tagállamokat, hogy támogassák szövetkezeti vállalkozások létrehozását és fejlesztését, mivel gyakorlati tapasztalatok bizonyítják, hogy ezek a válság során az átlagos vállalkozásokhoz képest sokkal ellenállóbbnak, kevésbé vannak kitéve a munkahely-megszüntetés kényszerének, valamint későbbi áthelyezés tárgyát nem képező, minőségi munkahelyeket képesek teremteni; felszólítja az EBB-t és a Bizottságot, hogy tájékoztassák a Parlamentet arról, milyen kézzelfogható intézkedéseket foganatosítottak eddig a szövetkezetek és a szociális vállalkozások finanszírozáshoz való hozzáférésének javítása érdekében;

26. úgy ítéli meg, hogy az uniós és nemzeti szakpolitikáknak nem csupán az induló kkv-kra és a kkv-kon belüli munkahelyteremtésre kell összpontosítania, és felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy továbbra is támogassák a vállalkozásátruházásokat, mivel ezek segítségével megtarthatók a meglévő munkahelyek a megszűnéssel fenyegetett kkv-kban; felhív annak támogatására, hogy a vállalkozások tulajdonjogát szövetkezet formájában munkavállalók vegyék át, mivel ez a vállalkozásátruházás egyik sikeres formája;

27. felhívja a Bizottságot, hogy vonja be jobban a tagállamokat, valamint mind a helyi, mind a regionális hatóságokat, a felsőfokú oktatási és képzési létesítményeket, a civil társadalmi egyesületeket, az üzleti szereplőket, a szakszervezeteket és a pénzintézeteket azzal a céllal, hogy előmozdítsa az uniós finanszírozási források (többek között az Európai Stratégiai Beruházási Alap, az Európai Szociális Alap, az Európai Regionális Fejlesztési Alap, a COSME, a Horizont 2020 és az Erasmus+) igénybe vételét és azok maradéktalan felhasználását, ezáltal leküzdve a tájékoztatáshoz, a tanácsadáshoz és a finanszírozáshoz való hozzáféréssel kapcsolatos nehézségeket, amelyek még mindig a kkv-k növekedésének és munkahelyteremtő képességének legfőbb akadályai közé tartoznak; hangsúlyozza ezenkívül a határokon átnyúló kkv-támogatási programok fontosságát az európai kutatási kezdeményezés, az EUREKA keretein belül, hogy ezzel megkönnyítse a kkv-k és a kutatási intézmények közötti együttműködést; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat a kkv-kat érintő finanszírozási eszközök jobb összehangolására;

28. e célból kiemeli, hogy az e lehetőségekkel kapcsolatos képzések és tájékoztatás mennyisége a mai napig elenyésző a valós igényekhez és ahhoz képest, hogy milyen sokféle lehetőséget kínálnának ezek az alapok;

2016. szeptember 15., csütörtök

29. felhívja a Bizottságot, hogy a nemzeti kapcsolattartó pontokkal együtt dolgozzon ki meggyőző és hatékony népszerűsítő kampányokat a Horizont 2020 program gyorsított innovációt célzó eszközére vonatkozóan, kizárólag a kkv-kra irányulóan;

30. felszólítja a kkv-kat (és köztük a mikrovállalkozásokat), akárcsak a helyi és a regionális hatóságokat, hogy maradéktalanul használják ki az esb-alapok és az ESBA együttes igénybevételéhez kapcsolódó lehetőségeket, szem előtt tartva, hogy a két eszköz kölcsönösen kiegészíti egymást; ajánlja az európai strukturális és beruházási alapok (esb-alapok) és az Európai Stratégiai Beruházási Alap (ESBA) tematikus és több országra kiterjedő beruházási platformokon történő együttes igénybevételét, valamint felkéri a Bizottságot és az EBB csoportot, hogy az EBB csoport termékeinek népszerűsítése és a kkv-k finanszírozáshoz való hozzáférésének javítása érdekében fokozzák erőfeszítéseiket e platformok létrehozása terén;

31. kiemeli, hogy fokozni kell a kutatásba, az innovációba, a magas színvonalú szakképzésbe és a fejlesztésbe való beruházást, hogy fellendítsük az európai kkv-k minőségi növekedési és munkahely-teremtési potenciálját; hangsúlyozza, hogy az Európai Stratégiai Beruházási Alap (ESBA) kkv-keretén belül 75 milliárd eurót különítettek el a kkv-k támogatására; üdvözli a jóváhagyott projektek körében a kkv-k ESBA általi finanszírozására vonatkozó projekt sikeres végrehajtását;

32. kéri a Bizottságot, hogy a 2014 és 2020 közötti időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keret felülvizsgálata során találják meg a módját annak, hogy teljes mértékben kompenzálják Horizont 2020 program költségvetési juttatásaiból az Európai Stratégiai Beruházási Alap javára eszközölt átcsoportosításokat, tekintettel e program fontosságára a gazdasági fejlődés és a munkahelyteremtés szempontjából, különösen a kkv-k esetében;

33. üdvözli az elmozdulást afelé, hogy pénzügyi eszközöket használjanak a kkv-k támogatására, ugyanakkor úgy véli, hogy a támogatásokat fenn kell tartani azokban az esetekben, amikor döntő és szükséges szerepet játszanak az innováció, a fejlesztés és a kutatás előmozdításában, amelyek nagyon fontosak a munkahelyteremtés és Európa jövőbeli gazdasági sikere szempontjából;

34. sürgeti a tagállamokat és a Bizottságot egyaránt, hogy a kkv-támogatás holisztikus megközelítése keretében 2017-ig jelentősen egyszerűsítsék az uniós finanszírozást a projektek végrehajtása, irányítása és felügyelete/ellenőrzése terén, különösen egy uniós szintű egységes e-közbeszerzési folyamat bevezetése által, illetve a teljes e-kohézión, a kockázat elvén alapuló egységes ellenőrzésen, a szükséges adatok és információk mennyiségének csökkentésén, valamint a túlszabályozásnak a szabályok kiterjedt optimalizálása révén történő megszüntetésén keresztül; hangsúlyozza azonban, hogy megfelelő egyensúlyt kell biztosítani egyrészről az egyszerűsítés, másrészről a szabálytalanságok, többek között a csalás feltárása és megelőzése között; kéri a Bizottságot, hogy a rendeletek középtávú felülvizsgálata során terjesszen be a kohéziós politikára vonatkozó jogszabály-módosítási javaslatokat azzal a céllal, hogy megkönnyítsék a kkv-k és különösen a növekedni vágyó induló vállalkozások számára a finanszírozáshoz való hozzáférést; emlékeztet arra, hogy a Bizottság számításai alapján az európai e-közbeszerzéssel, az átláthatóság, illetve az adminisztratív költségek csökkentésével évente akár 50 milliárd euró is megtakarítható lenne;

35. felhívja a Bizottságot, hogy mielőtt teljes körű vitát kezdeményezne a Parlamenttel a jövőbeli pénzügyi keretről és a kohéziós politikáról a 2020 utáni időszakra vonatkozóan, készítse el a kkv-k támogatási politikáinak és eszközeinek hatásának méréséhez szükséges, mennyiségi kimutatásokat is tartalmazó tanulmányokat, lehetővé téve az eredmények nyomon követésén és a politikák és az eszközök egy bizonyos méret alatti vállalkozásokat nem célzó egyéb támogatásokhoz képest mért hatékonyságának vizsgálatán alapuló előkészítő munkálatok elvégzését;

36. hangsúlyozza a kisebb városi és a vidéki térségekben működő kkv-k támogatásra szolgáló uniós finanszírozási intézkedésekhez és elektronikus közszolgáltatásokhoz való hozzáférésének fontosságát, mivel ezek növelik a kkv-k foglalkoztatási képességeit, és hozzájárulnak az elnéptelenedéssel fenyegetett térségek gazdasági fejlődéséhez;

37. felhívja a kkv-kat a munkaerőpiacon a foglalkoztatás és a díjazás tekintetében a férfiak és a nők között mutatkozó aránytalan különbségek felszámolására, többek között gyermekgondozási létesítmények, gyermekgondozói szabadság, a gyermekgondozó rugalmas munkaideje, illetve a nők és a férfiak egyenlő munkájáért járó egyenlő díjazás biztosítása vagy támogatása útján;

38. felhívja a tagállamokat helyi gyermekgondozási infrastruktúra biztosítására annak érdekében, hogy a szülők könnyebben jussanak kisegítő munkaerőhöz;

39. felszólítja az Európai Bizottságot és a tagállamokat, hogy ösztönözzék a képzéseket és az oktatást az információs és kommunikációs technológiák, illetve a természettudományok, a technológia, a műszaki tudományok és a matematika területén annak érdekében, hogy mind a jelenlegi, mind a jövőbeli munkavállalók rendelkezzenek a szükséges digitális készségekkel; ösztönzi, hogy a Bizottság és a tagállamok támogassanak olyan programokat (például nyitott online kurzusokat), amelyek a munkanélküli fiatalokat segítik elektronikus készségek megszerzésében, és ugyanezt ösztönzi az 50 év feletti személyek, illetve az aktív idősek esetében is;

40. hangsúlyozza, hogy kifejezetten az induló vállalkozásokat, a kkv-kat és a mikrovállalkozásokat célzó ösztönzőkre van szükség e vállalkozások alapításának és működésének, valamint a képzett munkavállalók alkalmazásának és az alkalmazottak képzésének megkönnyítéséhez;

41. alapvetően fontosnak tartja, hogy a gyakornoki rendszerek és a szakképzés terén tovább erősítsék a mobilitást;

42. buzdítja a tagállamokat, a regionális kormányzatokat, az oktatási intézményeket és a szociális partnereket, hogy teremtsenek lehetőségeket a fiatalok számára a vállalkozáshoz szükséges készségek és képességek elsajátításához, továbbá hogy jobban ismerjék el és akkreditálják a nem iskolarendszerű oktatást és az ilyen oktatásban megszerzett készségeket; hangsúlyozza továbbá az üzleti mentorálás jelentőségét a fiatal vállalkozók és az újonnan indított kkv-k szempontjából, a sikeresség arányának növelése, valamint a társaságok és az általuk kínált munkalehetőségek fenntarthatósága érdekében;

43. szilárd meggyőződése, hogy a mesterlevél intézménye megtartandó;

44. üdvözli az „Erasmus fiatal vállalkozóknak” programot, amely segít a fiatal vállalkozóknak megszerezni a vállalkozás indításához és/vagy működtetéséhez szükséges ismereteket és hasznos készségeket; meggyőződése, hogy a tagállamoknak és a Bizottságnak jobban elő kell mozdítaniuk az ilyen programokat, ismertebbé téve azokat a célcsoportok körében, és segítve a fiatalokat vállalkozásuk kibontakoztatásában és sikeres fenntartásában;

45. felhívja a tagállamokat, hogy fogadjanak el kedvező jogi kereteket a fiatalok kkv-k általi foglalkoztatásának előmozdítása és támogatása érdekében, illetve nyújtsanak ösztönzőket a fiatalok számára saját üzleti vállalkozásuk megindításához, többek között javítva az információkhoz való hozzáférésüket és személyre szabott tanácsadást szolgáltatva számukra, megkönnyítve hitelhez jutásukat és finanszírozási megoldásokat kínálva nekik, valamint egyablakos ügyintézést biztosítva; úgy véli, hogy egy ilyen keretben diákoknak szóló munkahelyi képzési programok támogatásáról is rendelkezni kell, hogy első gyakorlati tapasztalataikat kkv-nál szerezhessék meg, egyúttal megfelelő szociális védelmet is biztosítva;

46. megállapítja, hogy olyan intézkedéseket kell hozni, amelyek jobban lehetővé teszik a képesítések és oklevelek Európa-szerte történő elismerését, ideértve például a virtuális szabadegyetemek által kiállított okleveleket és online bizonyítványokat, továbbá az iskolarendszeren kívüli tanulás akkreditálását, hogy a szakemberek egész Európában érvényesíthessék tudásukat és készségeiket;

47. üdvözli a vállalkozások fizetésképtelenségére vonatkozó bizottsági jogalkotási javaslatot (amelynek része egyebek mellett egyebek mellett a korai szerkezetátalakítás és a második esély), a kudarccal szembeni félelem eloszlatása és a vállalkozók második esélyének biztosítása érdekében;

48. hangsúlyozza, hogy a vállalati társadalmi felelősségvállalás régi hagyományokkal rendelkezik Európában, és hogy a társadalmilag felelős vállalkozások ma is példaértékűek; hangsúlyozza, hogy a kkv-k fontos szerepet játszhatnak a környezeti, társadalmi és gazdasági szempontból fenntartható növekedés biztosításában;

Kedvező és megbízható szabályozási környezet

49. felszólítja a tagállamokat, hogy kerüljék el a túlszabályozást, mert az aláássa a vállalkozások versenyképességét és munkahelyteremtő képességét; véleménye szerint a kkv-ket terhelő költségek csökkentésének helyes, a kkv-k munkahelyteremtő képességét növelő útja – az egészséges és fenntartható, a kkv-tesztek rendszeres használatára is kiterjedő szabályozás, valamint annak a tagállamokban történő hatékony végrehajtása mellett – a szabályozási és az adminisztratív terhek csökkentése; hangsúlyozza, hogy ez nem érintheti hátrányosan a dolgozók védelmét;

2016. szeptember 15., csütörtök

50. véleménye szerint a kedvező és szilárd szabályozási környezet, többek között a szabályok eredendő egyértelműsége a fenntartható minőségi munkahelyek létrehozásának lényeges előfeltétele a kkv-knél; véleménye szerint e szabályozási biztonságnak többek között ki kell terjednie a munkaszerződésekre vonatkozó, adóügyi és szociális biztonsági jogszabályokra, a munkavállalók védelmére, valamint az adók megállapítására, a jogbiztonságra és az eljárások hatékonyságára is; úgy véli, hogy a szabályozási környezet javításának legjobb módja a szociális partnerek döntéshozatali eljárásba történő folyamatos bevonása;

51. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, ügyeljenek arra, hogy ha az adminisztratív követelmények hatásai a kkv-kat aránytalanul sújtják, akkor a terhek és akadályok minimalizálására irányuló intézkedéseket kell szisztematikusan fontolóra venni, és emellett megfelelő egészségügyi és biztonsági védelmet is biztosítani kell a munkavállalók számára; hangsúlyozza e tekintetben, hogy a kkv-k széles skálájára tekintettel az egyes akadályokra személyre szabott megoldásra van szükség;

52. hangsúlyozza a tagállamok kkv-barát, eredményes, rugalmas és az igényekre reagálni képes közigazgatásának jelentőségét a vállalkozói értékek előmozdítása és a kkv-k növekedésének megkönnyítése szempontjából, lehetővé téve, hogy maradéktalanul kihasználhassák a jó minőségű munkahelyek teremtésére vonatkozó képességüket;

53. felhívja a Bizottságot, hogy könnyítse meg a legjobb gyakorlatok hatékony cseréjét a tagállamok között a kkv-k számára kialakított különböző szabályozási környezetek tekintetében; üdvözli ezzel összefüggésben a kkv-követek (SME Envoys) hálózatát, amelynek szerepe a konzultációs folyamat javítása a nemzeti kkv-kkal, valamint az uniós tagállamok közötti együttműködés elősegítése; ugyancsak szorgalmazza a kkv-k és a helyi hatóságok, illetve az oktatási szektor közötti együttműködést, ami hasznos lehet a vállalkozások klaszter- és inkubátorszervezeteinek létrejötte szempontjából, és ezáltal növeli munkahelyteremtő képességüket; ösztönzi a kkv-kat az érdekképviseleti szervezetekhez történő csatlakozásra annak érdekében, hogy nemzeti és európai szinten is hangot adhassanak nézeteiknek, ami a multinacionális vállalatok esetében többnyire megvalósul; ösztönzi a kkv-k szövetségeit is a kkv-k hatékonyabb támogatására és megbízható szociális partnerként való erőteljesebb szerepvállalására;

54. felhívja a tagállamokat, hogy a kkv-k előtt álló indokolatlan bürokratikus akadályok felszámolása érdekében vizsgálják felül a kkv-ket érintő jogszabályaikat, és alkalmazzák maradéktalanul „Gondolkozz először kicsiben!” elvet, valamint teremtsenek magas szintű szabályozási és adóügyi biztonságot, mivel ez a munkahelyek minőségének és stabilitásának előfeltétele;

55. hangsúlyozza a kisvállalkozói intézkedéscsomaghoz kapcsolódó előzetes feltételrendszer teljesítésének jelentőségét, az üzletfejlesztés és a vállalkozás környezeti és adminisztratív eljárásainak, valamint a finanszírozási lehetőségek kkv-k által történő igénybevételének javítása céljával;

56. úgy véli, hogy a kkv-k és a multinacionális vállalatok eltérő természetéből fakadó egyenlőtlenségeket orvosolni kell annak lehetővé tétele érdekében, hogy a kkv-k további forrásokat használhassanak fel, és közberuházásokkal megtámogatva színvonalas munkahelyeket teremthessenek;

57. felhívja a tagállamokat, hogy adókedvezményekkel is ösztönözzék az informális befektetők, az indulótőke-alapok és a vállalatokat korai szakaszban támogató piaci szereplők növekedését és létrejöttét;

58. felhívja a figyelmet arra, hogy regionális egyenlőtlenségek és egyensúlytalanságok észlelhetők a kkv-k nemzeti fejlesztési bankoktól, uniós finanszírozású programokból és egyéb magán- vagy állami finanszírozást nyújtó intézményektől származó forrásokhoz való hozzáférése tekintetében; közvetítők igénybevétele révén egyenlő verseny-feltételek megteremtésére szólít fel valamennyi kkv számára – különös hangsúlyt fektetve azokra a kevésbé fejlett, szegényebb és távolabbi vagy elszigeteltebb régiókra, amelyek jelentős mértékű elnéptelenedéssel és/vagy a népesség szétszóródásával néznek szembe, csakúgy, mint a pénzügyi és gazdasági megszorításokkal küzdő országokra – az Unió által támogatott pénzügyi eszközök forrásaihoz való hozzáférés tekintetében;

59. úgy véli, hogy a kkv-k csak a finanszírozáshoz való könnyített hozzáférés esetén kerülhetnek biztos anyagi helyzetbe a kkv korrekciós tényező segítségével, amely lehetővé teszi a növekedést és így a munkahelyek megtartását;

60. hangsúlyozza, hogy a főként a mikrovállalkozásokat és az önfoglalkoztatásra törekvő, hátrányos helyzetű személyeket célzó mikrohitel a hagyományos banki szolgáltatásokhoz való hozzáférés előtt álló akadályok leküzdésének egyik módja; örömmel fogadna a mikrohitelre igényt tartó projektek értékelésének hatékonyságát növelni kívánó intelligens egyszerűsítési kezdeményezéseket; örömmel látna továbbá a pénzügyi közvetítőket célzó elszámoltathatósági intézkedéseket, amelyek nem jelentenek túl nagy terhet és nem növelik ésszerűtlenül a költségeket;

61. felhívja a figyelmet a késedelmes fizetéssel szembesülő kkv-k fizetésképtelenségének és csődjének kockázataira; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat a késedelmes fizetésekről szóló irányelv végrehajtásának javítására; felhívja továbbá a tagállamokat megfelelő pénzügyi mechanizmusok, például bankgaranciák megvizsgálására;

62. felhívja a Bizottságot, hogy hozzon létre európai keretszabályozást a páneurópai közösségi finanszírozási és közösségi befektetési piacok megteremtésének előmozdítására;

63. felhívja a Bizottságot, hogy mozdítsa elő a mikrovállalkozások és kkv-k számára nyújtott hitelek értékpapírosítását a számukra rendelkezésre álló hitel növelése céljából;

64. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat a szociális vállalkozásokra vonatkozó szabályozási környezet javítására;

65. elismeri annak fontosságát, hogy a munkahelyi biztonsággal és egészségvédelemmel kapcsolatos intézkedések vállalati szintű végrehajtása során figyelembe vegyék a mikro- és kisvállalkozások helyzetét, különleges igényeit és megfelelésük nehézségeit; kiemeli, hogy a figyelemfelkeltés, a bevált gyakorlatok megosztása, a konzultációk, a felhasználóbarát útmutatók és online platformok rendkívül lényeges segítséget nyújtanak a kkv-knak és a mikrovállalkozásoknak abban, hogy jobban meg tudjanak felelni a munkahelyi biztonságra és egészségvédelemre vonatkozó előírásoknak; kéri a Bizottságot, az EU-OSHA-t és a tagállamokat, hogy ne hagyjanak fel az olyan gyakorlati eszközök és iránymutatások kidolgozásával, amelyek megkönnyítik és fokozzák a kkv-k és mikrovállalkozások esetében a munkahelyi biztonsági és egészségvédelmi előírásoknak való megfelelést;

66. üdvözli az EU-OSHA által kidolgozott online interaktív kockázatértékelési eszköz (OiRA) és más elektronikus eszközök tagállamokbeli bevezetését, amelyek elősegítik a kockázatértékelést, és előmozdítják a követelményeknek való megfelelést és a megelőzés kultúráját, különösen a mikro- és kisvállalkozásoknál; sürgeti a tagállamokat, hogy a kkv-k támogatása érdekében vegyék igénybe az uniós finanszírozást általában a munkahelyi biztonságra és egészségvédelemre vonatkozó fellépésekhez, és különösen az elektronikus eszközök fejlesztéséhez;

67. felkéri a Bizottságot, hogy a stratégiai keret felülvizsgálata során továbbra is vegye figyelembe a kkv-k és a mikrovállalkozások sajátos jellegét és helyzetét annak érdekében, hogy segíthesse e vállalkozásokat a munkahelyi egészségvédelem és biztonság terén kitűzött célok elérésében;

68. kéri a Bizottságot, hogy szükség esetén az európai szemeszter országspecifikus ajánlásai keretében fogadjon el differenciált megközelítést a kkv-k környezetének javítása tekintetében, figyelembe véve a tagállamok egyedi körülményeit és az uniós régiók közötti sajátos szerkezeti eltéréseket, a gazdasági, szociális és területi kohézió fokozása érdekében; kéri továbbá a Bizottságot, hogy figyelmét összpontosítsa a kkv-kre, és különösen a mikrovállalkozásokra;

69. megjegyzi, hogy „A kkv-k versenyképességének fokozása” elnevezésű 3. számú tematikus célkitűzés eredményeképpen a tagállamok az operatív programokon belül a kkv-k növekedési és munkahely-teremtési potenciáljának fokozására összpontosítanak; hangsúlyozza, hogy sem az esetleges jövőbeli, az egész unióra kiterjedő válságok, sem nagyszabású kezdeményezések nem vezethetnek a 3. számú tematikus célkitűzéssel és az EU általános költségvetésének 1.b alfejezetében meghatározott vonatkozó eszközökkel kapcsolatos kötelezettségvállalások és a kifizetések csökkenéséhez; elismeri, hogy a kkv-k rossz tőkeellátottsággal küzdenek, és ezért a fizetésképtelenségi kockázatok csökkentése érdekében minimalizálni kell a kohéziós politikával összefüggő számlák kifizetése terén jelentkező késedelmeket; a kkv-kat érintő kifizetések ütemezésének további javítására kéri a Bizottságot és a tagállamokat;

2016. szeptember 15., csütörtök

70. rámutat, hogy az európai kkv-król szóló 2014/2015. évi éves jelentés és a 2016. évi éves növekedési jelentés egyaránt regionális eltéréseket és egyenlőtlenségeket tárt fel a kkv-kkal kapcsolatos környezeten belül, amelyeket a tagállamoknak hatékonyan kezelniük kell a programozási időszak vége előtt olyan erőfeszítések kíséretében, amelyek a nem vámjellegű akadályok felszámolása révén a kkv-k nemzetközivé válásának javítására törekednek;

71. felszólítja az uniós pénzeszközökkel való gazdálkodást csak korlátozottan decentralizáló tagállamokat, hogy a kkv-knak (köztük a mikrovállalkozásoknak) biztosított technikai segítségnyújtással, többek között a kkv-k finanszírozáshoz és információs megoldásokhoz való fokozott hozzáférésével, valamint a helyi, illetve regionális támogatási rendszerekkel kapcsolatos adminisztratív kapacitást inkább a helyi hatóságokhoz irányítsák, ami regionálisan, különösen a kevésbé fejlett régiókban kiegyensúlyozottabb eredményeket és felhasználási arányt tenne lehetővé.

72. hangsúlyozza, hogy támogatni kell az inkubátorszervezeteket és a vállalkozások fejlesztőit is, hogy a start-up vállalkozások fontos eszközzé válhassanak a tartós munkahelyteremtés és a vállalkozásokban rejlő potenciál fenntartása szempontjából, megelőzve azt, hogy pusztán a profit érdekében fontos ötleteket értékesítsenek;

73. hangsúlyozza, hogy meg kell könnyíteni az egységes piachoz való hozzáférését, megszüntetve a fennmaradt indokolatlan akadályokat és felszámolva az igazságtalan versenyt, a piac torzulásait, a színlelt önfoglalkoztatást és a „postafiók-társaságokat"; felhívja a tagállamokat, hogy – különösen határokon átnyúló szolgáltatások nyújtása révén – biztosítsanak egyenlő feltételeket a kkv-k számára a nemzeti piacukhoz való hozzáférés tekintetében; üdvözli e tekintetben, hogy a 2015-re vonatkozó egységes piaci stratégiában erőteljes hangsúlyt kapnak a kkv-k, és sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a pozitív kezdeményezések mellett vezessenek be olyan egyedi intézkedéseket, amelyek a kkv-k számára is elérhetőek;

74. felhívja a tagállamokat, hogy a különösen a kkv-kat sújtó árnyékgazdaság elleni küzdelem egyik módjaként fogadjanak el a vállalatok alapításához kedvező jogi kereteket, és az újonnan létrehozott platformot maradéktalanul használják fel a be nem jelentett munka felszámolására; elismeri, hogy a gazdasági hanyatlás és a számos tagállamban bevezetett intézkedések hozzájárultak az árnyékgazdaság növekedéséhez;

75. szilárd meggyőződése, hogy a menekültek munkaerő-piaci integrációja a legkisebb, kis- és középvállalkozások aktív és erőteljes támogatása nélkül soha nem fog sikerülni az EU-ban;

76. kiemeli, hogy a menekültek nyelvi képzésének rendkívüli jelentősége van; hangsúlyozza, hogy ennek a lehető legkorábban el kell kezdődnie, és hogy a szakmai nyelv ismerete elengedhetetlen a vállalkozásokba való integrációhoz;

77. hangsúlyozza, hogy további erőfeszítéseket kell tenni és ösztönzőket kell teremteni annak bátorítása és megkönnyítése érdekében, hogy a sérülékeny csoportokból származó emberek által kkv-kat (közöttük szociális vállalkozásokat és mikrovállalkozásokat) hozzanak létre, és le kell győzni a hátrányos megkülönböztetést e téren; hangsúlyozza, hogy az élethosszig tartó készségfejlesztés és tanácsadás fontos eszközei az esélyegyenlőség biztosításának; úgy véli, hogy a tagállamokban az illetékes hatóságoknak a kkv-k számára átfogó támogatást és tanácsadást kell biztosítaniuk a sérülékeny csoportok munkaerő-piaci integrációjához;

78. felhív arra, hogy a kkv-ket semmilyen módon ne lehessen az önkéntes társadalmi kötelezettségvállalásukkal kapcsolatos nem pénzügyi információk közzétételére kötelezni; hangsúlyozza, hogy ez aránytalanul magas bürokratikus költségekhez vezetne, és veszélyeztetné, nem pedig ösztönözné a vállalatok társadalmi szerepvállalását;

79. hangsúlyozza, hogy az Európai Parlament a vállalati társadalmi felelősségvállalásról szóló 2013. február 6-i állásfoglalásában ([1]) egyértelműen világossá tette, hogy egy szabad társadalomban a jótékonysági intézkedéseket nem szabad kötelezővé tenni; szilárd meggyőződése, hogy a kötelező vállalati társadalmi felelősségvállalás ahhoz vezetne, hogy csökkenne az emberek hajlandósága a jótékonykodásra;

80. kiemeli, hogy az idénymunka-szektornak nagy jelentősége van a kkv-k számára, és ezt differenciáltan kell értékelni;

([1]) HL C 24., 2016.1.22., 33. o.

Egyenlő versenyfeltételek

81. megjegyzi, hogy egyes esetekben az uniós versenypolitika olyan előnyöket hozhat létre, amelyeket főként nagy piaci szereplők élvezhetnek, akik a kkv-knál nagyobb méretgazdaságosságot képesek felmutatni; hangsúlyozza ezzel összefüggésben, hogy az uniós versenyszabályoknak egyenlő versenyfeltételeket kell szavatolniuk a kkv-k és a nagyvállalatok számára, túllépve ezáltal a kkv-k méretgazdaságossággal kapcsolatos nehézségein, lehetővé téve nemzetközivé válásukat és fokozva munkahelyteremtő képességüket, különösen az új nemzetközi kereskedelmi megállapodások összefüggésrendszerében;

82. felhívja a tagállamokat, hogy a közjogi intézmények szolgáltatásnyújtása esetén ez elsősorban azok saját, szuverén területén maradjon, hogy ez egyedi adózási helyzetükből kifolyólag ne vezessen a verseny torzulásához a kkv-k számára;

83. rámutat arra, hogy a kkv-k Európában sokféle üzleti modell alkalmazásával és számos különböző jogi formában működnek, és hogy egyenlő versenyfeltételeket kell biztosítani minden szereplő, így a szociális gazdaság szereplői számára is;

84. véleménye szerint az, hogy az EU-ban a kkv-k a piachoz, a tájékoztatáshoz, a tanácsadáshoz, a közszolgáltatásokhoz, szakképzett munkaerőhöz és finanszírozáshoz jutás tekintetében nincsenek egyenlő helyzetben, hátrányba hozza őket a munkahelyteremtés kilátásait illetően, és mindez a vállalkozások mérete és teljesítménye tekintetében fennálló számos szerkezeti különbség következménye; úgy véli ezért, hogy az EU versenypolitikájának és belső piaci teljesítményének megítélésekor e szerkezeti sajátosságokat figyelembe kell venni;

85. úgy ítéli meg, hogy egy kkv jó munka- és foglalkoztatási feltételeken alapuló, vonzó munkaadói imázsa fontos versenyelőny a képzett munkaerőhöz jutás szempontjából;

86. véleménye szerint a szabályozás a közérdeket szolgálja, amelynek célja többek között a versenyképes és méltányos piac létrehozása, a dolgozók védelme, az egészség és a biztonság megóvása, az innováció előmozdítását és a természeti környezet megóvása; hangsúlyozza tehát annak szükségességét, hogy világos és hatékony jogszabályi kerettel kell rendelkezni, amely az alkalmazás során nem hoz létre szükségtelen bürokratikus terheket a kkv-k számára;

87. megjegyzi, hogy azokban a régiókban, amelyekben a gazdasági fejlesztést közvetlenül a közvetlen külföldi befektetés vonzásával kívánják megvalósítani, a multinacionális cégeket egyes esetekben a jogszabályozási ügyekben preferenciálisan kezelhetik; úgy véli, hogy a multinacionális cégek preferenciális kezelését a kkv-kra gyakorolt negatív hatásuk enyhítése, az egyenlő versenyfeltételek biztosítása, valamint a kkv-k munkahelyteremtő képességének fokozása céljával felül kell vizsgálni; elismeri továbbá, hogy számos kkv-t a multinacionális vállalatok és alkalmazottaik termékszállító és szolgáltató lánc útján történő támogatására hoznak létre; hangsúlyozza, hogy ilyen esetekben szoros figyelemmel kell kísérni a munkavállalói jogok tiszteletben tartását, és emellett üdvözli, hogy az OECD fokozni kívánja a nemzetközi adózási rendszer átláthatóságát, továbbá felszólít az adóalap-erózió és nyereségátcsoportosítás elleni intézkedések gyors végrehajtására;

88. felhívja a tagállamokat, hogy alkalmazzák a jövedelem keletkezési helyén történő adóztatásának elvét és más intézkedéseket a multinacionális vállalatok nyereségátcsoportosítási gyakorlataival szemben annak érdekében, hogy egyenlő versenyfeltételeket, és javítva ezáltal a kkv-k munkahelyteremtő képességét;

89. megjegyzi, hogy a jobb szabályozási keret és a hatékony bűnüldözés hozzájárulhat az árnyékgazdaságból és az adókikerülésből fakadó problémák megoldásához;

90. véleménye szerint a harmadik országokkal kötött kereskedelmi megállapodásokban figyelembe kell venni az EU régióiban megfigyelhető sajátos szerkezeti különbségeket a kis- és középvállalkozások ágazatában, és értékelni kell a foglalkoztatás jövőbeli kilátásaira, valamint a kkv-kben foglalkoztatott munkavállalók jogaira és bérére gyakorolt hatásaikat;

91. felhívja a Bizottságot valamennyi tagállamra kiterjedő hatásértékelés elvégzésére arról, hogy milyen következményekkel jár majd a javasolt transzatlanti kereskedelmi és beruházási partnerség (TTIP), továbbá a piacgazdasági státusz Kína számára történő biztosítása a munkahelyek számára és minőségére a kis- és középvállalkozások ágazatában; hangsúlyozza, hogy egy ilyen hatásvizsgálatban részletes elemzést kell szerepeltetni a kkv-k vélhetőleg érintett típusairól és a vélhetőleg érintett ágazatokról;

92. megjegyzi, hogy a digitális egységes piac lehetőségeket kínál; hangsúlyozza ugyanakkor, hogy meg kell vizsgálni a figyelembe veendő lehetséges előnyöket és kihívásokat egyrészt a kkv-k egyes tagállamokban jellemző növekedési és munkahely-teremtési képességei, másrészt a munkavállalókra és a társadalombiztosítási rendszerekre gyakorolt hatás szempontjából; ajánlja, hogy a Bizottság teremtse meg a feltételeket ahhoz, hogy a kkv-k képesek legyenek alkalmazkodni a digitális egységes piachoz, majd fokozatosan annak szerves részévé váljanak;

93. úgy véli, hogy az állami szektorban a digitalizáció (az e-kormányzás) ösztönzése és a széles sávú rendszerek távoli területeken történő elérhetőségének növelése csökkenti a kkv-k alapítási és működési költségeit, ezáltal tovább növelhető munkahelyteremtő képességük;

94. ösztönzi a kkv-kat, hogy mozdítsák elő a távmunkát és a „smartworking"-megoldásokat, amelyek hatékony eszközök a cégek anyagi költségeinek csökkentése terén, és egyúttal lehetővé teszik a munkavállalók számára a szakmai és a családi élet jobb összeegyeztetését;

95. üdvözli, hogy információs portálok állnak kifejezetten a kkv-k rendelkezésére, például a „Forráshoz jutás portálja" a „Your Europe" honlapon, és felhívja a Bizottságot, hogy bővítse tovább azok funkcióit, hozzáférhetőségét, és alakítsa át azokat interaktívabb eszközökké; hangsúlyozza különösen az egységes piaci stratégiában meghirdetett új egyetlen digitális átjáró egység eredményes megvalósításának fontosságát, mivel ez online hozzáférési pontot jelent valamennyi olyan információhoz és szolgáltatáshoz, amely az egységes piaccal kapcsolatos;

o

o o

96. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2016. szeptember 15., csütörtök

P8_TA(2016)0360

A foglalkoztatási egyenlőségről szóló irányelv alkalmazása

Az Európai Parlament 2016. szeptember 15-i állásfoglalása a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelv (a foglalkoztatási egyenlőségről szóló irányelv) alkalmazásáról (2015/2116(INI))

(2018/C 204/21)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre (EUSZ), és különösen annak 2. és 5. cikkére, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződésre (EUMSZ), és különösen annak 6., 8., 10., 19. és 153. cikkére,

— tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára, és különösen annak 20., 21., 23. és 26. cikkére,

— tekintettel az Európa Tanács által elfogadott Európai Szociális Chartára, illetve az ebben meghatározott szociális és foglalkoztatási jogokra;

— tekintettel a fogyatékossággal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezményre,

— tekintettel a fogyatékossággal élő személyek jogaival foglalkozó ENSZ-bizottságnak az Európai Unió első jelentéséhez fűzött záró észrevételeire (2015. október),

— tekintettel a vallás és meggyőződés szabadságának ügyével foglalkozó különleges ENSZ-előadó, Hans Bielefeldt a Közgyűlés 68/170. számú, a vallás és meggyőződés szabadságáról szóló határozatának megfelelően előterjesztett időközi jelentésére;

— tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra, a Kohéziós Alapra, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó közös rendelkezések megállapításáról, az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról és az 1083/2006/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1303/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([1]),

— tekintettel a nemek közötti egyenlőségről szóló irányelvre (a férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló, 2006. július 5-i 2006/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([2])),

— tekintettel a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelvre ([3]) (a továbbiakban: az irányelv),

— tekintettel a vallás és a meggyőződés szabadságának előmozdításáról és védelméről szóló, 2013. június 24-i uniós tanácsi iránymutatásokra,

— tekintettel a termékekhez és szolgáltatásokhoz való hozzáférés követelményeire vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatra (COM(2015)0615),

— tekintettel a személyek közötti, faji vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló, 2000. június 29-i 2000/43/EK tanácsi irányelv (faji egyenlőségi irányelv) és a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelv (foglalkoztatási egyenlőségi irányelv) alkalmazásáról szóló európai bizottsági közös jelentésre (COM(2014)0002),

([1]) HL L 347., 2013.12.20., 320. o.
([2]) HL L 204., 2006.7.26., 23. o.
([3]) HL L 303., 2000.12.2., 16. o.

2016. szeptember 15., csütörtök

— tekintettel az „Európai fogyatékosságügyi stratégia 2010–2020: megújított elkötelezettség az akadálymentes Európa megvalósítása iránt” című bizottsági közleményre (COM(2010)0636),

— tekintettel a személyek közötti, vallásra vagy meggyőződésre, fogyatékosságra, életkorra vagy szexuális irányultságra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslatra (COM(2008)0426),

— tekintettel a „Megkülönböztetésmentesség és esélyegyenlőség mindenki számára – Keretstratégia” című bizottsági közleményre (COM(2005)0224),

— tekintettel az Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa és az Európai Bizottság közötti, a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. évi intézményközi megállapodásra;

— tekintettel „A 21. század versenyképes uniós munkaerőpiacának létrehozása: a készségek és képesítések hozzáigazítása a kereslethez és a munkalehetőségekhez a válságból való kilábalás egyik módjaként” című, 2015. szeptember 10-i állásfoglalására ([1]),

— tekintettel „A szociális vállalkozások és a szociális innováció szerepe a munkanélküliség leküzdésében” című, 2015. szeptember 10-i állásfoglalására ([2]),

— tekintettel „Az alapvető jogok helyzete az Európai Unióban (2013–2014)” című, 2015. szeptember 8-i állásfoglalására ([3]),

— tekintettel „A kulturális örökség integrált európai megközelítése felé” című, 2015. szeptember 8-i állásfoglalására ([4]);

— tekintettel a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásokról szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról szóló, 2015. július 8-i álláspontjára ([5]),

— tekintettel „A gazdaságpolitikai koordináció európai szemesztere: foglalkoztatási és szociális aspektusok a 2015. évi éves növekedési jelentésben” című, 2015. március 11-i állásfoglalására ([6]),

— tekintettel „A válságnak a kiszolgáltatott csoportok gondozáshoz való hozzáférésére gyakorolt hatása” című, 2013. július 4-i állásfoglalására ([7]),

— tekintettel „A fogyatékossággal élő személyek mobilitása és befogadása, valamint a 2010–2020 közötti időszakra vonatkozó európai fogyatékosságügyi stratégia” című, 2011. október 25-i állásfoglalására ([8]),

— tekintettel „A demográfiai kihívás és a nemzedékek közötti szolidaritás” című, 2010. november 11-i állásfoglalására ([9]),

— tekintettel „A fiatalok munkaerőpiachoz való hozzáférésének elősegítése, a gyakornokok és az ipari tanulók státuszának megerősítése” című, 2010. július 6-i állásfoglalására ([10]),

— tekintettel „A munkaerőpiacról kiszorultak aktív befogadásának elősegítése” című, 2009. május 6-i állásfoglalására ([11]),

— tekintettel „Az esélyegyenlőség és a megkülönböztetésmentesség terén megvalósított előrehaladás az EU-ban (a 2000/43/EK és a 2000/78/EK irányelv átültetése)” című, 2008. május 20-i állásfoglalására ([12]),

---

([1]) Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0321.
([2]) Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0320.
([3]) Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0286.
([4]) Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0293.
([5]) Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0261.
([6]) HL C 316., 2016.8.30., 83. o.
([7]) HL C 75., 2016.2.26., 130. o.
([8]) HL C 131. E, 2013.5.8., 9. o.
([9]) HL C 74. E, 2012.3.13., 19. o.
([10]) HL C 351. E, 2011.12.2., 29. o.
([11]) HL C 212. E, 2010.8.5., 23. o.
([12]) HL C 279. E, 2009.11.19., 23. o.

— tekintettel a 2000/78/EK irányelvnek a valláson vagy meggyőződésen alapuló megkülönböztetéstől való mentesség tekintetében történő végrehajtásáról szóló, az Európai Parlament Kutatószolgálata által készített tanulmányra,

— tekintettel az Európai Parlament Kutatószolgálata „A foglalkoztatási egyenlőségről szóló irányelv – A végrehajtás értékelése" című részletes elemzésére,

— tekintettel az „Ésszerű alkalmazkodás és védett műhelyek a fogyatékossággal élő személyek számára: a beruházások költségei és megtérülése" című európai parlamenti tanulmányra,

— tekintettel „A 25 év alatti munkavállalók differenciált kezelése munkába állásuk érdekében" című európai parlamenti tanulmányra,

— tekintettel az Európai Számvevőszék „Uniós ifjúsági garancia: az első lépések megtörténtek, de kockázatok várhatók a végrehajtás során" című különjelentésére,

— tekintettel az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének véleményére az egyenlőségi irányelvek végrehajtásának kezdetét követő tíz évvel az Európai Unióban tapasztalható, egyenlőséggel kapcsolatos helyzetről,

— tekintettel az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének a szexuális irányultságon, nemi identitáson és nemi jellemzőkön alapuló megkülönböztetéssel szembeni védelemről szóló összehasonlító jogi elemzésére,

— tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,

— tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság jelentésére, valamint az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság és a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményeire (A8-0225/2016),

A. mivel az EUSZ értelmében az Unió az emberi méltóság, a szabadság, a demokrácia, az egyenlőség, a jogállamiság és az emberi jogok tiszteletben tartásának értékein alapul, és fel kell lépnie a társadalmi kirekesztéssel és a megkülönböztetéssel szemben;

B. mivel az EUMSZ kimondja, hogy politikái és tevékenységei meghatározása és végrehajtása során az Unió küzd mindenfajta nemen, faji vagy etnikai származáson, valláson vagy meggyőződésen, fogyatékosságon, életkoron vagy szexuális irányultságon alapuló megkülönböztetés ellen;

C. mivel mind a 28 tagállam átültette a foglalkoztatási egyenlőségről szóló irányelvet, és az átültetés és a végrehajtás tekintetében fennálló különbségek ellenére értékes tapasztalatokat szereztek;

D. mivel az egyenlő bánásmóddal kapcsolatos irányelvek tiltják mind a közvetlen, mind a közvetett diszkriminációt, továbbá a zaklatást és a megkülönböztetésre való felhívást;

E. mivel második végrehajtási jelentésében (COM(2014)0002) a Bizottság megemlítette, hogy a jogalkotás nem elegendő a teljes egyenlőség biztosításához, és hogy az uniós alapok felhasználása és a nemzeti esélyegyenlőségi szervek erősítése mellett bővíteni kell a meglévő védelemmel kapcsolatos ismereteket;

F. mivel a megkülönböztetésmentesség a munkavégzés és a foglalkoztatás terén csak akkor eredményes, ha az élet minden területén átfogó küzdelmet folytatunk a megkülönböztetéssel, illetve a szabadságot és az egyenlőséget korlátozó olyan akadályokkal szemben, amelyek megakadályozzák a személy teljes fejlődését, és azt, hogy az összes munkavállaló valóban részt vegyen a vonatkozó tagállam politikai, szociális és gazdasági szervezetében;

G. mivel az Európai Unió Bírósága a Römer-ügyben ([1]) hangsúlyozta, hogy a foglalkoztatási egyenlőségről szóló irányelv nem fekteti le az egyenlő bánásmód elvét a foglalkoztatás és a munkavégzés terén, hanem csak általános keretet nyújt a különféle alapon történő megkülönböztetések elleni küzdelemhez;

([1]) 2011. május 10-i ítélet, C-147/08. számú Römer-ügy, ECLI:EU:C:2011:286.

2016. szeptember 15., csütörtök

H. mivel, bár a megkülönböztetés észlelése terén előrelépés történt, számos, megkülönböztetés áldozatává vált személy továbbra sincs tisztában jogaival, vagy nem mer jogi lépéseket tenni a megkülönböztető jellegű gyakorlatokkal szemben különböző okok miatt, például azért, mert nem bízik a tagállamok hatóságaiban, vagy a bonyolult és hosszadalmas jogi eljárások miatt;

I. mivel az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége (FRA) által gyűjtött információk azt mutatják, hogy a rasszizmus, az idegengyűlölet, a homofóbia és a transzfóbia, valamint az intolerancia kapcsolódó formái – a kormányok és a civil társadalom által Unió-szerte hozott intézkedések ellenére – széles körben elterjedtek; mivel a társadalmi és politikai légkör egyre toleránsabb azokkal a szélsőséges, rasszista és idegengyűlölő programokkal szemben, amelyek a terrorizmus és más geopolitikai kihívások közepette kihasználják a munkanélküliséggel, a menekültválsággal, a migrációs áramlások általi idegen hatás eluralkodásával és a biztonsággal kapcsolatos félelmeket, ami pedig aláássa az Unió alapvető értékeit;

J. mivel a FRA LMBT-felmérése ([1]), valamint a FRA „Being Trans in Europe" (Transzlét Európában) című jelentése ([2]) hangsúlyozza az LMBT-személyekkel szembeni folyamatos megkülönböztetést a munkaerőpiachoz való hozzáférés terén és a munkaerőpiacon belül;

K. mivel a foglalkoztatási egyenlőségről szóló irányelv csupán minimumkövetelményeket állapít meg, a tagállamok azonban rendelkezhetnek magasabb szintű védelemről, és e téren konkrét intézkedéseket tehetnek nemzeti jogszabályaikban; mivel a teljes körű egyenlőség biztosításához a jogszabályozás önmagában nem elegendő, és azt megfelelő politikai fellépéssel kell ötvözni;

L. mivel a nőket, különösen a terhes nőket és az anyákat – beleértve a szoptató anyákat is – érinti leginkább a munkanélküliség és a hátrányos megkülönböztetés a foglalkoztatás terén;

M. mivel a foglalkoztatási egyenlőségről szóló irányelv csupán a vallás és meggyőződés szabadságára, a fogyatékosságra, az életkorra és a szexuális irányultságra tér ki, de a tagállamok a faji egyenlőségről szóló irányelv alapján kötelesek fellépni a faji és etnikai alapú foglalkoztatási megkülönböztetéssel szemben is; mivel a vallást időnként a faj helyettesítésére használják fel, amikor egy személy valamilyen valláshoz való valóságos vagy vélt tartozása miatt megkülönböztetést alkalmaznak a foglalkoztatás során;

N. mivel a tagállamokban a fogyatékossággal élők foglalkoztatási rátája messze 50 % alatt van, míg ez az arány a teljes népesség körében meghaladja a 70 %-ot, és mivel a munkanélküliségi ráta a fogyatékossággal élők esetében (18,3 %) közel kétszerese a teljes népesség körében mértnek (9,9 %); mivel az uniós átlagértékek mögött az országok közötti komoly különbségek rejlenek;

O. mivel a gyermekek, az idősek, a más eltartottak, a család és a háztartás ellátása tekintetében az elsődleges felelősség főleg a nőkre hárul, és e felelősség még nagyobb, ha fogyatékossággal élő gyermekeket nevelnek; mivel ez közvetlen hatással van a nők munkához való hozzáférésére és szakmai fejlődésükre, valamint negatívan befolyásolhatja foglalkoztatási feltételeiket például ott, ahol a nők gyakran akaratuk ellenére kénytelenek részmunkaidőben vagy bizonytalan foglalkoztatási formában dolgozni, továbbá a fenti tényezők bér- és nyugdíjszakadékot teremtenek;

P. mivel az egyszülős családok, és elsősorban az egyedülálló anyák leggyakrabban szegénységben élő munkavállalók, és minden elfogadott intézkedésnek az egyedülálló szülőkre kell összpontosítania;

Q. mivel a nők által a családi feladatok ellátása során elsajátított készségek és a kompetenciák hozzájárulnak személyes és szakmai fejlődésükhöz; mivel ezeket a kompetenciákat a társadalomnak és a munkáltatóknak is el kell ismerniük;

R. mivel az Európai Unió jelentős gazdasági, pénzügyi és szociális válsággal néz szembe, amely különösen a nőket hozza a munkaerőpiacon és magánéletükben is hátrányos helyzetbe, tekintve, hogy nagyobb a valószínűsége, hogy bizonytalan álláshelyet töltenek be, esélyesebb, hogy elbocsátják őket, és kevésbé valószínű, hogy rendelkeznek társadalombiztosítással;

([1]) http://fra.europa.eu/en/publication/2014/eu-lgbt-survey-european-union-lesbian-gay-bisexual-and-transgender-survey-main
([2]) http://fra.europa.eu/en/publication/2014/being-trans-eu-comparative-analysis-eu-lgbt-survey-data

S. mivel nem léteznek a munka és a magánélet közötti egyensúllyal kapcsolatos hatékony törvények, ezért a dolgozó szülőket hátrányos megkülönböztetés éri;

T. mivel a Parlament már fogadott el a tőzsdén jegyzett társaságok nem ügyvezető igazgatói körében a nemek közötti egyensúly javításáról és kapcsolódó intézkedésekről szóló irányelvhez hasonló politikai intézkedéseket, és mivel ezek az intézkedések segítenek a nők és férfiak közötti nagyobb egyenlőség elérésében és abban, hogy több nő juthasson vezetői pozícióba; mivel a nemek közötti egyenlőség elérésének a jogszabályok elengedhetetlen eszközei, azonban ki kell egészülniük normatív eljárásokkal és kampányokkal annak érdekében, hogy a nemek közötti egyenlőség ne csupán a jogszabályokban, hanem a közvéleményben is megvalósuljon;

U. mivel az egyenlő bánásmód tagállamok általi elméleti végrehajtása ellenére a munkaerőpiacon a nők – közvetlenül vagy közvetve – még mindig többszörös megkülönböztetés áldozataivá válnak; mivel a közvetett hátrányos megkülönböztetés különböző formákban létezik, amelyeket mind le kell fednie az általános definíciónak, amely szerint hátrányos megkülönböztetésnek azt nevezzük, amikor hasonló helyzetekben eltérő szabályokat alkalmaznak, vagy ugyanazt a szabályt eltérő helyzetekben alkalmazzák; mivel a nőket nem mindig világosítják fel az egyenlőségre és a megkülönböztetésre vonatkozóan meglévő európai és nemzeti jogszabályok szerinti jogaikról, vagy kételkednek a megkülönböztetési esetek bejelentésének hatékonyságában; hangsúlyozva ezért a tájékoztatás és az iránymutatásokat tartalmazó dokumentáció, a figyelemfelhívó kampányok és tájékoztató portálok fontosságát;

V. mivel a társadalmi egyenlőtlenségeket, különösen a munkahelyi egyenlőség tekintetében, kizárólag a javak jobb elosztását biztosító, a reáljövedelmek növekedésén alapuló politikával, valamint a munkavégzés és a munkaidő szabályozását és a munkavédelmet előmozdító lépésekkel, különösen a kollektív tárgyalásokon és a jó minőségű állami egészségügyi ellátáshoz és oktatáshoz való ingyenes általános hozzáférés garanciáján keresztül lehet leküzdeni;

W. mivel az Európai Unióban minden ötödik fiatal munkát keres, és az ifjúsági munkanélküliség teljes pénzügyi költsége a becslések szerint évi 153 milliárd euró ([1]), és a további társadalmi költségek rendkívül riasztóak;

X. mivel az Eurofound európai munkafeltételekről szóló 6. felmérése (EWCS) ([2]) megerősíti, hogy az elmúlt 10 év során kevés előrelépés történt a munkavállalók saját bejelentése szerinti megkülönböztetés csökkentésében;

Y. mivel az Eurofound európai munkafeltételekről szóló 6. felmérése azt mutatja, hogy a munkavállalók 7 %-a számol be általa legalább egy ok alapján elszenvedett megkülönböztetésről, és megerősíti a munkavállalók több okból elszenvedett megkülönböztetéséről szóló bejelentéseinek bizonyítékát;

Z. mivel a fogyatékossággal rendelkező nők foglalkoztatási aránya az Unióban (44 %) jelentősen alacsonyabb, mint a fogyatékossággal rendelkező férfiak foglalkoztatási aránya (52 %), és mivel az 55–65 év közötti nők foglalkoztatási aránya néhány tagállamban 30 % körül vagy az alatt van, és a nem szerinti foglalkoztatási különbség a legmagasabb (14,5 százalékpont) a középkorúak (30–54 év közöttiek) korcsoportjában fennálló 12,4 százalékpontos és a fiatalabb (20–29 év közötti) korcsoportban fennálló 8,3 százalékpontos különbséggel szemben; kiemelve, hogy a tartós munkanélküliség különösen jellemző a fiatalabb és az idősebb munkavállalók, főleg a nők körében, és mivel sor került a 2006/54/EK irányelv alkalmazásának és átültetésének vizsgálatára, és a Parlament a 2015. október 8-i állásfoglalásában ([3]) kifejezte komoly fenntartásait az irányelv a férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításával kapcsolatos rendelkezéseinek végrehajtásával kapcsolatban;

([1]) http://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR15_03/SR15_03_HU.pdf
([2]) http://www.eurofound.europa.eu/sites/default/files/ef_publication/field_ef_document/ef1568en.pdf
([3]) Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0351.

2016. szeptember 15., csütörtök

AA. mivel az idősebb munkavállalók még mindig gyakran szembesülnek az életkoron alapuló megkülönböztetéssel, sztereotípiákkal és akadályokkal; mivel az életkoron alapuló megkülönböztetés minden korcsoportot érint a következmények miatt, és mivel egy szociális és gazdasági céljait elérni kívánó emberséges társadalomnak szüksége van valamennyi generáció tapasztalatára, hozzájárulására és ötleteinek gazdagságára, és a generációk közötti szolidaritás elvére kell építkeznie;

1. üdvözli, hogy az egyenlő bánásmód általános elvét szinte valamennyi tagállam belefoglalta alkotmányába a különböző alapokon történő megkülönböztetés vonatkozásában; sajnálja ugyanakkor, hogy csupán néhány tagállam biztosítja következetesen, hogy valamennyi meglévő jogi szöveg összhangban álljon az egyenlő bánásmód elvével, és még kevesebb tagállam hajtja azokat végre következetesen ([1]), és a megkülönböztetés továbbra is része sok európai mindennapi életének;

2. bízik abban, hogy az összes tagállam megszünteti azokat a természetes, társadalmi és gazdasági jellegű akadályokat, amelyek meggátolják az egyenlőség elvének tényleges alkalmazását, és korlátozzák az európai polgárok szabadságát;

3. sajnálatosnak tartja, hogy az a jogelv, miszerint az emberi jogok egyetemesek, oszthatatlanok és egymással összefüggőek, inkább elméletben, mint gyakorlatban valósul meg, mivel az emberi lét különböző aspektusait a hatályos uniós jogi aktusok külön kezelik;

4. sajnálatát fejezi ki a – többek között a munkahelyen előforduló – hátrányos megkülönböztetés és zaklatás esetei, elsősorban a nemen, nemzetiségen, társadalmi háttéren, fogyatékosságon alapuló, vagy a nemi irányultság és a nemi identitás alapján, etnikai származáson vagy valláson alapuló, különösen a muzulmán nőket és az LMBTI-személyeket érintő hátrányos megkülönböztetés miatt; ugyanakkor sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a megkülönböztetés valamennyi formájáról és különösen a fogyatékosságon alapuló hátrányos megkülönböztetésről elenyésző mértékben érkezik bejelentés; felhívja ezért a Bizottságot, hogy szenteljen külön figyelmet a hátrányos megkülönböztetés valamennyi típusára a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló 2000/78/EK irányelv végrehajtásának felügyelete során, és hangsúlyozza, hogy az esélyegyenlőségi szervek, szakszervezetek és munkaadói szervezetek révén fel kell hívni az LMBTI-személyek figyelmét jogaikra;

5. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a Tanács minél hamarabb megállapodjon egy közös álláspont elfogadásáról, és felszólítja a Tanácsot, hogy vessen véget a patthelyzetnek egy pragmatikus megoldás irányában történő elmozdulás céljából, és további késedelem nélkül gyorsítja fel a 2008-ban a Bizottság által javasolt és a Parlament által megszavazott, a megkülönböztetés elleni horizontális uniós irányelv elfogadását; úgy véli, hogy ez előfeltétele az egységes és következetes uniós törvényi keret rögzítésének, amely véd a valláson és meggyőződésen, fogyatékosságon, életkoron és szexuális irányultságon alapuló, munkahelyen kívüli megkülönböztetéssel szemben; felhívja a figyelmet, hogy nem szabad elfogadni az irányelv hatályának indokolatlan korlátozását; úgy gondolja, hogy a gyűlölet-bűncselekmények felszámolására vonatkozó uniós törvényi keret egységesítése ugyancsak rendkívül fontos elem, figyelembe véve azt, hogy hasonló bűncselekmények előfordulnak a munkahelyi környezetben is;

6. rámutat arra, hogy az Unió Alapjogi Ügynöksége szerint a megkülönböztetés minden formája, így a többszörös és egymást átfedő megkülönböztetés is nagymértékben akadályozza az emberi tőke kibontakoztatását, és akadályozza a szakmai előmenetelt; hangsúlyozza, hogy a fogyatékossággal élő emberek gyakran válnak áldozataivá az ilyen jellegű megkülönböztetésnek;

7. aggodalommal állapítja meg, hogy bizonyos tagállamokban nincs olyan ítélkezési gyakorlat, amely értelmezné a „közvetett megkülönböztetés” fogalmát, és hogy ennek meghatározása bizonyos tagállamokban nehézségeket okozott az irányelv nemzeti jogba való átültetése során; javasolja, hogy Bizottság adjon tanácsot a tagállamoknak az ilyen értelmezési problémák esetére;

8. megjegyzi, hogy a megkülönböztetésmentesség a munkavégzés és a foglalkoztatás terén csak akkor eredményes, ha a megkülönböztetéssel szemben átfogó küzdelmet folytatunk az élet minden területén, például közösségi támogatással, továbbá jogalkotási és koordinációs eszközök – például tagállami és uniós szintű stratégiák és keretrendszerek – révén, ideértve pozitív cselekvésre ösztönző intézkedések bevezetésének lehetőségét is;

([1]) Az Európai Parlament Kutatószolgálata: „A foglalkoztatási egyenlőségről szóló irányelv – A végrehajtás értékelése”.

Vallás és meggyőződés

9. megjegyzi, hogy a vallás vagy meggyőződés alapján történő megkülönböztetés tilalmát valamennyi tagállamban átültették, noha az irányelv nem határozza meg a tényleges feltételeket ([1]);

10. megjegyzi, hogy a vallás és meggyőződés alapú, valamint a faji és etnikai alapú megkülönböztetés átfedi egymást, és úgy véli, hogy egyes vallási kisebbségi háttérrel rendelkező csoportokat különösen érint a vallási alapú megkülönböztetés a foglalkoztatásban, amint azt nemzeti és európai kutatások, különösen az Alapjogi Ügynökség által folytatott kutatás dokumentálja;

11. azon a véleményen van, hogy a vallás és meggyőződés alapú megkülönböztetéssel szembeni védelmet az Európai Unióban az emberi jogi és a diszkrimináció-ellenes törvények is biztosítják, és e két törvény kölcsönösen hatással van egymásra;

12. kiemeli, hogy a tanulmányok szerint a foglalkoztatás terén legerősebb megkülönböztetést elszenvedő csoportok közé tartoznak a zsidók, a szikhek és a muzulmánok (és különösen a nők); ajánlja az antiszemitizmus és az iszlamofóbia leküzdésére irányuló nemzeti stratégiák európai kereteinek elfogadását;

13. méltányolja az Emberi Jogok Európai Bíróságának (EJEB) jelentős ítélkezési gyakorlatát a vallás és meggyőződés alapú megkülönböztetés elleni küzdelem terén, és üdvözli azt a szerepet, amelyet az EJEB az irányelv egészének értelmezésével kapcsolatos határozatai révén betölt, és várakozással tekint az Európai Unió Bírósága e tárgyban meghozandó első határozatai elé; sajnálatát fejezi ki a bíróság elé utalt ügyek alacsony száma miatt, ami ellentmond az áldozattá válásról szóló felmérésekben megjelenő, az igazságszolgáltatás elé azonban nem kerülő megkülönböztetések magas számának;

14. úgy véli, hogy a megkülönböztetés elleni jogszabályok következetes alkalmazását a radikalizálódást megelőző stratégiák döntő elemének kell tekinteni, figyelembe véve, hogy a növekvő idegengyűlölő és iszlamofób környezetben a vallási közösségekkel, köztük a menekültekkel és a migránsokkal szembeni megkülönböztetés hozzájárulhat az emberek vallási radikalizálódásához, befolyásolhatja a sikeres munkaerő-piaci befogadásukat, és hatással lehet az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférésükhöz a letelepedési helyzetükkel kapcsolatban;

15. úgy gondolja, hogy a bíróságoknak nagyobb figyelmet kellene fordítaniuk arra, hogy meggyőződjenek arról, hogy a vallási meggyőződésről szóló állítást jóhiszemben tették-e, ahelyett, hogy a vallás vagy meggyőződés érvényességét vagy helyességét vizsgálnák;

16. úgy gondolja, hogy a nemzeti bíróságok és az Emberi Jogok Európai Bíróságának határozatait követve további harmonizációra van szükség, ha az egyház és állam szétválasztásának elvét vizsgálják a foglalkoztatási egyenlőségről szóló irányelv 4. cikke (2) bekezdésének erkölcsi világképről szóló rendelkezéseivel szemben;

17. az uniós és nemzeti szinten rendelkezésre álló ítélkezési gyakorlat alapján úgy véli, hogy a bármilyen alapon történő – így egyebek mellett a valláson és a meggyőződésen alapuló – megkülönböztetés tekintetében szükséges ésszerű alkalmazkodás kötelezettségét az uniós és a nemzeti jogban rögzíteni kell, amennyiben ez nem ró aránytalan terhet a munkáltatókra vagy a szolgáltatókra;

18. felszólítja a tagállamokat, hogy ismerjék el a lelkiismereti szabadság alapvető jogát;

19. azon a véleményen van, hogy az Emberi Jogok Európai Bíróságának ítélkezési gyakorlata értelmében figyelembe kell venni, hogy az irányelv védelmet nyújt a munkáltató vallása vagy meggyőződése alapján történő megkülönböztetéssel szemben;

20. úgy véli, hogy a 2. cikk (5) bekezdésében rögzített általános kivétel elnagyoltan van megfogalmazva, és a menekült- és migránsválság közepette különleges fontossággal bíró alkalmazása tekintetében előrelépésre van szükség, ezért reméli, hogy a bíróságok nagyon alaposan meg fogják vizsgálni annak határait az arányosság elvével összhangban;

([1]) ugyanott.

21. ragaszkodik ahhoz, hogy a vallásszabadság fontos alapelv, amelyet a munkáltatóknak tiszteletben kell tartaniuk; kiemeli azonban, hogy ezen alapelv végrehajtása a szubszidiaritás elvével van kapcsolatban;

Fogyatékosság

22. hangsúlyozza, hogy a „fogyatékosság alapján történő hátrányos megkülönböztetés" a fogyatékosságon alapuló bármilyen különbségtételt, kizárást vagy korlátozást jelent, amelynek célja vagy hatása valamennyi emberi jog és alapvető szabadság másokkal azonos alapon történő elismerésének, élvezetének vagy gyakorlásának csorbítása vagy semmibe vétele a politikai, a gazdasági, a szociális, a kulturális, a civil élet terén, vagy bármely egyéb területen; megjegyzi, hogy ez a hátrányos megkülönböztetés minden formáját magában foglalja, egyebek között az ésszerű alkalmazkodás megtagadását ([1]);

23. ösztönzi a tagállamokat az uniós jog oly módon történő értelmezésére, hogy az alapul szolgáljon a fogyatékosság fogalmának meghatározásához, összhangban az ENSZ fogyatékossággal élő személyek jogairól szóló egyezményével, ötvözve a fogyatékossággal élők számára kedvező elemeket és az ésszerű alkalmazkodás megtagadását a megkülönböztetés egy formájaként értelmezve, ahogy azt az Egyezmény is előírja; sajnálja, hogy egyes tagállamok még mindig olyan jogszabályokkal rendelkeznek, amelyek 50 %-os rokkantsági küszöböt és hivatalos orvosi igazolást írnak elő;

24. megjegyzi, hogy maga a 2000/78/EK irányelv nem tartalmazza a fogyatékosság fogalmának meghatározását; kiemeli, hogy az Európai Unió Bíróságát felszólították, hogy önállóan határozza meg a fogyatékosság fogalmát a Chacón Navas ügy céljából; emlékeztet arra, hogy további ügyek is a fogyatékosság fogalmának tisztázását igényelték, valamint annak tisztázását, mit értenek a fogyatékossággal élő személyekhez való olyan ésszerű alkalmazkodás alatt, amit a munkáltatók kötelesek biztosítani az irányelv 5. cikke alapján (HK Danmark C-335/11 és C-337/11);

25. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a fogyatékossággal élő nők foglalkoztatási aránya 50 % alatt van, ami a velük szemben fennálló kettős diszkriminációra utal, és nehezíti a társadalomban való teljes jogú részvételüket;

26. úgy véli, hogy a halálos betegséget, vagyis az olyan betegséget vagy fizikai állapotot, amely esetén reálisan várható, hogy az orvos által kiállított igazolás keltétől számított 24 hónapon belül halálhoz vezet, fogyatékosságnak kell tekinteni, ha az akadályozza az adott személy részvételét a szakmai életben;

27. hangsúlyozza, hogy a munkáltatók kötelesek ésszerű alkalmazkodást biztosítani minden fogyatékossággal rendelkező munkavállaló részére, ami jelentheti a halálos betegséggel rendelkező munkavállalókat is;

28. kiemeli, hogy egyes halálos betegségek természetéhez tartozik, hogy a fizikai, szellemi és fiziológiai állapotromlásuk ingadozik, ezért a munkáltatók kötelesek rendszeren felülvizsgálni az ésszerű elhelyezést, hogy teljes támogatást biztosíthassanak munkavállalóiknak szerepükben;

29. hangsúlyozza a fogyatékossággal élő munkavállalók, így a halálos betegséggel rendelkező munkavállalók védelmének fontosságát a munkahelyi megkülönböztetés minden formájával szemben; különösen kiemeli, hogy ezeket a munkavállalókat meg kell védeni a méltánytalan elbocsátással szemben;

30. megjegyzi, hogy a vizsgálatok alapján a fogyatékossággal élő személyek érdekében történő ésszerű alkalmazkodásba való beruházás költséghatékony és megtérül, nemcsak a társadalmi befogadás, hanem a fokozott termelékenység és a kisebb arányú hiányzás tekintetében is ([2]); sajnálja, hogy számos tagállam még nem biztosítja a megfelelő ésszerű alkalmazkodást;

31. hangsúlyozza a fogyatékossággal élők, valamint súlyos, krónikus vagy gyógyíthatatlan betegséggel érintett személyek munkájának fontosságát, és támogatja az olyan munkaerő-piaci koncepciókat, amely mindkét csoportnak biztosítékokat és jogokat garantál;

32. felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot annak biztosítására, hogy a foglalkoztatáshoz kapcsolódó jogok és szolgáltatások, így a foglalkoztatási egyenlőségről szóló irányelv értelmezése szerinti ésszerű alkalmazkodás máshová átvihető legyen, és összhangban álljon a fogyatékossággal élő személyek mozgásszabadságával;

([1]) A fogyatékossággal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezmény, 2006. december 13., 2. cikk.

([2]) Európai Parlament, „A" Tematikus Főosztály: Gazdaság- és Tudománypolitika: „Ésszerű alkalmazkodás és védett műhelyek a fogyatékossággal élő személyek számára: a beruházások költségei és megtérülése".

33. üdvözli, hogy valamennyi tagállam juttatásokat, támogatásokat vagy adókedvezményeket nyújt az ésszerű alkalmazkodást biztosító munkáltatók számára, ösztönözve ezzel a munkáltatókat a munkahelyek oly módon történő kialakítására, hogy a munkaerőpiacot kiigazítsák és megnyissák a fogyatékossággal élő személyek számára, illetve hogy biztosítsák, hogy minden személy mindenki mással egyenlő mértékben élvezze és gyakorolja valamennyi alapvető emberi és szabadságjogát; azt ajánlja, hogy a tagállamok biztosítsák, a Bizottság pedig támogassa a nemzeti, regionális és helyi hatóságok képzését az ésszerű alkalmazkodásról annak érdekében, hogy képesek legyenek iránymutatást adni az ésszerű alkalmazkodásról és az egyes kiszolgáltatott csoportok kizárásának megelőzéséről; bárbeszédre szólít fel az érdekelt felekkel, így a szakszervezetekkel és a munkáltatókkal abból a célból, hogy iránymutatást adjanak a megvalósítandó ésszerű alkalmazkodási gyakorlatokra;

34. hangsúlyozza, hogy a társadalompolitikai célok teljesítésének lehetséges eszközeként kell elismerni a szociális jellegű záradékokat a közbeszerzési eljárások során; azon a véleményen van, hogy a szociálisan felelős közbeszerzést kellene eszközül használni a fogyatékossággal élő emberek és más kiszolgáltatott csoportok munkaerőpiacra történő integrálására;

35. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy alkalmazzanak minőségi keretfeltételeket a szakmai gyakorlatra annak érdekében, hogy ésszerű alkalmazkodást és akadálymentességet biztosítsanak a fogyatékossággal élő emberek számára;

36. hangsúlyozza a közterek és munkakörnyezetek egyetemes kialakítása szabványának fontosságát, amely figyelembe veszi a fogyatékossággal élő személyek szükségleteit, összhangban az ENSZ-bizottság 2014. április 11-én elfogadott, az akadálymentességre vonatkozó általános megjegyzésével ([1]), és felhívja a figyelmet az akadálymentességre vonatkozó, a valamennyi európai munkavállaló számára a munkafeltételek állandó javulásának elérését célzó uniós kötelezettségvállalásokra;

37. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ösztönözzék az intelligens munkavégzési („smart working") modelleket, amelyek biztosítják, hogy fogyatékossággal élők foglalkozási tevékenységet folytassanak a saját lakhelyükön minden olyan előnnyel, amelyek az életminőség és a termelékenység területén jelentkeznek;

38. megjegyzi, hogy a fogyatékossággal élő személyek értékes hozzájárulást nyújtanak a társadalom egésze számára, és felszólítja a tagállamokat, hogy alkalmazzák a strukturális alapokat, különösen az Európai Szociális Alapot arra, hogy megváltoztassák a munkahelyeket és biztosítsák a szükséges segítséget a fogyatékossággal élő emberek számára a munkában, javítsák az oktatást és a képzést azzal a céllal, hogy javuljon a munkaerőpiachoz való hozzáférés és felszámolják a fogyatékossággal élő emberek munkanélküliségét, szegénységét és társadalmi kirekesztését; rámutat a közös rendelkezésekről szóló rendelet ([2]) 7. cikkére és 96. cikkének (7) bekezdésére, amelyek előmozdítják az egyenlő esélyeket, a megkülönböztetés-mentességet és a fogyatékossággal élő személyek befogadását általában az európai strukturális és beruházási alapok (esb-alapok), és különösen az operatív programok végrehajtásában, és hangsúlyozza, hogy az előzetes értékelésnek fel kell mérnie a nemek közötti egyenlőség előmozdítása és mindennemű megkülönböztetés megakadályozása érdekében tervezett intézkedések megfelelőségét,; úgy véli, hogy európai és nemzeti támogatásokat lehetne például azon kkv-knak juttatni, akik a foglalkoztatásban maradást célzó tanfolyamok elvégzésére ösztönzik a munkavállalókat;

39. felhívja a tagállamokat, hogy vizsgálják felül a foglalkoztatási biztosítási rendszereket, megelőzendő a fogyatékossággal élők megkülönböztetését;

40. ösztönzi a tagállamokat, hogy fontolják meg, milyen előnyei vannak a pozitív fellépéssel kapcsolatos intézkedéseknek, például hogy a fogyatékossággal élő személyek foglalkoztatásának támogatása érdekében a passzív munkaerő-piaci politikákat – köztük az adókedvezményeket és a készpénzes ösztönzőket – aktív munkaerő-piaci politikákkal, azaz iránymutatással és a tanácsadással, képzéssel és oktatással, valamint a munkaközvetítéssel kapcsolják össze;

41. ösztönzi a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki mindenre kiterjedő intézkedési keretet, amely biztosítja a fogyatékossággal élők minőségi munkához jutását, többek között bírságokat alkalmazva a megkülönböztetést tiltó jogszabályoknak való meg nem felelés eseteiben, amelyek bevételei a nyitott munkaerőpiacon való érvényesülés és egyéb vonatkozó fellépések finanszírozására szolgálnának;

([1]) 2. sz. általános megjegyzés (2014) a 9. cikkhez: Akadálymentesség https://documentsddsny.un.org/doc/UNDOC/GEN/G14/033/13/PDF/G1403313.pdf?OpenElement

([2]) 1303/2013/EU rendelet.

2016. szeptember 15., csütörtök

42. ösztönzi a tagállamokat, hogy folyamatos támogatást nyújtsanak azoknak a munkáltatóknak, akik fogyatékossággal élő személyeket alkalmaznak, például teremtsenek kedvező feltételeket, és nyújtsanak megfelelő támogatást a foglalkoztatás minden szakaszában: a munkaerő-felvételnél, a munkaerő megtartásánál és a pályán való előmenetelnél;

43. felszólítja valamennyi érintett szereplőt, hogy fordítson különleges figyelmet az értelmi és pszichoszociális fogyatékossággal élő személyek integrációjára, és alakítson ki átfogó kampányt a CRPD-vel kapcsolatos tájékozottság növelése érdekében, továbbá lépjen fel a munkahelyeken a fogyatékossággal élő személyekkel, különösen a pszichoszociális fogyatékossággal élőkkel, az értelmi fogyatékossággal élőkkel, az autizmus spektrumzavarral élőkkel és fogyatékossággal élő idősekkel – szemben táplált előítélet ellen; kéri, hogy a kapacitásépítéshez, képzéshez, tudatosságnöveléshez és nyilatkozathoz kapcsolódó valamennyi anyagot hozzáférhető formátumokban tegyenek elérhetővé;

44. aggodalmának ad hangot a 2010–2020 közötti időszakra vonatkozó európai fogyatékosságügyi stratégia félidős felülvizsgálatának késedelmei miatt; sürgeti a Bizottságot, hogy a fogyatékossággal élő személyek jogaival foglalkozó ENSZ-bizottságnak az Európai Unió első jelentéséhez fűzött, 2015. szeptember 7-én elfogadott záró észrevételei alapján vizsgálja felül a stratégiát, és vonja be ebbe a folyamatban a fogyatékossággal élő embereket képviselő szervezeteket;

45. sajnálja, hogy a Bizottság még nem foglalkozott a fogyatékossággal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezmény és a fogyatékosságügyi stratégia végrehajtásában tapasztalható életkorbeli egyenlőtlenségekkel; ezért arra szólítja fel a Bizottságot, hogy jobban ismertesse meg és kezelje a fogyatékossággal élő személyek jogait és az általuk elszenvedett megkülönböztetést;

Életkor

46. hangsúlyozza az idősebb munkavállalók jelentős hozzájárulását a társadalom és a vállalatok versenyképessége számára; hangsúlyozza az idősebb munkavállalók foglalkoztatásának fontosságát, akik továbbadhatják a fiatalabb munkavállalóknak ismereteiket és tapasztalataikat a tevékeny időskor keretében, és sajnálja, hogy a foglalkoztatáson belüli megkülönböztetés egyik fontos oka az életkor; sajnálatosnak tartja, hogy az idősebbek még mindig gyakran szembesülnek sztereotípiákkal és akadályokkal a munkaerőpiacon, és szolidaritáson, kölcsönös tiszteleten, felelősségen és a másikra való odafigyelés iránti hajlandóságon alapuló, generációkon átívelő igazságosságra szólít fel;

47. felszólítja a tagállamokat, hogy segítsék elő életkortól függetlenül minden munkavállaló munkához jutását és munkaerő-piaci felvételét, és alkalmazzanak intézkedéseket a munkahelyen minden munkavállaló védelmére fizetés, képzés, karrierfejlesztés, egészség és biztonság stb. tekintetében;

48. megjegyzi, hogy a munkaerő egyoldalú fiatalítása nem vezet több innovációhoz, ezzel szemben a tapasztalat, tudás és készségek pazarlását eredményezi;

49. felszólítja a tagállamokat, hogy ösztönözzék a munkáltatókat fiatalok felvételére, ugyanakkor biztosítsák és tartsák tiszteletben az egyenlő elbánás elvét a fizetés és a szociális védelem tekintetében, ideértve a munkához kapcsolódó, szükséges képzést;

50. aggodalommal jegyzi meg, hogy az Európai Unió Bírósága szerint a nemzedékek közötti szolidaritás az egyetlen olyan legfontosabb jogszerű cél, amely indokolja az életkoron alapuló eltérő bánásmódot ([1]); mivel azok a tagállamok, ahol magasabb az idősebb munkavállalók foglalkoztatási rátája, jobban teljesítenek a fiatalabbak munkaerő-piaci bevezetésében is;

51. emlékeztet arra, hogy az időskorra vonatkozó politikákkal kapcsolatos uniós jogszabályokat hatékonyan kell végrehajtani az életkoron alapuló megkülönböztetés leküzdése és megelőzése érdekében;

([1]) „Mellékletek a feji egyenlőségről szóló irányelv (2000/43/EK) és a foglalkoztatási egyenlőségről szóló irányelv (2000/78/EK) alkalmazásáról szóló közös jelentéshez” című bizottsági szolgálati munkadokumentum (SWD(2014)0005).

52. megjegyzi, hogy a végrehajtott szakpolitikáknak köszönhetően a munkavállalók körében az összes uniós tagállamban nőtt az 55 és 64 év közöttiek aránya; sajnálja ugyanakkor, hogy e korcsoport esetében a foglalkoztatási arány túlságosan lassan nő, és az Unión 28 tagállamán belül továbbra is 50 % alatt van; ezért hangsúlyozza, hogy a digitalizáció jelentős hatással van a munkaerőpiacra azáltal, hogy új munkaalkalmakat és rugalmasabb munkafeltételeket teremt, mint például a távmunkát vagy az otthon végezhető munkát, amelyek hatékony eszközként szolgálhatnak az 50 év feletti és a képzetlen középkorú emberek kirekesztésével szemben; ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy a digitális szakismereteknek a munkavállalók számára a teljes szakmai életútjuk során kínált képzési, továbbképzési és átképzési lehetőségek általi folyamatos fejlesztése a digitalizáció előnyei kihasználásának előfeltétele; úgy gondolja emellett, hogy a jövőbeni munkahelyteremtés lehetősége a digitális piacon további erőfeszítéseket fog igényelni a tagállamok részéről, hogy kezelni tudják strukturális munkaerőhiányt, különösen az 50 év felettiek esetében;

53. hangsúlyozza, hogy az életkoron alapuló megkülönböztetés elleni intézkedések alapvetően nem tehetnek különbséget gyermekek vagy idősek között, és a jogtalan életkoron alapuló megkülönböztetés minden fajtájának utána kell járni;

54. megjegyzi, hogy az idősebb munkavállalóknak bizonytalanabb a helyzetük, és felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tanulmányozzák a munkanélküliség aggasztó problémáját az 50 év felettiek körében, és fejlesszenek ki hatékony eszközöket – például szakképzést, illetve ösztönzőket és támogatásokat a munkáltatóknak – az ilyen korú munkavállalók újbóli munkaerő-piaci integrálására és a munkaviszony jogellenes megszüntetése elleni védelemre;

55. hangsúlyozza a munkavállalók digitális fejlesztésének szükségességét, és hangsúlyozza, hogy a digitalizálás hozzájárul a társadalmi befogadáshoz és ahhoz, hogy az idősebbek és a fogyatékossággal élő munkavállalók a mesterséges intelligencia előnyeinek kihasználásával hosszabb ideig maradjanak a munkaerő-piacon; fontosnak tartja a digitális piac foglalkoztatásra gyakorolt befolyásának szociálisan igazságos és tartós irányítását; hangsúlyozza, hogy sok munkáltató a hiányzó vagy elavult szakismeretekkel kapcsolatos sztereotípiák miatt nem vesz fel idősebb munkavállalókat; ezért arra szólít fel, hogy az Európai Bizottság által bejelentett, közelgő európai készségstratégiának történő megfelelés érdekében minden korosztály esetén alkalmazzák az egész életen át tartó tanulást és a felnőttoktatást;

56. emlékeztet arra, hogy az Unió és tagállamainak legfontosabb erőforrásai az emberi erőforrások; azon a véleményen van, hogy az elektronikus szakismeret elengedhetetlen az 55 év feletti idősebb munkavállalók számára ahhoz, hogy meg lehessen őket védeni a munka piacáról való kirekesztéstől, és hogy könnyebben találjanak új munkát; ezért felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a szociális partnerekkel közösen fejlesszenek ki az oktatást és a munkát összekapcsoló készségstratégiákat, és így fektessenek be és mozdítsák elő az egész életen át tartó tanulást, biztosítsanak elérhető, megfizethető és átfogó képzési rendszereket és átképzést a digitális és humán készségek kialakítására, ideértve a virtuális környezethez (kiterjesztett valóság) való alkalmazkodást is, amelyek felkészítik az idősödő népességet az elektronikus szakismeretek iránti növekvő igényhez való jobb alkalmazkodásra számos különféle ágazatban, ezért hangsúlyozza,, hogy az 55 év feletti idősebb munkavállalók, különösen a nők részére folyamatos hozzáférést kell biztosítani az ikt-képzéshez; arra ösztönzi továbbá a tagállamokat és a Bizottságot, hogy hozzanak létre a digitális szakadék csökkentésére és az új információs és kommunikációs technológiákhoz való egyenlő hozzáférés támogatására irányuló stratégiákat;

57. üdvözli az európai szociális partnerek 2015–2017-re szóló munkaprogramját, amely a tevékeny időskorra helyezi a hangsúlyt; felszólítja a szociális partnereket, hogy komolyan karolják fel az életkor miatti megkülönböztetéssel, a felnőttképzéssel, a munkahelyi egészséggel és biztonsággal, valamint a munka és családi élet összeegyeztetésével kapcsolatos ügyeket, egy olyan európai keret kiépítése céljából, amely támogatja minden munkavállaló foglalkoztathatóságát és egészségét;

58. hangsúlyozza, hogy megbízható statisztikákra van szükség az idősekkel és a demográfiai változásokkal kapcsolatban az időskort támogató célzottabb és hatékony stratégiák kialakítása céljából; felhívja a Bizottságot az idősebbek társadalmi helyzetére, egészségi állapotukra, jogaikra és életszínvonalukra vonatkozó átfogó, minőségi adatgyűjtés biztosítására;

2016. szeptember 15., csütörtök

59. rámutat, hogy az életkor igényeihez igazított környezetek előmozdítása alapvető eszköze az idősebb munkavállalók és munkakeresők támogatásának és a mindenki számára egyenlő lehetőségeket kínáló, befogadó társadalmak előmozdításának; e tekintetben üdvözli a Bizottság és a WHO közös irányítású projektjét, melynek célja a WHO életkor igényeihez alakított városokra vonatkozó globális útmutatójának európai környezethez igazítása;

60. üdvözli az EU-OSHA által folytatott „Egészséges munkahelyet minden korosztály számára" című kampányt; hangsúlyozza, hogy szükség van a hatékony munkahelyi egészségről és biztonságról szóló jogszabályokra, valamint a vállalatok ösztönzésére, hogy megelőző módszereket alkalmazzanak; kampányra hív fel, hogy mindenfajta méretű vállalat komoly tájékoztatást kapjon;

61. felhívja a tagállamokat, hogy erősítsék meg az állami nyugdíjrendszereket, hogy az állam a nyugdíjba vonulást követően tisztességes helyettesítő jövedelmet biztosíthasson;

62. üdvözli a bizottság munka és magánélet egyensúlyával kapcsolatos kezdeményezését; hangsúlyozza, hogy a munka és magánélet egyensúlya az idősebb munkavállalók számára is kihívást, mivel az 55 és 64 év közötti férfiak 18 %-a és a nők 22 %-a gondoskodik gondozásra szoruló családtagokról, míg a nagyszülők több mint a fele nyújt rendszeres gondozást unokáinak; azt ajánlja, hogy a közeljövőben előterjesztendő munka és magánélet egyensúlyáról szóló kezdeményezés teljes mértékben tartalmazzon intézkedéseket a nem hivatalos gondozók és a munkaképes korú nagyszülők, valamint a fiatal szülők támogatására;

63. felhívja a tagállamokat, hogy mozdítsák elő az ingyenes és jó minőségű közszolgáltatásokat a gyermekek, betegek és idősek megfelelő és szükséges ellátásának és segítésének biztosítására;

Szexuális irányultság

64. megjegyzi, hogy a nemzeti bíróságok és az Európai Unió Bírósága csak kevés ügyet tárgyaltak a szexuális irányultság alapján történő megkülönböztetésre vonatkozóan;

65. emlékeztet arra, hogy bár a 2010. évi 10-hez képest 2014-re 13-ra emelkedett azon tagállamok száma, amelyek a szexuális irányultság alapján történő megkülönböztetés tilalmát valamennyi, a faji egyenlőségi irányelv által lefedett területre kiterjesztették, a szexuális irányultságon és a nemi identitáson alapuló megkülönböztetéssel szembeni védelem még mindig korlátozott ([1]);

66. felhívja a figyelmet arra, hogy a transzneműek számára biztosított, megkülönböztetéssel szembeni védelem hatóköre, különösen a foglalkoztatás, oktatás és egészségügyi ellátás terén számos tagállamban továbbra is bizonytalan; intézkedéseket kér a nemek közötti egyenlőségről szóló irányelvet átültető nemzeti jogszabályok hatékony végrehajtása érdekében; rámutat arra, hogy ezen intézkedések a jogi fogalom-meghatározások tökéletesítését szolgálnák abból célból, hogy a védelem kiterjedjen minden transznemű személyre, nem csak azokra a transzneműekre, akik nemváltáson esnek vagy estek át ([2]);

67. aggodalmának ad hangot amiatt, hogy alacsony szintű a tudatosság a megkülönböztetéshez kapcsolódó jogok tekintetében, és kevéssé ismertek azok a szervek és szervezetek, amelyek segítséget nyújtanak a megkülönböztetés áldozatainak, noha a tájékozottság az LMBTI-személyek körében magasabb fokú; úgy véli, hogy a nemzeti, regionális és helyi hatóságoknak a munkavállalói szervezetekkel együtt jelentősen fokozniuk kellene tájékoztatási tevékenységüket más csoportok esetében is, az áldozatok és a munkáltatók körében egyaránt; rámutat arra, hogy a nemzeti LMBTI-szervezetek kulcspartnerek ezekben az erőfeszítésekben;

([1]) Az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége: „A szexuális irányultságon, nemi identitáson és nemi jellemzőkön alapuló megkülönböztetéssel szembeni védelem az Európai Unióban: Összehasonlító jogi elemzés", 2015.

([2]) ugyanott.

68. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák az élettársi állapot, a házassági rendszerek és az szülői jogok kölcsönös elismerését; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vegyék figyelembe azt a sajátos megkülönböztetést, amellyel az interszexuálisok szembesülnek a foglalkoztatás során, és vizsgálják felül jogszabályaikat és gyakorlataikat az interszexuálisok megkülönböztetésének megelőzése érdekében;

Horizontális vonatkozások és ajánlások

69. aggodalmának ad hangot, hogy a többszörös megkülönböztetés tekintetében gyakran a tagállami szabályok és normák széttagolt és eltérő volta következtében nincs jogi egyértelműség és jogbiztonság; tudomásul veszi az Equinet által a közös normák kidolgozásának elősegítésében végzett fontos munkát, és úgy véli, hogy ezt megfelelő módon támogatni kell;

70. sajnálatosnak tartja, hogy a 2000/78/EK irányelv nem tartalmaz konkrét rendelkezéseket a halmozott megkülönböztetéssel kapcsolatban, bár azt legalább kimondja, hogy a nők gyakran válnak áldozatává, és megjegyzi továbbá, hogy a hátrányos megkülönböztetés két vagy több formájának kombinációja által okozott problémák a megkülönböztetés különböző formái esetére vonatkozó védelem garantált mértékének eltéréseiből erednek; felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy lépjenek fel a többes megkülönböztetés minden formájával szemben, és biztosítsák a megkülönböztetés-mentesség és az egyenlő elbánás elvének alkalmazását a munkaerőpiacon és a munkához jutás terén; azt ajánlja, hogy a nemzeti, regionális és helyi hatóságok, bűnüldöző szervek, köztük a munkaügyi felügyelők, a nemzeti esélyegyenlőségi szervek és a civil társadalmi szervezetek fokozottan figyeljék a nemi és az egyéb megkülönböztetési okok és gyakorlatok közötti átfedést;

71. hangsúlyozza, hogy az egyenlőségre vonatkozó objektív, összehasonlítható és lebontott adatok hiánya a megkülönböztetés és az egyenlőtlenség eseteiről megnehezíti a megkülönböztetés, különösen a közvetett megkülönböztetés fennállásának bizonyítását; rámutat, hogy a 2000/78/EK irányelv 10. cikke lehetővé teszi a bizonyítási teher áthelyezését és megfordulását abban az esetben, ha a tények alapján feltételezhető közvetlen vagy közvetett diszkrimináció fennállása; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy pontosan és szisztematikusan, a szociális partnerek és a nemzeti esélyegyenlőségi szervek és a nemzeti bíróságok bevonásával gyűjtsenek adatokat az irányelv hatályát érintő egyenlőségre vonatkozóan;

72. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy – többek között a nemzeti jelentések részeként, valamint az évente elkészített, a szociális védelemről és a társadalmi befogadásról szóló együttes jelentésben – dolgozzanak ki harmonizált és homogén statisztikákat az egyenlőségre vonatkozó adatok gyűjtésében meglévő összes hiányosság korrigálásának céljából; felszólítja a Bizottságot, hogy az ilyen adatgyűjtést a tagállamoknak szóló ajánlásokkal és oly módon kezdeményezze, hogy megbízza az Eurostatot egyeztetések megszervezésével azzal a céllal, hogy váljon általánossá valamennyi megkülönböztetési okról szóló adat bontása az Európai Társadalomtudományi Elemzések mutatói esetében a felvétellel és a munkaerőpiaccal összefüggő diszkrimináció minden formája elleni tényleges fellépés és küzdelem érdekében;

73. azt ajánlja a tagállamoknak, hogy a foglalkoztatással kapcsolatos statisztikai adatok gyűjtése során vegyenek fel a munkaügyi felmérésre olyan opcionális kérdéseket, amelyekkel megállapítható a nem, a faji és etnikai származás, a vallás és meggyőződés, az életkor, valamint a szexuális irányultság alapján történő esetleges megkülönböztetés;

74. hangsúlyozza, hogy a törvényhozási folyamatban minden szinten mindig figyelembe kell venni a legkisebb, illetve a kis- és középvállalkozások adminisztratív terheit, és meg kell vizsgálni a tervezett intézkedések arányosságát;

75. rámutat a nemzeti esélyegyenlőségi szerveknek a foglalkoztatási egyenlőségről szóló irányelv végrehajtásában betöltött fontos szerepére, tekintettel arra, hogy hozzájárulnak a tudatosság növeléséhez és az adatgyűjtéshez, együttműködnek a társadalmi partnerekkel és más érdekelt szereplőkkel, kezelik az alacsony bejelentési arány problémáját, és vezető szerepet játszanak a megkülönböztetés áldozatai általi panasztétel egyszerűsítésében és támogatásában; kéri a nemzeti esélyegyenlőségi szervek szerepének erősítését, pártatlanságuk biztosítását és kapacitásaik fejlesztését és bővítését, többek között a megfelelő finanszírozás biztosítása révén;

2016. szeptember 15., csütörtök

76. felszólítja a tagállamokat, hogy mutassanak nagyobb elkötelezettséget a nők és a férfiak közötti egyenlőség elvének a foglalkoztatáspolitikában történő végrehajtását illetően; felszólít a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő költségvetés-tervezés aktív használatára, többek között a bevált gyakorlatok Bizottság általi megosztása révén, valamint a nők tisztességes feltételeken alapuló és bizonytalan foglalkoztatási formák nélküli, a család és a munkahely optimális összeegyeztetését és az egész életen át tartó tanulást elősegítő foglalkoztatásának ösztönzésére irányuló intézkedések, valamint a bér- és nyugdíjszakadék csökkentésének ösztönzésére és a nők általános munkaerő-piaci helyzetének javítására irányuló intézkedések végrehajtására;

77. felszólítja a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki nemektől független munkaköri besorolásokat és értékelési rendszereket, mert ezek az egyenlő bánásmód elősegítésének elengedhetetlen eszközei;

78. kiemeli, hogy az egyenlő bánásmódról szóló szakpolitikáknak a sztereotípiák kezelésére kellene irányulniuk a nők és férfiak munkavégzése és szerepei tekintetében;

79. emlékeztet arra, hogy a szociális partnerek alapvető szerepet játszanak a diszkrimináció elleni harcban a munkavállalók és a munkáltatók tájékoztatása és figyelmének felkeltése terén;

80. úgy véli, hogy további figyelmet kell fordítani a konkuráló jogok, így a vallás és meggyőződés szabadsága és a szólásszabadság egyensúlyára az ezen okokból történő zaklatás esetén;

81. felszólítja a tagállamokat, hogy fejlesszék és erősítsék meg a nemzeti munkaügyi felügyeleti szerveiket, biztosítva számukra a feltételeket és az anyagi és emberi erőforrásokat ahhoz, hogy fenn tudják tartani hatékony helyszíni jelenlétüket a bizonytalan foglalkoztatás, a szabályozatlan foglalkoztatás, valamint a munkaerő-piaci és bérezési megkülönböztetés elleni küzdelem érdekében, különösen a nők és férfiak közötti egyenlőség szempontjából;

82. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy konkrét intézkedésekkel, például a szülési szabadságra vonatkozó új javaslatokkal segítsék elő a munka és a magánélet összeegyeztethetőségét abból a célból, hogy biztosítsák a nők munkába való visszatérésének jogát a terhességi és a szülési szabadság, és a gyermekgondozási szabadság után, garantálják az egészség és a biztonság tényleges munkahelyi védelméhez való jogukat, biztosítsák az anyasággal kapcsolatos jogosultságaik védelmét, és hozzanak intézkedéseket a munkavállalók terhesség alatti tisztességtelen elbocsátása ellen, stb., valamint a gondozók szabadságáról szóló irányelvvel és az apasági szabadságra vonatkozó jogszabályok megerősítésével;

83. megjegyzi, hogy a megkülönböztetéssel kapcsolatos számos ügyben korlátozott az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés; hangsúlyozza az információkhoz való hozzáférést a megkülönböztetés áldozatai számára; szükségesnek tartja, hogy a tagállamok tegyék meg a megfelelő lépéseket annak érdekében, hogy az áldozatok számára biztosított legyen a jogi eljárás egésze alatt az ésszerű, elérhető és hozzáférhető jogi támogatás és tanácsadás, ideértve például a bizalmas és személyes tanácsadást, valamint az esélyegyenlőségi szervek vagy a megfelelő közvetítők által nyújtott érzelmi, személyes és erkölcsi támogatást; felhívja továbbá a tagállamokat, hogy lépjenek fel a munkahelyi zaklatással és erőszakkal szemben, amely sérti a személyek méltóságát, illetve támadó munkahelyi környezetet teremt;

84. úgy véli, hogy az igazságszolgáltatáshoz és az igazságszolgáltatáson kívüli mechanizmusokhoz való fokozott hozzáférés érdekében a nemzeti esélyegyenlőségi szervek megerősítése, valamint a hatóságok iránti bizalom növelése, jogi támogatás és tanácsadás nyújtása és a gyakran elhúzódó és összetett jogi eljárások egyszerűsítése által nemzeti szinten javítani kell a panaszkezelési mechanizmusokat; ösztönzi a tagállamokat, hogy hozzanak létre olyan platformokat, amelyeken keresztül munkahelyi diszkrimináció és zaklatás esetén panaszt lehet benyújtani és ingyenes jogi támogatást lehet kapni az ilyen ügyekkel kapcsolatosan;

85. felszólít jogszabályok elfogadására a visszaélést bejelentő személyek védelmére és a titoktartásra vonatkozóan a munkahelyen megnyilvánuló megkülönböztető magatartás és/vagy mobbing és/vagy stalking (zaklatás) esetén;

86. emlékeztet arra, hogy egyes esetekben még mindig nehézségekbe ütközik a bírósági ügyek lefolytatása és a megfelelő képviselet biztosítása, és felhívja a tagállamokat, hogy találjanak módokat az áldozatok ezzel kapcsolatos segítésére, többek között például adómentességek és adókedvezmények, valamint szakosodott nem kormányzati szervezetek által biztosított jogi segítségnyújtás és támogatás révén, továbbá gondoskodva a jogorvoslati lehetőségekről és a megfelelő képviseletről; hangsúlyozza a nem kormányzati szervek jogállásának jelentőségét a megfelelő bírósági és/vagy közigazgatási eljárásokban;

87. üdvözli, hogy a megkülönböztetést tiltó tagállami jogszabályokban előírt szankciók általában véve összhangban állnak a foglalkoztatási egyenlőségről szóló irányelvvel; kiemeli ugyanakkor a diszkrimináció elleni harcra specializálódott állami szervezetek fontos szerepét a szankciókhoz és erőforrásokhoz kapcsolódó problémák megoldásában; aggasztónak tartja ugyanakkor, hogy a nyújtott kártérítés szintjét és összegét tekintve a nemzeti bíróságok hajlamosak a jogszabály szerinti alacsonyabb szintű szankciókat alkalmazni ([1]); hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a Bizottság kövesse szoros figyelemmel a tagállamok szankciókra és jogorvoslatra vonatkozó szabályait annak biztosítása érdekében, hogy a tagállami jog ne engedje meg, hogy hátrányos megkülönböztetés esetén – ahogy azt az Európai Unió Bírósága is jelentésébe foglalta – pusztán szimbolikus büntetést szabjanak ki vagy figyelmeztetést adjanak ki;

88. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a roma közösség tagjai csak elenyésző mértékben vannak jelen a munkaerőpiacon; hangsúlyozza, hogy munkaerő-piaci részvételük támogatása érdekében meg kell erősíteni az erre az etnikai kisebbségre szakosodott nem kormányzati szervezetek szerepét; jelzi továbbá, hogy milyen fontos szerepet játszanak a nem kormányzati szervezetek a jogaikról való tájékoztatás terén, valamint a hátrányos megkülönböztetés eseteinek bejelentésében nyújtott segítségüknek köszönhetően, amivel végső soron javítják az adatgyűjtést;

89. felszólítja a tagállamokat, hogy a súlyos és strukturális megkülönböztetést elszenvedő csoportok, például a romák esetében használják ki az irányelv nyújtotta a pozitív intézkedések bevezetésének lehetőségét;

90. üdvözli, hogy a tagállamok túlnyomó többsége szükségesnek tekintette, hogy az irányelv hatályán belül valamilyen előremutató intézkedést hozzon;

91. hangsúlyozza, hogy szükség van az Európai Unió Bírósága vonatkozó határozatainak terjesztésére, valamint a nemzeti bírósági határozatok kölcsönös megosztására, az Európai Unió Bíróságának és az Emberi Jogok Európai Bíróságának az egyenlőségről szól irányelv rendelkezéseivel kapcsolatos ítélkezési gyakorlatának megfelelően;

92. hangsúlyozza a munkát és a gondozási feladatokat egyidejűleg ellátó nem hivatalos gondozók részére támogatás nyújtásának fontosságát (pl. rugalmas munkaidő, helyettesítő gondozás révén) oly módon, hogy lehetővé teszi a gondozást az említett gondozók (többnyire nők) számára, jelentős segítséget jelentve családjaiknak és levéve a terhet a társadalomról, és ezért a hozzájárulásért nem büntetik sem most, sem a jövőben;

93. szükségesnek ítéli a nemzeti, regionális és helyi hatóságok és bűnüldöző szervek, valamint munkaügyi felügyelők alkalmazottainak megfelelő képzését; döntő jelentőségűnek tartja, hogy valamennyi érdekelt fél, így a bírák, az ügyészek, az igazságügyi alkalmazottak, a jogászok és nyomozók, a rendőrök és a börtönökben dolgozók képzésben részesüljenek a foglalkoztatás területét érintő megkülönböztetésellenes jogszabályokkal és az ítélkezési gyakorlattal kapcsolatban, valamint hogy képzéseket biztosítsanak a kulturális megértés és a nem tudatos elfogultság témakörében;

94. szükségesnek gondolja, hogy a Bizottság az egyenlőségi és sokféleségi keretekre vonatkozó modelleket bocsásson a magánvállalatok, ezen belül a kkv-k és mikrovállalkozások rendelkezésére, amelyeket később alkalmazhatnak és saját igényeik szerint módosíthatnak; felszólítja az üzleti szereplőket arra, hogy lépjenek túl azon, hogy csupán ígéreteket tesznek az egyenlőség és sokféleség tiszteletben tartására, többek között azzal, hogy – amennyiben segíteni akarnak – az esélyegyenlőségi szervek segítségének igénybevételével évente beszámolnak az ez ügyben történt kezdeményezéseikről;

95. felszólítja a munkáltatókat, hogy az érvényben lévő megkülönböztetés-elleni irányelvek tiszteletben tartása és végrehajtása révén, a nemre, faji és etnikai származásra, vallásra vagy meggyőződésre, fogyatékosságra, életkorra vagy szexuális irányultságra való tekintet nélküli egyenlő elbánás elve alapján teremtsenek megkülönböztetés-mentes munkakörnyezetet munkavállalóik számára; felhívja a Bizottságot, hogy kövesse nyomon a kapcsolódó intézkedések végrehajtását;

96. rámutat a szociális partnerek, a nem kormányzati szervek és a civil társadalom fontos szerepére az áldozatoknak biztosított segítségnyújtás tekintetében, és hangsúlyozza, hogy a megkülönböztetést elszenvedő személyek számára gyakran könnyebb hozzájuk fordulni, mint más szereplőkhöz; ezért javasolja az e területen tevékenykedő civil társadalmi szervezetek támogatását;

([1]) Az Európai Parlament Kutatószolgálata, idézett mű.

2016. szeptember 15., csütörtök

97. szorgalmazza az emberi jogok és az állampolgári ismeretek oktatását, ami előmozdítja a sokféleséggel kapcsolatos tudatosságot és a sokféleség elfogadottságát, valamint befogadó környezet megteremtését célozza, ösztönözve a normák újradefiniálását és a sértő címkézés megszüntetését;

98. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák az emberi jogok és az állampolgári ismeretek oktatását az általános- és középiskolákban;

99. szükségesnek tartja, hogy a Bizottság fogadja el a nemzeti stratégiák európai keretét az antiszemitizmus, az iszlamofóbia, valamint a rasszizmus egyéb formái elleni küzdelemre;

100. ösztönzi a tagállamokat, hogy hozzanak létre megfelelő rendszereket a büntetésüket letöltött elítéltek munkaerőpiaci reintegrációjára vonatkozóan;

101. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az érdekelt felek, ezen belül a civil társadalmi szervezetek és az esélyegyenlőségi szervek részére tegyenek elérhetővé forrásokat a foglalkoztatás területén történő megkülönböztetéssel kapcsolatos figyelemfelhívó és oktató kampányok elősegítésére; felszólítja a magánszektort, hogy tegyen meg mindent a megkülönböztetéstől mentes munkakörnyezet megteremtése érdekében;

102. felhívja a tagállamokat arra, hogy vállaljanak kötelezettséget a megfelelő gyakorlat cseréjének biztosítására a diszkrimináció elleni harcban a foglalkoztatás területén;

103. felszólítja a szociális partnerek szervezeteit, hogy alakítsák ki a foglalkoztatási egyenlőtlenséggel kapcsolatos belső tudatosságot, és tegyenek javaslatokat arra, miként kezeljék az ügyeket a szervezeti/vállalati szintű ágazati kollektív tárgyalások, képzések, valamint a tagok és munkavállalók részére szóló kampányok során;

104. felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy vonják be a szociális partnereket (szakszervezeteket és munkáltatókat), valamint a civil társadalmat, beleértve az esélyegyenlőségi szerveket is a foglalkoztatási és munkavégzési egyenlőség hatékony alkalmazásába az egyenlő bánásmód előmozdítása érdekében; arra is felszólítja a tagállamokat, hogy erősítsék a szociális párbeszédet, valamint a tapasztalatok és a legjobb gyakorlatok cseréjét;

o

o o

105. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2016. szeptember 15., csütörtök

P8_TA(2016)0361

Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap 2007 és 2014 közötti időszakra vonatkozó tevékenységei, hatása és hozzáadott értéke

Az Európai Parlament 2016. szeptember 15-i állásfoglalása az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap 2007–2014. évi tevékenységéről, hatásáról és hozzáadott értékéről (2015/2284(INI))

(2018/C 204/22)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap létrehozásáról (2014–2020) és az 1927/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1309/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([1]),

— tekintettel az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap létrehozásáról szóló 1927/2006/EK rendelet módosításáról szóló, 2009. június 18-i 546/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([2]),

— tekintettel az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap létrehozásáról szóló, 2006. december 20-i 1927/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([3]),

— tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett, az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap 2013. és 2014. évi tevékenységéről szóló jelentésére (COM(2015)0355),

— tekintettel az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap (EGAA) utólagos értékelésére – 2015. augusztusi végleges jelentés,

— tekintettel a Számvevőszék 7/2013. számú, „Hoztak létre uniós többletértéket az elbocsátott munkavállalók visszailleszkedését célzó EGAA-intézkedések?” című különjelentésére,

— tekintettel az Eurofound Európai Szerkezetátalakítási Figyelő „Szerkezetátalakítás után: munkaerőpiacok, munkakörülmények és életelégedettség” című, 2012. évi jelentésére,

— tekintettel az Eurofound „Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap hozzáadott értéke: A tapasztalatok összehasonlítása Németországban és Finnországban” című esettanulmányára (2009),

— tekintettel az Eurofound Európai Szerkezetátalakítási Figyelő „Szerkezetátalakítás a recesszióban” című, 2009. évi jelentésére,

— tekintettel az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap jövőjéről szóló, 2011. szeptember 29-i állásfoglalására ([4]),

— tekintettel az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap finanszírozásáról és működéséről szóló, 2010. szeptember 7-i állásfoglalására ([5]),

([1]) HL L 347., 2013.12.20., 855. o.
([2]) HL L 167., 2009.6.29., 26. o.
([3]) HL L 406., 2006.12.30., 1. o.
([4]) HL C 56. E, 2013.2.26., 119. o.
([5]) HL C 308. E, 2011.10.20., 30. o.

2016. szeptember 15., csütörtök

— tekintettel az EGAA igénybevételéről szóló, 2007 januárja óta elfogadott állásfoglalásaira, ideértve a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság erre vonatkozó kérelmekről szóló észrevételeit is,

— tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság különleges munkacsoportjának az EGAA-ról szóló tanácskozásaira,

— tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,

— tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság jelentésére, valamint a Költségvetési Bizottság, Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság, a Költségvetési Ellenőrzési Bizottság, a Regionális Fejlesztési Bizottság, illetve a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményeire (A8-0227/2016),

A. mivel az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap (EGAA) a jelentős világkereskedelmi szerkezetváltozások következtében elbocsátott munkavállalók támogatása, és a velük való szolidaritás kifejezése érdekében jött létre; mivel az EGAA célja az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedéshez való hozzájárulás és a fenntartható foglalkoztatás előmozdítása oly módon, hogy felkészíti az elbocsátott munkavállalókat egy új munkahelyre és ennek során támogatja őket; mivel az EGAA azért jött létre, hogy gyors beavatkozással és rövid távú segítségnyújtással reagáljon jelentős mértékű elbocsátással járó, akut és előre nem látott munkaerő-piaci nehézségek következtében kialakult szükséghelyzetekre, az Európai Szociális Alappal (ESZA) ellentétben, amely szintén támogatja az elbocsátott munkavállalókat, azonban annak célja a hosszú távú strukturális egyenlőtlenségek kiegyenlítése, főként az egész életen át tartó tanulás révén; meggyőződése, hogy az EGAA-nak a következő programozási időszakban továbbra is a többéves pénzügyi kereten kívül kell működnie;

B. mivel a szerkezetátalakítás az utóbbi években gyakoribbá vált, néhány ágazatban fokozódott és átterjedt más ágazatokra is; mivel a vállalkozások felelősséggel tartoznak az ilyen döntéseknek a közösségekre és a tagállamok gazdasági és társadalmi szövetére gyakorolt, gyakran előre nem látott hatásaiért; mivel az EGAA segíti tompítani e szerkezetátalakítási döntések negatív hatásait; mivel egyre több EGAA-eset kapcsolódik a nagy cégek és multinacionális vállalatok szerkezetátalakítási stratégiáihoz, amelyekről rendszerint a munkavállalók és képviselőik bevonása nélkül döntöttek; mivel a vállalkozások áthelyezése, delokalizációja, bezárása, összeolvadása, felvásárlása, átvétele, a termelés átszervezése és a tevékenységek kiszervezése a szerkezetátalakítás leggyakoribb formái;

C. mivel azonban a munkahely- vagy foglalkozásváltás során a bizonytalanság akadályozhatja az alkalmazkodóképességet és a kezdeményezőkészséget, mivel az átmenet a munkanélküliség, az alacsonyabb bérek és a szociális bizonytalanság formájában veszélyeket hordoz; mivel az EGAA-esetek kedvezményezettjeinek munkaerő-piaci visszailleszkedése sikeresebb lesz, ha az jó minőségű foglalkoztatást eredményez;

D. mivel a szövetkezetek társadalmilag felelősségteljesen kezelik a szerkezetátalakítást, és a közös tulajdonra, a demokratikus részvételre és a tagok általi ellenőrzésre alapuló egyedi szövetkezeti irányítási modell, valamint az, hogy a szövetkezetek a saját pénzügyi forrásaikra és támogatói hálózataikra tudnak támaszkodni, megmagyarázza, hogy a szövetkezetek miért rugalmasabbak és innovatívabbak a szerkezetátalakítás hosszabb távú kezelésében és új vállalkozások létrehozásában;

E. mivel az 1309/2013/EU rendelet 19. cikke alapján a Bizottság kétévente mennyiségi és minőségi jelentést terjeszt a Parlament és a Tanács elé az EGAA előző két évben végzett tevékenységeiről;

F. mivel nem létezik európai jogi keret a munkavállalók a változásokra való felkészülés és a munkahelyek elvesztésének megelőzése érdekében történő tájékoztatására és a velük való konzultációra, valamint a szerkezetátalakítás előrejelzésére és kezelésére; mivel a Parlament 2013. január 15-i állásfoglalásában ([1]) felhívta a Bizottságot, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 225. cikke alapján a szociális partnerekkel folytatott egyeztetést követően a lehető leghamarabb nyújtson be javaslatot a munkavállalók tájékoztatásáról és a velük folytatott konzultációról, a szerkezetátalakítás előrejelzéséről és kezeléséről szóló jogi aktusra (az állásfoglalásának mellékletében foglalt részletes ajánlások szerint); mivel jelenleg a munkáltatóknak a szóban forgó folyamat során a munkavállalókkal szembeni

([1]) HL C 440., 2015.12.30., 23. o.

felelőssége tekintetében nemzeti szinten jelentős eltérések vannak; mivel ebben az ügyben két alkalommal folytattak konzultációt az európai szociális partnerekkel, és a Bizottság nem cselekedett; mivel a Bizottság csalódást keltő válaszokat adott a Parlament tájékoztatásról, konzultációról és szerkezetátalakításról szóló állásfoglalásaira, amelyek konkrét lépések szükségességére hívták fel a figyelmet ezen a területen; mivel elengedhetetlenek az olyan, jól kidolgozott munkaügyi kapcsolatrendszerek, amelyek jogokat biztosítanak a munkavállalók és képviselőik számára a konzultáció és a tájékoztatás terén; mivel egy megerősített tájékoztatási és konzultációs irányelv segíthetne annak biztosításában, hogy a megfelelő terv kialakítását célzó tárgyalásokra méltányos körülmények között és időben kerüljön sor;

G. mivel a minimális elbocsátási küszöbérték 1 000-ről 500-ra csökkent, lehetővé téve, hogy kivételes esetben vagy kisméretű munkaerőpiacok esetében fontolóra vegyék az EGAA igénybevételére irányuló kérelmeket, amennyiben az elbocsátások súlyos hatással vannak a foglalkoztatottságra és a helyi, regionális vagy nemzeti gazdaságra;

H. mivel 2014. január 1-je óta az egykori önálló vállalkozók is lehetnek kedvezményezettek és részesülhetnek támogatásban; mivel a Bizottságnak biztosítania kell, hogy az EGAA megfeleljen az önálló vállalkozók egyedi igényeinek, mivel az önálló vállalkozók száma folyamatosan nő; mivel 2017. december 31-ig az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezés keretében támogatásra jogosult régiókban élő, nem foglalkoztatott, oktatásban és képzésben nem részesülő fiatalok (NEET-fiatal) a célzott kedvezményezettek számának megfelelő számban EGAA-támogatásban részesülhetnek;

I. mivel a jelenlegi EGAA célja nem csupán az elbocsátott munkavállalók támogatása, hanem a velük való szolidaritás kinyilvánítása is;

J. mivel az EGAA eredeti költségvetése évi 500 millió EUR volt; mivel jelenlegi éves költségvetése 150 millió EUR, és elindulása óta évente átlagosan mintegy 70 millió EUR összegben került igénybevételre;

K. mivel a társfinanszírozási arány kezdetben 50 % volt, amely a 2009 és 2011 közötti időszakban 65 %-ra nőtt, a 2012 és 2013 közötti időszakban ismét 50 %-ra csökkent, jelenleg pedig 60 %;

L. mivel 2007 és 2014 között 20 tagállamból 134 kérelem érkezett 122 121 támogatásra jogosult munkavállaló vonatkozásában, és mivel összesen 561,1 millió eurót kérelmeztek; megjegyzi, hogy a 2007–2013-as időszakban a költségvetés végrehajtási aránya csak 55 %-os volt; mivel 2007 és 2014 között a legtöbb kérelem a feldolgozóiparból érkezett, különösen a gépjárműiparból, amely 122 121 munkavállalóból 29 000-t érintett (a benyújtott kérelmek által érintett teljes szám 23 %-a); mivel napjainkig a gazdasági válság hatásai a kis méretű, 500-nál kevesebb dolgozót foglalkoztató cégeket sújtották a legjobban;

M. mivel a Számvevőszék annak fontolóra vételét ajánlja az Európai Parlamentnek, a Bizottságnak és a Tanácsnak, hogy az olyan intézkedésekre korlátozzák az uniós finanszírozást, amelyek várhatóan uniós hozzáadott értéket nyújtanak, ne pedig a már létező nemzeti munkavállalói jövedelemtámogatási rendszereket finanszírozzák, összhangban a 7. cikk (1) bekezdésének b) pontjával; mivel bebizonyosodott, hogy az EGAA-intézkedések azokban az esetekben nyújtják a legnagyobb hozzáadott értéket, amikor a tagállami foglalkoztatási ellátási rendszerek keretében rendszerint nem létező, az elbocsátott munkavállalóknak nyújtott szolgáltatásokat társfinanszíroznak, amelyek juttatások helyett inkább a továbbképzést helyezik a középpontba, továbbá amikor ezek az intézkedések személyre szabottak és kiegészítik az általános rendelkezéseket, különös tekintettel azokra az esetekre, amikor a legveszélyeztetettebb munkavállalói csoportokat bocsátják el; ezzel kapcsolatban megjegyzi, hogy ki kell használni a korábbi munkavállalókban rejlő lehetőségeket, valamint fontosnak tekinti a helyi munkaerő-piaci igények és készségigények teljes körű értékelését, mivel ennek alapján kell megtervezni a munkavállalók gyors munkaerő-piaci visszailleszkedését szolgáló képzést és a kompetenciaépítést; emlékeztet arra, hogy a tagállamok feladata az EGAA költségvetésének hatékony végrehajtása;

2016. szeptember 15., csütörtök

N. mivel az EGAA nem oldja meg a munkanélküliség problémáját az EU-ban; mivel az EU-ban a munkanélküliségi válság megoldása azt követeli meg, hogy a munkahelyteremtést, a munkahelyek védelmét és fenntarthatóságát helyezzék az uniós politika középpontjába; mivel az európai munkanélküliség aránya – különösen a fiatal munkavállalók és a tartósan munka nélkül lévők vonatkozásában – új szakmai kilátásokat nyújtó, sürgős kezdeményezéseket tesz szükségessé;

O. mivel az EGAA értékelésére vonatkozó referencia-időszak e jelentés alkalmazásában a 2007–2014 közötti időszak; mivel a Bizottság utólagos értékelése a 2007–2013 közötti időszakra vonatkozik, és a Számvevőszék jelentése a 2007–2012 közötti időszakot vizsgálja;

P. mivel az EGAA végrehajtása során biztosítani kell és elő kell mozdítani a nemek közötti egyenlőség elvét és a hátrányos megkülönböztetés tilalmát, amelyek az Unió és az Európa 2020 stratégia alapértékei;

1. tudomásul veszi az EGAA utólagos értékelését és az első kétéves jelentést; megjegyzi, hogy a Bizottság teljesíti jelentéstételi kötelezettségét; úgy véli, hogy ezek és más jelentések nem elégségesek az EGAA átláthatóságának és hatékonyságának maradéktalan biztosításához; felhívja azokat a tagállamokat, amelyek részesültek az EGAA támogatásából, hogy tegyenek nyilvánosan elérhetővé minden adatot és értékelést, valamint hogy az esetekről szóló jelentésekbe építsenek bele nemi szempontú hatásvizsgálatot; határozottan ösztönzi valamennyi tagállamot, hogy a jelenlegi rendelet értelmében kérelmeiket és végleges jelentéseiket tegyék kellő időben elérhetővé a nyilvánosság számára; bár a Bizottság valóban teljesíti jelentéstételi kötelezettségeit, úgy véli, hogy a Bizottság nyilvánosságra hozhatná az EGAA-esetekre vonatkozó valamennyi dokumentumot, ideértve a tagállamokban folyamatban lévő kérelmekkel kapcsolatos ellenőrző látogatásokat követő belső küldetésjelentéseiket is;

2. üdvözli, hogy egy évről két évre terjesztették ki a finanszírozási időszakot; emlékeztet rá, hogy az Eurofound kutatása szerint a 12 hónap nem volt elég hosszú időszak ahhoz, hogy segítsenek az elbocsátott munkavállalóknak, különösen a legveszélyeztetettebb csoportoknak, így az alacsony képzettségű munkavállalóknak, az idősebb munkavállalóknak, a nőknek és különösen az egyedülálló szülőknek;

3. megjegyzi, hogy az EGAA értékelései azt mutatják, hogy az alap beavatkozásainak eredményeit olyan tényezők befolyásolják, mint a munkavállalói célcsoport oktatási és a képzettségi szintje, az adott munkaerőpiacok felvevőképessége, valamint a kedvezményezett országok GDP-je; hangsúlyozza hogy e tényezőket leginkább olyan hosszú távú intézkedések befolyásolják, amelyeket az európai strukturális és beruházási alapok (esb-alapok) hatékonyan tudnak támogatni; rámutat arra, hogy figyelembe kell venni e tényezőket és a helyi munkaerő-piaci helyzetet, amikor az EGAA-ból folyósítandó segítségnyújtásra van szükség; megjegyzi, hogy fontos az EGAA- és az esb-alapok közötti szinergiák megerősítése a gyorsabb és hatékonyabb eredmények elérése érdekében; hangsúlyozza, hogy az ESZA-alapok az EGAA által támogatott területeken nyomon követési intézkedésként működhetnek a beruházás, az általános növekedés és a munkahelyteremtés ösztönzése révén; hangsúlyozza, hogy az EGAA-beavatkozásokat olyan befektetésekre kell irányozni, amelyek hozzájárulnak a növekedéshez, a munkahelyteremtéshez, az oktatáshoz, a készségekhez és a munkavállalók földrajzi mobilitásához, és azokat össze kell hangolni a meglévő uniós programokkal, amelyek célja, hogy segítsenek az embereknek munkát találni és előmozdítsák a vállalkozási készségeket, különösen azokban a régiókban és ágazatokban, amelyeket már amúgy is sújtanak a globalizáció vagy a gazdasági szerkezetátalakítás káros hatásai; hangsúlyozza, hogy a több alapból finanszírozott programozásra épülő integrált megközelítést kell előnyben részesíteni a létszámcsökkentés és a munkanélküliség hatásainak tartós leküzdése érdekében, a források hatékony elkülönítése, valamint szorosabb együttműködés és szinergiák révén, különösen az ESA- és az ERFA-alapok között; határozottan úgy véli, hogy egy több alapból finanszírozott integrált programozási stratégia csökkentené a termelésáthelyezés kockázatát, és kedvező feltételeket teremtene az uniós ipari termelés helyreállításához;

4. úgy véli, hogy az EGAA működésén javítottak a szabályozással kapcsolatos reformok; tudomásul veszi, hogy e javulás egyszerűbbé tette a tagállamok számára az EGAA-hoz való hozzáférés eljárását, és ez minden bizonnyal hozzájárul ahhoz, hogy a tagállamok nagyobb mértékben használják ezt az eszközt; kéri a Bizottságot, hogy javasoljon intézkedéseket az adminisztratív kapacitással kapcsolatos, az EGAA-ban való részvételt hátráltató valamennyi akadály megszüntetésére; úgy véli, hogy az EGAA nem kaphat makrogazdasági stabilizációs funkciót;

5. megjegyzi, hogy az éves költségvetésben az EGAA vonatkozásában elkülönített csökkentett előirányzatok jelenleg elégségesek a munkájukat elveszítő személyek számára szükséges és alapvető jelentőséggel bíró támogatás és segítségnyújtás biztosításához; ugyanakkor hangsúlyozza, hogy mivel 2014 óta bővítették az EGAA alkalmazási körét, hogy az kiterjedjen a NEET-fiatalokra és magában foglalja a válsághoz kapcsolódó igénybevétel kritériumát, valamint hogy a kérelmek számának jelentős növekedése vagy új jogosultságok bevezetése esetén lehetséges, hogy az előirányzatok nem bizonyulnának elegendőnek, és azokat növelni kellene az EGAA hatékony működésének biztosítása érdekében;

6. hangsúlyozza a kölcsönös bizalmon és közös felelősségen alapuló erős társadalmi párbeszéd jelentőségét, ami a szerkezetátalakítási folyamatok előrejelzése, megelőzése és kezelése során a legjobb eszköz a konszenzusos megoldások és közös kilátások keresésére; kiemeli, hogy ez segítséget nyújtana a munkahelyek elvesztésének és ezáltal az EGAA-eseteknek a megelőzésében;

7. megjegyzi, hogy a 2009–2010-es időszakban, amikor érvényben volt az eltérés, amely lehetővé tette a kérelmek válsággal kapcsolatos kritériumok alapján történő benyújtását, a kérelmek száma jelentősen megnőtt, továbbá hogy e hatályt még nagyobb mértékben kiterjesztették, hogy állandó jelleggel magába foglalja a válsághoz kapcsolódó igénybevétel kritériumát és az önálló vállalkozókat a 2014–2020 közötti időszakban; üdvözli, hogy 2013 után meghosszabbították az eltérés időszakát; megjegyzi, hogy 2007 és 2014 között az összes projekt több mint fele a válsághoz kapcsolódott; hangsúlyozza továbbá, hogy a gazdasági válság negatív hatásai egyes tagállamokban még mindig érezhetők;

8. megállapítja, hogy 2007 és 2014 között húsz tagállam összesen 542,4 millió eurót igényelt 131 támogatási kérelemmel, 121 380 munkavállaló érdekében;

9. megállapítja, hogy a Bizottság tökéletesítette az EGAA adatbázisát, melyben statisztikai célból rögzíti az EGAA-támogatások mennyiségi adatait, megkönnyítve a tagállamok számára a pályázatok benyújtását a Bizottsághoz, valamint a Bizottság számára az EGAA-hoz kapcsolódó ügyekre vonatkozó adatok elemzését és összehasonlítását; megjegyzi továbbá, hogy a Bizottság beemelte az EGAA-t a közös alapkezelő rendszerbe, melynek eredményeképpen megfelelőbb és teljesebb pályázatokra, valamint a pályázatok tagállamok általi benyújtásához szükséges idő rövidülésére lehet számítani; megjegyzi, hogy ez a rendszer lehetővé teszi a kérelmek benyújtásának egyszerűsítését a tagállamok számára, és sürgeti a Bizottságot, hogy gyorsítsa fel a kérelmek feldolgozását, hogy a finanszírozást a hatás maximalizálása érdekében gyorsan biztosítani lehessen;

10. felhívja a Bizottságot, hogy teljes mértékben készüljön fel a kereskedelempolitikai döntések uniós munkaerőpiacra gyakorolt hatásaira, figyelembe véve e hatások – amelyekre az EGAA-kérelmet mutattak rá – kutatási eredményeken alapuló információit is; felhívja a Bizottságot, hogy végezzen mélyreható előzetes és utólagos hatásvizsgálatokat, többek közt társadalmi hatásvizsgálatokat is, foglalkozva a foglalkoztatásra, a versenyképességre, a gazdaságra, valamint a kis- és középvállalkozásokra gyakorolt lehetséges hatásokkal, egyidejűleg biztosítva a Kereskedelmi és a Foglakoztatási Főigazgatóság közötti hatékony előzetes koordinációt; felhívja a Parlamentet, hogy szervezzen rendszeres együttes meghallgatásokat a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság és a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság részvételével, hozzájárulva a kereskedelempolitika és az EGAA jobb összehangolásához és annak monitorozásához; szükségesnek tartja, hogy fokozzák az EGAA igénybevételét a delokalizáció problémájának, valamint a globális kereslet változásai által előidézett ágazati válságok kezelése során; határozottan ellenez minden olyan kezdeményezést, amelynek jegyében az EGAA-t jelenlegi formájában és a jelenlegi költségvetéssel az Európai Unióban az uniós szinten megállapított kereskedelmi stratégiák – ideértve a jövőben megkötendő kereskedelmi megállapodásokat vagy azokat, amelyek már érvényben vannak – eredményeként elveszített munkahelyekre vonatkozó beavatkozási eszköznek tekintenék; hangsúlyozza, hogy erős koherenciát kell kialakítani a kereskedelmi és az iparpolitikák között, valamint hogy korszerűsíteni kell az Unió piacvédelmi eszközeit;

11. felhívja a Bizottságot, hogy csak akkor adjon piacgazdasági státuszt a kereskedelmi partnereknek, amikor azok megfelelnek az általa rögzített öt feltételnek; e tekintetben felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki egyértelmű és hatékony stratégiát a piacgazdasági státusz harmadik országoknak való megítélésével kapcsolatos kérdésekre vonatkozóan, hogy meg lehessen őrizni az uniós vállalkozások versenyképességét és folytatni lehessen a küzdelmet a tisztességtelen verseny valamennyi formája ellen;

12. hangsúlyozza, hogy az EGAA egyik fő célkitűzése az áruk és szolgáltatások uniós kereskedelmének jelentős irányváltása következtében munkanélkülivé vált munkavállalók segítése a szabályzat 2. cikkének a) pontjában megállapítottaknak megfelelően; úgy véli, hogy az EGAA egyik fontos feladata a kereskedelmi viták negatív következményeként elbocsátott munkavállalók támogatásának biztosítása; ennek megfelelően felhívja a Bizottságot annak egyértelművé tételére, hogy a munkahelyek az áruk és szolgáltatások uniós kereskedelmének jelentős irányváltását eredményező kereskedelmi viták következtében való elvesztése teljes mértékben az EGAA hatálya alá tartozik;

13. hangsúlyozza, hogy az EGAA semmilyen körülmények között sem helyettesíthet egy a szerkezeti átalakítások megelőzését és előrejelzését célzó, komoly szakpolitikát; kiemeli a tényleges iparpolitika jelentőségét a fenntartható és inkluzív fejlődéshez hozzájáruló Európában;

2016. szeptember 15., csütörtök

14. kéri a Bizottságot, hogy készítsen tanulmányt a globalizáció hatásáról ágazatonként, és ennek alapján tegyen olyan javaslatokat, melyek ösztönzik a vállalkozásokat az ágazati változásokra való felkészülésre és munkavállalóik elbocsátások előtti felkészítésére is;

15. hangsúlyozza, hogy néhány tagállam az EGAA-val szemben az ESZA-t részesítette előnyben, mivel ez utóbbi esetében magasabb a társfinanszírozás aránya, és az intézkedéseket gyorsabban végrehajtják, míg az EGAA esetében nincs előfinanszírozás és a jóváhagyási eljárás hosszadalmas; ugyanakkor úgy véli, hogy a megnövelt társfinanszírozási arány és az új rendeletben megállapított gyorsabb kérelmezési és jóváhagyási eljárás segít ezen problémák némelyikének kezelésében; sajnálja, hogy az EGAA-támogatás még mindig nem érte el minden tagállamban az elbocsátott munkavállalókat, és felhívja a tagállamokat, hogy vegyék igénybe ezt a támogatást tömeges létszámcsökkentések esetén;

16. felhívja a figyelmet arra, hogy a Számvevőszék jelentése szerint az EGAA-kérelmek jóváhagyása átlagosan 41 hetet vesz igénybe; kéri, hogy tegyenek meg mindent az eljárások felgyorsítása érdekében; örömmel veszi tudomásul, hogy a Bizottság igyekszik minimalizálni a késedelmeket és egyszerűsíteni a kérelmezési eljárást; hangsúlyozza, hogy elengedhetetlen e téren a tagállamok kapacitásának erősítése, és határozottan javasolja, hogy valamennyi tagállam a lehető leghamarabb kezdje meg az intézkedések alkalmazását; megjegyzi, hogy számos tagállam már megtette ezt;

17. megjegyzi, hogy egyes tagállamok, szociális partnerek és vállalatok rendkívül keveset tudnak az EGAA-ról; arra kéri az Európai Bizottságot, hogy erősítse meg a tagállamok, a nemzeti és helyi szakszervezeti hálózatok, valamint a lakosság felé irányuló kommunikációját; felhívja a tagállamokat, hogy mozdítsák elő az EGAA ismertségét a munkavállalók és képviselőik körében, és ezt megfelelő időben tegyék meg annak biztosítása érdekében, hogy a lehetséges kedvezményezettek maximális számát érhessék el, és e kedvezményezettek kihasználhassák az EGAA intézkedéseit, valamint hogy az EGAA révén elért eredményekről hatékonyabb tájékoztatást nyújtsanak;

18. emlékeztet azon biztosítékok fontosságára, amelyek megakadályozzák azon uniós finanszírozásban részesülő vállalkozások áthelyezését egy adott időszakon belül, ami – a létszámcsökkentések miatt – további támogatási rendszerek elindításához vezethet;

Az EGAA kedvezményezettjei

19. üdvözli a Számvevőszék jelentésében szereplő következtetést, miszerint csaknem valamennyi, az EGAA-ból támogatására jogosult munkavállaló igénybe tudott venni személyre szabott és jól összehangolt intézkedéseket, valamint hogy a pénzügyi támogatásban részesülő munkavállalók újrafoglalkoztatási aránya eléri a közel 50 %-ot; megjegyzi, hogy néhány tagállamban az EGAA-programok megfelelő idejű és eredményes végrehajtásának elmaradása alulkihasználtsághoz vezetett; úgy véli, hogy a célzott kedvezményezettek vagy képviselőik, a szociális partnerek, a helyi munkaügyi szervezetek és egyéb érintett felek bevonása az elsődleges értékelésbe és a kérelmezésbe kulcsfontosságú a kedvezményezettek számára kedvező eredmények biztosítása érdekében; kéri a Bizottságot, hogy támogassa a tagállamokat innovatív intézkedések és programok kialakításában, valamint hogy felülvizsgálatai során értékelje, hogy a személyre szabott szolgáltatások összehangolt csomagjának kialakítása mennyire tudta előre jelezni a jövőbeli munkaerő-piaci kilátásokat és szükséges készségeket, és az mennyire tudott megfelelni az erőforrás-hatékony és fenntartható gazdaság felé történő elmozdulásnak; kéri a tagállamokat, hogy a jelenlegi rendelet 7. cikkével összhangban tegyen további erőfeszítéseket a személyre szabott szolgáltatások összehangolt csomagjának olya módon való kialakítására, hogy az illeszkedjék az erőforrás-hatékony és fenntartható gazdaság célkitűzéséhez; megjegyzi, hogy az innováció, az intelligens szakosodás és az erőforrás-hatékonyság kulcsfontosságú az ipari megújulás és a gazdasági diverzifikáció szempontjából;

20. megjegyzi, hogy a Bizottság utólagos értékelési jelentésében elemzett 73 projektből az 55 éves vagy annál idősebb kedvezményezettek átlagos aránya 15 %, míg a 15–24 éves korosztályé 5 % volt; ezért üdvözli, hogy az új rendelet az idősebb és fiatalabb munkavállalókra helyezi a hangsúlyt, valamint hogy egyes kérelmeket kiterjeszt a nem foglalkoztatott, oktatásban és képzésben nem részesülő fiatalokra is; megjegyzi, hogy a női kedvezményezettek átlagos aránya 33 %, míg a férfiaké 67 % volt; megjegyzi, hogy ezek az adatok a munkavállalók nemi megoszlását tükrözik, ami az érintett ágazatnak megfelelően változhat; ezért felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a férfiak és nők EGAA-kérelmeit egyenlően kezeljék, valamint felhívja a tagállamokat, hogy gyűjtsenek adatokat nemi szempontok szerint is, hogy látni lehessen ennek a női kedvezményezettek újrafoglalkoztatási arányaira gyakorolt hatását; megjegyzi továbbá, hogy egyes EGAA-kérelmekben a megcélzott kedvezményezettek száma túl alacsony a támogatásra jogosult kedvezményezettek teljes számához képest, ami az optimálistól elmaradó hatáshoz vezethet;

21. úgy véli, hogy az EGAA hatályának a NEET-fiatalokra való kiterjesztése gyakran eltérő típusú beavatkozásokat követel meg, és úgy véli, hogy valamennyi megfelelő szereplőnek, köztük a szociális partnereknek, helyi közösségi csoportoknak és ifjúsági szervezeteknek is képviselőik útján jelen kell lenniük az egyes programok végrehajtási szakaszánál, és elő kell mozdítaniuk a NEET-fiatalok maximális bevonásának biztosításához szükséges intézkedéseket; ebben az összefüggésben ösztönzi a tagállamokat egy erős irányító ügynökség létrehozására a program végrehajtásának koordinálása céljából, hogy célzott és tartós támogatás biztosításával segítse, hogy a NEET-fiatalok elvégezzék a programot, valamint hogy biztosítsa a program forrásainak maximális igénybevételét; úgy véli, hogy egy független, a NEET-fiatalok részvételére külön hangsúlyt helyező felülvizsgálat jobb gyakorlatokat azonosítana; határozottan úgy véli, hogy a NEET-fiatalok integrációjára vonatkozó eltérést fenn kell tartani a programozási időszak 2020. decemberi végéig;

22. felhívja a Bizottságot, hogy az EGAA középtávú értékelésébe foglaljon bele egy konkrét, minőségi és mennyiségi szempontú, a nem foglalkoztatott, oktatásban és képzésben nem részesülő fiataloknak (NEET-fiatalok) nyújtott EGAA-támogatásról szóló értékelést, különösen az ifjúsági garancia végrehajtása és a nemzeti költségvetések, az ESZA és az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezés közötti szinergiák tekintetében;

23. megjegyzi, hogy az utólagos értékelés szerint a megvizsgált 73 esetben az elért kedvezményezettek átlagos aránya 78 % volt; ezen belül 20 esetben ez az arány 100 %-os vagy több volt; ugyanakkor ragaszkodik ahhoz, hogy a maximum elérési arány minden esetben 100 %, ezért a 100 %-nál nagyobb számadatok használata elferdíti az adatokat, és a tényleges elérési aránynál magasabbat sejtet; megjegyzi, hogy ez a költségvetés végrehajtási arányára is érvényes; felhívja a Bizottságot, hogy igazítsa ki adatait az elért kedvezményezettek arányainak és a költségvetés végrehajtási arányának pontosabb értékelése érdekében;

24. üdvözli, hogy sok kedvezményezett az EGAA révén a munkakeresésben kapott személyre szabott támogatás segítségével mindenekelőtt új munkához juthatott, és a képzési programok és a mobilitási támogatások igénybevételével készségeit naprakésszé tehette; üdvözli azt is, hogy az EGAA az új vállalkozások beindításának és a meglévők átvételének támogatásával egyes munkavállalók számára lehetővé tette, hogy vállalkozásba fogjanak; hangsúlyozza, hogy jelentések szerint ennek következményeként az EGAA számottevő pozitív hatást tett az önbecsülésre, a nagyobb szerepvállalás érzésére és a motiváltságra; hangsúlyozza, hogy az EGAA-támogatás növelte a társadalmi kohéziót azáltal, hogy lehetővé tette az emberek számára a munkaerő-piaci visszailleszkedést és a negatív munkanélküliségi csapdák elkerülését;

25. megjegyzi, hogy ugyanezen utólagos jelentés szerint az EGAA kedvezményezettjei inkább az átlagosnál alacsonyabb iskolázottsággal rendelkeznek, és emiatt kevésbé adhatók át nekik a készségek, ami rendes körülmények között csökkenti foglalkoztatási lehetőségeiket, és kiszolgáltatottá teszi őket a munkaerőpiacon; úgy véli, hogy az EGAA akkor éri el a legjobb uniós hozzáadott értéket, amikor a munkavállalókat, különösen az alacsonyabb képzettségű veszélyeztetett csoportokat segítő képzési és átképzési rendszereket támogatja, amelyek a munkaerőpiac által igényelt készségeknek adnak prioritást, és amelyek ösztönzik a vállalkozói készségek kibontakozását;

26. megjegyzi, hogy egy, az utólagos értékelés keretében elvégzett felmérés vegyes eredményeket hozott, mivel 35 % azt állította, hogy az új munkahely minősége a korábbinál jobb vagy sokkal jobb, 24 % szerint ugyanolyan, 41 % szerint pedig rosszabb vagy sokkal rosszabb volt; ugyanakkor mivel nem állnak rendelkezésre szisztematikus adatok, amelyek bármely értékelés alapjául szolgálhatnának, azt javasolja, hogy a Bizottság gyűjtsön részletesebb információkat az EGAA-beavatkozások hatásáról és minőségéről, azzal a céllal, hogy egy későbbi szakaszban szükség esetén korrekciós intézkedéseket hozhasson;

Az EGAA költséghatékonysága és hozzáadott értéke

27. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy rugalmasabb és hatékonyabb választási lehetőségek révén javítsák az EGAA költségvetésének végrehajtását, az eredményekre, a hatásra és a hozzáadott értékre helyezett hangsúllyal, a finanszírozások megfelelő és átlátható felhasználásának és a szabályok betartásának veszélyeztetése nélkül; véleménye szerint a kérelmezési eljárást meg kell gyorsítani az alap elbocsátott munkavállalókkal kapcsolatos hatékonyságának növelése érdekében; aggódik az EGAA-tól kért erőforrások és a tagállamok által visszatérített összegek közötti eltérések miatt, lévén az átlagos költségvetés-végrehajtási arány csak 45 %; ennek megfelelően arra kéri a Bizottságot, hogy alaposan vizsgálja meg az alacsony végrehajtási arány okait, és javasoljon intézkedéseket a létező szűk keresztmetszetek megoldására és a finanszírozás optimális felhasználásának biztosítására; megjegyzi, hogy az EGAA-támogatások lezárulta után az újrafoglalkoztatási arány – 4 % és 86 % között mozogva – jelentős különbségeket mutat, ezért hangsúlyozza az aktív és

2016. szeptember 15., csütörtök

inkluzív munkaerő-piaci intézkedések fontosságát; megállapítja, hogy az EGAA kiadásokkal egyes tagállamokban következetesen jobb eredményeket érnek el, mint másokban; javasolja, hogy a Bizottság továbbra is nyújtson útmutatást, és tegye lehetővé a tagállamok számára az EGAA-hoz benyújtott támogatási kérelmekkel és a támogatások felhasználásával kapcsolatos bevált gyakorlatok megosztását az elköltött eurónként lehető legmagasabb újrafoglalkoztatási arány biztosítása érdekében;

28. úgy véli, hogy a 60 %-os társfinanszírozási arányt nem kell növelni;

29. megjegyzi, hogy a Bizottság utólagos értékelése szerint az EGAA költségeinek átlagosan csupán 6 %-át teszik ki az adminisztratív és irányítással kapcsolatos kiadások;

30. megjegyzi, hogy a költséghatékonyságnak az érdekelt felekkel tartott konzultációk során azonosított legjelentősebb eleme az újrafoglalkoztatott munkavállalók száma volt, akik ahelyett, hogy munkanélküli-járadékban és egyéb szociális ellátásban részesülnének, immár adót és társadalombiztosítási járulékot fizetnek;

31. megjegyzi, hogy az EGAA támogatások jelentős részében magasabbak az EGAA-ról szóló rendelet 7. cikkének (4) bekezdése szerinti fellépésekre fordított költségek, ami gyengíti az EGAA-beruházások összhatását; kéri a Bizottságot, hogy az e költségek jelentette problémát határértékek bevezetésével orvosolja;

32. tudomásul veszi az utólagos értékelésben megfogalmazott javaslatot, miszerint a tények összevetésén alapuló hatásvizsgálat fontos elem az EGAA többletértékének megértése szempontjából; sajnálatát fejezi ki azzal kapcsolatban, hogy ilyen értékelés még nem készült;

33. üdvözli a Számvevőszék következtetését, miszerint az EGAA valós uniós többletértéket biztosított, amikor az alapot az elbocsátott munkavállalóknak nyújtott olyan szolgáltatások vagy juttatások társfinanszírozására fordították, amelyek a tagállami munkanélküli-ellátó rendszerekben rendszerint nem léteznek, miáltal elősegítette a nagyobb társadalmi kohéziót Európában; hangsúlyozza, hogy néhány tagállamban nem léteznek olyan szociális védelmi rendszerek, amelyek alkalmasak lennének a munkahelyüket elvesztő dolgozók szükségleteinek kezelésére;

34. sajnálja, hogy – a Számvevőszék szerint – az EGAA-finanszírozás egyharmada a nemzeti munkavállalók jövedelemtámogatási rendszereit támogatja, európai uniós többletérték létrejötte nélkül; felhívja a figyelmet arra, hogy az új EGAA-rendelet az összehangolt csomag összköltségének 35 %-ra korlátozza a különleges intézkedések – pl. a munkakereséshez nyújtott anyagi juttatás és a munkáltatóknak nyújtott munkaerő-felvételi ösztönzők – költségét, továbbá hogy az EGAA által támogatott intézkedések nem hivatottak felváltani a tagállamok által nemzeti rendszereik keretén belül nyújtott passzív szociális védelmi intézkedéseket; ragaszkodik ahhoz, hogy az EGAA nem használható fel a vállalkozások munkavállalóikkal szembeni kötelezettségeinek kiváltására; továbbá ösztönzi a Bizottságot, hogy a rendelet következő felülvizsgálatakor világosan mondja ki, hogy az EGAA nem használható fel a tagállamok elbocsátott munkavállalókkal szembeni kötelezettségeinek kiváltására;

35. sajnálattal veszi tudomásul, hogy a költségvetés végrehajtási aránya 3 % és 110 % között mozog, az átlagos végrehajtási arány pedig 55 %-os; úgy véli, hogy ez a helyzet olykor tükrözi a vagy a tervezési, vagy pedig a végrehajtási szakaszban fellépő hiányosságokat, és ezt a projektek jobb megtervezésével és jobb végrehajtásával kell orvosolni;

36. sajnálja, hogy csökkentették az EGAA finanszírozását; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az igények kielégítésének biztosítása érdekében nyújtsanak kiegészítő támogatást az EGAA-nak; felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a szükségtelen késedelmek elkerülése érdekében a munkateherhez mérten elégséges személyzet álljon rendelkezésre;

37. úgy véli, hogy az EGAA és az ESZA intézkedéseit egymást kiegészítve kell használni annak érdekében, hogy konkrétabb rövid távú és általánosabb hosszabb távú megoldásokat is elérjenek; tudomásul veszi azt a következtetést, hogy a tagállamok általánosságban hatékonyan koordinálták az EGAA-t az ESZA-val és a nemzeti munkaerő-piaci intézkedésekkel, valamint hogy a számvevőszéki ellenőrzés során nem derült fény átfedésekre vagy személyek kettős támogatására;

38. elégedett a Bizottság által az EGAA 2013-as és 2014-es tevékenységeiről készített jelentés megállapításaival, amelyek szerint 2013-ban és 2014-ben nem jelentettek a Bizottságnak az EGAA-rendelet tárgykörében szabálytalanságokat, és nem volt az EGAA tárgykörében 2013-ban és 2014-ben lezárt szabálytalansági ügy;

A kkv-kra gyakorolt hatás

39. megjegyzi, hogy az Unióban működő valamennyi vállalkozás 99 %-át kitevő kkv-k foglalkoztatják az uniós munkavállalók túlnyomó többségét; ebben az összefüggésben aggodalmának ad hangot azzal kapcsolatban, hogy az EGAA csak nagyon korlátozott hatást gyakorolt a kkv-kra, annak ellenére, hogy egyértelműen lehetőséget nyújt a kkv-k bizonyos kritériumok mellett történő támogatására; tudomásul veszi a Bizottság magyarázatát, miszerint a beszállítók érintett alkalmazottait egyik esetben sem szándékosan zárták ki a támogatásból, de kéri a Bizottságot, hogy alakítsa át még inkább az EGAA-t oly módon, hogy abból az európai gazdaság kulcsfontosságú szereplőiként a kkv-k is részesülhessenek, többek között azáltal, hogy nagyobb hangsúlyt helyez a 8. cikk d) pontjának rendelkezésére, amelynek értelmében azonosítani kell az elbocsátó vállalkozások szállítóit, feldolgozó termelőit vagy alvállalkozóit, vagy azon korábbi esetek nyomon követése révén, amikor az EGAA kkv-kat, szociális vállalkozásokat és szövetkezeteket támogatott a legjobb gyakorlatok előmozdítása érdekében; hangsúlyozza, hogy jobban figyelembe kell venni az arányosságot a kkv-k és a nagyvállalatok munkavállalói között;

40. meggyőződése, hogy az nagyobb mértékben kell használni az elfogadhatósági küszöbök terén alkalmazott eltéréseket, különösen a kkv-k javára; kiemeli a jelenleg hatályos rendelet 4. cikke (2) bekezdése szerinti rendelkezések fontosságát a kkv-k számára, mivel ezek lehetővé teszik, hogy a válság vagy a globalizáció által érintett gazdasági ágazatok regionális szintű szerkezeti átalakítására eseti alapon kerüljön sor; elismeri az e rendelkezések szerint benyújtott kérelmek esetében jelentkező kihívásokat, és felhívja a Bizottságot, hogy segítse a tagállamokat e kihívások kezelésében, hogy az EGAA-t egy működőképes megoldássá tegye az elbocsátott munkavállalók számára; továbbá felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vegyék figyelembe a „gondolkozz először kicsiben” (Think Small First) elvet a tervezési és kérelmezési szakaszokban;

41. megjegyzi, hogy a kérelmek a gyártó ágazatokban és az építőiparban koncentrálódnak, különösen a gépjárműiparban és a repülőgépgyártásban, ahol a támogatást főként nagyvállalatoknak nyújtják; felhívja a tagállamokat, valamint a kizárólagos hatáskörrel rendelkező regionális hatóságokat, hogy tevőlegesen támogassák az elbocsátott munkavállalókat a kkv-kban, szövetkezetekben és szociális vállalkozásokban a hatályos rendelet 4. cikkének (2) bekezdésében biztosított rugalmasság igénybevételével, különösen a kkv-k csoportos kérelmei tekintetében, valamint felhív egyéb eszközök alkalmazására, amelyek a kkv-k hangsúlyosabb támogatását és szélesebb körű hozzáférését mozdítják elő; kéri továbbá, hogy tájékoztassák a kkv-kat az EGAA által a számukra biztosított lehetőségekről; hangsúlyozza, hogy ezeket a kkv-kat támogató eseteket az EGAA hozzáadott értékének kell tekinteni;

42. elégedett a Bizottság végrehajtásról szóló utólagos jelentésének megállapításaival, amely pozitív tendenciát állapított meg a vállalkozói készségek előmozdítása céljából felhasznált források, valamint az önfoglalkoztatási rátának az intézkedések végén mutatkozó szintje között; megjegyzi ugyanakkor, hogy az EGAA összes projektjét tekintve az önfoglalkoztatás 5 %-os átlagos rátája alacsony, és intézkedésekre van szükség a vállalkozások ösztönzésére, például vállalkozásindító támogatásokra és egyéb ösztönzőkre; hangsúlyozza e tekintetben az egész életen át tartó tanulás, a mentorálás és a szakmabeliek hálózatainak fontosságát; meggyőződése, hogy van még tér a fejlődésre az EGAA-támogatások önmagukban vagy más alapokkal, pl. az ESI-vel együttesen a vállalkozói készségek és start-up tevékenységek támogatását célzó felhasználása tekintetében, de hangsúlyozza, hogy a vállalkozási készségek támogatásának fenntartható üzleti terveken kell alapulnia; felhívja a tagállamokat, hogy fektessenek súlyt a nők és lányok a vállalkozói készségek támogatását célzó programokba történő bevonására;

43. üdvözli a számos tagállam által annak érdekében tett erőfeszítéseket, hogy fokozottabban igénybe vegyék a vállalkozói készségek és a szociális gazdaság támogatására szolgáló intézkedéseket, mégpedig az induló vállalkozásoknak nyújtott támogatások, valamint a vállalkozói készségek és szociális vállalkozások előmozdítására és az új vállalkozókat célzó szolgáltatásokra irányuló intézkedések formájában;

Adatszolgáltatási követelmények

44. úgy véli, hogy egy sor, a folyamatot megnehezítő tényező tekintetében – így a lehetséges adathiányok, regionális és nemzeti jellegzetességek, eltérő makro- és mikrogazdasági körülmények, a minták kis mérete és bizonyos szükséges feltételezések – a Bizottság módszertani megközelítésének precíznek és átláthatónak kell lennie, és olyan intézkedéseket kell hoznia, amelyek képesek elhárítani azokat a hiányosságokat, amelyek megnehezítik ezt a megközelítést;

45. hangsúlyozza, hogy a Számvevőszék jelentésének az a következtetése, hogy egyes tagállamok nem tűztek ki számszerű célokat a visszailleszkedésre vonatkozóan, valamint hogy a rendelkezésre álló adatok nem alkalmasak a munkavállalók munkaerő-piaci visszailleszkedésére irányuló intézkedések hatékonyságának felmérésére; tudomásul veszi a Bizottság nyilatkozatát, miszerint az EGAA-rendelet nem tartalmaz a visszailleszkedésre vonatkozóan kvantitatív célkitűzéseket, és a különböző EGAA-intézkedések egyéb eszközökkel is értékelhetők; ezért azt javasolja, hogy a tagállamok határozzanak meg számszerű visszailleszkedési célokat, és rendszeresen tegyenek különbséget az EGAA, az ESZA és egyéb

olyan, nemzeti intézkedések között, amelyeket kifejezetten a tömeges elbocsátások által érintett munkavállalók számára alakítottak ki; ismételten felhívja a Bizottságot, hogy szolgáltasson információt a munkaerőpiacra visszailleszkedett emberek által talált állások típusáról és minőségéről, valamint az EGAA-beavatkozások révén a visszailleszkedés tekintetében elért arány középtávú tendenciájáról; emellett a tagállamoknak meg kell különböztetniük egymástól az EGAA- intézkedések két fajtáját, azaz az aktív munkaerő-piaci intézkedéseket és a munkavállalóknak kifizetett jövedelemtámogatást, valamint részletesebb információt kell biztosítaniuk az egyes résztvevők által igénybe vett intézkedésekről a különböző intézkedések pontosabb költség-haszon elemzésének lehetővé tétele érdekében; felhívja a Bizottságot, hogy bocsásson rendelkezésre adatokat a bizottsági szinten jóvá nem hagyott EGAA-kérelmek tekintetében, és tájékoztasson az elutasítás okairól;

46. emlékezteti a tagállamokat arra a kötelezettségükre, hogy az intézkedések végrehajtását követő 12 hónap elteltével az EGAA hatásának és hatékonyságának nyomon követése érdekében adatokat kell szolgáltatniuk a visszailleszkedési arányokról;

47. hangsúlyozza, hogy ésszerűsíteni kell a nemzeti szintű ellenőrzési eljárásokat, hogy biztosítsák a koherenciát és a hatékonyságot, és elkerüljék az ellenőrzés különböző szintjein működő szervek közötti szükségtelen ismétlődéseket;

48. javasolja az információáramlás, valamint a nemzeti kapcsolattartó és az ügyekkel foglalkozó regionális vagy helyi partnerek közötti támogatási intézkedések megerősítését;

49. javasolja, hogy végezzenek rendszeresebben szakértői értékeléseket, nemzetközi tapasztalatcserét, illetve hozzanak létre partnerségeket az új EGAA-esetek és a korábbi EGAA-esetek között, a bevált gyakorlatok és a végrehajtási tapasztalatok cseréje érdekében; ezért azt ajánlja, hogy hozzák létre a bevált gyakorlatok platformját, amely könnyen hozzáférhető, és támogatja az integrált megoldások jobb cseréjét;

50. felhívja a figyelmet az Európai Parlament Kutatószolgálatának aggályaira, melyeket az EGAA megtérülésének kiszámítási módszerével kapcsolatban fogalmazott meg; hangsúlyozza, hogy a teljesítménymutatók tekintetében további követelmények meghatározására van szükség;

51. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tartsák meg a jelenlegi EGAA-rendeletben a gondozóknak nyújtott juttatásokra vonatkozóan szereplő rendelkezéseket; ebben az összefüggésben felhívja a tagállamokat, hogy alakítsanak ki a munkára és képzésre vonatkozó rugalmas intézkedéseket, és amennyiben lehetséges, hajtsák végre ezeket az intézkedéseket helyi közösségekben, mivel számos női elbocsátott munkavállaló esetleg csekélyebb földrajzi mobilitással rendelkezik a családbeli gondozási feladatok miatt;

52. felszólítja a regionális és helyi illetékes hatóságokat, szociális partnereket és civil társadalmi szervezeteket, hogy hangolják össze a munkaerő-piaci szereplők közötti fellépéseket annak érdekében, hogy a jövőbeli elbocsátások során egyszerűbb legyen az EGAA-támogatások igénybevétele; ezen túlmenően arra szólít fel, hogy a szociális partnereket fokozottabban vonják be az alapra vonatkozó felügyeleti és értékelési tevékenységekbe, és különösen ösztönözzék a női érdekeltek szerepvállalását annak biztosítása érdekében, hogy a nemek közötti egyenlőség szempontjai nagyobb figyelmet kapjanak;

53. felhívja a Bizottságot, hogy fontolja meg az EGAA értékelésének az Eurofoundra való átruházását, összhangban a rendelet 20. cikkében előírtakkal; úgy véli, hogy egy ilyen javaslat keretében a Bizottság biztosíthatná az Eurofound számára a szükséges pénzügyi erőforrásokat az EGAA jelenlegi értékeléséhez kapcsolódó beszerzési kiadásoknak és humánerőforrás-költségeknek megfelelően; továbbá mivel a jobb értékelések fő akadálya a megfelelő adatok hiánya, a Bizottságnak elő kell írnia a tagállamok számára, hogy ezeket az adatokat az Eurofound rendelkezésére bocsássák;

o

o o

54. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

2016. szeptember 13., kedd

II

(Közlemények)

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ KÖZLEMÉNYEK

EURÓPAI PARLAMENT

P8_TA(2016)0323

Ujhelyi István mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelem

Az Európai Parlament 2016. szeptember 13-i határozata az Ujhelyi István mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelemről (2015/2237(IMM))

(2018/C 204/23)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a Magyarország állandó képviselője által 2015. július 15-én eljuttatott, a Pesti Központi Kerületi Bíróság (Magyarország) előtt folyamatban lévő büntetőeljárással összefüggésben az e bíróság 2014. november 26-i végzésében foglalt és 2015. szeptember 7-én a plenáris ülésen bejelentett, Ujhelyi István mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelemre,

— miután eljárási szabályzata 9. cikke (5) bekezdésének megfelelően 2016. január 28-án meghallgatta Ujhelyi Istvánt,

— tekintettel az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló 7. jegyzőkönyv 8. és 9. cikkére, valamint az Európai Parlament képviselőinek közvetlen és általános választójog alapján történő választásáról szóló, 1976. szeptember 20-i okmány 6. cikkének (2) bekezdésére,

— tekintettel az Európai Unió Bírósága által 1964. május 12-én, 1986. július 10-én, 2008. október 15-én és 21-én, 2010. március 19-én, 2011. szeptember 6-án és 2013. január 17-én hozott ítéletekre ([1]),

— tekintettel Magyarország Alaptörvénye 4. cikkének (2) bekezdésére,

— tekintettel az Európai Parlament magyarországi képviselőinek jogállásáról szóló 2004. évi LVII. törvény 10.§ (2) bekezdésére,

— tekintettel az az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 74.§ (3) bekezdésére és 79.§ (2) bekezdésére,

([1]) A Bíróság 1964. május 12-i ítélete, Wagner kontra Fohrmann és Krier, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28; a Bíróság 1986. július 10-i ítélete, Wybot kontra Faure és társai, 149/85, ECLI:EU:C:1986:310; a Törvényszék 2008. október 15-i ítélete, Mote kontra Európai Parlament, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440; a Bíróság 2008. október 21-i ítélete, Marra kontra De Gregorio és Clemente, C-200/07 és C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; a Törvényszék 2010. március 19-i ítélete, Gollnisch kontra Európai Parlament, T-42/06, ECLI: EU:T:2010:102; a Bíróság 2011. szeptember 6-i ítélete, Patriciello, C-163/10, ECLI: EU:C:2011:543; a Törvényszék 2013. január 17-i ítélete, Gollnisch kontra Parlament, T-346/11 és T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

2016. szeptember 13., kedd

— tekintettel eljárási szabályzata 5. cikkének (2) bekezdésére, 6. cikkének (1) bekezdésére és 9. cikkére,

— tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére (A8-0229/2016),

A. mivel a Pesti Központi Kerületi Bíróság egy előtte folyamatban lévő eljárással összefüggésben Ujhelyi István európai parlamenti képviselő mentelmi jogának felfüggesztését kérte;

B. mivel a bíróság kérelme egy rágalmazás vétsége miatti büntetőeljárással kapcsolatos, amely Ujhelyi István egy magyar magánszemélyre vonatkozó, 2014. április 25-én elhangzott kijelentéseivel összefüggésben indult,

C. mivel a 7. jegyzőkönyv 8. cikke értelmében feladataik ellátása során kifejtett véleményük vagy leadott szavazatuk miatt az Európai Parlament tagjai ellen nem folytatható vizsgálat, nem vehetők őrizetbe, és nem vonhatók bírósági eljárás alá;

D. mivel a 7. jegyzőkönyv 9. cikke szerint az Európai Parlament ülésszakainak ideje alatt az Európai Parlament tagjai saját államuk területén a parlamentjük tagjaira vonatkozó mentességeket élvezik;

E. mivel Magyarország Alaptörvénye 4. cikkének (2) bekezdése szerint az országgyűlési képviselőt mentelmi jog és a függetlenségét biztosító javadalmazás illeti meg;

F. mivel az Európai Parlament magyarországi képviselőinek jogállásáról szóló 2004. évi LVII. törvény 10. § (1) bekezdése szerint az európai parlamenti képviselőt a magyar Országgyűlés képviselőjével azonos mentelmi jog illeti meg;

G. mivel az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 74.§ (3) bekezdése szerint a mentelmi jog felfüggesztésére irányuló indítványt a vádirat benyújtásáig a legfőbb ügyész, azt követően pedig a bíróság terjeszti elő a házelnökhöz;

H. mivel az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 79.§ (2) bekezdése szerint a képviselők választásán jelöltként igazolt személyt a képviselőkkel azonos mentelmi jog illeti meg, ezért a 2014. április 25-én elhangzott kijelentésekre kiterjed a magyar Országgyűlés képviselőit megillető abszolút mentelmi jog, azzal az eltéréssel, hogy mentelmi jog felfüggesztéséről a Nemzeti Választási Bizottság határoz, és a mentelmi jog felfüggesztésére irányuló indítványt a Nemzeti Választási Bizottság elnökéhez kell benyújtani;

I. mivel a szóban forgó kijelentéseket 2014. április 25-én tették, amikor Ujhelyi István nem volt európai parlamenti képviselő, viszont nemzeti parlamenti képviselő volt;

J. mivel az Ujhelyi István ellen felhozott vádak nem az Európai Parlament tagjaként feladata ellátása során általa kifejtett véleménnyel vagy leadott szavazattal függnek össze, és mivel ezért a 7. jegyzőkönyv 8. cikke szerinti abszolút mentesség nem alkalmazandó;

1. úgy határoz, hogy felfüggeszti Ujhelyi István mentelmi jogát;

2. utasítja elnökét, hogy haladéktalanul továbbítsa ezt a határozatot és az illetékes bizottság jelentését a megfelelő magyar hatóságoknak.

2016. szeptember 13., kedd

P8_TA(2016)0324

Rosario Crocetta kiváltságainak és mentelmi jogának fenntartására irányuló kérelem

Az Európai Parlament 2016. szeptember 13-i határozata a Rosario Crocetta kiváltságainak és mentelmi jogának fenntartására irányuló kérelemről (2016/2015(IMM))

(2018/C 204/24)

Az Európai Parlament,

— tekintettel Rosario Crocetta 2016. január 7-i, a 2016. január 21-i plenáris ülésen bejelentett, saját kiváltságainak és mentelmi jogának a palermói bíróságon folyamatban lévő (RGNR 20445/2012 számú) büntetőeljárással összefüggésben való fenntartására irányuló kérelmére,

— miután eljárási szabályzata 9. cikke (5) bekezdésének megfelelően meghallgatta Rosario Crocettát,

— tekintettel az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló 7. jegyzőkönyv 8. és 9. cikkére, valamint az Európai Parlament képviselőinek közvetlen és általános választójog alapján történő választásáról szóló, 1976. szeptember 20-i okmány 6. cikkének (2) bekezdésére,

— tekintettel az Európai Unió Bírósága által 1964. május 12-én, 1986. július 10-én, 2008. október 15-én és 21-én, 2010. március 19-én, 2011. szeptember 6-án és 2013. január 17-én hozott ítéletekre ([1]),

— tekintettel az olasz büntető törvénykönyv 595. cikkére;

— tekintettel eljárási szabályzata 5. cikkének (2) bekezdésére, valamint 7. és 9. cikkére,

— tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére (A8-0230/2016),

A. mivel Rosario Crocetta volt európai parlamenti képviselő kiváltságainak és mentelmi jogának fenntartását kérte egy palermói bíróság előtt folyamatban lévő büntetőeljárással összefüggésben; mivel az ügyészség által küldött értesítés azzal vádolja Crocetta urat, hogy az olasz Büntető Törvénykönyv 595. cikke értelmében büntetendő, rágalmazó kijelentéseket tett;

B. mivel a 7. jegyzőkönyv 8. cikke értelmében feladataik ellátása során kifejtett véleményük vagy leadott szavazatuk miatt az Európai Parlament tagjai ellen nem folytatható vizsgálat, nem vehetők őrizetbe, és nem vonhatók bírósági eljárás alá; mivel e mentességet – mivel annak célja az európai parlamenti képviselők szabad véleménynyilvánítása és függetlensége védelmének biztosítása – abszolút mentességnek kell tekinteni, amely megakadályoz a képviselői feladatok ellátása során kifejtett vélemény vagy leadott szavazat miatti minden bírósági eljárást ([2]);

C. mivel a Bíróság megállapította, hogy ahhoz, hogy valamely véleményre vonatkozzék a mentelmi jog, az európai parlamenti képviselőnek a „feladata ellátása során" kell azt kifejtenie, ez pedig magában foglalja azt a követelményt, hogy kapcsolatnak kell fennállnia a kifejtett vélemény és a parlamenti feladatok között; mivel ennek a kapcsolatnak közvetlennek és nyilvánvalónak kell lennie ([3]);

([1]) A Bíróság 1964. május 12-i ítélete, Wagner kontra Fohrmann és Krier, 101/63., ECLI:EU:C:1964:28; a Bíróság 1986. július 10-i ítélete, Wybot kontra Faure és társai, 149/85., ECLI:EU:C:1986:310; a Törvényszék 2008. október 15-i ítélete, Mote kontra Európai Parlament, T-345/05., ECLI:EU:T:2008:440; a Bíróság 2008. október 21-i ítélete, Marra kontra De Gregorio és Clemente, C-200/07. és C-201/07., ECLI:EU:C:2008:579; a Törvényszék 2010. március 19-i ítélete, Gollnisch kontra Európai Parlament, T-42/06., ECLI:EU:T:2010:102; a Bíróság 2011. szeptember 6-i ítélete, Patriciello, C 163/10., ECLI:EU:C:2011:543; a Törvényszék 2013. január 17-i ítélete, Gollnisch kontra Parlament, T-346/11. és T-347/11., ECLI:EU:T:2013:23.

([2]) C-200/07. és C-201/07. sz. egyesített ügyek, Marra, lásd fent, 27. pont.

([3]) C-163/10. sz., Patriciello-ügy, lásd fent, 33. és 35. pont.

2016. szeptember 13., kedd

D. mivel a szóban forgó kijelentéseket Rosario Crocetta akkor tette, amikor európai parlamenti képviselő volt;

E. mivel Crocetta úr parlamenti tevékenysége azt mutatja, hogy mindig is rendkívül aktív volt a szervezett bűnözés és annak uniós és tagállami hatásai elleni küzdelem területén; mivel a rendszerszintű korrupció politikára és gazdaságra gyakorolt hatásával is foglalkozott, különös tekintettel a környezetvédelmi beruházások területén lebonyolított közbeszerzési eljárásokra;

F. mivel az ügy tényállása, ahogyan az a Jogi Bizottságnak átadott dokumentumokból és meghallgatásból kitűnik, arra utal, hogy Crocetta úr kijelentései közvetlen és nyilvánvaló kapcsolatban állnak parlamenti képviselői feladatainak ellátásával;

G. mivel ennélfogva vélelmezhető, hogy Rosario Crocetta a szóban forgó ügyben európai parlamenti képviselői tisztségét gyakorolta;

1. úgy határoz, hogy fenntartja Rosario Crocetta kiváltságait és mentelmi jogát;

2. utasítja elnökét, hogy haladéktalanul haladéktalanul továbbítsa ezt a határozatot és illetékes bizottságának jelentését az Olasz Köztársaság megfelelő hatóságainak és Rosario Crocettának.

2016. szeptember 13., kedd

P8_TA(2016)0325

Szotiriosz Zarianopulosz mentelmi jogának fefüggesztésére irányuló kérelem

Az Európai Parlament 2016. szeptember 13-i határozata Szotiriosz Zarianopulosz mentelmi jogának fefüggesztésére irányuló kérelemről (2016/2083(IMM))

(2018/C 204/25)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a görög főügyész 2016. március 28-án továbbított és a plenáris ülésen 2016. április 27-én bejelentett kérelemre, amelyben a főügyész – a jogellenes cselekmény ügyében eljáró szaloniki ügyész által indítani kívánt nyomozati eljárás (ABM A2015/1606 sz. ügyirat) kapcsán – kéri Szotiriosz Zarianopulosz mentelmi jogának felfüggesztését,

— tekintettel arra, hogy Szotiriosz Zarianopulosz nem kívánt élni az eljárási szabályzat 9. cikkének (5) bekezdése értelmében őt megillető meghallgatási joggal,

— tekintettel az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló, 7. jegyzőkönyv 8. és 9. cikkére, valamint az Európai Parlament képviselőinek közvetlen és általános választójog alapján történő választásáról szóló, 1976. szeptember 20-i okmány 6. cikkének (2) bekezdésére,

— tekintettel az Európai Unió Bírósága által 1964. május 12-én, 1986. július 10-én, 2008. október 15-én és 21-én, 2010. március 19-én és 2011. szeptember 6-án és 2013. január 17-én hozott ítéletekre ([1]),

— tekintettel az Görög Köztársaság alkotmányának 62. cikkére,

— tekintettel eljárási szabályzata 5. cikkének (2) bekezdésére, 6. cikkének (1) bekezdésére és 9. cikkére,

— tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére (A8-0233/2016),

A. mivel a görög főügyész jogellenes cselekmény feltételezett elkövetésére vonatkozó nyomozati eljárással összefüggésben kérte Szotiriosz Zarianopulosz európai parlamenti képviselő parlamenti mentelmi jogának felfüggesztését,

B. mivel az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló 7. jegyzőkönyv 9. cikke értelmében az Európai Parlament képviselői saját államuk területén az adott állam parlamenti képviselőire vonatkozó mentességeket élvezik;

C. mivel a Görög Köztársaság alkotmányának 62. cikke értelmében parlamenti megbízatásuk során a parlamenti képviselők ellen eljárást indítani, őket letartóztatni, bebörtönözni vagy egyéb módon szabadságuktól megfosztani a parlament előzetes engedélye nélkül nem lehet;

D. mivel a görög hatóságok azzal a váddal kívánnak eljárni Szotiriosz Zarianopoulosszal szemben, hogy önkormányzati ülésen nem tett eleget jogszabályi kötelezettségeinek;

E. mivel a tervezett bírósági eljárás tárgya, hogy 2011-ben a szaloniki önkormányzat állítólagosan jogellenes engedélyeket bocsátott ki, amelyek alapján közterületek elfoglalásával (a járdákon) teraszok kialakítására került sor, Szotiriosz Zarianopulosz ellen pedig akkori önkormányzati tagsága miatt indulna eljárás;

F. mivel nyilvánvaló, hogy a tervezett eljárás nyilvánvalóan nem Szotiriosz Zarianopulosz európai parlamenti képviselői megbízatásával, hanem korábbi, a szaloniki önkormányzatban betöltött tagságával függ össze;

([1]) A Bíróság 1964. május 12-i ítélete, Wagner kontra Fohrmann és Krier, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28; a Bíróság 1986. július 10-i ítélete, Wybot kontra Faure és társai, 149/85, ECLI:EU:C:1986:310; a Törvényszék 2008. október 15-i ítélete, Mote kontra Európai Parlament, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440; a Bíróság 2008. október 21-i ítélete, Marra kontra De Gregorio és Clemente, C-200/07 és C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; a Törvényszék 2010. március 19-i ítélete, Gollnisch kontra Európai Parlament, T-42/06, ECLI: EU:T:2010:102; a Bíróság 2011. szeptember 6-i ítélete, Patriciello, C-163/10, ECLI: EU:C:2011:543; a Törvényszék 2013. január 17-i ítélete, Gollnisch kontra Parlament, T-346/11 és T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

2016. szeptember 13., kedd

G. mivel a tervezett eljárás nem érint olyan véleményt, illetve szavazatot, amelyet az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló 7. számú jegyzőkönyv 8. cikke értelmében az európai parlamenti képviselő feladatának ellátása során nyilvánított ki, illetve adott le;

H. mivel nem létezik olyan ok, amely alapján feltételezhető volna, hogy a tervezett eljárás mögöttes szándéka a képviselő politikai tevékenységének akadályozása (*fumus persecutionis*), már csak azért sem, mert az eljárás kiterjed a nevezett időszakban a szaloniki önkormányzatban tagsággal rendelkező valamennyi személyre;

1. úgy határoz, hogy felfüggeszti Szotiriosz Zarianopulosz mentelmi jogát;

2. utasítja elnökét, hogy haladéktalanul továbbítsa ezt a határozatot és illetékes bizottsága jelentését a görög hatóságoknak.

2016. szeptember 15., csütörtök

P8_TA(2016)0362

A Bizottság javaslatát érintő módosítások elfogadása (az eljárási szabályzat 61. cikke (2) bekezdésének értelmezése)

Az Európai Parlament 2016. szeptember 15-i határozata a Bizottság javaslatát érintő módosítások elfogadásáról (az eljárási szabályzat 61. cikke (2) bekezdésének értelmezése) (2016/2218(REG))

(2018/C 204/26)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az Alkotmányügyi Bizottság elnökének 2016. szeptember 13-i levelére,

— tekintettel eljárási szabályzata 226. cikkére,

1. úgy határoz, hogy az eljárási szabályzat 61. cikkének (2) bekezdéséhez az alábbi értelmezést csatolja:

„A Parlament szabadon dönthet arról, hogy adott esetben záró vitát tartson azon illetékes bizottság jelentésének megtételét követően, amelyhez az ügyet visszautalták.”

2. utasítja elnökét, hogy tájékoztatás céljából továbbítsa ezt a határozatot a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2016. szeptember 13., kedd

III

(Előkészítő jogi aktusok)

EURÓPAI PARLAMENT

P8_TA(2016)0326

Megállapodás az EU és Kína között Horvátország csatlakozására figyelemmel ***

Az Európai Parlament 2016. szeptember 13-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és a Kínai Népköztársaság között az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény (GATT) XXIV. cikkének 6. pontja és XXVIII. cikke alapján, a Horvát Köztársaság engedményes listáján szereplő engedményeknek ezen ország Európai Unióhoz való csatlakozása során történő módosítására vonatkozóan, levélváltás formájában létrejött megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozat tervezetéről (15561/2015 – C8-0158/2016 – 2015/0298(NLE))

(Egyetértés)

(2018/C 204/27)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a tanácsi határozat tervezetére (15561/2015),

— tekintettel az Európai Unió és a Kínai Népköztársaság között az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény (GATT) XXIV. cikkének 6. pontja és XXVIII. cikke alapján, a Horvát Köztársaság engedményes listáján szereplő engedményeknek ezen ország Európai Unióhoz való csatlakozása során történő módosítására vonatkozóan, levélváltás formájában létrejött megállapodásra (15562/2015),

— tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 207. cikke (4) bekezdése első albekezdésével és 218. cikke (6) bekezdése második albekezdése a) pontjának v. alpontjával összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C8-0158/2016),

— tekintettel eljárási szabályzata 99. cikke (1) bekezdésének első és harmadik albekezdésére, 99. cikkének (2) bekezdésére és 108. cikkének (7) bekezdésére,

— tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság ajánlására (A8-0231/2016),

1. egyetért a megállapodás megkötésével;

2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok, illetve a Kínai Népköztársaság kormányainak és parlamentjeinek.

2016. szeptember 13., kedd

P8_TA(2016)0327

Az EU–Uruguay közötti megállapodás Horvátország csatlakozására figyelemmel ***

Az Európai Parlament 2016. szeptember 13-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és az Uruguayi Keleti Köztársaság között az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény (GATT) XXIV. cikkének 6. pontja és XXVIII. cikke alapján, a Horvát Köztársaság engedményes listáján szereplő engedményeknek ezen ország Európai Unióhoz való csatlakozása során történő módosítására vonatkozóan, levélváltás formájában létrejött megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozat tervezetéről (06870/2016 – C8-0235/2016 – 2016/0058(NLE))

(Egyetértés)

(2018/C 204/28)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a tanácsi határozat tervezetére (06870/2016),

— tekintettel az Európai Unió és az Uruguayi Keleti Köztársaság között az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény (GATT) XXIV. cikkének 6. pontja és XXVIII. cikke alapján, a Horvát Köztársaság engedményes listáján szereplő engedményeknek ezen ország Európai Unióhoz való csatlakozása során történő módosítására vonatkozóan, levélváltás formájában létrejött megállapodás tervezetére (06871/2016),

— tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 207. cikkének (4) bekezdésének első albekezdésével, valamint 218. cikke (6) bekezdése második albekezdésének a) pontjának v. alpontjával összhangban a Tanács által benyújtott, egyetértésre irányuló kérelemre (C8-0235/2016),

— tekintettel eljárási szabályzata 99. cikke (1) bekezdésének első és harmadik albekezdésére, 99. cikkének (2) bekezdésére és 108. cikkének (7) bekezdésére,

— tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság ajánlására (A8-0241/2016),

1. egyetért a megállapodás megkötésével;

2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok és az Uruguayi Keleti Köztársaság kormányainak és parlamentjeinek.

2016. szeptember 13., kedd

P8_TA(2016)0328

Lazaros Stavrou Lazarou számvevőszéki taggá történő kinevezése

Az Európai Parlament 2016. szeptember 13-i határozata Lazaros Stavrou Lazarou a Számvevőszék tagjává történő kinevezéséről (C8-0190/2016 – 2016/0807(NLE))

(Konzultáció)

(2018/C 204/29)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 286. cikkének (2) bekezdésére, amelynek megfelelően a Tanács konzultált a Parlamenttel (C8-0190/2016),

— tekintettel eljárási szabályzata 121. cikkére,

— tekintettel a Költségvetési Ellenőrző Bizottság jelentésére (A8-0258/2016),

A. mivel a Parlament Költségvetési Ellenőrző Bizottság értékelte – különösen az Európai Unió működéséről szóló szerződés 286. cikkének (1) bekezdésében foglalt feltételek szempontjából – a javasolt jelölt képességeit;

B. mivel 2016. szeptember 5-i ülésén a Költségvetési Ellenőrző Bizottság meghallgatta a Tanács számvevőszéki tagjelöltjét;

1. kedvezően véleményezi a Tanács Lazaros Stavrou Lazarou számvevőszéki taggá történő kinevezésére irányuló javaslatát;

2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a határozatot a Tanácsnak és tájékoztatás céljából a Számvevőszéknek, valamint az Európai Unió többi intézményének és a tagállamok ellenőrző szerveinek.

2016. szeptember 13., kedd

P8_TA(2016)0329

João Alexandre Tavares Gonçalves de Figueiredónak a Számvevőszék tagjává történő kinevezése

Az Európai Parlament 2016. szeptember 13-i határozata João Alexandre Tavares Gonçalves de Figueiredónak a Számvevőszék tagjává történő kinevezéséről (C8-0260/2016 – 2016/0809(NLE))

(Konzultáció)

(2018/C 204/30)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 286. cikkének (2) bekezdésére, amelynek megfelelően a Tanács konzultált a Parlamenttel (C8-0260/2016),

— tekintettel eljárási szabályzata 121. cikkére,

— tekintettel a Költségvetési Ellenőrző Bizottság jelentésére (A8-0259/2016),

A. mivel a Parlament Költségvetési Ellenőrző Bizottsága értékelte – különösen az Európai Unió működéséről szóló szerződés 286. cikkének (1) bekezdésében foglalt feltételek szempontjából – a javasolt jelölt képességeit;

B. mivel 2016. szeptember 5-i ülésén a Költségvetési Ellenőrző Bizottság meghallgatta a Tanács számvevőszéki tagjelöltjét;

1. kedvezően véleményezi a Tanács João Alexandre Tavares Gonçalves de Figueiredo számvevőszéki taggá történő kinevezésére irányuló javaslatát;

2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a határozatot a Tanácsnak és tájékoztatás céljából a Számvevőszéknek, valamint az Európai Unió többi intézményének és a tagállamok ellenőrző szerveinek.

2016. szeptember 13., kedd

P8_TA(2016)0330

Leo Brincatnak a Számvevőszék tagjává történő kinevezése

Az Európai Parlament 2016. szeptember 13-i határozata Leo Brincat a Számvevőszék tagjává történő kinevezéséről (C8-0185/2016 – 2016/0806(NLE))

(Konzultáció)

(2018/C 204/31)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 286. cikkének (2) bekezdésére, amelynek megfelelően a Tanács konzultált a Parlamenttel (C8-0185/2016),

— tekintettel eljárási szabályzata 121. cikkére,

— tekintettel a Költségvetési Ellenőrző Bizottság jelentésére (A8-0257/2016),

A. mivel a Parlament Költségvetési Ellenőrző Bizottsága értékelte – különösen az Európai Unió működéséről szóló szerződés 286. cikkének (1) bekezdésében foglalt feltételek szempontjából – a javasolt jelölt képességeit;

B. mivel 2016. szeptember 5-i ülésén a Költségvetési Ellenőrző Bizottság meghallgatta a Tanács számvevőszéki tagjelöltjét;

1. kedvezőtlenül véleményezi a Tanács Leo Brincat számvevőszéki taggá történő kinevezésére irányuló javaslatát és kéri a Tanácsot, hogy vonja vissza javaslatát és nyújtson be újabbat a Parlamentnek;

2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a határozatot a Tanácsnak és tájékoztatás céljából a Számvevőszéknek, valamint az Európai Unió többi intézményének és a tagállamok ellenőrző szerveinek.

2016. szeptember 13., kedd

P8_TA(2016)0331

A harmadik országokkal folytatott külkereskedelemre vonatkozó statisztikák (felhatalmazáson alapuló és végrehajtási hatáskörök) ***II

Az Európai Parlament 2016. szeptember 13-i jogalkotási állásfoglalása a Közösség harmadik országokkal folytatott külkereskedelmére vonatkozó statisztikáról szóló 471/2009/EK rendeletnek bizonyos intézkedések elfogadása érdekében a Bizottságra ruházandó felhatalmazáson alapuló és végrehajtási hatáskörök tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása céljából első olvasatban kialakított tanácsi álláspontról (08536/1/2016 – C8-0226/2016 – 2013/0279(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: második olvasat)

(2018/C 204/32)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a Tanács első olvasatbeli álláspontjára (08536/1/2016 – C8-0226/2016),

— tekintettel a Bizottság Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatával (COM(2013)0579) kapcsolatban az első olvasat során kialakított álláspontjára ([1]),

— tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (7) bekezdésére,

— tekintettel eljárási szabályzata 76. cikkére,

— tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság második olvasatra adott ajánlására (A8-0240/2016),

1. egyetért a Tanács első olvasatban elfogadott álláspontjával;

2. megállapítja, hogy a jogalkotási aktust a Tanács álláspontjának megfelelően elfogadták;

3. utasítja elnökét, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 297. cikke (1) bekezdésével összhangban a Tanács elnökével együtt írja alá a jogalkotási aktust;

4. utasítja főtitkárát, hogy miután megbizonyosodott arról, hogy minden eljárást megfelelően lefolytattak, írja alá a jogalkotási aktust, és a Tanács főtitkárával egyetértésben gondoskodjon annak kihirdetéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*;

5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

([1]) Elfogadott szövegek 2014.3.12., P7_TA(2014)0226.

2016. szeptember 13., kedd

P8_TA(2016)0332

A földgáz- és villamosenergia-árakra vonatkozó európai statisztikák ***I

Az Európai Parlament 2016. szeptember 13-i jogalkotási állásfoglalása a földgáz- és villamosenergia-árakra vonatkozó európai statisztikáról és az ipari végfelhasználók által fizetendő gáz- és villamosenergia-árak átláthatóságának javítását célzó közösségi eljárásról szóló 2008/92/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2015)0496 – C8-0357/2015 – 2015/0239(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2018/C 204/33)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2015)0496),

— tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 338. cikkének (1) bekezdésére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C8-0357/2015),

— tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,

— tekintettel a Tanács képviselőjének 2016. június 22-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért az Európai Parlament álláspontjával, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (4) bekezdésével összhangban,

— tekintettel eljárási szabályzata 59. cikkére,

— tekintettel az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság jelentésére (A8-0184/2016),

1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;

2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;

3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P8_TC1-COD(2015)0239

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2016. szeptember 13-án került elfogadásra a földgáz- és villamosenergia-árakra vonatkozó európai statisztikáról és a 2008/92/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló (EU) 2016/… európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, (EU) 2016/1952 rendelet).

2016. szeptember 14., szerda

P8_TA(2016)0339

Jegyzőkönyv a személyek szabad mozgásáról szóló EU–Svájc megállapodáshoz (Horvátország csatlakozása) ***

Az Európai Parlament 2016. szeptember 14-i jogalkotási állásfoglalása az egyrészről az Európai Közösség és tagállamai, másrészről a Svájci Államszövetség közötti, a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodáshoz csatolt, a Horvát Köztársaságnak az Európai Unióhoz történő csatlakozása következtében a megállapodásban szerződő félként való részvételéről szóló jegyzőkönyv megkötéséről szóló tanácsi határozat tervezetéről l (14381/2013 – C8-0120/2016 – 2013/0321(NLE))

(Egyetértés)

(2018/C 204/34)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a tanácsi határozat tervezetére (14381/2013),

— tekintettel az egyrészről az Európai Közösség és tagállamai, másrészről a Svájci Államközösség közötti, a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodáshoz csatolt, a Horvát Köztársaságnak az Európai Unióhoz történő csatlakozása következtében a megállapodásban szerződő félként való részvételéről szóló jegyzőkönyvre (14382/2013),

— tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 217. cikkével, 218. cikke (6) bekezdésének a) pontjával és 218. cikke (8) bekezdésének második albekezdésével összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C8-0120/2016),

— tekintettel eljárási szabályzata 99. cikke (1) bekezdésének első és harmadik albekezdésére, 99. cikkének (2) bekezdésére, valamint 108. cikkének (7) bekezdésére,

— tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság ajánlására (A8-0216/2016),

1. egyetért a jegyzőkönyv megkötésével;

2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok és a Svájci Államszövetség kormányainak és parlamentjeinek.

2016. szeptember 14., szerda

P8_TA(2016)0340

A Növekedési és Foglalkoztatási Háromoldalú Szociális Csúcstalálkozó ***

Az Európai Parlament 2016. szeptember 14-i jogalkotási állásfoglalása a Növekedési és Foglalkoztatási Háromoldalú Szociális Csúcstalálkozóról és a 2003/174/EK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló tanácsi határozat tervezetéről (05820/2014 – C8-0164/2016 – 2013/0361(APP))

(Különleges jogalkotási eljárás – egyetértés)

(2018/C 204/35)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a tanácsi határozat tervezetére (05820/2014),

— tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 352. cikkének (1) bekezdésével összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C8-0164/2016),

— tekintettel a Növekedési és Foglalkoztatási Háromoldalú Szociális Csúcstalálkozóról szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról szóló, 2014. április 15-i időközi állásfoglalására ([1]),

— tekintettel eljárási szabályzata 99. cikke (1) bekezdésének első és harmadik albekezdésére,

— tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság ajánlására (A8-0252/2016),

1. egyetért a tanácsi határozat tervezetével;

2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

([1]) Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0377.

2016. szeptember 14., szerda

P8_TA(2016)0341

A belvízi hajókra vonatkozó műszaki követelmények megállapítása ***II

Az Európai Parlament 2016. szeptember 14-i jogalkotási állásfoglalása a belvízi hajókra vonatkozó műszaki követelmények megállapításáról, a 2009/100/EK irányelv módosításáról és a 2006/87/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadása céljából első olvasatban kialakított tanácsi álláspontról (07532/2/2016 – C8-0227/2016 – 2013/0302(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: második olvasat)

(2018/C 204/36)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a Tanács első olvasatbeli álláspontjára (07532/2/2016 – C8-0227/2016),

— tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2014. január 21-i véleményére ([1]),

— tekintettel a Régiók Bizottságának 2014. január 31-i véleményére ([2]),

— tekintettel a Bizottság Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatával (COM(2013)0622) kapcsolatban az első olvasat során kialakított álláspontjára ([3]),

— tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (7) bekezdésére,

— tekintettel eljárási szabályzata 76. cikkére,

— tekintettel a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság második olvasatra adott ajánlására (A8-0256/2016),

1. egyetért a Tanács első olvasatban elfogadott álláspontjával;

2. megállapítja, hogy a jogalkotási aktust a Tanács álláspontjának megfelelően elfogadták;

3. utasítja elnökét, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 297. cikke (1) bekezdésével összhangban a Tanács elnökével együtt írja alá a jogalkotási aktust;

4. utasítja főtitkárát, hogy miután megbizonyosodott arról, hogy minden eljárást megfelelően lefolytattak, írja alá a jogi aktust, és a Tanács főtitkárával egyetértésben gondoskodjon annak kihirdetéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*;

5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

([1]) HL C 177., 2014.6.11., 58. o.
([2]) HL C 126., 2014.4.26., 48. o.
([3]) Elfogadott szövegek, 2014. április 15., P7_TA(2014)0343.

2016. szeptember 14., szerda

P8_TA(2016)0342

Gazdasági partnerségi megállapodás az EU és az SADC-GPM-államok között ***

Az Európai Parlament 2016. szeptember 14-i jogalkotási állásfoglalása az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, és másrészről a SADC-GPM-államok közötti gazdasági partnerségi megállapodásnak az Európai Unió nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozat tervezetéről (10107/2016 – C8-0243/2016 – 2016/0005(NLE))

(Egyetértés)

(2018/C 204/37)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a tanácsi határozat tervezetére (10107/2016),

— tekintettel az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, és másrészről a SADC-GPM-államok közötti gazdasági partnerségi megállapodás tervezetére (05730/2016),

— tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 207. cikkének (3) és (4) bekezdésével és 209. cikkének (2) bekezdésével, valamint 218. cikke (6) bekezdése második albekezdésének a) pontjával összhangban a Tanács által benyújtott, egyetértésre irányuló kérelemre (C8-0243/2016),

— tekintettel eljárási szabályzata 99. cikke (1) bekezdésének első és harmadik albekezdésére, 99. cikkének (2) bekezdésére és 108. cikkének (7) bekezdésére,

— tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság ajánlására és a Fejlesztési Bizottság véleményére (A8-0242/2016),

1. egyetért a megállapodás megkötésével;

2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok és a SADC-GPM-államok (Botswana, Dél-Afrika Lesotho, Mozambik, Namíbia és Szváziföld) parlamentjeinek és kormányainak.

2016. szeptember 14., szerda

P8_TA(2016)0347

Felhatalmazáson alapuló jogi aktus elleni kifogás: A lakossági befektetési csomagtermékekkel, illetve biztosítási alapú befektetési termékekkel kapcsolatos kiemelt információkat tartalmazó dokumentumok

Az Európai Parlament 2016. szeptember 14-i állásfoglalása a lakossági befektetési csomagtermékekkel, illetve biztosítási alapú befektetési termékekkel kapcsolatos kiemelt információkat tartalmazó dokumentumokról szóló 1286/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a kiemelt információkat tartalmazó dokumentumok megjelenítése, tartalma, felülvizsgálata és módosítása, valamint az ilyen dokumentumok rendelkezésre bocsátására vonatkozó kötelezettség teljesítése tekintetében meghatározott szabályozástechnikai standardok megállapítása révén történő kiegészítéséről szóló, 2016. június 30-i felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletről (C(2016)03999 – 2016/2816(DEA))

(2018/C 204/38)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a Bizottság felhatalmazáson alapuló rendeletére (C(2016)03999) (a továbbiakban: a felhatalmazáson alapuló rendelet),

— tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkére,

— tekintettel a lakossági befektetési csomagtermékekkel, illetve biztosítási alapú befektetési termékekkel kapcsolatos kiemelt információkat tartalmazó dokumentumokról szóló, 2014. november 26-i 1286/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre és különösen annak 8. cikke (5) bekezdésére, 10. cikke (2) bekezdésére és 13. cikke (5) bekezdésére,

— tekintettel az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2010. november 24-i 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 13. cikkére, az európai felügyeleti hatóság (az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatói-nyugdíj-hatóság) létrehozásáról, valamint a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/79/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2010. november 24-i 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre, továbbá az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/77/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2010. november 24-i 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre,

— tekintettel az 1093/2010/EU, az 1094/2010/EU és az 1095/2010/EU rendelet 10. és 56. cikke értelmében az európai felügyeleti hatóságok vegyes bizottsága által 2016. április 6-án benyújtott szabályozástechnikai standardtervezetekre,

— tekintettel a Bizottságnak bejelentett levélre, amelyet a Gazdasági és Monetáris Bizottság elnöke 2016. június 30-án küldött el a Bizottságnak, valamint a Gazdasági és Monetáris Bizottság elnöke által 2016. július 12-én elküldött levélre,

— tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság állásfoglalásra irányuló indítványára,

— tekintettel eljárási szabályzata 105. cikkének (3) bekezdésére,

A. mivel a piacon belüli egyenlő versenyfeltételek előmozdítása érdekében alapvetően fontos, hogy a befektetési termékekre vonatkozó fogyasztói információk összehasonlíthatóak legyenek, függetlenül attól, hogy milyen típusú pénzügyi közvetítő állítja elő, vagy hozza forgalomba ezeket a termékeket;

B. mivel a befektetők számára félrevezető lenne, ha a hitelkockázatot nem vennék figyelembe a biztosítási termékek kockázat szerinti besorolásának kiszámításakor;

2016. szeptember 14., szerda

C. mivel a több lehetőséget kínáló termékek kezelését még tisztázni kell, különösen az 1286/2014/EU rendelet értelmében az ÁÉKBV-knek biztosított kifejezett mentességgel kapcsolatban;

D. mivel a Bizottság által elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus a jövőbeli teljesítményre vonatkozó forgatókönyvek kiszámításának módszerét tekintve hibákat tartalmaz, ezért nem teljesíti az 1286/2014/EU rendelet azon követelményét, hogy az „információk pontosak, helytállóak és egyértelműek legyenek, továbbá ne tévesszék meg a lakossági befektetőket", és különösen nem mutatja ki egyes lakossági befektetési csomagtermékek, illetve biztosítási alapú befektetési termékek esetében – még a kedvezőtlen forgatókönyv esetében, sőt még azon termékek esetében sem, amelyek rendszeresen eredményeztek veszteséget az ajánlott minimális tartási idő alatt –, hogy a befektetők pénzt veszíthetnek;

E. mivel az, hogy a felhatalmazáson alapuló rendeletben nincs részletes útmutatás az „összetettségre utaló figyelmeztetésre" vonatkozóan, azt eredményezi, hogy a kiemelt információkat tartalmazó dokumentum ezen elemét illetően a következetlen végrehajtás súlyos kockázata merül fel az egységes piacon;

F. mivel a Parlament kitart azon véleménye mellett, hogy a szabályozástechnikai standardok további feladataként további szabványosítást kell bevezetni a tekintetben, hogy mikor kell használni az összetettségre utaló figyelmeztetést;

G. mivel változatlanul kockázat merül fel a tekintetben, hogy a felhatalmazáson alapuló rendeletben meghatározott szabályok ellenkeznek a jogszabály szellemével és céljával, amely kimondja, hogy a lakossági befektetési csomagtermékekre, illetve biztosítási alapú befektetési termékekre vonatkozóan egyértelmű, összehasonlítható, érthető és nem megtévesztő információkat kell biztosítani a lakossági befektetők számára;

H. mivel a Gazdasági és Monetáris Bizottság elnöke által a Bizottságnak küldött 2016. június 30-i levélben a Parlament tárgyalócsoportja azt kérte a Bizottságtól, hogy vizsgálja meg, nem kell-e elhalasztani az 1286/2014/EU rendelet végrehajtását;

1. kifogást emel a felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelettel szemben;

2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottságnak, és értesítse arról, hogy a felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet nem léphet hatályba;

3. felkéri a Bizottságot, hogy nyújtson be új felhatalmazáson alapuló jogi aktust, amely figyelembe veszi a fenti aggályokat;

4. felkéri a Bizottságot, hogy vegye fontolóra, hogy – az 1. szint egyéb rendelkezéseinek változatlanul hagyásával – javaslatot nyújt be az 1286/2014/EU rendelet alkalmazási időpontjának elhalasztására vonatkozóan, hogy biztosítani lehessen a rendeletben, valamint a felhatalmazáson alapuló rendeletben meghatározott követelmények zökkenőmentes végrehajtását, valamint hogy elkerülhető legyen, hogy az 1. szintet anélkül alkalmazzák, hogy a szabályozástechnikai standardok hatályban lennének;

5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

2016. szeptember 15., csütörtök

P8_TA(2016)0348

Új biztos kinevezése

Az Európai Parlament 2016. szeptember 15-i határozata Julian King az Európai Bizottság tagjává történő kinevezésének jóváhagyásáról(C8-0339/2016 – 2016/0812(NLE))

(2018/C 204/39)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 246. cikkének második bekezdésére,

— tekintettel az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés 106a. cikkére,

— tekintettel az Európai Parlament és az Európai Bizottság közötti kapcsolatokról szóló keretmegállapodás 6. pontjára ([1]),

— tekintettel Jonathan Hill bizottsági tagságról való, 2016. június 25-én benyújtott lemondására,

— tekintettel a Tanács 2016. július 15-i levelére, amelyben a Tanács konzultált a Parlamenttel a Julian Kingnek a Bizottság tagjává történő kinevezésére vonatkozó, a Bizottság elnökével egyetértésben meghozandó határozatról (C8-0339/2016) ,

— tekintettel Julian Kingnek az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság által vezetett 2016. szeptember 12-i meghallgatására, valaminnt az azt követően készített értékelő nyilatkozatra,

— tekintettel eljárási szabályzata 118. cikkére és XVI. mellékletére,

1. jóváhagyja Julian King kinevezését az Európai Bizottság tagjává;

2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a határozatot a Tanácsnak, a Bizottságnak és a tagállamok kormányainak.

([1]) HL L 304., 2010.11.20., 47. o.

2016. szeptember 15., csütörtök

P8_TA(2016)0352

Az illegálisan tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok visszatéréséhez szükséges európai úti okmány ***I

Az Európai Parlament 2016. szeptember 15-i jogalkotási állásfoglalása az illegálisan tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok visszatéréséhez biztosított európai úti okmányról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2015)0668 – C8-0405/2015 – 2015/0306(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2018/C 204/40)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2015)0668),

— tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 79. cikke (2) bekezdésének c) pontjára, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C8-0405/2015),

— tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,

— tekintettel a Tanács képviselőjének 2016. június 30-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért az Európai Parlament álláspontjával, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (4) bekezdésével összhangban,

— tekintettel eljárási szabályzata 59. cikkére,

— tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére (A8-0201/2016),

1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;

2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget kíván léptetni;

3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P8_TC1-COD(2015)0306

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2016. szeptember 15-én került elfogadásra a jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok visszaküldéséhez kiállított európai úti okmány létrehozásáról, valamint az 1994. november 30-i tanácsi ajánlás hatályon kívül helyezéséről szóló (EU) 2016/… európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, (EU) 2016/1953 rendelet.)

2016. szeptember 15., csütörtök

P8_TA(2016)0353

Az értékpapírok nyilvános kibocsátásakor vagy piaci bevezetésekor közzéteendő tájékoztató ***I

Az Európai Parlament 2016. szeptember 15-én elfogadott módosításai az értékpapírok nyilvános kibocsátásakor vagy piaci bevezetésekor közzéteendő tájékoztatóról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslathoz (COM(2015)0583 – C8-0375/2015 – 2015/0268(COD)) ([1])

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

Módosítás 1, eltérő utalás hiányában

(2018/C 204/41)

AZ EURÓPAI PARLAMENT MÓDOSÍTÁSAI (*)

a Bizottság javaslatához

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

az értékpapírok nyilvános kibocsátásakor vagy piaci bevezetésekor közzéteendő tájékoztatóról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamenteknek való továbbítását követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([1]),

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ([2]),

a Régiók ***Bizottságával folytatott konzultációt követően***,

rendes jogalkotási eljárás keretében ([3]),

([1]) Az ügyet a 61. cikk (2) bekezdésének második albekezdése alapján visszautalták az illetékes bizottsághoz újratárgyalásra. (A8-0238/2016).

(*) Módosítások: az új vagy módosított szöveget félkövér dőlt betűtípus, a törléseket pedig a ▌ jel mutatja.

([1]) ***HL C 177., 2016.5.18., 9. o.***

([2]) ***HL C 195., 2016.6.2., 1. o.***

([3]) Az Európai Parlament …-i álláspontja [(HL …)/(a Hivatalos Lapban még nem tették közzé)] és a Tanács …-i határozata.

mivel:

(1) E rendelet alapvető lépés annak a tőkepiaci uniónak a megvalósítása felé, amelyet a Bizottság „Cselekvési terv a tőkepiaci unió megteremtésére” című, az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának szóló, 2015. szeptember 30-i közleménye határozott meg. A tőkepiaci unió célja, hogy segítsen a vállalkozásoknak abban, hogy diverzifikáltabb finanszírozási csatornákhoz folyamodhassanak bárhol az Európai Unióban (a továbbiak: az Unió), a piacokat hatékonyabb működésre ösztönözze, és a befektetőknek és megtakarítóknak olyan további lehetőségeket kínáljon, amelyek révén pénzüket hasznosíthatják, hogy ezáltal fokozzák a növekedést és a munkahelyteremtést.

(2) Az Európa Parlament és a Tanács 2003/71/EK irányelve ([1]) harmonizált szabályokat és elveket állapított meg arról a tájékoztatóról, amelyet az értékpapírok nyilvános kibocsátásakor vagy szabályozott piacra történő bevezetésekor kell elkészíteni, jóváhagyni és közzétenni. Az irányelvet a hatálybalépése óta bekövetkezett jogalkotási és piaci fejlemények következtében egy új szöveggel kell felváltani.

(3) Az információ közzététele az értékpapírok nyilvános kibocsátása vagy szabályozott piacra történő bevezetése esetén létfontosságú a befektetők védelme szempontjából, amelyet a közöttük és a kibocsátók között fennálló tájékoztatási aszimmetriák megszüntetésével lehet biztosítani. Ennek a közzétételnek a harmonizálása lehetővé teszi egy olyan, határokon átnyúló engedélyeztetési mechanizmus létrehozását, amely értékpapírok széles körénél segíti elő a belső piac eredményes működését.

(4) Az eltérő megközelítések a belső piac megosztottságát eredményeznék, hiszen a kibocsátókra, ajánlattevőkre és a szabályozott piacra történő bevezetést kérő személyekre az egyes tagállamokban eltérő szabályok vonatkoznának, és előfordulhatna, hogy az egyik tagállamban elkészített tájékoztató nem használható fel egy másikban. Az Unióban a közzététel egységességét és az engedély működését biztosító harmonizált keretrendszer hiányában ezért valószínű, hogy a tagállami jogszabályok különbségei akadályoznák az értékpapírok belső piacának zavartalan működését. Következésképpen a belső piac – különösen a tőkepiacok – megfelelő működésének biztosítása és működési feltételeinek javítása, valamint a fogyasztók és befektetők magas szintű védelmének garantálása érdekében ezért helyénvaló a tájékoztatók uniós szintű szabályozási keretének meghatározása.

(5) Helyénvaló és szükséges, hogy az értékpapírok nyilvános kibocsátásakor vagy szabályozott piacra történő bevezetésekor alkalmazandó közzétételi szabályok jogszabályi formája rendelet legyen, így biztosítható ugyanis, hogy az értékpapírok nyilvános kibocsátásában és szabályozott piacra történő bevezetésében érintett személyekre közvetlen kötelezettségeket megállapító rendelkezéseket az egész Unióban egységes módon alkalmazzák. Mivel a tájékoztatóról szóló rendelkezések jogi kerete szükségszerűen olyan intézkedéseket foglal magában, amelyek pontos követelményeket állapítanak meg a tájékoztatóval kapcsolatos valamennyi eltérő szempont vonatkozásában, e szempontok valamelyikével kapcsolatos megközelítést illető, akár csekély mértékű eltérés is jelentős akadályokat gördíthet a határokon átnyúló értékpapír-kibocsátás, a szabályozott piacokon történő többszörös jegyzés és az uniós fogyasztóvédelmi szabályok útjába. Ennélfogva a közvetlenül alkalmazandó, nemzeti jogalkotást nem igénylő jogi eszköz, azaz rendelet alkalmazása csökkenti annak lehetőségét, hogy a tagállamok egymástól eltérő intézkedéseket hozzanak nemzeti szinten, ezáltal pedig egységes megközelítést és nagyobb jogbiztonságot garantál, és megelőzi a határokon átnyúló kibocsátásokat és a többszörös jegyzéseket jelentősen akadályozó tényezők felmerülését. A rendelet alkalmazása továbbá az Unió egész területén fokozza a piacok átláthatóságába vetett bizalmat, és csökkenti a szabályozás összetettségét, valamint a társaságok keresési és megfelelési költségeit.

(6) A 2010/73/EU ***európai parlamenti és tanácsi*** irányelv ([2]) értékelése azt mutatta, hogy az irányelv által bevezetett egyes változtatások nem feleltek meg az eredeti célkitűzéseknek, és hogy a tájékoztatók uniós rendszerének további módosítására van szükség annak érdekében, hogy egyszerűsítsék és tökéletesítsék e rendszer alkalmazását, növeljék hatékonyságát, és fokozzák az Unió nemzetközi versenyképességét, ezáltal pedig hozzájáruljanak az adminisztratív terhek csökkentéséhez.

([1]) ***Az Európai Parlament és a Tanács 2003/71/EK irányelve (2003. november 4.) az értékpapírok nyilvános kibocsátásakor vagy piaci bevezetésekor közzéteendő tájékoztatóról és a 2001/34/EK irányelv módosításáról (HL L 345., 2003.12.31., 64. o.).***

([2]) ***Az Európai Parlament és a Tanács 2010/73/EU irányelve (2010. november 24.) az értékpapírok nyilvános kibocsátásakor vagy piaci bevezetésekor közzéteendő tájékoztatóról szóló 2003/71/EK és a szabályozott piacra bevezetett értékpapírok kibocsátóival kapcsolatos információkra vonatkozó átláthatósági követelmények harmonizációjáról szóló 2004/109/EK irányelv módosításáról (HL L 327., 2010.12.11., 1. o.).***

(7) E rendelet célja, hogy biztosítsa a befektetők védelmét és a piac hatékonyságát, miközben erősíti az egységes tőkepiacot. A kibocsátó és az értékpapírok jellegén alapuló információ szolgáltatása, amely ahhoz szükséges, hogy a befektetők megalapozott befektetési döntést hozzanak, az üzletvitelére vonatkozó szabályokkal együtt biztosítja a befektetések védelmét. Ezenkívül az ilyen információk hatékony eszközei az értékpapírok iránti bizalom erősödésének, és ezáltal hozzájárulnak az értékpapírpiacok megfelelő működéséhez és fejlődéséhez. Az ilyen információk rendelkezésre bocsátásának megfelelő módja tájékoztató kiadása.

(8) E rendelet közzétételi előírásai nem akadályozzák a tagállamot vagy az illetékes hatóságot vagy a tőzsdét szabályzatán abban, hogy szabályzatán keresztül más részletes előírásokat szabjon meg a szabályozott piacon az értékpapírok kereskedésének engedélyezésének összefüggésében (nevezetesen a vállalatirányítás tekintetében). Az ilyen előírások sem közvetve, sem közvetlenül nem korlátozhatják az illetékes hatóság által jóváhagyott tájékoztató elkészítését, tartalmát és terjesztését.

(9) Nem tartoznak e rendelet hatálya alá azon nem részvényjellegű értékpapírok, amelyek kibocsátója valamely tagállam, vagy tagállam regionális vagy helyi hatósága, illetve olyan közjogi nemzetközi testületek, amelyeknek egy vagy több tagállam tagja, az Európai Központi Bank, valamint a tagállamok központi bankjai, és ezért azokat ez a rendelet nem érinti.

(10) A tájékoztató követelményének hatálya a nyilvánosan kibocsátott vagy szabályozott piacokon bevezetett, tulajdonviszonyt megtestesítő és nem részvényjellegű értékpapírokra egyaránt vonatkozik. Az e rendeletben meghatározott értékpapírok közül néhány feljogosítja birtokosát átruházható értékpapírok megszerzésére, vagy valamely készpénzösszeg kézhezvételére más eszközökre, nevezetesen átruházható értékpapírokra, devizákra, kamatlábakra vagy hozamokra, árukra vagy más indexekre hivatkozással meghatározott készpénzelszámoláson keresztül. E rendelet kiterjed különösen a következőkre: opciós utalványok, fedezett opciós utalványok, igazolások, letéti jegyek és átváltható kötvények, például a befektető választása szerint átváltoztatható értékpapírok.

(11) A tájékoztató jóváhagyásának és engedélyezésének, valamint az e rendeletnek való, különösen a reklámtevékenységgel kapcsolatos megfelelés felügyeletének biztosítása érdekében minden egyes tájékoztatónál illetékes hatóságot kell meghatározni. Ezért e rendeletben pontosan meg kell határozni, hogy melyik a tájékoztató jóváhagyásához a legjobb helyzetben lévő, székhely szerinti tagállam.

(12) Az ***Unióban 1 000 000*** EUR-nál alacsonyabb ***teljes*** ellenértékű nyilvános értékpapír-kibocsátások esetében az e rendeletnek megfelelő tájékoztató elkészítésének költsége várhatóan nem áll arányban a kibocsátásból várható bevételekkel. Ezért indokolt, hogy a tájékoztató e rendeletnek megfelelő kidolgozására irányuló követelmény ne vonatkozzon az ilyen alacsony összegű kibocsátásokra. A ***tagállamok nem terjeszthetik ki az e rendeletnek megfelelő tájékoztató készítésére irányuló követelményt az említett értékhatárnál alacsonyabb teljes ellenértékű értékpapírok kibocsátására.*** A tagállamoknak ***továbbá*** tartózkodniuk kell ***olyan további,*** nemzeti szintű közzétételi követelmények megállapításától, amelyek aránytalan vagy szükségtelen terhet ***jelenthetnének*** az ilyen kibocsátások vonatkozásában, és így fokoznák a belső piac széttagoltságát. ***Ha a tagállamok ilyen nemzeti közzétételi követelményeket állapítanak meg, értesíteniük kell a Bizottságot és az ESMA-t az alkalmazandó szabályokról.***

(12a) A Bizottságnak elemeznie kell ezeket a nemzeti közzétételi követelményeket, és az eredményeket bele kell foglalnia a közösségi finanszírozással kapcsolatos munkájába, figyelembe véve, hogy el kell kerülni a belső piac széttagoltságát. Az uniós szintű szabályzási környezetnek biztosítania kell, hogy a társaságok elegendő tőkebevonási lehetőséggel rendelkezzenek. Ezért a tőkepiaci unió szellemében és a befektetés szabadságának biztosítása céljából a Bizottságnak szabályozási kezdeményezést kell javasolnia az uniós közösségi finanszírozási gyakorlatok szabályozására és harmonizálására.

(13) ***Emellett – figyelembe véve az Unión belül a pénzpiacok eltérő méretét – indokolt megadni a tagállamoknak a lehetőséget, hogy az 5 000 000 EUR-t meg nem haladó nyilvános értékpapír-kibocsátásokat mentesítsék az e rendeletben meghatározott tájékoztatókészítési kötelezettség alól. A tagállamok számára különösen azt kell lehetővé tenni, hogy saját nemzeti jogukban meghatározzanak egy, a 12 hónapos időtartam során az Unión belül megvalósult kibocsátás teljes ellenértékére vonatkozó, 1 000 000 EUR és 5 000 000 EUR közötti küszöbértéket, amelytől e mentességet alkalmazni kell,*** figyelembe véve a hazai befektetők védelmének megfelelőnek tekintett

szintjét. ***A tagállamok kötelesek értesíteni a Bizottságot és az ESMA-t az általuk választott küszöbértékről. Az e mentesség értelmében nyilvánosan kibocsátott értékpapírok nem részesülhetnek az e rendelet szerinti engedélyezési rendszer előnyeiből. E kibocsátásoknak továbbá egyértelmű jelzést kell magukban foglalniuk arra nézve, hogy a nyilvános kibocsátás nem határokon átnyúló jellegű, és nem ösztönözhetik aktívan az adott tagállamon kívüli befektetőket.***

(***13a***) ***Amennyiben valamely tagállam úgy dönt, hogy az 5 000 000 EUR-t meg nem haladó teljes ellenértékű nyilvános értékpapír-kibocsátásokat mentesíti a tájékoztatókészítési kötelezettség alól, e rendelet semmilyen formában nem akadályozza meg a tagállamokat abban, hogy olyan nemzeti szintű szabályokat vezessenek be, amelyek lehetővé teszik, hogy a multilaterális kereskedési platformok (MTF-ek) határozzák meg annak a bevezetési dokumentumnak a tartalmát, amelyet a kibocsátónak rendelkezésre kell bocsátania, amikor értékpapírjait először vezeti be a szabályozott piacra. Ilyen esetben indokolt lehetne, hogy az MTF működtetője meghatározza, miként vizsgálják meg a bevezetési dokumentumot, amely nem jelenti szükségszerűen az illetékes hatóság vagy az MTF jóváhagyását.***

(14) Amennyiben az értékpapír-kibocsátás kizárólag egy ▌korlátozott, ***nem minősített befektetői körnek vagy a 345/2013/EU rendelet 6. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában meghatározott feltételeknek megfelelő befektetőknek szól,*** a tájékoztató elkészítése a kibocsátással célzott személyek alacsony számához viszonyítva aránytalanul nagy terhet jelentene, ezért tájékoztató elkészítésére nincs szükség. Ez vonatkozik például egy társaság vezetőinek rokonaihoz vagy személyes ismerőseihez címzett kibocsátásra.

(15) Vezető tisztségviselők vagy munkavállalók arra való ösztönzése, hogy a saját vállalatukban értékpapírokkal rendelkezzenek, pozitív hatással lehet a vállalatirányításra és segíthet tartós értéket teremteni azáltal, hogy fokozza a munkavállaló elkötelezettségét, a saját tulajdon érzését, egyensúlyba hozza a részvényesek és a munkavállalók érdekeit, a munkavállalók számára pedig befektetési lehetőségeket teremt. Az Unióban a munkavállalók tulajdonosi részvétele különösen fontos a kis- és középvállalkozások (kkv-k) esetében, ahol a munkavállalók jelentős szerepet játszhatnak a vállalat sikerességében. Ezért a munkavállalói részvénykibocsátás esetében az Unióban el kell törölni a tájékoztató elkészítésére irányuló követelményt, feltéve, hogy rendelkezésre áll egy olyan dokumentum, amely a befektetők védelmének garantálása érdekében tartalmazza az értékpapírok számára és jellegére vonatkozó információt, valamint a kibocsátás okát és részleteit. A munkavállalói részvényprogramokhoz az összes vezető tisztségviselő és munkavállaló számára egyenlő hozzáférést kell biztosítani, függetlenül attól, hogy a munkáltató székhelye az Unióban vagy azon kívül található, ezért nincs többé szükség harmadik országok piacaira vonatkozó egyenértékűségi határozatra, amennyiben az előbbiekben említett dokumentum rendelkezésre áll. Így a munkavállalói részvényprogramok valamennyi résztvevője egyenlő elbánásban és tájékoztatásban részesül.

(16) A részvények vagy a részvényekhez hozzáférést biztosító értékpapírok hígító hatású kibocsátásai gyakran olyan tranzakciókat jeleznek, amelyek jelentős hatást gyakorolnak a kibocsátó tőkeszerkezetére, várható bevételeire és pénzügyi helyzetére, amihez szükség van a tájékoztatóban foglalt információkra. Ezzel ellentétben ha a kibocsátó már rendelkezik a szabályozott piacra bevezetett részvényekkel, az ugyanazon részvényeknek ugyanarra a szabályozott piacra történő később bevezetéséhez – beleértve azokat a helyzeteket is, amikor a részvények más értékpapírok átváltásából vagy cseréjéből, vagy más értékpapírok által átruházott jogok gyakorlásából származnak – nem kell tájékoztatót készíteni, feltéve, hogy az újonnan bevezetett részvények az ugyanazon szabályozott piacon kibocsátott részvényekkel azonos osztályú részvényeknek csupán kis hányadát képviselik, kivéve ha e szabályozott piacra történő bevezetést az e rendelet hatályába tartozó nyilvános kibocsátással kombinálják. Ugyanezt az elvet kell alkalmazni általánosságban az ugyanarra a szabályozott piacra már bevezetett értékpapírokkal helyettesíthető értékpapírokra.

(17) A „nyilvános értékpapír-kibocsátás” fogalommeghatározás alkalmazásakor döntő szempont a befektető azon képessége, hogy egyénileg tudjon dönteni az értékpapír megvásárlásáról vagy jegyzéséről. Ezért ha a címzett egyéni választása nélkül kerül sor az értékpapír-kibocsátásra, például az értékpapírok kiosztása esetén, amikor nincs lehetőség visszautasítani az értékpapírokat, e tranzakció nem tartozik az e rendeletben előírt, „nyilvános értékpapír-kibocsátás” fogalommeghatározás körébe.

(18) Azon kibocsátók, ajánlattevők vagy szabályozott piacra történő bevezetést kérő személyek is ***jogosultak az e rendeletnek megfelelő teljes tájékoztató vagy adott esetben uniós növekedési tájékoztató önkéntes kidolgozására***, amelyek mentesülnek a tájékoztató nyilvánosságra hozatalának kötelezettsége alól, amennyiben önkéntes alapon döntenek az e rendeletnek való megfelelés mellett. ***Ezért e személyek*** is élvezhetik az egységes engedély hasznát, amennyiben önkéntes alapon döntenek az e rendeletnek való megfelelés mellett.

(19) A tájékoztatóban előírt közzététel nem kötelező a minősített befektetőkre korlátozott ajánlatok esetében. Ezzel szemben, a nyilvános újraértékesítésnél vagy a szabályozott piacra történő bevezetés révén a nyilvános kereskedés esetén a tájékoztatót közzé kell tenni.

(20) A kibocsátó vagy a tájékoztató elkészítéséért felelős személy által elkészített, és az értékpapírok pénzügyi közvetítők általi végső értékesítése vagy bármely későbbi újraértékesítése idején a nyilvánosság rendelkezésére bocsátott érvényes tájékoztató elegendő információt ad a befektetőknek ahhoz, hogy megalapozott befektetési döntést hozhassanak. Ezért az értékpapírokat kihelyező vagy később újraértékesítő pénzügyi közvetítőknek lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a kibocsátó vagy a tájékoztató elkészítéséért felelős személy által közzétett eredeti tájékoztatóra támaszkodjanak, amennyiben e tájékoztató érvényes és azt megfelelően kiegészítették, és kibocsátó vagy az ilyen tájékoztató elkészítéséért felelős személy beleegyezik annak használatába. A kibocsátónak vagy a tájékoztató elkészítéséért felelős személynek lehetőséget kell biztosítani arra, hogy beleegyezését feltételekhez kösse. A tájékoztató felhasználására vonatkozó beleegyezést a hozzáfűzött esetleges kikötésekkel együtt írásbeli megállapodás formájában kell megadni, lehetővé téve az érintett felek számára annak megítélését, hogy adott értékpapírok újraértékesítése vagy végleges értékesítése megfelel-e a megállapodásnak. Amennyiben beleegyezett a tájékoztató használatába, az eredeti tájékoztató kibocsátója vagy az annak elkészítéséért felelős személy tartozik felelősséggel a tájékoztatóban foglalt információkért, illetve alaptájékoztató esetében a végleges feltételek meghatározásáért és benyújtásáért, és nincs szükség egyéb tájékoztatóra. Ha azonban az eredeti tájékoztató elkészítéséért felelős kibocsátó vagy ajánlattevő nem egyezik bele annak használatába, a pénzügyi közvetítőnek új tájékoztatót kell közzétennie. Ebben az esetben a pénzügyi közvetítő felelős a tájékoztatóban foglalt információkért – beleértve az összes hivatkozott információt is –, illetve alaptájékoztató esetében a végleges feltételekért.

(21) A tájékoztatóban foglalt információk összehangolásának uniós szinten egyenértékű befektetővédelmet kell biztosítania. Annak érdekében, hogy a befektetők megalapozott befektetési döntést hozhassanak, ***az e rendelet értelmében elkészített tájékoztatónak tartalmaznia kell az értékpapír-befektetéssel kapcsolatban azokat a vonatkozó és szükséges információkat, amelyeket egy befektető észszerűen elvárhat annak érdekében, hogy tájékozott módon értékelhesse a kibocsátó és az esetleges kezes eszközeit és kötelezettségeit, pénzügyei helyzetét, nyereségeit és veszteségeit, valamint kilátásait,*** és tartalmaznia kell az értékpapírokhoz fűződő jogokra vonatkozó információt is***. E tájékoztatást*** könnyen elemezhető, tömör és érthető formában kell ***elkészíteni és*** rendelkezésre bocsátani***, és*** az e rendelettel összhangban elkészített tájékoztatók ***típusához kell igazítani***, a másodlagos kibocsátásokra ***és az uniós növekedési tájékoztató rendszerére*** vonatkozó ***egyszerűsített*** közzétételi ***rendszernek*** megfelelő tájékoztatókat is beleértve. A tájékoztató nem tartalmazhat olyan információt, amely a kibocsátó és a szóban forgó értékpapírok szempontjából nem lényeges vagy jellemző, mivel ez elrejtheti a ***befektetők*** szempontjából releváns információkat, és így alááshatja a befektetők védelmét. ***A tájékoztatónak ezért úgy kell tartalmaznia az információkat, hogy azokból kiderüljön a kibocsátó jellege és körülményei, az értékpapírok típusa, a kibocsátással vagy szabályozott piacra történő bevezetéssel megcélzott befektetőtípus, a befektetők feltételezhető ismeretei, valamint a jogi vagy szabályozási követelmények értelmében nyilvánosságra hozott és így e befektetők számára elérhető információk.***

(22) A tájékoztató összefoglalójának hasznos információforrásként kell szolgálnia a befektetők, különösen a lakossági befektetők számára. Az összefoglaló a tájékoztató különálló részét képezi, amelynek olyan kiemelt információkra kell összpontosítania, amelyre a befektetőknek azért van szükségük, hogy eldönthessék, mely értékpapír-kibocsátásokat és szabályozott piacra történő bevezetéseket ***kívánják*** tovább ***vizsgálni a tájékoztató egészének megtekintésével, megalapozott befektetési döntés céljából. Az előzőekből következik, hogy a bevezetőben foglalt információkat nem kell megismételni a tájékoztató fő részében, hacsak ez nem feltétlenül szükséges.*** E kiemelt információknak tartalmazniuk kell a kibocsátó, az esetleges kezes és a felajánlott vagy a szabályozott piacra

2016. szeptember 15., csütörtök

bevezetett értékpapírok alapvető jellemzőit és a velük kapcsolatos kockázatokat***, ideértve olyan egyedi azonosítókat, mint a kibocsátásban érintett szereplők jogalany-azonosítóit (LEI) és az értékpapírok nemzetközi értékpapír-azonosító számát (ISIN)***. Az ***összefoglalónak tartalmaznia kell*** továbbá a kibocsátás általános feltételeit. A tájékoztató különösen a kockázati tényezők bemutatását tartalmazó bevezetőjének csak néhány, kiválasztott kockázatot szabad tartalmaznia, amelyeket a kibocsátó ***a befektető befektetési döntése szempontjából*** a leginkább lényegesnek tart. ***A tájékoztató bevezetőjében szereplő kockázati tényezők leírásának az adott kibocsátásra kell vonatkoznia, kizárólag a befektetők érdekét kell szolgálnia, és nem tartalmazhat általános megállapításokat a befektetési kockázatról, illetve nem korlátozhatja a kibocsátó, az ajánlattevő vagy a nevükben eljáró bármely személy felelősségét.***

(22a) Az összefoglalónak egyértelmű figyelmeztetést kell tartalmaznia, amely különösen lakossági befektetők számára kiemeli a kockázatokat a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv [1] ***értelmében hitelezői feltőkésítés alatt álló bankok által kibocsátott értékpapírok esetében.***

(23) A tájékoztató összefoglalójának rövidnek, egyszerűnek, egyértelműnek és a befektetők számára könnyen érthetőnek kell lennie. Az összefoglalókat közérthetően, nem szaknyelven, az abban foglalt információk könnyű értelmezhetőségét biztosító módon kell megfogalmazni. Az összefoglaló nem lehet pusztán a tájékoztató kivonatolt változata. Indokolt meghatározni az összefoglaló maximális terjedelmét, hogy az ne riassza el a befektetőket az elolvasástól, és arra ösztönözze a kibocsátókat, hogy válasszák ki a befektetők számára elengedhetetlenül fontos információkat. ***Kivételes esetekben azonban lehetővé kell tenni az illetékes hatóság számára, hogy engedélyezze a kibocsátónak hosszabb, A4-es méretű papírra kinyomtatva legfeljebb 10 oldalas összefoglaló elkészítését, amennyiben azt a kibocsátó tevékenységeinek összetettsége, a kibocsátás jellege vagy a kibocsátott értékpapírok jellege megkívánja, és amennyiben az összefoglalóban foglalt kiegészítő információ hiánya a befektető számára megtévesztő lenne.***

(24) Az összefoglaló tájékoztató egységes szerkezetének biztosításához általános részeket és alcímeket kell megadni, olyan irányadó tartalommal, amelyet a kibocsátó rövid, szöveges leírásokkal és adott esetben számadatokkal tölthet ki. Amennyiben a kibocsátó az információkat tisztességes és kiegyensúlyozott módon adja meg, saját belátása szerint választhatja ki azokat az információkat, amelyeket lényegesnek és tartalmasnak tekint.

(25) Amennyire csak lehetséges, az összefoglaló tájékoztató mintájául az Európai Parlament és a Tanács 1286/2014/EU rendelete ([2]) szerinti kiemelt információkat tartalmazó dokumentumot kell tekinteni. Amennyiben az értékpapír mind e rendelet, mind pedig a 1286/2014/EU rendelet hatálya alá tartozik, a kibocsátókat sújtó megfelelési költségek és adminisztratív terhek minimálisra csökkentése céljából engedélyezni kell a kiemelt információkat tartalmazó dokumentum tartalmának teljes újrafelhasználását. Az összefoglaló elkészítésének követelményétől azonban nem lehet eltekinteni akkor, amikor kötelező a kiemelt információkat tartalmazó dokumentum benyújtása, mivel ez utóbbi nem tartalmaz az érintett értékpapírok kibocsátójára és nyilvános kibocsátására vagy szabályozott piacra történő bevezetésére vonatkozó kiemelt információkat.

(26) Senkit nem terhelhet polgári jogi felelősség kizárólag az összefoglaló alapján – beleértve annak fordítását is –, kivéve, ha az félrevezető, pontatlan vagy nem áll összhangban a tájékoztató vonatkozó részeivel. Az összefoglalónak erre a tényre vonatkozóan egyértelmű figyelmeztetést kell tartalmaznia.

([1]) ***Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.).***

([2]) Az Európai Parlament és a Tanács 1286/2014/EU rendelete (2014. november 26.) a lakossági befektetési csomagtermékekkel, illetve biztosítási alapú befektetési termékekkel kapcsolatos kiemelt információkat tartalmazó dokumentumokról (PRIIP) (HL L 352., 2014.12.9., 1. o.).

(27) A tőkepiacon többszöri alkalommal tőkét bevonó kibocsátóknak sajátos formátumú regisztrációs okmányt és tájékoztatót kell a rendelkezésére bocsátani, valamint e dokumentumok benyújtására és jóváhagyására vonatkozó külön eljárásokat, hogy számukra nagyobb rugalmasságot biztosítsanak, és lehetővé tegyék számukra a piaci lehetőségek megragadását. Mindenesetre ezek a formátumok és eljárások nem kötelezőek, a kibocsátó választásán alapulnak.

(28) Az összes nem részvényjellegű értékpapír esetében – azokat a helyzeteket is beleértve, amikor az értékpapírokat folyamatosan vagy ismételten, illetve kibocsátási program keretében bocsátják ki, – a kibocsátók számára lehetővé kell tenni, hogy a tájékoztatót alaptájékoztató formájában készítsék el. Az alaptájékoztatónak és végleges feltételeinek a tájékoztatóval megegyező információkat kell tartalmaznia.

(29) Célszerű pontosítani, hogy az alaptájékoztató végleges feltételeinek csak azokat az értékpapírjegyzékkel kapcsolatos információkat kell tartalmazniuk, amelyek az adott kibocsátással kapcsolatosak, és amelyeket csak az egyedi kibocsátás alkalmával lehet meghatározni. Ezek az információk magukban foglalhatják például a nemzetközi értékpapír-azonosító számot, a kibocsátási árat, a futamidőt, a kamatszelvényeket, a lehívás dátumát, a lehívási árat és a visszaváltási árat, illetve más olyan feltételeket, amelyek az alaptájékoztató elkészítésekor még nem voltak ismertek. Amennyiben az alaptájékoztató nem tartalmazza a végleges feltételeket, azokat az illetékes hatóságnak nem kell jóváhagynia, hanem csak csatolni kell az alaptájékoztatóhoz. A kibocsátó és az értékpapírok értékelését befolyásolni képes egyéb új információkat az alaptájékoztatóhoz fűzött kiegészítő jegyzékben kell közzétenni. Sem a végleges feltételek, sem pedig a kiegészítő jegyzék nem vonatkozhat olyan értékpapír-típusokra, amelyek az alaptájékoztatóban nem szerepelnek.

(30) Az alaptájékoztató esetén az összefoglalót a kibocsátónak csak az egyes kibocsátások vonatkozásában kell elkészítenie; ennek célja adminisztratív terhek csökkentése és az értelmezhetőség javítása. E kibocsátás-specifikus összefoglalót a végleges feltételekhez kell csatolni, és az illetékes hatóság csak akkor hagyhatja jóvá, ha az alaptájékoztató vagy annak kiegészítése tartalmazza a végleges feltételeket.

(31) Az alaptájékoztató rugalmasságának és költséghatékonyságának fokozása érdekében a kibocsátónak lehetőséget kell biztosítani arra, hogy az alaptájékoztatót külön dokumentumként készítse el, és hogy az egyetemes regisztrációs okmányt ezen alaptájékoztató alkotórészeként használja, amennyiben gyakori kibocsátóról van szó.

(32) A gyakori kibocsátókat arra kell ösztönözni, hogy a tájékoztatót külön dokumentumként készítsék el, mivel ez csökkentheti az e rendeletnek való megfelelésükkel kapcsolatos költségeiket, és lehetővé teszi számukra, hogy gyorsan reagáljanak a piaci lehetőségekre. Így azon kibocsátók számára, amelyek értékpapírjait szabályozott piacon vagy multilaterális kereskedési rendszerekben jegyzik, lehetővé, de nem kötelezővé kell tenni, hogy minden pénzügyi évben egyetemes regisztrációs okmányt tegyenek közzé, amely jogi, üzleti, pénzügyi, számviteli és részvényesi információkat tartalmaz, és leírást ad a kibocsátóról az adott pénzügyi évre vonatkozóan. Ez lehetővé teszi a kibocsátó számára, hogy naprakészen tartsa az információkat, és akkor készítsen egy értékpapírjegyzékkel és összefoglalóval kiegészülő tájékoztatót, ha a piaci feltételek eléggé kedvezőek a kibocsátáshoz vagy szabályozott piacra történő bevezetéshez. Az egyetemes regisztrációs okmánynak több célt is kell szolgálnia, bár tartalma attól függetlenül ugyanaz, hogy a kibocsátó később azt tulajdonviszonyt megtestesítő, hitelviszonyt megtestesítő értékpapír vagy származtatott értékpapír kibocsátásához vagy szabályozott piacra történő bevezetéséhez használja fel. Az egyetemes regisztrációs okmány a kibocsátóra vonatkozó hivatkozási forrásként működik, amely a befektetők és az elemzők számára biztosítja az ahhoz szükséges minimális információt, hogy megalapozott véleményt alkossanak a társaság üzletmenetéről, pénzügyi helyzetéről, bevételeiről és várható bevételeiről, vállalatvezetéséről és részvényesi szerkezetéről.

(33) Az a kibocsátó ***tekinthető az illetékes hatóság által jól ismert kibocsátónak, amely két*** egymást követő évben nyújtott be az illetékes hatóság által jóváhagyott egyetemes regisztrációs okmányt. Ezért az összes ezt követő egyetemes regisztrációs ***okmány és azok módosításai esetében*** biztosítani kell azt a lehetőséget, hogy előzetes jóváhagyás nélkül nyújtsák be, illetve az illetékes hatóság utólag vizsgálja felül őket, amennyiben azt szükségesnek ítéli***, kivéve, ha az említett módosítások olyan kihagyásra, vagy lényegi hibára vagy pontatlanságra vonatkoznak, amelyek valószínűsíthetően félrevezetik a nyilvánosságot a kibocsátóról alkotott tájékozott értékeléshez***

alapvetően szükséges tények és körülmények tekintetében. Minden egyes illetékes hatóság maga dönt e felülvizsgálat gyakoriságáról, figyelembe véve például a kibocsátóval kapcsolatos kockázatok értékelését, a korábbi közzétételek minőségét vagy a legutóbb felülvizsgált egyetemes regisztrációs okmány óta eltelt időt.

(34) Amennyiben az egyetemes regisztrációs okmány nem képezi egy jóváhagyott tájékoztató részét, lehetőséget kell biztosítani az egyetemes regisztrációs okmány akár önkéntes alapon, a kibocsátó által – például ha szervezetében vagy pénzügyi helyzetében lényeges változás állt be – vagy pedig az illetékes hatóság kérésére, egy benyújtás utáni felülvizsgálat összefüggésében történő módosítására, amennyiben nem teljesül a teljesség, érthetőség és következetesség követelménye. E módosításokat az egyetemes regisztrációs okmányra vonatkozó szabályokkal azonos szabályok alapján kell közzétenni. Különösen akkor, ha az illetékes hatóság mulasztást vagy lényegi hibát vagy pontatlanságot állapít meg, a kibocsátó köteles az egyetemes regisztrációs okmányt módosítani, és e módosítást indokolatlan késedelem nélkül közzétenni. Mivel nem kerül sor sem nyilvános értékpapír-kibocsátásra, sem pedig szabályozott piacra történő bevezetésre, az egyetemes regisztrációs okmány módosítására vonatkozó eljárásnak el kell térnie a tájékoztató kiegészítésére vonatkozó eljárástól, amelyet csupán a tájékoztató jóváhagyása után lehet alkalmazni.

(35) Amennyiben a kibocsátó több külön dokumentumból álló tájékoztatót készít, a tájékoztató összes alkotórészét jóvá kell hagyatni, beleérte adott esetben az egyetemes regisztrációs okmányt és annak módosításait, amennyiben azokat korábban benyújtották az illetékes hatósághoz, de jóváhagyás nem érkezett. ***Gyakori kibocsátó esetében az egyetemes regisztrációs okmány valamennyi módosítását nem kell jóváhagyatni közzététel előtt, biztosítani kell azonban, hogy az illetékes hatóság utólag felülvizsgálhassa azokat.***

(36) A tájékoztató elkészítési folyamatának felgyorsítása és a tőkepiacokhoz való költséghatékony hozzáférés elősegítése érdekében az egyetemes regisztrációs okmányt bemutató gyakori kibocsátóknak lehetőséget kell adni a gyorsabb jóváhagyási eljárásra, mivel a tájékoztató fő alkotórészét vagy már korábban jóváhagyták, vagy pedig felülvizsgálat céljából az illetékes hatóság rendelkezésére bocsátották. A tájékoztató jóváhagyásához szükséges idő így lerövidíthető, ha a regisztrációs okmányt egyetemes regisztrációs okmányként nyújtják be.

(37) Feltéve, hogy a kibocsátó teljesíti a szabályozott információk benyújtására, terjesztésére és tárolására szolgáló eljárásokat, valamint az Európai Parlament és a Tanács 2004/109/EK irányelvének ([1]) 4. és 5. cikkében megállapított határidőket, lehetővé kell tenni számára, hogy a 2004/109/EK irányelvben előírt éves és féléves pénzügyi beszámolókat az egyetemes regisztrációs okmány részeként nyújtsa be, kivéve, ha a kibocsátó székhelye szerinti tagállamok e rendelet és a 2004/109/EK irányelv alkalmazásában eltérnek, és ha az egyetemes regisztrációs okmány nyelve nem felel meg a 2004/109/EK irányelv 20. cikkében meghatározott feltételeknek. Ez enyhítheti a többszörös benyújtáshoz kapcsolódó adminisztratív terheket anélkül, hogy befolyásolná a nyilvánosság számára hozzáférhető információkat vagy e beszámolók 2004/109/EK irányelv szerinti felügyeletét.

(38) Az elavult információkon alapuló befektetési döntések elkerülése érdekében világosan meg kell határozni a tájékoztató érvényességének időkorlátait. A jogbiztonság javítása érdekében a tájékoztató érvényességének annak jóváhagyásakor kell kezdődnie, amely időpontot az illetékes hatóság könnyen ellenőrizheti. Az alaptájékoztatóval történő nyilvános értékpapír-kibocsátás csak akkor mehet az alaptájékoztató érvényességi idején túl, ha az azt követő alaptájékoztatót még az előző érvényességének lejárta előtt jóváhagyják, és az a folytatódó kibocsátásra vonatkozik.

(39) Az értékpapírokból származó jövedelem után fizetendő adóról szóló információkat a tájékoztatóban jellegüknél fogva csak általános módon lehet megjeleníteni, mivel csekély információs értékkel rendelkeznek az egyes befektetők szempontjából. Mivel ez az információ nem csupán arra az országra vonatkozik, ahol a kibocsátó létesítő okirat szerinti székhelye található, hanem azokra az országokra is, ahol a kibocsátásra vagy a szabályozott piacra történő bevezetésre sor kerül, amennyiben a tájékoztatót engedélyezik, e folyamat költséges és akadályozhatja a határokon átnyúló kibocsátásokat. Ezért a tájékoztatónak csak egy figyelmeztetést kell tartalmaznia arra vonatkozóan, hogy a befektető és a kibocsátó tagállamának adójogszabályai befolyással lehetnek az értékpapírokból származó

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 2004/109/EK irányelve (2004. december 15.) a szabályozott piacra bevezetett értékpapírok kibocsátóival kapcsolatos információkra vonatkozó átláthatósági követelmények harmonizációjáról és a 2001/34/EK irányelv módosításáról (HL L 390., 2004.12.31., 38. o.).

jövedelemre. A tájékoztatónak ennek ellenére tartalmaznia kell az adózással kapcsolatos megfelelő információkat, amennyiben a javasolt befektetéshez különleges adószabályok kapcsolódnak, például a befektetők számára kedvező adóügyi bánásmódot eredményező értékpapírokba történő befektetések esetén.

(40) Amint egy adott osztályba tartozó értékpapírt bejegyeztek a szabályozott piacra, a befektetők részére a kibocsátó az 596/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]), valamint a 2004/109/EK irányelv alapján folyamatos közzétételt biztosít. Az e kibocsátó általi későbbi nyilvános értékpapír-kibocsátás vagy szabályozott piacra történő bevezetés esetén kevésbé sürgető a teljes tájékoztató megléte. Külön ***egyszerűsített*** tájékoztatót kell ezért rendelkezésre bocsátani a másodlagos kibocsátások esetére, annak tartalmát pedig a rendes szabályokhoz képest könnyíteni kell, figyelembe véve a már közzétett információkat. Ezzel együtt a befektetőket egységes szerkezetbe foglalt és jól felépített információkkal kell ellátni az olyan elemekkel kapcsolatban, mint a kibocsátás feltételei és annak kontextusa ▌. ***Ezért a másodlagos kibocsátásra vonatkozó egyszerűsített tájékoztatónak tartalmaznia kell azt a releváns, csökkentett mennyiségű információt, amelyet a befektetők észszerűen elvárhatnak annak érdekében, hogy tisztában legyenek a kibocsátó és az esetleges kezes kilátásaival, az értékpapírokhoz fűződő jogokkal, valamint a kibocsátás indokaival és a kibocsátóra gyakorolt hatásaival, így különösen a működőtőkére vonatkozó nyilatkozatot, a tőkeértékről és az eladósodottságról szóló nyilatkozatot, a teljes tőkeszerkezetre gyakorolt hatást és az 596/2014/EU rendelet értelmében a legutolsó kibocsátás óta közzétett vonatkozó információk tömör összegzését.***

(41) A másodlagos kibocsátásokra vonatkozó ***egyszerűsített*** közzétételi szabályokat ***azokra az értékpapírokra*** is ki kell terjeszteni, amelyekkel a kkv-tőkefinanszírozási piacokon kereskednek, mivel e piacok üzemeltetői a 2014/65/EU irányelv értelmében kötelesek olyan szabályokat megállapítani és alkalmazni, amelyek biztosítják a megfelelő folyamatos közzétételt olyan kibocsátók részéről, amelyek értékpapírjaival e helyszíneken kereskednek. ***A rendszert a kkv-tőkefinanszírozási piacoktól eltérő MTF-ekre is alkalmazni kell, amelyeken az adott MTF-ekre a 2014/65/EU irányelv alapján a kkv-tőkefinanszírozási piacokkal szembeni követelményeknek megfelelő közzétételi követelmények érvényesülnek.***

(42) A másodlagos kibocsátásokra vonatkozó ***egyszerűsített*** közzétételi szabályok csak az után alkalmazhatók, hogy egy bizonyos minimális időtartam eltelt a kibocsátó adott osztályba tartozó értékpapírjának a szabályozott piacra történő első bevezetése óta. A 18 hónapos időtartam biztosítja, hogy a kibocsátó legalább egyszer teljesítette a 2004/109/EK irányelv vagy a kkv-tőkefinanszírozási piac üzemeltetőjének***, illetve valamely, egyenértékű közzétételi követelményekkel rendelkező MTF*** szabályai szerinti kötelezettségét, és éves pénzügyi beszámolót tett közzé.

(43) A tőkepiaci unió egyik alapvető célkitűzése, hogy elősegítse az Unióban a kkv-k tőkepiaci finanszírozáshoz való hozzáférését. Mivel e vállalkozások általában a többi kibocsátónál viszonylag alacsonyabb összegek bevonására törekszenek, a ***teljes*** tájékoztató elkészítésének költsége aránytalanul magas lehet, és elriaszthatja őket értékpapírjaik nyilvános kibocsátásától. Ugyanakkor méretük és rövidebb múltjuk miatt a kkv-k a nagy ***kibocsátókhoz képest sajátos*** befektetési kockázatot jelentenek, és a befektetési döntések meghozatalához elegendő információt kell közzétenniük. ***Emellett annak ösztönzése érdekében, hogy a kkv-k tőkepiaci finanszírozást vegyenek igénybe, e rendeletnek biztosítania kell, hogy a kkv-tőkefinanszírozási piacokra különös figyelem háruljon. A kkv-tőkefinanszírozási piacok ígéretes eszközei a kisebb, növekvő vállalkozások tőkebevonásának. E kereskedési helyszínek sikere azonban azon múlik, hogy bizonyos méretű társaságok számára vonzóak-e. Ugyanígy az Unióban 20 000 000 EUR-t nem meghaladó teljes ellenértékű nyilvános értékpapírokat kibocsátók is előnyöket élvezhetnek azon tőkepiacok egyszerűbb eléréséből, amelyek azért folytatnak finanszírozást, hogy növekedni tudjanak és elérjék lehetőségeik határait, valamint hogy nem aránytalanul magas költségek mellett tudják növelni tőkéjüket. Ezért indokolt, hogy e rendelet meghatározza az uniós növekedési tájékoztatók arányos***

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 596/2014/EU rendelete (2014. április 16.) a piaci visszaélésekről, valamint a 2003/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2003/124/EK, a 2003/125/EK és a 2004/72/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (piaci visszaélésekről szóló rendelet) (HL L 173., 2014.6.12., 1. o.).

közzétételi rendszerét, amely a kkv-k, a valamely kkv-tőkefinanszírozási piacon bevezetendő értékpapírokat nyilvános kibocsátás útján kibocsátók, valamint az hogy az Unióban 20 000 000 EUR-t nem meghaladó teljes ellenértékű nyilvános értékpapírokat kibocsátók számára elérhető. Megfelelő egyensúlyt kell ezért teremteni a kkv-kre vonatkozó***, az uniós növekedési*** tájékoztató tartalmának beállításakor a pénzügyi piacokhoz való költséghatékony hozzáférés és a befektetők védelme között, ezért külön közzétételi szabályokat kell kidolgozni a kkv-k számára e cél eléréséhez. ***Az uniós növekedési tájékoztatóknak jóváhagyásuk után az e rendelet szerinti engedélyezési rendszer hatálya alá kell tartozniuk, ezért azoknak a teljes Unióban minden nyilvános kibocsátásra érvényeseknek kell lenniük.***

(44) A kkv-k által a különleges közzétételi szabályok értelmében ***az uniós növekedési tájékoztatóban*** közzéteendő ***csökkentett mennyiségű információt*** úgy kell beállítani, hogy az az ilyen méretű vállalkozások és befektetőik számára ***a kibocsátott értékpapírokba való befektetés szempontjából*** lényegesek és relevánsak legyenek, és ***biztosítaniuk*** kell egyrészről a vállalkozás mérete és finanszírozási igényei, másrészről pedig a tájékoztató elkészítésének költségei közötti ***arányosságot***. Annak biztosítása érdekében, hogy ***e társaságok*** anélkül tudjanak tájékoztatót készíteni, hogy az számukra a méretükkel és így az igényelt finanszírozás méretével aránytalan költségekkel járjon, ***az uniós növekedési tájékoztató rendszernek*** a szabályozott piacokon működő társaságokra ***alkalmazandó*** rendszernél rugalmasabbnak kell lennie, amennyiben ez összeegyeztethető annak biztosításával, hogy a befektetők számára szükséges kiemelt információkat közzétegyék.

(45) ***Az uniós növekedési tájékozató arányos közzétételi szabályai nem alkalmazhatók, amennyiben az értékpapírokat valamely szabályozott piacra vezetik be,*** mivel a szabályozott piacok befektetőinek bízniuk kell abban, hogy az általuk megvásárolt értékpapírok kibocsátóira egységes közzétételi szabályok vonatkoznak. Ezért ***az értékpapírok szabályozott piacokon történő bevezetésére vonatkozóan*** nincs mód a kibocsátó méretétől függően kétszintű közzétételi szabályok alkalmazására.

(46) ***Az uniós növekedési tájékoztatónak egységesített, a kibocsátó által könnyen kitölthető dokumentumnak kell lennie, és tartalmaznia kell a kibocsátóra, az értékpapírokra és a kibocsátásra vonatkozó főbb információkat. A Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat dolgoz ki az egységes uniós növekedési tájékoztató csökkentett tartalmának és formátumának meghatározására. Az uniós növekedési tájékoztatók arányos közzétételi rendszerére vonatkozó részletek megállapításakor a Bizottság figyelembe veszi, hogy biztosítani kell, hogy az uniós növekedési tájékoztató az igazgatási terhek és kibocsátási költségek tekintetében jelentősen és ténylegesen egyszerűbb legyen a teljes tájékoztatónál, könnyíteni kell a tőkepiacokhoz való hozzáférést a kkv-k számára, ugyanakkor gondoskodni kell arról, hogy a befektetők bizalommal fektessenek be az ilyen társaságokba, minimálisra kell csökkenteni a kkv-kra háruló költségeket és terheket, fel kell tárni a kkv-k szempontjából különösen releváns információkat, a kibocsátó méretét és azt, hogy mennyi ideje működik, a kibocsátások különféle típusait és jellemzőit, valamint a különböző típusú értékpapírokra vonatkozóan a befektetők számára szükséges információk különféle típusait.***

I

(48) A kockázati tényezők tájékoztatóban való feltüntetésének elsődleges célja annak biztosítása, hogy a befektetők e kockázatokról megalapozott értékelést készítsenek, és így befektetési döntéseiket a tények teljes ismeretében hozzák meg. A kockázati tényezőket ezért azokra a kockázatokra kell korlátozni, amelyek a kibocsátó és értékpapírjainak szempontjából lényegesek és rájuk jellemzőek, és amelyeket a tájékoztató tartalma megerősít. A tájékoztató nem tartalmazhat általános, pusztán a felelősség kizárására irányuló kockázati tényezőket, mivel ezek elrejtik azokat a konkrétabb kockázati tényezőket, amelyekről a befektetőknek tudniuk kell, és így megakadályozzák, hogy a tájékoztató könnyen elemezhető, tömör és érthető formában tegye közzé az információkat. ***Az ESMA iránymutatásokat dolgoz ki, amelyek segítséget nyújtanak az illetékes hatóságoknak a kockázati tényezők egyediségének és jelentőségének értékelésében, olyan módon, hogy az ösztönözze a kibocsátókat a kockázati tényezők megfelelő és célzott közzétételére.***

(49) Az illetékes hatóság által engedélyezett eltéréssel lehetővé kell tenni a tájékoztatóban megjelenítendő érzékeny információk kihagyását meghatározott körülmények között, hogy el lehessen kerülni a kibocsátó számára hátrányos helyzeteket.

(50) A tagállamok bőséges – általában nyilvánosan is hozzáférhető – információt tesznek közzé pénzügyi helyzetükről. Így amennyiben egy tagállam garantálja az értékpapír-kibocsátást, az ilyen információt nem kell a tájékoztatóban közölni.

(51) A kibocsátók számára egyszerűsítheti a tájékoztató elkészítésének folyamatát és a befektetők védelmének veszélyeztetése nélkül csökkenti a kibocsátók költségeit annak lehetősége, hogy a tájékoztatóba ***vagy alaptájékoztatóba*** hivatkozás útján építsenek be egyes közzéteendő információkat tartalmazó dokumentumokat, feltéve, hogy a hivatkozással beépített dokumentumokat elektronikusan már közzétették. Azonban az egyszerűsítésre és a tájékoztató elkészítésével járó költségek csökkentésére irányuló szándék elérése nem mehet a tájékoztató által védendő érdekek, így például az információ hozzáférhetőségének rovására. A hivatkozással beépített információk nyelvének meg kell felelnie a tájékoztatókra vonatkozó nyelvi szabályoknak. A hivatkozással beépített információ tartalmazhat korábbi adatokat is, azonban a tájékoztatóban egyértelműen jelezni kell, ha lényegi változások miatt ez az információ már nem helytálló, és meg kell adni a frissített információkat is. ***A gyakori kibocsátók emellett szabadon dönthetnek arról, hogy az egyetemes regisztrációs okmány bármely változását dinamikus hivatkozás útján építik-e be a tájékoztatóba. Ez a dinamikus hivatkozás biztosítaná az olvasó számára, hogy minden esetben az egyetemes regisztrációs okmány legújabb változatát kapja, anélkül, hogy kiegészítésre lenne szükség. A dinamikus hivatkozás kiegészítés helyett történő alkalmazása nem érintheti a befektető elállási jogát.***

(52) A ▌szabályozott információknál lehetőséget kell biztosítani arra, hogy azokat hivatkozással építsék be a tájékoztatóba. Azoknak a kibocsátóknak, amelyek értékpapírjaival multilaterális kereskedési rendszerben kereskednek, és az éves és féléves pénzügyi beszámolók közzététele alól mentesített, a 2004/109/EK irányelv 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti kibocsátóknak szintén engedélyezni kell, hogy hivatkozással építsék be a tájékoztatóba éves és időközi pénzügyi információik, ellenőrzési jelentéseik, pénzügyi kimutatásaik, vezetői beszámolóik vagy vállalatirányítási nyilatkozataik egészét vagy egy részét, azok elektronikus közzétételére is figyelemmel.

(53) Nem minden kibocsátó fér hozzá az ellenőrzési és jóváhagyási folyamattal, valamint a tájékoztató jóváhagyásához szükséges lépésekkel kapcsolatos megfelelő információkhoz és útmutatáshoz, mivel az egyes tagállamokban az illetékes hatóságok eltérő megközelítéseket alkalmaznak. E rendeletnek fel kell számolnia ezeket az eltéréseket azáltal, hogy harmonizálja az ellenőrzési és jóváhagyási folyamatra vonatkozó szabályokat***, és egyszerűsíti a nemzeti illetékes hatóságok által alkalmazott jóváhagyási eljárást*** annak biztosítása érdekében, hogy minden illetékes hatóság hasonló megközelítést alkalmazzon a tájékoztatóban szereplő információk teljességének, következetességének és érthetőségének ellenőrzésekor. A tájékoztató jóváhagyásának megszerzésével kapcsolatos útmutatást az illetékes hatóságok honlapján kell közzétenni. Az ESMA az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) szerinti hatásköreinek köszönhetően kiemelt szerepet játszik a felügyeleti gyakorlatok konvergenciájának előmozdításában. Az ESMA-nak az e rendelet felülvizsgálata előtti megfelelő időpontban és az 1095/2010/EU rendelettel összhangban különösen az illetékes hatóságok e rendelet szerinti tevékenységeiről kell szakértői értékeléseket készítenie. ***Az ESMA-nak olyan központi munkafolyamat-kezelő rendszert kell kidolgoznia, amely átfogja a tájékoztató jóváhagyásának teljes folyamatát a kezdeményezéstől a jóváhagyásig, és biztosítja a hatóságok, az ESMA és a kibocsátók részére a jóváhagyási kérelmek online kezelését és figyelemmel kisérését. A rendszer a legfontosabb információkat biztosítaná, és eszközként szolgálna az ESMA, valamint az illetékes hatóságok részére, hogy irányítsák a tájékoztató jóváhagyási folyamatát az Unión belül és biztosítsák, hogy a tájékoztatókat a jövőben Unió-szerte azonos módon hagyják jóvá.***

(53a) Az ESMA-nak a nemzeti illetékes hatóságokkal együtt a tőkepiaci unióval összefüggésben értékelnie kell a központi munkafolyamat-kezelő rendszer kialakítását, finanszírozását és működését.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 1095/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/77/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 84. o.).

2016. szeptember 15., csütörtök

(54) A tagállamok piacaihoz való hozzáférés megkönnyítése érdekében fontos, hogy az illetékes hatóságok által a tájékoztatók és kapcsolódó dokumentumaik jóváhagyásáért és iktatásáért felszámított ***díjak méltányosak legyenek és azokat*** nyilvánosságra hozzák. ***A harmadik országban székhellyel rendelkező kibocsátóra kivetett díjaknak tükrözniük kell a kibocsátással járó terheket.***

(55) Mivel az internetnek köszönhetően az információk könnyen hozzáférhetők, a befektetők számára a jobb hozzáférés biztosítása érdekében a jóváhagyott tájékoztatót mindig elektronikus formában kell közzétenni. A tájékoztatót a kibocsátó, az ajánlattevő vagy a szabályozott piacra történő bevezetést kérő személy (vagy adott esetben az értékpapírt kihelyező vagy értékesítő pénzügyi közvetítők, például kifizető ügynökök) honlapján, vagy azon szabályozott piacnak a honlapján, amelyre a bevezetést kérik, vagy a multilaterális kereskedési rendszer üzemeltetőjének honlapján található külön részben kell közzétenni, majd az illetékes hatóságnak meg kell azt küldenie a besorolását lehetővé tevő releváns adatokkal együtt az ESMA részére. Az ESMA szolgáltatja a tájékoztatók központi tárolási mechanizmusát, amely ingyenes hozzáférést és megfelelő keresőeszközöket nyújt a nyilvánosság számára. ***Annak biztosítása érdekében, hogy a befektetők megbízható információkhoz férjenek hozzá, és azokat kellő időben és hatékonyan felhasználhassák és elemezhessék, a tájékoztatóban szereplő alapinformációknak, így az értékpapírokat azonosító ISIN-számnak és a kibocsátókat, az ajánlattevőket és a kezeseket azonosító LEI-kódnak géppel olvashatónak kell lenniük a metaadatok használata esetén is*** A tájékoztatóknak a közzétételüket követő legalább 10 évig nyilvánosan hozzáférhetőnek kell lenniük, így biztosítva, hogy a nyilvános elérhetőség időtartama igazodjon a 2004/109/EK irányelv szerinti éves és féléves pénzügyi beszámolókra vonatkozó időtartamokhoz. Kérésre azonban a tájékoztatót ▌ ***tartós adathordozón***, ingyenesen mindenkor rendelkezésre kell bocsátani.

(56) A közbizalom aláásásának és a pénzpiacok megfelelő működése akadályozásának elkerülése érdekében a reklámokat is harmonizálni kell. A reklámok tisztességessége és pontossága, valamint a tájékoztató tartalmával való összhangja kiemelten fontos a befektetők, ezen belül a lakossági befektetők védelme szempontjából***. Az e rendelet szerinti engedélyezési mechanizmus sérelme nélkül*** ▌ e reklámok felügyelete az illetékes hatóságok szerepének szerves részét képezi. ***Azon tagállam illetékes hatóságának, amelyben a reklámot terjesztik, hatáskörrel kell rendelkeznie annak ellenőrzésére vonatkozóan, hogy az értékpapírok nyilvános kibocsátásához vagy szabályozott piacra történő bevezetéséhez kapcsolódó reklámtevékenység megfelel-e az e rendeletben említett elveknek. Szükség esetén a székhely szerinti tagállamnak segítenie kell a reklámok terjesztésének helye szerinti tagállam illetékes hatóságát annak értékelésében, hogy a reklámok mennyire felelnek meg a tájékoztatóban szereplő információknak. A 30. cikk (1) bekezdésében meghatározott jogkörök sérelme nélkül, a reklámok illetékes hatóság általi vizsgálata nem előfeltétele a fogadó tagállamban történő nyilvános kibocsátásnak vagy bevezetésnek.***

(57) A befektetőknek megfelelően értékelniük kell minden, a befektetés értékelését feltehetően befolyásoló új tényezőt, lényeges hibát vagy pontatlanságot, amely a tájékoztató kiadása után, de a jegyzési időszak zárása, illetve a szabályozott piacon folytatott kereskedés megkezdése előtt merül fel, és ezért megköveteli a tájékoztató kiegészítésének haladéktalan jóváhagyását és terjesztését is.

(58) A jogbiztonság javítása érdekében pontosítani kell azokat a határidőket, amelyeken belül a kibocsátónak kiegészítő jegyzéket kell közzétennie a tájékoztatóhoz, és a befektetőknek joguk van az elfogadó nyilatkozatuk visszavonására a kiegészítő jegyzék közzétételét követően. A tájékoztató kiegészítésére vonatkozó kötelezettség egyrészről a nyilvános kibocsátás végleges lezárásakor vagy – ha ez történik később – a szóban forgó értékpapírokkal a szabályozott piacon való kereskedés megkezdésekor szűnik meg. Másrészről az elfogadó nyilatkozat visszavonásának joga csak akkor alkalmazható, ha a tájékoztató nyilvános értékpapír-kibocsátásra vonatkozik és az új körülmény, hiba vagy pontatlanság az ajánlat végleges lezárása és az értékpapírok átadása előtt merült fel. Ezért az elállási jognak azon új körülmény, hiba vagy pontatlanság felmerülésének időpontjához kell kötődnie, amely szükségessé teszi a kiegészítő jegyzéket, és e jog előfeltétele, hogy e kiváltó esemény a kibocsátási ajánlat nyitva állása idején, illetve az értékpapírok átadása előtt következzen be. A jogbiztonság javítása érdekében a tájékoztató kiegészítésének meg kell határoznia, hogy mikor szűnik meg az elállási jog. A pénzügyi közvetítőknek meg kell könnyíteniük a befektetők elállási jogának gyakorlásakor alkalmazandó eljárásokat.

(59) A határokon átnyúló kibocsátásokat és a több országban folytatott kereskedést hátráltatja a kibocsátó azon kötelezettsége, hogy a teljes tájékoztatót az összes vonatkozó hivatalos nyelvre le kell fordítania. A határokon átnyúló kibocsátások elősegítése érdekében csak a tájékoztató összefoglalóját kell a fogadó vagy a székhely szerinti tagállam(ok) hivatalos nyelvére (nyelveire) ***vagy a tagállamnak a befektetési termék terjesztésével érintett részében használt valamely hivatalos nyelvére*** lefordítani, amennyiben a tájékoztató a nemzetközi pénzügyi szférában elfogadott szóhasználattal készült.

(60) ***Az ESMA-t és a*** fogadó tagállam illetékes hatóságát fel kell jogosítani arra, hogy igazolást kaphasson a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságától, amely kimondja, hogy a tájékoztató – ***illetve amennyiben csak ilyen dokumentumot hagytak jóvá, az egyéni egyetemes regisztrációs okmány*** – e rendelettel összhangban készült. A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának a kibocsátót vagy a tájékoztató***, illetve adott esetben az egyetemes regisztrációs okmány*** elkészítéséért felelős személyt értesítenie kell a tájékoztató fogadó tagállam hatóságához címzett jóváhagyási igazolásáról, hogy a kibocsátó vagy a tájékoztató***, illetve adott esetben az egyetemes regisztrációs okmány*** elkészítéséért felelős személy ezáltal bizonyosságot kapjon arról, hogy történt-e értesítés, és ha igen, mikor.

(61) E rendelet céljai teljes körű elérésének biztosítása érdekében szükséges a rendelet hatályát kiterjeszteni a harmadik országok törvényei hatálya alá tartozó kibocsátók által kibocsátott értékpapírokra is. ▌A harmadik országok hatóságaival az e rendelet eredményes végrehajtására irányuló információcsere és együttműködés érdekében az illetékes hatóságoknak együttműködési megállapodásokat kell kötniük harmadik országbeli társhatóságaikkal. A személyes adatok ilyen megállapodás alapján történő átadásakor be kell tartani a 95/46/EK irányelvet és a 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet.

(62) A tagállamokban az eltérő hatáskörrel rendelkező különféle illetékes hatóságok léte szükségtelen költségeket és a feladatok átfedését okozhatja anélkül, hogy ez bármilyen további előnyt nyújtana. Valamennyi tagállamban egyetlen illetékes hatóságot kell kijelölni a tájékoztatók jóváhagyására, és arra kell ruházni az e rendeletnek való megfelelés felügyeletéért viselt felelősséget. Az illetékes hatóságnak közigazgatási hatóságként kell működnie, olyan formában, hogy a gazdasági szereplőktől való függetlensége biztosított és az összeférhetetlenség elkerülhető legyen. A tájékoztatók jóváhagyásával megbízott illetékes hatóság kijelölése nem zárhatja ki az együttműködést e hatóság és más szervezetek, például banki vagy biztosítási szabályozó szervek vagy a tőzsdei hatóságok között abból a célból, hogy a kibocsátók, befektetők, piaci résztvevők és a piacok érdekében garantálható legyen a tájékoztatók hatékony ellenőrzése és jóváhagyása. Az illetékes hatóságok csak akkor ruházhatnak át feladatokat egy másik szervezetre, ha ez az átruházás a jóváhagyott tájékoztatók közzétételére vonatkozik.

(63) Hatékony felügyelet a tagállamok illetékes hatóságai részére biztosított hatékony eszközök, hatáskörök és erőforrások révén biztosítható. E rendeletnek ezért rendelkeznie kell mindenekelőtt a nemzeti joggal összhangban a tagállami illetékes hatóságok részére minimumkövetelményként biztosítandó felügyeleti és vizsgálati hatáskörökről. Amennyiben a nemzeti jog így rendelkezik, e hatásköröket az illetékes igazságügyi szervekhez benyújtott kérelem útján kell gyakorolni. Az e rendelet szerinti hatásköreik gyakorlása során az illetékes hatóságoknak és az ESMA-nak tárgyilagosan és pártatlanul, döntéshozatali önállóságukat fenntartva kell eljárniuk.

(64) E rendelet megszegésének feltárása érdekében szükséges, hogy az illetékes hatóságok iratok lefoglalása céljából rendelkezzenek a természetes személyek lakóhelyétől eltérő helyszínekre való bejutás lehetőségével. A szóban forgó helyszínekre való bejutásra akkor van szükség, ha fennáll a megalapozott gyanúja annak, hogy ott az ellenőrzés vagy vizsgálat tárgyával összefüggő dokumentumok és adatok találhatók, amelyek fontosak lehetnek e rendelet megszegésének bizonyításához. Az ilyen területekre történő belépés szükséges továbbá, amikor: a korábban tájékoztatásra felszólított személy a felszólításnak nem tett eleget; vagy alapos okkal feltételezhető, hogy a felszólításnak a felszólított személy nem tenne eleget, vagy a felszólításban megjelölt dokumentumokat vagy információt eltávolítaná, módosítaná vagy megsemmisítené.

2016. szeptember 15., csütörtök

(65) A pénzügyi szolgáltatások ágazatában a szankciórendszerek megerősítéséről szóló, 2010. december 8-i bizottsági közleménnyel összhangban, valamint e rendelet követelményei teljesítésének biztosítása érdekében fontos, hogy a tagállamok a szükséges intézkedések megtételével gondoskodjanak arról, hogy e rendelet megsértése megfelelő közigazgatási szankciókat és intézkedéseket vonjon maga után. E büntetéseknek és közigazgatási intézkedéseknek hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük, és egységes tagállami megközelítést kell biztosítaniuk, valamint elrettentő hatással kell rendelkezniük. E rendelet nem korlátozza a tagállamokat abban, hogy szigorúbb közigazgatási szankciókról rendelkezzenek.

(66) Annak biztosítása érdekében, hogy az illetékes hatóságok által hozott határozatok a lehető legszélesebb körben fejthessék ki elrettentő hatásukat, rendes körülmények között nyilvánosságra kell hozni azokat, kivéve ha az illetékes hatóság e rendelettel összhangban szükségesnek találja a név nélküli közzétételt, a közzététel elhalasztását vagy a szankciók közzétételének mellőzését.

(67) Jóllehet a tagállamok szabadon állapíthatnak meg közigazgatási és büntetőjogi szankciókat előíró szabályokat ugyanazon jogsértésekre vonatkozóan, nem írható elő a számukra, hogy közigazgatási szankciókat előíró szabályokat állapítsanak meg e rendelet megsértésének azon eseteire, amelyek *[e rendelet alkalmazásának napja]*-ig a nemzeti büntetőjoguk hatálya alá tartoznak. A tagállamok a nemzeti jogukkal összhangban nem kötelesek ugyanarra a jogsértésre vonatkozóan közigazgatási és büntetőjogi szankciót is kiszabni, de amennyiben nemzeti joguk lehetővé teszi, erre lehetőséget kell biztosítani számukra. Ha azonban a tagállamok e rendelet megsértésének esetére közigazgatási szankciók helyett büntetőjogi szankciókat tartanak fenn, az nem csökkentheti, illetve egyéb módon sem befolyásolhatja az illetékes hatóságok lehetőségét arra, hogy e rendelet alkalmazásában kellő időben együttműködjenek más tagállamok illetékes hatóságaival, illetve tőlük kellő időben információkhoz jussanak vagy velük kellő időben információcserét folytassanak, akár azt követően is, hogy az adott jogsértést büntetőeljárás lefolytatása céljából az illetékes igazságügyi hatósághoz utalták.

(68) A közérdekű bejelentők az illetékes hatóságok számára olyan új információkat szolgáltathatnak, amelyek segítik a hatóságokat az e rendelet megsértésével kapcsolatos esetek felderítésében és az azokra vonatkozó szankciók kiszabásában. E rendeletnek ezért megfelelő rendszert kell biztosítania, amely lehetővé teszi a közérdekű bejelentők számára, hogy az illetékes hatóságok figyelmét felhívják e rendelet esetleges megsértésére, ugyanakkor megvédi őket a megtorlástól.

(69) Az e rendeletben foglalt követelmények meghatározása érdekében a Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a következőkre vonatkozóan: az 1. cikk (2) bekezdésének i) pontjában, az 1. cikk (3) bekezdésének f) és g) pontjában, valamint az 1. cikk (4) bekezdésének d) és e) pontjában említett dokumentumok minimális információtartalma, a 2. cikkben foglalt fogalom-meghatározások kiigazítása, a tájékoztató, alaptájékoztató és a végleges feltételek formátuma, valamint a tájékoztatóban feltüntetendő konkrét információk, az egyetemes regisztrációs okmányban szereplő minimális információk, másodlagos kibocsátások, valamint kkv-k általi kibocsátás esetén az ***egyszerűsített tájékoztatóban*** feltüntetett csökkentett mennyiségű információ, ***az e rendeletben előírt uniós növekedési tájékoztató egyedi, csökkentett tartalma és formátuma,*** az e rendelet hatálya alá tartozó értékpapírok reklámjai, valamint a harmadik országbeli kibocsátók által készített tájékoztatókra vonatkozó általános egyenértékűségi kritériumok. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is***, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság*** felhatalmazáson alapuló jogi aktusok ***előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein***.

(70) E rendelet egységes feltételek mellett történő végrehajtásának biztosítása érdekében a Bizottságot a harmadik országok tájékoztatókra vonatkozó jogszabályainak egyenértékűségével kapcsolatban végrehajtási hatáskörökkel kell felruházni, hogy az ilyen egyenértékűségről határozhasson. E hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ([1]) megfelelően kell gyakorolni.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

(71) A pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó technikai standardok biztosítják a befektetők és fogyasztók megfelelő védelmét az egész Unióban. Hatékony és helyénvaló megoldás lenne az ESMA-t mint nagyon specializált szakértelemmel rendelkező szervet, a Bizottsághoz benyújtandó azon szabályozástechnikai standardtervezetek kidolgozásával megbízni, amelyek nem igényelnek szakpolitikai döntéseket.

(72) A Bizottságnak jóvá kell hagynia az ESMA által a következők vonatkozásában kidolgozott szabályozástechnikai standardtervezeteket: az összefoglaló múltbeli kiemelt pénzügy információinak tartalma és bemutatásuk formátuma, ***az egyetemes regisztrációs okmány ellenőrzése, jóváhagyása, benyújtása és felülvizsgálata, valamint módosításának vagy frissítésének feltételei, illetve a gyakori kibocsátó státusz elvesztésének feltételei,*** a hivatkozással beépíthető információk és az uniós jogszabályok által előírt egyéb dokumentumtípusok, ***a tájékoztató ellenőrzési és jóváhagyási eljárásai,*** a tájékoztató közzététele, a tájékoztatóknak az ESMA által üzemeltetett tárolási mechanizmusban történő besoroláshoz szükséges adatok, ***a reklámokra vonatkozó rendelkezések,*** azon helyzetek, amelyekben a tájékoztatóban foglalt információval kapcsolatos lényegi hiba, tárgyi tévedés vagy pontatlanság a tájékoztató kiegészítő jegyzékének közzétételét teszi szükségessé, az illetékes hatóságok és az ESMA között az együttműködési kötelezettség keretében megosztandó információk, valamint a harmadik országok felügyeleti hatóságaival való együttműködési megállapodások ***minimális tartalma***. A Bizottságnak a szóban forgó szabályozástechnikai standardtervezeteket az EUMSZ 290. cikke szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján, az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban kell elfogadnia.

(73) A Bizottságot arra is fel kell hatalmazni, hogy az EUMSZ 291. cikke alapján, az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkének megfelelő végrehajtási jogi aktusok útján végrehajtás-technikai standardokat fogadjon el. Az ESMA-t a Bizottságnak benyújtandó, a következőkre vonatkozó végrehajtás-technikai standardok kidolgozásával kell megbízni: a jóváhagyási igazolásokhoz, a tájékoztatóhoz, a tájékoztató kiegészítő jegyzékeihez, valamint a tájékoztató és/vagy az összefoglaló fordításához használandó egységes formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások, az illetékes hatóságok közötti együttműködéshez és információcseréhez alkalmazandó egységes formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások, valamint az illetékes hatóságok és az ESMA közötti információcseréhez alkalmazandó eljárások és formanyomtatványok.

(74) A Bizottság az e rendelettel összhangban álló felhatalmazáson alapuló és végrehajtási hatáskörei gyakorlása során tiszteletben tartja az alábbi elveket:

— biztosítani kell a lakossági befektetők és a kkv-k pénzpiacokba vetett bizalmát a pénzpiacok nagymértékű átláthatóságának elősegítésével,

— ki kell igazítani a tájékoztató közzétételi követelményeit, és ennek során figyelembe kell venni a kibocsátó méretét és azokat az információkat, amelyeket a kibocsátónak a 2004/109/EK irányelv és az 596/2014/EU rendelet értelmében már eleve közzé kell tennie,

— elő kell segíteni a kkv-k számára a tőkepiachoz való hozzáférést, ugyanakkor gondoskodni kell az ilyen vállalkozásokba történő befektetés iránti befektetői bizalomról,

— a befektetők számára egymással versengő befektetési lehetőségek széles skáláját kell biztosítani, a közzététel, illetve a védelem szintjének körülményeikhez kell igazodnia,

— biztosítani kell, hogy a független szabályozó hatóságok következetesen tartassák be a szabályokat, különös tekintettel a fehérgalléros bűnözés elleni küzdelemre,

— magas szintű átláthatóságot és az összes piaci résztvevővel, valamint az Európai Parlamenttel és a Tanáccsal folytatott konzultációt kell biztosítani,

— ösztönözni kell a pénzpiaci innovációt a pénzpiacok dinamikussága és hatékonysága érdekében,

— biztosítani kell a pénzügyi rendszer rendszerszintű stabilitását a pénzügyi innováció szoros, a fejleményekre reagáló figyelemmel kísérése révén,

— csökkenteni kell a tőke költségeit és növelni kell hozzáférhetőségét,

— hosszú távon ki kell egyensúlyozni a bármely végrehajtási intézkedéssel járó költségeket és előnyöket valamennyi piaci szereplő számára,

— elő kell segíteni az uniós pénzügyi piacok nemzetközi versenyképességét, a nemzetközi együttműködés régóta szükséges kiterjesztésének sérelme nélkül,

— uniós jogszabályok megállapításával egyenlő versenyfeltételeket kell biztosítani valamennyi piaci szereplő számára, valahányszor arra szükség van,

— biztosítani kell az e területeken érvényes egyéb uniós jogszabályokkal fennálló összhangot, mivel a tájékoztatás egyensúlyhiányai és az átláthatóság hiánya veszélyeztetheti a piacok működését, és különösen káros lehet a fogyasztókra és a kisbefektetőkre nézve.

(75) A személyes adatok e rendelet keretében történő feldolgozását, például a személyes adatoknak az illetékes hatóságok által történő megosztását vagy továbbítását az Európa Parlament és a Tanács 95/46/EK irányelvével ([1]) összhangban kell végezni, az információnak az ESMA által történő megosztását vagy továbbítását pedig az Európai Parlament és a Tanács 45/2001/EK rendeletével összhangban kell végezni ([2]).

(76) E rendelet hatálybalépését követően legfeljebb öt évvel a Bizottságnak felül kell vizsgálnia e rendelet alkalmazását, és értékelnie kell különösen azt, hogy a másodlagos kibocsátásokra és a kkv-kre vonatkozó közzétételi szabályok, az egyetemes regisztrációs okmány és az összefoglaló tájékoztató továbbra is megfelel-e a rendelet célkitűzéseinek szempontjából.

(77) El kell halasztani az e rendeletben foglalt követelmények alkalmazását annak érdekében, hogy meghatalmazáson alapuló és végrehajtási jogi aktusok elfogadására lehetőség nyíljon, valamint hogy a piaci résztvevőknek legyen elég idejük arra, hogy az új intézkedéseket megismerjék és felkészülhessenek azok alkalmazására.

(78) Mivel e rendelet célkitűzéseit (nevezetesen a befektetők fokozott védelmét és a piac hatékonyságának erősítését a tőkepiaci unió létrehozásakor) a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, így azok léptékük és hatásaik miatt uniós szinten jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében meghatározott szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.

(79) E rendelet tiszteletben tartja az alapvető jogokat és a különösen az Európai Unió Alapjogi Chartájában meghatározott elveket. Ennek megfelelően ezt a rendeletet a fenti jogokkal és elvekkel összhangban kell értelmezni és alkalmazni.

(80) A 45/2001/EK rendelet 28. cikkének (2) bekezdésével összhangban sor került az európai adatvédelmi biztossal folytatott egyeztetésre.

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Cél és hatály

(1) E rendelet célja, hogy megállapítsa a valamely tagállamban létrejött szabályozott piacon értékpapírok nyilvános kibocsátásakor vagy bevezetésekor közzéteendő tájékoztató készítésére, jóváhagyására és terjesztésére vonatkozó előírásokat.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 95/46/EK irányelve (1995. október 24.) a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 281., 1995.11.23., 31. o.).

([2]) Az Európai Parlament és a Tanács 45/2001/EK rendelete (2000. december 18.) a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 8., 2001.1.12., 1. o.).

(2) Ez a rendelet – ***a 4. cikk kivételével*** – nem alkalmazandó a következő értékpapírfajtákra:

a) ▌a kollektív befektetési vállalkozások által kibocsátott részjegyekre;

b) azon nem részvényjellegű értékpapírokra, amelyek kibocsátója valamely tagállam vagy a tagállam regionális vagy helyi hatósága, olyan közjogi nemzetközi testület, amelynek egy vagy több tagállam tagja, az Európai Központi Bank, illetve valamely tagállam központi bankja;

c) a tagállamok központi bankja tőkéjét képező részvényekre;

d) a valamely tagállam vagy tagállam valamely regionális vagy helyi hatósága által ***teljes mértékben,*** feltétel nélkül és visszavonhatatlanul garantált értékpapírokra;

e) a valamely tagállam által elismert, jogi személyiségű társulások vagy nem nyereségérdekelt testületek által nem nyereségérdekeltségű céljaik eléréséhez szükséges finanszírozás megszerzése érdekében kibocsátott értékpapírokra;

▌

g) olyan nem helyettesíthető tőkerészesedésekre, amelyek fő célja jogot adni birtokosuknak valamely lakás vagy ingatlanvagyon más formája vagy ennek egy része elfoglalására, ha az ilyen részesedéseket e jogról való lemondás nélkül nem lehet értékesíteni;

▌

i) hitelintézetek által folyamatosan vagy ismétlődően kibocsátott nem részvényjellegű értékpapírokra, ahol a kibocsátás uniós szinten számított teljes aggregált ellenértéke hitelintézetenként 75 000 000 EUR-nál kevesebb, amelyet 12 hónapos időtartam alatt kell számítani, feltéve, hogy ezek az értékpapírok:

   i. nem alárendeltek, nem átváltoztathatóak vagy átválthatók;

   ii. nem adnak jogot más fajtájú értékpapír jegyzésére vagy megszerzésére, és nem kapcsolódnak valamely derivatív eszközhöz.

(3) E rendelet – ***a 4. cikk kivételével*** – nem vonatkozik az alábbi értékpapírfajták nyilvános kibocsátására:

a) kizárólag minősített ***befektetőknek szól***;

b) a minősített befektetőkön ***vagy a 345/2013/EU rendelet 6. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában meghatározott feltételeknek megfelelő befektetőkön*** kívül tagállamonként ***350-nél*** kevesebb ***és az Unióban összesen legfeljebb 4 000*** természetes vagy jogi személy befektetőnek szóló értékpapír-kibocsátás;

c) olyan befektetőknek szóló kibocsátás, akik befektetőnként és kibocsátásonként legalább 100 000 EUR összes ellenérték fejében szereznek értékpapírokat;

d) olyan értékpapír-kibocsátás, amelynek uniós szinten számított teljes ellenértéke ***1 000 000 EUR*** alatt van, amelyet 12 hónapos időtartam alatt kell számítani;

e) korábban már kibocsátott részvényekkel azonos osztályba tartozó, azokat helyettesítő részvények kibocsátása, ha az ilyen új részvények kibocsátása nem jár a kibocsátott részvénytőke növelésével;

f) valamely vállalkozás feletti ellenőrzés megszerzésével kapcsolatban csereajánlat révén történő értékpapír-kibocsátás, feltéve, hogy rendelkezésre áll egy, az ügyletet és annak a kibocsátóra gyakorolt hatását leíró információt tartalmazó tájékoztató dokumentum;

g) valamely egyesüléssel vagy szétválással kapcsolatban felajánlott, kiosztott vagy kiosztandó értékpapírok, feltéve, hogy rendelkezésre áll egy, az ügyletet és annak a kibocsátóra gyakorolt hatását leíró információt tartalmazó tájékoztató dokumentum;

2016. szeptember 15., csütörtök

h) meglévő részvényeseknek az osztalékot fizető részvény fajtájával megegyező fajtájú részvény formájában kifizetett osztalék, feltéve, hogy rendelkezésre áll egy dokumentum, amely információkat tartalmaz a részvények számáról és jellegéről, valamint az ajánlat indokairól és részleteiről;

i) a munkaadó vagy kapcsolt vállalkozása – ***függetlenül attól, hogy az Unióban rendelkezik-e székhellyel vagy sem*** – által jelenlegi vagy korábbi vezető tisztségviselőinek vagy munkavállalóinak felajánlott, kiosztott vagy kiosztandó értékpapírok, feltéve, hogy rendelkezésre áll egy dokumentum, amely információkat ad az értékpapírok számáról és jellegéről, valamint az ajánlat vagy kiosztás indokairól és részleteiről.

A tagállamok nem terjeszthetik ki az e rendeletnek megfelelő tájékoztató készítésére irányuló követelményt az első albekezdés d) pontjában említett értékpapírok kibocsátására. A tagállamoknak továbbá tartózkodniuk kell attól, hogy az ilyen típusú értékpapír-kibocsátásokra vonatkozóan olyan egyéb, nemzeti szintű közzétételi követelményeket írjanak elő, amelyek aránytalan vagy fölösleges terhet jelenthetnek. A tagállamok kötelesek értesíteni a Bizottságot és az ESMA-t a nemzeti szinten alkalmazott közzétételi követelményekről – ha vannak ilyenek –, ideértve a vonatkozó rendelkezések szövegét is.

(4) E rendelet nem alkalmazandó az alábbi értékpapírok bármelyikének szabályozott piacra történő bevezetésére:

a) olyan értékpapírokkal helyettesíthető értékpapírok, amelyeket már bevezettek ugyanarra a szabályozott piacra, feltéve, hogy egy 12 hónapos időszak során az ugyanarra a szabályozott piacra már bevezetett értékpapírok kevesebb mint 20 %-át képviselik;

b) más értékpapírok átváltásából vagy cseréjéből, vagy más értékpapírok által átruházott jogok gyakorlásából származó részvények, amennyiben e részvények az ugyanarra a szabályozott piacra már bevezetett részvényekkel azonos osztályba tartoznak, feltéve, hogy egy 12 hónapos időszak során az ugyanarra a szabályozott piacra már bevezetett, azonos osztályba tartozó részvények számának kevesebb mint 20 %-át képviselik. Amennyiben a részvényekhez hozzáférést biztosító értékpapírok nyilvános kibocsátásakor vagy piacra történő bevezetésekor e rendelet vagy a 2003/71/EK irányelv alapján készült tájékoztató, vagy amennyiben a részvényekhez hozzáférést biztosító értékpapírokat e rendelet hatálybalépése előtt bocsátották ki, e rendeletet nem kell alkalmazni az ezekből származó részvények szabályozott piacra történő bevezetésére, függetlenül ezeknek az ugyanarra a szabályozott piacra már bevezetett, azonos osztályba tartozó részvényekhez viszonyított arányától.

c) korábban már kibocsátott részvényekkel azonos osztályba tartozó, az ugyanazon szabályozott piacra már bevezetett, azokat helyettesítő részvények kibocsátása, ha az ilyen új részvények kibocsátása nem jár a kibocsátott részvénytőke növelésével;

d) valamely vállalkozás feletti ellenőrzés megszerzésével kapcsolatban csereajánlat révén történő értékpapír-kibocsátás, feltéve, hogy rendelkezésre áll egy, az ügyletet és annak a kibocsátóra gyakorolt hatását leíró információt tartalmazó tájékoztató dokumentum;

e) valamely egyesüléssel vagy szétválással kapcsolatban felajánlott, kiosztott vagy kiosztandó értékpapírok, feltéve, hogy rendelkezésre áll egy, az ügyletet és annak a kibocsátóra gyakorolt hatását leíró információt tartalmazó tájékoztató dokumentum;

f) meglévő részvényeseknek ingyenesen felajánlott, kiosztott vagy kiosztandó részvények, valamint a részvények formájában kifizetett osztalék, ha a részvények fajtája megegyezik azon részvények fajtájával, amelyekre tekintettel az osztalékot fizetik, feltéve, hogy e részvények fajtája megegyezik azon részvények fajtájával, amelyeket már bevezettek ugyanarra a szabályozott piacra, és hogy rendelkezésre áll egy dokumentum, amely információkat tartalmaz a részvények számáról és jellegéről, valamint az ajánlat és a kiosztás indokairól és részleteiről;

g) a munkaadó vagy kapcsolt vállalkozása – ***függetlenül attól, hogy az Unióban rendelkezik-e székhellyel vagy sem*** – által jelenlegi vagy korábbi vezető tisztségviselőinek vagy munkavállalóinak felajánlott, kiosztott vagy kiosztandó értékpapírok, feltéve, hogy ezen értékpapírok fajtája megegyezik azon értékpapírok fajtájával, amelyeket már bevezettek ugyanarra a szabályozott piacra, és hogy rendelkezésre áll egy dokumentum, amely információkat tartalmaz az értékpapírok számáról és jellegéről, valamint az ajánlat és a kiosztás indokairól és részleteiről;

h) más szabályozott piacra már bevezetett értékpapírok a következő feltételek mellett:

i. ha az ilyen értékpapírokat vagy a velük azonos osztályba tartozó értékpapírokat arra a másik szabályozott piacra 18 hónapnál régebben vezették be;

ii. ha 2005. július 1. után először szabályozott piacra bevezetett értékpapírok másik szabályozott piacra történő bevezetésének feltétele egy, a 2003/71/EK irányelvvel összhangban jóváhagyott és közzétett tájékoztató volt;

iii. ha azok első jegyzése 1983. június 30. után történt, és a jegyzési tájékoztatót a 80/390/EGK tanácsi irányelv ([1]) vagy a 2001/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([2]) előírásaival összhangban hagyták jóvá, kivéve, ha a ii. alpont rendelkezéseit kell alkalmazni;

iv. ha a másik szabályozott piacon a kereskedéshez fűződő folyamatos kötelezettségeknek eleget tettek; valamint

v. ha az e mentesség alapján valamely értékpapír szabályozott piacra történő bevezetését kérő személy egy, a 7. cikknek megfelelő tartalmú, azon szabályozott piac tagállamának illetékes hatósága által elfogadott nyelven elkészített dokumentumot tesz közzé a 20. cikk (2) bekezdésében meghatározott módon, amelyre a bevezetést kéri, azon szabályozott piac tagállamában, amelyben a bevezetést kéri. A dokumentumban közölni kell, hogy a legutóbbi tájékoztató hol szerezhető be és hol állnak rendelkezésre a kibocsátó által az őt terhelő folyamatos közzétételi kötelezettség alapján kiadott pénzügyi információk.

▌

(6) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 42. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az e cikk 3. bekezdésének f) és g) pontjában, valamint 4. bekezdésének d) és e) pontjában említett dokumentumokban foglalt minimuminformációk meghatározása céljából.

2. cikk

Fogalommeghatározások

(1) E rendelet alkalmazásában:

a) „értékpapír": a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 44. pontjában meghatározott átruházható értékpapír, a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 17. pontjában meghatározott, 12 hónapnál rövidebb futamidejű pénzpiaci eszközök kivételével;

b) „tulajdoni részesedést megtestesítő értékpapír": részvény és más, a társaságok részvényeivel egyenértékű átruházható értékpapír, valamint bármilyen más fajtájú olyan átruházható értékpapír, amely feljogosít a fent említett értékpapírok bármelyikének megszerzésére átváltoztatásuk vagy amiatt, hogy az általuk biztosított jogok gyakorlására sor került, feltéve, hogy ez utóbbi fajtájú értékpapírokat a mögöttes részvények kibocsátója vagy az említett kibocsátó csoportjához tartozó szervezet bocsátotta ki;

c) „nem részvényjellegű értékpapír": minden olyan értékpapír, amely nem tulajdoni részesedést megtestesítő értékpapír;

d) „nyilvános értékpapír-kibocsátás": személyeknek szóló közlés bármilyen formában és bármilyen eszközzel, amely elegendő információt ad a kibocsátás feltételeiről és a felajánlott értékpapírokról ahhoz, hogy lehetővé tegye a befektetőnek az értékpapírok megvásárlására vagy jegyzésére vonatkozó döntés meghozatalát. Ez a meghatározás vonatkozik az értékpapírok pénzügyi közvetítőkön keresztül történő kihelyezésére is;

([1]) A Tanács 80/390/EGK irányelve (1980. március 17.) az értékpapírok hivatalos tőzsdei jegyzésre történő bevezetése esetén közzéteendő tájékoztatók összeállítására, vizsgálatára és terjesztésére vonatkozó követelmények összehangolásáról (HL L 100., 1980.4.17., 1. o.).

([2]) Az Európai Parlament és a Tanács 2001/34/EK irányelve (2001. május 28.) az értékpapírok hivatalos tőzsdei jegyzésre történő bevezetéséről és az ilyen értékpapírokról közzéteendő információkról (HL L 184., 2001.7.6., 1. o.).

2016. szeptember 15., csütörtök

e) „minősített befektető": a 2014/65/EU irányelv II. melléklete I. szakaszának (1)–(4) pontjában felsorolt személy vagy jogalany, vagy azon személy vagy jogalany, akit kérésre a 2014/65/EU irányelv II. melléklete II. szakaszának megfelelő szakmai ügyfélnek tekintenek, illetve akit a 2014/65/EU irányelv 30. cikkének megfelelő elfogadható partnerként elismernek, kivéve, ha azt kérte, hogy ne szakmai ügyfélként kezeljék. A befektetési vállalkozások és a hitelintézetek a vonatkozó adatvédelmi jogszabályok sérelme nélkül besorolásukról kérésre tájékoztatják a kibocsátót;

f) „kis- és középvállalkozás (kkv)":

— olyan társaság, amely legutóbbi éves vagy konszolidált éves beszámolója alapján az alábbi három kritérium közül legalább kettőnek megfelel: az adott pénzügyi évben alkalmazottainak átlagos száma 250-nél kisebb, mérlegfőösszege nem haladja meg a 43 000 000 EUR-t, éves nettó árbevétele pedig az 50 000 000 EUR-t; vagy

— a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 13. pontjában meghatározott kis- és középvállalkozás.

g) „hitelintézet": az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott hitelintézet;

h) „kibocsátó": az a jogi személy, amely értékpapírokat kibocsát vagy kibocsátásukat javasolja;

i) „ajánlattevő": az a jogi vagy természetes személy, amely, illetve aki értékpapírokat ajánl a nyilvánosságnak;

j) „szabályozott piac": a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 21. ***pontja szerinti szabályozott*** piac;

k) „reklám": olyan hirdetés, amely

— ***értékpapírok nyilvános kibocsátására*** vagy szabályozott piacra történő bevezetésére vonatkozik;

— ***a kibocsátó, az ajánlattevő, a szabályozott piacra értékpapírt bevezetni kívánó személy vagy a kezes által vagy nevében kerül közzétételre;*** valamint

— kimondottan az értékpapírok jegyzését vagy megszerzését kívánja előmozdítani;

l) „szabályozott információ": ***mindazon információ, amelyet a kibocsátó vagy az értékpapírnak a szabályozott piacon történő bevezetését a kibocsátó jóváhagyása nélkül kérelmező személy köteles nyilvánosságra hozni*** a 2004/109/EK irányelv ***vagy valamely tagállamnak az említett irányelv*** 2. cikke (1) bekezdésének k) ***pontja és az 596/2014/EU rendelet 17. és 19. cikke értelmében elfogadott törvényei, rendeletei vagy közigazgatási rendelkezései szerint***;

m) „székhely szerinti tagállam":

i. a ii. alpontban nem említett uniós értékpapír-kibocsátó számára az a tagállam, ahol a kibocsátó létesítő okirat szerinti székhelye van;

ii. a kibocsátó, az ajánlattevő vagy a szabályozott piacra történő bevezetést kérő személy választása szerint az a tagállam, ahol a kibocsátó létesítő okirat szerinti székhelye van, vagy ahol az értékpapírokat a szabályozott piacra bevezették vagy be fogják vezetni, vagy ahol az értékpapírokat nyilvánosság számára felajánlják minden olyan, legalább 1 000 EUR egységenkénti címletértékű nem részvényjellegű értékpapír kibocsátása esetén és minden olyan nem részvényjellegű értékpapír kibocsátása esetén, amelyek feljogosítják birtokosukat bármilyen átruházható értékpapír megszerzésére vagy készpénzösszeg kézhezvételére átváltoztatásuk következményeként vagy amiatt, hogy a hozzájuk fűződő jogokat gyakorolták, ha a nem részvényjellegű értékpapírok kibocsátója nem a mögöttes értékpapír kibocsátója és nem ez utóbbi kibocsátó csoportjához tartozó szervezet. Ugyanez vonatkozik a nem euróalapú, nem részvényjellegű értékpapírokra, feltéve, hogy azok minimális címletének összege 1 000 EUR-val megközelítőleg egyenértékű;

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

iii. a ii. pontban nem említett harmadik országban bejegyzett minden értékpapír-kibocsátó számára az a tagállam, ahol az értékpapírokat első alkalommal kívánják nyilvános kibocsátással értékesíteni, vagy ahová a szabályozott piacra történő bevezetésre az első kérelmet benyújtották, a kibocsátó, az ajánlattevő vagy a szabályozott piacra történő bevezetést kérelmező személy választása szerint, figyelemmel a valamely harmadik országban bejegyzett kibocsátók későbbi választására az alábbi körülmények valamelyikének esetén:

— ha a székhely szerinti tagállamot nem e kibocsátók választották meg,

— a 2004/109/EK irányelv 2. cikke (1) bekezdése i) pontjának iii. alpontjával összhangban;

n) „fogadó tagállam": az a tagállam, ahol ***az értékpapírok nyilvános kibocsátása*** történik, vagy a szabályozott piacra történő bevezetést kérik, ha az eltér a székhely szerinti tagállamtól;

na) „illetékes hatóság": az egyes tagállamok által a 29. cikkel összhangban kijelölt hatóság, kivéve, ha e rendelet eltérően rendelkezik.

o) „▌kollektív befektetési vállalkozás": ***a 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv*** [1] ***5. cikke szerint engedélyezett, átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív*** befektetési vállalkozások ***(ÁÉKBV) és a 2011/61/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv*** [2] ***4. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott alternatív befektetési alapok (ABA)***;

p) „kollektív befektetési vállalkozás befektetési jegyei": a kollektív befektetési vállalkozás által kibocsátott értékpapírok, amelyek a résztvevőknek az ilyen vállalkozás vagyoni eszközeire vonatkozó jogait képviselik;

q) „jóváhagyás": az a pozitív cselekmény, amely a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága által végzett, a tájékoztatóban megadott információk teljességére, következetességére és érthetőségére kiterjedő vizsgálatának eredménye;

r) „alaptájékoztató": az a tájékoztató, amely megfelel e rendelet 8. cikkének és a kibocsátó döntése alapján a kibocsátás végleges feltételeinek;

s) „munkanap": e rendelet alkalmazásában az ***érintett*** illetékes hatóság munkanapjai, a szombatok, vasárnapok és ünnepnapok kivételével, az ***adott*** nemzeti hatóságra alkalmazandó nemzeti jogszabály meghatározása szerint;

t) „multilaterális kereskedési rendszer": a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 22. pontjában meghatározott multilaterális kereskedési rendszer;

u) „kkv-tőkefinanszírozási piac": a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 12. pontjában meghatározott kkv-tőkefinanszírozási piac;

v) „harmadik országbeli kibocsátó": harmadik országban székhellyel rendelkező kibocsátó;

va) „tartós adathordozó": bármely olyan eszköz, amely:

i. lehetővé teszi, hogy az ügyfél a személyesen neki címzett információkat a jövőben is hozzáférhető módon, az információ céljának megfelelő hosszúságú ideig tárolja; valamint

---

([1]) ***Az Európai Parlament és a Tanács 2009/65/EK irányelve (2009. július 13.) az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról (HL L 302., 2009.11.17., 32. o.).***

([2]) ***Az Európai Parlament és a Tanács 2011/61/EU irányelve (2011. június 8.) az alternatívbefektetésialap-kezelőkről, valamint a 2003/41/EK és a 2009/65/EK irányelv, továbbá az 1060/2009/EK és az 1095/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 174., 2011.7.1., 1. o.).***

2016. szeptember 15., csütörtök

ii. lehetővé teszi az így tárolt információk változatlan formában való többszörözését.

(2) A pénzügyi piacokon végbemenő technikai fejlődés figyelembevétele érdekében a Bizottság a 42. cikk értelmében felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadhat el az e cikk (1) bekezdésében foglalt meghatározások egyes technikai elemeiről, ***kivéve*** a „kis- és középvállalkozás (kkv)" (1) bekezdés f) pontjában ▌ foglalt meghatározását, figyelembe véve a különböző nemzeti piacok helyzetét, ▌ az uniós jogszabályokat, valamint a gazdasági fejleményeket.

3. cikk

A tájékoztató közzétételére vonatkozó kötelezettség és az az alóli mentesség

(1) ***E rendelet értelmében*** az Unióban értékpapírok nyilvános kibocsátására ***kizárólag*** tájékoztató előzetes közzététele ***után kerülhet sor***.

(2) A tagállamok ***a 15. cikk sérelme nélkül*** határozhatnak úgy, hogy mentességet adnak a tájékoztató közzétételének az (1) bekezdésben ***meghatározott*** kötelezettsége alól értékpapírok nyilvános kibocsátása esetén, feltéve, hogy ***az Unióban*** a kibocsátás teljes ellenértéke 12 hónapos időszakra ***számítva nem haladja meg az 5 000 000 EUR-t***.

Az első albekezdés szerinti mentesség alá tartozó nyilvános kibocsátás:

a) nem tartozhat az e rendelet szerinti engedélyezési eljárás hatálya alá, ezért arra a rendelet 23. és 24. cikke nem alkalmazandó;

b) egyértelmű jelzést foglal magában arra vonatkozóan, hogy a nyilvános kibocsátás nem határokon átnyúló jellegű; valamint

c) nem ösztönözheti aktívan az első albekezdésben meghatározott tagállamon kívüli befektetőket.

A tagállamok értesítik a Bizottságot és az ESMA-t ***az első albekezdéssel összhangban hozott valamennyi határozatról és az abban hivatkozott teljes ellenértékre meghatározott küszöbértékről***.

(3) Értékpapírokat ***kizárólag*** tájékoztató előzetes közzététele ***után*** lehet az Unióban létrehozott szabályozott piacra bevezetni.

(3a) Az árfolyammozgások – többek között az eurótól eltérő pénznemek inflációjának és árfolyamának – figyelembevétele érdekében a Bizottság a 42. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktus útján intézkedéseket fogadhat el az e cikk (2) bekezdésében megállapított küszöbértéket illetően.

4. cikk

Önkéntesen elkészített tájékoztató

Amennyiben az értékpapír nyilvános kibocsátása vagy szabályozott piacra történő bevezetése nem tartozik e rendeletnek az 1. cikkben ***meghatározott*** hatálya alá, a kibocsátó, az ajánlattevő vagy a szabályozott piacra történő bevezetést kérő személy önkéntesen is készíthet az e rendeletnek megfelelő tájékoztatót ***vagy uniós növekedési tájékoztatót***.

A 2. cikk (1) bekezdésének m) pontjában meghatározott, székhely szerinti tagállam illetékes hatósága által jóváhagyott***, önkéntesen elkészített*** tájékoztató az e rendelet értelmében ▌ előírt tájékoztatóval járó valamennyi jogot és kötelezettséget megtestesíti, arra a szóban forgó illetékes hatóság felügyelete alatt a rendelet minden rendelkezése vonatkozik.

5. cikk

Értékpapírok későbbi újraértékesítése

Külön kibocsátásnak kell tekinteni azon értékpapírok minden későbbi újraértékesítését, amelyek korábban az 1. cikk (3) bekezdésének a)–d) ***pontja alapján e rendelet hatálya alól kivont*** kibocsátásfajták legalább egyikének körébe tartoztak, és a 2. cikk (1) bekezdésének d) pontjában megállapított meghatározást kell alkalmazni annak eldöntésére, hogy az ilyen újraértékesítés nyilvános értékpapír-kibocsátásnak minősül-e. A pénzügyi közvetítőkön keresztül történő értékpapír-kihelyezéskor tájékoztatót kell közzétenni, amennyiben a végleges kihelyezésnél az 1. cikk (3) bekezdésének a)–d) pontban felsorolt feltételek egyike sem teljesül.

Értékpapírok bármely későbbi újraértékesítése vagy értékpapírok pénzügyi közvetítők általi végleges értékesítése esetén nem írható elő újabb tájékoztató készítése, amennyiben még rendelkezésre áll a 12. cikknek megfelelő, érvényes tájékoztató, és a kibocsátó vagy a tájékoztató elkészítéséért felelős személy írásos megállapodás útján belegyezik annak használatába.

II. FEJEZET

A TÁJÉKOZTATÓ ELKÉSZÍTÉSE

6. cikk

A tájékoztató

(1) A 14. cikk (2) bekezdésében és a 17. cikk (2) bekezdésében foglaltak sérelme nélkül a tájékoztatónak tartalmaznia kell ***azokat a releváns és szükséges információkat, amelyekre a befektetőnek egy értékpapírokba való befektetés tekintetében észszerűen szüksége van ahhoz, hogy*** megalapozottan ***értékelhesse:***

a) a kibocsátó és valamennyi esetleges kezes eszközeit és forrásait, pénzügyi helyzetét, nyereségét és veszteségét, valamint kilátásait; valamint

b) az ilyen értékpapírokhoz fűződő jogokat.

Az információkat könnyen elemezhető, tömör és érthető formában kell ***megfogalmazni, amely eltérhet az alábbiaktól függően:***

a) ***a kibocsátó jellege;***

b) az értékpapír típusa;

c) a kibocsátó körülményei;

d) adott esetben a nyilvános kibocsátás vagy szabályozott piacon történő bevezetés címzettjeit jelentő befektetőtípus, a befektető típusának, valamint annak a piacnak az esetleges ismerete, amelyre az értékpapírokat bevezetik;

e) minden olyan információ, amelyet az uniós vagy nemzeti jogszabályok, illetve bármely, a kibocsátó értékpapírjait jegyző vagy kereskedésre befogadó jegyző hatóság, kereskedési helyszín vagy szabályozott piac által a kibocsátóra vonatkozóan előírt követelmények szerint bocsátanak a befektetők rendelkezésére, és amely a 2004/109/EK irányelv 21. cikkében hivatkozott, hivatalosan kijelölt mechanizmuson keresztül érhető el.

f) a 14. és 15. cikkben meghatározott, arányos közzétételi rendszer alkalmazhatósága;

(2) A kibocsátó, az ajánlattevő vagy a szabályozott piacra bevezetést kérő személy a tájékoztatót egyetlen dokumentumként vagy különálló dokumentumok formájában is elkészítheti.

A 8. cikk (7) bekezdésének***, valamint a 7. cikk (1) bekezdése második albekezdésének*** sérelme nélkül, a különálló dokumentumokból álló tájékoztatóban az előírt információkat fel kell osztani egy regisztrációs okmányra, egy értékpapírjegyzékre és egy összefoglaló jegyzékre. A regisztrációs okmány tartalmazza a kibocsátóra vonatkozó információkat. Az értékpapírjegyzék tartalmazza a nyilvánosan kibocsátott vagy a szabályozott piacon bevezetni kívánt értékpapírokra vonatkozó információkat.

7. cikk

Összefoglaló tájékoztató

(1) A tájékoztató egy összefoglalót is tartalmaz, amely ***közli*** azokat a kiemelt információkat, amelyekre a befektetőknek szükségük van ahhoz, hogy megértsék a kibocsátó, a kezes és a kibocsátott vagy szabályozott piacra bevezetett értékpapírok jellegét és kockázatait, és ***amelyet*** a tájékoztató többi részével együtt ***kell olvasni, hogy segítse a befektetőket annak mérlegelésében***, hogy befektessenek-e ezen értékpapírokba.

2016. szeptember 15., csütörtök

Az első albekezdéstől eltérően, amennyiben a tájékoztató a kizárólag minősített befektetőknek szóló, nem részvényjellegű értékpapírok szabályozott piacon való bevezetésére vonatkozik, nincs szükség összefoglalóra.

(2) Az összefoglaló tartalmának pontosnak, tisztességesnek, egyértelműnek és nem félrevezetőnek kell lennie. Az ***összefoglalót a tájékoztató bevezető részének kell tekinteni, és*** tartalmának összhangban kell lennie a tájékoztató többi részével.

(3) Az összefoglalónak rövid, tömör dokumentumnak kell lennie, maximális terjedelme kinyomtatva hat A4-es méretű oldal lehet.

Kizárólag kivételes esetekben az illetékes hatóság azonban engedélyezheti a kibocsátónak hosszabb, A4-es méretű papírra kinyomtatva legfeljebb 10 oldalas összefoglaló elkészítését, amennyiben azt a kibocsátó tevékenységeinek összetettsége, a kibocsátás jellege vagy a kibocsátott értékpapírok jellege megkívánja, és amennyiben fennáll a kockázata, hogy az összefoglalóban foglalt kiegészítő információ hiánya a befektető számára megtévesztő lenne.

Az összefoglaló:

a) könnyen olvasható megjelenítéssel és elrendezéssel, olvasható méretű karakterek használatával készül;

b) nyelvezete és stílusa elősegíti az információ megértését, különösen fontos, hogy nyelvezete egyértelmű, nem technikai jellegű, tömör és az adott befektetőfajta számára érthető legyen.

(4) Az összefoglaló a következő négy részből áll:

a) ***általános és egyedi*** figyelmeztetéseket tartalmazó bevezető ***többek között arról, a befektetők milyen mértékben veszíthetik el befektetésüket a legrosszabb forgatókönyv bekövetkezte esetén***;

b) a kibocsátóra, ajánlattevőre vagy a szabályozott piacra bevezetést kérő személyre vonatkozó kiemelt információk;

c) az értékpapírokra vonatkozó kiemelt információk;

d) a kibocsátásra és/vagy a szabályozott piacra történő bevezetésre vonatkozó kiemelt információk.

(5) Az összefoglaló ***bevezetőjének tartalmaznia kell:***

a) az értékpapír megnevezését ***és nemzetközi értékpapír-azonosító számát (ISIN)***;

b) a kibocsátó megnevezését és elérhetőségeit, ideértve a jogi személyek azonosítóját (LEI-kód);

c) az ajánlattevő vagy a szabályozott piacra bevezetést kérő személy megnevezését és elérhetőségeit***, ideértve LEI-kódját is, ha az ajánlattevő jogi személy***;

d) a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának megnevezését és elérhetőségeit, valamint a dokumentum keltét.

Az első albekezdés d) pontjának alkalmazásában, amennyiben a tájékoztató különböző illetékes hatóságok által jóváhagyott dokumentumokból áll, az összefoglaló bevezetőjében fel kell tüntetni mindezen illetékes hatóságokat és azok elérhetőségeit.

Az összefoglalónak tartalmaznia kell egy arra vonatkozó figyelmeztetést, hogy:

a) az összefoglaló a tájékoztató bevezető része;

b) az értékpapírokba történő befektetésről szóló döntést a tájékoztató egészének ismeretében lehet meghozni;

c) ha a tájékoztatóban foglalt információkkal kapcsolatban keresetindításra kerül sor, előfordulhat, hogy a tagállamok nemzeti jogszabályai alapján a felperes befektetőnek kell viselnie a tájékoztató bírósági eljárás megindítását megelőző fordításának költségeit;

d) polgári jogi felelősség kizárólag azokat a személyeket terheli, akik az összefoglalót – az esetleges fordításával együtt – benyújtották, de csak abban az esetben, ha az összefoglaló félrevezető, pontatlan vagy nem áll összhangban a tájékoztató más részeivel, vagy ha – a tájékoztató más részeivel összevetve – nem tartalmaz kiemelt információkat annak érdekében, hogy segítsen a befektetőknek megállapítani, érdemes-e befektetniük az adott értékpapírokba.

(6) A (4) bekezdés b) pontjában említett rész a következő információkat tartalmazza:

a) a „Ki az értékpapír kibocsátója?" című alpontban rövid leírást az értékpapírok kibocsátójáról, beleértve legalább a következőket:

— a kibocsátó székhelye és jogi formája, a működését szabályozó jogszabályok, valamint az ország, amelyben bejegyezték;

— fő tevékenysége;

— fő részvényesei, beleértve azt is, hogy kinek áll közvetlen vagy közvetett tulajdonában vagy ellenőrzése alatt;

— a legfontosabb ***ügyvezető igazgatóinak és az igazgatótanács tagjainak*** személyazonossága;

— a jog szerinti könyvvizsgálók személye.

b) a „Melyek a kibocsátóra vonatkozó kiemelt pénzügyi információk?" című alpontban a különböző múltbeli kiemelt pénzügyi információkat, beleértve adott esetben a múltbeli pénzügyi információk által lefedett, valamint bármely későbbi időközi pénzügyi időszak egyes pénzügyi éveire benyújtott előzetes információkat, az előző pénzügyi év ugyanazon időszakából származó komparatív adatokkal együtt. A komparatív mérleginformációkra vonatkozó követelményt az év végi mérleginformáció benyújtásával is lehet teljesíteni.

c) a „Melyek a kibocsátóra vonatkozó legfontosabb egyedi kockázatok?" című alpontban legfeljebb ***tíz***, az adott kibocsátóra vonatkozó ***legjelentősebb***, ***a tájékoztatóban ismertetett*** – ***különösen működési és befektetési*** – kockázati tényező rövid leírását.

(7) A (4) bekezdés c) pontjában említett rész a következő információkat tartalmazza:

a) a „Melyek az értékpapírok fő jellemzői?" című alpontban a kibocsátott és/vagy szabályozott piacra bevezetett értékpapírok rövid leírását, amely tartalmazza legalább a következőket:

— az értékpapírok típusa és osztálya, ***ISIN-kódja,*** pénzneme, címletértéke, névértéke, a kibocsátott értékpapírok száma, az értékpapírok feltételei;

— az értékpapírhoz kapcsolódó jogok;

— ***az értékpapírok ranghelye a kibocsátó tőkestruktúrájában annak fizetésképtelensége esetén, ideértve adott esetben az értékpapírok alárendeltségi szintjére és a BRRD szerinti felszámolás esetén való kezelésére vonatkozó információkat;***

— az értékpapírok szabad átruházhatóságára vonatkozó bármilyen korlátozás;

— adott esetben az osztalék vagy kifizetési politika.

b) a „Hol kereskednek az értékpapírokkal?" című alpontban arra vonatkozó jelzést, hogy a kibocsátott értékpapírok szabályozott piacon vagy multilaterális kereskedési rendszerben történő kereskedés iránti kérelem tárgyát képezik-e vagy fogják-e képezni, valamint az összes olyan piac azonosítását, amelyen az értékpapírokkal kereskednek vagy kereskedni fognak.

2016. szeptember 15., csütörtök

c) a „Kötődik-e valamilyen garancia az értékpapírokhoz?" című alpontban az esetleges garancia jellegének és hatályának rövid leírását, valamint a garanciavállaló rövid jellemzését, ideértve annak LEI-kódját.

d) a „Melyek az értékpapírra vonatkozó legfontosabb egyedi kockázatok?" című alpontban legfeljebb 10, az adott értékpapírra vonatkozó ***legjelentősebb, a tájékoztatóban ismertetett*** kockázati tényező rövid leírását.

Amennyiben az Európai Parlament és a Tanács 1286/2014/EU rendeletének ([1]) értelmében kiemelt információkat tartalmazó dokumentumot kell készíteni, a kibocsátó, ajánlattevő vagy a szabályozott piacra történő bevezetést kérő személy az e bekezdésben meghatározott tartalom helyett az 1286/2014/EU rendelet 8. cikke (3) bekezdésének b)–i) pontjában meghatározott információkat is megadhatja. Ebben az esetben és amennyiben a különféle értékpapírokra egyetlen egységes összefoglaló vonatkozik, amely értékpapírok azonban a 8. cikk (8) bekezdésének utolsó albekezdése szerint csak nagyon kevés részlet – úgymint a kibocsátási ár vagy a lejárati nap – tekintetében különböznek egymástól, a terjedelemre vonatkozó, a (3) bekezdésben foglalt korlátozás 3 további A4-es oldallal kiegészíthető minden egyes további értékpapír esetén.

(8) A (4) bekezdés d) pontjában említett rész a következő információkat tartalmazza:

a) a „Mely feltételek és ütemezés alapján fektethetek be ezen értékpapírba?" című alpontban adott esetben a kibocsátás általános feltételeit és várható ütemezését, a szabályozott piacra történő bevezetés részleteit, az elosztási tervet, a kibocsátásból származó közvetlen felhígulás összegét és százalékos arányát, valamint a kibocsátás és/vagy ajánlat becsült összköltségét, beleértve a kibocsátó vagy ajánlattevő által a befektetőnek felszámított költségeket.

b) a „Miért készítette a kibocsátó ezt a tájékoztatót?" című részben a kibocsátás vagy a szabályozott piacra történő bevezetés okainak rövid szöveges leírását, valamint a bevételek felhasználását és várható nettó összegét.

(9) A kibocsátó a (6), (7) és (8) bekezdésben leírt részeket szükség esetén további alpontokkal egészítheti ki.

(10) Az összefoglaló nem tartalmazhat a tájékoztató egyéb részeire mutató kereszthivatkozásokat, és nem utalhat hivatkozással egyéb információkra.

(11) Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a (6) bekezdés b) pontjában említett múltbeli kiemelt pénzügyi információk tartalmának és a benyújtásuk formátumának pontosítása céljából, figyelembe véve az értékpapírok és kibocsátók eltérő típusait***, és biztosítva, hogy az összeállított információ rövid, tömör és érthető legyen***.

Az ESMA e szabályozástechnikai standardtervezeteket *[e rendelet hatálybalépésének napja után* ***12*** *hónappal]*-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

8. cikk

Az alaptájékoztató

(1) A nem részvényjellegű értékpapírok esetében a tájékoztató a kibocsátó, az ajánlattevő vagy a szabályozott piacra történő bevezetést kérő személy döntése szerint olyan alaptájékoztató is lehet, amely a kibocsátóra, valamint a nyilvánosan kibocsátott vagy a szabályozott piacon bevezetni kívánt értékpapírokra vonatkozó főbb információkat tartalmazza.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 1286/2014/EU rendelete (2014. november 26.) a lakossági befektetési csomagtermékekkel, illetve biztosítási alapú befektetési termékekkel kapcsolatos kiemelt információkat tartalmazó dokumentumokról (HL L 352., 2014.12.9., 1. o.).

(2) Az alaptájékoztatóban a következő információkat kell feltüntetni:

a) a kibocsátás végleges feltételeiben foglalt információk felsorolása;

b) „a végleges feltételek formanyomtatványa” című űrlap, amelyet minden egyes kibocsátásnál ki kell tölteni;

c) azon honlap címe, amelyen a végleges feltételeket közzéteszik.

(3) A végleges feltételeket különálló dokumentumként vagy az alaptájékoztatóban, illetve annak kiegészítéseként kell benyújtani. A végleges feltételeket könnyen elemezhető és érthető formában kell elkészíteni.

A végleges feltételek csak olyan információt tartalmaznak, amely kapcsolódik az értékpapírjegyzékhez és nem használhatók az alaptájékoztató kiegészítéseként. Ilyen esetekben a 17. cikk (1) bekezdésének a) pontja alkalmazandó.

4. Amennyiben a végleges feltételek nem szerepelnek sem az alaptájékoztatóban, sem pedig a kiegészítő jegyzékben, a kibocsátó ezeket a 20. cikkel összhangban köteles hozzáférhetővé tenni, és a nyilvános kibocsátás vagy a szabályozott piacra történő bevezetés kezdete előtt a lehető leghamarabb a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának benyújtani.

A végleges feltételekben egyértelmű és szembetűnő nyilatkozatot kell közzétenni arról, hogy:

a) a végleges feltételeket e rendelet alkalmazásának céljából készítették el, és az összes releváns információ megszerzéséhez e végleges feltételeket az alaptájékoztatóval, valamint annak kiegészítő jegyzékével/jegyzékeivel összefüggésben kell értelmezni;

b) amennyiben az alaptájékoztatót és annak kiegészítő jegyzékét/jegyzékeit a 20. cikkel összhangban teszik közzé;

c) az adott kibocsátás összefoglalóját a végleges feltételek mellékleteként csatolják.

5. Az alaptájékoztató állhat egyetlen vagy több különálló dokumentumból.

Amennyiben a kibocsátó, ajánlattevő vagy a szabályozott piacra történő bevezetést kérő személy korábban már nyújtott be regisztrációs okmányt egy bizonyos típusú, nem részvényjellegű értékpapírra vagy a 9. cikkben meghatározott egyetemes regisztrációs okmányt, és a későbbiekben alaptájékoztató elkészítése mellett dönt, az alaptájékoztatónak a következőket kell tartalmaznia:

a) a regisztrációs okmányban vagy egyetemes regisztrációs okmányban foglalt információk;

b) a végleges feltételek kivételével azon információk, amelyek egyébként szerepelnének az adott értékpapírjegyzékben, ha azokat az alaptájékoztató nem tartalmazza.

(6) Az egyes értékpapírokra vonatkozó, az alaptájékoztatóban található információkat egyértelműen el kell különíteni.

(7) Összefoglalót csak akkor lehet készíteni, ha a végleges feltételeket ***a (3) bekezdésnek megfelelően belefoglalták az alaptájékoztatóba*** vagy benyújtották, és a szóban forgó összefoglalónak az adott egyedi kibocsátásra kell vonatkoznia.

(8) Az egyedi kibocsátás összefoglalójára ugyanazok a követelmények vonatkoznak, mint az e cikkben meghatározott végleges feltételekre, és azt csatolni kell a végleges feltételekhez.

Az adott kibocsátás összefoglalójának meg kell felelnie a 7. cikknek, és tartalmaznia kell az alaptájékoztatóban és a végleges feltételekben foglalt kiemelt információkat. A következőket kell tartalmaznia:

a) az alaptájékoztatóban foglalt, kizárólag az adott kibocsátásra vonatkozó információk, a kibocsátóval kapcsolatos ***alapvető*** információkat is beleértve;

b) az alaptájékoztatóban megadott választási lehetőségek, amelyek a végleges feltételekben meghatározottak szerint kizárólag az adott kibocsátásra vonatkoznak;

c) az alaptájékoztatóban korábban üresen hagyott, a végleges feltételekben megadott vonatkozó információk.

Amennyiben a végleges feltételek különféle értékpapírokra vonatkoznak, amelyek azonban csak nagyon kevés részlet tekintetében – úgymint a kibocsátási ár vagy a lejárati nap – különböznek egymástól, úgy ezen értékpapírok adott kibocsátásaihoz ugyanaz az egységes összefoglaló mellékelhető, feltéve, hogy az egyes értékpapírokra vonatkozó információk egyértelműen elkülönülnek egymástól.

(9) Az alaptájékoztatóban megadott információkat a 22. cikknek megfelelően szükség szerint ki kell egészíteni a kibocsátóra, valamint a nyilvánosan kibocsátott vagy szabályozott piacra bevezetendő értékpapírokkal kapcsolatos naprakész információkkal.

(10) A nyilvános kibocsátás annak az alaptájékoztatónak lejárta után is folytatódhat, amely alapján a kibocsátás megkezdődött, feltéve, hogy a helyébe lépő alaptájékoztatót legkésőbb az előző alaptájékoztató érvényességének utolsó napján jóváhagyják. Az ilyen kibocsátás végleges feltételei között szerepelnie kell az első oldalon egy egyértelmű figyelmeztetésnek, amely jelzi az előző alaptájékoztató érvényességének utolsó napját, és hogy hol teszik közzé az annak helyébe lépő alaptájékoztatót. Az új alaptájékoztatónak tartalmaznia vagy hivatkozással utalnia kell az eredeti alaptájékoztatóban foglalt végleges feltételek formájára, és hivatkoznia kell a folytatódó kibocsátás szempontjából releváns végleges feltételekre.

A 22. cikk (2) bekezdése alapján megítélt elállási jog azokra a befektetőkre is vonatkozik, akik az előző alaptájékoztató érvényességi ideje alatt állapodtak meg az értékpapír megvásárlásáról vagy jegyzéséről, kivéve ha az értékpapírokat már át is vették.

9. cikk

Az egyetemes regisztrációs okmány

(1) A valamely tagállamban székhellyel rendelkező kibocsátó, akinek értékpapírjait szabályozott piacra vagy multilaterális kereskedési rendszerbe bevezették, minden pénzügyi évben regisztrációs okmányt készíthet egyetemes regisztrációs okmány formájában, amelyben leírja a társaság szervezetét, üzletmenetét, pénzügyi helyzetét, jövedelmét és várható jövedelmét, irányítási és részvényesi struktúráját.

(2) Az a kibocsátó, amely minden évben egyetemes regisztrációs okmányt készít, azt a 19. cikk (2), ▌(4) ***és (5)*** bekezdésében meghatározott eljárás szerint jóváhagyás céljából benyújtja a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságához.

Miután a kibocsátó minden pénzügyi évben benyújtott egyetemes regisztrációs okmányát az illetékes hatóság ***két*** egymást követő évben jóváhagyja, a későbbi egyetemes regisztrációs okmányokat ***vagy azok módosításait*** előzetes jóváhagyás nélkül lehet benyújtani az illetékes hatóságnak***, kivéve, ha az említett módosítások olyan kihagyásra, vagy lényegi hibára vagy pontatlanságra vonatkoznak, amelyek valószínűsíthetően félrevezetik a nyilvánosságot a kibocsátóról alkotott tájékozott értékeléshez alapvetően szükséges tények és körülmények tekintetében***.

Amennyiben a kibocsátó ezután egy pénzügyi évben elmulasztja benyújtani az egyetemes regisztrációs okmányt, a jóváhagyás nélküli benyújtás lehetőségét elveszíti, és minden későbbi egyetemes regisztrációs okmányt be kell nyújtania jóváhagyásra az illetékes hatósághoz, amíg a második albekezdésben foglalt feltétel újra teljesül.

(3) Azok a kibocsátók, amelyek e rendelet alkalmazásának napja előtt a 809/2004/EK rendelet ([1]) I. vagy XI. mellékletével összhangban készítették el a regisztrációs okmányt, amelyet az illetékes hatóság legalább ***két*** egymást követő évben jóváhagyott, és ezt követően a 2003/71/EK irányelv 12. cikke (3) bekezdésének megfelelően minden évben benyújtották vagy jóváhagyatták e regisztrációs okmányt, engedélyt kapnak arra, hogy e rendelet alkalmazásának napjától az egyetemes regisztrációs okmányt a (2) bekezdés második albekezdésének megfelelően előzetes jóváhagyás nélkül nyújtsák be.

([1]) A Bizottság 809/2004/EK rendelete (2004. április 29.) a 2003/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a tájékoztatókban foglalt információk formátuma, az információk hivatkozással történő beépítése, a tájékoztatók közzététele és a reklámok terjesztése tekintetében történő végrehajtásáról (HL L 149., 2004.4.30., 1. o.).

(4) Az egyetemes regisztrációs okmányt, valamint a (7) és (9) bekezdésben említett módosításait jóváhagyásukat vagy jóváhagyás nélküli benyújtásukat követően indokolatlan késedelem nélkül és a 20. cikkben említett feltételeknek megfelelően nyilvánosságra kell hozni.

(5) Az egyetemes regisztrációs okmánynak meg kell felelnie a 25. cikkben megállapított nyelvi követelményeknek.

(6) Információt a 18. cikkben foglalt feltételek szerint lehet hivatkozással beépíteni az egyetemes regisztrációs okmányba.

(7) Az egyetemes regisztrációs okmány benyújtását vagy jóváhagyását követően a kibocsátó bármikor frissítheti az abban található információt, ha az illetékes hatósághoz benyújtja az egyetemes regisztrációs okmány módosítását.

(8) Az illetékes hatóság bármikor felülvizsgálhatja bármely, előzetes jóváhagyás nélkül benyújtott egyetemes regisztrációs okmány és módosításainak tartalmát.

Az illetékes hatóság felülvizsgálata során ellenőrzi az egyetemes regisztrációs okmányban és módosításaiban nyújtott információk teljességét, következetességét és érthetőségét.

(9) Amennyiben az illetékes hatóság a felülvizsgálat során megállapítja, hogy az egyetemes regisztrációs okmány nem felel meg a teljesség, érthetőség és következetesség szabályainak, és/vagy hogy módosításra vagy kiegészítő információra van szükség, értesíti a kibocsátót.

Az illetékes hatóság részéről a kibocsátóhoz intézett, módosítás vagy kiegészítő információ iránti kérelmet a kibocsátónak csupán a következő pénzügyi évre benyújtott, következő egyetemes regisztrációs okmányban kell figyelembe vennie, kivéve, ha a kibocsátó az egyetemes regisztrációs okmányt a jóváhagyásra benyújtott tájékoztató alkotórészeként kívánja használni. Ebben az esetben a kibocsátónak legkésőbb a 19. cikk (5) bekezdésében említett kérelem benyújtásakor módosítást kell benyújtania az egyetemes regisztrációs okmányhoz.

A második albekezdéstől eltérően, amennyiben az illetékes hatóság értesíti a kibocsátót, hogy a módosítási kérelme olyan kihagyásra vagy lényegi hibára vagy pontatlanságra vonatkozik, amely valószínűsíthetően félrevezeti a nyilvánosságot a kibocsátóról alkotott tájékozott értékeléshez alapvetően szükséges tények és körülmények tekintetében, a kibocsátónak haladéktalanul be kell nyújtania az egyetemes regisztrációs okmányhoz tartozó módosítást.

(10) A (7) és (9) bekezdés rendelkezéseit csak akkor kell alkalmazni, ha az egyetemes regisztrációs okmányt nem a tájékoztató alkotórészeként használják. Amennyiben az egyetemes regisztrációs okmányt a tájékoztató alkotórészeként használják fel, csak a 22. cikknek a tájékoztató kiegészítésére vonatkozó szabályait kell alkalmazni a tájékoztató jóváhagyása és a nyilvános kibocsátás lezárása vagy adott esetben a szabályozott piacra történő befogadás között eltelt idő során, attól függően, hogy melyik következik be hamarabb.

(11) A (2) bekezdés első ***és*** második albekezdésében vagy a (3) bekezdésben leírt feltételeknek megfelelő kibocsátó megkapja a gyakori kibocsátó státuszát, és részesedhet a 19. cikk (5) bekezdésében leírt gyorsított jóváhagyási eljárásban, feltéve, hogy:

a) az egyes egyetemes regisztrációs okmányok benyújtásakor vagy jóváhagyásra történő benyújtásakor a kibocsátó írásban megerősíti az illetékes hatóság felé, hogy az adott esetben a 2004/109/EK irányelv és az 596/2014/EU rendelet értelmében nyújtandó összes szabályozott információt benyújtotta és az e jogi aktusokban előírt követelményeknek megfelelően közzétette; valamint

b) amennyiben az illetékes hatóság elvégzi a (8) bekezdésben említett felülvizsgálatot, a kibocsátó a (9) bekezdésben megállapított feltételeknek megfelelően módosítja az egyetemes regisztrációs okmányt.

Amennyiben a kibocsátó nem teljesíti a fenti feltételek valamelyikét, a gyakori kibocsátói státusza megszűnik.

2016. szeptember 15., csütörtök

(12) Amennyiben az illetékes hatósághoz benyújtott vagy általa jóváhagyott egyetemes regisztrációs okmányt legkésőbb a pénzügyi év vége után négy hónappal közzéteszik, és az tartalmazza a 2004/109/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) 4. cikkében említett éves pénzügyi beszámolóban közzéteendő információkat, úgy kell tekinteni, hogy a kibocsátó eleget tett az említett cikkben előírt éves pénzügyi beszámoló közzétételére irányuló kötelezettségének.

Amennyiben az illetékes hatósághoz benyújtott vagy általa jóváhagyott egyetemes regisztrációs okmányt vagy annak módosítását legkésőbb a pénzügyi év első hat hónapjának vége után három hónappal közzéteszik, és az tartalmazza a 2004/109/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 5. cikkében említett féléves pénzügyi beszámolóban közzéteendő információkat, a kibocsátót úgy kell tekinteni, mint amely eleget tett az említett cikkben előírt féléves pénzügyi beszámoló közzétételére irányuló kötelezettségének.

Az első vagy második albekezdésben leírt esetekben a kibocsátó:

a) az egyetemes regisztrációs okmányt feltünteti egy kereszthivatkozási listán, amely alapján megállapítható, hogy a regisztrációs okmányban hol találhatók az éves és féléves pénzügyi beszámolóban előírt egyes elemek;

b) a 2004/109/EK irányelv 19. cikkének (1) bekezdése értelmében benyújtja az egyetemes regisztrációs okmányt, és a 2004/109/EK irányelv 21. cikkének (2) bekezdésében említett, hivatalosan kijelölt rendszerben hozzáférhetővé teszi azt;

c) az egyetemes regisztrációs okmányban felelősségi nyilatkozatot is elhelyez a 2004/109/EK irányelv 4. cikke (2) bekezdésének c) pontjában és 5. cikke (2) bekezdésének c) pontjában előírt feltételek alapján.

(13) A (12) bekezdést csak akkor kell alkalmazni, ha e rendelet alkalmazásában a kibocsátó székhely szerinti tagállama egyúttal a 2004/109/EK irányelv alkalmazásában is a székhely szerinti tagállama, és amennyiben az egyetemes regisztrációs okmány nyelve megfelel a 2004/109/EK irányelv 20. cikkében megállapított feltételeknek.

(14) ***Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki***, amelyek meghatározzák az egyetemes regisztrációs okmány ellenőrzésére, jóváhagyására, benyújtására és felülvizsgálatára vonatkozó eljárást, valamint az okmány módosításának feltételeit, és azokat a körülményeket, amelyek fennállása esetén a gyakori kibocsátó státusza megszűnik.

Az ESMA e szabályozástechnikai standardtervezeteket [e rendelet hatálybalépésének napja után 12 hónappal]-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

10. cikk

A különálló tájékoztatók

1. Az a kibocsátó, amelyik már rendelkezik az illetékes hatóság által jóváhagyott regisztrációs okmánnyal, a nyilvános értékpapír-kibocsátáskor, illetve a szabályozott piacra történő bevezetéskor csak az értékpapírjegyzék és az összefoglaló elkészítésére köteles. Az értékpapírjegyzék és az összefoglaló külön-külön jóváhagyás tárgyát képezi.

Amennyiben a regisztrációs okmány jóváhagyása óta az abban foglalt információkra vonatkozó jelentős új tényező, lényegi hiba vagy pontatlanság keletkezett, amely érintheti az értékpapírok értékelését, a regisztrációs okmányhoz jóváhagyás céljából az értékpapírjegyzék és az összefoglaló benyújtásával egy időben kiegészítést kell benyújtani. Ebben az esetben nem alkalmazható az elfogadó nyilatkozat visszavonásának a 22. cikk (2) bekezdése szerinti joga.

A regisztrációs okmány és adott esetben az értékpapírjegyzékkel és összefoglalóval kísért kiegészítése az illetékes hatóság általi jóváhagyástól számítva tájékoztatónak minősül.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 2004/109/EK irányelve (2004. december 15.) a szabályozott piacra bevezetett értékpapírok kibocsátóival kapcsolatos információkra vonatkozó átláthatósági követelmények harmonizációjáról és a 2001/34/EK irányelv módosításáról (HL L 390., 2004.12.31., 38. o.).

2. Az a kibocsátó, amelyik már rendelkezik az illetékes hatóság által jóváhagyott egyetemes regisztrációs okmánnyal***, vagy a 9. cikk (2) bekezdésének megfelelően jóváhagyás nélküli egyetemes regisztrációs okmányt nyújtott be,*** a nyilvános értékpapír-kibocsátáskor, illetve a szabályozott piacra történő bevezetéskor csak az értékpapírjegyzék és az összefoglaló elkészítésére köteles. Ebben az esetben ***a gyakori kibocsátók egyetemes regisztrációs okmányában a 19. cikk (5) bekezdése alapján végrehajtott módosítások és kiegészítések kivételével*** az értékpapírjegyzék, az összefoglaló és az egyetemes regisztrációs okmánynak az okmány jóváhagyása ***vagy benyújtása*** óta benyújtott valamennyi módosítása külön jóváhagyás tárgyát képezi.

Amennyiben a kibocsátó jóváhagyás nélküli egyetemes regisztrációs okmányt nyújtott be, a teljes dokumentációt – az egyetemes regisztrációs okmány módosításait is beleértve – jóvá kell hagyatnia még akkor is, ha e dokumentumok továbbra is külön állnak.

A 9. cikk (7) vagy (9) bekezdésével összhangban módosított, értékpapírjegyzékkel és összefoglalóval kísért egyetemes regisztrációs okmány az illetékes hatóság általi jóváhagyástól számítva tájékoztatónak minősül.

11. cikk

A tájékoztatóért való felelősség

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a tájékoztatóban adott információért való felelősség az esettől függően a kibocsátót vagy annak igazgatási, irányító vagy felügyeleti szerveit, az ajánlattevőt, a szabályozott piacra történő bevezetést kérő személyt vagy a kezest terhelje. A felelős személyeket egyértelműen azonosítani kell nevükkel és beosztásukkal, illetve jogi személyek esetén nevükkel és létesítő okirat szerinti székhelyükkel, valamint a tájékoztatónak tartalmaznia kell azon nyilatkozatukat, miszerint legjobb tudomásuk szerint a tájékoztatóban foglalt információk összhangban állnak a tényekkel és abból nem maradt ki olyan lényeges tény, ami várhatóan érintené annak fontosságát.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a polgári jogi felelősségre vonatkozó törvényeik, rendeleteik és közigazgatási rendelkezéseik a tájékoztatóban adott információért felelős személyekre is vonatkozzanak.

A tagállamok mindazonáltal biztosítják, hogy senkit ne terhelhessen polgári jogi felelősség kizárólag az összefoglaló alapján, beleértve annak bármely fordítását, kivéve, ha az félrevezető, pontatlan vagy nem áll összhangban a tájékoztató más részeivel, vagy ha – a tájékoztató más részeivel összevetve – nem tartalmaz kiemelt információkat annak érdekében, hogy segítsen a befektetőknek megállapítani, érdemes-e befektetniük az adott értékpapírokba. Az összefoglaló e tekintetben egyértelmű figyelmeztetést tartalmaz.

(3) Az egyetemes regisztrációs okmányban megadott információkért való felelősség az (1) bekezdésben említett személyeket csak akkor terheli, ha az egyetemes regisztrációs okmányt egy jóváhagyott tájékoztató alkotórészeként használják fel. Ez a 2004/109/EK irányelv 4. és 5. cikkének sérelme nélkül alkalmazandó akkor, ha az említett cikkek szerinti információk egy egyetemes regisztrációs okmányban szerepelnek.

12. cikk

A tájékoztató, az alaptájékoztató és a regisztrációs okmány érvényessége

(1) Az egyetlen vagy akár több különálló okmányból álló tájékoztató vagy alaptájékoztató a nyilvános kibocsátáskor vagy szabályozott piacra történő bevezetéskor történt közzétételét követően 12 hónapig marad érvényben, feltéve hogy kiegészítése a 22. cikkben előírt esetleges jegyzékekkel megtörtént.

Amennyiben a tájékoztató vagy alaptájékoztató különálló dokumentumokból áll, az érvényesség az értékpapírjegyzék jóváhagyásának napjával kezdődik.

(2) A 9. cikkben említett, korábban benyújtott vagy jóváhagyott regisztrációs okmánynak és egyetemes regisztrációs okmánynak a tájékoztató alkotórészeként történő felhasználására vonatkozó érvényességi ideje a benyújtás vagy jóváhagyás után 12 hónap.

E regisztrációs okmány érvényességének lejárta nem érinti annak a tájékoztatónak az érvényességét, amelynek a regisztrációs okmány alkotórészét képezi.

III. FEJEZET
A TÁJÉKOZTATÓ TARTALMA ÉS FORMÁTUMA

13. cikk
Minimuminformációk és formátum

(1) A Bizottság a 42. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el a tájékoztató, az alaptájékoztató és a végleges feltételek formátumát, valamint azon sémákat illetően, amelyek meghatározzák a tájékoztatóban kötelezően feltüntetendő információkat, elkerülve az információk ismételt feltüntetését, amennyiben a tájékoztató több különálló dokumentumból áll.

A tájékoztató különféle sémáinak kidolgozása során különösen a következőket kell figyelembe venni:

a) a befektetők számára a nem részvényjellegű értékpapírokkal összehasonlítva a tulajdoni részesedést megtestesítő értékpapírokra vonatkozóan szükséges információk különféle fajtái; következetes megközelítést kell alkalmazni a hasonló gazdasági logikát képviselő értékpapírokra vonatkozó tájékoztatóban előírt információk tekintetében, különös tekintettel a származtatott értékpapírokra;

b) a nem részvényjellegű értékpapírok kibocsátásának, illetve szabályozott piacra történő bevezetésének különféle fajtái és jellemzői;

c) a felhasznált formátumot és a nem részvényjellegű értékpapírokra vonatkozó alaptájékoztatóban előírt információkat, beleértve az opciós utalványok bármely formáját is;

d) adott esetben a kibocsátó közjogi jellege;

e) adott esetben a kibocsátó tevékenységének sajátos jellege;

A Bizottság különösen két különálló és egymástól jelentősen eltérő tájékoztató programsort dolgoz ki, amelyek rögzítik az értékpapír-kibocsátás címzettjeit képező különböző – minősített vagy nem minősített – befektetői osztályokra elfogadott azon információs követelményeket, amelyeket a nem részvényjellegű értékpapírokra kell alkalmazni, figyelembe véve a szóban forgó befektetők eltérő információs igényeit.

(2) A Bizottság a 42. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el, amelyekben megállapítja az egyetemes regisztrációs okmányban foglalt minimuminformációkat meghatározó sémát, valamint az egyetemes regisztrációs okmánynak külön a hitelintézetekre vonatkozó sémáját.

Ez a séma biztosítja, hogy ez egyetemes regisztrációs okmány tartalmazza a kibocsátóra vonatkozó összes szükséges információt, hogy ugyanazt a regisztrációs okmányt ugyanúgy fel lehessen használni a részvényjellegű értékpapírok, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok vagy derivatívák későbbi kibocsátása vagy szabályozott piacra történő bevezetése esetén. A pénzügyi információ, az operatív és pénzügyi felülvizsgálat és kilátások, valamint a vállalatirányítás tekintetében ezt az információt a lehető legnagyobb mértékben össze kell hangolni a 2004/109/EK irányelv 4. és 5. cikkben említett éves és féléves pénzügyi beszámolókban közzéteendő információkkal, többek között a vezetőségi beszámolóval és a vállalatirányítási nyilatkozattal.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat az értékpapír-felügyeletek nemzetközi szervezetei, különösen az IOSCO által a pénzügyi és nem pénzügyi információk terén meghatározott előírásokra, illetve e rendelet I., II. és III. mellékletére kell alapozni. E felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat … -ig kell elfogadni [***dátum: 6 hónappal e rendelet alkalmazása előtt***].

14. cikk
Egyszerűsített közzétételi szabályok másodlagos kibocsátás esetén

(1) Értékpapírok nyilvános kibocsátása vagy szabályozott piacra történő bevezetése esetén a következő személyek dönthetnek úgy, hogy a másodlagos kibocsátásokra vonatkozó ***egyszerűsített*** közzétételi szabályok alapján ***egyszerűsített*** tájékoztatót készítenek:

a) olyan kibocsátók, amelyek értékpapírjait legalább 18 hónapja vezették be szabályozott piacra vagy kkv-tőkefinanszírozási piacra, ***vagy legalább a MiFID 33. cikk (3) bekezdésének d), e), f), és g) pontjában meghatározott kkv-tőkefinanszírozási piacra előírt közzétételi követelményeknek megfelelő követelmények szerint működő, kkv-tőkefinanszírozási piacnak nem minősülő MTF-re,*** és amelyek több ugyanazon értékpapírosztályhoz tartozó értékpapírt bocsátanak ki.

b) olyan kibocsátók, amelyek tulajdonviszonyt megtestesítő értékpapírjait legalább 18 hónapja vezették be szabályozott piacra vagy kkv-tőkefinanszírozási piacra, ***vagy legalább a MiFID 33. cikk (3) bekezdésének d), e), f), és g) pontjában meghatározott kkv-tőkefinanszírozási piacra előírt közzétételi követelményeknek megfelelő követelmények szerint működő, kkv-tőkefinanszírozási piacnak nem minősülő MTF-re,*** és amelyek nem részvényjellegű értékpapírokat bocsátanak ki.

c) olyan értékpapír-osztály ajánlattevői, amelyek tulajdonviszonyt megtestesítő értékpapírjait legalább 18 hónapja vezették be szabályozott piacra vagy kkv-tőkefinanszírozási piacra, ***vagy legalább a MiFID 33. cikk (3) bekezdésének d), e), f), és g) pontjában meghatározott kkv-tőkefinanszírozási piacra előírt közzétételi követelményeknek megfelelő követelmények szerint működő, kkv-tőkefinanszírozási piacnak nem minősülő MTF-re***.

Az első albekezdésben meghatározott egyszerűsített tájékoztatónak egy, a 7. cikknek megfelelő összefoglalót és egy külön regisztrációs okmányt ***kell tartalmaznia***, amelyet az a), b) és c) pontban említett személyek használhatnak, valamint egy külön értékpapírjegyzéket, amelyet az a) és c) pontban említett személyek használhatnak.

Az első albekezdés a), b) és c) pontja alkalmazásában az ESMA közzéteszi és rendszeresen aktualizálja a kkv-tőkefinanszírozási piacoknak nem minősülő azon MTF-ek jegyzékét, amelyek legalább a MiFID 33. cikk (3) bekezdésének d), e), f), és g) pontjában meghatározott kkv-tőkefinanszírozási piacra előírt közzétételi követelményeknek megfelelő követelmények szerint működnek.

(2) A 6. cikkben (1) ***bekezdésében meghatározott elvek szerint*** és a 17. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül ***az (1) bekezdésben meghatározott egyszerűsített*** tájékoztatónak ***azt a csökkentett mennyiségű*** információt kell tartalmaznia, ***amelyre a befektetőnek másodlagos kibocsátásokkal kapcsolatban észszerűen szüksége lehet ahhoz, hogy megalapozottan értékelhesse:***

a) a tájékoztatóban foglalt vagy hivatkozás formájában abba beépített, csak az utolsó pénzügyi évre vonatkozó ▌ pénzügyi információk alapján a kibocsátó és az esetleges kezes kilátásait,

b) az értékpapírhoz fűződő jogokat,

c) a kibocsátás okait és annak a kibocsátóra gyakorolt hatását***, különösen a működőtőkére vonatkozó nyilatkozatot, a tőkeértékről és az eladósodottságról szóló nyilatkozatot, a teljes tőkeszerkezetre gyakorolt hatást és az 596/2014/EU rendelet értelmében a legutolsó kibocsátás óta közzétett vonatkozó információk tömör összegzését***.

Az összefoglalónak csak a másodlagos kibocsátásokra vonatkozó egyszerűsített közzétételi rendszer szerint előírt lényeges információkat kell tartalmaznia.

Az (1) bekezdésben említett egyszerűsített tájékoztatóban foglalt információkat könnyen elemezhető, tömör és érthető formában kell ***megfogalmazni***, ami lehetővé teszi a befektetők számára, hogy megalapozott befektetési döntést hozzanak.

(3) A Bizottság a 42. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el, amelyek meghatározzák ***az (1) bekezdésben említett egyszerűsített*** közzétételi szabályok értelmében alkalmazandó sémákban foglalt***, a (2) bekezdésben említett*** korlátozott információkat.

Az egyszerűsített közzétételi szabályok alapján alkalmazandó sémákba foglalt csökkentett mennyiségű információ meghatározásakor a Bizottságnak figyelembe kell vennie a tőkepiacokhoz való hozzáférésének, a tőkeköltség csökkentésének és a tőkéhez való hozzáférés fokozásának szükségességét, valamint azokat az információkat, amelyeket a kibocsátótól már megköveteltek az – adott esetben – 2004/109/EK és az 596/2014/EU rendelet ***szerinti közzétételhez. A Bizottságnak úgy kell meghatároznia a követelményeket, hogy azok a másodlagos kibocsátások szempontjából fontos és releváns információkra helyezzék a hangsúlyt és arányosak legyenek annak érdekében, hogy elkerülhetők legyenek a kibocsátókra háruló szükségtelen terhek.***

2016. szeptember 15., csütörtök

E felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat [***e rendelet alkalmazása előtt 6 hónappal***]-ig kell elfogadni.

15. cikk

Az uniós növekedési tájékoztató

(1) ***Az alábbi jogalanyok jogosultak arra, hogy az e cikkben meghatározott arányos*** közzétételi szabályok alapján ***uniós növekedési*** tájékoztatót ***készítsenek*** értékpapírok nyilvános kibocsátása esetén, ***kivéve, ha az értékpapírokat*** szabályozott piacra ***kívánják bevezetni***.

a) kkv-k;

b) kkv-któl eltérő kibocsátók, amennyiben a nyilvános kibocsátás a kkv-tőkefinanszírozási piacon bevezetendő értékpapírokra vonatkozik;

c) az a) és b) pontban említettektől eltérő kibocsátók, amennyiben a nyilvános értékpapír-kibocsátás teljes ellenértéke 12 hónapos időszakra számítva nem haladja meg a 20 000 000 EUR-t.

Az e bekezdés szerint jóváhagyott uniós növekedési tájékoztatónak a 23., 24. és 25. cikkben meghatározott feltételek alapján bármilyen számú befogadó tagállamban, minden értékpapír-kibocsátásra érvényesnek kell lennie.

Az első albekezdésben említett, az arányos közzétételi szabályok hatálya alá tartozó uniós növekedési tájékoztatónak egységesített, a kibocsátók számára könnyen kitölthető dokumentumnak kell lennie.

(1a) Az uniós növekedési tájékoztatónak az alábbi három fő elemet kell tartalmaznia:

a) a kibocsátóról szóló főbb információk, mint például:

i. a kibocsátó és a tájékoztatóért felelős személyek neve;

ii. a kibocsátó üzleti áttekintése, aktuális kereskedési tevékenysége és kilátásai;

iii. a kibocsátóval kapcsolatos kockázati tényezők;

iv. pénzügyi információk, amelyek hivatkozás formájában is beépíthetők;

b) az értékpapírokra vonatkozó főbb információk, mint például:

i. a kibocsátás részét képező értékpapírok száma és jellege;

ii. az értékpapírokra vonatkozó feltételek, valamint az értékpapírokhoz fűződő jogok leírása;

iii. az értékpapírokkal kapcsolatos kockázati tényezők;

c) az kibocsátásra vonatkozó főbb információk, mint például:

i. a kibocsátás feltételei, beleérte a kibocsátási árat;

ii. a kibocsátás indokai és a nettó hozam tervezett felhasználása.

▌

(3) A Bizottság a 42. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el, amelyek meghatározzák ***az (1) és (1a) bekezdésben említett, egységesített uniós növekedési tájékoztató csökkentett tartalmát és formátumát. Ezen aktusok meghatározzák a tájékoztatóprogramokban előírt információkat, indokolt esetben hivatkozások általi beépítés révén.***

2016. szeptember 15., csütörtök

A Bizottság az egységesített uniós növekedési tájékoztató csökkentett tartalmának és formátumának meghatározásakor az alábbiakra összpontosítva állapítja meg a tájékoztatási követelményeket:

a) a befektetők számára a kibocsátott értékpapírokba való befektetés szempontjából lényeges és releváns információk;

b) a társaság mérete és a finanszírozási szükségletei közötti arányosság biztosításának szükségessége; valamint

c) a tájékoztató előállításának költsége.

Ennek során a Bizottság figyelembe veszi az alábbiakat:

— ***biztosítani kell, hogy az uniós növekedési tájékoztató az igazgatási terhek és kibocsátási költségek tekintetében jelentősen és ténylegesen egyszerűbb legyen a teljes tájékoztatónál;***

— ***elő kell segíteni a kkv-k számára a tőkepiachoz való hozzáférést, ugyanakkor gondoskodni kell az ilyen vállalkozásokba történő befektetés iránti befektetői bizalomról;***

— ***a minimálisra kell csökkenteni a kkv-kra háruló költségeket és terheket;***

— ***meg kell határozni a kkv-k számára különös jelentőséggel bíró konkrét információtípusokat;***

— ***a kibocsátó mérete és az, hogy mennyi ideje működik;***

— ***a kibocsátások különböző fajtái és jellemzői;***

— ***a befektetők számára a különböző értékpapírtípusokra vonatkozóan szükséges információk eltérő típusai***.

E felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat [***e rendelet alkalmazása előtt 6 hónappal***]-ig kell elfogadni.

16. cikk

Kockázati tényezők

(1) A tájékoztatóban felsorolt kockázati tényezők a kibocsátóra és/vagy annak értékpapírjaira vonatkozó konkrét kockázatokra, valamint a megalapozott befektetési döntés meghozatalához lényeges kockázatokra korlátozódnak, amit a regisztrációs okmány és az értékpapírjegyzék tartalma is megerősít.

(1a) Ilyen kockázati tényező többek között az értékpapír alárendeltségi szintjéből eredő kockázat, valamint a csődeljárás, vagy egyéb hasonló eljárások – többek között adott esetben a hitelintézetek fizetésképtelensége, illetve a 2014/59/EU irányelv (BRRD) szerinti felszámolása vagy átszervezése – alatt álló értékpapír-tulajdonosoknak teljesítendő kifizetések várható terjedelme és időpontja.

(2) Az ESMA iránymutatásokat dolgoz ki a kockázati tényezők ***jellegzetességének és lényegességének értékelésére***, valamint a kockázati ***tényezők besorolására vonatkozóan. Ezenkívül az ESMA iránymutatásokat dolgoz ki, amelyek segítséget nyújtanak az illetékes hatóságoknak a kockázati tényezők egyediségének és jelentőségének értékelésében, olyan módon, hogy az ösztönözze a kibocsátókat a kockázati tényezők megfelelő és célzott közzétételére.***

2016. szeptember 15., csütörtök

17. cikk

Információ kihagyása

1. Amennyiben a végleges ajánlati ár és/vagy a felajánlott értékpapírok mennyisége a tájékoztatóban nem jeleníthető meg:

a) a tájékoztatóban kell közzétenni azon kritériumokat és/vagy feltételeket, amelyekkel összhangban a fenti elemek meghatározása történik, illetve az ár esetében a legmagasabb árat; vagy

b) az értékpapír-vásárlás vagy -jegyzés elfogadásának a végleges ajánlati ár és/vagy a nyilvánosságnak felajánlott értékpapírok mennyiségének benyújtása után legalább két munkanapig visszavonhatónak kell lennie.

A végleges ajánlati árat és az értékpapírok mennyiségét a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságához kell benyújtani, és a 20. cikk (2) bekezdése szerint kell közzétenni.

(2) A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága engedélyezheti egyes információk tájékoztatóból való kihagyását, ha úgy ítéli meg***, hogy az alábbi feltételek valamelyike teljesül***:

a) az ilyen információk közzététele a közérdekkel ellentétes lenne;

b) az ilyen információk közzététele súlyos hátrányt jelentene a kibocsátóra, feltéve hogy az ilyen információ kihagyása valószínűsíthetően nem vezetné félre a nyilvánosságot a kibocsátó, az ajánlattevő vagy adott esetben a kezes, illetve az adott értékpapírokhoz fűződő jogok tájékozott értékeléséhez alapvetően szükséges azon tények és körülmények tekintetében, amelyekre a tájékoztató vonatkozik;

c) az ilyen információk az adott kibocsátás vagy szabályozott piacra történő bevezetés szempontjából csekély jelentőségűek, és nem befolyásolják a kibocsátó, az ajánlattevő vagy kezes pénzügyi helyzetének és kilátásainak értékelését.

Az illetékes hatóság évi rendszerességgel jelentést nyújt be az ESMA-hoz azon információkról, amelyek kihagyását engedélyezte.

(3) A befektetők megfelelő tájékoztatásának sérelme nélkül, ha a tájékoztatóra előírt egyes információk a kibocsátó tevékenységi köre, társasági formája vagy a tájékoztató tárgyát képező értékpapírok szempontjából kivételesen nem megfelelőek, a tájékoztatónak az előírt információkkal egyenértékű információkat kell tartalmaznia, kivéve, ha ilyen információ nem létezik.

(4) Ha értékpapírokra valamely tagállam vállal kezességet, a kibocsátó, az ajánlattevő vagy a szabályozott piacra bevezetést kérő személy a tájékoztató 4. cikk szerinti elkészítésekor elhagyhatja a szóban forgó tagállamra vonatkozó információkat.

(5) ***Az ESMA iránymutatás-tervezeteket dolgozhat ki,*** amelyekben pontosítja azokat az eseteket, amelyeknél a (2) bekezdésnek megfelelően van lehetőség az információ kihagyására, figyelembe véve az illetékes hatóságok által az ESMA-hoz benyújtott, a (2) bekezdésben említett jelentéseket.

18. cikk

Információk beépítése hivatkozással

(1) Információkra akkor lehet hivatkozással utalni egy tájékoztatóban ***vagy alaptájékoztatóban***, ha azt korábban vagy egyidejűleg elektronikusan is közzétették, a 25. cikk követelményeinek megfelelő nyelven íródott, és amennyiben ***azt az uniós jog közzétételi követelményeinek megfelelően vagy a kereskedési helyszín, illetve a kkv-tőkefinanszírozási piac szabályai szerint nyújtották be, például***:

a) ***valamely*** illetékes *hatóság* által jóváhagyott vagy ahhoz e rendelettel összhangban készített dokumentumok;

b) az 1. cikk (3) bekezdésének f) és g) pontjában, valamint az 1. cikk (4) bekezdésének d) és e) pontjában említett dokumentumok;

c) a 2. cikk (1) bekezdésének l) pontjában meghatározott szabályozott információk;

d) éves vagy közbenső pénzügyi információk;

e) könyvvizsgálói jelentések és pénzügyi beszámolók;

f) a 2013/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) 19. cikkében meghatározott vezetői jelentések;

g) a 2013/34/EU irányelv 20. cikkében meghatározott vállalatirányítási nyilatkozatok;

h) [*a részvényesek jogairól szóló felülvizsgált irányelv* ([2])] [X.] cikkében meghatározott díjazásról szóló jelentés];

ha) éves jelentések vagy a 2011/61/EU irányelv 22. és 23. cikkeiben előírt bármilyen közzétételi információ;

i) alapító okirat és alapszabály.

Ezeknek a kibocsátó számára rendelkezésre álló legfrissebb információknak kell lenniük.

Amennyiben valamely dokumentumnak csak bizonyos részeire történik hivatkozás, a tájékoztatónak tartalmaznia kell egy nyilatkozatot, amely szerint a nem beépített részek vagy nem relevánsak a befektető számára, vagy azokat a tájékoztató egyéb részei tárgyalják.

(2) Az információ hivatkozással történő beépítése esetén a kibocsátók, ajánlattevők vagy a szabályozott piacra történő bevezetést kérő személyek gondoskodnak az információ hozzáférhetőségéről. Biztosítani kell különösen egy kereszthivatkozási listát, amely a befektetők számára lehetővé teszi az adott információk egyszerű azonosítását, a tájékoztatónak pedig tartalmaznia kell a hivatkozással beépített információkat tartalmazó dokumentumokra mutató hiperhivatkozásokat.

(3) A kibocsátó, ajánlattevő vagy a szabályozott piacra történő bevezetést kérő személy – amennyiben ez a tájékoztató első tervezetének az illetékes hatósághoz történő benyújtásával egy időben lehetséges, de mindenképpen a tájékoztató felülvizsgálati folyamata során – kereshető elektronikus formában benyújtja valamennyi, a tájékoztatóba hivatkozással beépített információt, kivéve, ha azt a tájékoztatót jóváhagyó illetékes hatóság már jóváhagyta, vagy ugyanahhoz az illetékes hatósághoz már benyújtották.

(4) Az ▌ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgozhat ki az (1) bekezdésben szereplő ***dokumentumok listájának*** frissítése céljából, aminek során olyan, az uniós jogszabályok által előírt további dokumentumtípusokkal egészíti ki a listát, amelyeket az illetékes hatósághoz kell benyújtani vagy e hatóságnak kell jóváhagynia.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

IV. FEJEZET

A TÁJÉKOZTATÓ JÓVÁHAGYÁSÁNAK ÉS KÖZZÉTÉTELÉNEK MÓDOZATAI

19. cikk

A tájékoztató vizsgálata és jóváhagyása

(1) A tájékoztatót, ***illetve annak alkotórészeit*** addig nem lehet közzétenni, amíg ***azokat*** a székhely szerinti tagállam ***megfelelő*** illetékes hatósága jóvá nem hagyta.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 2013/34/EU irányelve (2013. június 26.) a meghatározott társasági formájú vállalkozások éves beszámolóiról, összevont éves beszámolóiról és a kapcsolódó beszámolókról, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 182., 2013.6.29., 19. o.).

([2]) [HL C … o.]

2016. szeptember 15., csütörtök

(2) Ez az illetékes hatóság a tájékoztató tervezetének benyújtásától számított tíz munkanapon belül értesíti a kibocsátót, az ajánlattevőt vagy a szabályozott piacra történő bevezetést kérő személyt a tájékoztató jóváhagyására vonatkozó határozatáról.

Az illetékes hatóság a kibocsátó, az ajánlattevő vagy a szabályozott piacra történő bevezetést kérő személy értesítésével egyidejűleg az ESMA-t is értesíti a tájékoztató és annak bármely kiegészítése jóváhagyásáról.

(3) A (2) bekezdésben említett határidőt húsz munkanapra lehet meghosszabbítani, ha a nyilvános kibocsátás olyan kibocsátó által kibocsátott értékpapírokat érint, amelynek még egyetlen értékpapírját sem vezették be szabályozott piacra, és amely nyilvánosan még nem bocsátott ki értékpapírokat.

A húsz munkanapos határidő csak a tájékoztató tervezetének első benyújtására vonatkozik. Amennyiben a (4) bekezdés értelmében újabb benyújtásokra van szükség, a (2) bekezdésben említett határidőt kell alkalmazni.

(4) Amennyiben az illetékes hatóság megállapítja, hogy a tájékoztató tervezete nem felel meg a teljesség, érthetőség és következetesség jóváhagyáshoz szükséges követelményeinek, és/vagy hogy módosításokra vagy kiegészítő információkra van szükség:

a) a tájékoztató tervezetének és/vagy a kiegészítő információnak a benyújtásától számított 10 munkanapon belül tájékoztatja a kibocsátót, az ajánlattevőt vagy a szabályozott piacra történő bevezetést kérő személyt, és ***részletesen megindokolja a döntést***, továbbá

b) a (2) ***és a (3)*** bekezdésben említett határidő csak attól a naptól érvényes, amikor a tájékoztató módosított tervezetét és/vagy a kiegészítő információt benyújtják az illetékes hatóságnak.

(5) A (2) és (4) bekezdéstől eltérve a 9. cikk (11) bekezdésében említett gyakori kibocsátók esetében az e bekezdésekben említett határidő 5 munkanapra csökken. A gyakori kibocsátók a jóváhagyási kérelem benyújtásának tervezett időpontja előtt legalább 5 munkanappal értesítik az illetékes hatóságot.

A gyakori kibocsátó kérelmet nyújt be az illetékes hatósághoz, amely tartalmazza az egyetemes regisztrációs okmány szükséges módosítását, adott esetben az értékpapírjegyzéket és a jóváhagyásra benyújtott összefoglalót.

A gyakori kibocsátó nem köteles jóváhagyatni az egyetemes regisztrációs okmány módosítását, kivéve, ha az említett módosítások olyan kihagyásra, vagy lényegi hibára vagy pontatlanságra vonatkoznak, amelyek valószínűsíthetően félrevezetik a nyilvánosságot a kibocsátóról alkotott tájékozott értékeléshez alapvetően szükséges tények és körülmények tekintetében.

(6) Az illetékes hatóságok honlapjukon útmutatást adnak az ellenőrzési és jóváhagyási eljárásról, hogy ezáltal megkönnyítsék a tájékoztatók hatékony és időben történő jóváhagyását. Ez az útmutató tartalmazza a jóváhagyásokkal kapcsolatos kapcsolattartó pontokat. A kibocsátónak vagy a tájékoztatóért felelős személynek lehetőséget biztosítanak arra, hogy a tájékoztató jóváhagyási folyamata során közvetlenül kommunikáljon és kapcsolatba lépjen az illetékes hatóság munkatársaival.

(9) A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága által a tájékoztatók, regisztrációs okmányok – többek között az egyetemes regisztrációs okmányok –, kiegészítő jegyzékek és módosítások jóváhagyásáért, valamint az egyetemes regisztrációs okmány, annak módosításai és a végleges feltételek benyújtásáért felszámított díjak ***szintjének ésszerűnek és arányosnak kell lennie*** és ***azt*** legalább az illetékes hatóság honlapján meg kell osztani a nyilvánossággal.

(10) ***Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgozhat ki***, amelyek meghatározzák a tájékoztató teljességének, érthetőségének és következetességének ellenőrzésére, valamint a tájékoztató jóváhagyására irányuló eljárásokat.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(11) Az ESMA az 1095/2010/EU rendelet szerinti hatásköreit arra használja fel, hogy a tájékoztatóban található információk teljességének, következetességének és érthetőségének értékelésekor az illetékes hatóságok ellenőrzési és jóváhagyási eljárásaira tekintettel előmozdítsa a felügyeleti konvergenciát. ***Az ESMA ebből a célból az illetékes hatóságoknak szánt iránymutatásokat dolgoz ki a tájékoztatók felügyeletéről és végrehajtásáról, amelyek kiterjednek az e rendeletnek és az annak alapján elfogadott bármely felhatalmazáson alapuló és végrehajtási jogi aktusnak való megfelelés, továbbá a jogsértések esetén a 36. és 37. cikkel összhangban álló, megfelelő közigazgatási intézkedések és szankciók alkalmazásának vizsgálatára is.*** Az ESMA – ***adott esetben szakértői értékelések felhasználásával*** – különösen törekszik a konvergenciára a tájékoztatóban található információk illetékes hatóságok általi ellenőrzésének hatékonysága, módszerei és időzítése tekintetében. [**Mód. 2**] .

(11a) Az ESMA egy olyan központi munkafolyamat-kezelő rendszert dolgoz ki, amely átfogja a tájékoztató jóváhagyásának teljes folyamatát a kezdeményezéstől a jóváhagyásig, és biztosítja a hatóságok, az ESMA és a kibocsátók részére a jóváhagyási kérelmek online és az egész Unióban történő kezelését és figyelemmel kísérését.

(12) Az 1095/2010/EU rendelet 30. cikkének sérelme nélkül az ESMA legalább egy szakértői értékelést végez az illetékes hatóságok ellenőrzési és jóváhagyási eljárása tekintetében, a jóváhagyásoknak az illetékes hatóságok közötti értesítését is beleértve. A szakértői értékelés értékeli többek között az illetékes hatóságok általi ellenőrzéssel és jóváhagyással kapcsolatos különböző megközelítéseknek a kibocsátók Európai Unióban történő tőkebevonási képességére gyakorolt hatását. Az e szakértői értékelésről szóló jelentést legkésőbb e rendelet alkalmazásának ***napjától számított*** három évvel teszik közzé. E szakértői értékelés összefüggésében az ESMA ***figyelembe veszi*** az 1095/2010/EU rendelet 37. cikkében említett értékpapír-piaci érdekképviseleti ***csoport tanácsát***.

20. cikk

A tájékoztató közzététele

(1) A tájékoztatót a kibocsátó, az ajánlattevő vagy a szabályozott piacra történő bevezetést kérő személy a jóváhagyást követően ésszerű időben és legkésőbb a nyilvános kibocsátás vagy az érintett értékpapírok bevezetésének megkezdése előtt azt a nyilvánosság rendelkezésére bocsátja.

A szabályozott piaci kereskedésbe első alkalommal bevezetett részvényosztály elsődleges nyilvános kibocsátása esetén a tájékoztatót legalább 6 munkanappal az ajánlat lejárta előtt rendelkezésre kell bocsátani.

(2) A tájékoztató – akár egyetlen dokumentumból, akár több különálló dokumentumból áll, – akkor tekintendő a nyilvánosság számára hozzáférhetőnek, ha a következő honlapok valamelyikén azt elektronikus formában közzétették:

a) a kibocsátó, ajánlattevő vagy a szabályozott piacon az értékpapírral folytatott kereskedésre engedélyt kérő személy honlapján,

b) az értékpapírokat kihelyező vagy értékesítő pénzügyi közvetítők honlapján, ideértve a kifizető ügynököket is;

c) azon szabályozott piac honlapján, amelyre a bevezetést kérik, vagy adott esetben a multilaterális kereskedési rendszer üzemeltetőjének honlapján.

(3) A tájékoztatót a honlap erre a célra szolgáló részén kell közzétenni, amely a honlapra történő belépéskor könnyen elérhető. A tájékoztató letölthető, kinyomtatható és kereshető, nem módosítható elektronikus formában áll rendelkezésre.

A tájékoztatóban szereplő, hivatkozás útján beépített információkat tartalmazó dokumentumok, valamint a tájékoztatóra vonatkozó kiegészítő jegyzék és/vagy végleges feltételek a tájékoztatóval megegyező részben állnak rendelkezésre, szükség esetén akár linkek használatával.

A 22. cikk (2) bekezdésében meghatározott elállási jog sérelme nélkül, a 9. cikk (11) bekezdésében említett gyakori kibocsátók dönthetnek úgy, hogy a tájékoztató tartalmát képező egyetemes regisztrációs okmány minden változását – kiegészítés helyett – dinamikus hivatkozás formájában foglalják bele az egyetemes regisztrációs okmány legújabb változatába.

2016. szeptember 15., csütörtök

(4) A tájékoztatóhoz való hozzáférés nem köthető regisztrációs folyamathoz, a jogi felelősséget korlátozó nyilatkozat elfogadásához vagy díjfizetéshez.

(5) A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága saját weboldalán közzéteszi az összes jóváhagyott tájékoztatót, vagy legalább a jóváhagyott tájékoztatók listáját, beleértve a honlapok (3) bekezdésben említett, erre a célra szolgáló részét, valamint annak (azoknak) a fogadó tagállam(ok)nak az azonosítóját, amely(ek)ben a tájékoztatóra vonatkozó értesítés a 24. cikkel összhangban történik. A közzétett listát – a linkeket is beleértve – naprakész állapotban kell tartani, és minden elemét a (7) bekezdésben említett időtartamig fent kell hagyni a honlapokon.

Amikor az illetékes hatóság értesíti az ESMA-t a tájékoztató vagy a kiegészítő jegyzék jóváhagyásáról, egyúttal az ESMA rendelkezésre bocsátja a tájékoztató és az esetleges kiegészítő jegyzékek elektronikus példányát, valamint azokat az adatokat, amelyek az ESMA által a (6) bekezdésben említett tárolási mechanizmusban történő besoroláshoz, valamint a 45. cikkben említett jelentéshez szükségesek.

A fogadó tagállam illetékes hatósága a 24. cikknek megfelelően kapott összes értesítésre vonatkozó információt közzéteszi a honlapján.

(6) Az ESMA legkésőbb a nyilvános kibocsátás vagy az érintett értékpapírok bevezetésének megkezdése előtt közzéteszi honlapján az illetékes hatóságoktól kapott valamennyi tájékoztatót és a tájékoztatók kiegészítő jegyzékeit, a végleges feltételeket és adott esetben a kapcsolódó fordításokat, valamint azon fogadó tagállam(ok)ra vonatkozó információkat, amely(ek)ben a tájékoztatókra vonatkozó értesítés a 24. cikkel összhangban zajlik. A közzététel egy olyan tárolási mechanizmus keretében történik, amely a nyilvánosság számára ingyenes hozzáférést és keresőfunkciókat biztosít. ***A tájékoztatóban szereplő alapinformációknak, mint az értékpapírokat azonosító ISIN szám és a kibocsátókat, az ajánlattevőket és a kezeseket azonosító LEI-kód, géppel olvashatónak kell lenniük metaadatok használata esetén is.***

(7) A jóváhagyott tájékoztatók a (2) és (6) bekezdésben meghatározott honlapokon történő közzétételüket követően legalább 10 éven át ***digitális formában*** nyilvánosan elérhetőek maradnak.

(8) A több dokumentumból álló és/vagy információkat hivatkozással beépítő tájékoztató esetén a tájékoztatót alkotó dokumentumokat és információkat külön közzé lehet tenni és terjeszteni, feltéve hogy az említett dokumentumokat a (2) bekezdésben megállapított módon a nyilvánosság rendelkezésére bocsátják. A tájékoztatót alkotó minden egyes dokumentumon fel kell tüntetni, hogy hol szerezhető be a már jóváhagyott és/vagy az illetékes hatósághoz benyújtott többi dokumentum.

(9) A nyilvánosság rendelkezésére bocsátott tájékoztató és/vagy annak kiegészítő jegyzékei szövegének és formátumának mindenkor meg kell egyeznie a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága által jóváhagyott eredeti változattal.

(10) Bármely természetes vagy jogi személy kérésére a kibocsátó, az ajánlattevő, a szabályozott piacra történő bevezetést kérő személy vagy az értékpapírokat kihelyező vagy értékesítő pénzügyi közvetítők kötelesek a tájékoztatót ***tartós adathordozón*** térítésmentesen megküldeni. A tájékoztató megküldése olyan joghatósági területekre vonatkozik, amelyeken a nyilvános kibocsátás vagy a szabályozott piacra történő bevezetés e rendelet értelmében zajlik.

(11) Az e cikkben meghatározott eljárások következetes harmonizációjának biztosítása érdekében az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgozhat ki a tájékoztató közzétételéhez kapcsolódó követelmények további pontosítása céljából.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(12) Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a tájékoztatók besorolásához szükséges, az (5) bekezdésben említett adatok pontos meghatározása céljából.

Az ESMA e szabályozástechnikai standardtervezeteket [***e rendelet hatálybalépésének*** *napja után* ***12*** *hónappal]*-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

21. cikk

Reklámok

(1) Az értékpapírok nyilvános kibocsátására vagy szabályozott piacra történő bevezetésére vonatkozó bármely reklámnak meg kell felelnie az e cikkben említett elveknek.

(2) A reklámokban közölni kell, hogy tájékoztató kiadására sor került vagy sor fog kerülni, és azt is jelezni kell, hogy a befektetők azt hol szerezhetik be.

(3) A reklámokból egyértelműen ki kell tűnnie, hogy reklámról van szó. A reklámban foglalt információ nem lehet pontatlan vagy félrevezető. A reklámban foglalt információnak összhangban kell állnia a tájékoztatóban megadott információkkal, amennyiben azt már közzétették, vagy azon információkkal, amiket a tájékoztatóban közölni kell, ha a tájékoztató közzétételére csak később kerül sor.

(4) Valamennyi szóbeli vagy írásbeli formában kiadott, a nyilvános ***értékpapír-kibocsátásra*** vagy a szabályozott piacra történő bevezetésre vonatkozó információnak összhangban kell állnia a tájékoztató tartalmával még akkor is, ha az információk nem reklámcélokat szolgálnak.

Amennyiben egy kibocsátó vagy ajánlattevő lényeges információt ad ki egy vagy több kiválasztott befektetőhöz címezve szóbeli vagy írásbeli formában, ezt az információt minden olyan egyéb befektetőnek is tudtára adja, akiknek a kibocsátás szól, függetlenül attól, hogy e rendelet előírja-e tájékoztató készítését. Ha a tájékoztató közzététele kötelező, az ilyen információkat a tájékoztatónak vagy a tájékoztató kiegészítő jegyzékének kell tartalmaznia a 22. cikk (1) bekezdésének megfelelően.

(5) A ***reklámok terjesztése*** szerinti tagállam illetékes hatóságának rendelkeznie kell hatáskörrel az értékpapírok nyilvános kibocsátásához vagy szabályozott piacra történő bevezetéséhez kapcsolódó reklámtevékenység – (2)–(4) bekezdésben említett elveknek való megfelelőségének – ellenőrzésére.

Szükség esetén a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának segíti a reklámok terjesztésének helye szerinti tagállam illetékes hatóságát annak értékelésében, hogy a reklámok mennyire felelnek meg a tájékoztatóban szereplő információknak.

A 30. cikk (1) bekezdésében meghatározott jogkörök sérelme nélkül, a reklámok illetékes hatóság általi vizsgálata nem előfeltétele a fogadó tagállamban történő nyilvános kibocsátásnak vagy szabályozott piacra történő bevezetésnek.

(5b) Az illetékes hatóságok által a reklámok jelen cikk szerinti vizsgálatáért nem szabható ki díj.

(5c) A reklámok terjesztése szerinti tagállam illetékes hatósága megállapodhat a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságával – amennyiben ez utóbbi egy másik illetékes hatóság – abban, hogy a reklámtevékenység megfelelőségének (5) cikk szerinti ellenőrzéséért a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága felel. Egy ilyen megállapodás esetében a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága haladéktalanul értesíti a kibocsátót és az ESMA-t.

(6) ***ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki***, amelyek meghatározzák az e rendelet (2)–(4) ***és (5a)*** bekezdésében említett reklámokra vonatkozó rendelkezéseket***, ideértve a reklámterjesztésre, és a székhely szerinti tagállam és a reklámok terjesztése szerinti tagállam illetékes hatóságai közötti együttműködés meghatározására vonatkozó rendelkezéseket.***

2016. szeptember 15., csütörtök

Az ESMA e szabályozástechnikai standardtervezeteket [e rendelet hatálybalépésének napja után 12 hónappal]-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

22. cikk

A tájékoztató kiegészítő jegyzékei

(1) A tájékoztató kiegészítő jegyzékében haladéktalanul meg kell említeni minden lényeges új tényezőt, a tájékoztatóban foglalt információra vonatkozó olyan lényegi hibát vagy pontatlanságot, amely befolyásolhatja az értékpapírok értékelését, és amely a tájékoztató jóváhagyása és a nyilvános kibocsátás végleges lezárása, illetve – ha ez történik később – a szabályozott piacon való kereskedés megkezdése között merült fel vagy észlelték.

Az ilyen kiegészítő jegyzéket a tájékoztatóval megegyező módon, legfeljebb öt munkanapon belül kell jóváhagyni és legalább az eredeti tájékoztatónak a 20. cikkel összhangban történő közzétételekor alkalmazott módon kell közzétenni. Az összefoglalót és annak esetleges fordításait szintén ki kell egészíteni, ha a kiegészítő jegyzékben foglalt új információk figyelembevétele szükséges.

(2) Ha a tájékoztató értékpapírok nyilvános kibocsátásával kapcsolatos, és amennyiben az (1) bekezdésben említett új tényező, hiba vagy pontatlanság merül fel a nyilvános értékpapír-kibocsátás végleges lezárása vagy az értékpapírok átadása előtt, akkor azon befektetők, akik az értékpapírok megvásárlására vagy lejegyzésére a kiegészítő jegyzék közzététele előtt megállapodást kötöttek, jogosultak elfogadó nyilatkozatuk visszavonására, e jogukat a kiegészítő jegyzék közzététele után ***öt*** munkanapos határidőn belül gyakorolhatják, attól függően, hogy melyikre kerül sor hamarabb. Ezt az időszakot a kibocsátó vagy az ajánlattevő meghosszabbíthatja. A kiegészítő jegyzék tartalmazza az elállási jog végső dátumát.

Amennyiben a kibocsátó úgy dönt, hogy az egyetemes regisztrációs okmány módosítását az egyetemes regisztrációs okmány legújabb változatára mutató dinamikus hivatkozás formájában illeszti be a 20. cikk (3) bekezdése szerinti kiegészítés helyet, az nem érinti a befektetőnek az első albekezdésben meghatározott elállási jogát.

(3) Amennyiben a kibocsátó kiegészítő jegyzéket készít olyan, az alaptájékoztatóban szereplő információk vonatkozásában, amelyek csak egy vagy több adott kibocsátásra vonatkoznak, úgy a (2) bekezdésben foglalt, a befektetőknek az elfogadó nyilatkozat visszavonására vonatkozó joga nem alkalmazható az alaptájékoztatónak megfelelő összes értékpapír-kibocsátásra, hanem csak az adott kibocsátás(ok)ra.

(4) Csak egyetlen kiegészítő jegyzéket kell elkészíteni és jóváhagyni, amennyiben az (1) bekezdésben említett új tényező, lényegi hiba vagy pontatlanság csupán a ***regisztrációs okmányban vagy*** az egyetemes regisztrációs okmányban foglalt információra vonatkozik, és amennyiben ***e regisztrációs okmányt vagy*** egyetemes regisztrációs okmányt több tájékoztató alkotórészeként egyidejűleg használják. Ebben az esetben a kiegészítő jegyzéknek fel kell sorolnia az összes olyan tájékoztatót, amelyre e jegyzék vonatkozik.

(5) A kiegészítő jegyzéknek a jóváhagyás előtti ellenőrzése során – ***a 20. cikk (3) bekezdése 2a. albekezdésének sérelme nélkül*** – az illetékes hatóság kérheti, hogy a kiegészítő jegyzék mellékletben tartalmazza a kiegészített tájékoztató egységes szerkezetbe foglalt változatát, amennyiben erre a tájékoztatóban található információ érthetőségének biztosítása miatt szükség van. Ezt a kérést a 19. cikk (4) bekezdése szerinti, kiegészítő információra vonatkozó kérésnek kell tekinteni.

(6) E cikk következetes harmonizációjának biztosítása és a pénzügyi piacok technikai fejlődésének a figyelembevétele érdekében az ESMA szabályozástechnikai standardtervezetet dolgoz ki azon helyzetek pontos meghatározására, amelyekben a tájékoztatóban foglalt információval kapcsolatos lényegi hiba, tárgyi tévedés vagy pontatlanság a tájékoztató kiegészítő jegyzékének közzétételét teszi szükségessé.

Az ESMA e szabályozástechnikai standardtervezeteket [***e rendelet hatálybalépésének*** napja után ***12*** hónappal]-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

V. FEJEZET

HATÁROKON ÁTNYÚLÓ KIBOCSÁTÁSOK ÉS SZABÁLYOZOTT PIACRA TÖRTÉNŐ BEVEZETÉS, VALAMINT NYELVHASZNÁLAT

23. cikk

A tájékoztatók és az egyetemes regisztrációs okmányok jóváhagyásának uniós hatálya

(1) A 35. cikk sérelme nélkül, ha nyilvános kibocsátás vagy szabályozott piacra történő bevezetés egy vagy több tagállamban vagy a székhely szerinti tagállamon kívüli tagállamban történik, a székhely szerinti tagállam által jóváhagyott tájékoztató és annak minden kiegészítő jegyzéke bármely számú fogadó tagállamban történő nyilvános forgalomba hozatal vagy szabályozott piacra történő bevezetésre érvényes, feltéve, hogy az ESMA és valamennyi fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának értesítésére a 24. cikknek megfelelően sor került. A fogadó tagállamok illetékes hatóságai nem hagyják jóvá a tájékoztatókat, vagy ehhez kapcsolódóan közigazgatási eljárásokat nem folytatnak le.

Az (1) bekezdés első albekezdésében megállapított rendelkezések értelemszerűen alkalmazandók a már jóváhagyott egyetemes regisztrációs okmányokra.

Amennyiben egy tájékoztatót egy vagy több tagállamban nyújtanak be jóváhagyásra, és az olyan egyetemes regisztrációs okmányt tartalmaz, amely egy másik tagállamban már jóváhagyásra került, a tájékoztató jóváhagyására irányuló kérelmet értékelő illetékes hatóság nem vizsgálja meg újra az egyetemes regisztrációs okmányt, hanem elfogadja a korábbi jóváhagyást.

(2) Amennyiben a tájékoztató jóváhagyása után a 22. cikkben említett lényeges új tényezőkre, tárgyi tévedésekre vagy pontatlanságokra derül fény, a székhely szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága előírja a 19. cikk (1) bekezdésével összhangban jóváhagyandó kiegészítő jegyzék közzétételét. Az ESMA és a fogadó tagállam illetékes hatósága tájékoztathatja a székhely szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságát az új információk szükségességéről.

24. cikk

Értesítés

(1) A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága a kibocsátó vagy a tájékoztató elkészítéséért felelős személy kérésére és a kérelem átvételétől számított három munkanapon belül, vagy ha ezt a kérelmet a tájékoztató tervezetével együtt nyújtják be, a tájékoztató jóváhagyása után egy munkanappal megküldi a fogadó tagállam illetékes hatóságának a jóváhagyási igazolást, amely tanúsítja, hogy a tájékoztatót e rendeletnek megfelelően készítették el, valamint az említett tájékoztató egy elektronikus példányát. **Az *ESMA létrehoz egy portált, amelyre az egyes tagállami illetékes hatóságok ezen adatokat fel tudják tölteni.***

Adott esetben az első albekezdésben említett értesítéshez csatolni kell a kibocsátó vagy a tájékoztató elkészítéséért felelős személy felelősségére elkészített tájékoztató és/vagy összefoglaló fordítását.

Ha az egyetemes regisztrációs okmányt a 9. cikknek megfelelően jóváhagyták, e bekezdés első és második albekezdése értelemszerűen alkalmazandó.

A jóváhagyási igazolásról – a fogadó tagállam illetékes hatóságának értesítésével egy időben – értesíteni kell a kibocsátót vagy a tájékoztató***, illetve*** – ***értelemszerűen*** – ***az egyetemes regisztrációs okmány*** elkészítéséért felelős személyt.

2016. szeptember 15., csütörtök

(2) Az igazolásban közölni kell a 17. cikk (2) és (3) bekezdése rendelkezéseinek alkalmazását, annak indokolásával együtt.

(3) A székhely szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága a tájékoztató jóváhagyási igazolásának a fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága részére való megküldésével egyidejűleg az ESMA-t is értesíti.

(4) Amennyiben a korábban bejelentett alaptájékoztató végleges feltételei nem szerepelnek sem az alaptájékoztatóban, sem pedig a kiegészítésben, a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága ezeket elektronikus úton, a benyújtást követően a lehető leghamarabb továbbítja a fogadó tagállam(ok) illetékes hatóságának és az ESMA-nak.

(5) Az illetékes hatóságok a tájékoztatókra és azok kiegészítéseire***, illetve*** **–** ***értelemszerűen*** **–** ***az egyetemes regisztrációs okmányra*** vonatkozó értesítésekért vagy értesítések fogadásáért, illetve a kapcsolódó felügyeleti tevékenységekért nem számíthatnak fel díjat, történjen az a székhely szerinti tagállamban vagy a fogadó tagállam(ok)ban.

(6) E rendelet egységes alkalmazásának biztosítása, valamint a pénzügyi piacok technikai fejlődésének figyelembevétele érdekében az ESMA végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgozhat ki a jóváhagyási igazolások, a tájékoztatónak, a tájékoztató és/vagy az összefoglaló fordításának és a tájékoztató kiegészítő jegyzékeinek ***vagy az egyetemes regisztrációs okmánynak*** a megküldéséhez felhasználandó egységes formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások megállapítása céljából.

A Bizottság hatáskört kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikke szerinti elfogadására.

25. cikk

Nyelvhasználat

(1) Ha a nyilvános kibocsátásra vagy a szabályozott piacra történő bevezetésre kizárólag a székhely szerinti tagállamban kerül sor, a tájékoztatót a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága által elfogadott nyelven kell elkészíteni.

(2) Ha a nyilvános kibocsátásra vagy a szabályozott piacra történő bevezetésre a székhely szerinti tagállamon kívüli egy vagy több tagállamban kerül sor, a kibocsátó, az ajánlattevő vagy a szabályozott piacra történő bevezetést kérő személy választása szerint a tájékoztatót vagy az ilyen tagállamok illetékes hatóságai által elfogadott nyelven, vagy a nemzetközi pénzügyi szférában szokásos nyelven kell elkészíteni.

Az egyes fogadó tagállamok illetékes hatósága ***előírja***, hogy a 7. cikkben említett összefoglalót fordítsák le a hivatalos nyelvére (nyelveire), de nem írhatja elő a tájékoztató egyéb részeinek lefordítását. **[Mód. 3]**

A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai által végzendő vizsgálat és jóváhagyás céljára a kibocsátó, az ajánlattevő vagy a szabályozott piacra történő bevezetést kérő személy választása szerint a tájékoztatót vagy az ilyen hatóság által elfogadott nyelven, vagy a nemzetközi pénzügyi szférában szokásos nyelven kell elkészíteni.

(3) Ha a nyilvános kibocsátásra, illetve a szabályozott piacra történő bevezetésre a székhely szerinti tagállamot is magában foglaló egynél több tagállamban kerül sor, a tájékoztatót a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága által elfogadott nyelven kell elkészíteni, és azt – a kibocsátó, az ajánlattevő vagy a szabályozott piacra történő bevezetést kérő személy választása szerint – vagy az egyes fogadó tagállamok illetékes hatóságai által elfogadott nyelven, vagy a nemzetközi pénzügyi szférában szokásos nyelven is rendelkezésre kell bocsátani.

Az egyes fogadó tagállamok illetékes hatósága előírhatja, hogy a 7. cikkben említett összefoglalót fordítsák le a hivatalos nyelvére (nyelveire), de nem írhatja elő a tájékoztató egyéb részeinek lefordítását.

(4) Az adott kibocsátás végleges feltételeit és összefoglalóját a jóváhagyott alaptájékoztató nyelvével megegyező nyelven kell elkészíteni.

Amikor a fogadó tagállam illetékes hatósága vagy egynél több fogadó tagállam esetén a fogadó tagállamok illetékes hatóságai felé továbbítják a végleges feltételeket, a végleges feltételekre és az adott kibocsátás mellékelt összefoglalójára az e cikkben előírt nyelvi követelmények vonatkoznak.

VI. FEJEZET

HARMADIK ORSZÁGOKBAN BEJEGYZETT KIBOCSÁTÓKRA VONATKOZÓ KÜLÖNSZABÁLYOK

26. cikk

Az e rendelettel összhangban elkészített tájékoztató alapján történő értékpapír-kibocsátás vagy szabályozott piacra történő bevezetés

(1) ***Ha egy*** harmadik országbeli kibocsátó az e rendelettel összhangban készített tájékoztató alapján az Unióban értékpapírokat ***szándékozik kibocsátani*** vagy értékpapíroknak az ***Unióban létrehozott valamely*** szabályozott piacára történő bevezetését ***kéri***, a ***székhelye*** szerinti tagállam illetékes hatóságától a 19. cikkel összhangban kaphatja meg a tájékoztatójának jóváhagyását.

A tájékoztató első albekezdésnek megfelelő jóváhagyása az e rendelet értelmében a tájékoztatóra vonatkozóan rögzített valamennyi jog és kötelezettség meglétét is maga után vonja, és a tájékoztatóra, valamint a harmadik országbeli kibocsátóra a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának felügyelete alatt e rendelet összes rendelkezését alkalmazni kell.

▌

27. cikk

Értékpapír-kibocsátáshoz vagy a szabályozott piacra történő bevezetéshez harmadik ország jogszabályai szerint elkészített tájékoztató

(1) A valamely harmadik országbeli kibocsátó székhely szerinti tagállamának illetékes hatósága jóváhagyhatja a nyilvános kibocsátáshoz vagy a szabályozott piacra történő bevezetéshez harmadik ország jogszabályai szerint elkészített és az ezen jogszabályok hatálya alá tartozó tájékoztatót, ***feltéve, hogy:***

a) a szóban forgó harmadik ország nemzeti jogszabályai által megállapított információs követelmények az e rendelet követelményeivel egyenértékűek; ***valamint***

b) a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága a 28. cikknek megfelelően együttműködési megállapodást kötött a harmadik országbeli kibocsátó megfelelő felügyeleti hatóságaival.

(2) Ha a harmadik országbeli kibocsátó által kibocsátott értékpapírok nyilvános kibocsátására vagy szabályozott piacra történő bevezetésére a székhely szerinti tagállamon kívüli tagállamban kerül sor, a 23., 24. és 25. cikkben foglalt követelményeket kell alkalmazni.

Az ilyen kibocsátók esetén a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága többletdíjat számolhat fel az efféle kibocsátás miatt felmerülő teherre tekintettel.

(3) A Bizottság ***felhatalmazást kap arra, hogy*** a 42. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat ***fogadjon*** el az egyenértékűségi kritériumok meghatározása céljából, a 6., 7., 8. és 13. cikk követelményei alapján.

A fenti kritériumok alapján a Bizottság ▌végrehajtási ***határozatot*** fogadhat el, ***amellyel*** tanúsítja, hogy a harmadik ország ***jogszabályai által megállapított információs követelmények az e rendelet követelményeivel egyenértékűek. Ezeket a*** végrehajtási ***határozatokat*** a 43. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálati eljárásnak megfelelően fogadják el.

28 cikk

Együttműködés harmadik országokkal

(1) A 27. cikk alkalmazása céljából és szükség esetén a 26. cikk alkalmazása céljából a tagállamok illetékes hatóságai együttműködési megállapodást kötnek a harmadik országok felügyeleti hatóságaival a harmadik országokban található felügyeleti hatóságokkal való információcserére, valamint az e rendelet alapján a harmadik országokban keletkező kötelezettségek érvényesítésére vonatkozóan***, kivéve, ha az adott harmadik ország szerepel a Bizottság nem együttműködő országokról készített listáján.*** Az együttműködési megállapodás legalább a hatékony információcserét biztosítja, amely lehetővé teszi az illetékes hatóságok számára, hogy az e rendeletből eredő kötelezettségeiket teljesítsék.

Az illetékes hatóság tájékoztatja az ESMA-t és az egyéb illetékes hatóságokat, ha ilyen megállapodást készül megkötni.

(2) A 27. cikk alkalmazása céljából és szükség esetén a 26. cikk alkalmazása céljából az ESMA megkönnyíti és összehangolja az illetékes hatóságok és a harmadik országok érintett felügyeleti hatóságai közötti együttműködési megállapodások kidolgozását.

Az ESMA szükség esetén megkönnyíti és összehangolja továbbá a harmadik országok felügyeleti hatóságaitól kapott, és a 36. és 37. cikkben tárgyalt intézkedések meghozatala szempontjából lényeges információknak az illetékes hatóságok közötti cseréjét.

(3) Az illetékes hatóságok csak olyan esetekben kötnek információcseréről szóló együttműködési megállapodásokat harmadik országok felügyeleti hatóságaival, ha a továbbadott információkra legalább a 33. cikkben meghatározottakkal egyenértékű szakmai titoktartási garancia vonatkozik. Ilyen információcserére kizárólag az említett illetékes hatóságok feladatainak ellátása céljából kerülhet sor.

(3a) Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgozhat ki az (1) bekezdésben említett együttműködési megállapodások minimális tartalmának meghatározása céljából.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(3b) E cikk alkalmazása egységes feltételeinek biztosítása érdekében az ESMA a tagállamok illetékes hatóságai által alkalmazandó együttműködési megállapodások dokumentumsablonját meghatározó szabályozástechnikai végrehajtási standardtervezeteket dolgozhat ki.

VII. FEJEZET

AZ ESMA ÉS AZ ILLETÉKES HATÓSÁGOK

29. cikk

Illetékes hatóságok

(1) Minden egyes tagállam kijelöl egy illetékes közigazgatási hatóságot, amely felelős ebből a rendeletből eredő kötelezettségek végrehajtásáért és annak biztosításáért, hogy az e rendelet alapján elfogadott rendelkezéseket alkalmazzák. A tagállamok a kijelölésről tájékoztatják a Bizottságot, az ESMA-t és a többi tagállam illetékes hatóságait.

Az illetékes hatóság független ***a*** piaci ***szereplőktől.***

(2) A tagállamok engedélyezhetik az illetékes hatóság számára, hogy a jóváhagyott tájékoztatók interneten történő közzétételének feladatát másra ruházza.

A feladatok más szervezetekre történő átruházását külön határozattal kell végrehajtani, amely meghatározza a vállalandó feladatokat és e feladatok ellátásának feltételeit, valamint tartalmaz egy olyan záradékot, amely kötelezi az érintett szervezetet, hogy eljárása során és szervezete kialakításakor kerülje az összeférhetetlenséget, és a rábízott feladatok ellátása során szerzett információkat tisztességtelenül, illetve a verseny korlátozására ne használja fel. E határozat tartalmazza az illetékes hatóság és azon szervezet közötti valamennyi megállapodást, amelyre a feladatokat átruházza.

Az e rendeletnek való megfelelés felügyeletéért és a tájékoztató jóváhagyásáért a végső felelősséget minden esetben az (1) bekezdéssel összhangban kijelölt illetékes hatóság viseli.

A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot, az ESMA-t és a többi tagállam illetékes hatóságait a 2. albekezdésben említett határozatról, beleértve az ilyen átruházást szabályozó pontos feltételeket is.

(3) Az (1) és (2) bekezdés rendelkezései nem sértik a tagállamok azon lehetőségét, hogy külön jogi és közigazgatási megoldásokat alkalmazzanak azon tengerentúli európai területekre, amelyek külkapcsolataiért az ilyen tagállam felelős.

30. cikk

Az illetékes hatóságok hatáskörei

(1) E rendelet szerinti feladataik teljesítése érdekében az illetékes hatóság – a nemzeti joggal összhangban – az alábbi felügyeleti és vizsgálati jogosultságokkal rendelkezik:

a) előírja a kibocsátók, ajánlattevők vagy szabályozott piacra történő bevezetést kérő személyek számára kiegészítő információk tájékoztatóba történő felvételét, amennyiben az a befektetők védelmének érdekében szükséges;

b) előírja a kibocsátók, ajánlattevők vagy szabályozott piacra történő bevezetést kérő személyek, illetve a fölöttük ellenőrzést gyakorló vagy általuk ellenőrzött személyek számára információk és dokumentumok szolgáltatását;

c) előírja a kibocsátó, az ajánlattevő vagy a szabályozott piacra történő bevezetést kérő személy, valamint a nyilvános kibocsátás végrehajtásával vagy a szabályozott piacra történő bevezetés kérelmezésével megbízott pénzügyi közvetítők könyvvizsgálói és vezetői számára az információ szolgáltatását;

d) felfüggeszti a nyilvános kibocsátást vagy a szabályozott piacra történő bevezetést minden egyes alkalommal legfeljebb ***25*** egymást követő munkanapra, ha ésszerű indokkal feltételezi, hogy e rendelet rendelkezéseit megsértették;

e) megtiltja vagy felfüggeszti a reklámozást vagy kezdeményezi, hogy a kibocsátó, az ajánlattevő vagy a szabályozott piacra történő bevezetést kérő személy vagy az érintett pénzügyi közvetítő beszüntesse vagy felfüggessze reklámtevékenységét, minden egyes alkalommal legfeljebb tíz egymást követő munkanapra, ha ésszerű indoka van azt feltételezni, hogy e rendelet rendelkezéseit megsértették;

f) megtiltja a nyilvános kibocsátást, amennyiben megállapította, hogy e rendelet rendelkezéseit megsértették, vagy ésszerű indoka van azt feltételezni, hogy e rendelkezéseket meg fogják sérteni;

g) felfüggeszti a szabályozott piacon való kereskedést vagy kezdeményezi annak felfüggesztését az adott szabályozott piacon, minden egyes alkalommal legfeljebb tíz egymást követő munkanapra, ha ésszerű indoka van azt feltételezni, hogy e rendelet rendelkezéseit megsértették;

h) megtiltja a szabályozott piacon való kereskedést, amennyiben azt állapítja meg, hogy e rendelet rendelkezéseit megsértették;

2016. szeptember 15., csütörtök

i) közzéteszi a tényt, hogy egy kibocsátó, ajánlattevő vagy a szabályozott piacra történő bevezetést kérő személy nem teljesíti kötelezettségeit;

j) felfüggeszti a jóváhagyásra benyújtott tájékoztató ellenőrzését vagy felfüggeszti a nyilvános kibocsátást vagy a szabályozott piacra történő bevezetést, amennyiben az illetékes hatóság az Európai Parlament és a Tanács 600/2014/EU rendeletének ([1]) 42. cikke alapján ráruházott, tiltás vagy korlátozás kiszabásának hatáskörével él, amíg e tiltás vagy korlátozás érvényességét nem veszti;

k) legfeljebb öt éven át megtagadhatják egy adott kibocsátó, ajánlattevő vagy szabályozott piacra történő bevezetést kérő személy által készített bármely tájékoztató jóváhagyását, amennyiben e kibocsátó, ajánlattevő vagy szabályozott piacra történő bevezetést kérő személy több alkalommal súlyosan megsértette e rendelet rendelkezéseit;

l) közzéteszi vagy előírja a kibocsátó számára, hogy tegye közzé az összes lényeges információt, amelynek hatása lehet a szabályozott piacokra bevezetett értékpapírok értékelésére a befektetők védelmének, illetve a piac zavarmentes működésének biztosítása érdekében;

m) felfüggeszti az értékpapírok kereskedését vagy felkéri az adott szabályozott piacot az ilyen felfüggesztésre, ha úgy találja, hogy a kibocsátó helyzete következtében a kereskedés hátrányosan befolyásolná a befektetők érdekeit;

n) helyszíni ellenőrzéseket és vizsgálatokat végez a természetes személyek lakóhelyétől eltérő helyszíneken, és e célból bizonyos helyszínekre belép, hogy dokumentumokhoz és bármilyen formátumú adatokhoz férjen hozzá, amennyiben fennáll a megalapozott gyanúja annak, hogy ott az ellenőrzés vagy vizsgálat tárgyával összefüggő dokumentumok és adatok találhatók, amelyek fontosak lehetnek e rendelet megszegésének bizonyításához.

Ha a nemzeti jogszabályok alapján szükséges, az illetékes hatóság kérheti a megfelelő igazságügyi hatóságot, hogy határozzon az első albekezdésben említett hatáskörök használatáról. Az 1095/2010/EU rendelettel 21. cikkével összhangban az ESMA részt vehet az n) pontban említett helyszíni vizsgálatokban, amennyiben azokat két vagy több hatáskörrel rendelkező hatóság közösen hajtja végre.

(2) Az (1) bekezdésben említett funkcióikat és hatásköreiket az illetékes hatóságok a jelen rendelet betartásának ellenőrzésére és a tájékoztató jóváhagyására vonatkozó felelősségi körüknek gyakorlásához szükséges legszélesebb körben az alábbi módokon láthatják el:

a) közvetlenül;

b) más hatóságokkal együttműködésben;

c) saját felelősségüket megtartva az ilyen hatóságokra való hatáskör-átruházással;

d) az illetékes igazságügyi szervekhez benyújtott kérelem útján.

(3) A tagállamok a megfelelő intézkedésekkel biztosítják az illetékes hatóságok valamennyi olyan felügyeleti és vizsgálati jogosultságát, amely feladataik ellátásához szükséges.

(4) Az illetékes hatóságok részére valamely személy által e rendelettel összhangban nyújtott tájékoztatás nem minősül az információátadás bármely, szerződésben, vagy bármely jogalkotási, szabályozási, vagy igazgatási rendelkezésben meghatározott korlátozása megsértésének, és nem jár a bejelentő semmilyen felelősségével az ilyen bejelentéssel kapcsolatban.

(5) Az (1)–(3) bekezdés rendelkezései nem sértik a tagállamok azon lehetőségét, hogy külön jogi és közigazgatási megoldásokat alkalmazzanak azon tengerentúli európai területekre, amelyek külkapcsolataiért az ilyen tagállam felelős.

31. cikk

Az illetékes hatóságok közötti együttműködés

(1) E rendelet alkalmazásában az illetékes hatóságok együttműködnek egymással és az ESMA-val. Indokolatlan késedelem nélkül információt cserélnek és együttműködnek a vizsgálati, felügyeleti és jogérvényesítési tevékenység során.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 600/2014/EU rendelete (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 84. o.).

Amennyiben a tagállamok a 36. cikkel összhangban úgy döntenek, hogy az e rendeletben említett rendelkezések megszegése esetére büntetőjogi szankciókat állapítanak meg, biztosítják, hogy megfelelő intézkedések álljanak rendelkezésre abból a célból, hogy az illetékes hatóságok rendelkezzenek az ahhoz szükséges jogkörökkel, hogy a joghatóságukon belül kapcsolatba lépjenek az igazságszolgáltatási hatóságokkal, és az e rendelet esetleges megsértéséért indított bűnügyi nyomozásokhoz vagy eljárásokhoz kapcsolódó konkrét információkat szerezzenek be, és azokat továbbítsák más illetékes hatóságoknak és az ESMA-nak az egymással való együttműködési kötelezettségük teljesítése érdekében, valamint az ESMA-nak e rendelet céljából.

(2) Az illetékes hatóság az alábbi kivételes körülmények fennállása esetén utasíthatja el a tájékoztatás vagy valamely nyomozás tekintetében történő együttműködés iránti kérelem teljesítését:

a) ha a kérelem teljesítése valószínűleg hátrányosan befolyásolná saját vizsgálati, végrehajtási tevékenységeit vagy adott esetben egy büntetőjogi kivizsgálást;

b) ha az adott cselekmények és személyek tekintetében már kezdeményeztek bírósági eljárást a megkeresett tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságainál;

c) ha a megkeresett tagállamban már jogerős bírósági határozatot hoztak az ugyanezeket az ügyleteket elkövető ilyen személyek ellen.

(3) Az illetékes hatóságok kérésre haladéktalanul rendelkezésre bocsátják az e rendelet alkalmazása céljából szükséges információkat.

(4) Az illetékes hatóság segítséget kérhet egy másik tagállam illetékes hatóságától a helyszíni ellenőrzésekkel vagy vizsgálatokkal kapcsolatban.

A segítséget kérő illetékes hatóság tájékoztatja az ESMA-t az első albekezdésben említett minden kérésről. Határokon átnyúló hatású vizsgálat vagy ellenőrzés esetében az ESMA köteles valamely érintett illetékes hatóság megkeresésére a vizsgálatot vagy ellenőrzést koordinálni.

Ha valamely illetékes hatóság egy másik tagállam illetékes hatóságától helyszíni ellenőrzés vagy vizsgálat lefolytatására vonatkozó kérést kap, a következő lehetőségek közül választhat:

a) saját maga végzi el a helyszíni ellenőrzést vagy vizsgálatot;

b) engedélyezi az őt felkérő illetékes hatóság számára a helyszíni ellenőrzésben vagy vizsgálatban történő részvételt;

c) engedélyezi az őt felkérő illetékes hatóság számára a helyszíni ellenőrzés vagy vizsgálat lefolytatását;

d) ellenőröket vagy szakértőket jelöl ki a helyszíni ellenőrzés vagy vizsgálat elvégzésére;

e) a felügyeleti tevékenységekkel összefüggő egyes feladatokat megosztja más illetékes hatóságokkal.

(5) Az illetékes hatóságok bejelenthetik azon helyzeteket az ESMA-nak, ha egy együttműködés – különösen információcsere – iránti megkeresését elutasították vagy elvárható időn belül nem teljesítettek. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 258. cikkének sérelme nélkül, az első mondatban említett helyzetekben az ESMA az 1095/2010/EU rendelet 19. cikke által ráruházott hatáskörnek megfelelően járhat el.

(6) Az illetékes hatóságok által az (1) bekezdéssel összhangban megosztandó információk meghatározása céljából az ESMA szabályozási standardtervezetet dolgozhat ki.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(7) Az ESMA végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgozhat ki az illetékes hatóságok közötti együttműködéshez és információcseréhez alkalmazandó egységes formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások kialakítása céljából.

A Bizottságra hatáskört kell ruházni a harmadik albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

32. cikk

Együttműködés az ESMA-val

(1) E rendelet alkalmazásában az illetékes hatóságok az 1095/2010/EU rendeletnek megfelelően együttműködnek az ESMA-val.

(2) Az illetékes hatóságok az 1095/2010/EU rendelet 35. cikkének megfelelően haladéktalanul az ESMA rendelkezésére bocsátják a feladatainak elvégzéséhez szükséges valamennyi információt.

(3) E cikk alkalmazása egységes feltételeinek biztosítása érdekében az ESMA végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgozhat ki, amelyek meghatározzák a (2) bekezdésben információcsere eljárásait és formáit.

A Bizottság hatáskört kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikke szerinti elfogadására.

33. cikk

Szakmai titoktartás

(1) Az ennek a rendeletnek az értelmében az illetékes hatóságok között folytatott bármilyen, üzleti vagy operatív feltételekkel, illetve más gazdasági vagy személyes jellegű ügyekkel kapcsolatos információcsere bizalmas adatközlésnek minősül és a szakmai titoktartás követelményeinek hatálya alá tartozik, kivéve azt az esetet, ha az illetékes hatóság az információközléssel egyidejűleg megállapítja, hogy a szóban forgó információ közreadható, illetve az információközlést bírósági eljárás teszi szükségessé.

(2) A szakmai titoktartás kötelezettsége mindazon személyekre vonatkozik, akik az illetékes hatóságnál vagy olyan intézménynél dolgoznak vagy dolgoztak, amelyekre az illetékes hatóság átruházta hatásköreit. A szakmai titoktartás hatálya alá tartozó információk – az uniós vagy nemzeti jogban megállapított ellenkező rendelkezés hiányában – semmilyen más személlyel, illetve hatósággal nem közölhetők.

34. cikk

Adatvédelem

A személyes adatok a tagállamok által e rendelet keretei között végzett feldolgozása tekintetében az illetékes hatóságok e rendelet alkalmazásában feladataikat a 95/46/EK irányelvet átültető törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezésekkel összhangban végzik.

A személyes adatok az ESMA által e rendelet keretei között végzett feldolgozása tekintetében az ESMA a betartja a 45/2001/EK rendelet rendelkezéseit.

35. cikk

Óvintézkedések

(1) Ha a fogadó tagállam illetékes hatósága megállapítja, hogy a kibocsátó, ajánlattevő vagy a szabályozott piacra történő bevezetést kérő személy vagy a nyilvános kibocsátásért felelős pénzügyi intézmények szabálytalanságokat követtek el, vagy e személyek az e rendelet szerinti kötelezettségeit megszegték, e megállapításait megküldi a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának és az ESMA-nak.

(2) Ha a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai által meghozott intézkedések ellenére a kibocsátó, ajánlattevő vagy a szabályozott piacra történő bevezetést kérő személy vagy a nyilvános kibocsátásért felelős pénzügyi intézmény továbbra is sérti e rendelet vonatkozó rendelkezéseit, a fogadó tagállam illetékes hatósága a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának és az ESMA-nak a tájékoztatását követően meghozza a befektetők védelmére az összes helyénvaló intézkedést, és erről haladéktalanul értesítik a Bizottságot és az ESMA-t.

(3) Az ESMA a második bekezdésben említett helyzetekben az 1095/2010/EU rendelet 19. cikke értelmében ráruházott hatásköröknek megfelelően járhat el.

III. FEJEZET

KÖZIGAZGATÁSI INTÉZKEDÉSEK ÉS SZANKCIÓK

36. cikk

Közigazgatási intézkedések és szankciók

(1) Az illetékes hatóságok 303. cikk szerinti felügyeleti és vizsgálati hatáskörének, valamint a tagállamok büntetőjogi szankciók előírására és alkalmazására vonatkozó jogának sérelme nélkül a tagállamok a nemzeti joggal összhangban hatáskört biztosítanak az illetékes hatóságok számára a megfelelő, ***hatékony, arányos és visszatartó erejű*** közigazgatási intézkedések és közigazgatási szankciók meghozatalához. **Az *említett közigazgatási intézkedések és szankciók*** legalább az alábbi jogsértések esetére ***alkalmazandók***:

a) a rendelet 3. cikkének, 5. cikkének, 6. cikkének, 7. cikke (1)–(10) bekezdésének, 8. cikkének, 9. cikke (1)–(13) bekezdésének, 10. cikkének, 11. cikke (1) és (3) bekezdésének, 12. cikkének, 14. cikke (2) bekezdésének, 15. cikke (1) és (2) bekezdésének, 16. cikke (1) bekezdésének, 17. cikke (1) és (3) bekezdésének, 18. cikke (1)–(3) bekezdésének, 19. cikke (1) bekezdésének, 20. cikke (1)–(4) bekezdésének és (7)–(10) bekezdésének, 21. cikke (2)–(4) bekezdésének, 22. cikke (1), (2) és (4) bekezdésének, valamint 25. cikkének megsértése;

b) a 30. cikk szerinti vizsgálatban vagy ellenőrzésben való együttműködés vagy kérés teljesítésének elmulasztása.

A tagállamok [***e rendelet hatálybalépésének*** napját követő 12 hónappal]-ig határozhatnak úgy, hogy nem állapítanak meg közigazgatási szankciókra vonatkozó szabályokat az első albekezdésben foglaltak szerint, ha az említett albekezdés a) és b) pontjában említett jogsértések nemzeti jogukban már büntetőjogi szankciók hatálya alá tartoznak. Ha a tagállamok így döntenek, részletesen tájékoztatják a Bizottságot és az ESMA-t az adott büntetőjoguk idevágó részeiről.

A tagállamok az első és második albekezdésben említett szabályokról [***e rendelet hatálybalépésének*** napját követő 12 hónappal]-ig részletesen tájékoztatják a Bizottságot és az ESMA-t. A tagállamok az említett szabályok későbbi módosításairól haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot és az ESMA-t.

(2) Az (1) bekezdés a) pontjában említett jogsértések esetében a tagállamok a nemzeti joggal összhangban hatáskört biztosítanak az illetékes hatóságok számára legalább az alábbi közigazgatási szankciók kiszabásához, illetve közigazgatási intézkedések meghozatalához:

a) a felelős természetes vagy jogi személyt és a jogsértés jellegét megnevező nyilvános közlemény ***a 40. cikknek megfelelően***;

b) olyan végzés, amely előírja a felelős természetes vagy jogi személy számára, hogy hagyjon fel a jogsértést megvalósító magatartással;

c) maximális közigazgatási pénzbírság a jogsértésből származó nyereség vagy az amiatt elkerült veszteség összegének legfeljebb kétszereséig, ha azok meghatározhatók;

d) jogi személy esetében legalább 5 000 000 EUR összegű, illetve azokban a tagállamokban, amelyekben nem az euro a hivatalos pénznem, a nemzeti pénznemben [***e rendelet hatálybalépésének*** napján]-án/-én ennek megfelelő értékű maximális közigazgatási pénzbírság, vagy a jogi személy ügyvezető szerve által jóváhagyott, legutolsó rendelkezésre álló beszámoló szerinti előző teljes éves árbevételének 3 %-a;

Amennyiben a jogi személy anyavállalat, vagy olyan anyavállalat leányvállalata, amelynek a 2013/34/EU irányelv értelmében összevont pénzügyi beszámolót kell készítenie, a figyelembe veendő teljes éves árbevétel a legutolsó rendelkezésre álló, a végső anyavállalat ügyvezető szerve által jóváhagyott összevont beszámoló szerinti teljes éves árbevétel, vagy a vonatkozó uniós számviteli jogszabályok szerinti, annak megfelelő típusú bevétel;

e) természetes személy esetében legalább 700 000 EUR összegű, illetve azokban a tagállamokban, amelyekben nem az euro a hivatalos pénznem, a nemzeti pénznemben [***e rendelet hatálybalépésének*** *napján*]-án/-én ennek megfelelő értékű maximális közigazgatási pénzbírság.

(3) A tagállamok további szankciókat és intézkedéseket, valamint az e rendeletben előírtnál magasabb szintű közigazgatási bírságokat is előírhatnak.

37. cikk

Felügyeleti és szankcionálási hatáskör gyakorlása

(1) Az illetékes hatóságok a közigazgatási szankciók és intézkedések típusának és szintjének a meghatározásakor figyelembe vesznek minden lényeges körülményt, többek között adott esetben:

a) a jogsértés súlyossága és időtartama;

b) a jogsértésért felelős személy felelősségének mértékét;

c) a jogsértésért felelős személynek a felelős jogi személy teljes árbevételében vagy a felelős természetes személy éves jövedelmében és nettó vagyonában kifejezett pénzügyi ereje;

d) a jogsértésnek a lakossági befektető érdekeire gyakorolt hatása;

e) a jogsértésért felelős személy által elért nyereség vagy elkerült veszteség nagysága, vagy harmadik feleknek a jogsértés által okozott vesztesége, amennyiben ezek meghatározhatók;

f) a jogsértésért felelős személy az illetékes hatósággal való együttműködésének mértékét, amelytől függetlenül az adott személy által elért nyereség vagy elkerült veszteség visszaszolgáltatásáról gondoskodni kell;

g) a jogsértésért felelős személy által elkövetett korábbi jogsértések;

h) a felelős személy által a jogsértés után, a jogsértés megismétlődésének megelőzése érdekében hozott intézkedések.

(2) A közigazgatási szankciókra és egyéb közigazgatási intézkedésekre vonatkozó hatáskörük 36. cikk szerinti gyakorlása során az illetékes hatóságok szorosan együttműködnek annak érdekében, hogy a felügyeleti és kivizsgálási hatáskörük gyakorlása, valamint a kiszabott közigazgatási szankciók és intézkedések e rendeletnek megfelelően hatékonyak és arányosak legyenek. A többszörös és egymást átfedő intézkedések elkerülése érdekében összehangoltan lépnek fel a határokon átnyúló esetekben a felügyeleti és kivizsgálási hatáskörök gyakorlása, valamint a közigazgatási szankciók kiszabása során.

38. cikk

Jogorvoslat

A tagállamok biztosítják, hogy az e rendelet rendelkezései alapján hozott határozatokat kellően megindokolják, és azok ellen bíróság előtt jogorvoslattal lehessen élni.

39. cikk

A rendelet megsértésének bejelentése

(1) Az illetékes hatóságoknak hatékony mechanizmusokat kell létrehozniuk annak érdekében, hogy ösztönözzék és lehetővé tegyék az e rendelet tényleges vagy esetleges megsértésének az illetékes hatóságok részére történő bejelentését.

(2) Az (1) bekezdésben említett mechanizmusok közé tartoznak legalább a következők:

a) a tényleges vagy lehetséges jogsértésekről szóló jelentések átvételére és nyomon követésére vonatkozó konkrét eljárások, ideértve az ilyen bejelentések számára biztonságos kommunikációs csatornák létrehozása is;

b) munkaszerződéssel munkát végző azon személyek megfelelő védelme legalább a munkáltató vagy harmadik felek általi megtorlással, diszkriminációval vagy másfajta tisztességtelen bánásmóddal szemben, akik jogsértést jelentenek be;

c) az eljárás teljes időtartama alatt védelem biztosítása mind a jogsértést bejelentő személy, mind a jogsértésért állítólagosan felelős természetes személy személyazonosságára és személyes adataira vonatkozóan, kivéve, ha a nemzeti jog a további vizsgálattal vagy a bejelentést követően indított bírósági eljárással összefüggésben előírja e személyek kilétének a felfedését.

(3) Az e rendelet tényleges vagy lehetséges megsértésével kapcsolatban érdemi információt szolgáltató személynek a tagállamok a tagállami joggal összhangban pénzügyi ösztönzőt kínálhatnak fel akkor, ha a bejelentőnek az információ bejelentése nem más, korábban fennálló jogszabályi vagy szerződéses kötelezettsége, valamint feltéve, hogy a bejelentett információ új, és e rendelet megsértése miatti közigazgatási vagy büntetőjogi szankció kiszabásához vagy egyéb közigazgatási intézkedés meghozatalához vezet.

(4) A tagállamok a pénzügyi szolgáltatások szempontjából szabályozott tevékenységet folytató munkáltatóktól megkövetelik, hogy olyan megfelelő eljárásokat alakítsanak ki, amelyekkel a munkavállalóik a jogsértéseket – egy meghatározott, független és önálló csatornán keresztül – belsőleg jelenthetik.

40. cikk

Határozatok közzététele

(1) Az e rendelet megsértéséért közigazgatási szankciót vagy intézkedést kiszabó határozatot az illetékes hatóságok közvetlenül azt követően, hogy a szankció által sújtott személyt tájékoztatták róla, közzéteszik hivatalos honlapjukon. A közzétételnek legalább a jogsértés típusára és jellegére, valamint a felelős természetes vagy jogi személyek kilétére vonatkozó információkat tartalmaznia kell. Ez a kötelezettség nem vonatkozik a vizsgálati jellegű intézkedést előíró határozatokra.

(2) Amennyiben az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy a jogi személyek kilétének vagy a természetes személyek személyazonosságának vagy személyes adatainak a közzététele – az említett adatok közzétételének arányosságát vizsgáló eseti értékelés alapján – aránytalan, vagy ha a közzététel veszélyeztetné a pénzügyi piacok stabilitását, illetőleg egy folyamatban lévő büntetőeljárást, a tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok:

a) halasszák el a szankciót vagy az intézkedést kiszabó határozat közzétételét mindaddig, amíg a közzététel ellen szóló okok meg nem szűnnek;

b) anonim, a nemzeti jognak megfelelő módon egyék közzé a szankciót vagy intézkedést kiszabó határozatot, amennyiben az anonim közzététel biztosítja az érintett személyes adatok hatékony védelmét; A szankciót vagy intézkedést kiszabó határozat anonim közzététele esetén az érintett adatok közzététele ésszerű ideig elhalasztható, amennyiben ezen időszakon belül az anonim közzététel indokai várhatóan megszűnnek;

c) eltekinteni a szankciót vagy az intézkedést kiszabó határozat közzétételétől, amennyiben az a) és b) pontban meghatározott opciókat nem tekintik elégségesnek annak biztosításához, hogy:

i. a pénzügyi piacok stabilitása ne kerüljön veszélybe;

ii. arányos legyen e határozatok közzététele az intézkedésekhez viszonyítva, amelyeket úgy ítélnek meg, hogy jelentőségük csekély.

(3) Amennyiben a szankciót vagy intézkedést kiszabó határozat ellen az illetékes igazságügyi vagy más hatósághoz fellebbezést nyújtanak be, az illetékes hatóságok hivatalos honlapjukon haladéktalanul közzéteszik az erre vonatkozó információt és a fellebbezés eredményével kapcsolatos későbbi információkat. A szankció vagy intézkedés kivetéséről szóló korábbi határozatot megsemmisítő határozatokat ugyancsak közzé kell tenni.

(4) Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy az e cikkel összhangban nyilvánosságra hozott információk a nyilvánosságra hozatalt követően legalább öt évig fenn maradjanak a hivatalos honlapjukon. A nyilvánosságra hozott személyes adatokat csak annyi ideig lehet az illetékes hatóság honlapján tartani, ameddig ez az alkalmazandó adatvédelmi szabályok alapján szükséges.

41. cikk

Szankciók bejelentése az ESMA-nak

(1) Az illetékes hatóság évente köteles az ESMA rendelkezésére bocsátani a 36. cikknek megfelelően kivetett összes közigazgatási szankcióra és intézkedésre vonatkozó összesített információkat. Az ESMA a kapott információkat éves jelentésben teszi közzé.

Amennyiben a tagállamok a 36. cikk (1) bekezdésével összhangban úgy döntenek, hogy a 36. cikk (1) bekezdésében említett rendelkezések megszegése esetére büntetőjogi szankciókat állapítanak meg, akkor az illetékes hatóságaik évente összesített és anonimizált adatokat küldenek az ESMA-nak az összes lefolytatott bűnügyi nyomozásra és a kivetett büntetőjogi szankciókra vonatkozóan. Az ESMA a kiszabott büntetőjogi szankciókkal kapcsolatos információkat éves jelentésben teszi közzé.

(2) Az illetékes hatóságnak a közigazgatási vagy büntetőjogi szankciók vagy egyéb közigazgatási intézkedések nyilvános közzétételével egyidejűleg az adott közigazgatási intézkedésről és közigazgatási szankcióról értesítenie kell az ESMA-t.

(3) Az illetékes hatóságok tájékoztatják az ESMA-t az összes kivetett, de a 40. cikk (2) bekezdésének c) pontja alapján közzé nem tett közigazgatási szankcióról vagy intézkedésekről, beleértve a kapcsolódó jogorvoslatokat és azok eredményét is. A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok tájékoztatást kapjanak a kivetett büntetőjogi szankciókkal kapcsolatos jogerős ítéletekről, és azokat benyújtsák az ESMA-nak. Az ESMA kizárólag az illetékes hatóságok közötti információcsere céljából központi adatbázist tart fenn a hozzá bejelentett szankciókról. Ehhez az adatbázishoz kizárólag az illetékes hatóságok férhetnek hozzá, és azt az általuk szolgáltatott információk alapján naprakésszé kell tenni.

IX. FEJEZET

FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ ÉS VÉGREHAJTÁSI JOGI AKTUSOK

42. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételekkel felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.

(2) Az 1. cikk ▌ (6) bekezdésében, a 2. cikk (2) bekezdésében, ▌ a 13. cikk (1) és (2) bekezdésében, a 14. cikk (3) bekezdésében, a 15. cikk (3) bekezdésében▌ és a 27. cikk (3) bekezdésében említett, a Bizottságra ruházott felhatalmazás határozatlan időtartamra szól, amely időtartam [***e rendelet hatálybalépésének*** *napján*]-án/-én kezdődik.

2016. szeptember 15., csütörtök

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja az 1. cikk (6) bekezdésében, a 2. cikk (2) bekezdésében, a 13. cikk (1) és (2) bekezdésében, a 14. cikk (3) bekezdésében, a 15. cikk (3) bekezdésében és a 27. cikk (3) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való közzétételét követő napon vagy a határozatban megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(5) Az 1. cikk (6) bekezdése, a 2. cikk (2) bekezdése, a 13. cikk (1) és (2) bekezdése, a 14. cikk (3) bekezdése, a 15. cikk (3) bekezdése és a 27. cikk (3) bekezdése értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő három hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam három hónappal meghosszabbodik.

43. cikk

Bizottsági eljárások

(1) A Bizottság munkáját a 2001/528/EK bizottsági határozattal [1] létrehozott európai értékpapír-bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

X. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

44. cikk

Hatályon kívül helyezés

(1) A 2003/71/EK irányelv [***e rendelet*** alkalmazásának napja]-tól/-től kezdődően hatályát veszti.

(2) A 2003/71/EK irányelvre vonatkozó hivatkozásokat az e rendeletre vonatkozó hivatkozásként kell értelmezni az e rendelet IV. mellékletében található megfelelési táblázattal összhangban.

(4) A 2003/71/EK irányelvet átültető nemzeti jogszabályokkal összhangban [e rendelet alkalmazásának napja] előtt jóváhagyott tájékoztatókra érvényességi idejük lejártáig vagy [e rendelet alkalmazásának napja] után eltelt tizenkét hónapig (amelyik előbb következik be) ugyanezek a nemzeti jogszabályok vonatkoznak.

45. cikk

Az ESMA jelentése a tájékoztatókról

(1) A 20. cikk (6) bekezdésében említett mechanizmuson keresztül közzétett dokumentumok alapján az ESMA évente jelentést tesz közzé, amely tartalmazza a jóváhagyott és az Unióban bejelentett tájékoztatókra vonatkozó statisztikákat, valamint a trendeknek a kibocsátók típusait, főként a kkv-ket, és a kibocsátások típusait, különösen a kibocsátás összegét, az átruházható értékpapírok típusát, a kereskedési helyszínének típusát és a címletet figyelembe vevő elemzését.

[1] A Bizottság 2001. június 6-i 2001/528/EK határozata az európai értékpapír-bizottság létrehozásáról (HL L 191., 2001.7.13., 45. o.).

(2) E jelentés főként az alábbiakat tartalmazza:

a) annak elemzése, hogy mennyire elterjedt az Unióban a 14. és 15. cikkben meghatározott közzétételi szabályok, valamint a 9. cikkében meghatározott egyetemes regisztrációs okmány használata;

b) az alaptájékoztatóra és végleges feltételekre, valamint a különálló dokumentumok formájában vagy egyetlen dokumentumként elkészített tájékoztatókra vonatkozó statisztikák;

c) az e rendelet hatálya alá tartozó, nem jegyzett társaságok, multilaterális kereskedési rendszerekben – például kkv-tőkefinanszírozási piacokon – értékesített értékpapírokkal rendelkező társaságok, valamint szabályozott piacra bevezetett értékpapírokkal rendelkező társaságok általi nyilvános értékpapír-kibocsátás útján bevont átlagos és teljes összegekre vonatkozó statisztikák. E statisztikáknak adott esetben az első nyilvános kibocsátások és az azt követő felajánlások, valamint a tulajdonviszonyt megtestesítő, illetve ilyennek nem minősülő értékpapírok szerinti lebontásban kell megjelenniük;

ca) a tájékoztatók előállításának költségeire vonatkozó statisztika, lebontva legalább a különböző kibocsátói osztályok, a kibocsátás mérete és a helyszínek szerint, valamint a kibocsátóknál felmerült díj- és költségtípusok és az azokat felszámító szolgáltatótípusok szerint; a statisztikához csatolni kell a tájékoztatók készítésében résztvevő szolgáltatók közötti verseny hatékonyságának elemzését, valamint a költségek csökkentésére tett javaslatokat.

46. cikk

Felülvizsgálat

A Bizottság [***e rendelet hatálybalépése*** után 5 évvel] jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak e rendelet működéséről, adott esetben jogalkotási javaslatok kíséretében.

E jelentés többek között azt értékeli, hogy az összefoglaló tájékoztató a 14. és 15. cikkben megállapított közzétételi szabályok és a 9. cikkben meghatározott egyetemes regisztrációs okmány továbbra is megfelel-e a rendelet célkitűzéseinek szempontjából. A jelentés figyelembe veszi a 19. cikk (2) bekezdésében említett szakértői értékelés eredményeit.

47. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

(1) Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

(2) Ezt a rendeletet [***a rendelet hatálybalépésének*** napjától számított ***24*** hónappal]-tól/től kell alkalmazni.

(2a) A (2) bekezdéstől eltérően a tagállamok dönthetnek az e rendelet hatálybalépésétől az 1. cikk (3) bekezdésének d) pontja szerinti mentesség céljára megállapított küszöbértékek és/vagy a 3. cikk (2) bekezdésében meghatározott választási lehetőség alkalmazása mellett.

(3) A tagállamok megteszik a megfelelő intézkedéseket, hogy [***az e rendelet hatálybalépésének*** napjától számított ***24*** hónappal]-ig megfeleljenek a 11. cikknek, a 19. cikk (8) bekezdésének, a 29., 30., 36., 37., 38., 39., 40. és 41. cikknek.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt …, -án/-én.

az Európai Parlament részéről	*a Tanács részéről*
az elnök	*az elnök*

I. MELLÉKLET

A TÁJÉKOZTATÓ

I. Összefoglaló

II. Az igazgatóság és a felügyelőbizottság tagjai, vezető állású munkavállalók, tanácsadók és könyvvizsgálók

A cél a társaság képviselőinek és a társaság általi kibocsátásban vagy a szabályozott piacra történő bevezetésben érintett egyéb személyeknek az azonosítása; ezek a személyek felelnek a tájékoztató elkészítéséért, illetve a pénzügyi kimutatások könyvvizsgálatáért.

III. A kibocsátás statisztikái és a várható ütemezése

A cél a kibocsátás lebonyolítására vonatkozó alapvető információk szolgáltatása, illetve a kibocsátáshoz kapcsolódó fontos időpontok azonosítása.

A. A kibocsátás statisztikái

B. Módszer és várható ütemezés

IV. Alapvető információk

A cél a társaság pénzügyi feltételeire, tőkeellátottságára és kockázati tényezőire vonatkozó alapvető információk összesítése. Ha a dokumentumban foglalt pénzügyi kimutatásokat a társaság csoportstruktúrájában vagy számviteli politikájában bekövetkezett változások tükrözése érdekében módosítják, a kiválasztott pénzügyi adatokat is módosítani kell.

A. Kiválasztott pénzügyi adatok

B. Tőkeérték és eladósodottság

C. Az ajánlattétel okai és a bevétel felhasználása

D. Kockázati tényezők

V. A társaságra vonatkozó információk

A cél információk szolgáltatása a társaság üzleti működéséről, az általa gyártott termékekről vagy nyújtott szolgáltatásokról, valamint a vállalkozást befolyásoló tényezőkről. Az is célja, hogy információkkal szolgáljon a társaság ingatlanvagyona, műszaki berendezései és felszerelései megfelelő és alkalmas voltáról, valamint jövőbeni kapacitásbővítési vagy -szűkítési terveiről.

A. A társaság múltja és fejlődése

B. Üzleti áttekintés

C. Szervezeti felépítés

D. Ingatlanok, gépek és berendezések

VI. Működési és pénzügyi áttekintés és kilátások

A cél, hogy bemutassa a társaság vezetésének magyarázatát a társaság pénzügyi helyzetét és működési eredményeit érintő tényezőkről azon múltbéli időszakok tekintetében, amelyekre a pénzügyi kimutatások vonatkoznak, valamint a vállalatvezetés értékelését azon tényezőkről és trendekről, amelyek az elkövetkezendő időszakokban várhatóan lényeges hatással lesznek a társaság pénzügyi helyzetére és működési eredményeire.

A. Üzleti eredmény

B. Likviditás és tőkeforrások

C. Kutatás és fejlesztés, szabadalmak és licenciák stb.

D. Tendenciák

VII. Igazgatósági tagok, vezető állású munkavállalók és munkavállalók

A cél információk szolgáltatása a társaság igazgatóságának tagjairól és vezetőiről, ami lehetővé teszi a befektetők számára, hogy értékeljék azok szakértelmét, képesítését és díjazásuk szintjét, valamint a társasághoz fűződő viszonyukat.

A. Igazgatósági tagok és vezető állású munkavállalók

B. Ellentételezés

C. Igazgatósági gyakorlatok

D. Munkavállalók

E. Részvénytulajdonlás

VIII. Főrészvényesek és kapcsolt felekkel folytatott ügyletek

A cél információk szolgáltatása a főrészvényesekről és másokról, akik ellenőrzést gyakorolhatnak a társaság fölött vagy befolyásolhatják azt. Ez a rész információkat ad a társaság azon ügyleteiről is, amelyeket a társasághoz kapcsolódó személyekkel kötött, illetve arról, hogy az ilyen ügyletek feltételei tisztességesek-e a társaság szempontjából.

A. Főrészvényesek

B. Kapcsolt felekkel folytatott ügyletek

C. Szakértők és tanácsadók érdekeltségei

IX. Pénzügyi információk

A cél annak meghatározása, hogy milyen pénzügyi kimutatásokat kell a dokumentumnak tartalmaznia, valamint hogy milyen időszakokra vonatkozzanak, a pénzügyi kimutatások kora, illetve más pénzügyi jellegű információk bemutatása. A pénzügyi kimutatások készítésénél és könyvvizsgálatánál alkalmazott számviteli és könyvvizsgálati elveket a nemzetközi számviteli és könyvvizsgálati szabványokkal összhangban kell meghatározni.

A. Konszolidált beszámolók és más pénzügyi információk

B. Jelentős változtatások

X. A kibocsátás, illetve a szabályozott piacra történő bevezetés részletes adatai

A cél információk szolgáltatása értékpapírok kibocsátásáról, illetve szabályozott piacra történő bevezetéséről az értékpapírok elosztási tervéről és a kapcsolódó ügyekről.

A. Kibocsátás és a szabályozott piacra történő bevezetés

B. Elosztási terv

C. Piacok

D. Eladó értékpapírok birtokosai

E. Felhígítás (kizárólag tulajdoni részesedést jelentő értékpapíroknál)

F. A kibocsátás költségei

XI. Kiegészítő információk

A cél olyan információk szolgáltatása, melynek nagy részét törvény írja elő, és amit a tájékoztató máshol nem tartalmaz.

A. Részvénytőke

B. Alapító okirat és alapszabály

C. Lényeges szerződések

D. Deviza-ellenőrzés

E. Adóügyi következményekre vonatkozó figyelmeztetés

F. Osztalékok és kifizető ügynökök

G. Szakértők nyilatkozatai

H. A bemutatott dokumentumok

I. Leányvállalatokra vonatkozó információk

2016. szeptember 15., csütörtök

II. MELLÉKLET

REGISZTRÁCIÓS OKMÁNY

I. Az igazgatóság és a felügyelőbizottság tagjai, vezető állású munkavállalók, tanácsadók és könyvvizsgálók

A cél a társaság képviselőinek és a társaság általi kibocsátásban vagy a szabályozott piacra történő bevezetésben érintett egyéb személyeknek az azonosítása; ezek a személyek felelnek a tájékoztató elkészítéséért, illetve a pénzügyi kimutatások könyvvizsgálatáért.

II. A kibocsátóra vonatkozó kulcsfontosságú információk

A cél a társaság pénzügyi feltételeire, tőkeellátottságára és kockázati tényezőire vonatkozó alapvető információk összesítése. Ha a dokumentumban foglalt pénzügyi kimutatásokat a társaság csoportstruktúrájában vagy számviteli politikájában bekövetkezett változások tükrözése érdekében módosítják, a kiválasztott pénzügyi adatokat is módosítani kell.

A. Kiválasztott pénzügyi adatok

B. Tőkeérték és eladósodottság

C. Kockázati tényezők

III. A társaságra vonatkozó információk

A cél információk szolgáltatása a társaság üzleti működéséről, az általa gyártott termékekről vagy nyújtott szolgáltatásokról, valamint a vállalkozást befolyásoló tényezőkről. Az is célja, hogy információkkal szolgáljon a társaság ingatlanvagyona, műszaki berendezései és felszerelései megfelelő és alkalmas voltáról, valamint jövőbeni kapacitásbővítési vagy -szűkítési terveiről.

A. A társaság múltja és fejlődése

B. Üzleti áttekintés

C. Szervezeti felépítés

D. Ingatlan, műszaki berendezések és felszerelések

IV. Működési és pénzügyi áttekintés és kilátások

A cél, hogy bemutassa a társaság vezetésének magyarázatát a társaság pénzügyi helyzetét és működési eredményeit érintő tényezőkről azon múltbéli időszakok tekintetében, amelyekre a pénzügyi kimutatások vonatkoznak, valamint a vállalatvezetés értékelését azon tényezőkről és trendekről, amelyek az elkövetkezendő időszakokban várhatóan lényeges hatással lesznek a társaság pénzügyi helyzetére és működési eredményeire.

A. Üzleti eredmény

B. Likviditás és tőkeforrások

C. Kutatás és fejlesztés, szabadalmak és licenciák stb.

D. Tendenciák

V. Igazgatósági tagok, vezető állású munkavállalók és munkavállalók

A cél információk szolgáltatása a társaság igazgatóságának tagjairól és vezetőiről, ami lehetővé teszi a befektetők számára, hogy értékeljék azok szakértelmét, képesítését és díjazásuk szintjét, valamint a társasághoz fűződő viszonyukat.

A. Igazgatósági tagok és vezető állású munkavállalók

B. Ellentételezés

C. Igazgatósági gyakorlatok

D. Munkavállalók

E. Részvénytulajdonlás

VI. Főrészvényesek és kapcsolt felekkel folytatott ügyletek

A cél információk szolgáltatása a főrészvényesekről és másokról, akik ellenőrzést gyakorolhatnak a társaság fölött vagy befolyásolhatják azt. Ez a rész információkat ad a társaság azon ügyleteiről is, amelyeket a társasághoz kapcsolódó személyekkel kötött, illetve arról, hogy az ilyen ügyletek feltételei tisztességesek-e a társaság szempontjából.

A. Főrészvényesek

B. Kapcsolt felekkel folytatott ügyletek

C. Szakértők és tanácsadók érdekeltségei

VII. Pénzügyi információk

A cél annak meghatározása, hogy milyen pénzügyi kimutatásokat kell a dokumentumnak tartalmaznia, valamint hogy milyen időszakokra vonatkozzanak, a pénzügyi kimutatások kora, illetve más pénzügyi jellegű információk bemutatása. A pénzügyi kimutatások készítésénél és könyvvizsgálatánál alkalmazott számviteli és könyvvizsgálati elveket a nemzetközi számviteli és könyvvizsgálati szabványokkal összhangban kell meghatározni.

A. Konszolidált beszámolók és más pénzügyi információk

B. Jelentős változtatások

VIII. Kiegészítő információk

A cél olyan információk szolgáltatása, melynek nagy részét törvény írja elő, és amit a tájékoztató máshol nem tartalmaz.

A. Részvénytőke

B. Alapító okirat és alapszabály

C. Lényeges szerződések

D. Szakértők nyilatkozatai

E. A bemutatott dokumentumok

F. Leányvállalatokra vonatkozó információk

2016. szeptember 15., csütörtök

III. MELLÉKLET

ÉRTÉKPAPÍRJEGYZÉK

I. Az igazgatóság és a felügyelőbizottság tagjai, vezető állású munkavállalók, tanácsadók és könyvvizsgálók

A cél a társaság képviselőinek és a társaság általi kibocsátásban vagy a szabályozott piacra történő bevezetésben érintett egyéb személyeknek az azonosítása; ezek a személyek felelnek a tájékoztató elkészítéséért, illetve a pénzügyi kimutatások könyvvizsgálatáért.

II. A kibocsátás statisztikái és a várható ütemezése

A cél a kibocsátás lebonyolítására vonatkozó alapvető információk szolgáltatása, illetve a kibocsátáshoz kapcsolódó fontos időpontok azonosítása.

A. A kibocsátás statisztikái

B. Módszer és várható ütemezés

III. A kibocsátóra vonatkozó kulcsfontosságú információk

A cél a társaság pénzügyi feltételeire, tőkeellátottságára és kockázati tényezőire vonatkozó alapvető információk összesítése. Ha a dokumentumban foglalt pénzügyi kimutatásokat a társaság csoportstruktúrájában vagy számviteli politikájában bekövetkezett változások tükrözése érdekében módosítják, a kiválasztott pénzügyi adatokat is módosítani kell.

A. Tőkeérték és eladósodottság

B. Az ajánlattétel okai és a bevétel felhasználása

C. Kockázati tényezők

IV. A szakértők érdekeltségei

A cél információk szolgáltatása a társaságnak az esetlegesen alkalmazott szakértőivel vagy tanácsadóival folytatott ügyleteire vonatkozóan.

V. A kibocsátás, illetve a szabályozott piacra történő bevezetés részletes adatai

A cél információk szolgáltatása értékpapírok kibocsátásáról, illetve szabályozott piacra történő bevezetéséről az értékpapírok elosztási tervéről és a kapcsolódó ügyekről.

A. Kibocsátás és a szabályozott piacra történő bevezetés

B. Elosztási terv

C. Piacok

D. Eladó értékpapírok birtokosai

E. Felhígítás (kizárólag tulajdoni részesedést jelentő értékpapíroknál)

F. A kibocsátás költségei

VI. Kiegészítő információk

A cél olyan információk szolgáltatása, melynek nagy részét törvény írja elő, és amit a tájékoztató máshol nem tartalmaz.

A. Deviza-ellenőrzés

B. Adóügyi következményekre vonatkozó figyelmeztetés

C. Osztalékok és kifizető ügynökök

D. Szakértők nyilatkozatai

E. A bemutatott dokumentumok

IV. MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

(a 44. cikknek megfelelően)

2003/71/EK irányelv	**Ez a rendelet**
1. cikk (1) bekezdés	1. cikk (1) bekezdés
1. cikk (2) bekezdés, kivéve 1. cikk (2) bekezdés h) pont	1. cikk (2) bekezdés
1. cikk (2) bekezdés h) pont	1 cikk (3) bekezdés d) pont
1. cikk (3) bekezdés	4. cikk
1. cikk (4) bekezdés	1. cikk (5) bekezdés a) és b) pont
2. cikk (1) bekezdés	2. cikk (1) bekezdés
2. cikk (4) bekezdés	2. cikk (2) bekezdés
3. cikk (1) bekezdés	3. cikk (1) bekezdés
3. cikk (2) bekezdés a) pont	1. cikk (3) bekezdés a) pont
3. cikk (2) bekezdés b) pont	1. cikk (3) bekezdés b) pont
3. cikk (2) bekezdés c) pont	1. cikk (3) bekezdés c) pont
3 cikk (2) bekezdés d) pont	—
3. cikk (2) bekezdés e) pont	—
3. cikk (2) bekezdés, második és harmadik albekezdés	5 cikk
3. cikk (3) bekezdés	3. cikk (3) bekezdés
3. cikk (4) bekezdés	1. cikk (5) bekezdés b) pont
4. cikk (1) bekezdés a) pont	1. cikk (3) bekezdés e) pont
4. cikk (1) bekezdés b) pont	1. cikk (3) bekezdés f) pont
4. cikk (1) bekezdés c) pont	1. cikk (3) bekezdés g) pont
4 cikk (1) bekezdés d) pont	1. cikk (3) bekezdés h) pont

2003/71/EK irányelv	**Ez a rendelet**
4. cikk (1) bekezdés e) pont	1. cikk (3) bekezdés i) pont
4. cikk (1) bekezdés, 2–5. albekezdés	—
4. cikk (2) bekezdés a) pont	1. cikk (4) bekezdés a) pont
4. cikk (2) bekezdés b) pont	1. cikk (4) bekezdés c) pont
4. cikk (2) bekezdés c) pont	1 cikk (4) bekezdés d) pont
4 cikk (2) bekezdés d) pont	1. cikk (4) bekezdés e) pont
4. cikk (2) bekezdés e) pont	1. cikk (4) bekezdés f) pont
4. cikk (2) bekezdés f) pont	1. cikk (4) bekezdés g) pont
4. cikk (2) bekezdés g) pont	1. cikk (4) bekezdés b) pont
4. cikk (2) bekezdés h) pont	1. cikk (4) bekezdés h) pont
4. cikk (3) bekezdés	1. cikk (6) bekezdés
5. cikk (1) bekezdés	6. cikk (1) bekezdés
5. cikk (2) bekezdés	7 cikk
5. cikk (3) bekezdés	6. cikk (2) bekezdés
5. cikk, (4) bekezdés, első albekezdés	8. cikk (1) bekezdés
5. cikk (4) bekezdés, második albekezdés	8. cikk (9) bekezdés
5. cikk (4) bekezdés, harmadik albekezdés	8. cikk (4) bekezdés és 24. cikk (4) bekezdés
5. cikk (5) bekezdés	13. cikk (1) bekezdés
6. cikk (1) bekezdés	11. cikk (1) bekezdés
6. cikk (2) bekezdés	11. cikk (2) bekezdés
7. cikk (1) bekezdés	13. cikk (1) bekezdés, első albekezdés
7. cikk (2) bekezdés a) pont	13. cikk (1) bekezdés, második albekezdés, a) pont
7. cikk (2) bekezdés b) pont	13. cikk (2) bekezdés, második albekezdés, b) pont
7. cikk (2) bekezdés c) pont	13. cikk (2) bekezdés, második albekezdés, c) pont

2003/71/EK irányelv	**Ez a rendelet**
7 cikk (2) bekezdés d) pont	13. cikk (2) bekezdés, második albekezdés, c) pont
7. cikk (2) bekezdés e) pont	15. cikk
7. cikk (2) bekezdés f) pont	13. cikk (2) bekezdés, második albekezdés, d) pont
7. cikk (2) bekezdés g) pont	14 cikk
7. cikk (3) bekezdés	13. cikk (3) bekezdés
7. cikk (4) bekezdés	—
8. cikk (1) bekezdés	17. cikk (1) bekezdés
8. cikk (2) bekezdés	17. cikk (2) bekezdés
8. cikk (3) bekezdés	17. cikk (3) bekezdés
8. cikk, (3a) bekezdés	17. cikk (4) bekezdés
8. cikk (4) bekezdés	17. cikk (5) bekezdés
8. cikk (5) bekezdés	—
9. cikk (1) bekezdés	12. cikk (1) bekezdés
9. cikk (2) bekezdés	12. cikk (1) bekezdés
9. cikk (3) bekezdés	12. cikk (1) bekezdés
9. cikk (4) bekezdés	12. cikk (2) bekezdés
11. cikk (1) bekezdés	18. cikk (1) bekezdés
11. cikk (2) bekezdés	18. cikk (2) bekezdés
11. cikk (3) bekezdés	18. cikk (4) bekezdés
12. cikk (1) bekezdés	10. cikk (1) bekezdés, első albekezdés
12. cikk (2) bekezdés	10. cikk (1) bekezdés, második albekezdés
12. cikk (3) bekezdés	—
13. cikk (1) bekezdés	19. cikk (1) bekezdés
13. cikk (2) bekezdés	19. cikk (2) bekezdés

2016. szeptember 15., csütörtök

2003/71/EK irányelv	Ez a rendelet
13. cikk (3) bekezdés	19. cikk (3) bekezdés
13. cikk (4) bekezdés	19. cikk (4) bekezdés
13. cikk (5) bekezdés	19. cikk (7) bekezdés
13. cikk (6) bekezdés	19. cikk (8) bekezdés
13. cikk (7) bekezdés	19. cikk (10) bekezdés
14. cikk (1) bekezdés	20. cikk (1) bekezdés
14. cikk (2) bekezdés	20. cikk (2) bekezdés
14. cikk (3) bekezdés	—
14. cikk (4) bekezdés	20. cikk (5) bekezdés
14. cikk (4a) bekezdés	20. cikk (6) bekezdés
14. cikk (5) bekezdés	20. cikk (8) bekezdés
14. cikk (6) bekezdés	20. cikk (9) bekezdés
14. cikk (7) bekezdés	20. cikk (10) bekezdés
14. cikk (8) bekezdés	20. cikk (11) bekezdés
15. cikk (1) bekezdés	21. cikk (1) bekezdés
15. cikk (2) bekezdés	21. cikk (2) bekezdés
15. cikk (3) bekezdés	21. cikk (3) bekezdés
15. cikk (4) bekezdés	21. cikk (4) bekezdés
15. cikk (5) bekezdés	—
15. cikk (6) bekezdés	21. cikk (5) bekezdés
15. cikk (7) bekezdés	21. cikk (6) bekezdés
16. cikk (1) bekezdés	22. cikk (1) bekezdés
16. cikk (2) bekezdés	22. cikk (2) bekezdés
16. cikk (3) bekezdés	22. cikk (6) bekezdés

2003/71/EK irányelv	**Ez a rendelet**
17. cikk (1) bekezdés	23. cikk (1) bekezdés
17. cikk (2) bekezdés	23. cikk (2) bekezdés
18. cikk (1) bekezdés	24. cikk (1) bekezdés
18. cikk (2) bekezdés	24. cikk (2) bekezdés
18. cikk (3) bekezdés, első albekezdés	24. cikk (3) bekezdés
18. cikk (3) bekezdés, második albekezdés	20. cikk (5) bekezdés, harmadik albekezdés és 20. cikk (6) bekezdés
18. cikk (4) bekezdés	24. cikk (6) bekezdés
19. cikk (1) bekezdés	25. cikk (1) bekezdés
19. cikk (2) bekezdés	25. cikk (2) bekezdés
19. cikk (3) bekezdés	25. cikk (3) bekezdés
19. cikk (4) bekezdés	—
20. cikk (1) bekezdés	27. cikk (1) bekezdés
20. cikk (2) bekezdés	27. cikk (2) bekezdés
20. cikk (3) bekezdés	27. cikk (3) bekezdés
21. cikk (1) bekezdés	29. cikk (1) bekezdés
21. cikk (1a) bekezdés	32. cikk (1) bekezdés
21. cikk (1b) bekezdés	32. cikk (2) bekezdés
21. cikk (2) bekezdés	29. cikk (2) bekezdés
21. cikk (3) bekezdés a) pont	30. cikk (1) bekezdés a) pont
21. cikk (3) bekezdés b) pont	30. cikk (1) bekezdés b) pont
21. cikk (3) bekezdés c) pont	30. cikk (1) bekezdés c) pont
21. cikk (3) bekezdés d) pont	30 cikk (1) bekezdés d) pont
21. cikk (3) bekezdés e) pont	30. cikk (1) bekezdés e) pont

2003/71/EK irányelv	**Ez a rendelet**
21. cikk (3) bekezdés f) pont	30. cikk (1) bekezdés f) pont
21. cikk (3) bekezdés g) pont	30. cikk (1) bekezdés g) pont
21. cikk (3) bekezdés h) pont	30. cikk (1) bekezdés h) pont
21. cikk (3) bekezdés i) pont	30. cikk (1) bekezdés i) pont
21. cikk (3) bekezdés, második albekezdés	30. cikk (1) bekezdés, második albekezdés
21. cikk (4) bekezdés a) pont	30. cikk (1) bekezdés l) pont
21. cikk (4) bekezdés b) pont	30. cikk (1) bekezdés m) pont
21. cikk (4) bekezdés c) pont	—
21 cikk (4) bekezdés d) pont	30. cikk (1) bekezdés n) pont
21. cikk (4) bekezdés, második albekezdés	30. cikk (1) bekezdés, harmadik albekezdés
21. cikk (5) bekezdés	29. cikk (3) bekezdés és 30. cikk (5) bekezdés
22. cikk (1) bekezdés	33. cikk (2) bekezdés
22. cikk (2) bekezdés, első albekezdés	31. cikk (1) bekezdés
22. cikk (2) bekezdés, második albekezdés	—
22. cikk (2) bekezdés, harmadik albekezdés	31. cikk (5) bekezdés
22. cikk (3) bekezdés	—
22. cikk (4) bekezdés	31. cikk (6) és (7) bekezdés
23. cikk (1) bekezdés	35. cikk (1) bekezdés
23. cikk (2) bekezdés	35. cikk (2) bekezdés
24 cikk	43 cikk
24a. cikk (1) bekezdés	42. cikk (2) bekezdés
24a. cikk (2) bekezdés	42. cikk (4) bekezdés
24a. cikk (3) bekezdés	42. cikk (1) bekezdés

2003/71/EK irányelv	**Ez a rendelet**
24b. cikk	42. cikk (3) bekezdés
24c. cikk	42. cikk (5) bekezdés
25. cikk (1) bekezdés	36. cikk (1) bekezdés
25. cikk (2) bekezdés	40 cikk
26 cikk	38 cikk
27 cikk	—
28 cikk	—
29 cikk	—
30 cikk	—
31 cikk	46 cikk
32 cikk	47 cikk
33 cikk	47 cikk

2016. szeptember 15., csütörtök

P8_TA(2016)0354

Menedékjog: átmeneti intézkedések Olaszország és Görögország érdekében *

Az Európai Parlament 2016. szeptember 15-i jogalkotási állásfoglalása a nemzetközi védelem területén Olaszország és Görögország érdekében elfogadott átmeneti intézkedések megállapításáról szóló, 2015. szeptember 22-i (EU) 2015/1601 tanácsi határozat módosításáról szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2016)0171 – C8-0133/2016 – 2016/0089(NLE))

(Konzultáció)

(2018/C 204/42)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a Bizottság Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2016)0171),

— tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 78. cikkének (3) bekezdésére, amelynek megfelelően a Tanács konzultált a Parlamenttel (C8-0133/2016),

— tekintettel eljárási szabályzata 59. cikkére,

— tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére (A8-0236/2016),

1. jóváhagyja a Bizottság javaslatát annak módosított formájában;

2. felkéri a Bizottságot, hogy ennek megfelelően módosítsa javaslatát, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 293. cikke (2) bekezdésének megfelelően;

3. felkéri a Tanácsot, hogy tájékoztassa a Parlamentet arról, ha a Parlament által jóváhagyott szövegtől el kíván térni;

4. felkéri a Tanácsot a Parlamenttel való újbóli konzultációra, ha lényegesen módosítani kívánja a Bizottság javaslatát;

5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

Módosítás 1

Határozatra irányuló javaslat

2 preambulumbekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg	*Módosítás*
(2) Az (EU) 2015/1601 határozat 4. cikkének (2) bekezdése szerint 2016. szeptember 26-tól 54 000 kérelmezőt át kell helyezni Olaszországból és Görögországból a többi tagállam területére, kivéve ha – a 4. cikk (3) bekezdésének megfelelően – a Bizottság eddig az időpontig javaslatot tesz arra, hogy csoportosítsák át ezt a létszámot más kedvezményezett tagállamokhoz, amelyek szükséghelyzettel kerülnek szembe az érkező személyek hirtelen beáramlása következtében.	(2) Az (EU) 2015/1601 határozat 4. cikkének (2) bekezdése szerint 2016. szeptember 26-tól 54 000 kérelmezőt át kell helyezni Olaszországból és Görögországból a többi tagállam területére ***az említett határozat által meghatározott arányban (vagyis 12 764 kérelmezőt Olaszországból és 41 236-ot Görögországból)***, kivéve ha – a 4. cikk (3) bekezdésének megfelelően – a Bizottság eddig az időpontig javaslatot tesz arra, hogy csoportosítsák át ezt a létszámot más kedvezményezett tagállamokhoz, amelyek szükséghelyzettel kerülnek szembe az érkező személyek hirtelen beáramlása következtében.

2016. szeptember 15., csütörtök

Módosítás 2

Határozatra irányuló javaslat

3 preambulumbekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg	*Módosítás*
(3) Az (EU) 2015/1601 határozat 1. cikkének (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a Bizottság folyamatosan figyelemmel kíséri a harmadik országbeli állampolgároknak a tagállamokba történő tömeges beáramlásával kapcsolatos helyzetet. A Bizottságnak adott esetben javaslatokat kell benyújtania e határozat módosítására vonatkozóan a helyszíni helyzet alakulásának, és annak az áthelyezési mechanizmusra gyakorolt hatásának, valamint a tagállamokra, különösen a leginkább érintett tagállamokra nehezedő nyomás alakulásának figyelembevétele érdekében.	***törölve***

Módosítás 3

Határozatra irányuló javaslat

3 a preambulumbekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg	*Módosítás*
	(3a) Az (EU) 2015/1601 határozat 4. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében 54 000 kérelmezőt kell áthelyezni. Az „áthelyezést” a határozat a következőképpen határozza meg: egy kérelmezőnek az illető személy által benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam területéről az áthelyezési céltagállam területére történő átadása. Az áthelyezés nem foglalja magában a nemzetközi védelemre szoruló, harmadik országokból érkező személyek egy uniós tagállam területére történő áttelepítését vagy befogadását.

Módosítás 4

Határozatra irányuló javaslat

3 b preambulumbekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg	*Módosítás*
	(3b) Az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökség feladata kellene, hogy legyen a harmadik országbeli állampolgároknak a tagállamokba történő tömeges beáramlásával kapcsolatos helyzet folyamatos figyelemmel kísérése.

2016. szeptember 15., csütörtök

Módosítás 5

Határozatra irányuló javaslat

4 preambulumbekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg	*Módosítás*
(4) Az EU állam-, illetve kormányfői március 7-én megállapodtak arról, hogy tevékenységüket a Törökországgal kötendő megállapodással kapcsolatos elvekre alapozzák, többek között arra, hogy minden szíriai állampolgárért cserébe, akit Törökország visszafogad a görög szigetekről – a meglévő kötelezettségvállalások keretei között – Törökországból a tagállamokba telepítenek át egy másik szíriai állampolgárt. ***Az EU és Törökország között a migráció területén folytatott együttműködés soron következő operatív lépéseiről szóló bizottsági közlemény még részletesebben kifejtette az említett elveket, valamint sürgette az ahhoz szükséges lépések megtételét, hogy a hatályos áttelepítési határozatok alapján tett kötelezettségvállalások bizonyos részét – konkrétan a jelenleg még kiosztatlan 54 000 helyet vagy annak egy részét – átirányítsák az 1:1 arányú rendszerbe.***	(4) Az EU állam-, illetve kormányfői március 7-én ***nyilatkozat formájában*** megállapodtak arról, hogy tevékenységüket a Törökországgal kötendő megállapodással kapcsolatos elvekre alapozzák, többek között arra, hogy minden szíriai állampolgárért cserébe, akit Törökország visszafogad a görög szigetekről – a meglévő kötelezettségvállalások keretei között – Törökországból a tagállamokba telepítenek át egy másik szíriai állampolgárt. ***A háború*** és ***üldöztetés elől menekülő szíriaiak védelmét szolgáló 1:1 arányú rendszert a menedékhez való jog és a visszaküldés tilalmának elve teljes körű tiszteletben tartásával kell megvalósítani****, amelyek az uniós jog, az menekültek jogállásáról szóló 1951. július 28-i genfi egyezmény és* ezen egyezmény *1967. január 31-i jegyzőkönyvének* részét ***képezik***.

Módosítás 6

Határozatra irányuló javaslat

5 preambulumbekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg	*Módosítás*
(5) **Az** áttelepítés, a humanitárius befogadás, illetve ***a Törökországból*** – nemzeti és többoldalú programok alapján ***történő*** – legális befogadás egyéb formái ***várhatóan olyan módon enyhíthetik*** a migrációs ***nyomást azokban a*** tagállamokban***, amelyek (EU) 2015/1601 határozat szerint az áthelyezés kedvezményezettjei***, hogy legális és biztonságos lehetőséget biztosítanak az Unióba történő belépésre és ***visszatartanak*** a szabálytalan ***határátlépésektől***. ***Ennélfogva a fent említett 54 000 kérelmező tekintetében figyelembe kell venni*** a ***tagállamok abban megnyilvánuló szolidaritási erőfeszítéseit***, ***hogy befogadnak a területükre egyértelműen nemzetközi védelemre szoruló***, ***Törökországban tartózkodó szíriai állampolgárokat. A*** tagállamok ***által Törökországból így befogadott személyek számát az említett 54 000 kérelmező vonatkozásában le*** kell ***vonni*** az ***adott tagállam által*** az (EU) 2015/1601 ***határozat alapján áthelyezendő személyek számából***.	(5) ***A nagyarányú*** áttelepítés, a humanitárius befogadás, illetve nemzeti és többoldalú programok alapján a Törökországból történő legális befogadás egyéb formái ***szükségesek*** a migrációs ***nyomás*** tagállamokban ***történő enyhítéséhez azáltal,*** hogy legális és biztonságos lehetőséget biztosítanak az Unióba történő belépésre és ***szükségtelenné teszik*** a szabálytalan ***határátlépéseket. Ezért ezeket bővíteni kell. Eddig csak minimális számú szíriai menekültet telepítettek át az Unióba. A Földközi-tenger térségében uralkodó helyzetről és a migrációval kapcsolatos átfogó uniós megközelítés szükségességéről szóló, 2016. április 12-i állásfoglalásában az Európai Parlament felszólított az Unióba érkező menedékkérők és menekültek számára több biztonságos és jogszerű út kidolgozására, többek között az áttelepítéssel kapcsolatban egy kötelező érvényű jogalkotási megközelítésre, humanitárius befogadási programok tagállamok általi kialakítására és a humanitárius vízumok szélesebb körű használatára. Ezeknek az intézkedéseknek ki kell egészíteniük az (EU) 2015/1523 és az (EU) 2015/1601 határozatok értelmében elfogadott áthelyezési programokat.***

2016. szeptember 15., csütörtök

Módosítás 7

Határozatra irányuló javaslat

6 preambulumbekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg	*Módosítás*
(6) A befogadási mechanizmusok közé tartozhat az áttelepítés, a humanitárius befogadás, illetve az egyértelműen nemzetközi védelemre szoruló személyek befogadására vonatkozó egyéb legális formák, mint például a humanitárius célú vízum programok, a magántámogatási projektek, az ösztöndíjprogramok, ***a*** munkaerő-mobilitási programok és egyéb lehetőségek.	(6) A befogadási mechanizmusok közé tartozhat az áttelepítés, a humanitárius befogadás, illetve az egyértelműen nemzetközi védelemre szoruló személyek befogadására vonatkozó egyéb legális formák, mint például a humanitárius célú vízum programok, a magántámogatási projektek, az ösztöndíjprogramok, ***az oktatáshoz való hozzáférés,*** munkaerő-mobilitási programok és egyéb lehetőségek.

Módosítás 8

Határozatra irányuló javaslat

6 a preambulumbekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg	*Módosítás*
	(6a) A 2003/86/EK tanácsi irányelv [1a] ***rendelkezik arról, hogy a családegyesítéssel kapcsolatos intézkedéseket a több nemzetközi jogi okmányban megállapított, a család védelmére és a családi élet tiszteletben tartására irányuló kötelezettségnek megfelelően kell elfogadni. A családegyesítést tehát nem lehet más uniós politikáktól, szolidaritási vagy vészhelyzeti intézkedésektől függővé tenni, és azt a tagállamoknak minden egyes esetben tiszteletben kell tartaniuk és elő kell mozdítaniuk.**
	[1a] ***A Tanács 2003/86/EK irányelve (2003. szeptember 22.) a családegyesítési jogról (HL L 251., 2003.10.3., 12. o.).***

Módosítás 25

Határozatra irányuló javaslat

6 b preambulumbekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg	*Módosítás*
	***(6b) Sok, jelenleg Görögországban és Olaszországban tartózkodó, nemzetközi védelemre szoruló kérelmező nem profitálhat az áthelyezési programból, mivel a 604/2013/EU rendelet hatálya alá tartozik. A tagállamoknak mihamarabb végre kell hajtaniuk a 604/2013/EU rendeletben szereplő családegyesítési jogot, és fel kell gyorsítaniuk a veszélyeztetett személyeket érintő ügyeket, hogy minél hamarabb lehetővé tegyék e személyek számára a családegyesítést.**

2016. szeptember 15., csütörtök

Módosítás 9

Határozatra irányuló javaslat

7 preambulumbekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg	*Módosítás*
(7) E határozat nem érintheti a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői által elfogadott 2015. július 20-i következtetésekbe foglalt áttelepítési program keretében tett tagállami kötelezettségvállalásokat, és nem számítható be az (EU) 2015/1601 szerinti kötelezettségek teljesítésébe. ***Ezért azok a tagállamok, amelyek úgy döntenek, hogy Törökországban tartózkodó szíriai állampolgárok áttelepítésével teljesítik az (EU) 2015/1601 határozat szerinti kötelezettségeiket, ezen erőfeszítéseket nem számíthatják bele a 2015. július 20-i áttelepítési program alapján vállalt kötelezettségvállalásaik teljesítésébe.***	(7) E határozat nem érintheti a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői által elfogadott 2015. július 20-i következtetésekbe foglalt áttelepítési program keretében tett tagállami kötelezettségvállalásokat, és nem számítható be az (EU) 2015/1601 szerinti kötelezettségek teljesítésébe.

Módosítás 10

Határozatra irányuló javaslat

8 preambulumbekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg	*Módosítás*
(8) A helyzet megfelelő figyelemmel kísérése érdekében a tagállamoknak havonta jelentést kell tenniük a Bizottság számára ***az ezen módosításban biztosított lehetőség alapján*** a területükre befogadott, Törökországban tartózkodó szíriai állampolgárokról, ***megjelölve, hogy mely nemzeti vagy többoldalú program alapján,*** és ***milyen legális formában került sor a befogadásra***.	(8) A helyzet megfelelő figyelemmel kísérése érdekében a tagállamoknak havonta jelentést kell tenniük a Bizottság számára a területükre befogadott, Törökországban tartózkodó szíriai állampolgárokról, ***az alkalmazott befogadási formáról*** és ***a befogadás alapjául szolgáló program típusáról***.

Módosítás 11

Határozatra irányuló javaslat

8 a preambulumbekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg	*Módosítás*
	(8a) Az áttelepítés nem történhet az áthelyezés kárára. Mindkettő a szolidaritás fontos eszközét képezi. Az áthelyezés a tagállamok közötti belső szolidaritás formája, míg az áttelepítés és a humanitárius befogadás vagy a befogadás más formái a menekültek többségét befogadó harmadik országokkal vállalt külső szolidaritás formái.

2016. szeptember 15., csütörtök

Módosítás 12

Határozatra irányuló javaslat

8 b preambulumbekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg	*Módosítás*
	(8b) Tekintettel a menedékkérők jelenlegi létszámára Görögországban, és az Olaszországba érkező menedékkérők növekvő számára, várhatóan továbbra is nagy szükség lesz vészhelyzeti áthelyezési helyekre.

Módosítás 13

Határozatra irányuló javaslat

8 c preambulumbekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg	*Módosítás*
	(8c) Az Egyesült Nemzetek Menekültügyi Főbiztosának legutóbbi adatai szerint 53 859 nemzetközi védelmet kereső személy tartózkodik jelenleg Görögországban, túlnyomó részük szír (45 %), iraki (22 %) és afgán (21 %). Az érkezések számának csökkenése ellenére, és tekintettel az EU állam-, illetve kormányfőinek a Törökországgal való együttműködés kapcsán kiadott 2016. március 18-i nyilatkozatának politikai természetére, igen kétséges, hogy a Görögországba érkező menedékkérők számának jelenlegi csökkenése tartós lesz. Másrészt pedig a menekültek új útvonalakat is találhatnak, mint a földközi-tengeri térség középső része Olaszországba, ahol az Egyesült Nemzetek Menekültügyi Főbiztosa a Líbián keresztül érkező migránsok számának a 2015. évi hasonló időszakhoz képest 42,5 %-os emelkedéséről számol be. Ezért várható, hogy az áthelyzési helyek iránti igény magas marad.

2016. szeptember 15., csütörtök

Módosítás 14

Határozatra irányuló javaslat

8 d preambulumbekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg	*Módosítás*
	(8d) Az „Első jelentés a migránsok EU-n belüli áthelyezéséről és áttelepítéséről” című, 2016. március 16-i közleményében a Bizottság rámutatott arra, hogy számos hiányosság tapasztalható az (EU) 2015/1601 határozat végrehajtásában. A tagállamok reakciója az EASO 374 szakértőre irányuló általános felhívására egyértelműen elégtelen az Olaszországban és Görögországban tapasztalható kritikus helyzetre tekintettel. Az áthelyezésre jogosult menedékkérők és menekültek között megjelenő kísérő nélküli kiskorúak növekvő száma ellenére csak nagyon korlátozott számban került sor áthelyezésre közülük, jóllehet az áthelyezésről szóló tanácsi határozatok értelmében a kiszolgáltatott kérelmezők kérelmének feldolgozásához prioritást kell rendelni. Egyes tagállamok a mai napig sem bocsátottak rendelkezésre áthelyezésre szolgáló helyeket. Csak 18 tagállam vállalta, hogy áthelyez kérelmezőket Görögországból, és 19 tette ugyanezt Olaszország vonatkozásában. E tagállamok körében egyesek csak korlátozott kötelezettségvállalást tettek a tekintetükben áthelyezendő személyek teljes számának fényében.

2016. szeptember 15., csütörtök

Módosítás 15

Határozatra irányuló javaslat

8 e preambulumbekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg	*Módosítás*
	(8e) A Bizottság kötelezettségszegési eljárást indított Olaszországgal és Görögországgal szemben a 603/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1a]) végrehajtása kapcsán, valamint Görögországgal szemben a 2013/33/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1b]) kapcsán. Ugyanakkor nem indított keresetet azon tagállamokkal szemben, amelyek nem feleltek meg az (EU) 2015/1601 határozatban foglalt kötelezettségeknek.

([1a]) ***Az Európai Parlament és a Tanács 603/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló 604/2013/EU rendelet hatékony alkalmazása érdekében az ujjlenyomatok összehasonlítását szolgáló Eurodac létrehozásáról, továbbá a tagállamok bűnüldöző hatóságai és az Europol által az Eurodac-adatokkal való, bűnüldözési célú összehasonlítások kérelmezéséről, valamint a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség nagyméretű IT-rendszereinek üzemeltetési igazgatását végző ügynökség létrehozásáról szóló 1077/2011/EU rendelet módosításáról (HL L 180., 2013.6.29., 1. o.).***

([1b]) ***Az Európai Parlament és a Tanács 2013/33/EU irányelve (2013. június 26.) a nemzetközi védelmet kérelmezők befogadására vonatkozó szabályok megállapításáról (HL L 180., 2013.6.29., 96. o.).***

2016. szeptember 15., csütörtök

Módosítás 16

Határozatra irányuló javaslat

8 f preambulumbekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg	*Módosítás*
	(8f) Az áthelyezési céltagállamoknak teljes mértékben végre kell hajtaniuk az (EU) 2015/1523 és az (EU) 2015/1601 határozatok értelmében rájuk háruló kötelezettségeket annak érdekében, hogy enyhíteni lehessen a leginkább érintett tagállamokra nehezedő nyomást. Az áthelyezési céltagállamoknak gyorsan és jelentősen fokozniuk kell erőfeszítéseiket a görögországi humanitárius helyzet mihamarabbi kezelése és az olaszországi helyzet rosszabbodásának megakadályozása érdekében. A tagállamok eddig az áthelyezési helyek épp 7 %-át tették hozzáférhetővé. 2016. június 5-ig ténylegesen csak 793 személyt helyeztek át Olaszországból és 2 033-at Görögországból. A Bizottság az áthelyezésre és áttelepítésre vonatkozó 2016. március 16-i első jelentésében rámutatott, hogy a tagállamoknak minimum havi 5 680 fős áthelyezési ütemet kell elérniük ahhoz, hogy áthelyezési kötelezettségüknek eleget tudjanak tenni a kétéves határidőn belül.

Módosítás 17

Határozatra irányuló javaslat

8 g preambulumbekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg	*Módosítás*
	(8 g) Az (EU) 2015/1601 határozat értelmében az afgánoknak is jogosultnak kell lenniük az áthelyezésre. 2015-ben az afgánok által az Unióba benyújtott menedékkérelmek száma elérte a példa nélkül álló 180 ezret, így abban az évben az afgánok az Unióba igyekvő menedékkérők második legnagyobb csoportját tették ki. Döntő többségük Görögországba érkezik. Közöttük sok a kísérő nélküli kiskorú. Nekik különleges védelemre van szükségük, amelyet Görögország a rá nehezedő folyamatos menekültügyi nyomás miatt képtelen teljesíteni. Az egyre romló biztonsági helyzet Afganisztánban, valamint a terrortámadások és a civil áldozatok minden korábbit meghaladó száma 2015-ben jelentősen megemelte az afgán menedékkérők elismerési arányát az Unióban: az Eurostat adatai szerint a 2014-es 43 %-ról 2015-ben 66 %-ra emelkedett.

2016. szeptember 15., csütörtök

Módosítás 18

Határozatra irányuló javaslat

14 preambulumbekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg	*Módosítás*
(14) **A *helyzet sürgősségére tekintettel indokolt***, hogy ez a határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését ***követő napon*** lépjen ***hatályba,***,	(14) ***Indokolt***, hogy ez a határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését ***követően azonnal hatályba*** lépjen,

Módosítás 19

Határozatra irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – - 1 pont (új)

2015/1601/EU határozat

3 cikk – 2 bekezdés

Hatályos szöveg	*Módosítás*
	-1. Az 3. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:
(2) E határozat alapján áthelyezésre csak ***az*** olyan állampolgárságú kérelmezők esetében kerülhet sor, amelyek tekintetében – a rendelkezésre álló legfrissebb negyedéves, uniós szintű Eurostat-adatok szerint – a nemzetközi védelem iránti kérelmek tárgyában hozott, a 2013/32/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (1) III. fejezete szerinti elsőfokú határozatok legalább 75 %-ában megítélték a nemzetközi védelmet. Hontalan személyek esetében a korábbi szokásos tartózkodási hely szerinti országot kell figyelembe venni. A frissített negyedéves adatokat csak azon kérelmezők vonatkozásában kell figyelembe venni, akik esetében még nem került megállapításra, hogy e határozat 5. cikke (3) bekezdésének megfelelően áthelyezhetők.	„(2) E határozat alapján áthelyezésre csak ***a szír, iraki, eritreai vagy afgán, illetve*** olyan állampolgárságú kérelmezők esetében kerülhet sor, amelyek tekintetében – a rendelkezésre álló legfrissebb negyedéves, uniós szintű Eurostat-adatok szerint – a nemzetközi védelem iránti kérelmek tárgyában hozott, a 2013/32/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (1) III. fejezete szerinti elsőfokú határozatok legalább 75 %-ában megítélték a nemzetközi védelmet. Hontalan személyek esetében a korábbi szokásos tartózkodási hely szerinti országot kell figyelembe venni. A frissített negyedéves adatokat csak azon kérelmezők vonatkozásában kell figyelembe venni, akik esetében még nem került megállapításra, hogy e határozat 5. cikke (3) bekezdésének megfelelően áthelyezhetők.”.

2016. szeptember 15., csütörtök

Módosítás 20

Határozatra irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés

2015/1601/EU határozat

4 cikk – 3 a bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg	*Módosítás*
Az (EU) 2015/1601 határozat 4. cikke a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:	***törölve***
„(3a) Az (1) bekezdés c) pontjában említett kérelmezők áthelyezése tekintetében, ha a tagállamok Törökországban tartózkodó szíriai állampolgárokat fogadnak be a területükre az egyértelműen nemzetközi védelemre szoruló személyek legális befogadására szolgáló, a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői által elfogadott 2015. július 20-i következtetések tárgyát képező áttelepítési programtól eltérő nemzeti vagy többoldalú programok alapján, akkor ennek megfelelően csökken az érintett tagállam kötelezettsége.	
A 10. cikk értelemszerűen alkalmazandó az áthelyezési kötelezettség csökkenését eredményező valamennyi legális befogadásra.	
A tagállamok havonta jelentést tesznek a Bizottságnak az e bekezdés alkalmazásában legálisan befogadott személyek számáról, megjelölve a befogadás alapjául szolgáló program típusát, valamint az alkalmazott legális befogadási formát."	

Módosítás 21

Határozatra irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – 1 a pont (új)

2015/1601/EU határozat

5 cikk – 2 bekezdés

Hatályos szöveg	*Módosítás*
	1a. Az 5. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:
(2) A tagállamok rendszeres időközönként, de legalább háromhavonta jelzik egyrészt, hogy hány kérelmezőt tudnak rövid időn belül áthelyezni a területükre, másrészt közölnek minden egyéb lényeges információt.	„(2) A tagállamok rendszeres időközönként, de legalább háromhavonta jelzik egyrészt, hogy hány kérelmezőt tudnak rövid időn belül áthelyezni a területükre, másrészt közölnek minden egyéb lényeges információt. ***A tagállamok áthelyezési helyük legalább egyharmadát 2016. december 31-ig hozzáférhetővé teszik.".***

2016. szeptember 15., csütörtök

Módosítás 22

Határozatra irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – 1 b pont (új)

2015/1601/EU határozat

5 cikk – 4 bekezdés

Hatályos szöveg	*Módosítás*
	1b. Az 5. cikk (4) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:
(4) Az áthelyezési céltagállam jóváhagyását követően Olaszország és Görögország a lehető legrövidebb időn belül – az EASO-val konzultálva – döntést hoz minden egyes azonosított kérelmezőnek az adott, áthelyezési céltagállamba történő áthelyezéséről, és a 6. cikk (4) bekezdésének megfelelően értesíti a kérelmezőt. Az áthelyezési céltagállam csak abban az esetben hozhat a kérelmező áthelyezését elutasító döntést, ha az e cikk (7) bekezdésében említett alapos okok fennállnak.	„(4) Az áthelyezési céltagállam jóváhagyását követően Olaszország és Görögország a lehető legrövidebb időn belül – az EASO-val konzultálva – döntést hoz minden egyes azonosított kérelmezőnek az adott, áthelyezési céltagállamba történő áthelyezéséről, és a 6. cikk (4) bekezdésének megfelelően értesíti a kérelmezőt. Az áthelyezési céltagállam csak abban az esetben hozhat a kérelmező áthelyezését elutasító döntést, ha az e cikk (7) bekezdésében említett alapos okok fennállnak. ***Ha az áthelyezési céltagállam két héten belül nem hagyja jóvá az áthelyezést, úgy kell tekinteni, hogy az a tagállam jóváhagyását adta.”.***

Módosítás 23

Határozatra irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – 1 c pont (új)

2015/1601/EU határozat

5 cikk – 10 bekezdés

Hatályos szöveg	*Módosítás*
	1c. Az 5. cikk (10) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:
(10) Az e cikkben meghatározott áthelyezési eljárást a lehető leggyorsabban, de legkésőbb az azon időponttól számított két hónapon belül le kell folytatni, hogy az áthelyezési céltagállam jelezte a (2) bekezdésben említett információkat***, kivéve, ha az áthelyezési céltagállam általi, a (4) bekezdésben említett jóváhagyás kevesebb mint két héttel a két hónapos időszak lejárta előtt történik meg. Ilyen esetben az áthelyezési eljárás befejezésére rendelkezésre álló határidőt legfeljebb további két héttel meg lehet hosszabbítani. Ezen túlmenően,*** ezt a határidőt szükség esetén ***további*** négy héttel meg lehet hosszabbítani abban az esetben, ha Olaszország és Görögország objektív és gyakorlati akadályok fennállásával indokolja azt, hogy nem történhet meg az átadás.	„(10) Az e cikkben meghatározott áthelyezési eljárást a lehető leggyorsabban, de legkésőbb az azon időponttól számított két hónapon belül le kell folytatni, hogy az áthelyezési céltagállam jelezte a (2) bekezdésben említett információkat. Ezt a határidőt szükség esetén négy héttel meg lehet hosszabbítani abban az esetben, ha Olaszország és Görögország objektív és gyakorlati akadályok fennállásával indokolja azt, hogy nem történhet meg az átadás.”.

2016. szeptember 15., csütörtök

P8_TA(2016)0355

A tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatások *

Az Európai Parlament 2016. szeptember 15-i jogalkotási állásfoglalása a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásokról szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2016)0071 – C8-0098/2016 – 2016/0043(NLE))

(Konzultáció)

(2018/C 204/43)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a Bizottság Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2016)0071),

— tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 148. cikkének (2) bekezdésére, amelynek megfelelően a Tanács konzultált a Parlamenttel (C8-0098/2016),

— tekintettel a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásokról szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról szóló, 2015. július 8-i álláspontjára ([1]),

— tekintettel eljárási szabályzata 59. cikkére,

— tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság jelentésére (A8-0247/2016),

1. jóváhagyja a Bizottság javaslatát annak módosított formájában;

2. felkéri a Bizottságot, hogy ennek megfelelően módosítsa javaslatát, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 293. cikke (2) bekezdésének megfelelően;

3. felkéri a Tanácsot, hogy tájékoztassa a Parlamentet arról, ha a Parlament által jóváhagyott szövegtől el kíván térni;

4. felkéri a Tanácsot a Parlamenttel való újbóli konzultációra, ha lényegesen módosítani kívánja a Bizottság javaslatát;

5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

Módosítás 1

Határozatra irányuló javaslat

-1 preambulumbekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg	*Módosítás*
	(-1) A Tanács (EU) 2015/1848 határozatával ([1a]) ismét úgy döntött, hogy figyelmen kívül hagyja az Európai Parlament 2015. július 8-i jogalkotási állásfoglalását. A Tanács megközelítése ellentétes a Szerződések szellemével, gyengítve ezzel az Unió intézményei közötti együttműködést és erősítve a demokratikus deficitet az uniós polgárokkal szemben. Az Európai Parlament mély sajnálatát fejezi ki a Tanács megközelítése miatt, és hangsúlyozza, hogy jogalkotási állásfoglalását figyelembe kell venni.

([1a]) ***A Tanács (EU) 2015/1848 határozata (2015. október 5.) a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó 2015. évi iránymutatásokról (HL L 268., 2015.10.15., 28. o.).***

([1]) Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0261.

2016. szeptember 15., csütörtök

Módosítás 2

Határozatra irányuló javaslat

1 preambulumbekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg	*Módosítás*
(1) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 145. cikke értelmében a tagállamok és az Unió az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 3. cikkében meghatározott célkitűzések megvalósítása érdekében összehangolt stratégia kialakítására törekednek a foglalkoztatás, és különösen a szakképzett, képzett és alkalmazkodásra képes munkaerő, valamint a gazdasági változásokra reagálni képes munkaerőpiacok fejlesztése terén.	(1) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 145. cikke értelmében a tagállamok és az Unió az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 3. cikkében meghatározott célkitűzések megvalósítása érdekében összehangolt stratégia kialakítására törekednek a foglalkoztatás, és különösen a szakképzett, képzett és alkalmazkodásra képes munkaerő, valamint a gazdasági változásokra reagálni képes munkaerőpiacok fejlesztése terén. ***Az EUMSZ 9. és 10. cikkével összhangban politikái és tevékenységei meghatározása és végrehajtása során az Uniónak biztosítania kell egy olyan befogadó és integrált munkaerőpiac kialakulását, amely képes megoldást találni a munkanélküliség rendkívül súlyos hatásaira, magas foglalkoztatottsági szintet nyújt, méltó munkakörülményeket alakít ki az egész Unióban, ideértve a megfelelő béreket, emellett a munkaügyi előírások és a kollektív tárgyalások értelmében, valamint a szubszidiaritás elvével összhangban megfelelő szociális biztonságot biztosít, csakúgy mint magas szintű oktatást és képzést, továbbá küzd mindenfajta nemen, faji vagy etnikai származáson, valláson vagy meggyőződésen, fogyatékosságon, életkoron vagy szexuális irányultságon alapuló megkülönböztetés ellen.***

2016. szeptember 15., csütörtök

Módosítás 3

Határozatra irányuló javaslat

2 preambulumbekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg	*Módosítás*
(2) A Bizottság által javasolt „Európa 2020 stratégia" lehetővé teszi az Európai Unió számára, hogy gazdaságát elindítsa az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés útján, amelyet magas szintű foglalkoztatottság, termelékenység és társadalmi kohézió jellemez. ***Öt kiemelt cél alkotja azokat a közös, a vonatkozó iránymutatásoknál említett célokat, amelyek a tagállamok fellépéseit vezérlik, és saját kiinduló helyzetüket és tagállami körülményeiket, valamint az Unió helyzetét és körülményeit egyaránt figyelembe veszik.*** Az európai foglalkoztatási stratégia vezető szerepet játszik az új stratégia foglalkoztatással és munkaerőpiaccal kapcsolatos célkitűzéseinek megvalósításában.	(2) A Bizottság által javasolt „Európa 2020 stratégiának" (Európa 2020) ***lehetővé kell tennie*** az Európai Unió számára, hogy gazdaságát elindítsa az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés útján, amelyet magas szintű foglalkoztatottság, termelékenység és társadalmi kohézió jellemez. **Az *Unióban holisztikus szakpolitikákra és állami beruházásokra van szükség, amelyek révén küzdeni lehet a munkanélküliség és a szegénység ellen. Ebben a tekintetben a foglalkoztatottság és az Európa 2020 szociális mutatóinak alakulása ez idáig mély aggodalomra adott okot, mivel az elszegényedés és a társadalmi kirekesztés kockázatának kitett lakosok száma ötmillióval nőtt ahelyett, hogy csökkent volna, néhány országban a foglalkoztatási ráta még nem állt vissza a válság előtti szintre, ezzel párhuzamosan pedig néhány tagállamban a nem foglalkoztatott, oktatásban és képzésben nem részesülő fiatalok (NEET-ek) aránya 20 % felett van, a korai iskolaelhagyók aránya pedig akár a 23 % -ot is eléri.*** Az európai foglalkoztatási stratégia vezető szerepet játszik az új stratégia foglalkoztatással, ***társadalmi befogadással*** és munkaerőpiaccal kapcsolatos célkitűzéseinek megvalósításában. **Az*onban a célokat még nem sikerült elérni, ezért a tagállamoknak jelentősebb erőfeszítéseket kell tenniük a várt eredmények elérése érdekében. A tagállamok foglalkoztatási politikáinak továbbra is egyik kulcsfontosságú célkitűzése az Európa 2020 megvalósítása a foglalkoztatási és a szociális területen.***

2016. szeptember 15., csütörtök

Módosítás 4

Határozatra irányuló javaslat

3 preambulumbekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg	*Módosítás*
(3) Az integrált iránymutatások összhangban állnak az Európai Tanács következtetéseivel. A tagállamok egymástól való kölcsönös függőségét tükrözve és a Stabilitási és Növekedési Paktum rendelkezéseivel összhangban pontos útmutatást adnak a tagállamoknak nemzeti reformprogramjaik kidolgozásához és a reformok végrehajtásához. A foglalkoztatási iránymutatásoknak kell a Tanács által az EUMSZ 148. cikkének (4) bekezdése értelmében esetlegesen a tagállamoknak címzett országspecifikus ajánlások alapját képezniük, a Szerződés 121. cikkének (2) bekezdése értelmében a tagállamoknak címzett országspecifikus ajánlásokkal párhuzamosan. A foglalkoztatáspolitikai iránymutatások képezik majd az alapját a Tanács és az Európai Bizottság által évente az Európai Tanácsnak készítendő közös foglalkoztatási jelentésnek is.	(3) Az integrált iránymutatásoknak összhangban ***kell*** lenniük az Európai Tanács következtetéseivel. A tagállamok egymástól való kölcsönös függőségét tükrözve ***és a Stabilitási és Növekedési Paktum rendelkezéseivel összhangban*** pontos útmutatást adnak a tagállamoknak nemzeti reformprogramjaik kidolgozásához és a reformok végrehajtásához. A foglalkoztatási iránymutatásokat ***figyelembe kell venni*** minden olyan országspecifikus ajánlás esetében, amelyet a Tanács az EUMSZ 148. cikke (4) bekezdése értelmében, az ***EUMSZ*** 121. cikke (2) bekezdése szerinti ajánlásokkal ***kiegyensúlyozott módon*** az egyes tagállamok számára megfogalmazhat. ***Az országspecifikus ajánlásoknak nemcsak a gazdasági, hanem adott esetben a szociális és a foglalkoztatási mutatókat is figyelembe kellene venniük, előzetesen értékelve a végrehajtandó reformokat és azok hatását az állampolgárokra.*** A foglalkoztatáspolitikai iránymutatásokat ***az Európai Parlamenttel szoros együttműködésben kell kidolgozni***, és azoknak kell az alapját képezniük a Tanács és az Európai Bizottság által évente az Európai Tanácsnak készítendő közös foglalkoztatási jelentésnek is. ***Három foglalkoztatási mutatót – aktivitási ráta, ifjúsági munkanélküliség és a tartós munkanélküliség – vezettek be a közelmúltban a makrogazdasági egyensúlyhiány kezelésére szolgáló eljárásban, illetve az Európai Parlament a 2016. február 25-i*** [1a] ***állásfoglalásában kérte, hogy e mutatók segítségével az érintett tagállamokban végezzenek mélyreható elemzéseket, amelyek alapján további gazdasági, munkaerő-piaci és szociális reformokat lehet javasolni és végrehajtani.***

[1a] ***Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0058.***

2016. szeptember 15., csütörtök

Módosítás 5

Határozatra irányuló javaslat

4 preambulumbekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg	*Módosítás*
(4) A közös foglalkoztatási jelentésben foglalt, a tagállamok nemzeti reformprogramjaira vonatkozó vizsgálat azt mutatja, hogy a tagállamoknak továbbra is minden lehetséges erőfeszítést meg kell tenniük annak érdekében, hogy eredményeket érjenek el a következő kulcsfontosságú területeken: a munkaerő-piaci részvétel növelése és a strukturális munkanélküliség csökkentése, a munkaerőpiaci igényeknek megfelelő, képzett munkaerő létrehozása, a munkahelyek minőségének javítása és az egész életen át tartó tanulás ösztönzése, az oktatási és a képzési rendszerek teljesítményének minden szinten való javítása, valamint a felsőoktatásban részt vevők számának növelése, a társadalmi befogadás előmozdítása és a szegénység elleni küzdelem.	(4) A közös foglalkoztatási jelentésben foglalt, a tagállamok nemzeti reformprogramjaira vonatkozó vizsgálat azt mutatja, hogy a tagállamoknak ***figyelembe kell venniük az éves növekedési jelentésre vonatkozó európai parlamenti ajánlásokat, az országspecifikus ajánlásokat és a foglalkoztatási iránymutatásokat***, és továbbra is minden lehetséges erőfeszítést meg kell tenniük annak érdekében, hogy eredményeket érjenek el a következő kulcsfontosságú területeken: a munkaerő-piaci részvétel növelése és a strukturális munkanélküliség csökkentése ***a munkahelyteremtés, a jól működő, dinamikus és befogadó munkaerőpiacok támogatása,*** a munkaerőpiaci igényeknek ***megfelelő*** képzett és szakértelemmel rendelkező munkaerő létrehozása, a ***tisztességes munkahelyek*** támogatása és az egész életen át tartó tanulás ösztönzése, az oktatási és képzési rendszerek teljesítményének ***javítása*** minden szinten, a felsőoktatásban részt vevők számának növelése, a társadalmi befogadás előmozdítása ***és a munka és a magánélet összeegyeztetése***, ***a megkülönböztetés minden formájának elítélése, a szegénység – különösen a gyermekek szegénysége – elleni küzdelem, valamint az idősödő népesség kapacitásának fejlesztése révén***.

Módosítás 6

Határozatra irányuló javaslat

6 a preambulumbekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg	*Módosítás*
	(6a) 120 millió uniós polgár – közel 25 % – van kitéve a szegénység és a társadalmi kirekesztés veszélyének. Ez a vészhelyzet, amelyet többek között az jellemez, hogy továbbra is nagy a munkanélküli uniós polgárok száma, intézkedések elfogadását követeli meg a Bizottságtól, hogy a tagállamokat nemzeti minimális jövedelem bevezetésére ösztönözze, ami a polgárok számára méltó életkörülményeket biztosít.

2016. szeptember 15., csütörtök

Módosítás 7

Határozatra irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg	*Módosítás*
A tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásokról szóló, 2015. október 5-i tanácsi határozat ([4]) mellékletében meghatározott, a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatások a 2016. évre érvényben maradnak, és azokat a tagállamok beépítik foglalkoztatáspolitikájukba.	A Tanács ***elfogadja*** a mellékletben szereplő, a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásokat. A tagállamoknak figyelembe kell venniük ***ezeket az iránymutatásokat*** foglalkoztatáspolitikájukban ***és reformprogramjaikban, amelyekről az EUMSZ 148. cikke (3) bekezdésének megfelelően be kell számolni***.

([4]) ***A Tanács 2015. október 5-i (EU) 2015/1848 határozata a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásokról (HL L 268., 2015.10.15., 28. o.).***

Módosítás 8

Határozatra irányuló javaslat

Melléklet (új)

A Bizottság által javasolt szöveg	*Módosítás*
	5. iránymutatás: A munkaerő-kereslet fellendítése
	A tagállamoknak a regionális és helyi hatóságokkal együttműködve kellő időben és hatékonyan kell kezelniük a munkanélküliség súlyos problémáját, meg kell könnyíteniük és be kell ruházniuk a fenntartható és minőségi munkahelyteremtésbe, kezelniük kell a kiszolgáltatott csoportok hozzáférését és csökkenteniük kell azokat a tényezőket, amelyek a vállalatokat a különböző képzettségi szintű munkaerő felvételében akadályozzák többek között a bürokrácia csökkentése révén, ugyanakkor tiszteletben kell tartaniuk a munkaügyi és szociális normákat, ösztönözniük kell a fiatalok vállalkozói készségeit, és támogatniuk kell különösen a mikro-, kis- és középvállalkozások alapítását és növekedési lehetőségeit, hogy a nők és a férfiak foglalkoztatottsági rátáját egyaránt javítsák. A tagállamoknak egyebek mellett a zöld, fehér és kék ágazatbeli munkahelyeket, a szociális gazdaság megvalósulását és a szociális innovációt is aktívan támogatniuk kell.

2016. szeptember 15., csütörtök

A Bizottság által javasolt szöveg	*Módosítás*
	Az adóterheket a munka megadóztatásáról át kell helyezni olyan egyéb adóztatási forrásokra, amelyek kevésbé fogják vissza a foglalkoztatást és a növekedést, de mindeközben meg kell óvni azokat a bevételi forrásokat, amelyek a megfelelő szociális védelemhez és a közberuházásokra, az innovációra és a munkahelyteremtésre fordított kiadások fedezéséhez szükségesek. A munkát terhelő adók mérséklésének az adóteher megfelelő komponenseire, a diszkrimináció kezelésére, valamint a munkaerőpiacra való belépés előtt álló akadályok és visszatartó tényezők megszüntetésére, és különösen arra kell irányulnia, ami a fogyatékossággal élő személyek és a munkaerőpiacról leginkább kiszorult személyek munkába állását nehezíti meg, tiszteletben tartva az érvényes munkaügyi normákat.
	A munkahelyteremtés és az Unión belüli szegénység csökkentése érdekében továbbra is fontosak a tisztességes megélhetést biztosító bérek szavatolására irányuló szakpolitikák. A tagállamoknak ezért a szociális partnerekkel együtt tiszteletben kell tartaniuk és elő kell segíteniük az olyan bérmegállapítási mechanizmusok alkalmazását, amelyek lehetővé teszik a reálbéreknek a termelékenység alakulásához való igazítását és segítenek korrigálni a múltbeli eltéréseket anélkül, hogy fokoznák a deflációs nyomást. Ezeknek a mechanizmusoknak elegendő forrást kell biztosítaniuk az alapvető szükségletek kielégítéséhez, figyelembe véve az egyes tagállamokra jellemző szegénységi mutatókat. Ebben a vonatkozásban megfelelően fel kell mérni a készségek és a helyi munkaerő-piaci feltételek különbségeit azzal a céllal, hogy biztosítsák a tisztességes bérezést az egész Unióban. A minimálbérek nemzeti jogszabályoknak és gyakorlatoknak megfelelő meghatározásakor a tagállamoknak és a szociális partnereknek biztosítaniuk kell azok megfelelőségét, továbbá az aktív keresők szegénységi rátájára, háztartások jövedelmére, az aggregált keresletre, a munkahelyteremtésre és a versenyképességre gyakorolt hatásokkal is számolniuk kell.
	A kis- és középvállalkozásokra nehezedő terhek enyhítése érdekében a tagállamoknak csökkenteniük kell a bürokráciát, mivel azok jelentős mértékben hozzájárulnak a munkahelyteremtéshez.
	6. iránymutatás: A munkaerő-kínálat növelése és a munkaerő készségeinek fejlesztése

A Bizottság által javasolt szöveg	*Módosítás*
	A tagállamoknak a mindenki számára felhasználható és elérhető megfelelő tudás és készségkínálat révén erősíteniük kell a minőségi foglalkoztathatóságot és a fenntartható termelékenységet. Különös figyelmet kell fordítani az egészségügyre, a szociális szolgáltatásokra és a közlekedési szolgáltatásokra, amelyek területén már most is munkaerőhiány mutatkozik vagy középtávon az fog mutatkozni. A tagállamoknak hatékony beruházásokat kell végrehajtaniuk a korai életkortól kezdődő, minőségi és befogadó oktatási és szakképzési rendszerek terén, ezzel egyidejűleg növelniük kell e rendszerek készségjavítási hatékonyságát és eredményességét, fejleszteni kell a know-how-t, fokozva egyúttal a készségek diverzitását, hogy az emberek hamarabb felismerjék a korszerű és a mindinkább digitalizálódó gazdaság munkaerőpiacának gyorsan változó szükségleteit, és jobban meg tudjanak felelni az elvárásoknak. Ennek érdekében figyelembe kell venni, hogy számos munkakörben egyre jelentősebbé válnak az olyan „puha készségek" mint a kommunikációs készség.
	A tagállamoknak többek között választható vállalkozói kurzusok bevezetése és középiskolai vagy felsőoktatásbeli diákvállalkozások létrehozása révén elő kell mozdítaniuk a vállalkozói készséget a fiatalok körében. A tagállamoknak – a helyi és regionális hatóságokkal együttműködve – fokozottan törekedniük kell arra, hogy megelőzzék a fiatalok iskolából való kimaradását, hogy biztosítsák az oktatásból és képzésből való problémamentes átmenetet a szakmai életbe, hogy a minőségi felnőttoktatási programokat mindenki számára elérhetővé tegyék és megszüntessék az az előtt álló akadályokat, különös figyelmet fordítva a fokozott kockázatnak kitett csoportokra és szükségleteikre, lehetőséget biztosítva az átképzésre akkor, amikor a munkahelyek megszűnése és a munkaerő-piaci változások miatt aktív visszailleszkedésre van szükség. Ezzel egyidejűleg a tagállamoknak az aktív időskorra vonatkozó stratégiákat kell végrehajtaniuk, hogy a tényleges nyugdíjkorhatár eléréséig egészséges munkakörülményeket tegyenek lehetővé.
	A folyamatosan változó munkaerőpiac által megkövetelt szükséges készségszint biztosítása, illetve az oktatásnak és képzésnek a felnőttoktatási programokkal egyidejű támogatása mellett a tagállamoknak nem szabad megfeledkezniük arról, hogy alacsonyabb képzettséget igénylő munkahelyekre is szükség van, és hogy a magasan képzettek a középszinten vagy alacsonyan képzetteknél jobb munkalehetőségekkel rendelkeznek.

2016. szeptember 15., csütörtök

A Bizottság által javasolt szöveg	*Módosítás*
	A megfizethető, jó minőségű koragyermekkori neveléshez és gondozáshoz való hozzáférést az átfogó szakpolitikák és beruházások prioritásává kell tenni, és össze kell kapcsolni a család- és szülőtámogatással, illetve az összehangolást célzó olyan intézkedésekkel, amelyek segítik a szülőket abban, hogy egyensúlyt találjanak a munka és a magánélet között, hiszen mindez hozzájárul a korai iskolaelhagyás megelőzéséhez és növeli a fiatalok esélyeit a munkaerőpiacon.
	A munkanélküliség – különösen a tartós munkanélküliség és a nagyarányú regionális munkanélküliség – problémáját hatékonyan és azonnal meg kell oldani és meg kell előzni a keresleti és a kínálati oldalra vonatkozó intézkedések együttese révén. A tartósan munkanélküli személyek számát és a strukturális munkaerőhiányt, valamint a szakismeretek elavulását jelentősen csökkenteni kell átfogó és egymást erősítő stratégiákkal, így pl. az érintettek munkaerőpiacra való tudatos és felelős, visszatérését személyes módon és a szükségletek alapján elősegítő, célzott aktív támogatással és a szociális védelem megfelelő formáival. A fiatalok munkanélküliségének problémáját átfogóan, az ifjúsági foglalkoztatásra vonatkozó általános stratégia révén kell kezelni. Ez magában foglalja az olyan ágazatokba tett beruházást, amelyek minőségi munkahelyeket képesek létrehozni a fiatalok számára, valamint az olyan érintett tényezők, mint az ifjúságsegítő szolgáltatások, az oktatási és képzési szolgáltatók, az ifjúsági szervezetek és az állami foglalkoztatási szolgálatok számára biztosítani kell az ahhoz szükséges eszközöket, hogy teljes mértékben és következetesen véghezvigyék az ifjúsági garancia bevezetésére vonatkozó végrehajtási programjaikat, továbbá beletartozik a tagállamok gyors erőforrás-felvétele is. A hatékonyabb tájékoztatás és a bürokrácia csökkentése révén meg kell könnyíteni a vállalkozásba kezdők számára a finanszírozáshoz való hozzáférést, továbbá ehhez biztosítani kell annak lehetőségét is, hogy üzleti terv benyújtása után többhavi munkanélküli ellátást vállalkozásindítási kezdő támogatássá lehessen átalakítani a nemzeti jogszabályoknak megfelelően.
	A tagállamoknak a munkanélküliség elleni intézkedések kidolgozása és végrehajtása során figyelembe kell venniük a helyi és regionális egyenlőtlenségeket, és együtt kell működniük a helyi foglalkoztatási szolgálatokkal.

A Bizottság által javasolt szöveg	*Módosítás*
	Az oktatási és képzési rendszer strukturális hiányosságait orvosolni kell a magas szintű képzettség biztosítása, valamint az iskolai lemorzsolódás problémájának megelőzése és megoldása érdekében, ugyanakkor már a legalacsonyabb szinttől kezdve elő kell mozdítani a mindenre kiterjedő, jó minőségű oktatást. Ehhez rugalmas, gyakorlatra összpontosító oktatási rendszerekre van szükség. A tagállamoknak a helyi és regionális hatóságokkal együttműködve növelniük kell a képzettség minőségének szintjét mindenki számára elérhetővé téve azt, a szükségletekhez alakított duális képzési rendszereket hozva létre és fejlesztve, javítva a szakképzés minőségét és az olyan meglévő kereteket, mint az az Europass, szükség esetén biztosítva egyúttal az átképzést és a formális képzési rendszereken kívül megszerzett szakismeretek elismerését. Az oktatás és a munkaerőpiac közötti kapcsolatokat erősíteni kell, biztosítva ugyanakkor, hogy az oktatás eléggé átfogó legyen, hogy szilárd alapot jelentsen ahhoz, hogy egész életen át tartó foglalkoztathatóságot biztosítson.
	A tagállamoknak jobban a munkaerőpiachoz kell igazítaniuk a képzési rendszereiket a képzésből a foglalkoztatásba való hatékonyabb átmenet céljából. Ez különösen a digitalizálás összefüggésében, valamint az új technológiák, a zöld munkahelyek és az egészségügy tekintetében fontos.
	A munkaerőpiacon alkalmazott és a munkaerőpiachoz való hozzáférés terén jelentkező megkülönböztetést tovább kell csökkenteni, különösen olyan csoportok esetében, amelyek megkülönböztetéssel vagy kirekesztéssel szembesülnek, tehát a nők, az idősebb munkavállalók, a fiatalok, a fogyatékossággal élők és a legális migránsok esetében. A munkaerőpiacon érvényre kell juttatni a nemek közötti egyenlőséget – ideértve az egyenlő díjazást is – a megfizethető áron elérhetővé tett jó minőségű koragyermekkori nevelés és gondozás biztosítása, illetve az azok számára biztosított rugalmasság révén, akik karrierjében családi kötelezettségek miatt törés következett be, ilyenek például a családról gondoskodók. Ebben az értelemben a tagállamoknak nem szabad akadályozniuk a vezetőtestületekben lévő nőkről szóló irányelv elfogadását.
	E tekintetben a tagállamoknak figyelembe kell venniük, hogy a nem foglalkoztatott, oktatásban és képzésben nem részesülő fiatalok (NEET-ek) aránya magasabb a nők esetében, mint a férfiaknál, és hogy a NEET-jelenség főként az ifjúsági munkanélküliség növekedésének tudható be, továbbá a képzetlenséggel összefüggő gazdasági inaktivitásnak.

2016. szeptember 15., csütörtök

A Bizottság által javasolt szöveg	*Módosítás*
	A tagállamoknak teljes mértékben, hatékonyan és eredményesen ki kell használniuk az Európai Szociális Alap és egyéb uniós alapok nyújtotta támogatási lehetőségeket a szegénység elleni küzdelem, a minőségi foglalkoztatás, a társadalmi befogadás, az oktatás, a közigazgatás és a közszolgáltatások fejlesztése érdekében. Az Európai Stratégiai Beruházási Alapot és beruházási platformjait is mozgósítani kell annak biztosítása érdekében, hogy minőségi munkahelyeket hozzanak létre és a munkavállalók rendelkezzenek azokkal a készségekkel, amelyek szükségesek az Unió fenntartható növekedési modellre való áttéréséhez.
	7. iránymutatás: A munkaerőpiacok működésének javítása
	A tagállamoknak csökkenteniük kell a munkaerő-piaci szegmentációt a bizonytalan foglalkoztatás, az alulfoglalkoztatás és a be nem jelentett munkavégzés, a nulla órás szerződések jelentette problémák kezelése révén. A foglalkoztatásvédelmi szabályok és intézmények révén megfelelő munkaerő-felvételi környezetet kell teremteni, amelyben mind a foglalkoztatottak, mind az álláskeresők, mind a határozott idejű, részmunkaidős vagy a tipikustól eltérő szerződéssel vagy megbízási szerződéssel foglalkoztatottak megfelelő szintű védelméről is gondoskodnak, aktívan bevonva a szociális partnereket és ösztönözve a kollektív tárgyalásokat. Olyan minőségi munkahelyeket kell teremteni mindenki számára, ahol biztosított a társadalmi-gazdasági biztonság, a tartósság, a megfelelő bérezés, a munkahelyi jogok, a tisztességes munkakörülmények (beleértve az egészséget és a biztonságot), a szociális védelem, a nemek közötti egyenlőség és az oktatási és képzési lehetőségek. Ezért elő kell mozdítani a fiatalok munkaerőpiacra való belépését, a tartósan munkanélküliek reintegrációját, valamint a munka és a magánélet közötti egyensúlyt, megfizethető egészségügyi ellátást nyújtva és korszerűsítve a munkaszervezést. Az Unió egész területén elő kell mozdítani a munkakörülmények felfelé irányuló konvergenciáját.
	A munkaerőpiachoz való hozzáférésnek elő kell segítenie a vállalkozói szellem támogatását, minden ágazaton belül a fenntartható munkahelyteremtést – beleértve a zöld foglalkoztatást –, valamint a szociális gondozást és az innovációt annak érdekében, hogy a lehető legjobban hasznosuljanak az emberek készségei, elősegítve azok egész életen át tartó fejlesztését és ösztönözve a munkavállalókra épülő innovációt.

A Bizottság által javasolt szöveg	*Módosítás*
	A tagállamoknak az idevágó reformokat és politikai intézkedéseket a partnerség elvének és saját gyakorlatuknak megfelelően a nemzeti parlamentekkel és a szociális partnerekkel, valamint a civil szervezetekkel és a regionális és helyi hatóságokkal szoros együttműködésben kell megtervezniük és végrehajtaniuk, gondoskodva arról is, hogy a társadalmi párbeszédet nemzeti szinten működőképesebbé és hatékonyabbá tegyék, különösen azokban az országokban, amelyekben a munkaerőpiacok közelmúltbeli deregulációja és a kollektív tárgyalások gyengesége a bérek értékvesztéséhez vezetett.
	A tagállamoknak biztosítaniuk kell aktív munkaerő-piaci politikáik alapvető minőségi szintjét a célcsoportok pontosítása és hatékonyabb megszólítása révén, valamint kibővítésével és a támogató intézkedésekkel, például a társadalombiztosítással való kölcsönhatásuk javításával. Ezen politikáknak arra kell irányulniuk, hogy jobban összehangolják a munkaerőpiachoz való hozzáférést, erősítve a kollektív tárgyalásokat és a társadalmi párbeszédet, és támogassák a hosszú távú megoldást nyújtó munkaerő-piaci átmeneteket, miközben a magasan képzett állami foglalkoztatási szolgálatok testre szabott támogatást nyújtanak és teljesítménymérési rendszereket hoznak létre. A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról is, hogy szociális védelmi rendszereik hatékonyan aktiválják azokat, akikben megvan a potenciál, hogy belépjenek a munkaerőpiacra, illetve felruházzák őket az ehhez szükséges képességekkel, azokat pedig védjék, akik (ideiglenesen) kiszorultak a munkaerőpiacról és/vagy képtelenek aktív szereplőivé válni, és felkészítsék őket az esetleges kockázatokra és a változó gazdasági és társadalmi körülményekre is a humán tőkébe való beruházással. A tagállamoknak a szegénység csökkentésére irányuló lehetséges intézkedések egyikeként és a nemzeti gyakorlattal összhangban be kell vezetniük a sajátos társadalmi-gazdasági helyzetüknek megfelelő minimumjövedelmet. A tagállamoknak elő kell segíteniük a mindenki előtt nyitott, befogadó munkaerőpiacok létrejöttét, és hatékony diszkriminációellenes intézkedéseket kell hozniuk.
	Az európai munkaerőpiacban rejlő lehetőségek maradéktalan kiaknázása érdekében alapvető jogként és valódi szabad választásként biztosítani kell a munkavállalók mobilitását, amihez a nyugdíjjogosultság hordozhatósága és a képesítések és készségek tényleges elismerése terén is javítani kell még a helyzeten, továbbá csökkenteni kell a bürokráciát és az egyéb fennálló akadályokat. Ugyanakkor a tagállamoknak a nyelvi korlátokkal is foglalkozniuk kell, javítva az ilyen tárgyú képzéseket. A tagállamoknak továbbá megfelelő módon ki kell aknázniuk az EURES-hálózat lehetőségeit annak érdekében, hogy ösztönözzék a munkavállalói mobilitást. Az agyelszívás csökkentése és a mobil munkavállalók visszatérésének ösztönzése érdekében a munkavállalók elvándorlása által érintett régiókban elő kell segíteni a beruházásokat.

2016. szeptember 15., csütörtök

A Bizottság által javasolt szöveg	*Módosítás*
	8. iránymutatás: Az oktatási és a képzési rendszerek minőségének és teljesítményének javítása valamennyi szinten
	A tagállamoknak prioritásként hozzáférést kell biztosítaniuk a gondozáshoz és a megfizethető és minőségi koragyermekkori neveléshez, mivel mindkettő fontos támogató intézkedés a munkaerő-piaci szereplők számára, és hozzájárul az általános foglalkoztatási ráta növeléséhez, és az egyéneket is támogatja a felelősségvállalás terén. A tagállamoknak átfogó szakpolitikákat kell kialakítaniuk és be kell fektetniük a család- és szülőtámogatást, illetve az munka és a gyermeknevelés összeegyeztetését célzó olyan intézkedések javítása érdekében, amelyek segítik a szülőket abban, hogy egyensúlyt találjanak a munka és a magánélet között, hiszen mindez hozzájárul a korai iskolaelhagyás megelőzéséhez és növeli a fiatalok esélyeit a munkaerőpiacon.
	9. iránymutatás: A társadalmi igazságosság biztosítása, a szegénység elleni küzdelem és az esélyegyenlőség előmozdítása
	A tagállamoknak a helyi és regionális hatóságokkal együttműködve, alapvető normák biztosítása révén javítaniuk kell szociális védelmi rendszereiket annak érdekében, hogy az emberek minden életszakaszában biztosítsák a méltóságteljes életet, a szolidaritást, a szociális védelemhez való hozzáférést, a szociális jogok maradéktalan tiszteletben tartását, a méltányosságot és az egyenlőtlenségek kezelését, valamint a szegénység felszámolása érdekében különösen a munkaerőpiacról kirekesztettek és a kiszolgáltatott csoportok társadalmi befogadását biztosítva hatékony, eredményes és fenntartható védelmet nyújtsanak. Egyszerűbb, célirányosabb és nagyratörőbb szociálpolitikákra van szükség, beleértve a jó minőségű, megfizethető koragyermekkori nevelést és gondozást, hatékony képzési és elhelyezkedési támogatást, lakhatási támogatást, mindenki számára jó minőségű egészségügyi ellátást, valamint olyan alapvető szolgáltatásokhoz való hozzáférést, mint a bankszámla vagy az internet. Fel kell lépni továbbá a korai iskolaelhagyással szemben, valamint küzdeni kell a mélyszegénység, a társadalmi kirekesztettség és általában a szegénység valamennyi formája ellen. A gyermekszegénységet különösen fontos felszámolni.

A Bizottság által javasolt szöveg	*Módosítás*
	E célra több eszközt is be kell vetni egymást kiegészítve, így pl. egyéni igényekhez szabott munkaerő-aktiválási szolgáltatásokat és jövedelemtámogatást. E tekintetben az egyes tagállamok feladata, hogy meghatározzák a minimális jövedelem mértékét az adott tagállam nemzeti gyakorlatához, illetve sajátos gazdasági és társadalmi helyzetéhez igazítva. A szociális védelmi rendszereket úgy kell kialakítani, hogy megkönnyítsék a hozzáférést, tisztességesek legyenek és megkülönböztetéstől mentesen mindenkire kiterjedjenek, támogassák a humántőkeberuházásokat, és segítsenek megelőzni vagy csökkenteni a szegénységet, a szociális kirekesztést, és más olyan kockázatokat, mint az egészségkárosodás vagy a munkanélküliség, illetve védelmet nyújtani ellenük. Különösen előtérbe kell helyezni a szüleik hosszú távú munkanélkülisége miatt szegénységben élő gyermekeket.
	A nyugdíjrendszereket úgy kell alakítani, hogy azok a növekvő élettartam és a demográfiai változások ellenére mind a nők, mind a férfiak számára fenntarthatóak, biztonságosak és megfelelőek maradjanak a rendszerek megerősítése révén, amelynek célja a tisztességes, legalább a szegénységi küszöb feletti nyugdíjjövedelem. A nyugdíjrendszernek meg kell erősítenie, tovább kell fejlesztenie és javítania kell a nyugdíjmegtakarítások rendszereinek három pillérét. A nyugdíjkorhatárnak a várható élettartamhoz kapcsolása nem az egyetlen eszköz az népesség elöregedése jelentette kihívás kezelésére. A nyugdíjrendszerek reformjának többek között tükröznie kell a piaci tendenciákat, a születési arányt, a demográfiai helyzetet, az egészségügy helyzetét és a jólét mértékét, a munkafeltételeket és a gazdasági függőségi rátát is. A legjobb megoldás a népesség elöregedése jelentette kihívás kezelésére az általános foglalkoztatási ráta növelése, többek között az aktív öregedés terén eszközölt szociális befektetésekre is építve.
	A tagállamoknak jobb minőségűvé, megfizethetőbbé, elérhetőbbé, eredményesebbé és hatékonyabbá kell tenniük az egészségügyi ellátást, a tartós gondozási rendszereket és a jóléti szolgáltatásokat, és a kapcsolódó ágazatokban méltó munkakörülményeket kell biztosítaniuk, és mindeközben szavatolniuk kell e rendszerek pénzügyi fenntarthatóságát is, fokozva a szolidaritásalapú finanszírozást.
	A tagállamoknak a szegénység, a társadalmi kirekesztés és a megkülönböztetés elleni küzdelem, valamint a fogyatékossággal élők számára az akadálymentesség javítása, továbbá a nők és a férfiak közötti egyenlőség előmozdítása és a közigazgatás javítása érdekében teljes mértékben ki kell használniuk az Európai Szociális Alapot és a többi uniós támogatást.

2016. szeptember 15., csütörtök

A Bizottság által javasolt szöveg	*Módosítás*
	Az Európa 2020 kiemelt céljai szerint, amelyek alapján a tagállamok meghatározzák nemzeti céljaikat, figyelembe véve egyedi kiindulási helyzetüket és nemzeti körülményeiket, a 20–64 éves nők és férfiak foglalkoztatási rátáját 2020-ra 75 %-ra kell növelni; a korai iskolaelhagyók arányát 10 % alá kell szorítani; a 30–34 éves korúak körében a felsőfokú vagy azzal egyenértékű végzettséggel rendelkezők arányát legalább 40 %-ra kell növelni; elő kell segíteni a társadalmi befogadást, mindenekelőtt a szegénység csökkentése révén legalább 20 millió embert emelve ki a szegénységi küszöb és a kirekesztődés általi fenyegetettségből ([1a])***.***
	([1a]) ***Ezt a sokaságot a relatív szegénységi küszöb alatt élő vagy kirekesztődéssel fenyegetett személyek számával határozzák meg az alábbi három mutató szerint: a relatív szegénységi küszöb alatt élők, az anyagi nélkülözésben élők és az aktív kereső nélküli háztartásban élők, ami lehetővé teszi, hogy a tagállamok a legmegfelelőbb mutatók alapján határozzák meg nemzeti célszámaikat, figyelembe véve nemzeti körülményeiket és prioritásaikat.***

ISSN 1977-0979 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-518X (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU